

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Maxime Chattam - Kara Büyü

www.CepSitesi.Net



www.CepSitesi.Net

Önceki iki romanı okumayanlar için: Hiç kaygılanmayın bu öyküyü eksiksiz anlayacaksınız bu aslında bir insan dramının son perdesi olsa da kitabın kurgusu bile tek başına sizi alıp götürecektir kendinizi ona teslim edin. Okuyanlar için: Sizlerle burada yeniden buluştuğum için sevinçliyim ve kitabın sondeyişinin arzularınızı karşılayacağını... ve sizi tatmin edici ölçüde ürperteceğini içtenlikle ümit ediyorum. İyi okumalar yaklaşık beş yüz sayfa sonra son birkaç sözde buluşmak üzere sizleri bekliyorum.

Maxime Chattam Edgecombe ocak 2003

Elime bulaşan kanı Neptünün tüm okyanusları temizleyebilir mi? Hayır tersine yeşil denizin sayısız dalgalarını kızıl bir okyanusa dönüştüren bu el olacak...

Shakespeare Macbeth Öndeyiş

Portland haziran 2001

Adli hekim ve Portland Morgu yöneticisi Bayan Sydney Folstom bir skalpeli sivri ucundan tutarak bıçağının keskinliğini kontrol etti. Sabahın bu erken saatinde camekana vuran güneş ışınları skalpelin yüzeyinde yansıyor onun keskin ve tehlikeli bıçağını belirgin kılıyordu.

Dr. Folstom bir dalı dibinden dikkatle kesip funda toprağına daldırdı. Kir adım geri çekildi. Bürosuna bitişik bu sera onun dinginlik limanı ölümler krallığının göbeğinde bitkilerin oluşturduğu huzur kaynağıydı.

Büyü güzelim beni mutlu kıl diye mırıldandı anaç bir tavırla dikkatini tomurcuğa vererek.

Bu küçük mekanın ışık kubbesi altındaki alanı dolduran çok çeşitli bitki türleri solunan havayı yoğunlaştırıyor klorofil cam duvarlara yayılıyor kafeslere tırmanıyor zemini ve kapıyı yalıyordu. Sydney alnını sildi. Haziran ayı henüz başlamıştı ama daha şimdiden boğucu bir sıcak vardı.

Yazın aşın sıcaklandan nefret ediyordu.

Bundan böyle cesetler hızla çürümeye başlayacak şiştikçe şişecek normal olarak kannda sağ kalçayla sınırlı kalan yeşil leke karnın tamamına yayılacak ve bu durum aylarca sürecekti. Cesetler yapış yapış olacak ve bedenlerinin içi kurt kaynayacaktı. Hayır yaz mevsimini gerçekten sevmiyordu.

Sydney bir an yüzünü buruşturdu ve dipteki küçücük kapıdan dışarı çıkmadan önce su yeşili doktor gömleğini sırtına geçirdi. İş onu bekliyordu. Dr. Folstom Adli Tıp Enstitüsünün zemin katında ellerini yıkadı ve işine yoğunlaşmaya çalıştı. Ayna ona öteden beri uzun boylu zarif bir kadın olarak algıladığı bir insanın görüntüsünü yansıtıyordu ama bu başkalannın gözünde katı soğuk ve delici bakışlı birinin görüntüsüydü. Altın panlıklı san saçlanmn arasına gri saç tutamları karışmıştı ve o her sabah bunlardan daha çok nefret etmeyi öğreniyordu. Bu çizgiler ona kırkına merdiven dayadığını ve hala yalnız olduğunu anımsatıyordu. Bir koşucu gibi iki kez aceleyle derin soluk aldı ve kapının yaylı kanatlarını itti. O anda yüzünde bir kibarlık maskesinin donduğu görüldü.

Kapının diğer tarafında onu oldukça genç bir adam bekliyordu. Vıcık vıcık briyantınli saçları çok özenle taranmış bu adamın sırtında çok şık bej bir takım elbise vardı ve küçük jestlerle en küçük hareketini bile hesap ederek ona doğru ilerliyordu adamda tepeden tırnağa bir politikacı havası vardı

- Bay Cotland siz ha? diye bağırdı yarı şaşırılmış bir tonla. Savcı ba na yardımcısını gönderiyor oysa kentimizin polisi zahmet edip otopsi de bulunmuyor?

Bentley Cotland kaşlarını kaldırdı ama yüzünde en küçük bir gülümseme belirmedi.

- Müfettiş Lloyd Meats cesedin bulunduğu yerde inceleme yapıyor.

Bilgiye gerek duyarsak onunla her an temasa geçebiliriz dedi cep tele fonunu göstererek.

Otopside kaçmak istiyor evet! diye düşündü Sydney.

Çevrelerindeki hava rahatsız edici parçacıklar içeriyor ilaçlanmış bir ceset kokusu ile kekremesi bir soğuk et ve antiseptik kokusu ortalığı sarıyordu.

Penceresiz bu salonda ameliyat lambalarının ışığı bir erkek cesedinin üzerine tiyatro sahnesindeki bir oyuncuyu aydınlatır gibi düşüyordu.

- Acele otopsi bekleyen bu kişi kimmiş bakalım? diye sordu.

Cotland cesedin yanına yaklaştı. Bir buçuk yılı aşkın bir süredir savcılıkta çalışıyordu ve teni pembe renkli birçok ceset görmüştü cesetlerin teninin hemen soluk bir renk aldığı savının pek doğru olmadığını biliyordu deri balmumu rengini almadan önce genellikle birkaç saat pembeliğini korurdu.

- Adı Jeremiah Fischer beş saat önce yatağında ölü bulundu bulan da hizmetçisi.

- Müfettiş Meats bana bu sabah telefon etti ve ceset gelir gelmez otopsi yapılmasını söyledi bu telaş niye? Cotland işaretparmağını kaldırarak tam da bu konuya gelmek istediğini belirtti.

- Fischer evli ancak hiçbir yerde karısının izine rastlanmadı. Ne evinde ne işinde. Ailesiyle temasa geçildi ama boşuna. Hizmetçi onunla dün telefonla konuştuğunu her şeyin normal görüldüğünü söyledi. Cesedin kaldırılmasına izin veren adli tabip sağ kolunun iç tarafında bir iğne izinin bulunduğunu fark etti. Bu zavallının karısı hakkmda arama emri çıkartmadan önce ölüm nedenini en kısa sürede öğrenmek istedik.

- Çok güzel her şeyi ortaya çıkarmak için otopsi yapabilirim ama bir zehirlenme söz konusuysa ki öyle görünüyor bunu toksikoloji bölümünün öğleden sonra vereceği rapor sonuçlarından öğrenebiliriz.

Cotland omuz silkti.

- Ne kadar çabuk olursa o kadar iyi. Öyle ya da böyle Bayan Fischerin şu anda bir başka eyalette olduğuna bahse girebilirim.

Sydney Folstom kalın eldivenlerini ellerine geçirdi ve ilk gözlemlerini yapmaya başladı cesedi ta r t t ı bedeninin makroskopik incelemesini yaptı saç derisinde gizli bir morartı ya da yara izi olup olmadığını araş-

tırdı. Ayaklarına ve ellerine geçirilmiş plastik torbaları çıkarttı bunları özenle inceledi. Deri parçalan ya da pıhtılaşmış kan bulunup bulunma dığını anlamak amacıyla tırnak altlarını kazıdı. Bir şey bulamadı. Hiçbir boğuşma izi yok diye mırıldandı.

Jeremiah Fischer buz gibi mermerin üzerinde ağzı yarıaık gözlerinden biri doktorun nokta biçiminde kan lekesi bulunup bulunmadığını anlamak için gözyuvarlarını incelemesinden sonra-ki bu olası bir boğulma belirtisiydi- yarıkapalı öylece yatıyordu.

Dr. Folstom aynı hareketi her gün yapanların becerikliliği ve hızıyla skalpelinin ucunu cesedin sol koluna batırarak yağ tabakasının ve kasın içinde kanamanın yayılmasına meydan vermeden on santimetre derinliğinde siyah bir çizgi çizdi. Et tabakalarını birbirinden ayırdı ve içini inceledi.

- İç morartı da görülüyor.

Teşrih masasının karşı yanına geçti Bentley Cotlandın tiksiniş bakışları

altında cesedin öteki kolunu da aynı şekilde yardı. Ölü görmek de bir şeydi ama bir ölünün parçalanışını görmek şimdiye kadar tiksinden bakmayı hiç başaramadığı bir başka şeydi.

Bıçağın deriyi kestiği sırada cesedin eli birden titremeye başladı. Parmakları önce açıldı sonra bükölüp kasıldı. Cotland cesedin acıya katlanmak için yumruğunu sıkıdığı duygusuna o sevimsiz duyguya kapıldı.

- Normal mi bu?

Sydney Folstom gözlerini savcı yardımcısına doğru kaldırdı.

- Ne?

- Şey yani elin hareket etmesi.

Sydney geri çekildi ama gözüne hiçbir tuhaflık çarpmadı.

- Parmaklarını oynattı diye açıkladı Cotland yansız bir ses tonuyla.

- Emin misiniz?

- Sanırım evet! Ödümü patlattı benim!

- Kolunu dikkatsizce sarsmış olmalıyım.

- Gerçekten hareket ediyor gibiydi diyorum size bilirsiniz bedende kalmış elektriğin boşalmasıyla gerçekleşen ölüm sonrası bir refleks gibi.

Dr. Folstom gözlerini genç adamın gözlerine dikti.

- Az bir olasılık kadavra katılaşması başlamış durumda. Bu adam yedi sekiz saat önce ölmüş.

Cotland ağzını açtı ama kendini tuttu konuşmaktan vazgeçti. Gidip oturdu ve cebinden bir sakız çıkardı.

Sakızı ağzına henüz atmıştı ki ambalajına yeniden çıkardı ve rahatlamak için derin bir nefes aldı.

Sydney daha sonra çeneden karnın alt kısmına kadar derin bir yarık açtı. Y biçiminde bir kesi yapmak yerine daha işin başında gırtlığa ulaşmayı sağlayan I biçiminde kesi açmayı yeğleyen ender adli tabiplerden biriymi. Sterno-cleido-mastoidien kasını yana doğru açtıktan sonra gırtlığın iç kısmına parmağının ucuyla bastırdı. Orada da iç morartı yoktu. Göğüs plastronunun ve kann boşluğunun ortaya çıkmasını sağlamak için birçok kuru yarık açtı. Ucu bu işlemler sonucu köreldi-ğinden elindeki skalpeli bırakıp bir yenisini aldı.

Mesaneyeye kadar ağır ağır kendine bir yol açarak bağırsağı yukarı doğru kaldırıp bir şıngayla idrar örneği aldı. Sonra Virchow tekniği adı verilen bir teknikle iç organları dışarı çıkardı bu organlar ile bunla-nn anatomik bağlantılarını doğal ortamında bir ön inceleme yaptı.

Yapay ışık altında parlayan bıçak birden durdu. Bir sorun olduğunu sezen Cotland başını kaldırdı.

- Ne oldu? Ne var? diye sordu tedirgin bir halde.

Doktorun yüzünde bir kuşku ışığı yakaladığında kafasının içinde alarmlar çaldı.

- Tu... Tuhaf şey. Deri tepki verdi.

Şaşırılmış durumdaki Cotland yerinden güçlükle kalktı.

- Tuhaf diye yineledi Sydney Folstom. Şimdiye kadar böyle bir şeyle hiç karşılaşmadım deri sanki pütür

pütür oldu şurada baldırlann üst bölümünde.

- Pütür pütür mü? Üşümüş gibi mi demek istiyorsunuz?

- Hayır böyle bir şey olamaz ama...

Dr. Folstom skalpelini tekerlekli arabanın üzerine bırakıp kadavranın üzerine eğildi. Doktorun da benzi solmaya başlıyordu. Kadavranın omzu birden titremeye başladı. Öyle ki böğrüne yerleştirilmiş pensler yere düştü.

Jeremiah Fischer o anda yeniden donup kaldı. Cotland sendeleyerek elini ağzına götürdü.

- İsanın anası Kutsal Meryem bu adam canlı öyle değil mi?

- Saçmalamayın.

- Bu durumu nasıl açıklıyorsunuz peki? diye bağırdı Cotland. Hareket etti ve derisi pürtük pürtük oldu Allah kahretsin!

Sydney Folstom soğukkanlılığını korumaya çalışarak bir el feneri aldı.

- Savcı yardımcısı Cotland şunu bilmeniz gerekiyor: Hastalarım bu raya gelmeden önce muayene edilir solunumlarının durduğu nabızlarının sıfır olduğu gözbebeklerinin hiçbir uyarıya tepki vermediği sap tanır. Bu söylediklerimi yaklaşık yarım saat önce ben de bizzat saptım. Hiçbir hata yapılmış olamaz sizi temin ederim.

Kadavranın gözünü açtı ve feneri gözbebeğine tuttu.

- Bakı...

Lafı ağzında kaldı.

Bir anda dizleri titredi eldivenli ellerini ter bastı.

Gözlerinin önünde yalnızca korkunç bir boşluk vardı.

Bir kara delik onu yutmuştu.

Tüm bilgisini bir anda yitirmişti onunla birlikte de bu dünyaya ait tüm kesinlikler yok olmuştu bütün bunlar bir gözbebeği tarafından emilmiş yutulmuştu. Jeremiah Fischerın bedeni bu kez tepeden tırna-ğa titremişti.. Sydney taş kesildi. Hiç hareket edemiyordu artık hiç hareket etmek istemiyordu. Dehşet petrol tabakasının üzerinde yayılan alev gibi tüm bedenine yayıldı.

Gözünü aşağı indirecek olursa göreceği şeyin kendisini delirteceğini biliyordu.

Bunu asla yapamazdı.

Bir yıl sonra 1

Hood Tepesi Oregon eyaletinde Portlandın elli kilometre doğu-sundadır. Kütlesi kabuğu soyulmuş dev bir kütük gibi zemine oturmuştur yere çökmüş zaman içinde başı kopmuş efsanevi bir devi andırır. Çevresinde yumuşak yükseltiler olarak yer alan dağlara gelince bunlar daha çok deniz baskınına uğramış bir arazide çizgi halindeki küçük dalgaları andırır. Eteklerinde yükseklik birden düşer art arda dizilen öteki tepeler basık sırtlarını şişirerek onlarca kilometre uzanır. Bu manzaranın en küçük alanlarını bile kaplayan ormanlar sakin doruklarında belli belirsiz yüzer gibi silüetlerini bozmaksızın yer alan sis tabakasıyla ufuk çizgisine kadar uzayıp gider. Bu ormanlar helikopterle uçan bir insanın gözünde tüylerini dikmiş başlarını dingin göllerin içine gizlemiş uzun yırtıcı hayvan sürülerini andırır. Burası Hood Tepesi Ulusal Parkı adı verilen ve uçsuz bucaksız içinde tehdit-kar çukurların ezici ağırlıkla yere çakılan çağlayanların yer aldığı bir bitki dünyasıdır. Bu zümrüt yeşili tablonun içinde haziran güneşinin altında kaybolmuş bir mücevher gibi parlayan bir araç dikkati çekmekte...

Cipin içini radyo telsizinden gelen bip sesleri doldurdu.

Adrien?... Adrien... Ben PCden Jim.

Adrien Arque elindeki küçük baltayı deri koltuğun üzerine bırakarak telsizin mikrofonunu eline aldı.

Ben Adrien ne var?

Telsizin çıkardığı cızırtılar cipin açık kapısından dışarı çıkıp öğle sonrasının mavi göğünde dağıldı birkaç yırtıcı hayvanın sesi ile rüzgarın dallarda çıkardığı hışırtının ortasında insan varlığını belli eden tek ses

buydu. EPAdaki çocuklar yeniden aradı adamlarından henüz bir haber alamamışlar Fleitcher Salhindro adında biri. Oraya bir göz atabilir misin?

Bu sabah Eagle Creek sığınağının arkasındaki büyük düzlüğe Eagle Creek 7 Düzlüğüne gitmek üzere hareket etmiş.

Adrien ayağını cipin kenarına dirseğini de tavana dayadı. Başını salladı: Tamam oraya bir bakacağını. O adam yani Fleitcher orada ne arıyormuş? Tam olarak bilmiyorum bu sabah düzlüğe gitmek üzere yola çıkmış ama o zamandan bu yana telsiz mesajı göndermediği gibi QGye de yanıt vermemiş. Portlanddaki meslektaşları orada başına bir şey gelmediğinden emin olmak istiyor. Ne yapabilirsin bir bak teşekkürler. Adrien orman korucusu şapkasını alıp topladığı yosun ve küçük dal parçalarıyla birlikte arka koltuğun üzerine attı.

Homurdanarak çalışan motor bir kuş sürüsünün salkım halinde havalanmasına neden oldu ve cip çalılık yolda ilerlemeye başladı.

Adrien bu sektörde üç yıldır çalışıyordu ve bölgesindeki dar ve geniş bütün yolları avucunun içi gibi biliyor dolayısıyla büyük çukurlardan ve tekerlek izlerinin oluşturduğu yarıklardan kaçabiliyordu ayrıca bölgede pek trafik olmadığı için hızlı araba kullanabiliyordu. Meslek argosunda bölgeye Region 6 Inventory and Monitoring Surveyin kısaltması olarak R6IMS deniyordu.. Burası yaklaşık doksan kilometreye altmış kilometrelik bir alanı kaplayan yabanıl bir dünyaydı ve batı kesimi onun sorumluluğu altındaydı. Görevi esas olarak bitki örtüsünü ve hayvan varlığını izlemek ormanların gelişmesini gözetmek yangınlara karşı önlem almak ve ara sıra da kurtarma görevlerini yerine getirmektir. Deneyimsiz yürüyüşçüler işaretlenmiş patikalardan neredeyse hiç ayrılmıyor ya da kaybolmamak için çok az ayrılıyorlardı. Bu cangıl yeteri kadar deneyimi olmayanlarda keşif yapma isteği uyandırmayacak kadar büyüktü. Burada kaybolmanın ölümle sonuçlanabileceğini herkes biliyordu.

Adrien kuzeye yöneldi ve dik bir rampayı tırmanmak için 4x4üne hız verdi.

Yolun engebeleriyle sarsılırken direksiyonu sıkı sıkı tutuyor bu arada alçak dallar ön cama çarpıyordu. Gürültüyle akan bir ırmağı iki kilometre boyunca izledi terk edilmiş Eagle Creek kulübesini -vaktiyle avcılarının kullandığı kabukları soyulmuş ağaç gövdelerinden yapılmış bir barınakgeçti sonunda düzlüğe varıp arabasını park etti.

Arabadan inen Adrien park yerini tam bir tur atarak dolaşırken Do-uglas çamlarının verdiği gölgenin serinliğini ciğerlerine çekti -burası gerçekten de on-on beş araba alabilecek bir düzlüktü- ve sık eğreltiotlarının arkasına bırakılmış kırmızı bir pikap buldu. Anahtarlar kontağın üzerindeydi camlar da açıldı koltuğun üzerinde bir bölge haritası duruyordu. Adrien açıklığı daha iyi seçebilmek için eğreltiotlarının altına doğru eğildi.

Çok büyük bir düzlüktü ve hilal biçiminde hafif yukarı doğru tırmanıyordu. Şuraya buraya serpiştirilmiş üzerlerini sarı yabani çiçeklerin sardığı uzun otların ortasında tek başına bir ağaç yükseliyor devrilmiş ağaç gövdeleri ve bunların yerde kalmış büyümlü şatoları andıran soyulmuş kökleri görülüyordu.

Adrien kale duvarlarını andıran bitkilerin altından geçer geçmez

bunaltıcı sıcaklığı hissetti.. Bir şahinin esrarengiz ötüşü ona hoş geldin dedi. Kuşun gölgesi neredeyse tam tepesindeydi ve düzenli daireler çizerek dönüyordu.

Orman korucusu ışığın aşırı şiddetini azaltmak için gömleğinin cebinden Ray-Banlarını çıkardı.

Bu... Fleitcher buralarda olmalı belki de düzlüğün üst bölümündedir ya da bir yerlerde bir ağacın gövdesine yaslanmış gölgede biraz kestiriyordur...

Ellerini boru gibi yapıp bağırmaya başladı:

- HEY! FLEITCHER! FLEITCHER SALHINDRO!

Şahin bu sese uzun tiz bir haykırıyla karşılık verdi.

Adrien bir çöküntüye doğru birkaç adım attı.

Daha üç ay önce gezintiye çıkmış insanlar piknik yapmak ya da manzarayı seyretmek için buraya geliyorlardı. Ama sonra o olaylar meydana gelmişti. Biri ağır -bir kadın- dört yaralı. Hem de üç ay içinde. Hepsi aynı şekilde bir...

Şahin hüzünlü ve tiz ötüşünü yineledi.

Nesi var bunun?

Adrien bir elini gözlüklerinin üzerine siper edip kuşu inceledi.

Yerden otuz metre kadar yüksekte oldukça küçük daireler çiziyordu.

Adrien bunun üzerine şahini gördüğünden bu yana hayvanın çizdiği dairelerin çapının değişmediğini gözlemledi. Genelde bu yırtıcı kuşlar bir avın üzerinde döner çapı giderek küçülen daireler çizer sonunda avının üzerine pike yapardı. Oysa bu durumda pike yapmaya hazır görünmüyor yiyeceğinin yerini saptamış ama ona saldırmaya cesaret edemiyormuş izlenimi veriyordu.

Ee? Huzurunu kaçıran bir şey mi gördün dostum?

Meraklanan Adrien kuşun üzerinde uçtuğu yaklaşık on metre uzaklıkta bulunan noktaya yöneldi.

Geniş yapraklı yemyeşil otlar beline kadar yükseliyordu. Rüzgar otların arasında dans ediyor karıştırıyor koro halinde tekdüze bir ezgiyi andıran bir hisırtı çıkarmalarına yol açıyordu.

Sıcaklığın daha da ağırlaştırdığı ağır bir hava vardı.

Sonra aynı zamanda giysisinin dokularına da sinmeye başlayan o koku orman korucusunun burnuna geldi.

Kekremsi keskin bir koku kokuşmuş etlerin kötü kokusu.

Adrien üzerinde güneş ışınlarının yansıdığı bir botun siyah derisini sonra bükülmüş bir bacağı ve yerde yatan bir adamın bedenini fark etti. Gözlerini Fleitcher Salhindro olması gereken bu kişinin yüzüne doğru çevirdi.

Adrien haziran ayının aşırı sıcaklığında dişlerinin birbirine çarpmaya başladığını şaşkınlıkla fark etti.

2

Batmakta olan güneş peşinden sürüklediği süslü mantosuyla ormanın üzerinde titreyen ve henüz kor halindeymiş izlenimi veren turuncu tonlarında bir iz bırakıyordu. Tepenin yamacında manzaraya karşı yükselen kazıklar üzerine inşa edilmiş bir orman evi vardı. Uzaktan bu yeşil okyanusun ortasında kaybolmuş bir çekirteyi andırıyordu. Sedir ağacından uzun terası insana zeminden başlayıp çıplak bir gemi direği gibi platformu delip geçen merkez kazık temeliyle bir korsan gemisinin üst güvertesini düşündürüyordu. Evin cephesi boydan boya cam kaplıydı cam kanatlardan biri açıktı.

Güneşin son kırmızı taçyaprakları içeri girerken içerden müzik sesi geliyordu.

Bir piyanodan hüzünlü uyumlu birden duraksayan notalar yükseliyordu. Piyano çalan kişi sonata henüz tam olarak hakim değildi. Üzerinde çalışıyordu. Aslında onun o müzikte aradığı şey teknik ustalıktan çok heyecandı. Müzikte Beethoven havası vardı biraz Ayışığı Sona-tını andırıyordu.

Adam lake bir Bösendorfer piyanonun önüne oturmuş uzun parmakları içten gelen bir ritim duygusuyla tuşları okşuyor sadece kendisi için çalışıyor uçucu monoloğunu bilinmeyen bir dilde doğaçlıyordu.

Joshua Brolin birden durdu piyanonun kapağını indirdi ve salonu sessizce kat etti ayakları yerdeki halıya gömülüyordu. Teknik düzeyinin oldukça yetersiz kalışı bu yüzden de kendini istediği gibi ifade edemeyişi kolunu kanadını kırmıştı. Bir kadeh Baileys doldurdu ve terasa çıktı. Ayaklarının altındaki yumuşak ve sıcak sedir ağacı döşeme çok hoş bir öğleden sonrasının ılık öpücüğünü hala üzerinde taşıyordu.

Gölgeler yavaş yavaş belirliyor villanın çevresindeki ağaçların arasında yükseliyordu güneş ufkun en uzak yerinde renkli küçücük bir nokta oluşturuyordu.

- İşte diye mırıldandı Brolin yeni bir gece.

Simsiyah saçları rüzgarda hafifçe dalgalandı kavisli uzun saç tutamları yüzünü biran için örttü. Kaç yaşında olduğunu kestirmek güçtü cildi otuz yaşında olduğunu söylüyordu ki bu gerçeğe yakındı ama bakışları onu yirmi yıl daha yaşlı gösteriyordu.

Siyah ipek gömleği korsan bayrağı gibi rüzgarda şakladı.

Orada güneşin battığı bir yerde geçmişiydi. Müfettişlik yapmış olduğu batıda Willamette Irmağının kıyısında ve onun neredeyse üç yıl önce akla gelmeyen o şeyin ortaya çıktığı tuhaf sislerinin içinde yer alan dingin kentte Portlandda. Çevresini saran kendi kararıyla seçtiği bu inziva yerinin çevresini saran ormanı hayranlıkla izleyerek içkisinden bir yudum aldı. Burada yalnızlığıyla birlikte uygarlık yalanından ve formatlanmış mutluluk simyası ile başkalarıyla oluşturulan sanal birliktelikten uzakta yaşıyordu. Kendini daha iyi duyumsamak için başka yaşamların varlığına gerek duymuyor kuşların cıvıltısı ile dalların hışırtısı ona yetiyordu.

Safirin heyecanla gelişi onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. Köpek ayaklarının dibine oturup ona saf gözlerle baktı. Beş ay önce New Yorktaki eski bir antrepoda terk edilmiş olarak bulduğu bir kurt köpeği-Labrador kırmasıydı.

Brolin kadehini bitirip içeri girdi Safir de onu izledi.

Birkaç aydan beri gecenin insanın zayıf noktalarını ne ölçüde belirgin kıldığını günün kaygılan ile acılarını gerçek korkulara nasıl dönüştürdüğünü gözlemlemişti. Doğrusunu söylemek gerekirse bunu öteden beri biliyordu şimdiyse kendini bunun doğruluğuna inandırmayı öğreniyordu. Giderek daha az uyuyor artan zamandan daha fazla çalışmak için yararlanıyordu. Özel dedektifler dünyasında kendine kısa sürede çok iyi bir ün sağlamıştı uzmanlık alanı kayıp kişilerdi bu alanda etkinlik gösteren en yetenekli kişilerden biriydi. Eli kehribar rengi lambrilerin üzerinde gezindi. Evin içinde dört dönmeye başladı. Piyanoyu -gece neredeyse hiç çalmıyor şafağı ve günbatımını yeğliyordu- salonda ve çekmekatta duvar diplerinde yığılı halde bulunan kitapları unuttu.

Sonunda bütünüyle ahşap kaplı ahşap girişlerin boydan boya uzandığı çalışma odasına girdi. Evin öteki odalarında olduğu gibi buraya da çok büyük bir düşkapan asılmıştı. Bunun batıl inançla bir ilgisi olmadığını simgesel bir şey olduğunu söylüyordu.

Sonunda ayın çıkmasıyla ortalığı saran serinlik villayı tepeden tırnağa çatırdattı.

Brolin çalışma masasının üzerinde duran son işiyle ilgili dosyayı aldı: bu on yedi yaşında eşkal değiştirip erkek arkadaşıyla birlikte kaçan bir genç kızın ortadan kaybolmasıyla ilgiliydi. Onu bütünüyle alakadar eden üzerinde bıkmadan çalışacağı bir iş değildi. Dosyayı yere attı o işi rafa kaldırmıştı.

Gözleriyle ilgilenecek bir şey ararken havanın karardığını fark edip masa lambasını yaktı.

Dizüstü bilgisayarı faks klasör dolu raflarıyla odada ilgisini çekecek bir şey olmadığı gibi özellikle hiçbir kaçamak yoktu. Brolin durak sadı birkaç haftadır gece gezmelerinde telefonunu çıkarıp büyümlü numarayı tuşlama arzusu geliyordu içinden.

Bu belki de çok az konuşmasından çok az kişiyle görüşmesinden birkaç polisten -eski meslektaşları- kimi zaman Lloyd Meatsten elbette Larry Salhindrodan ve bazı kişilerden başka kimseyi görmemesinden kaynaklanıyordu ama bu kişilerin hepsi onu kurcalamak istemediği bir geçmişe geri götürüyordu.

Bunun nedeni özellikle onu özlemesiydi.

Fiziksel olarak değil duygusal olarak da değil hayır yalnızca onun varlığı ve kendi acılarının yokluğuydu söz konusu olan. Bunlar onun kendisine benzemesini sağlayan şeylerdi.

Annabel. Dostu.

Onunla geçen yıl New Yorkta özel bir soruşturma sırasında tanışmış ve birbirlerini bulmuşlardı. Ortak özellikleri suskunluklarıydı. Hani şu ötekinin varlığından rahatsız olmama birbirini sözlere gerek olmaksızın karşılıklı anlama yetisi Brolin onun yanında gölgelerinin ka-rışmaksızın birbirine dokunabileceği izlenimini edinmişti.

Birbirlerini görmeyeli neredeyse beş ay olmuştu.

Başlangıçta Brolin yalnızca bir tür özlem duymuştu şimdiyse onun varlığını yanında arzuluyordu.

Bir dakika sonra bir eliyle telefonu tutuyor öteki eliyle de çoğu kez tuşlar tuşlamaz hemen iptal ettiği numarayı tuşluyordu. Bu kez ilk zil sesini duydu.

Zil üç kez çaldıktan sonra bir kez daha kaçmaya ve telefonu elinden bırakmaya hazırlandığı sırada telefon açıldı. Annabelin tatlı sesi ahizeyi doldurdu Brolin genç kadının uzun saçlarının perçemlerini ve çok seyrek koklama fırsatını bulduğu o nefis parfümünü hemen anımsadı.

- Annabel ODonnell sizi dinliyorum!

Oturduğu yere gömülmüş olan Brolin hafifçe gülümsedi.

- Alo! diye üsteledi.

- İyi akşamlar dedi basitçe.

Kısa bir suskunluktan sonra Annabel sordu: -

J...Joshua?

- Rahatsız etmedim değil mi?

- Ne sürpriz... Ben... Uzun zaman oldu.

- Ben de kendi kendime bunu söyledim. Nasılsın?

Bir hışırtı sesi geldi Brolin daha rahat oturmak için konum değiştirdiğini düşündü Annabel konuşmasını daha rahat bir ses tonuyla sürdürdü:

- Eh Brooklyn eski Brooklyn günlük yaşamda bir değişiklik yok. Bir sessizlik oldu.

- Sen... diye başladılar birlikte.

Karşılıklı gülüştüler bu da havayı yumuşattı.

- Portlandda mısınız? diye sürdürdü Annabel.

- Evet evdeyim kentten biraz uzakta. Annabel birkaç gündür New Yorka gelmeyi düşünüyorum birlikte zaman geçirebiliriz belki.

- Elbette.

Hiç sektirmeden yanıt vermişti.

İlişkilerinin farklı özelliği ikisini de büyülüyordu. Aşık değillerdi hiç olmamışlardı yaralı iki yalnızlık sonsuzluk içinde yitip gitmiş iki sestiler ve birbirlerini bulmuşlardı. Brolin ona karşı beslediği duyguyu açıklayacak sözcük bulamıyordu onun için bir kardeş değildi metres hiç değildi yalnızca kendisiydi.

- Şu sırada ilgilendiğim bir iş yok yarın ya da yarından sonrası için bir uçak bileti alabilirim...

Annabel onayladı.

- Çok iyi henüz kullanmadığım izinlerim var diye ekledi. Coney Adasını anımsıyor musun kumsalda yaptığımız gece gezintisini? Güzel günler geri geldiğine göre oraya gidebiliriz. Geçen sefer yaptığımız gibi ceplerimizde birer kutu birayla...

- Zevkle.

Yeniden sessizlik.

- Josh... Sesini duyduğuma sevindim. İçimden sana birçok kez tele fon etmek geçti.

Brolin masa lambasının zayıf ışığında başını salladı. Onun da içinden aynı şey geçmişti. Onun bunu neden yapmadığını da biliyordu. İlişkilerini yazışmayla ya da telefon konuşmasıyla yürütemeyeceklerini biliyorlardı onları birleştiren kendi varlıklarıydı yan yana olduklarında birbirlerine karşı duydukları özlemin karışımıydı. Kendini bir an için dört bin beş yüz kilometre uzakta her zaman yaptığı gibi onun divanında salonun girintisinden Manhattanın ufuk çizgisini hayranlıkla seyrederken düşledi.

- Seni yarın havaalanına indiğimde ararım dedi ve telefonu kapattı.

Konuşma iki dakikadan fazla sürmemişti. Sözler ağzından çıkmadan önce New Yorka birkaç gün için gitmeyi aklının ucundan geçirmemişti. Dilinin ucuna öylesine gelmişti içinin derinliklerinden.

Bu durum ona eğlenceli geldiği için başını salladı sonra yerinden kalktı odasına gitmeden önce gömleğini çıkardı. Bir mum yakıp üzerindeki blucinle yatağa uzandı gözlerini mumun alevinden ayırmadı.

Bir kez olsun gece uzun sürmeyecekti.

Bir motor gürültüsü gözlerini açmasına neden olduğunda uykuya dalmıştı.Evinin önünde bir araba durmuştu. Kalktı. Üzerine temiz bir gömlek giyerken kapıya vuruldu.

Gecenin oldukça ilerlemiş bir saatiydi.

Kapının eşiğinde duran kızarmış gözleriyle ve solgun benziyle Larry Salhindroydu.

Üzerinde her zaman giydiği polis üniforması yerine gri bir jogging üstlüğü bir şort ayağında da basket ayakkabıları vardı. Yedi yıldır tanışıyorlardı ve Brolin onu hiç bu kıyafette görmemişti. Josh... Erkek kardeşim... Fleitcher... Öldü.

Brolin gözlerini bir an onun gözlerine dikti sonra yana çekilip onu içeri aldı.

Larry Salhindro başını ellerinin arasına almış dumanlar tüten büyük bir çay fincanının önünde duruyordu. Elli yaşlarında saçları be-yazlaşmış göbekli bir adamdı ayrıca ve özellikle Brolinin eski meslektaş ve dostuydu.

- Onu dün öğleden sonra yıldırım çarpmış gibi korkmuş bir halde bulmuşlar.

Bu sözleri başı ellerinin arasında birilerine sunduğu bir lütuf dilekçesini bilmem kaçınıcı kez yineliyormuş gibi söylemişti. Brolin onu karşısında oturduğu koltuktan süzdü. Dostunun tombul elleri salonun loşluğunda titriyordu. Salhindronun karısı çocuğu yoktu yalnız yaşıyordu ve Brolin onun ailesi sayabileceği tek kişinin kardeşi olduğunu biliyordu.

- Kaza mı? diye sordu.

Salhindro hafifçe soluk aldı.

- Bilmiyoruz. Otopsi yapılması gerekiyor. (Gözlerini Broline kaldırdı.) Josh gördüm onu... dehşetten donup kalmıştı. Korkudan ölmüştü sanki!

Gözleri yaşardı dişlerini sıktı.

- Bu durum doktoru bile çok sarsmıştı diye sözlerini bitirebildi dişlerinin arasından. Otopsi bugün yapılacak...

Salhindro çay fincanını acemice kavradı.

- Ben... Oraya gidebileceğimi sanıyorum...

Brolin koltuğunda kendini öne kaydırıp ve dostuna doğru eğildi.

Birlikte onca zaman geçirmişler iki yeniyetme gibi dünyayı yeniden kurmaya çalışmışlardı Portland polisinin yaşlı dinozoru olan Salhindro yeni geldiğinde onu bir baba gibi daha sonra bir dost gibi kanatları altına almıştı. Adalet Anadan başka karısı olmayan Larry Joshuayı sık sık pazarları yapılan barbekü partilerine davet etmiş bu davetleri her defasında gece yıldızların altında insanların saçmalığına lanetler okuyarak bitirmişlerdi. Brolin onu böyle kolu kanadı kırık görünce içine acı veren bir şeyin oturduğunu hissetti. Yolculuk planlarını hemen unuttu.

- Burada birkaç gün kalacaksın dedi bu sefil köşede yalnızca sen ve ben olacağız.

Salhindro itiraz etmek için soluk aldı bakışı Brolininkiyle karşılaştığında durdu. Özel dedektifin gözbebekleri sesinin tonu kadar keskindi.

- Burada istediğin kadar kalabilirsin gidip alışveriş yaparız ve bir köşesine içi dolu bir buzluk koyduğumuz terası tekelimize alırız böylelikle konuşmaya bol bol vakit buluruz.

Brolin olabildiğince sakın bir ses tonuyla konuşmak için acele etti:

- Kardeşinin otopsisine ben gideceğim her şeyin yolunda gitmesi için elimden geleni yapacağım.

Salhindro başını uysal uysal salladı. Bir elin koluna temas ettiğini hissetti. Tepelerinde asılı duran düşkapan ağır ağır dönmeye başladı.

3

Ford Mustangın V8 motoru biraz gaza basılmasını bekler durumda sarsılmadan homurdanıyordu. Brolin ile Salhindro Interstate 84 Yolu üzerindeydiler aralıklarla gördükleri ve etkileyici olmakla birlikte dipte boğaz oluşturduğu yerde uysallıkla akan Columbia Nehri boyunca ilerliyorlardı.

Portlandın doğu mahallelerine yarım saatten az bir sürede vardılar. Salhindro yol boyunca kentin girişine kadar suskunluğunu korumuştur. Koltuğunda kıpırdandı ve arabayı kullanan dostuna şöyle bir göz attı.

- Yaşam insanı tüketen bir rezillik öyle değil mi?

Bunu yansız bir ses tonuyla bu ona özel bir acı vermiyormuş gibi söylemişti.

- Allah kahretsin Josh Dolly ile çocuklara ne söyleyeceğimi bilemiyorum... Bunu o yaşta anlayamazlar... Salhindro bıkkın bir durumda uzun uzun iç geçirdi. Kısa süre sonra gözlerini Broline dikti.

- Üzgünüm. Sana bunları söylememem gerekirdi...

Brolinin yaklaşık üç yıl önce polis merkezinden çıkıp sevdiği kadının annesine ve babasına onun görevli olarak yürüttüğü soruşturma sırasında öldüğünü haber vermeye gittiğini anımsadı.

- Görüyorsun diye söze başladı Salhindro bu kahrolası acı çekme rezilliği ve işin ölüm denen o dramatik yanı olmasaydı çocuk sahibi olmak belki de hoşuma giderdi... Bir başka yaşamda.

- Henüz çok geç değil.

Brolinin yola çıktıklarından beri söylediği bu ilk sözler eski meslektaşını şaşırttı.

- Saçmalama kahretsin! Elli yaşını geçmiş bir adamım ben!

- Kardeşinin çocuklarının adları ne?

- Christopher ve Martha.

- Sana ihtiyaçlan olacak Larry.

Salhindro ağzını açtı ama hiçbir şey söylemedi. Brolinin insanın lafını bu şekilde ağzına tıkmasından kimi zaman nefret ediyordu.

Joshua arabanın çakmağını bastırdı ve gömleğinin cebinden bir Winston çıkardı. Gözünü yola uzaklara dikmişti.

-Ya sen? diye sordu Salhindro. Şu sigarayı artık bıraksan diyorum? Geleceğini tehlikeye atma günün birinde bir küçük Joshuayı dizlerimin üzerinde zıplatmak istiyorum ben! Şu zıkkımı ne zaman bırakacaksın?

- Sen donut tıkmayı bıraktığın zaman diye karşılık verdi Brolin dostunun göbeğine bir bakış fırlatarak.

Birlikte güldüler ve Salhindro bir an için ruhuna azap veren acıyı unuttu. Salhindro adli tıp enstitüsünün salonunda Dollyyi kardeşinin karısını gördü ve onu sessizce kucakladı. Brolin fırsattan yararlanarak telefon etmek üzere yanlarından uzaklaştı. Annabel telefonu açtığında açıklanamaz bir rahatlama duydu. Ziyaretini iptal etti ve ona beklemediği bir durum çıktığını söyleyip özürler geveledi.

Birkaç dakika sonra zemin katın altında ortasında güçlü lambalarla aydınlatılmış paslanmaz çelik bir masanın yer aldığı kare taş döşeli bir salondaydı. Otopsiyi yapacak doktor Brolinin tanımadığı bir adamdı. Yanında Asya kökenli kısa boylu ince bııklı ve seyrek saçlı biri duruyordu. Adam kendini Tran Seeyog olarak tanıttı Fletcher Salhindronun da görevli olduğu Çevre Koruma Kurumu EPA adına çalışıyordu.

- EPA mı? diye şaşırdı Brolin. O kurumun kendi personelini otopsi lere gönderdiğini bilmiyordum...

Tran Seeyogun yüzünde sevimli bir gülümseme belirdi ama ayağa kalkmadı kollarını kavuşturmakla yetindi. Adli tabip tam o sırada eldivenlerini düzelterek içeri girdi.

Brolin zemin katta kendisine söyleneni iyi anladıysa bu Karstian adındaki adam olmalıydı.

- Siz Joshua Brolin olmalısınız dedi doktor Dr. Folstom sizin bura da olduğunuzu bana söylemişti.

Karstian onun otopsiye katılmasında bir sakınca görmediğini belli etmek için omuz silkti. Sydney Folstom morg yöneticisiydi ve Brolinin yıllardan beri tanıdığı biriydi. Ona karşı mesafeli davranmasına kimi zaman da tepeden bakmasına karşılık Brolin onun kendisini sevdiğinden kuşkulanıyordu. Beklendiği gibi onun otopside bulunmasına sesini çıkarmamıştı. Şimdiye kadar birçok kez birbirlerine yardımcı olmuşlardı.

Karstian işaretparmağını Asyalıya uzattı.

- Siz Bay Seeyogsunuz değil mi?

Adam başıyla evet dedi.

- Çok iyi ekip tamam başlayabiliriz.

Brolin yaklaştı.

- Bunu kendisinden istemeye fırsat bulamadım dedi ama otopsiyi Dr. Folstomun yapmaması beni şaşırttı.

Karstian önündeki skalpel tepsisini düzeltirken başını salladı.

Neredeyse hiç otopsi yapmıyor arlık. Yanıt Brolin için doyurucu olmadı.

Sydney Larryyi tanıyordu. Durum dikkate alındığında bu özeni ona karşı göstermesi gerekirdi. -

Bimiyordum. Kendini yazışmalara mı verdi? -Sanırım öyle diye kaçamak bir yanıt verdi doktor. Tamam başlayalım.

Kadavrayı getirmeleri için bir asistana işaret etti. Tekerlekli araba salondan içeri girdiğinde Tran Seeyog bir adım geriledi. Polivinil klorürden yapılmış torba güçlü ışık altında parlıyordu. Her hareketinde çıkan gıcırta sesi plastik can simidi takmış bir çocuğun bedeninden çıkan sesi andırıyordu.

Karstian bakışlarını EPA görevlisine çevirdi.

- Her şey yolunda mı Bay Seeyog?

- Evet elbette diye yanıtladı aceleyle. Doğrusu... her şey birdenbire oldu hazırlıksız yakalandım.

Doktor bir kaşını kaldırdı ve hafif bir iç geçirmeyle kadavraya döndü.

- Fazla kan görülmemesi için ölülerin siyah torbaya konduğunu sa nıyordum diye açıkladı Seeyog.

Karstian başını salladı.

- Artık değil içeride herhangi bir ayrıntı unutulmaması için artık be yaz torba kullanılıyor böylelikle küçücük bir kıl ya da bir deri parçası daha iyi fark edilebiliyor.

Seeyog bu bilgi çok önemliymiş gibi başıyla onayladı. Doktor elini torbanın fermuarına henüz götürmemişti ki Seeyog yüksek sesle şunları söyledi:

- Biraz önce yandaki bölümdeydim içerisi müthiş soğuktu! Bu nor mal mi?

Sabrı taşan Karstian Brolinin alaycı bakışları altında yanıt verdi:

- Genellikle kadvraların konulduğu bir salonda bulunuyordunuz

orada sıcaklık dört derecedir bu bu da buzlanmayı engellemek ve kadvralarda bakterilerin üremesini önlemek için gerekli bir sıcaklıktır.

Şimdi işimi yapmama izin verirseniz size minnettar kalacağım. Huzursuzluğunu ta baştan beri herkesin gördüğünü birden fark eden Seeyog suratını asıp duvara yaslandı.

Karstian torbanın fermuarını sert bir hareketle bir çekişte aşağı kadar indirdi.

Torbadan dışarı önce kıvrılmış parmaklar çıktı ölü sanki bir şeylere tutunmak istiyordu. Doktor kadvranın tamamını ortaya çıkarmak üzere torbanın iki yanını indirdiğinde Seeyog kaşlarını oynatarak bir elini ağzına götürdü. Kadavra görmeye alışık olduğu halde Brolin de kadvranın görünüşü karşısında şaşırdı.

Hırlar gibiydi.

Diş minelerinin üzerine vuran lamba ışıkları parlıyordu. Ağzı o kadar açık ve gergindi ki dudakları ince iki beyaz çizgi halinde görünüyordu yüzünün birçok damarı deri altına yerleşmiş iri kurtlar gibi kabarıklık oluşturuyordu. Brolin kolunun tuhaf duruşunu -bedeninin üzerinde kasılıp kalmıştı ama bedenine değmiyordu- kadvranın soğumuş olmasına verdi. Fleitcher Salhindronun sesi radyo vericisinden en son dün saat 10.30da duyulmuştu cesediyse saat yedi civarında bulunmuştu. En kötü olasılıkla onu bulduklarında beş altı saat önce ölmüştü ve süreç havanın sıcaklığı dolayısıyla hızlanmış olmakla birlikte bu süre katılaşmanın son aşamasına varmak için yeterli değildi. Ceset daha sonra serin yerde korunmuştu bu da asit halden alkali hale geçişi bloke etmiş ya da çok büyük ölçüde yavaşlatmıştı. Brolin bütün bunların kesinlikle güvenilir şeyler olmadığını biliyordu ama kolun durumu oldukça şaşırtıcıydı bu yüzden de ölümün hiç komplikasyonsuz gerçekleşmemiş olduğu düşünülebilirdi.

Kes şunu rigor mortisin çoğu kez yanıltıcı olduğunu çok iyi biliyorsun...

On beş yıllık deneyim ve soruşturmalar sırasında fark yaratacak ayrıntıyı yakalama peşinde koştuktan sonra başka türlü düşünmek elinde değildi. Brolin ancak o zaman karşısındaki insanın önceden tanıdığı belden aşağı şakalar yapmaya meraklı hayat dolu Fleitcher Salhindro olduğunun bilincine vardı. Dostunun kardeşi. Onunla ilgili tüm anıları vakit geçirmeden belleğinden sildi. Şimdi bunun sırası değildi.

Dr. Karstian Fleitcherın bedenini daha yakından inceledi.

Adamın ayaklarında deri botlar vardı kumaş bir pantolon ve kısa kollu polo tişört giymişti üzerinde kol saatinden ve alyansından başka bir şey yoktu. Adli tabip ile asistanı ön incelemeden sonra cesedi kaldırıp paslanmaz masanın üzerine yatırdılar. Torbanın içini son bir kez aradılar ve asistan torbayı alıp ortadan kaybıldı.

- ... duruşunun dışında kadavrada hiçbir ayırt edici bir iz görülüyor...

Karstian resmi gözlemlerini yüksek sesle yapıyordu.

Brolin biraz daha yaklaştığında kornea üzerinde mat bir perde olduğunu fark etti. Müfettişlik yaptığı dönemde katıldığı otopsiler sayesinde ve o konuda birçok şey okumuş olduğu için bu matlaşmaya ölüm meydana geldikten beş altı saatten önce ender olarak rastlandığını biliyordu.

Fleitcher öğleden sonranın sıcaklığında açık havada kaldığı için su kaybı belki hızlanmıştı. Gözleri açık mıydı? Brolin başını salladı. Bu onun üzerine vazife değildi. Orada Larryye tanıklık etmek için bulunuyordu başka bir şey için değil.

Tran Seeyoga dönerek mırıldandı:

- Onu nerede bulduklarını biliyor musunuz?

Seeyog bu ağır sossizliği kınna fırsatı çıktığı için memnun başını salladı. -Hood Tepesindeki ormanın içinde yer alan bir açıklığın kenarında. Söz konusu orman altı bin kilometrekarelik bir alanı kaplıyordu. Tam olarak nerede olduğunu biliyor musunuz? Kayıtlarda yer alan bir açıklık değil orman yollarının uzağında yabancıl bir alanda. Ormancılar oraya Eagle Creek 7 diyorlar. Fleitcher Salhindro orada ne arıyordu? Bu kez Tran Seeyong ona kuşkuyla baktı. Siz polissiniz değil mi?

Tam olarak değil. Ben özel dedektifim. Aile hesabına çalışıyorum. İki kısa bilgi hiç olmazsa onu uzun açıklamalar yapmaktan kurtarıyordu. Şunu eklemeyi de yararlı buldu:

- Ben burada Bay Salhindronun başına gelen şeyi aydınlatmak için bulunuyorum.

Seeyog bu açıklamayı zaten bekliyormuş gibi durumu anladığını belirten bir surat işareti yaptı! Verdiği tepki oldukça tuhaftı.

Adamın burada olmasında bir tuhaflık var! EPA otopsiye kimseyi göndermez bu işle hiçbir ilgileri yok...

Brolin öne doğru eğildi ama doktor konuşmayı kesti.

- Sağ sterno-cleido-mastoidien bölgede anormal bir şişlik var.

Brolin kurbanın diğer yanını incelemek için teşrih masasının karşı tarafına geçti.

- Böcek sokmasına verilmiş bir reaksiyonu andırıyor dedi Karstian.

Gerçekten de boynun dip tarafında bir golf topu çapında ve yaklaşık bir santimetre yüksekliğinde bir kabarıklık kırmızı bir şişkinlik görülüyordu üzerinde de bir sızıntı vardı.

- Bir yılan sokması olmasın?

Adli tabip ödemi daha dikkatlice inceledi.

- En mantıklısı bu ama yılan sokmasına benzemiyor diş izlerini göremiyorum.

- Peki ne öyleyse? diye sordu özel dedektif.

- Hiçbir fikrim yok. Böcek sokması olamayacak kadar büyük bir leke ama ona benziyor. Analiz yapmak için oradan bir parça alacağım.

Önce flaşı çıtırdayarak patlayan Polaroid CU-5 ile bir fotoğraf çekti sonra eti kesti. Yaradan dışarı saydam bir sıvı aktı.

- Gerçekten tuhaf diye yorumladı Karstian deney kabının içine ola bildiğince çok sıvı almaya çalışırken.

Durun bir dakika...

Skalpelini elinden bırakarak kenarları ışıklı iri bir büyüteç alıp boynun üzerine yerleştirdi.

-Vay canına...

Brolin onu süzdü. Karstian kısa bir duraklamadan sonra gelip görmesi için ona işaret etti.

Su keseciğin üzerine bir bakın. Orada net olarak görülen iki delik var.

- Evet görüyorum. Ne olduğunu biliyor musunuz?

- Yılan dişi olamayacak kadar küçük görünüyor. Hayır biraz önce söylediğim şeye benziyor bir böcek sokması ama bu kadar iri delik açması olanaksız!

- Neden olmasın?

- Çünkü sokmanın yarattığı sonuç çok orantısız kanın içine bu miktarda zehir bırakabilecek bir böceğin yeni doğmuş bir bebek büyüklüğünde olması gerekir!

- Bu belirli bir alerjinin doğurduğu tepki olamaz mı? diye sordu Brolin.

Karstian uzun uzun soluk aldı bu işe akli yatmamıştı.

- Belki ama bu iki delik arasındaki mesafeyi açıklamıyor! Ya da onu iki böcek birden aynı anda sokmuş olabilir... Anatomik patoloji yara konusunda bizim bugün öğleden sonra daha fazla bilgi edinmemizi sağlayacak.

Sonra ölüyü soymaya başladı. Otopsi iki saatten az sürdü ve doktor özel sayılabilecek hiçbir sonuç elde edemedi.

Kalbi açtığında sol kulakçıktan ve karıncıktan 30 santimetre küp kadar kırmızı kan çıktı. Karakteristik bir pıhtı ya da büzülme bulmayı ümit ediyordu ne var ki bu anomali yokluğu onu neredeyse hayal kırıklığına uğrattı. Ölüm kalp yetmezliğinden kaynaklanmamıştı.

Eldivenleri ve önlüğü nemli kahverengi bir görünüm almıştı. Kadavradan aldığı birçok örneği -uyuk damarlarından aldığı kan ürin organ parçaları- gösterdi ve açıklama yapmadan önce öksürdü:

- Otopside şimdiye kadar bir sonuç çıkmadı ben kendi hesabıma ölüm nedenini açıklayacak bir ize rastlamadım. Toksikolojik tahlillerin daha fazla bilgi sağlayacağını düşünüyorum umarım öyle olur.

Ölünün yüzünde hiç silinmemek üzere kalmış korku çığlığını gözleyen Brolin kadavrayı gösterdi:

- Yüzündeki ifade sizi şaşırtmıyor mu? O konuda hiçbir fikriniz yok mu?

Karstian dudak büktü.

- Evet sık rastlanan türden değil. Ne var ki benim elimde bunu açıklayabilecek hiçbir bulgu yok. Ve size karşı açık olmam gerekirse bunun nedeninin ortaya çıkarılabileceğini düşünmüyorum benim önümden her gün çok tuhaf hatta düşünülemez konumda ve du rumda cesetler geçiyor ama bununla birlikte... Her şey açıklanamıyor örneğin geçen hafta eniştesi tarafından katledilen kadın adam onun boğazını sıkmaktayken neden gülümsüyordu? Benim ortaya çıkarabileceğim tek şey ölüm nedeni o da şartlar bunu söyleyebilmeme izin ve

rişse elbette gerisine gelince adli tabip olarak kalmayı sürdürüyor falcılığa özenmiyorum. Bu küçük gizler yaşamın kendisine özgü şeylerdir her birinin açıklamasını da yalnızca bir kişi yapabilir. Ölüm şaşırtıcı bir şeydir Bay Brolin onunla her gün karşı karşıya kaldığımız için bize yabancı değildir ama öte yandan müthiş gizemlidir her zaman anahtarını bulup içine giremediğimiz özgün bir durumdur.

Karstianın o andaki heyecanı Brolini etkiledi öyle ki neredeyse ona bu konuşmayı daha sonra bir kadeh içkiyle birlikte sürdürmeyi önerecekti. Özel dedektif bu düşünceleri kafasından sildi ve yeniden Salhindronun kasılmış eline döndü. Bir yanardağ ağzı gibi açılmış karnını izledi ve gözleri boynunun dibindeki etkileyici şişkinliğe takıldı.

- Peki ya bu? Açıklayıcı bir nedeni olamaz mı? diye sordu.

- Olabilir. Bu adamın tıbbi dosyasını gün içinde inceleyeceğim böylelikle olası bir alerji konusunda bir şeyler öğrenebilirim. (Şişliğin üzerine eğildi.) Ödemin çevresinde bir nekroz oluşmuş gibi görünüyor. Zehirli hayvanlar hakkında fazla bilgim yok ama her şey bir yana bunu bir yılan yapmış olabilir. Şimdilik bir sonuç çıkarmaktan kaçınacağım.

- Boyundan sokan bir yılan? diye üsteledi Brolin.

- Her şey olası. Belki de çimenlere uzanmıştı kim bilir!

Tran Seeyog onları biraz geriden izliyordu. Tartışmanın gidişine göre bakışları birinden ötekine ilgiyle gidip geliyordu.

- Her halükarda diye sürdürdü adli tabip öteki testlerin sonuçları na göre raporumu bugün öğleden sonra hazırlayacağım.

Brolin sözü uzatmayıp onu kısaca selamladı. Yukarı doğru çıkarlarken açık havaya yaklaştıkça yüzünün rengi değişen Seeyogun yanına sokuldu.

- EPAnın bu işle yani otopsiyle ne ilgisi var bunu size sorabilir miyim?

- Biz de ölüm nedeni konusunda emin olmak istiyoruz tıpkı sizin gibi...

Bay Salhindro olağandışı koşullarda öldü bizim ve ailesi için yaptıklarını göz önünde bulundurursak bununla ilgilenmek bizim de görevimiz.

Özel dedektifin karizmatik varlığı onu hissedilir biçimde huzursuz ediyordu. O bile onun sözlerinin biçimsel olduğunu anlamıştı.

Salondan çıkarken Fleitcher Salhindronun dul karısı ile kardeşini gördü. Adam elini Brolinin koluna koydu.

- Kusuruma bakmazsanız kurum adına aileye başsağlığı dileceğim.

Tran Seeyog sabahtan bu yana ilk kez özel dedektifin gözlerinin içine baktı. Hemen bakışlarını kaçırdı aceleyle kolunu bıraktı ve Salhind-roların yanına gitmek üzere ondan ayrılırken yüzüne belirgin bir gülümseme oturttu. 4

Bir çay salonunun konforlu kanepesine oturmuş olan Dolly Salhind-ro sokaktaki arabaların tatsız balesini izliyor bir yandan da fincanında-ki soğumuş kahvesini durmadan karıştırıyordu. Biraz uzakta Larry ile Brolin alçak sesle konuşuyorlardı. Son saatleri bir lokantada geçirmişler hiçbir tabağındaki yemeğe dokunmamıştı. Brolin ölüm nedeninin henüz belirlenmediğini kısaca açıklamıştı. Ölünün boynundaki ödemi o konuda daha fazla bilgi edinmeksizin açıklamaktan kaçınmıştı.

Nihai otopsi raporunun kendilerine bildirilmesini insanüstü bir sabırla bekliyorlardı.

... böylesinin daha tercih edilir olduğunu düşünüyorum onu kendi evinde iki çocukla birlikte bırakmayacağım diye açıkladı Larry avucu-nu küçük şeker paketleriyle doldurarak.

Elleri eskimiş blucininin cebinde olan Brolin bu düşüncüyü onayladı.

- Şunu bil ki gerek duyduğunda kapım sana açık dedi.

Larry elini onun omzuna dostça koydu. Yan tarafta oturan bebek yüzlü gözü bir an Broline takılan bir kadın onları kaçamak bakışlarla süzdü. Bu adamda şeytan tüyü vardı Larry Brolin polis teşkilatından ayrılıp yaşamını insanlardan uzakta sürdürmeye başladıktan sonra gelişip onları birbirine giderek daha fazla yaklaştıran dostluk sırasında bunun farkına varmıştı. Bir hayaletten daha az fark edilir özelliklere sahipti. İster kalabalık içinde ister özel bir konuşma sırasında olsun insanlar ona bakmak üzere gözlerini kaldırdığında bakışları onları delip geçiyormuş izlenimi veriyordu. Kimi zaman bir erkekle ya da kadınla göz göze geldiğinde varlığıyla onu kuşatıyordu. Başlangıçtaki uçucu ve hayaletimsi varlığı sevimlilik kazanıyor daha sonra elektriğini karşısındakine veriyordu. Varlığı yabanıl neredeyse ürkütücü bir manyetizma yayıyordu. Larry bu şaşırtıcı duruma birçok kez tanık olmuştu.

Bebek yüzlü kız Salhindronun dikkatini çektiğini fark etmiş kızaran yüzüyle başını çevirirken özel dedektife son bir kez bakmayı da ihmal etmemişti.

- Çıkmalısın Josh. Yani kendine birini bulmalısın demek istiyorum.

Şaşıran Brolin sessiz kaldı.

Şimdi bunu söylemenin zamanı olmadığını biliyorum diye üsteledi şişko polis ama kendine biraz çekidüzen verme zamanının artık geldiğini gerçeklen düşünüyorum.

Larry bunu yapmak içimden gelmiyor. Böyle iyiyim ben.

- Laf! Gölge krallığında sıkışıp kalmışsın sanki evet! Kendine bir bak hayaleti andırıyorsun! Gündüzleri yarısaydam geceleri de neredeyse ölü gibisin. Varlığının farkına varan kişileri ya büyülüyor ya da dehşete düşürüyorsun geriye kalanların gözünde de zaten yoksun!

Brolin elini yüzüne götürüp sinirli bir şekilde yanağına dokundu. Parmaklarının üzerine düzensiz saç tutamları düştü kendi hayatlarını yaşıyorlardı sanki.

Larry gözünü eski meslektaşına dikip dudaklarını büzdü. Özel dedektif ince hatlara sahipti yuvarlak net çizgileri soylu bir yüz oluşturunuyordu gözleri hiçbir şeye takılmıyor her şeyi aynı anda kucaklıyordu.

- Korkuyorsun işte bu. Neden hiçbir kadınla birlikte olmuyorsun söyleyebilir misin bana? Şu Annabel New Yorktaki ondan söz ettiği mizde senin ona değer verdiğini çok iyi anladım neden onu bir daha hiç görmedin? Caliban Tarikatı hakkındaki soruşturmada sonra gazeteler Brolin ile Annabelin eksiksiz bir portresini çizmekten geri durmamış hatta bu işbirliğinin ardında bir aşk öyküsü olduğunu bile ima etmişti.

- Larry dedi Brolin çok sakın bir ses tonuyla bu konuyu bırakalım olur mu?

Salhindro homurdanarak iç geçirdi.

- Hiç değişmiyorsun... dedi kızgın bir halde.

İki adam barda yan yana oturmuş yarı boş salona bakıyordu. Uzun bir sessizlikten sonra Brolin yeniden konuşmaya başladı.

- Onu dün gece aradım. Annabeli. Onu görmeyi bile düşündüm.

Larry gözlerini açtı. Konuşmaya fırsat bulamadan Brolinin cep tele fonu çalmaya başladı.

- Brolin mi? Ben Sydney Folstom.

Başım kaldırdı Dr. Karstianın sesini duymayı bekliyordu. Bu hiç de hayra alamet değildi işe birden ilgi duymadıysa elbette.

- Karstianın hazırladığı Fleitcher Salhindronun otopsi raporunu okumayı henüz bitirdim. Kendisi şu anda EPAnın adamıyla birlikte bürosunda.

- Rapor ne diyor?

- Boyundan alınan dokular üzerinde yapılan mikroskopik analiz damarlarda tromboz oluştuğunu ve damarlar arasında dağılmış bir pıhtılaşmanın varlığını ortaya koydu. Toksikolojik inceleme de kanda yabancı bir maddenin varlığını gösteriyor. Bileşimini tam olarak ortaya çıkarmak için söz konusu madde kromatografte incelendi. Hayvan zehri çıktı.

-Hayvan zehri mi? Yılan mı?

- İşin en olağandışı yanı da bu. Söz konusu olan bir örümcek zehri.

Bu zehrin bir fili öldürebilecek yoğunlukta ve miktarda olduğu bir ya na bırakılırsa başka anormal bir durum yok.

Brolin gözlerini Larryye kaldırdı. Larry ses çıkarmadan ne? diye sordu.

- Bununla neyi kastediyorsunuz? diye üsteledi Brolin.

Ensesindeki saçların dikildiğini hissetti.

- Demek istediğim şu: kamyon tekerleği büyüklüğünde bir örümcek tarafından sokulmamışsa böyle bir şeyin meydana gelmesine olanak yok.

- Peki ya boyundaki ödem?

- Bu konuda fikrini almak için bir böcekbilimci çağıracağız ama bir ısırma söz konusu olabilir.

Brolin şişliğin büyüklüğünü ve iki delik arasındaki mesafeyi anımsadı. Hayvanın çeneleklerinin beş altı santimetre genişliğinde olması gerekiyordu. Olanaksız.

- Brolin? Hala hatta mısınız?

- Evet.

- Şimdilik bu konuda tek bir kelime söylemeyin basının öğrenmesini istemiyorum yine üzerimize gelirler tabloid gazeteler bu dev örümcek hikayesine bayılacaktır.

- Seeyog EPAnın adamı durumu biliyor sanırım?

- Şu anda haberi oldu. Bu durumda sizin buraya gelmeniz gerektiğini düşünüyorum. Bize burada bulunmasının gerçek nedenini açıkladı.

Bu sizi ilgilendirebilir.

Sydney bir an durakladıktan sonra anormal sinirli bir sesle ekledi:

- Bize anlattığı şey... ürkütücü.

5

Brolin ile Salhindro içeri girdiğinde Dr. Karstian ile Tran Seeyog morg yöneticisinin yanındaydı.

Venedik tarzı storlar kaldırılmıştı ve içeri ince altın çizgiler halinde güneş ışınları giriyordu ve bu çizgilerin içinde toz kıvrımları dans ediyordu. Klima çalıştığı halde Seeyogun başının üzerinde ince bir nem tabakası oluşmuştu ve gözleri göz kalemiyle çizilmiş birer çizgi gibiydi. Durum onu aşıyor diye düşündü Brolin. Bu da iyiye işaret değildi.

Baş hareketiyle selamlaştılar ve Salhindro iki adamın yanındaki koltuğa oturdu. Brolin biraz uzakta daha iç ferahlatıcı bulduğu gölgede kollarını kavuşturup ayakta kalmayı yeğledi.

- Başlayalım dedi Sydney Folstom Seeyoga dönerek anlattıkları nızı bize bir kez daha yineleyin bu beylerin de bunu duymaya hakkı ol duğunu düşünüyorum.

Seeyog oturduğu yerde daha rahat bir pozisyon almaya çalışırken boğazını temizledi.

- Evet Hım... Hood Tepesi ormanını biliyorsunuz sanırım devasa

bir doğal parktır doğa aşıklarının gezinti yapanların rafting yapanların... ve kısacası bu tür şeylerle uğraşanların cenneti. O kadar geniş bazı yerde de öylesine yabanıl bir arazidir ki büyük bir bölümü henüz düzenlenmemiştir hatta oralara ulaşılammıştır. Doğa gezginlerinin çoğu orman yollarından ayrılmaz...

- Bunun kardeşimle ne ilgisi var? diye söze karıştı Salhindro biraz sinirlenerek.

- Konuya geliyorum. Buna karşılık burada bölgeyi tanıyan az sayıda kişinin bildiği sit alanları da vardır haritada yer almayan alanlar örneğin yakınında bir çağlayanın yer aldığı görkemli bir düzlük. Ormancılar buraya Eagle Creek 7 adını verirler. Gezinti yollarından birinin en azından beş yüz metre uzağında bulunur ve burada ara sıra piknik yapanlara rastlanır. Bundan üç ay önce bir olay meydana geldi. Bir çift o bölgede fotoğraf çekiyordu kadını bir örümcek soktu. Bir karadul.

- Bu örümceklere o bölgede rastlanır mı? diye sordu Brolin.

- Ender olarak rastlanır buna karşılık yılın o döneminde rastlanması çok şaşırtıcı. Mart ortası biraz erken öyle ya da böyle kadın o açıklıkta sokuldu. Kocasını yardım isteyip sağlıkçılar oraya ulaşınca kadar sinir sistemi ciddi şekilde etkilenmişti kadın acilen hastaneye kaldırıldı ve paçasını kurtardı ama sokmanın yan etkileri kaldı. Şunu bilin ki bir karadulun zehri bir çingiraklıyılanınkinden on beş kat daha etkilidir!

-İyi de EPAnın bu işle ne ilgisi var? diye sordu baştaki saldırganlığı giderek meraka dönüşen Salhindro.

- Aynı düzlükte üçüncü bir karadul sokması meydana gelince orman korucuları bir ayı aşkın bir süre önce mayıs başında EPAYla te masa geçtiler. Durumun aydınlatılmasını istiyorlardı. Bu arada mayıs ayı içinde dördüncü vaka meydana geldi. Şimdiye kadar ölüm olmama sı bir mucize. Ne var ki az sayıda insanın uğradığı bir yerde bu kadar kısa süre içinde dört sokma vakasının meydana gelmesi yetkililerin orada bir örümcek kolonisinin var olduğunu düşünmelerine yol açtı. Başlangıçta işi U.S. Fish and Wildlife Service ile CDCPye aktarmaya çalıştılar ne var ki onların bu işin altından kalkamayacağını düşünerek bundan vazgeçtiler. Bu arada gezginler de ormandan ayağını kesti.

Seeyog huzursuz bir şekilde Salhindroya baktı.

- Kardeşiniz oraya örnekler toplamak üzere gönderilmişti. Oraya düzenli olarak gidiyordu bir hafta önce oradan bir karadul getirmişti.

Başka örnekler aramak sit alanının örümcek istilasına uğrayıp uğra madığından emin olmak için o açıklığa yeniden gitmişti ki... sokma ola yı meydana geldi.

Salhindro sesli biçimde yutkundu elini ağzına götürdü.

Brolin arabada ona her şeyi anlatmıştı. Yüksek miktardaki zehri şişliğin büyüklüğünü ve açılmış delikler arasındaki mesafeyi bunun çeneler tarafından oluşturulmuş gibi gördüğünü.

Tran Seeyog Broline dönerek avuçlarını tavana doğru kaldırdı bu hareketiyle olup bitenden bir şey anlamadığını ifade etmek istiyordu.

- İnanın bana Bay Salhindroyu öldüren şey hakkında daha fazlasını bilmiyorum. EPA'nın elinde başka bir bilgi yok. Biz de sizin gibi olan biteni anlamaya çalışıyoruz. Bunu bir... dev örümcekle açıklamak kimseyi tatmin etmiyor.

- Böyle ifade etmeyin diye söze karıştı Dr. Folstom burada dev örümcekten söz eden olmadı bu durumun onlarca başka açıklaması olabilir.

- Örneğin? diye sordu Seeyog.

- Ben burada varsayımlar üretmek için bulunmuyorum ama yine de dev örümcekten söz edilmezse daha memnun olurum.

- Boyundaki ödem bir yana başka sokma izleri yok muydu? diye sordu Brolin Dr. Karstiana.

Hayır yoktu. Sözü nereye getirmek istediğinizi biliyorum unu-tun bunu. Fleitcher Salhindio birçok örümcek tarafından aynı anda sokulmadı. Bozguna uğrayan dostuna bakan Brolin elini onun omzuna koydu.

Larry belki de eve dönmen gerekiyor artık ne dersin? Karşısındaki

olumsuz bir hareketle yanıt verdi. Brolinin ciddi sesi klimanın üfleme sesini bastırdı. EPA açıklıkta bulunan karadulun tahlilini yaptırdı mı? Evet dedi Seeyog hemen özel bir sonuca ulaşmadı. Ülkemizde rastlanan ortak türün bir örneği. Buna karşılık bu kadar lokalize olmuş bir alandaki aşırı üremeye bir anlam veremiyoruz.

- Peki ya Fleitcherın bedenindeki zehrin niteliği onu açıklayabiliyor musunuz? Ve boynundaki o çok büyük sokma izi? (Ufak tefek ada mın kulağına mırıldanmak için eğildi.)Ve yüzündeki dehşet ifadesi?

Seeyog alnındaki teri kolunun yeniyle sildi. Brolin ona bir an baktı onu biraz sarsmıştı daha uysal davranmasını sağlayacak kadar. Seeyog çelik gibi sağlam karakterli güçlü kişiliği olan biri değildi duraksama ifade eden en küçük jestlerinden bile böyle olduğu belliydi.

- Bay Seeyog dedi Brolin kararlı bir sesle orman korucularından bizi oraya götürmesini istesenez siz de bizimle gelseniz diyordum?

- Ben? Şimdi?

Brolin yanıt olarak onun cebine bir kağıt parçası soktu.

- İşte size kimlik bilgilerim şu andan itibaren soruşturmayı benim üstlendiğimi kabul edin.

- Ama... sonuçta bir kaza bu... Yani polisin ya da özel dedektifin ilgileneceği bir konu değil demek istiyorum...

Brolin ona doğru sertçe eğildi. Eliyle omzunu kavradı ve fısıldarken dudaklarını Seeyogun kulağına değecek kadar yaklaştırdı:

- Bunu bir de adamın ailesine söyleyin bakalım.

Üç adam birlikte uzaklaşırken Sydney Folstom kendine büyük bir bardak soğuk su doldurdu.

Kendini vıcık vıcık hissediyordu.

Bürosunun içinde bunca adam birbiriyle çekişen bunca can... Yorulmuştu. Aynı zamanda belki biraz da yıpranmıştı.

Uzakta bir kapı çarptı ve Sydney uzun süreden beri masasının üzerinde sürüklenen bir dosyayı açtı.

Onunla ilgilenme vakti gelmişti.

6

Brolin Larryyi Dollynin yengesinin yanına dönmeye sonunda ikna etmişti. Kardeşinin ölümüne açıklık getirmek için elinden geleni yapacağına dair ona söz vermişti.

Mustang o uçsuz bucaksız ormanlık tepelerin ortasından giden uygarlık çizgisinin üzerinde yani karayolu üzerinde ilerliyordu. Tran Seeyogun arabası onu arkadan tembel tembel araya uzun bir mesafe koyarak izliyordu.

Sandye kısa sürede ulaştılar burası sonsuz büyüklükteki orman alanlarından önceki son yerleşim yeriydi. Hood Tepesinin beyaz kütlesi doğu yönünde yükseliyordu tüneğinin üzerinde uyuyan bir canavarı andıran bu volkan manzarasının tamamına egemendi.

Sandy Hood Tepesi Ulusal Ormanının orman korucularının genel merkeziydi Brolin ile Seeyog orada Salhindronun cansız bedenini bulan kişi olan Adrien Arquet gördüler. Adrien onları Eagle Creek 7 Düzlüğüne götürmeyi kabul etti ve üç adam kuzey yönünde gitmek üzere cipe bindi.

Adrien yolda Salhindronun ölüm nedenleri hakkında güvenli bilgi edinmeye çalıştı onun yüzündeki mutlak dehşet ifadesini gözünün

önünden silemiyordu. Gece boyunca gözünü kırpmamıştı. Brolin ona bu konuda hala bir şey bilmediklerini söylediğinde Adrien buna inanmakta güçlük çekti. İçindeki huzursuzluğu dağıtmak için onlara bölgeyi anlatmaya başladı:

- Biliyorsunuz gitmekte olduğumuz yere varmak için ancak bir ci pin geçebileceği genişlikte bir patikadan başka izlenecek neredeyse hiç yol yok dahası can sağlığı!

Ön tarafta onun yanında oturan Brolin sordu:

- Buraya çok ziyaretçi geliyor mu?

- Bölgeye göre değişiyor bu. Güneyi sorarsanız size evet çok geliyor diyebilirim ama bu bölgeye tersine pek insan gelmiyor. Yalnızca birkaç doğa gezgini. Bölgede birçok vadi ile derin boğaz sayısız çağlayan ve çok yoğun bir bitki örtüsü var. Epeyce mağara da var ama henüz hepsinin listesi çıkarılmadı.

O kadar çok yani?

Yineliyorum: burası pek ziyaret edilen bir yer değil içinde hala keşfedilmemiş hayvan türleri bile var!

Bigfoot efsanesinin buradan çıktığını biliyor muydunuz? Ya!

O zamana kadar ufku izlemeye dalmış olan Seeyog öne doğru eğildi: O bir yutturmaca baştan aşağı uydurulmuş bir efsane...

Adrien omuz silkti. Olabilir- ama henüz keşfedilmemiş hayvan türleri bulunduğu var-sayımı yabana atılamaz. Biliyorsunuz bizim sorumluluğumuz altında bulunan Mood Tepesi ormanı dev bir bütünün küçük bir parçasından başka bir şey değil. Bu aslında Oregonun tamamını kuzeyden güneye kat eden hatta Kaliforniyada da devam eden yoğun bir bitki kuşağıdır. Washington eyaletinde de kuzeye yönelip binlerce kilometre neredeyse dört bin kilometre boyunca Kanadaya kadar uzanır. En dar yerinde otuz kilometre genişliğindedir ki bu da az bir genişlik değil ancak genişliği yer yer beş yüz kilometreyi de bulur dünyanın en büyük ormanlarından biridir. Bu ormanda gezegenimizin en yüksek ağaçları bulunur ki bunlardan bazıları yüz on metreye ulaşır ayrıca en yaşlı ağaçları da içinde barındırır: burada iki bin yaşından daha büyük sekoya ağaçlarına sıkça rastlanır! Bunlar İsanın zamanında da oradaydılar bunu düşünebiliyor musunuz?

- İnanması zor diye mırıldandı Brolin kendilerini ilgilendiren bölümü oluşturan art arda sıralanmış basık tepelere bakarak.

- Siz buralı değil misiniz? diye sordu Adrien.

- Buralıyım. Ne var ki çocukluğumdan beri buraya gelmedim.

- Göreceksiniz unutulmaz bir yerdir.

Adrien yanılmıyordu ormanın o bölgede sunduğu görsel zenginlikler şaşırtıcıydı. İki yanda duvar gibi yükselen ağaçların oluşturduğu yumağın dışında bir meleğin saçlarını andıran insan eli değmemiş gibi görünen su örgülerini çok yüksek yamaçlardan aşağı boşaltan görkemli çağlayanlar vardı. Cip daha sonra kapkara yarıklara benzeyen dibinde billur parıltılı buzlu suların kıvrılarak aktığı derin vadiler boyunca ilerledi.

Araç eğreltiotlarının ve alçak dalların örttüğü belli belirsiz arazinin durumuna göre kimi zaman tırmanan kimi zaman aşağı inen bir güzergahta küçük tepeleri aşıyordu. Bir saatten biraz fazla bir zamanda Eagle Creek 7 Düzlüğüne vardılar. Onlara pist olarak hizmet eden yol göreceli olarak seyrekleşen bir açıklıkta son buluyordu zaten Adrien de orayı uyuşmuş bacaklarını açabilecekleri bir park alanı olarak niteliyordu.

Eagle Creek 7 buradan ileriye doğru uzanıyordu.

Brolin gölgelik açıklığın sınırını geçerek hilal biçiminde geniş bir alan oluşturan yüksek otların arasına daldı. Akşam saatine yaklaşmış olmalanna karşılık yerden ağır ve boğucu bir perde halinde yükselen bunaltıcı bir sıcak vardı.

Girişte huzursuzluk içinde bekleyen Adrien ile Tran Seeyoga döndü.

- Fleitcherm cesedi neredeydi? diye sordu. Adrien ormancı şapkasını kafasına yerleştirdi ve onun yanına gitti.

- Biraz yukarıda şu taraftan. Gelin size göstereyim.

Çürümüş bir ağaç gövdesinin üzerinden atlayarak açıklığın tatlı eğimini tırmanmaya başladılar.

- Ellerinizi otlara sürtmekten kaçının diye uyardı Adrien ne olacağı hiç bilinmez.

- O kadar çok karadul olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Adrien önündeki havayı dağıtmak için bir elini kaldırdı.

- Kim bilir? Güzel mevsimde buraya ayda beş on kişi geliyordu her halde. Ve geçtiğimiz son üç ay içinde bunlardan dördünü o kahrolası örümcekler soktu! Düzlüğün büyüklüğü düşünülecek olursa ortaya ciddi bir istatistik çıkar! Örümceklerin burayı istila etmiş olması gere kir! Yürümeye başladığımızdan beri onlarcasını ayaklarımızla ezdiğimi zi düşünün...

Adrien ürperdi.

Bitkilerin iyice yere doğru eğildiği bir yerde durdular sapların çoğu kırılmıştı.

- Buradaydı sanırım.

Brolin diz çöküp işaretparmağının ucuyla yeri yokladı.

- Çevreye göz attınız mı? diye sordu orman korucusuna.

- Hayır. Yardım istemek için meslektaşlarıma haber verdim. Ambulansın buraya kadar çıkamayacağını biliyordum. Cesedi Sandyye kadar ciple götürdük.

Brolin doğruldu ve yakın çevresini incelemek için kendi etrafında döndü.

İki kez durdu bir yere doğru yaklaştı sonra incelemesini sürdürdü. Alnı kırıştı. Ayaklarının ucuna yükseldi sonra bazı otları iki yana doğru açtı.

- Burada bir hareket olmuş.

Onlardan en az üç metre uzakta güneşte kurumakta olan birçok çiçek vardı. Brolin onlardan birini alıp sapını kazıdı.

- Bakın dedi çiçeği Adriene uzatarak kopanlmamış hepsi kırılmış.

Otlar da öyle.

- Örümcek örneği toplamaya geldiğinde bunu belki de Fleitcher yapmıştır...

- Bana tuhaf geldi. Arkana şöyle bir bak biz hiçbir şeyi kırmadık yol açmak için sadece biraz araladık.

Bunlar boğuşma izlerine benziyor.

Brolin zemini rastgele inceledi. Toprak birkaç gündür yağmur yağmadığı için kurumuş üzerinde ayak izi ya da başka izler kalmamıştı.

Bir boğuşma olduğunu mu düşünüyorsunuz? Demek istiyorum ki şey Cinayet söz konusu öyle mi?

Brolin suskunluğunu korudu Eagle Creek 7 Düzlüğünü inceliyordu o saatte hala güçlü güneş ışınları yüzünden gözleri karanlık birer çukuru andırıyordu.

A çı k lık ile onu çevreleyen ağaçlar arasındaki karışıklık onu şaşırttı. Işık ve karanlıklar.

Aradığınız şeyi buldunuz mu? diye sordu genç orman korucusu.

Eagle Creek 7 sağ tarafta üst bölümleri bütünüyle ağaçlarla kaplı bir hilal oluşturmada önce beş yüz metre kadar yükseliyordu. Bu eğiminin ortasında oldukça yüksek bir ağaç gövdesi orada unutulmuş bir totem gibi yerden yükseliyordu. Bu gövdenin eğik olarak kırılmış tepesi mavi gökyüzüne bir iğne gibi yükseliyordu. O noktanın aşağıdaki alanın tamamına egemen olması gerekiyordu ayrıca yukarı doğru uzanan bölüm de görülebilirdi.

- Yukarı çıkıp etrafa bir göz atmak istiyorum.

Adrien buna karşı çıkar bir havaya büründü.

- Ih... Bu alanı tamamen geçmenin iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. O alanda karadullar varsa kişisel olarak size önereceğim şey...

- O riski göze alıyorum.

Brolin yukarı tırmanmaya başladı. Adrien Tran Seeyogu aradı. EPA görevlisi düzlüğün sınırından içeri adımını atmamıştı. Ona başıyla belirsiz bir işaret yaptı. Asyalı onun yanına gelmek ister gibi görünmüyordu.

-Lanet olsun...

Adımlarını özel dedektifin adımlarına uydurdu.

Kırık ağaç gövdesine yaklaşırlarken Brolin sordu:

- Bana oldukça yakın bir yerde bir çağlayan olduğundan söz etmiştiniz buraya geldiğimizden beri kulağıma hiç su sesi çalınmadı.

- Buraya üç yüz dört yüz metre mesafededir ne var ki sesi bitkiler dolayısıyla duyulmuyor bitki örtüsü öylesine sık ki sesi geçirmiyor. Size yemin ederim orası başlı başına bir dünyadır.

Brolin öyle olduğuna inanmak istiyordu. Yandaki ağaçların koyu çizgisini incelemekten geri durmuyordu her otuz saniyede bir kuşku bir hareket algılar gibi oluyordu.

- Buraya geldiğinizde tek başınıza mı çalışıyorsunuz?

Adrien gülümsedi.

- Evet tek başıma. Öğrenmek istediğiniz buysa söyleyeyim kimi za man... ürktüğüm oluyor. Biz orman korucusuyuz ama ormanın bizi korkutmadığı söylenemez. Size şu kadanni söyleyeyim ki en deneyimli meslektaşlarımızın bile buralara geldiğinde çok huzurlu olmadığını düşünüyorum. Bu ormanlara egemen olan ilkel bir şeyler var burada. Doğa

burada sanki insana düşman bir sır saklıyor sanki. Sırlar saklıyor.

Bir şahinin çığlığıyla ikisi de irkildi.

Adrienin aklına hemen o yırtıcı kuşun varlığı ve cesedi bulmasında oynadığı rol geldi. Çamların üzerinde avını kollayarak dönüyordu.

İri kütüğe ulaştıklarında Adrien alnını silmek için mendilini çıkardı bu arada Brolin çevreyi turluyordu. Kurtların kemirdiği dev bir ağaç gövdesi yana yatmıştı. Yerden üç metre yüksekten kırılmıştı büyük bir olasılıkla yıldırım çarpması yüzünden. Oldukça etkileyiciydi. Patlamış gibiydi. Özel dedektif gövdenin öteki yanında dev bir mantar ile iki kırık daldan oluşan doğal bir merdiven buldu bunların yardımıyla kütüğün tepesine tırmandı.

O yükseklikten görüş açısı bütünüyle değişiyordu. Düzlüğün sınırı daha küçük değil daha tehditkar görünüyordu. Buna karşılık tahmin ettiği gibi tüm açıklığa egemendi ve açıklığın üst bölümünün yer yer sarı mor renkli çiçeklerle ve yüzlerce acıbakla öbeğiyle kaplı olduğunu gördü. Eagle Creek

7 yükseltisi yaklaşık bin metre olan dimdik doruğuna tırmanması en az bir saat alacak bir dağın yamacına doğru uzayıp gidiyordu. Dağın yamacında yuvarlanacakmış gibi duran birçok dev kaya vardı. Doruğa kadar tırmanan diken iğneli ağaçlar rüzgarda kıvrılıp bükülen bir kürk gibi salınıyordu. Bunlardan başka...

Brolin gözlerini düzlüğün kuzey ucuna çevirdi. Dik açılı bir biçime geometrik bir kitleye. İnanılır gibi değildi ama ormanın içine gizlenmiş bir yapı vardı.

- Adrien o yapı da ne öyle? Biliyor musunuz?

Orman korucusu dedektifin eliyle işaret ettiği yöne döndü.

- Aşağıdan hiçbir şey göremiyorum. Devlete ait bir yapıdır herhalde.

-Ne?

- Oh önemli bir şey değil aslında tamamen terk edilmiş bir yer. Vaktiyle orduya aitti ama dört beş yıldan beri terk edilmiş durumda. Şimdi bomboş.

- Nasıl oluyor da kimse bundan söz etmiyor?

- Haritalarda yer almıyor. Oraya giden resmi bir yol olmadığı için de kimsenin onun varlığından haberi yoktur. Hatta oraya giden yolu kapattıklarını sanıyorum.

- Ne için kullanılıyordu biliyor musunuz?

- Hayır fazla bir şey bilmiyorum. Meslektaşlarımdan biri oranın çok gizli bir araştırma yeri olduğunu söylüyor. Seçkinler için. Ama aslında kimsenin bir şey bildiği yok.

Brolin üstü yeşillenmiş beton parçasına dikkatle baktı. Sonuçta ordunun burada var olmasında şaşılacak bir şey yoktu. Burası gözlerden uzak olabilmek için ideal bir yerdi.

Birden düzgün bir gövde parçasının üzerinde oturmakta olduğunu fark etti. Oturak doğal olarak yapılmıştı. Daha yakından incelediğinde bunun yıllık kesimlerden arta kalan bir ağaç gövdesinin parçası olduğunu üzerine çıktığı ağaç gövdesinden geriye kalan bölümle dik açı oluşturacak biçimde yerleştirildiğini gördü. Dayanmalık oluşturan gövde parçası sayesinde orada bir iki saat çok rahat oturulabilirdi. Bir sorun mu var? diye sordu Adrien.

Brolin eğilip oturağı inceledi.

Yanlarda çentikler vardı bıçakla yapılmıştı. Biri kendine bir gözlem yeri yapmıştı. Ağaç liflerinin parlaklığı dikkatini çekti. Biri buraya sık sık gelmişti. Hem de çok sık.

- Buraya sık gelir misiniz? diye sordu Brolin.

- Oh yılda üç dört kez. Neden sordunuz?

- Buralarda yalnız yaşayan kimse var mı? Oduncular ya da başka birileri?

- Hiç kimse yok. Size söyledim: buraya gerçekten çok az kişi gelir.

Brolin başparmağını dayanmalığın aşman yerinde gezdirdi.

Önce insana bir saldırıyı anımsatan izler görmüştü.

Şimdi de bu. Bu kırılmış ağaç gövdesi düzlüğü gözlemek için kusursuz bir yerdi. Biri çevreyi bütünüyle incelemek istediğinde geleceği yer burasıydı.

Brolin hafifçe nefes aldı.

Bir kuşku olarak başlayan şey gerçeğe dönüşüyordu.

Fletcher öldüğünde yalnız değildi.

Hafif yaz rüzgarı tepeden aşağı doğru indiğinde yüksek ağaçlar titreşmeye başladı.

Burası tuhaf bir şeye tanık olmuştu.

Tuhaf ve korkunç.

7

Yakıcı sıcaklıktaki su Brolinin kaslarını izleyerek gövdesinden aşağı süzülüyor küvetin deliğinden akıp gidiyordu. Banyonun içini bir buhar tabakası kaplamıştı.

Fletcher Salhindronun ölümünü düşünüyordu.

Joshua elinde yalnızca birkaç parçası bulunan büyük bir yapbozun eksiksiz halini düşünüyor parçaları birbirine uydurmaya çalışıyordu.

Bir orman açıklığındaki onlarca karadulun varlığı ile zehirlenerek ölen bir adam arasında nasıl bir bağlantı olabilirdi? Düşündükçe bunun bir cinayet olabileceği daha çok aklına yatıyordu. Bir dev örümcek in varlığına inanamazdı çok aptalca bir şeydi bu. Ayrıca cesedin bulunduğu yerde boğuşma izleri vardı. Brolin aynı zamanda ağaçtaki o gözlem yerinin de bu işle bir ilgisi olduğunu seziyordu. Burada kimse oturmuyordu ama sürekli gelen biri vardı. Hangi amaçla?

Peki ya bütün bunların birbiriyle hiç ilgisi yoksa? Çok fazla kuruyorsun...

Şu anda elinde neredeyse hiçbir şey yok bütün bunları kafanın içine yerleştir aralarında yapay bağlantılar kurma. Bu davranış kafanı karıştıracak...

Kolu çevirdi su kesildi. Aceleyle kurulandı ve bedenine bir havlu sararak uzun terasa çıkmak için salonu geçti. Yüksek kazıkların üzerinden orman manzarasına tepeden hakim olan teras görkemli bir günbatımını gözler önüne seriyordu. Brolin birkaç ay kaldığı Mısırdaki adet edildiği üzere elma emdirilmiş yağlı tütünden

kendine bir sigara sardı. Yaktı ve havaya üflediği tatlı dumanın keyfini çıkardı. Naneli çay yarımında da elmalı tütünle doldurulmuş bir nargile minarelerden yayılan uzak ezan sesleri bütün bunlar belleğinin hayaletleri arasında yüzüyordu. Akşamın ılıklığı sonunda tenini ve saçlarını kuruttu abanoz rengi kakülleri belirgin bir arabesk oluşturunuyordu.

Giriş kapısına bir şeyin çarptığını duydu.

Tok bir sesti belirli bir ağırlığa sahipti büyük bir olasılıkla canlı bir varlıktı.

Brolin Safirin ayaklarının dibinde durduğundan emin olduktan sonra ses çıkarmamaya dikkat ederek salona girdi. Ormanın ortasında yaşıyordu ama ses bir hayvandan gelmiyordu sanki. Silahını alıp alma-mak için bir an dırıksadı ve kendini hemen topladı. İnsanlardan kendini koparması onu giderek paranoyak hale getiriyordu.

Elini kapı koluna uzatıp kapıyı yavaşça araladı. Dışardan yapılan basınç onu şaşırdı ve elini çekti.

Kapı ardına kadar açıldı ve eşige bir insan bedeni yığıldı.

Özel dedektifin ayaklarının dibinde yatan kişi oturup sırtını kapıya dayamış olmalıydı ve doğal olarak da sırtüstü devrilmişti.

Bir kadındı.

Yüz hatları inceydi. Doğal olarak esmer olan dokunulduğunda çok yumuşak olması gereken teni bakıldığında da aynı izlenimi veriyordu geniş kıvrık kenarlı dudakları vardı ve yattığı yerden iri gözleriyle Bro-line bakıyordu. Gür saçlarının her yana dağılan uzun lüleleri Afrikalı kökenini inkar etmiyordu.

Annabel?

Safir gelip ıslak burnunu genç kadının burnuna dayadı ve onu gürül-tülü bir biçimde kokladı.

- İyi akşamlar diye geveledi havlusuna sarınmış Brolini dikkatle süzerek.

Brolin elini uzatıp kalkmasına yardım etti. Ayağa kalkınca patch-work giysisinin tozunu silkeledi ve omuzlarının altında kalan askısız bluzunu düzeltti. Bu kıyafetiyle bir Çingene kızını andırıyordu. Üzerinde kadınısı giysiler olmasına karşılık Brolini Brooklynli özel dedektif Annabel ODonnellin atletik bedeni etkiledi.

- Ne... Ne arıyorsun sen burada? diye sordu gözlerine inanamaz bir halde.

Annabelin varlığını bu duvarların arasında hiç düşünmemişti. Bro-linin gözünde o New Yorkluydu yani kentli bir kadın.

- Ben hım... Dostunun sözünü dinledim. Bana ihtiyacın olduğunu söyledi.

- Dostum mu?

Brolin durumu hemen kavradı.

- Larry? Sana telefon mu etti? Ona o... Senin numaranı nereden bulmuş?

- O bir polis. Ve sen benim adıma ona hiç vermemiş olsan bile gazeteler olayı yazmaktan hiç bıkmadı hani... Bakıştılar. İkisnin de dudaklarında gülümseme vardı.

- Bulduğum ilk uçağa atladım. Ve bir taksi on beş dakika önce beni buraya getirdi.

Sözünü devam etmeden önce villayı çevreleyen ağaçlara baktı:

- Kapıyı çaldım ses çıkmadı. Cep telefonum çantamda ama şarjı bitmiş itiraf edeyim ki geceyi burada dışarıda geçireceğimi düşünmeye başlamıştım.

Duştaydım dedi gözlerini bedenini saran havluya indirerek.

Esmer tenini kızarmış yanaklarını saklayamayacağını anlayan Annabel dudaklarını ısırıldı. Gözlerini Brolinin bedeninden çekti. Ne oluyor sana böyle? İlk kez çıplak bir erkek görmüyorsun! Hem bu Joshua senin dostun!

İçeri geçmesi için ona yol verdi.

- Girsene!

Küçük seyahat çantasını alıp özel dedektifin inine girdi.

- Larry bana senin yorgun olduğunu onu korkuttuğunu söyledi. Seni ayağa dikmek için fazla gecikmeden gelmem gerekiyormuş öyle söyledi...

- Seni ne zaman aradı?

- Bugün öğleden sonra.

Brolin gözlerini bir an için kapadı. Larry bunu bana ödeyeceksin. Larrynin onun telefon numarasını morga ikinci kez birlikte gittikten sonra yani Annabeli bir gün önce aradığını ona söyledikten sonra almış olması gerekiyordu.

- Gelmemeli miydin? diye sordu genç kadın gözlerinde hafif bir kaygıyla.

- Şaşırttın beni. Durum oldukça nazik Larry kardeşini kaybetti ve ben...

- Bana bunu söyledi. Dinle kendimi dayatmak istemem burada oluşum sorun yaratıyorsa yarın sabah ilk uçakla giderim hatta bunu şimdi bile yapabilirim...

Brolin genç kadının çantasını yakaladı.

- Öyle bir şey söz konusu değil. Evime hoş geldin. Sana odanı gös tereyim.

Georges Lyfield burnunun ucunu kaşıdı.

- Olamaz diye mırıldandı şu kahrolası uzaktan kumanda nerede?

Altmışını geçkin adam elindeki gazeteyi bir yere koydu aygıtı eta jerlerden birinin üzerinde aramak için divanın rahatlığını bıraktı.

- Sevgilim televizyonun uzaktan kumandasını gördün mü?

Normanın boğuk sesi mutfaktan duyuldu.

- Hayır. Çorbana peynir ister misin?

Georges sessizce sövüp saydı. O şeytan işi aygıtı saatlerce aramak zorunda kalmaktan bıkmıştı. Bunu size yenilik diye satıyorlar! Bu yeni televizyonlarla elinizde kumanda yoksa hiçbir şey yapamazsınız!

Sinirlendiği için haberleri izlemekten vazgeçip merdivenlere yöneldi.

- Bir duş yapacağım.

Odada giysilerini çıkarıp özenle katladı ve geçen kış Las Vegastan getirdikleri bornozu sırtına geçirdi. Yatağın altından çıkan kabuklu bö-ceğin sırtında gezindiğini fark etmedi. Yaratık sekiz ayağının üzerinde kayar gibi ilerleyerek yere doğru kaydı. Laxosceles reelusa adı verilen ve öldürücü zehriyle ünlü olan örümcek odanın ortasında hareketsiz kalarak beyaz halının üzerinde kahverengi bir leke oluşturdu. Georges pantolonunu bıraktı ve dolaba gitmek üzere odada ilerledi.

Çıplak ayağını örümcekten birkaç santimetre uzağa bastı. Örümcek hareketsiz kaldı sonra iki ön bacağı kaldırdı.

Yaşlı adam temiz çamaşır bulmak için dolabın dibini karıştırdı. Aya-ğı on santimetre hareket etti. Neredeyse örümceğe dokunacaktı.

Örümceğin ön bacaklarından biri adamın ayak derisinin üzerine kondu. Georges çamaşır aramayı sürdürürken ayağını kaldırdı ve bileğini kaşıdı. Topuğunu Loxoscelesin minik gözleri önünde diğer ayağının yanına koydu.

- Hah işte.

Georges aradığı şeyi aldı ve yandaki bölmeye geçti.

Duş Georges Lyfieldi gevşetti öyle ki bornozunu sırtına geçirip aynanın önünde taranırken ılık çalmaya başladı. Kapı kapalı değildi odaya açılıyordu özellikle de yatağın dibinde serili duran halıya. Örümcek yerinde değildi.

Georges Jerry Lee Lewisin eski bir parçasını ısılıkla çalarak terliklerini aramaya başladı.

Olur şey değil! Bir komplo bu...

Uzaktan kumandadan sonra sıra şimdi de terliklere gelmişti. Odanın eşiğinden seslendi:

- Sevgilim? Terliklerimi gördün mü?

Norma hala mutfakta çalışıyordu.

- Yatağın altına bak diye bağırdı ocakta kaynamakta olan tencere nin sesini bastırarak.

Tam olarak ikna olmayan Georges yüzünü buruşturdu. Çömeldi ve yatağın altına baktı. Terlikler oradaydı.

-Ah elbette...

Terliklerini almak için başını halıya dayayıp kolunu uzattı. Parmakları terliklerin kenarındaki keçeyle dokundu.

- Norma şunları neden yatağın altına fırlatıyorsun? Yatağın tam di bine koysan olmaz mı? diye homurdandı. İşaret parmağı yumuşak bir şeye temas etti. Eli terliğin içindeydi.

- Bu... nedir böyle...

Zemin katta Norma çorba kaselerini mikrodalga fırına koymuştu geriye sadece ısıtmak kalıyordu. Ve pazar günü öğle yemeğine gelecek olan tüm aile için etli acı soslu fasulye hazırlamaya girişmişti. Fasulyelerle çok önceden ilgilenmesi hazmını kolaylaştırmak için bir süre karbonatlı suda bekletmesi gerekiyordu.

Kocası üst katta bağıınca tencereyi elinden bıraktı fasulyeler etrafa saçıldı.

Meridian Park Hastanesinin pediatri bölümünde Dr. Vordinsky asansöre bindi. Gün bitmişti. Yorgun argın eve dönebilirdi. Mark Don-ner kabine ondan önce girmişti ve parmağı lobi tuşunun üzerindeydi. Acelesi varmış gibi görünüyordu.

- Selam Mark bir sorun mu var?

- Acile biraz önce yaşlı bir adam getirdiler kalp krizi geçirmiş.

Vordinsky üzülüğünü belli etmek için başını öne eğdi.

- Adamı görünüşte örümcek sokmuş diye sözü açtı Dr. Donner.

Örümceğin zehrinin o işte bir rolü olduğunu sanmıyorum kapıldığı korku her şeyi tetiklemiş olmalı. Adamda örümcek fobisi olmalı bilirsün örümcek fobisi dünyada en yaygın fobidir öyle duydum.

- Örümcek mi?

- Evet. Rezil bir hayvan.

Meslektaşının birden ciddileşmesi Mark Donnerin dikkatini çekti.

- Her şey yolunda mı?

- Şöyle ki... O kişi üzerinde toksikolojik bir araştırma yapsan iyi edersin bu hafta içinde son derece zehirli örümceklerin soktuğu iki kişi getirdiler.

Ve...

-Ne?

Vordinsky bir hastabakıcının o gün öğleden sonra kendisine anlattıklarını anımsadı.

- Emanuel Hastanesine de iki vaka gelmiş iki tane de Good Samaritan Hastanesine. Hepsi bir hafta içinde.

Yüzünü kaygı kaplama sırası bu kez Mark Donnere gelmişti. Bunlar kentin merkezindeki hastanelerdi.

- Bir şey istesem yapar mısın diye sordu çıkmadan önce belediye nin sağlık işlerine bir telefon eder misin? Tuhaf bir şeyler olup bittiği izlenimine kapıldım.

Acil servis katında kapılar açılmadan önce asansör kuru bir ding sesi çıkardı.

8

Annabel gözlerini açtı saat dokuzu geçmişti. Güneş ve sıcaklık daha şimdiden kendini hissettirmeye başlıyordu. Külotunun üzerine uzun bir tişört geçirdi ve aşağı inmeden önce başka bir şey giymekte duraksadı. Brolinin karşısında bu kadar az giyinik durmaktan huzursuz oluyordu. Budalalık etme bu kış birlikte bir gece geçirdiniz. Bedenlerinin karşılıklı verdiği sıcaklığın sağladığı rahatlık içinde kardeş kardeş uyumuşlardı. Öyle olsa da Annabel kendi evindeydi ve...

Yüksek sesle kendine lanet etti ve salona bakan çekmekata çıktı.

Brolin terastaydı üzerine bej rengi keten bir takım giymişti güneşin ilk ışıklarından yararlanıyordu elinde bir fincan soğuk çay vardı.

- Günaydın.

Saçlarını atkuyruğu yaparken onu selamladı.

- İyi uyudun mu?

- Evet dedi. Hayvan seslerine alışmak bir saatimi aldı sonra da gözlerimi beş dakika önce açana dek deliksiz uyumuşum.

- Bu evin büyüğü de bu. Saat tik takları yerine damda dolaşan sincapların ayak seslerim duyuyorsun gece kuşlarının ötmesinden başka ninni gelmiyor kulağına insanların gürültüsü de buraya ulaşmıyor.

Rüzgarın ağaçlar arasındaki hüzünlü şarkısından başka bir şey yok burada.

- Çok hoş. Bu sözler senin mi? diye sordu gülümseyerek.

- Çocukluğumda bunları bana annem yineleyip dururdu.

- Burada mı büyüdün? diye sordu Annabel şaşırarak.

- Hayır. Portlandın güneydoğusunda tarlalar ile ormanların arasındaki küçük bir evde büyüdüm. Annem hala orada yaşıyor. Günlerini verandasında resim yaparak geçiriyor.

Genç kadının yüzünde durumu eğlenceli bulduğunu gösteren hoş bir ifade vardı. Kırılık alanında yaşayan ressam bir kadının yetiştirdiği çocuğun FBI'da görev alması daha sonra polis müfettişliğine yükselmesi sonunda da özel dedektiflik yapması kolay anlaşılır bir şey değildi. Üstelik böylesine farklı bir kişilik geliştirmesi dedi kendi kendine. Özgün bir yaşam çizgisi vardı.

-Dolpa buzlu çay ile taze portakal suyu var kendi evindeymiş gibi davran.

Brolin fincanını ağzına götürdü ama içmeden önce durakladı.

- Larry birazdan gelir diye uyardı. Bu sabah telefon etti bana bir şey anlatmak istiyor kardeşinin ölümüyle ilgili olabileceğini söyledi.

Kulağına çalınan bir şey.

Annabel yanağının içini ısırdı.

- Seni rahatsız etmediğimden emin misin? diye sordu kısa bir duraksamadan sonra.

- Bu konuyu dün akşam konuşmuştuk. Bu zehir olayıyla ilgili içimde kötü önseziler var bazı şeylere aklım yatmıyor ve Larryyi bu işte yalnız bırakmak istemiyorum. Ben kendi küçük soruşturmamı yapacağım bir iki günlük bir iş. Sonra Astoria kumsallarında birlikte bir hafta geçirebiliriz.

Önceki gün buluşmalarının ilk akşamını terasta aralarında mum yanan şezlonglarda yıldızların sonsuz parlaklığı altında geçirmişlerdi.

Son altı aydır neler yaptıkları birbirlerine anlatmazdan önce Brolin ona içinde bulunduğu durumun ayrıntılarından söz etmişti.

- Bir duş yapacağım dedi Annabel.

Bileğinde bir elin sıcak dokunuşunu hissetti. Yumuşak ama kararlı bir kavrayıştı bu.

- Annabel burada kendini huzursuz ya da fazladan biriymiş gibi his setmeni istemiyorum. Bu evin senin için güven duyacağın ve rahat edeceğin bir yuva olmasını istiyorum. Larry buradayken bile sana her şeyi anlattığına göre bir sorun yok demektir.

Annabel onun gözlerinin içine baktı sonra yukarı çıkmadan önce söylediklerini onayladığını ifade eden bir hareket yaptı.

Larry Salhindro salona girdiğinde bir sis tabakasından daha dağınık bir hali vardı. Brolin ona bakar bakmaz kötü haberler getirdiğini anladı. Polis üniforması giymişti dolayısıyla o günü dinlenmeye ayırmamıştı.

- Önce otur diye buyruk verdi Brolin.

Annabel onlara katılmak üzere üzerinde uzun safran rengi bir giysiyle basamakları indi. Duştan kalan sular esmer teninde hala inci taneleri gibi parlıyordu.

Larry onu tatlı bir gülümsemeyle karşıladı gözleri içindeki kaygıyı gizlemek için gösterdiği çabayı boşa çıkarıyordu.

- Joshua bana sizin ruhu zengin biri olduğunuzu söylemişti ama in celiğinizden ve güzelliğinizden söz etmeyi unutmuş.

Annabel başını omuzlarının arasına gömdü utanmıştı.

- Sizinle bu koşullarda karşılaştığımız için üzgünüm diye ekledi.

Annabel eliyle terası işaret etti.

- Sizi yalnız bırakmak için...

Hayır kalın diye sözünü kesti Larry. Sizden gizleyecek bir şeyim yok ayrıca siz biraz da benim yüzümden buradasınız onun için burada kalın. Benim dışında konunun sizi de ilgilendireceğini düşünüyorum yani polislikten kaynaklanan merakınızı uyandırabilir demek istedim.

Küçük divanlardan birine oturup cebinden dörde katlanmış bir kağıt çıkardı.

Bu sabah merkeze gittiğimde her zamanki gibi gece olup bitenle-rin raporunu aldım.

Larry Salhindro farklı bölümler arasında bağlantı kurmak ve eşgüdüm sağlamakla görevli memurdu.

Arazide görevli polis memurları ile cinayet soruşturması yapan bölüm müfettişleri arasındaki bağlantıyı da o sağlıyordu Brolinle de bu nedenle tanışmışlardı. Yaşadığı sağlık sorunlarından sonra devriye görevinin geçmek bilmez sıkıcı saatlerin-den onu kurtarmak için atadıkları bir masa başı görevi.

Gece alışılmış bir hareketlilik içinde geçmiş iki önemsiz saldırı ve bir sürü adi suç. Buna karşılık 911 zehirli hayvan sokması nedeniyle iki kez aranmış. Bu olaylardan birinde iki polisimiz bir odada örümcek aramakla eğlenmişler çünkü söz konusu olan gerçekten örümcekmiş.

Bulmuşlar mı? diye sordu Brolin öğrenmek için.

-Bulup ezmişler. Onların yerinde olsaydım ben de aynı şeyi yapardım herhalde. Başıma gelen olay dolayısıyla fena halde pirenlenmiş durumdayım. Birkaç yere telefon ettim. Bir hafta içinde en azından dokuz vakanın ihbar edildiğini söylüyorlar. Örümcek sokmasından hastaneye kaldırılan dokuz kişi. Ve iki ölüm vakası. Dün akşam yaşlı bir adam ve... yeni doğmuş bir bebek.

Annabel elini ağzına götürdü.

- Henüz doğrulanmış değil ama iki örümcek türünden söz ediyorlar. Bu vakaların hepsi farklı semtlerde meydana gelmiş hatta birbirinden uzak semtlerde.

- Kent Sağlık Merkeziyle temasa geçtin mi? diye sordu Brolin.

- Bu bilgileri bana onlar verdiler. Bir doktor dün gece onları çağırmış. Olayların şimdilik gizli tutulmasını istiyorlar yani bir istilanın söz konusu olmadığı kanıtlanıncaya kadar.

-İstila mı?

- Oradaki adam bana öyle söyledi.

Brolin başını salladı.

- Saçma bu. Şimdiye kadar hiç zehirli örümcek istilasına rastlanmadı en azından Portlandda. Polisler işi takibe aldılar mı?

- Yüzbaşı Chamberline bir dosya hazırladım Lloyd Meats de bu dosyayı inceleyecek.

Brolinin çok eskiden beri tanıdığı iki kişi. Bu iki adamın adı onda bir sürü anının uyanmasına yol açtı.

Hepsi bu mu? diye sordu.

- Söylemesi üzücü ama ölenler özellikle savunmasız kişiler durumda kuşku uyandıracak bir şey yok dediler bana. Doktorun söylediğine göre yaşlı adamı sokan örümcek özellikle öldürücü değilmiş ya da öylesine çok ender rastlanırmış bu durumda da ölüme doğrudan neden olduğu ileri sürülemezmiş adam gece geçirdiği bir kalp krizi sonucu ölmüş. Bütün bunların sağlık alanında normal sayılacak şeyler olduğunu söylediler bana...

- Bir hafta içinde dokuz sokma olayı? Bir de kardeşinin başına gelen şey? Larrynin suratı daha da asıldı.

- Chamberlin kardeşimin başına o olay geldiği için Lloyd Meatse

bu işte çarpık bir durum olup olmadığını araştırmasını söyledi. Öyle ol masaydı bizim aslan polisimiz burnunu bu olaya sokmazdı. Lloyd Fleitcherın dosyasını takip edecek.

- Kurbanların listesini alabildin mi?

Larry önlerinde duran kağıda dokundu.

- Hepsı burada. Veri olarak kullanılabilecek her şeyi topladım. Ad lar soyadlar adresler doğum tarihleri meslekler...

Brolin pusulaya elini uzattı. Larry onu sıkkin bir hava içinde izledi.

- Teşekkür ederim Josh... Bu yaptıkların için sana teşekkür etmek ve...

- Bırak Tanrı aşkına. Şu listeyi bana ver.

Larry utangaç gözlerle Annabele bakarak listeyi ona verdi.

- Meats sorgulamak için bütün bu insanlarla konuşmayı düşünüyor mu? diye sordu özel dedektif kağıt parçasına kaydedilmiş bilgileri incelerken.

- Bilmiyorum.

Brolin okuduklarına sessizce yoğunlaştı sonra bir sıçrayışta kalkarak çalışma odasına koştu Larry ile Annabel hemen peşinden gittiler. Üzerinde bir sürü atlas ve harita olan bir rafı karıştırdı. Aradığı belgeyi bulup açtı ve odasının ahşap duvarlarından birine astı. Bu Portlandm ve yakın banliyölerinin ayrıntılı bir planıydı. Larrynin getirdiği listeden yararlanarak çeşitli yerlere kırmızı başlı iğneler batırdı.

- Bu o sokmaların meydana geldiği evlerin hepsini gösteriyor.

Sanki gizli bir çizelgenin anahtarını oluşturabilirmiş gibi iğnelerin konumunu incelediler. Bir sonuç çıkmadı.

Brolin çözümlemesini yüksek sesle yeniden yaptı:

- Biri marangozdu şu muhasebeci şu sosyal yardım görevlisi şura da da emekli bir doktor var...

Brolin her defasında parmağını iğnelerden birinin üzerine basıyordu. - Bay ve Bayan Lernitz Bay ve Bayan Caufield Bay... Bir dakika... Larry dikkat ettin mi? Bunların hepsı evli çiftler.

Evet onlar hakkında bütün bilgileri toplarken bunu ben de fark ettim Anormal bir şey değil yani erişkin insanlar demek istiyorum ve şey...senin

ve benim dışımızda insanları büyük bir çoğunluğu çift ola-rak yaşıyor değil mi?

Özel dedektifin gözünün kenarı hafifçe seğirdi.

Yine de...

Josh o insanların hepsı adına konuşamam ama benim kardeşimin düşmanı parası göz dikilecek bir makamı yoktu... Anlıyor musun? Bu bir kaza değil de bir cinayetse neden onu seçtiler?

Tasarlanmış bir eylem değil bu çok korkarım ki kardeşin kötü bir yerde kötü bir zamanda bulundu. Annabel öne doğru eğildi.

İhımı neye dayanarak öne sürüyorsun? diye sordu.

Ormandaki açıklıkta bir gözlem yeri var. Çoğu zaman kullanılan cinsten bölgede de oturan kimse yok. Fleitcherı öldüren kişinin oraya çevreyi gözlemeye gelen kişi olduğunu düşünüyorum. Fleitcherın oraya geleceğini kimse bilemezdi biri onu başkasını değil de onu öldürmek isteseydi o eylemi orada yapmayı önceden tasarlamış olamazdı. EPAnın oraya bir adam göndereceğini o adamın da Fleitcher olacağını önceden hiç kimse haber alamazdı. Hayır tersine ben Fleitcherın oraya istenmeyen bir zamanda ayak bastığını düşünüyorum.

- Neden? O açıklığın bu kadar önemli ne özelliği olabilir ki?

- Kentte giderek daha sık rastlanan olaylara neden olan özellik neyse o olabilir... Örümcekler.

- Ne ilgisi var? diye şaşırdı Annabel. Bu yaratıklarla insanlara oyun oynamaya kim kalkışabilir ki? Böyle bir plan tasarlayabilecek insanın çok hain biri olması gerekir! Düşünebiliyor musun? Olabilecek en bü yük sayıda insan öldürebilmek için kentin her yerine tehlikeli örüm çekler koymak? Kim yapar bunu şimdiye kadar duyulmamış yeni bir terör tarzı mı? Ayrıca hangi amaçla?

Brolin ellerini açtı.

- En küçük bir fikrim yok ve işe bu noktadan başlamak gerekiyor.

Çalışma masasının başına oturan Meats -cinayet masası dedektifi ve Yüzbaşı Chamberlinin yardımcısı- rengarenk küçük yığınlar halinde biriken dosyaları düzenliyordu. Griye çalan kansımı büyük hayal kırıklığına uğratma pahasına uzattığı ve kesmeyi düşündüğü sakallarını okşadı.

Bu birkaç kıl parçasının senin moralinin barometresi olduğuna inanmak olacak şey değil... diye dalga geçti. Ellisini aşmak sonuçta ona yaramıştı.

Tatilden gözlerindeki mor halkalar daha da derinleşmiş olarak dönmüştü. Çocuklar evden ayrıldığından beri karısı Carlayla yeni bir hayat sürdürmeye başlamışlardı. Yolculuk yapıyorlardı: Meksika Antiller...

Soytarılık yapıp birlikte gülüyorlardı günlük yaşamın hay huyu içinde unuttuklarını sandıkları cinsel yaşamlarına bile renk gelmişti.

Yıllardan beri ilk kez özel hayatı onu çalışma yaşamından daha fazla yoruyordu.

Elinde uzayıp giden iki saldırı olayı vardı bunlardan biri kuzeydeki semtlerde küçük bir süpermarkette yapılan ve karışık bir hal alan silahlı soygundu. Parmak izi yoktu güvenlik kamerasından yararlanılamıyordu ve kulağının üstündeki saçlarını yalayıp geçen bir kurşun yüzünden dükkan sahibi şoktaydı kurşun iki üç santimetre daha aşağıya isabet etmiş olsaydı adam oraya yığılıp kalacaktı ifade verecek duruma geldiğinde söylediği şeyse saldırganın kukuleta olduğu ve hiçbir özel ize sahip olmadığıydı. Baş belası bir dosyaydı.

Diğer dosya sokakta iki serserinin saldırısına uğrayan bir çiftti. Önce çiftin parasını almışlar sonra kadına tecavüze kalkışmışlardı. Kocasını müdahale etmiş ve saldırganlar kaçmadan önce onu bıçakla yaralamıştı. Bir ciğeri delinmiş halde hastanede yatıyordu. Bu iki ay içinde meydana gelen üçüncü saldırıydı.

Ve bunlara yeni bir dosya daha eklenmişti. Çok tazeydi daha o sabah gelmişti.

Bu kez adamın biri kendisi uyurken karısının kaçırıldığını iddia ediyordu. Devriyeler hiçbir boğuşma izine rastlamamıştı polisin olayı rafa kaldıramamasının tek nedeni söz konusu kadının beraberinde hiçbir şey götürmemiş olmasıydı. Yanına ne bir giysi ne el çantası ne sürücü belgesi ya da kredi kartı almıştı hiçbir şey almamıştı. Kocasını yaklaşık üç saat önce başvurmuştu ve iki devriye o sırada komşular-dan bilgi toplamakla meşguldü.

Erişkin ve bağımsız kişiler söz konusu olduğunda bir kaybolma olayını kayda geçirmek için gerekli süre en az yirmi dört saattir.

Meats dosyayı alıp kenara koydu. Uyandığında karısını yanında bulamayan bir adamın yaşadığı paniğin orada işi yoktu. Devriye gezen polisler kimi zaman fazla işgüzarlık ediyor kendilerinden istenen her şeyi yapmaya hazır oluyorlardı. Bu böyle sürerse yakında kendilerini her ailenin kaybolan hayvanını ararken bulacaklardı.

Yüzbaşı Chamberlin kapının aralığından başını içeri uzattı. Kır saçlı kara bıyıklı çok sinirli bu adama Meats bir gülücük gönderdi. Polisler ona Spiderman adlı çizgi romandan ve Peter Parkerın sağlam karak-terli patronundan esinlenerek Jameson adını takmışlardı. Ona gerçekleş benziyor! diye düşündü Meats.

- Neye sırtıyorsun Lloyd? Kelleme mi?

Dedektif başını salladı.

-İyi-

Yüzbaşı boğum boğum bedenini sessizce hareket ettirip Lloyd Meatsin karşısına dikildi.

- Lloyd süpermarket saldırısı işini bırakmanı istiyorum o işe Frank Balengeri vereceğim. Bıçakla saldırı işini de.

Meats şefinin kafasının içinde ne olduğunu anlamak için koltuğunun arkasına yaslandı.

- Hoşuna gitmeyecek biliyorum ama senin şu örümcek olayına odaklanmanı istiyorum.

Meats iç geçirdi.

- Bizim alanımıza girmiyor o sorunu çözmek sağlık kuruluşlarına düşüyor diye itiraz etti.

Chamberlin işaretparmağını kaldırdı.

- Peşimden gel diye emir verdi kendi bürosuna giderken.

Yüzbaşı telefonun düğmesine bastı.

- Bu sabah yapılmış bir arama saat yediye doğru. Standarda göre arayan kişi yalnızca cinayet masası sorumlusuyla görüşmek istemiş.

Bana bir mesaj bırakmak için ısrar etmiş.

Play tuşuna bastı.

Cihazdan ince bir ses yükseldi. Çekingendi bir erişkinin sesi olamayacak kadar inceydi.

Si... Sizi örümceklerle ilgili olarak arıyorum... İnsanları öldüren örümcekler... Bu daha başlangıç... Daha bir sürü insan ölecek çok fazla insan... Bunlar küçük Örümcekler ama ben onların anasının nerede olduğunu biliyorum...

Meats iki eliyle masaya dayanıyordu cihazdan gelen sesi daha iyi duymak için başını eğmişti.

- Şaka mı bu? Sanki bir çocuk konuşuyor...

Chamberlin ona dinlemesini işaret etti.

... ormanda doğudaki... Yapacağınız şey Hood Tepesi ormanına gitmek... 433 nolu yolun üzerinde kuzeyden gelirken Big Cedar Springsi geçmek gerekiyor sonra sol tarafta yer alan bir çağlayanı yoldan ayrılıp akarsuyu bir kilometre kadar izlemek gerek... Orada bir çağlayan var... Ana örümcek bu gece oradaydı... Çevredeki bütün hayvanlar kaçıp gitti oraya giderseniz hiçbir hayvana rastlamayacaksınız... Bu henüz bir başlangıçtan başka bir şey değil...

Duraksayan bir soluma işitildi sonra bip sesi mesajın bittiğini belirtti. Meats omuzlarını kaldırdı.

- Palavra bir telefon mesajı yüzünden sırtıma bir soruşturma yıkmayacaksın herhalde! Bir çocuğu bu dikkat çekmek isteyen bir velet hepsi

bu... Sen de çok iyi duydun önceden hazırlanmış bir metni okuyordu sanki...

- Telefonun üzerinde çıkan numara karayolu terminalindeki bir telefon kabininin numarası.

- Bu neyi değiştirir ki?

- Hiç sana şunu söyleyeyim karayolu terminalindeki bir telefon kabininde saat sabahın yedisinde küçük bir çocuğun bulunması aslında hiç de kaygı uyandıran bir durum değil. Ama nasıl oluyor da örümceklerden söz ediyor? Durum henüz basına duyurulmadı ki.

Meats poposunun yarısını masaya yerleştirip durumu düşündü.

- Rastlantı sonucu örümceklerin soktuğu iki aileyi tanıyor olamaz mı? dedi.

İtirazı daha şimdiden önceki kadar kesin değildi.

Yüzbaşı Chamberlin gelip karşısında durdu.

- Lloyd ormanın o bölgesine bir göz atıver lütfen. Bu yalnızca bir gününü alır senin ondan sonra da kafamız rahat olur.

Meats derin bir soluk vererek razı oldu.

- Larry Salhindro Brolinin kendisiyle birlikte olduğunu söyledi ba na. Onlarla temasa geç seninle birlikte gelmek isteyip istemediklerini öğren.

Meats kabul etti. Her şey bir yana bunu Larry için yapmak isterdi. Böylelikle meslektaşlarının onu yüzüstü bırakmadıklarını görmüş olurdu. Broline gelince... Onu zaman zaman görüyordu genelde özel soruşturmalarında bilgiye gerek duyduğunda. Aralarında o eski dostluk kalmamıştı polis teşkilatından ayrıldığından beri Joshua aynı insan değildi. Aynı şeyi yapsaydın sen de onun gibi olur muydun?

Evet onları arayacaktı. Bundan böyle sivil statüde olsa da Brolin vaktiyle bir polistihatta çok iyi bir polis ne yapacağını bilirdi. Ağzı sıkı olmakla birlikte kendisine yardımcı olurdu.

Meats cihazdaki mesajı bir kez daha dinledi ve verilen bilgileri bir kağıda not aldı..

Ana örümcek: bu gece oradaydı... Çevredeki bütün hayvanlar kaçıp gitti oraya giderseniz hiçbir hayvana rastlamayacaksınız... Bu henüz bir başlangıçtan başka bir şey değil...

Lloyd Meats Larryye cihaza bırakılan mesaj hakkında bilgi vermek üzere telefon etti Brolinin evinin kuzeyine düşen küçük bir yerleşme yeri olan ve Columbia Nehrini görkemli boğazlan boyunca izleyen yol üzerinde bulunan Latourelde buluşmayı kararlaştırdılar.

Lloyd ile Brolin aylardır görüşmemişlerdi. El sıkışmaları biraz uzun sürdü. Meats huzursuzdu görüştüğü hatta Portland Hayaletine karşı yaşamını kurtardığı bu insan karşısında ne söyleyeceğini bilemiyordu. Brolin onu yeniden gördüğüne sevinmiş gibiydi ama davranışlarında hiçbir sıcaklık yoktu o izlenimi veren yalnızca bakışlarıydı.

Meats Mustangden atletik görünüşüyle Annabelin çıktığını gördüğünde daha da şaşırdı. Melez görünüşünü güçlendiren uzun saçlarıyla güzel bir kadındı Meats ayrıca onun silahlı olduğunu da fark etti.

- Los Angeles ve New York polisleri belki de üstlerinin kendilerinden her zaman görevde olmadıklarında bile silah taşımalarını istediği polislerdir diye açıkladı tanışma faslından sonra.

- Yasalann çerçevesi içinde kaldığınız sürece bunu anlayışla karşıla-rım ama burası Oregon ve...

Onu delip geçer gibi bakan üç çift göz karşısında başını arkaya attı.

- Tamam tamam diye kabullendi. Bir şey demedim. Her halükarda sizler burada dost olarak bulunuyorsunuz silahınıza davranmadıkça söyleyecek bir şeyim yok...

Buluştukları yerdeki kafeterya görünümlü yeri işaret etti.

- Şuradan birkaç sandviç alayım sonra gideriz. Beni bir piknik ala nına kadar izleyeceksiniz arabaları orada bırakacağız sonra da kilo metrelerce yürümemiz gerekecek. Umarım ayakkabılarınız sağlamdır.

İki araba ormanın içinde kaybolmuş kahverengi çukurlaşmış bir çizginin üzerinde küçücük iki böcek gibi kayarak ilerliyordu. Koyunlar gibi art arda dizilmiş tepeler bitkilerle örtülüydü. Kimi zaman ötekilerden daha yüksek doruğunda yarık bir kayanın yer aldığı bir tepe oluyordu bıçak sırtı gibi duran bu gri çıkıntılar rüzgar tarafından binlerce

yıldır bileniyordu zaman uysal yüzeyleri giderek gökyüzüne yükselen birer kör kayaya dönüştürmüştü. Bunların ardında da yıpranmış eski volkan kraterleri ya da sivri uçlar halinde dağlar yükseliyor bunlar yılın büyük bir bölümünde üzerlerinde taşıdıkları beyaz izlerle gökyüzüne tırmanıyorlardı. Yolun bu manzara içinde çizdiği belli belirsiz menderesler Lloyd Meatsi kilometrelerce sonra genişçe bir toprak alana götürdü ve Me-at's arabasını Brolinin onu yakından izleyen Mustangiyle birlikte buraya park etti.

Saat henüz sabahın onuydu ve hava daha şimdiden artmaya başlayan sıcaklıkla yoğunlaşıyordu. Annabel mavi göğün altında kollarını ve bacaklarını açtı sonra güneş gözlüklerini taktı. Lloyd Meatsin bir sırt çantası alıp onlara ağaçlık alana doğru giden dar bir patikayı işaret ettiğini gördü.

- Yoldan ayrılıncaya kadar en az beş kilometre yürümemiz gerek di ye uyardı onları. Yanımda su var çekinmeden isteyebilirsiniz.

Bir elini gözlerine siper ederek bu yabancı alanı inceledi sonra başını salladı.

- Saçma... diye mırıldandı.

Bu sözü duyan Larry ona biraz daha yaklaştı.

- Neden böyle diyorsun?

- Şu işe bak gün boyunca ne amaçla taban tepeceğiz? Bu örümcek olayında bir yeniyetmenin ne işi var?

Bana göre büyük bir enayilik bu.

Çocuğun tarif ettiği yere arabayla ulaşamıyor bu iki üç saat yürümemiz gerektiği anlamına geliyor gidince orada ne bulacağız? Bir resim altında da bir yazı: Sizi ne güzel aldattım!

- Yine de büyük bir rastlantı söz konusu.

İki adam Annabele döndü. Annabel onları ince siyah gözlüklerinin üzerinden süzdü.

- Evet rastlantı oldukça büyük diye üzerine bastı. Önce o gencin örümceklerin varlığından haberdar olması hatta ondan bazı açıklamalar elde edebilecek olmamız -örneğin babasının böcek sokmalarını ve ısırıklarını tedavi eden bir doktor olması. Çocuk bizi batıya Hood Tepesi ormanlarına yönlendiriyor. Oranın çok büyük bir alan olduğunu biliyorum ama Larrynin kardeşi... orada saldırıya uğradı. Bunu nasıl bilebilir ki?

- Buradan on kilometreden daha uzak bir mesafedeydi diye karşı çıktı Meats fazla ısrar etmeksizin. Her şey bir yana durumun kendisinin de ilgisini çektiğini itiraf etmeliydi.

Genç kadın haklıydı bunun farkındaydı. Hoşuna gitmeyen bir emir aldığı için kendini her türlü olumlu düşünceye kapatmıştı doğada geçireceği bir gün aslında ona ters gelmiyordu. Bir profesyonel gibi davranmalıydı.

Çıkmının kenarında duran gözlerini ufka dikmiş Brolin göz attı. Düşünüyor. Daha şimdiden orada gideceğimiz yerde. Olayları önce-liyor bizi orada bekleyen olup bitebilecek şeyi öngörmeye çalışıyor. Meats eski müfettişin nasıl akıl yürüttüğünü biliyordu. Birlikte geçirdikleri birkaç yıl içinde onun aklından geçenleri sezmeyi öğrenmişti. Ve dostunun bugün sergilediği kedi gibi kıvrak davranış onu ürkütüyordu. Brolin öteki polislerin her zaman bir adım önünde olmuştu çünkü katili anlayabiliyordu ona yalnızca duyarlı olmakla kalmıyor ruhuna girebiliyor yani bir psikopat gibi düşünebiliyordu onu anlayabiliyordu çünkü içinde her zaman aynı tohumu taşımıştı. Ve Meats vaktiyle ulaşım egemenliği altına aldığı bu önceleme sezgisinin onun kişiliğinin bütünleyici bir parçası haline geldiğini görüyordu.

Çok ileri gidiyorsun... öyle değil mi?

İzlendiğini sezen Brolin Meatse döndü.

Bakış yumuşaktı hiçbir canlılık taşımıyordu. Nasıl oluyor da böyle şeyler düşünebiliyorum? diye kendine kızdı Meats. Ne var ki bu gözbebeklerinde insanı yakalayan bir ışıma vardı. Bu adam tehlikeli olabilir...

Olasılıkla senin betimlediğin gibi bir insan değil cinayet işleyebilecek biri o. Kedi kıvraklığı imgesi onu tanımlamak için çok oturuyordu buna hiç kuşku yok.

Sevdiği kadın gözlerinin önünde anlatılamayacak şekilde hunharca katledilmişti. Brolin o kanın içinde boğmuş olarak yaşıyordu ve suçluyu öldürebilecekken bunu yapmamıştı. O seçeneği ruhunda yaşatarak yaşıyordu.

- Oraya gitmek için akşam olmasını mı bekliyoruz? diye sordu Larry her zamanki imacılığıyla.

Bir çeyrek saat sonra tepenin yamacındaydılar ve güneşin görece sıcaklığında yukarı doğru kıvrılarak tırmanıyorlardı.

Patika bin metreyi biraz aşan yükseklikteki bir tepeye doğru hafifçe yükselerek tırmanıyordu. Bitki örtüsü yeşilin çeşitli tonlarındaki Do-uglas çamları ile eğreltiotları denizinin birbirine dolanmış yapraklarından oluşuyordu. Dört hazırlıksız gezgin yaklaşık yarım saat kadar yüzeyi tuhaf biçimde karanlık bir göl boyunca ilerledi. Annabel gökyüzünün maviliğinin bile suyun yüzeyinde yansımadığını fark etti ve Stepnen Kingi ve onun doğanın büyük tehlikelerle karşı karşıya kaldığı öykülerini düşünmekten kendini alamadı.

Zaman zaman yakınlarda öten yırtıcı kuşların sesleriyle kesintiye uğrayan kuş şakımaları onlara eşlik ediyordu. Birçok kez küçük akar-suları aşmak zorunda kaldılar karşı kıyıya önce bir köprüden daha sonra da kaygan taşların üzerinden geçtiler. Larry düşmekten kurtulamadı taşlardan birinin üzerinden kayıp gömleğine kadar ıslanınca aklına gelen bütün küfürleri savurdu. Annabel ile Brolin birbirine göz kırptı aslında ikisinin de içinden duruma gülmek gelmiyordu Larryyle alay edemezlerdi bunun sırası değildi.

İki saatlik bir yürüyüşten sonra daha deli akan bir çağlayana vardı-lar. Meats onlara yoldan bu noktada ayrılacaklarını işaret etti. Bu aradan girintili çıkıntılı kayaların üzerinde sandviçlerini yemek için yararlandılar. Ağaçların tepesinden bir ya da iki kilometre ötedeki bir tepenin yamacını seçebiliyorlardı. Gecikmeden yola koyuldular saat bire gelmişti ve birazdan günün en sıcak saatleri kurşun gibi bastıracaktı.

Hedeflerine yaklaştıkça giderek daha az konuşur olmuşlardı. Yol boyunca durmadan konuşan Meats daha suskun bir havaya bürünmüştü. orada bu ıssız bölgenin ortasında ne bulacaklardı? Annabel en kö-tüsünü düşünmüştü ama bir ceset bulmaları söz konusu değildi. Bir cesedi bu kadar uzağa kimse taşıyamazdı.

Başka bir şeyle karşılaşacaklardı öyleyse?

Hepsinin aklından bir sürü varsayım geçiyordu.

Talikadan ayrılıp tepenin yukarılarına çıkmak için çağılayan boyunca ilerlediler. İki gruba ayrıldılar Larry ile Meats sol kıyıda Annabel ile Brolin de diğer kıyıda. Yamacı böylece aynı hizada nereye bastıklarını görebilmek ve normal olmayan en küçük izi bile yakalayabilmek için zemini dalları ve sağdan soldan çıkıntı yapan kayaların üzerini kollamak üzere başlarını sürekli eğip kaldırmak zorunda kalarak tırmandılar.

Çağılayan yatağı çukurlaşıyordu biraz sonra ileride suların öfkeli homurtularının duyulduğu sarp bir dere yatağını tumandılar. Üzerlerine çamları aşan bir yükseklikten yağmur gibi yaprakların ve ağaç gövdelerinin üstünde ince bir tabaka oluşturan sular çiseliyordu. Dört gezgin birkaç dakikalık bir tırmanıştan sonra serinledi hatta bedenleri bayağı nemlendi. Annabel adımlarını açarak Brolinin yanına tırmandı.

- Yukarıda neyle karşılaşacağımız konusunda bir fikrin var mı? diye çağılayanın gürültüsünü bastırmak için bağırarak sordu.

Brolin ona bakmadan tırmanmayı sürdürüyordu. Omuzlarını kaldırdı.

- Bekliyorum. Çok acele varsayımlarda bulunmak istemiyorum. Ne var ki orman açıklığında Fleitcher Salhindronun öldüğü yerde kendine gözlem yeri yapan adamın çevreyi tanıdığı anlaşılıyor. Kendine hazırladığı oturağın oldukça aşınmış olması orayı düzenli olarak kullandığını kanıtıyor oysa o bölge gezinti yapanların sıkça uğradığı bir yer değil. Bütün bunların telefon mesajıyla bağlantı oluşturduğunu düşünmekten kendimi alamıyorum. Bu akarsuyun sonunda ne bulursak bulalım bize verilen bilgiler doğru...

- Aynı insanın söz konusu olabileceğini mi düşünüyorsun?

- Hiçbir şey bilmiyorum öyle ya da böyle ikisinin de bu devasa ormanı çok iyi tanıdığı anlaşılıyor.

Suluk soluğa kalan Annabel kendi hareketlerine yoğunlaştı özel dedektifin söylediklerini aklına yazdı. Brolinin başından beri çevreyi neden çok dikkatle kolağan ettiğini birden anladı onun sinirli olduğunu söyleyemezdi onu hiç telaşlı hatta sinirli görmemişti sadece... kafası meşguldü. Çünkü grupta tehlike içinde olabileceklerini düşünen tek kişi oydu.

Fleitcher'in ölümü kentteki örümcek sokmaları ve onları buraya gönderen genç adam arasında bir bağlantı varsa bunun bir tuzak olma olasılığı vardı. Kendini dağıtıyorsun Anna. Bu paranoyakça düşünceden vazgeç uyanık ol varsayımlara son ver yalnızca dikkatli ol.

Bir ter damlası omurgasından aşağı doğru aktı.

Kuşlar.

Birkaç dakikadır hiç kuş sesi gelmiyordu.

Bunun daha yeni farkına varıyordu. Oh hayır...

Hayvanların susmasının sebebi ne olabilirdi? Haydi ötün neden susuyorsunuz? Ya da onların hepsini kaçırın neydi?.. Elbette. Leş-çi bir hayvan.

Yüzünü kaplayan çiy tabakasını sildi. Çağılayanın kulaklarında birden yeniden çağlamaya başladığını fark etti.

Aferin sana! Ne kadar salaksın... Bu müthiş uğultu içinde kuşların sesini elbette duyamazsın! Ne kadar aptalsın!

Dikkatini toplayamıyordu bunu gerektiği kadar yapamıyordu ve kendini izlenimlerine duyumsadığı şeylere kaptırıyordu.

Annabel yürüyüşün geriye kalan bölümünde heyecanlarından kurtulmaya yeniden bir dedektif olmaya o anın içinde yaşamaya önceden yaşadıklarının etkisinde kalmamaya çalıştı.

Bir kilometre kadar yol almışlardı en azından Lloyd Meats öyle düşünüyordu ki yukarı çıkan eğim sona erdi ve yerini on metre genişliğinde bir çanağa bıraktı. Tepeye varmalarına daha epeyce mesafe vardı ama aldıkları mesaja göre hedeflerinden çok uzakta olmamaları gerekiyordu. İki kayanın arasından üç adam yüksekliğinde bir çağlayan hiddetle köpürerek çevresine yoğun köpükler saçarak dökülüyordu. Dalların çoğu bu su çanağının yüzeyine degecek kadar eğilmişti.

Meats Broline el kol işaretleri yaptı.

- Sanıyorum burası! diye homurdandı suyun sesini bastırarak. Tüm çevreyi araştırmak gerekiyor!

Brolin kolunu ileri uzatıp işaretparmağını göğsüne kaldırdı. Geriye döndüğünde Annabelin ilerlemiş olduğunu ayaklarının neredeyse suya degeceğini gördü. Yüzünün ifadesini gördüğünde ters giden bir şey olduğunu anladı.

D on up kalmıştı ağzı açıktı.

Gözünü çağlayanın dibinde gördüğü birine ya da bir şeye dikmişti. Brolin yavaş bir hareketle kolunu arkasına götürüp silahının kabza-sını kavradı.

İşte o anda genç kadının büyük bir dehşet içinde olduğunu fark etti.

11

Brolin Glockunu yavaşça kılıfından çıkardı ve Annabele doğru bir adım attı. Genç kadın karşısında bulunan şeyden gözünü ayırmadan öylece dikilmeyi sürdürüyordu.

Gözünü kırıştırdı ve hafifçe soluk aldı.

Uygun zamanı kolluyordu.

Brolin üzerindeki gerginliği biraz attı. Silahını öne doğru uzatmış durumda dikkatle yaklaştı.

Görüşünü engelleyen ağacın önüne geçti Annabelin bakışlarını çağlayanın döküldüğü kayalığa kadar izledi.

Oradaki şeyi fark etmesi fazla zamanını almadı.

Beyaz üzerinde yol yol damarlar olan bir şey. Yerden dört metre yükseklikte iki dal arasında asılı duran bir yaratık.

Brolin bir adım daha attı ve yanında olduğunu anlayıp biraz olsun rahatlasın diye elini Annabelin kolunun üzerine koydu. Meats ile Salhindronun duyabilmesi için olabildiğince yüksek perdeden ısıklık çaldı.

- Sanırım onu bulduk diye bağırdı.

Silahını indirdi ama kılıfına koymadı ağacın üzerindeki beyaz yaratığın ne olduğunu seçmeye çalışırken gözlerinin çevresi kırıştı.

İri bir şeydi bir buçuk metre uzunluğunda ya da daha büyük. Ve...

Yutkundu.

Bir insandı bu büzülmüş. Bir erkek ya da bir kadın bir... Elini farkında olmadan ağzına götürdü.

Bir kozanın içinde.

Örümceğinkini andıran bir koza.

* * *

Bu dört insandan oldukça uzakta bir eğreltiotu yaprağı yavaşça yukarı kalktı. Hareket eden gölge gerektiği kadar sessiz davranmıyordu ama kendisini duyamayacaklarını biliyordu suyun gürültüsü her şeyi bastırıyordu.

Neşeliydi.

Saatler ce hazırlık yaparken bile böylesine bir sevinç duyacağını hiç aklına getirmemişti. İlahi bir şeydi bu. Ve bu daha başlangıçtı... yalnız-ca bir başlangıç.

Siluetunuyaprakların altında tuttuğu nesneyi yukarı kaldırdı. Güneş ışınları sık yapraklar yüzünden iyi süzilemiyordu ama tedbirli olmakta yarar vardı küçük bir ışık yansıması bile yerini belli etmeye yeterdi.

Dudaklarında geniş bir gülümsemeyle manzarayı taramaya başladı.

Dört kişinin yüzünü olabildiğince yakın plan çekiyordu.

Art arda gelen kısa mekanik tıklamalar duyuldu ve görüntülerin hepsi kutunun içine girdi.

Kaşları bedenleri.

Ve kimlikleri de aynı kutuya girmekte gecikmeyecekti.

Annabel saçlarını sabahtan beri bilmem kaçınıcı kez atkuyruğu yaptı.

Sinirliydi.

- Gidip cesedi göreceğim ne olacağı hiç bilinmez dedi.

Bu bir cinayet mahalline gelindiğinde yapılması gereken ilk şeydi. Brolin gibi o da o anda bunu yapmanın boş olduğunu biliyordu kurban tortop olmuştu dalların üzerinde asılıydı ve yapışkan koza her yanını bütünüyle sarmıştı.

- Çevreyi güvenlik altına almak gerekir diye ekledi.

Bu da ikinci kuraldı.

Özel dedektif ona doğru eğildi:

- Kuralları benden iyi biliyorsun cinayet mahallinin sınırlarını belir- le ben de bu arada çevrede bir tur atayım.

Tam ayrılacaktı ki Annabel onu bileğinden yakaladı.

- Josh buraya gelirken geçtiğimiz yerlerden yürü bir yol kullanmak gerek tek bir yol arazinin geri kalanına dokunmamak lazıım.

Ona gülümseyerek baktı ve uzaklaştı.

Annabel insan bedeninin bulunduğu ağaca kadar olan zemini inceledi. Kendine oraya giderken zemine en az zarar verecek en az iz bırakacak bir yol seçti. Attığı her adımda daha önceden bırakılmış bir iz üzerine basmamaya dikkat ederek ağacın gövdesine ulaştı.

Saydam kozanın ağırlığıyla dallar zaman zaman çatırdıyordu. Annabel başını biraz aşağı eğdi asılı duran şey bir kadın silütiydi sanki sol taraftan bir meme sarkıyordu.

Tanrım... Neler olmuş burada?

Kendine dayanak bulmak için alçak bir dal aradı. Tek bir olasılık vardı. Oradan geçecek olursam katilin izlerini silme riskim var. Ağacı biraz daha inceledi ama bir şey bulamadı. Annabel yalnızca bakmakla bile onun ölü olduğunu anlamıştı. Ama oraya çıkmalısın hala nefes alması. çok küçük bir şans bile olsa onu kendi haline terk edemezsin. Küfretti ve giysisinin eteğine yapıştı. Sabah yola çıkmadan önce sanda letlerini çıkarıp yürüyüş için daha uygun olan küçük beyaz tenis ayakkabılarını ayağına geçirmiş üzerine de iklime çok uyan ince bir giysi giymeyi düşünmüştü. Bir ölüyü muayene etmek için ağaca tırmanacağı aklının ucundan bile geçmemişti. Giysisinin eteğini kalçalarının üzerine bağladıktan sonra gövdedeki bir boğuma asılarak ağacın ilk dalına erişti. Elleriyle en mantıksız yerlere tutunuyor böylece tırmanışını zora sokuyordu böyle davranarak bu ölüm mizansenini hazırlayan kişinin bırakmış olabileceği birkaç izi bozmayacağını ümit ediyordu.

Çağlayan köpüren sularını metrelerce uzağa püskürtüyordu bu yüzden meydana gelen rutubet anaforunun pannak ya da avuç izlerini sildiği kesindi Annabel bunu biliyordu. Her şey çok kötü başlıyordu.

Yerden iki metre yüksekteydi başını yukarı kaldırdı.

Evet yukarıda bir kadın vardı hem de çıplak. Kadın lekesiz beyaz bir kefeneye sarılmıştı. Kumaşın dokusu fazla sıkı değildi böylece Annabel kurbanın saçlarının kırılmış olduğunu fark edebildi. Kırpiklerini kırıştırdı. Altındaki dal çatırdadı.

Annabel kendini sağlama aldı ve cesede biraz daha yaklaştı.

Yerden üç metre yukarıdaydı. Bronzlaşmış uzun bacaklarını ağaca yaslamıştı teninin altından kasları belli oluyordu.

İplik hareketsiz silüeti sıkı sıkı sanyordu ve Annabel o bedene yaklaştıkça bunun gerçek bir örümcek ağı olduğuna daha çok inanmaya başlamıştı. Bedeni uzun bir sarmal halinde kusursuzca sanyordu. Arkasındaki

çağlayanın çıkardığı gürültü yüzünden Annabel kendini o ormanda yalnız hissediyordu çünkü başka hiçbir ses duyamıyor-du. Brolin tırmanışı sırasında onun otuz santimetre arkasında olsa bile bunun farkına varamazdı. Yalnızca boşalan suyun ve tepesinde gıcırdayan dalların sesini duyuyordu.

Annabel parmaklarının ucunda yükseldi ama kozanın içindeki yüzü seçemedi.

İki dalın arasından sıyrılarak biraz daha yukarı tırmandı.

Havadar tabutunun içinde yatan kadın hiç hareket etmiyordu.

Annabel henüz onun yüzünü göremiyordu. Diğer yana ağacın oluşturduğu koninin dışına dönüktü.

Annabelin destek almak için bir çıkıntıya dayadığı dizi ağın altındaki bedenin omzuna dokundu. Genç kadın bacağını hemen çekti. Dokunduğu şey tam olarak örümcek ağı dokusunu andırıyordu. Kadının eli kalçasından aşağı kaydı. Bu hareket halının altına gizlenmiş bir yaratık gibi kozanın üzerinde hareket eden küçük bir kambur oluşturdu.

Annabel yutkundu. Hareket ederken meydana getirdiğin titreşimler neden oluyor buna. Bu kadın ölü. Başka türlü olamaz.

Çevresindeki her şey silindi çağlayanın oluşturduğu su duvan bile.

Annabel eline gelen ilk şeye yapıştı ve kadının bedenine ağ dokusu-na değecek ölçüde eğildi. Kadının bedeninden gelen baharat kokusu genzini yaktı.

Göremediği o yüzü sonunda görebilmek için her an bozulabilecek dengesini koruyarak boynunu olabildiğince uzattı.

K a d ı n ı n başı kısa süre önce tıraşlanmıştı...

Şakağının üzerine pembe yer yer koyu kırmızı damarları olan bir le-ke halinde kan oturmuştu...

Yüzündeki kırışıklıklar derinleşmişti...

Annabel midesine bir yumruk yemiş gibi oldu.

Kadının yüzü korkunçtu. Çığlık atıyordu.

Ölüm onu hayattan o kadar ani koparıp almıştı ki yüzünde çok yo-ğun silinmesi çok zor bir yaşanmışlık izi bırakmıştı.

Korkunun iziydi bu.

Korkudan çığlık atarak ölmüştü.

Joshua Brolin su birikintisinin kıyısındaydı işaretparmağıyla kendini gösterip eliyle daireler çizerek çevrede bir tur atacağını işaret etti. Diğer taraftaki Lloyd bunu onayladı ve onun yanına geleceğini işaret etti. Hemen ardından da Larryyle birlikte bir kayanın ardında kayboldu.

Brolin çevreyi daha genel olarak görebilmek için döndü ve biraz geriledi.

Bu cesedi burada bırakan kişinin de onların kullandığı yolu kullanmış olduğuna kuşku yoktu. Çağlayanın her iki yanında yaklaşık beş altı metre uzunluğunda taştan bir duvar vardı ve üzerinden aşılması zordu birinin buraya kollarında bir ceset taşıyarak gelmesi pek olası değildi. Hayır adam doğu yönünden eğimin bulunduğu yerden gelmişti. Brolin kozadan yaklaşık beş metre uzaklaştı ve çağlayana dik olarak yürüdü. Duyuları alarm halindeydi ve en küçük kuşkulu hareketi kolluyordu.

Cesedi bulmaları onun kaygılarını azaltmamıştı. Başka koşullarda olsaydı katilin bunu istediğini onları cesedin yanına kadar çekip oyuna başladığını ve kendisinin bir puan kazandığını göstermek istediğini düşünürdü. Bu tür insanlar polislerle dalga geçmek isterdi niyetleri onları öldürmek değildi en azından hemen öldürmek polislerle önce karşılaşanda nasıl birinin olduğunu göstermeleri gerekirdi. Buradaysa durum bambaşkaydı. Meatsin onlara anlattığına göre telefon mesajı çok açıktı genç adamın kentteki örümceklerin varlığından haberi vardı ve bunun henüz bir başlangıç olduğunu söylemişti. Sonra onları bu ormana kadar yönlendirmişti. Bu cesedi buraya o getirmişse tüm kente zehirli örümcekleri bırakan da kendisiydi. Brolinin kafasını meşgul eden şey de işte buydu. Bu davranış

biçimi bir bombacının davranış biçimiyle aynıydı. Yeri ya da yerleri belirliyor oraya gizlice gidiyor tuzağını kuruyor -örümceğini ya da örümceklerini koyuyor- sonra da çekip gidiyordu. Olay sırasında orada hazır bulunmuyordu işin zevk ve ren yanı bu değildi. Kurbanlarıyla doğrudan karşı karşıya gelme peşinde koşmuyordu. Brolin birçok bombacının kurnaz ve hain olduğunu biliyordu çoğu yardım güçlerine haber vermekten hoşlanıyor ya da düzeneğinin patlamasını bekliyor polis ve ilkyardım ekipleri olay yerine geldiğinde ikinci bombayı patlatıyordu.

Buradaki durum da buna benziyordu. Ceset telefon mesajı gibi yem olarak kullanılıyordu düzenin koruyucuları oraya geldiğinde de... gerçek tehlike ortaya çıkıyordu.

Brolin çalılıkları birbirlerinin içine girdikleri için fazla bir şey görmeye izin vermeyen eğreltiotu kümelerini gözden geçirdi. Yüz metre gittikten sonra dik açı yapıp çağlayanın döküldüğü yer yönünde yürümeyi sürdürdü. Cesedin çevresindeki oldukça geniş bir alanı taramıştı. Eli boş geri döndü. Lloyd Meats karşıdan geliyordu alnı ter içindeydi bir kilometre aşağıdaki patikadan başlayarak tam bir tur atmıştı.

- Burası cep telefonlarının kapsama alanı dışında olduğu için Larry bize takviye getirmeye gitti ancak beş saat sonra burada olurlar. Bu kadar yolu yaya yürümeleri gerekeceği de hesaba katılırsa buraya her zaman gönderdikleri ekibi göndermeyeceklerdir. (Yüzünde daha sert bir ifade belirdi.) Düşündüğüm şeyi gördünüz değil mi? Bir ceset?

Brolin başını salladı.

- Oraya gidelim.

Kendi ayak izlerinden başka hiçbir izin bulunmadığından emin olduktan sonra Annabel çağlayanın olduğu yere kadar birçok kez gidip gelmiş ve uzun sopalar toplamıştı öyle ki su birikintisi ile kozanın asılı olduğu ağaç arasındaki sopalarla sınırlı bir geçit oluşturmuştu.

- Sopaları izleyin dedi iki adamın uzaktan geldiğini görünce. Alanın geri kalan bölümü katilin giderken bıraktığı gibi kalmalı.

Katil sözü Meatsin düşündüğü şeyi doğruluyordu.

- Yukarı tırmandınız mı? diye sordu genç kadına.

Başıyla evet dedi.

- Nasıl olduğunu bilmiyorum ama şey... Sonuçta intihar söz konusu değil. Olay yeri inceleme teknisyenlerinin işlerini yapabilmeleri için hiç bir şeye dokunmadım emin olmak için yine de yukarı çıkmam gerekti.

- İyi yapmışsınız. Teknik ekip akşamdan önce burada olamaz.

Annabel başını sağa sola çevirerek çevreyi kısaca inceledi. Kendine itiraf etmiyordu ama şoktaydı. Polislik içgüdüğü üstün geliyordu cesedi yeniden düşünmemesi için işiyle meşgul olması profesyonelce davranması gerekiyordu.

- Bu durumda işe başlayabiliriz miyiz? dedi. Araştırılacak alanın bu yüklüğü göz önüne alındığında şerit halinde tarama yapmayı öneriyorum bu iş için üç kişi idealdir...

Bu n un üzerine Meatsin gözlerindeki -ortada bu cenaze havası olmasa çok eğlenceli olabilecek-alaycı parlamayı yakaladı.

Ah özür dilerim dedi utanarak. Alışkanlık işte üzgünüm burada polis olan sizsi...

Yok yok tersine siz tam olarak yapılması gereken şeyi yapıyorsunuz.

Ben eski kuşaktanım cinayet mahallinin krokisini çıkarıp bu işin tamamını teknisyenlere bırakmayı düşünürdüm oysa... Haklı olan siz-siniz .şimdi harekete geçme zamanı. Ee şerit yöntemiyle nasıl tarama yapılıyormuş bakalım?

Ona gülümseyerek yanıt verdi ama bir çeyrek saat önce o dehşet dolu yüzü görmemiş olsaydı bu gülümseme daha sahici olacaktı.

Üç kişi birlikte birbirine paralel olarak ilerliyor alanın tamamı bu şekilde taranıyor. Elli metre çapında bir yeri tarayabileceğimizi sanıyorum. Bir şey bulacak olursak yapacağımız iş teknisyenlerin işini kolaylaştırmak için oraya bir sopa sokmak olacak. Hiçbir şeye dokunma-yacağız elbette.

- Bu bana iyi bir yöntem gibi geliyor.

Meats başını Broline çevirdi o da onayladığını belirtmek için gözünü yavaşça kırpı.

- Başlıyoruz... dedi Meats yerden kuru bir dal alarak.

Olağandışı bir şey bir ayak izi sigara izmariti ya da yere atılmış cips paketi aramaya koyuldular. Üç saat boyunca eğretilotlarını karıştırdılar ayaklarına kara sular indi.

Ne var ki su birikintisinin karşı yanında saklanan silueti fark etmediler.

O siluet istediğini elde ettikten sonra elindeki cihazı sırt çantasının içine yerleştirdi ve ağzını açtı.

Küçük sivri dili dudaklarında ince salya izleri bıraktı.

Sonra geri çekildi.

Bitki örtüsünün içinde kayboldu.

12

Akşam oluyordu. Larry Salhindro olay yeri inceleme biriminden iki adamla birlikte gözüktüğünde kan ter içindeydi. Bu tür çaba gerektiğinde fazla kilolarından nefret ediyordu.

Brolin o dönemde saçları zaten seyrelmiş şimdiyse hiç kalmamış olan Craig Novayı gelen iki teknisyenden yaşlı olanını tanıdı iki paslanmaz çanta taşıyordu ve gösterdiği çaba nedeniyle yüzü al al olmuştu. Onun arkasında yeni kuşak genç bir kadın görevli vardı o da elinde bir bavul omzunda da büyük bir çanta taşıyordu.

Lloyd karşılamaya gidip onlara durumu kısaca anlattı. Craig Nova ara sıra Annabel ile Brolinin bulunduğu yöne bakarak anlatılanları dinledi. Onların varlığına fazla şaşırmadı. Larry ona söylemiş olmalı diye düşündü Brolin. Onun beyaz tulumunu rahatça giymesine yardımcı oldu sonra aynı tulumdan kendisi de giydi.

Craig Annabele yaklaştı.

Craig'in yardımcısının adı Emmaydı

- Müfettiş Meats yaptıklarınızı bana anlattı. İyi iş çıkarmışsınız sizi kutlarım. Yardımaınıza yine de gerek duyabilirim çünkü siz ağaca çıkmışsınız gerektiğinde size başvurabilir miyim?

- Ne yapmamı istediğinizi söyleyin bana.

- Çeşitli şeyler elinizi nerelere koyduğunuzu siz benden daha iyi biliyorsunuz bu nedenle izlenecek yolu size açıklarsam bazı izler bulabilirsiniz...

Ayrıca ateş ölçümleri yapmak da gerekiyor. Evet böcekbi-limci için gerekli bu.

- Böcekler?

- Böcekler. Ormanın içinde onlardan bolca bulabiliriz ayrıca dış çevreyle ilgili olabildiğince çok bilgi toplamamız gerekiyor.

- Bana güvenebilirsiniz.

Tatmin olmuş göründü ve çantalardan birine yönelip açtı.

Beklerken Brolin çevreyi incelemeye az da olsa bazı gözlemler yapmaya fırsat buldu. Ya birçok katil vardı ya da katil sıkı biriydi sporcuydu cesedi ağacın tepesine çıkarması gerekmişti. Ve Brolin deneyimiyle biliyordu ki altmış kiloluk bir cesetle altmış kiloluk diri bir insan aynı ağırlıkta değildi. Cesedin her gramını diri bir insanın kendi kaslarının yardımı olmaksızın taşımak gerekirdi. Brolin otopsiden bir sonuç çıkma-sını ümit ediyordu kurbanın buraya geldiği sırada canlı olup olmadığını bilmek çok önemliydi. Çok sağlam ve yapılı biri değilse bir insanın bu kadar yolu sırtında bir cesetle kat etmesi zordu. Ve buraya ulaşmak için de tek bir yol vardı. Ayrıca Annabel ona kadını saran kozanın örümcek ağından farkı olmadığını söylemişti ve görünüşe göre bu tür bir malzemeyi rüzgar çevredeki çalı çırpı ve bunu engelleyecek daha bir sürü şey

yüzünden dış ortamda kullanmaya olanak yoktu. Bu da kurbanın bura-ya taşınmadan önce mumyalanmış olmasını akla getiriyordu.

Tek bir kişinin işi değil bu diye düşünmüştü Brolin.

Bunu kanıtlayan hiçbir iz yok. Kasları çok gelişmiş bir adam olabilir halterci ya da vücut geliştirme delisi olabilir ya da yalnızca iyi bir sporcudur. Kozayı buraya kadar taşımak için dahiyane bir yöntem bulmuştur...

Brolin bu dünyadaki bazı aydınlanmış kişilerin inanılmaz bir zekaya sahip olabileceklerini biliyordu.

Giderek yaygınlaşan tecavüz ki-tinden başlayarak yalnızca şoförün kontrolünde olan kapı kilitlerine varıncaya kadar sapık buluşlardan geçilmiyordu.

Ayrıca cesedi oraya getirenin ya da getirenlerin hangi ruhsal durumda olabileceklerini bu kişilerin bu mizansenin polisler üstündeki etkisini düşünüp ağızlarının kulaklarına varabileceğini de düşünmüştü.

Sinirlilik uyarılma belki biraz da korku. Brolin ağaç gövdelerini bu nedenle düşünmüştü.

- Craig sizden bir şey yapmanızı isteyebilir miyim?

Kendisine hitap edilen kişi üzerine eğildiği aksesuarlardan başını kaldırdı.

- Joshua Brolin... Size şimdi nasıl hitap etmeliyim? Müfettiş sözü uygun değil sanırım.

İki adam birbirini inceledi. Craig eski polisin çok değişmiş olduğunu fark etti. Vaktiyle ciddi işine yoğunlaşmış bir havası vardı. Bugün ise... şey gibiydi: işi başından aşkın biri. Onu fark ettiğinden beri aradığı tarif işte buydu. İş başından aşkın biri.

- Elbette sizin için ne yapabileceğimi söyleyin bana.

- Ağaç gövdelerini incelemenizi istiyorum sizden diplerini kuvvetli bir ışıkla ya da elinizdeki başka bir cihazla olası idrar kalıntılarını bulmak için. İdrarda DNA vardır öyle değil mi?

- Evet her şey normalse.

Lloyd Meats onlara doğru eğildi.

- O herifin bir ağaca işemiş olabileceğini mi düşünüyorsun? diye sordu.

- Göreceğiz. O adam saatlerce yol yürüdü. Burada büyük bir olasılıkla güçlü heyecanlar yaşamış olması gerekir... İnsanların çoğu strese girdikleri zaman işeme gereği duyar. Bir ormanda on adama gidip işemelerini .söylediğini düşün bunların dokuzu bir ağaç gövdesine işeye cektir. Bu araştırma için biraz zaman yeterli. Meats fikrini söyledi.

- Doğru bir düşünce.

Devam etmeden önce biraz duraksadı:

- Poliste yokluğun hissediliyor Josh.

Bir saat geçti bu süre içinde Craig ve Emma bölgeyi iyice taradılar.

Bundan sonra Craig başını salladı ve üzerinde kozanın bulunduğu ağacın yanına gelmesi için ona işaret etti. Onun arkasında Emma ağaçtan ağaca dolaşıyor elinde elektrikli süpürgeye ya da küçük bir aspiratöre benzer bir şey tutuyor bunun kablusunu ağaç gövdelerinin üzerinde gezdirerek gövdeye şiddetini maksimuma ayarladığı mavi bir ışık yansıtıyordu.

Craig pek iyimser olmayan bir mimik yaptı.

- İki haftadan beri hava çok kuru dedi bu durum ayak izlerinin bulunmasını güçleştiriyor bir iz yok kesinlikle hiçbir iz yok. Kendinizi

yeniden yukarı çıkabilecek kadar zinde hissediyor musunuz?

- Ne yapmam gerektiğini söyleyin dedi Annabel.

Craig içinde beyaz toz bulunan bir kavanoz makyaj fırçasına benzer bir fırça ve bir cebe girecek incelikte bir kılıf aldı.

- Fırçayı kullanacağınız son ana kadar kılıfında tutun. Parmaklarınız kıllara değecek olursa parmağınızdan geçmiş yağa yapışan tozlar aldığınız iz üzerinde lekeler oluşturur. Yapmanız gerek şu: Biraz önce yaptığınız gibi ağaca tırmanacak ve yalnızca biraz uzakta kalan yerlere dokunacaksınız. Buna karşılık tırmanmak için mantıklı olarak dokunulmuş olan yerlerin hepsine toz serpeceksiniz. İncecik bir iz olup olmadığını belli

edecek kadar ince bir tabaka olacak. En küçük bir ter izi bile toza yapışacaktır. Sizi uyarıyorum bu iş kolay olmayacak. Ne yazık ki o yükseklikte Polylight cihazını kullanamayız.

- O işin altından kalkarım.

- Bundan eminim. Ha şunu da yanınıza almanız gerekiyor. Çantasından bir fotoğraf makinesi çıkarıp kayışını Annabelin boynuna geçirdi.

- Bir iz bulursanız önce fotoğrafını çekiyorsunuz. Gerekirse bana seslenin ama bay demeyin Craig deyin. Ben aşağıda kalıyorum her etapta sizi buradan yönlendireceğim. Başlayalım mı?

Annabel sert bir boyun hareketiyle olur dedi.

- Şunu da unutmayın: ellerinizi biraz önce koyduğunuz yerlere koy maya çalışın.

Genç kadının çevikliği Craig Novayı şaşırttı birkaç harekette ayağını yerden kesip belirli bir yüksekliğe ulaşmıştı. Büyük bir dala ata biner gibi oturup eline kavanoz ile fırçayı aldı. Craig dudağındaki kurumuş bir deri parçasını emiyordu.

- Çok güzel diye onayladı. Fırçanın ucunu kavanozun içine birazcık sokup dalın üzerine sürün ama çok hafif biçimde okşar gibi.

Annabel bu işlemi daha önce defalarca görmüştü ucuna fazla toz aldığını fark edip fırçayı silkeledi.

Fazla olduğu zaman fırçanın sapını avuçlarınızın içinde döndürün Bir çubukla ateş yakar gibi diye açıkladı Craig aşağıdan.

Annabel daha sonra tozu ağacın gövdesine uyguladı fırçayı tahtaya uzun uzun ancak dokunacak biçimde sürdü. Oraya çıkan izde beyaz parçacıklar parlıyordu.

Sanırım hiçbir şey yok diye yorumladı Annabel.

Baldırlarının arasında birden uzun küçük bir iz belirdi.

Tamam bir tane buldum! Bir tane buldum! Toz izin resmini belli belirsiz ortaya çıkarıyordu en azından iki parmak izi.

- Harika bir resim alın. Yüzey düzgün mü?

- Evet bir deformasyon yok.

- İze çok iyi bakmanızı istiyorum sizden yönünü belirleyebiliyor musunuz?

Annabel evet dedi.

- Bu durumda biraz daha toz ekleyin çok dikkat ederek iz doğrul tusunda ağır ağır basınç uygulamadan yoksa çizgiler bozulur. Haydi korkmayın. Ve elde ettiğiniz şeyin güzel bir fotoğrafını çekin bana hatta iki poz alın.

Craig bir deftere notlar aldı. Fotoğraf numaralarını kaydediyor bunların cesede göre ağaç üzerindeki konumunu saptıyordu.

- Tamam şimdi en tehlikeli işleme geçiyoruz. Size verdiğim kılıf içinde kimlik büyüklüğünde saydam levhalar bulacaksınız. Bunlardan birini alın üzerindeki dili yapışkan yüzeye kadar kaldırın. Bunu izin üzerine yukarıdan başlayıp hiç durmadan tek bir hareketle uygulaya caksınız kırıksık oluşturmamaya özellikle dikkat edeceksiniz. Bunu ya par yapmaz üzerine kuvvetle bastırın ama kaydırmayın!

Annabel söylenenleri harfiyen yerine getirdi. Sonra yapışkan levhayı söylendiği gibi kaldırıp izin levhaya çıkmasını sağladı ve bunu karton fişin üzerine yaptırdı. İşte tam o sırada yandaki diğer izi fark etti.

Pudralama işini yineledi. Bu izin üzerinde bir avuç içi tamamen görünüyordu. Birden yüzü gerildi. Burnunu dala yaptırdı.

- Tozu solumaktan kaçının diye uyardı iki metre aşağıda duran Craig. Gerçi uçucudur ve sağlık için çok zararlı değildir.

Annabel gözlerinin önünde beliren o elin eğrilerini ayrıntılarıyla inceledi. Bir sol eldi. Kendi sol elini onun üzerine değdirmemeye özen göstererek koydu. Aynı boydaydı. Annabel belli başlı çizgileri izledi sonra kendi çizgileriyle kıyasladı.

- Craig? Sanırım hiçbir şey elde edemedim. İzini aldığım el benim kendi elim.

Sesinde müthiş bir hayal kırıklığı vardı.

- Önemli değil siz polissiniz bir cinayet mahallinden alınan izlerin büyük bölümü orada çalışan görevlilerin bıraktığı izlerdir bunu bilirsiniz. Neyse devam edin üstteki dallar için de aynı işlemi yapın. Bir cesedi bir ağacın üzerine hiç iz bırakmadan yerleştirmeye olanak yok elinde eldiven bile olsa en azından aşınmalar ya da ayakkabısının bıraktığı toprak olacaktır. Annabel malzemelerini toplayıp daha yukarı cesede daha yakın bir yere çıktı.

Brolin bütün bu işlemleri biraz geriden izledi. Görünüşte ormanın içindeki bu çok sakın neredeyse dinlendirici olan bu cinayet mahalli ile genelde bir cesedin bulunması sonrasında polis kaynayan döner tepe lambaların yanıp söndüğü telsizlerin cızırtılı sesinin duyulduğu halkı ve basını yaklaştırmamak için etrafının güvenlik şeridiy-le çevrildiği cinayet mahalli arasındaki çelişki dikkatini çekiyordu. Bu eksiklik cinayetin gerçekliğini azaltıyor olaya iğrençlik kokusu yayıyordu.

Bu ölümün dramatik yanının aslında insani boyut içinde kaldığına kuşku yoktu her şey sonuçta bir dekor sorunuydu. Bir çama yaslanan Brolin iç geçirdi. İnsanlara özgü heyecanlar konusunda içini bir kez daha iğrenme duygusu kapladı. Bu nefret dalgaları aslında onun içinde ...nin ölümünden beri yaşıyordu. Onun adını artık neredeyse söyleyemez durumdaydı. Birkaç ay boyunca bu tür heyecanlar onu korkutmuştu. Aradan zaman geçtikten sonra kendini yaşama karşı bir yapaylık kapanmışlık duygusu içinde hissediyordu. O heyecanları artık yası tutulan bir ölünün anısını yaşarmış gibi kabulleniyordu. Bu iç savaşta yenik düşen kendisiydi ama bozgunu kabul etmiyordu.

Brolin yaprakların oluşturduğu kafesin arkasından Annabelin dakikalar geçtikçe ağaca toz serptiğini ve hiçbir şey bulamadıkça da başını sallayıp durduğunu görüyordu. Farklı yüksekliklerden sıcaklık ölçümleri aldı ve Craig Nova için ipek kozanın içinde larva aradı ama bir sonuca ulaşamadı. Brolin onun cesetten daha yukarılara çıkıp üst dallarda örümcek ağı kalıntıları aradığını gördü.

Bu durumda hepsi birden şunu anladı katil aşağıdan geçmemiş tersine cesedi yarın üstünden aşağı indirmişti. Meats ile Salhindro bu kaya çıkıntısının arkasını dolaşmak üzere uygun adım uzaklaştı kısa süre sonra da tepede göründüler. Zahmet edip kayanın arkasına dolanınca zorlanmadan tepeye tırmanılabilirdi. Sonuçta Brolin belki de iyi düşünememişti katil batı yönünden arkadan gelmişti.

Yanında bulundukları kayada doğal olarak hiçbir iz yoktu bu yolun seçilmesinin tek nedeni de zaten buydu. Larry altı metre yukarıdan onlara eliyle işaret etti. Bir ağaç gövdesine bağlanmış bir ip gördüğünü bağırarak bildirdi. Hayır üst üste bağlanmış iki ip vardı.

Katil birinci ipi cesedi indirmek için kullanmıştı. Peki ya ikincisini?

Cesedi bağladığı ipi çözmek üzere aşağıya inmek için! diye düşündü Brolin. Kendine neden bu kadar eziyet etmişti? Annabelin söylediğine göre cest kötü durumda değildi kuvvetli bir koku yayıyordu ama bu çürüme kokusu değildi dolayısıyla uzun süreden beri burada değildi. Bu da gös-teriyordu ki katil buraya geldiğinde toprak kuruydu iki hafta boyunca yere bir damla bile yağmur yağmamıştı. Ayak izi bırakmadan çevrede dolaşma fırsatı bulmuştu. Peki bu işi neden bu ölçüde zorlaştırmıştı?

Brolin eğreltiotlarının arasında dolaşarak bu kıpırtılı ormanın dar ufku inceledi.

İpek kozası. Düşün her ayrıntıyı bir bütün içine yerleştir. Örüm-cekler.

Bu kadının dehşet dolu yüzü Annabel sana söyledi öldüğü anda çığlık atıyordu. Bu adam cinayetlerine üslup kazandırmak için kendini çok zorluyor. Yaptığı her şey kafasındaki tasarının bir parçasını oluşturuyor. Evet böyle. Bu kadını bir örümcek ağının içinde mumyalamak için saatler harcaması sonra onu ortaya koyduğu işi rasgele birinin bozabileceği bir yerde bırakması buna işaret. Kendisiyle sonuna kadar tutarlı cesedin keşfedilmesi de buna dahil.

Brolin bir eğreltiotu yaprağı kopanp parmaklarının arasında ezdi ve klorofil kokusunu kokladı.

Şu andan itibaren bunu unutmaman gerekiyor. Bu adamın kafası çalışıyor eylemlerini önceden planlamış. Zihninde kurduğu bir planı kusursuzca tutarlı bir şekilde izliyor. Yaptığı şeye inanıyor mu? Olasılıkla

evet. İşi bu derece ileri götürmek bir mizansen olamaz bunları inanarak yapıyor. Bize gereksiz gibi görünen bir şey örneğin cesetten kurtulmak için iki ip kullanması gereksiz bir çaba gibi görünse de onun gözünde önemli. Peki ya yalnız değilse? Bu durumda bunu yapanların her biri aynı tutarlılığa sahip demektir ki çok kişi söz konusu olduğunda bunun sağlanması oldukça zor. Bu kişilerin çok kararlı olması gerekir.

Craigın yardımcısı Emma ona doğru geldi.

- Ağaç gövdelerinde bir şey bulamadım sidik izi yok tüm çevreyi dolaştım. Üzgünüm.

En azından bunu denemişlerdi. Brolin Meatsin cesedi indirmeleri gerektiğini söylediğini duydu. Artık oyalanmamalıydılar gün sona eriyordu geldikleri yolu geri gitmeleri gerekiyordu.

Annabel kenarda dururken Craig Nova ağaca tırmandı. Büyük bir ağaç makasıyla birkaç dal kesti ve Meatsin yardımıyla kozayı aşağı indirmeye başladı. Birlikte dengeli davranmaları böylesine nazik bir yükü taşımak için yumuşak hareket etmeleri gerektiğinden iki adam kısa sürede soluk soluğa kaldı. Ne var ki Brolin daha ilk hareketlerinden başlayarak iki adamın şaşırıldığını fark etti. Yere indiğinde cesedi beyaz bir beze sarıp bir torbanın içine yerleştirdiler. Sevimsiz yük daha sonra açılır kapanır bir sedye üzerine yerleştirildi. Joshua Meatse yaklaşıp çenesiyle bir işaret yaparak ona durumu sordu.

Meats çıkardığı plastik eldivenleri şaklattı. Tüm bedeni gergindi kaçırıldığı bakışları bile gergindi. Huzuru kaçmıştı.

- Ağırılığı... yüzünden. (Sonunda torbaya bakabildi.) Dağılacakmış gibi bir hali var. Demek istiyorum ki fazla ağır değil ama taşırken derisi bazen tuhaf biçimde içeri gömülüyor.

- Lloyd otopside ben de hazır bulunmak istiyorum. Ekibe beni de al. Bu işin içinde bir iş var bunu yapan kişi kendi türündeki öteki kaçıklara benzemiyor. Size yararım dokunabilir.

Meats başka yerdeydi sanki.

- Bu soruşturmayı ben üzerime alıyorum dedi sakın bir tonla. Ne yapabileceğimi göreceğiz.

Yapılmış kaydı aktaran bir cihaz gibi konuşuyordu heyecansızdı. Brolin elini onun omzuna koydu.

- Neyin var?

- Josh diye mırıldandı Meats. Anlayamıyorum... Bu kızın sanki... içi boşaltılmış bunun öyle sanıyorum. Yola koyulduklarında güneş karşı tepede batıyordu ve ormanın içi artık altın rengi ışınlarla delinmiş bir zümrüt gibi ışıldamıyordu. Gölgelelerin gittikçe büyüyen lekeleri perspektifi bozuyor bu küçük grubun ayaklarına kadar yayılıyordu. Brolin kısa süre sonra gölgelere basmaktan kaçındığını fark etti. Bitkilerin arkasına gizlenmiş bir iskandinav perisinin cırtlak sesiyle kendisine şöyle dediğini düşledi: Gölgeden yürüme... Gölgenin içinde korkunç bir şey var...

Her şey bir yana tüylerini diken diken eden Meatsin ona söylediği son sözler oldu.

İçi boşaltılmış bunun öyle sanıyorum...

13

Safir Annabel ile Brolini kuyruğunu sallayıp bileklerini yalayarak karşıladı. Salonda buluşmadan önce ayrı ayrı duş aldılar. Ormanın sesleri terasa açılan camlı kapıdan içeri giriyordu.

Annabel Brolinin bir pantolon ve siyah bir tişört giyip ayaklarına da. basket ayakkabısı geçirdiğini görünce şaşırıldı. Onun üzerinde uyumak için yalnızca uzun bir gömlek vardı. Brolin önünde duran bir el fenerini sırt çantasının içine attı.

- Ne yapıyorsun?

- Geceye hazırlanıyorum.

- Uyumayacak mısın?

Ona baktığında artık ekipten biri olmadığını anladı. Ruhunda hangi fırtınaların estiği anlaşılmayan o yalnız adam olmuştu yeniden.

- Hayır. Annabel durumun düşündüğümüzden çok daha ileri gitmiş olmasından çok korkuyorum.

Rastlantılar söz konusu değil cinayetler le karşı karşıyayız. Bu işte Larryyi tek başına bırakmayacağım.

Onun veda etme tarzı da buydu. Annabel ona yaklaşp elini kolunun üzerine koydu.

- Yalnızca Larryyi düşünmüyorsun beni ahmak yerine koyma. Bu olay senin merakını uyandırdı bunu çok iyi görüyorum. Bütün bunla rın arkasında kimin olduğunu katilin nasıl bir insan olduğunu öğrenmek istiyorsun. Ne sanıyorsun sen? Ben o kadınla burun buruna gel dim onun dehşetiyle karşı karşıya kaldım. Ben de öğrenmek istiyorum bizi polis yapan nedenler de zaten bunlar.

Kararlı neredeyse yatıştırıcı bir ses tonuyla ekledi:

- O kadının halini gördükten sonra herkes katili bir köşeye kıştır mak ister senin önem verdiğin onu tutuklamaktan çok anlamak. Ama unutma ki polislerin amacı da seninkiyle aynı. (Sözünü sürdürmeden önce onu sessizce süzdü.) Beni böyle dışlama. Bu soruşturmayla be nim hiçbir ilgim yok bu doğru ne var ki bu sana beni yok sayma ve kapıların hepsini suratıma kapatma hakkını vermez.

Brolin bakışlarını ona dikti. Bölmenin dibinde yanan tek lambanın zayıf ışığında kadının bakışlarında kaygı olduğunu fark etti. Onu yok sayma korkusu yeniden yalnız kalma korkusu.

- Bağışla beni diye mırıldandı. Bağışla beni...

Avucunun içini kadının boynuna koydu başparmağıyla yanağını okşadı. Annabel ürperdi.

- Bu herifin neler yapabileceğini gördüm diye mırıldandı kısa sürede onun düşünme biçimini anlayacak hale geleceğimi onu kıştıracağı mı deliğe tıkacağımı biliyorum... daha başkalarını öldürmeden önce... Avcı gibi izini sürmek istiyorum onun...

- Ve bunu yapacaksın diye karşılık verdi aynı alçak ses tonuyla. Ama onun gibi olma... Birkaç saniye önce kendi yüzünü görmek gerekirdi soğuk ve duygusuz onun avını avlamaya gitmeden önce olması gerektiği gibi. Ve şayet... tek başına.

Salon kutsal bir yere dönüşmüştü her sözcük dudaklardan belli belirsiz çıkıyordu söylenenlerde günah vardı.

- Bu saatte ne yapmaya gidiyorsun? diye sordu Annabel sırt çanta sını işaret ederek.

Bu soruya önce suskunlukla yanıt verdi Brolin ardından başını belli belirsiz salladı.

- Larrynin kardeşinin öldürüldüğü o açıklıkta bir şey var. Katil ora da kendine bir gözetleme yeri yapmış oraya sık sık geliyor. Ve ortalık

ta çok sayıda karadul olmasının nedeni sadece gezi yapmak isteyenleri oradan uzak tutmak. Orada çok kişi öldürmeyi planlamıyor öyle ol saydı başka türlü davranırdı. Kentte olduğu gibi örneğin orada amacı ölüleri artırmak dehşet saçmak. Eagle Creek 7 Düzlüğünün onun gö zünde çok büyük bir simgesel değeri olduğunu düşünüyorum. Geriye de bunun nedenini bulmak kalıyor.

Annabel işaretparmağını sırt çantasının ve el fenerinin üzerine koydu.

- Geceyi orada mı geçireceksin?

- Katil oraya sık sık gittiğine göre geri dönme olasılığı var. Bunu yapmak için belki kendince hala bazı nedenler vardır polisler orayı kordon altına almadıkça elbette. Benim gizli hareket etmem gerekiyor.

Annabel geri çekilip kendini divanın üzerine bıraktı.

- Orası içinde günlerce saklanılabilecek türde bir yer şayet sen...

- Lloydan ve Larryden haber almadığım sürece vaktimi orada geçireceğim. Dinle bu işler ummadığımız bir boyut kazanıyor sanırım

yolculuk planımızı ertelememiz gerekecek... Anlıyorsun değil mi? Ben... olasılıkla birkaç gün meşgul olacağım. Ve...

- Sana yardım edebilirim diye sözünü kesti.

- Annabel senin bu işle hiçbir ilgin yok seni buna...

- Bugün öğleden sonra gördüğüm şey bana bu işe özellikle burnumu sokma hakkı veriyor. Resmi olarak değil senden daha fazla değil. Ama sana yardım edebilirim. Katil o açıklığa geri dönecek olursa önce ne yapacağımı sanıyorsun? Ben ilk olarak çevreyi kolaçan edeceğini düşünüyorum senin arabayı yakına park ettiğini fark edince de ya ka-çacak ya da senin peşine düşecektir... Mademki orada kalmakta ısrar ediyorsun seni oraya ben bırakayım yarın da sana erzak getireyim Böylece

Larry ararsa sana haber verebilirim. Ben buna bizim işbirliği-miz adını veriyorum. Annabel itirazlara fırsat vermeden yerinden kalkıp çekmekata çıkan merdivene doğru yöneldi.

- Üstümü değiştireceğim dedi düğmelerini açmaya başlayarak.

Kapıyı açmak için topuğuyla vurdu.

Doğudan ormanlarla batıdan da kuzeyde Columbia Nehriyle sınır-lanan muazzam bir doğal parkla çevrilmiş olan Portland gecenin içinde gölgeler denizinin ortasında kaybolmuş bir petrol platformu gibi ıslıl ıslıl parlıyordu. Saat geceyarısına yaklaşıyordu ve sıcaklık henüz düşmeye başlamıştı.

Sokak lambalarının çevresinde ışığa gelmiş böcekler bulutlar halinde uçuşuyordu. Asfalt yavaş yavaş ılınıyor açılan yapraklar ve çiçekler keçeleşmiş kadife kumaşları andırıyordu. Kent sakinlerinin çoğu hareket halindeydi: kimileri terlediği için yatağında dönüp duruyor kimileri arabalarından birbirlerine yiyecekmiş gibi bakıyor kimileri de televizyonu kapatıp yatmaya gitmeden önce dili sarkan köpeklerini dışarıda gezdiriyordu.

Lloyd Meats cesedin morga gerektiği gibi yerleştirildiğinden emin olduktan sonra merkez karakoluna gitti Yüzbaşı Chamberlin onu orada bekliyordu.

İki adam fazla bir şey konuşmadı soruşturma büyük bir önemle ve şimdilik medyadan gizli yürütülüyordu. Medya durumu öğrendiğinde basın bildirileriyle Chamberlin ilgilenecekti. Larry Salhindro olayını ele aldılar kardeşinin ölümü ile ormanda bulunan ceset arasında kuşkusuz bir bağlantı vardı. Onu yine de soruşturmanın dışında bırakmaları gerekiyor muydu?

Onu bu hatayı yapmayacak kadar iyi tanıyorlardı. Kartları açık oynamak onu durumdan haberdar etmek çeşitli birimleri iletişim halinde tutmaktaki becerisinden yararlanmayı sürdürmek daha iyi olacaktı.

- Ya Joshua? diye sormuştu Meats.

Chamberlinin yüzü pencereye dönüktü. Sokaktan vuran ışık masasının ve Müfettiş Meatsin konturlarını silikleştiriyordu.

- Soruşturmayı sürdürmek istedi mi?

Chamberlin camın yansımasından Meatsin başıyla evet dediğini gördü.

- Hangi gerekçeyle?

- Larry için sanırım.Eski arkadaşını yalnız bırakmak istemiyor. Ay rıca bugün keşfettiğimiz şeyin onu tahrik ettiğini düşünüyorum. Bu... kurbanlarına kendini örümcek gibi gösterme sapıklığı ya da tuhaflığı nasıl istesenez öyle kabul edin. Bana göre Joshua bu cinayetlerin ardı na gizlenen katilin kişiliğini merak ediyor. Chamberlin burnundan nefes alıyor her nefes alışında da hafif bir gürültü çıkarıyordu.

- Sen bu konuda ne düşünüyorsun Lloyd? Brolin artık teşkilatın üyesi değil bizden kendi isteğiyle ayrıldı.

- Ne düşündüğümü iyi biliyorsun sorun o değil. Biz henüz alan taraması yapmamıştık ki onun ne yapılması gerektiği konusunda kendine özgü düşüncesi vardı. Onu burada herkes tanır sapığın biri bir cinayet işlediğinde katilin izini bulmada onun üzerine kimse yoktur. Brolin elbette bize yararlı olur.

Yüzbaşı başın arkaya attı ensesinden kuru bir çatırdama sesi geldi.

- Hala ilgileniyorsa onu da bizim ekibe kat resmi sıfatla değil elbet te basın onun varlığını fark ederse aramızda davranış bilimleri uzmanı olarak bulunduğunu söylesin.

Brolin Portland Polis Teşkilatına katılmadan birkaç yıl önce Quan-tico Akademisinde FBI adına karakter portresi genel olarak da insan davranışları alanında eğitim görmüştü. Bunlar Chamberlinin onun soruşturma ekibinde bulunmasını haklı göstermek için kullanabileceği yapay gerekçelerdi.

- Bilgisinden yararlanılabilecek her alanda senin yanında bulunması konusunda kendisine yetki verilmiştir diye ekledi Chamberlin. Otopsi laboratuvar ve elimize bir zanlı geçirecek olursak onun sorgulanmasına katılabilir ama müdahalede bulunamaz. Peki bana sözünü ettiğin o kadın kim?

- New York Polis Teşkilatından dedektif Annabel ODonnel. Brolin

Caliban Tarikatı soruşturmasını geçen kış onunla birlikte yürütmüştü. Chamberlin anımsadı. Herkes gibi o da bu olayı basından öğrenmiş televizyonda izlemişti. Kadının o olayda oynadığı önemli rolü anımsıyordu.

- Onun orada ne işi var? Onun da özel dedektiflik yapmaya başladığını söyleme bana!

- Hayır anladığım kadarıyla Joshuayı ziyarete gelmiş. Bugün bize çok yardımcı oldu işini iyi biliyor...

- Çenesini tutsun polis olmasının bu eyalette bir değeri yok bu soruşturmanın bir sirk gösterisine dönüşmesini istemiyorum. Ortalıkta

görünmediği sürece sesimi çıkarmayacağım anlaşıldı mı?

- Kesinlikle.

- Çok iyi şimdi git dinlen yarın önümüzde uzun bir gün var.

Chamberlin bürosunda yalnız kaldığında alnını cama dayadı ve içini çekti. Hangi belaya bulaşıyorlardı yine?

Lloyd Meats dönüşte kimlik birimine uğradı. Sedyeye ve üzerindeki zavallı yüklerle bitlikte yaya olarak

tamamladıkları dönüş yolunda Anna-bel yanına gelip onunla konuşmuştu. Ağacın üzerinde kurbanın

yanında oldukça uzun bir zaman geçirmişti. Kendisi de polis olduğu için kurbanın kimlik tespitini

kolaylaştırabilecek bazı ayrıntılar gözüne çarpmıştı. Her şeyden önce cesedin sol elinin yüzükparmağında

bir alyans vardı. Kocası onun kaybolduğunu polise kuşkusuz bildirmişti dolayısıyla polisin elinde bir

yerlerde onun adını taşıyan bir fiş vardı. Öte yandan kadının sağ omzunda bir parşömen üzerinde CARPE

DIEM yazısı bulunan bir dövme vardı. Meats büro memurundan kayıp bildirimlerinin hepsini taramasını

istedi. Bürosunda rafa kaldırdıkları karısının kaybolduğu şikayetiyle başvuran kocanın dosyasını anımsadı

ama o kadının dövmesi falan yoktu. Yanlış iz üzerindeydi.

Bunun üzerine Meats asansöre yöneldi.

Kendini kirli hissediyordu bir ton deodorant sıkıldığı halde gömleği ter kokuyordu. Güzel bir gece geçirip

iyice dinlenmek karısının bedeninin temasını da bedeninde hissetmek istiyordu. Karısı bu sıcaklarda çıplak

uyuyordu aldığı soğuk duşla kendi bedenini serinlettikten sonra o yatağa girmenin zevkini şimdiden

yaşıyordu.

Asansörün kapısı zemin katta açıldığında Meats içinde gereğinden fazla hafif içi boşaltılmış iğrenç bir

yaratık tarafından özü emilmiş izlenimi bırakan bir cesedin bulunduğu ipek kozayı birden unuttu. Arabasının

kontak anahtarını çevirdiği sırada özellikle tehlikeli bir örümcek tarafından sokulmuş iki kişinin daha

hastaneye kaldırıldığı Meatsin aklının ucundan bile geçmiyordu.

Evine henüz varmamıştı ki bunlardan biri on yedi yaşındaki bir genç bir hemşirenin kollarında ölüyordu.

14

Dalga halinde gelen şafak yamaca yaslanmış geceyi önüne katmış süpürüyordu. Bu aydınlık köpük

gökyüzündeki yıldızları teker teker boğuyordu. Geriye yalnızca dibi suya değen bir deniz kabuğu gibi duran

göksel dalgalardan etkilenmeyecek kadar aydınlık yusuvarlak ay kalıyordu.

Sırtı ağrıyan Brolin kalın bir dala yaslandı. Yorgunluğun neden olduğu uyumsuzluk belirtileri kendini

göstermeye başlıyordu o anda orada değildi sanki ayrıca gördüğü her şeyi biraz gecikmeyle algılıyordu. Sırt

çantasından bir şişe su çıkartıp yüzünü ıslattı. Hava güzeldi güneş henüz havayı ısıtmamıştı.

Beş metre yukarıdan Eagle Creek 7 Düzlüğünün bütünü Brolinin görüş alanı içindeydi. Birisi gelecek olsa

gözünden kaçmasına olanak yoktu.

Joshua kendi gözlem yerini bulmakta gecikmemiş ormanın ucunda sık yapraklı üzerine rahatça tüneyeceği

kadar kalın dalları olan bir ağaç seçmişti.

Çevreyi gözetlemekle geçen saatler o ana kadar verimli olmamıştı. Hiçbir şey görmemişti. Ufukta güneşin

ilk ışıkları belirlediğinde onu rahatsız eden şey de buydu zaten. Hiçbir şey görmemişti. Bir hayvan bile.

Açıklık büyüktü bir geyik sürüsü hiç olmazsa bir karaca görmeyi ummuştu. Buraya

hayvanlar bile yaklaşmıyor bir tehlikenin varlığını seziyorlar... Brolin dilini şaklattı. Ne sersem herifiti...

Ormanda bir canavarın dolaştığı bir korku filminden söz eder gibi konuşuyordu. Ya genetik olarak

olağanüstü gelişmiş bir örümcekse bu neden olmasın?

Bacaklarını açmak ve işlemek için üç kez aşağı indi. Hiç sigara içmedi bulunduğu yer ve koşullar buna uygun değildi. Öğleye doğru yanında getirdiği bisküvileri yedi gerekirse orada yirmi dört saat daha kalmaya razıydı. Annabel akşama doğru erzak getirecekti. Soruşturmada bir gelişme olmuşsa Larry bunu ona mutlaka haber verirdi. Annabel akşama onu bu konuda bilgilendirecekti.

Hiç söz dinlememişti. Bu olay aydınlandıktan sonra bir hafta geçirmek üzere Brooklyne geleceğini vaat etmesine karşılık New Yorka geri dönmeye razı olmamıştı. Kalmak istiyordu belki de soruşturmaya katılmak. Bunu çıktığı ağaçta gördüğü o dehşet dolu yüz nedeniyle mi istiyordu gerçekten? Kısmen öyle olduğu kesindi. Polislik ruhu.

Bununla birlikte Brolin başka bir şey olduğunu içten içe biliyordu bunu hissetmişti. Bu birlikte çalışırken yaşadıkları karşılıklı etkileşimdi. Bu deneyimi Caliban ve tarikatıyla ilgili soruşturmayı yürütürken yaşamışlardı. ikisini de canlı tutan o elektriklenme meydan okumanın tehlikenin bilinmeyenini yükselttiği adrenalin. Bunların bir karışımı.

Biraz abartıyorsun. Onunla iyi anlaşıyoruz üstlendiğimiz bir soruşturmayı farklı biçimde yürütüyoruz ve yöntemlerimiz birbirini tamamlıyor işin yürümesi bundan kaynaklanıyor birbirimizi motive ediyoruz. Ayrıca bu...

Yararlı bir şeydi bu bunu itiraf etmeliydi. Ve bunu seviyordu bu suç ortaklığını. Annabel kalmak istiyorsa onu ne hakla göndermeye kalkabilirdi? Orada kalmaya kesinlikle karar verdiğinde onun da içinde bir şeyler titreşmişti. Her şey bir yana yapmak istediği buysa olası çıkarımlarını onunla paylaşabilirdi birbirlerini bir uyaran gibi etkiliyorlardı bundan çıkacak sonuç iyi olabilirdi ancak.

Brolin görüş alanında bir hareket olduğunu fark etti. iki yüz metre güneyde otlar kıpırdadı.

Açıklıkta insana benzeyen bir yaratık ağır ağır ilerliyordu.

Yüksek otların arasında Annabel belirdi. Güneşten korunmak için elini alına siper edip çevreyi kolaçan etti.

Brolin aşağıya indi ve daha yarım tur atmadan ona ulaştı.

- Geldim dedi yirmi metreden az bir mesafe kaldığında.

Sesi tatlı ve ciddiymi ama yorgunluğunu gizleyemiyordu.

Annabelin üzerinde elastik bir pantolon bir sırtlık ayağında basket -ayakkabıları vardı ve saçlarını şişkin bir topuz halinde toplamaya özen göstermişti. Ayaklarının dibinde bez bir çanta vardı.

- Geziye mi çıkıyorsun? diye sordu Brolin.

- Nöbeti devralıyorum.

Brolin ağzını açtı ama o işaretparmağını özel dedektifin dudaklarının üzerine koydu.

- Müfettiş Meats aradı dün bulunan kurbanın kimliğim tespit etmişler.

Adı Carol Peyton. Her şeyi bir kağıda not ettim arabanın yolcu koltuğunun üzerinde bakarsın. Onlar kadının kocasının yanındalar ve seni bekliyorlar. Burada on saatten fazla zaman geçirdiğine göre bunun önemli olduğunu düşünüyorsun demektir bu durumda da nöbeti senden ben devralıyorum.

Gerekli olan şeyleri getirdim yiyecek örtü bunları öğleden sonra gerekirse gece burada kalmak için yanıma aldım.

- Annabel seni burada tek başına bırakamam.

- Zaman kaybediyorsun. Meats ile Larry seni bekliyor.

- Hayır sen...

Genç kadın öndişlerinin arkasında dilini şaklattı ve başını salladı. Kararından vazgeçmeye hiç niyeti yoktu.

Brolin kollarını kavuşturdu. Eagle Creek 7 Düzlüğünü kısaca gözledi.

- Bana nerede kaldığını göstere dedi ona. Brolin biraz inat ettikten sonra çenesiyle işaret etti.

- Sen benden de inatçısın... Peşimden gel. Bir süre yürüdüler Annabel neşeyle itiraf etti:

- Görüyorsun bana güvenmek o kadar da zor değilmiş.

Michael ve Carol Peyton kuzeydoğuda numara 17de büyük ticaret merkezinin yakınında geriye kalan yetmiş eve aynen benzeyen küçük bir evde oturuyordu. Brolin arabasını biraz uzakta park edip sokaktan yukarı çıkarken cinayet mahalli birimine ait kamyonun orada durduğunu fark etti. Lloyd Meats onu içeri alıp salona bir kadın polisle konuşan Michael Peytonun yanına götürdü. Peyton otuz yaşlarında bir adamdı sportmen görünüşlüydü ve o anda özellikle gözleri kızarmıştı hala şokta olduğu için ağzını kapayamıyordu. Bir konsolun üzerinde plastik çerçevenin içinde sarışın çok yumuşak görünümlü genç bir kadının resmi vardı. Meats resmi alıp Broline uzattı.

- İşte bu kadın diye gösterdi alçak sesle konuşmaya özen göstere rek. Carol Payton yirmi sekiz yaşında. Kocasının onun kaybolduğunu üç gün önce bildirdi. Bu sabah kimliğini belirlemede kolundaki dövmeden yararlandık.

- Nasıl olmuş güpegündüz mü kaçırılmış?

Meats kır sakallarını karıştırdı.

- Hayır kocası Michael birlikte yattıklarını anımsıyor hatta o akşam seviştiklerini de söylüyor. Uyandığında yanında değilmiş. Hiçbir şey anımsamıyor gürültü duymamış hiçbir şey duymamış. Evde yokmuş hepsi bu. Ne var ki yanına hiçbir şey almamış ne kimlik ne giyecek hiçbir şey.

- Kapının zorlanarak açıldığını mı gösteriyor bu?

Meats bu soruya olumsuz yanıt verirken yüzünde umutsuz bir ifade vardı.

- Kapı kilitliymiş ve o gece hiç açık pencere yokmuş diye ekledi.

- Katili tanıyordu belki diye uyardı Brolin. Bilmediğimiz bir nedenle ona kapıyı açtı ve geceyarısı kocasını uyandırmadan onun peşinden gitmeyi kabul etti.

- Biz de önce aynı şeyi düşündük ama Bay Peyton sabah tuhaf şeyler fark ettiğini söyledi. Gece bazı eşyalar devrilmiş.

Eşyalar mı?

Evet Carol mücadele etmiş sanki ne var ki gelen kişi her şeyi tekrar yerine koymuş. Bunu yatak odasında fark etmiş.

Ve hiçbir şey duymamış öyle mi?

Hiçbir şey. Ondan kan alacağız bu yüzden o gün işe gitmediğini söylüyor ama başı ağrıyormuş soluk almakta da zorluk çekiyormuş... ilaç almamış uyuşturucu da kullanmıyor.

İki adamın arkasında bir fotoğraf makinesinin flaşı yanıp sönüyordu. Teknisyenlerden biri dosyalamak üzere evin her yanından resim alıyordu. Brolin biraz Michael Peytonu ancak görebilecek kadar eğildi. Adam kendisiyle alçak sesle konuşan kadını dinliyordu. Olası bir katilden çok kaybolmuş bir çocuğu andırıyordu.

Brolin yine de sordu:

Otopsi sonucu alındığında kadının hangi saatte öldüğüne dikkat edilmeli ve kocasının verdiği bilgilerin sağlam olup olmadığı araştırılmalı.

Josh kadının kocası beni fazla kaygılandırmıyor. Lloyd Meatsin kafasının bir şeye takıldığını düşündü Brolin.

- Karşıma bu iş çıkmadan önce diye sürdürdü müfettiş bana bir kayıp dosyası getirdiler. Üzerinde soruşturma yapılmasını erken bulduğumdan dosyayı hemen rafa kaldırdım. Olay yerinde inceleme yapan polis memurları durumu şüpheli buldukları için yirmi dört saatlik süreyi geçirmeden soruşturma açılmasında ısrar etmişlerdi. Onları dinlemedim bu yüzden de şimdi tırnaklarımı yiyorum.

- Ne tür bir kaybolma?

- Kendisi uyurken karısının kaçırıldığını ileri süren biri. Çarşamba günü oldu bu olay yani dün.

Benzerlik çok ciddi olmamakla birlikte oldukça çarpıcıydı. Bir yerlerde bir başka ceset daha mı vardı?

Craig Nova merdivende görüldü. Brolini fark ettiğinde ona selam verdi bu selamda onu gördüğüne sevindiğini belli eden bir ifade vardı.

- Teşkilata geri mi dönüyorsun? diye bağırdı.

- Tam olarak değil.

Craig Nova bu yanıtı aldığına şaşırmadı üzerinde durmadı ve Meatsin karşısına geçti:

- Müfettiş dedi odayı araştıracağız siz de gelmek isterseniz...

Meats Broline kendisini izlemesi için işaret etti.

- Olayın yukarıda olup bittiğin düşünüyoruz dedi basamakları tır manırken. Michael Peyton bize uyandığında odadaki küçük halının ye rinde durmadığını söyledi. Karısının küpelerini yerde bulmuş gece ya tağın altına düşmüşler başucundaki kitapların da düzeni bütünüyle bo zulmuş. Peyton görünüşte manileri olan birisi. Yakın çevresindeki en küçük bir değişikliği bile fark ediyor.

Birinci kat baştan başa parke kaplıydı. Koridoru geçip dip tarafında tavanlıklı bir karyola olan büyük bir odanın kapısına vardılar.

- Karısı kaybolalı üç gün olmuş o zamandan beri Peyton odaya ne redeyse hiç ayak basmamış ondan başka kimse de içeri girmemiş.

Craig biraz önce diş fırçasının üzerinde parmak izlerine rastladı. Net bir parmak ya da avuç izi elde edebilirsek bu işte Peyton ailesinin par mağı olup olmadığını kısa sürede anlarız.

Craigın genç yardımcısı Emma pencerenin önünde duruyordu. Mic-hael Peytonun sözünü ettiği kitaplara parmak izi için toz serpmişti.

- Bana öyle geliyor ki burada Bay Peytonun kendi parmak izlerin den başka bir şey yok dedi.

Craig paslanmaz çantalardan birini yere koydu.

- Adamımızın eldiven giydiği anlaşıyor. Emma perdeleri kapat bir şey deneyeceğim.

Alet çantasından ucunda vaporizatör olan bir şişe çıkardı.

- Beyler biraz önce odaya bir göz attım. Bana söylediklerine göre şuradaki küçük halı yerinde değilmiş. Akıllıca davranıp onu tekrar ye rine koymadığı için Bay Peytona teşekkür borçluyuz dikkat ederse niz bu şekilde durduğunda fazla bir işe yaramıyor altındaki bir şeyi gizlemiyorsa elbette. Oraya biraz önce baktım bir şey görmedim. En azından bugün görmedim bu üç gün önce de altında bir şey bulunma dığı anlamına gelmiyor.

Craig Nova halıyı kaldırdı parke lekesizdi zemine bir madde püskürttü. Bunun luminol olduğunu hepsi anladı. Söz konusu kimyasal madde her türlü madde üzerine bulaşan kanda bulunan demirle tepkimeye giriyordu. Luminolun mucizesi sonradan temizlenmiş olsa bile kan lekelerinin varlığını ortaya çıkarmasıdır çok eskiden kalmış lekelerde bile sonuç verir. Gerçekten de kan ne kadar eskiyse ışıldaması da o ölçüde parlak olur. Odanın loşluğunda kısa süre sonra damlaların mavi-yeşil hafif parlayan izlerini fark ettiler.

- Tam düşündüğüm gibi diye mırıldandı Craig. Yazık ki Bay Peyton çöp kutularını yakında boşaltmış bunu yapmasaydı o çöplerin arasın da kan lekeli bezler ya da kağıtlar bulacaktık sanırım. Carol Peytonu kaçıran kişi arkasından bıraktığı lekeleri temizlemeye özen göstermiş parke herhalde yaştı kuruması için üzerine küçük halıyı koydu ya da basitçe onu nereye koyacağını bilemediği için oraya bıraktı. Emma perdeleri aç lütfen. Teşekkür ederim.

Ellerini yere koydu ve gözlerini öğleden sonrasının ışığında artık neredeyse görülmeyecek hale gelen lekelerle degecek kadar yaklaştırdı.

- Çok leke var göreceli olarak ince ve biraz uzunca armut gibi.

Dolayısıyla yere orta hızda damlamış bu iş ateşli bir silahla yapılma mış pus etkisi söz konusu değil hayır daha çok kurbanın bedenine süratle giren delici ya da yaralayıcı bir aletle yapılmış. Damlaların hepsi aynı yönden geliyor tek bir yöne doğru uzuyorlar. Daha yuvarlak daha düzgün olan taban -damların zemine değdiği nokta- burada kuyruk ise yatağın ters yönünde uzuyor. Bu durumda darbeyi aldığı sırada kurbanın yatağın yanında olduğu varsayılabilir. Döndü ve çantasında bir şeyler aradı. Müfettiş Meats yere düşen bir kan damlasının düşüş açısının nasıl hesaplandığını zamanla siz de öğrenmişsinizdir değil mi?

- Matematikten nefret ederim.

- Değme açısı damla genişliğinin sinüs yayının damla uzunluğuna bölünmesine eşittir dedi ezbere Craig.

Ölçüm aletleriyle birçok örnek aldı sonra hesaplama yaptı. Emma biraz uzakta ışıklı Polyliht tüpünü gezdirerek iz arıyordu. Farklı renkte taşıyıcı tozlar koymak için düzenli olarak duruyor ve bulduğu örneği hızla sevinmeksizin alıyordu. Başlangıçtan beri kayda aldığı onlarca izin hepsi Peyton ailesine aitmiş gibi görünüyordu.

Craig parkeye batırdığı küçük toplu iğneler arasına çok belirli açılar oluşturan ipler gerdi. Aynı işlemi altı kan damlası için yaptı iplerin hepsi şaşmaz olarak yatağın kumaş kaplı kenarının üst bölümüne batırdığı iğneye yöneliyordu.

- Bu yöntemin eski olduğunu biliyorum bu iş genelde taşınabilir çok küçük lazerlerle yapılır diye açıkladı ama benim yanımda o mal zeme yok bu yüzden eski yöntemi kullandım. Öyle ya da böyle bu bi ze kurbanın darbe aldığına nerede bulunduğunu gösteriyor. Burada yatağında yüksekliğe bakılırsa oturuyor olmalı. Şiddetli bir darbe al

mış başına vurulduğuna kuşku yok bunu otopsiyle doğrulamak gerek. Sanıyorum yaralayıcı bir nesneyle vurulmuş. Şu ya da bu şekilde kurban aldığı darbe sonucu yere yığılıyor şurada başka kan damlaları ol duğu da görülüyor daha net taşsız daha az bir yükseklikten düşmüş ler. Bunlar bizi Bay Peytonun üzerinde kitaplarının bulunduğu masa ya götürüyor.

Craig Nova perdeleri kapatıp yere daha sonra masanın üzerine lu-minol püskürttü. Işıldayan daireler yeniden oluştu.

- Başka türlü olsaydı şaşırırdım... dedi. Dolayısıyla kurbanımız emekliyor ya da yerde sürünüyor bu durumda başından yaralı olduğuna kuşku yok yine de fazla kan kaybetmiyor. Masaya asılıyor kendini kaldırıyor ve orada... tak başına bir darbe daha alıyor orta hızla düşen damlaların oluşturduğu ısıtılar masanın dibinde görülüyor. Masanın ayaklarından birine yaslanmış olmalı ya da bunu saldırgan yapmış olmalı üst üste konmuş kitaplar bu yüzden yere düşmüş.

- Kocasını da yanda uyuyor? diye söze karıştı Brolin. Bu ya onun bir mizansenini ya da o sırada bir uyuşturucunun etkisindeydi. Karısının ondan iki metreden daha yakın bir uzaklıkta yatağından kaldırılmış başına darbe almış ve kaçırılmış olmasına onun da hiçbir şey duymadığına inanmakta zorluk çekiyorum. Başına bu şiddetle darbe alan ve kendinde yerde iki metre sürünme gücü bulabilen bir kişi o anda acı çeker bağırır.

Bay Peytonun bir gün önce kendisine özel bir şey içiren ya da yediren biriyle birlikte olup olmadığını öğrenmeliyiz. Meats bunu onayladı ve defterine bir şeyler karaladı.

- Elbette diye sözünü sürdürdü Craig Nova bu yalnızca benim gör düklerime en yakın bir senaryo başka olasılıklar yok anlamına gelmez.

Meats yatağı inceledi.

- Bu çıkarımların hepsini başlangıçta elinde hiçbir şey yokken yapıyorsun bravo Craig.

- Benden çok kan damlalarını yaş bir bezle silmek yerine bu batakhaneyi temizlemeye kalkan o tipe teşekkür etmelisin bunu oraya koymakla kanın emileceğini düşünmüş olmalı. Suçluların çoğu bunu yapar kanı yayacak olurlarsa onu sonradan kaybetmenin daha güç olacağını düşünürler. Her halükarda bu davranış benim işime geliyor bizim katil titizlik göstereceği yerde zemini bezle silseydi burada Jack-son Pollock tuvalini andıran ışıltılı bir küme bulacaktım ve hiçbir sonuç alamayacaktım.

Craig Nova onlarla birlikte her türlü olasılığı inceledi sonunda uzmanın senaryosu üzerinde anlaştılar.

Emma da kendi hesabına iz bulmak amacıyla odanın tümünü Poly-light cihazıyla taramış artık banyoya geçmeye hazırlanıyordu ki mobilyaların alt bölümlerini sonraya bırakmış olduğunu anımsadı. Alt bölümler Emma diyordu Craig her zaman insan her zaman o bölümleri unuttur. Bir telefonun bir tabağın altını bir arabanın altını bir abajurun iç bölümünü... Eline yeni bir çift eldiven giyip Müfettiş Meats ile Craige biraz çekilmelerini söyleyip önce yatağı inceledi. Üçüncü adam Brolin kapının eşiğinde durmuş odanın bütününcü inceliyordu. Emma zaman zaman ondan çekiniyordu. Abanoz rengi uzun saçlarıyla baştan çıkarıcı aynı zamanda da kafa karıştırıcı bir adamdı.

Yatağın altında hiçbir şey yok. Aynalı dolaba geçti.

Etkileyici olan gözleriydi. Evet ele avuca sığmaz biri gibi diye düşündü.

Ehlileştirilmesi zor bir hayvan gibi. Şu farkla ki o bir insan... Gözlerinde parlayan o ışıltı...

Parmaklarına bir şey değdi. Elini hemen çekti. Emma bir el feneri bulmak için çantayı karıştırdı.

- Ne var? diye sordu Craig.

- Bilmiyorum aynalı dolabın altında ağır bir şey var ta dipte.

Çömelip mobilyanın altına ışık tuttu.

- Bir el feneri diye bildirdi. Craig onun yanma gelip diz çöktü.

- Onu yavaşça ucundan tutarak al yerde yuvarlama izler silinmesin...

- Yaşlı mızımız yöntemleri biliyorum ben.

Bu senlibenliliği Broinin yanlış anlayacağından kuşkulanan Meats ona doğru eğilip kulağına fısıldadı: onun yeğenidir. emma otuz santimetre boyunda bir el feneri çıkardı.

Polylight yak Emma. Kadın cihazı yaktı ve ışık demetini gerekli dalga boyuna ayarladı. Lambanın sapında mavi bir ışık gezindi. İz yok mu? diye sordu Meats.

Hayır bu bir bakıma iyi bir haber. Bay Peytonun eldiven kullandığını ya da kullandığı eşyaları mobilyalarının altına koymadan önce temizlediğini sanmıyorum. Bunun anlamı da el fenerinin kuşkusuz katile ait olduğudur. Yani böylesi daha doğru gibi geliyor insana.

Craig Nova da eline kauçuk eldivenleri giydi ve feneri tuttu. Ağırdı.

Aklına birden bir düşünce geldi. Gidip perdeleri üçüncü kez kapamadım önce fenerin üzerine luminol püskürttü.

Sapın dibinde mavi-yeşil bulutsu bir leke parladı leke her yana dağılıyordu. Kan.

Bununla vurmamışsa ne olayım diye bağırdı Craig. Emma feneri içine koymasına için ona kağıt bir torba uzattı.

- Bir şeyi unutmuyor musun?

Gözlerini iri iri açmadan önce kirpiklerini kırıştırdı.

Craig Meats ile Broline döndü.

- Bu benim çekmeceli nesne adını verdiğim şeydir. Her şeyi kademe kademe incelemek gerekir ve suçlular bunu çoğu kez akıllarına getirmez. Emmamn el fenerinin ucunu dikkatle açıp içindeki üç büyük pili dışarı kaydardığını gördüklerinde Craigın ne demek istediğini herkes anladı. Polylighttan çıkan ışınlar biraz sonra ilk pilin üzerinde arabesk çizgiler oluşturan bir el ayasının izini ortaya çıkardı.

Craigın yüzünde büyük bir gülümseme belirdi. Pilin öteki yanında görünen ve parmak izlerini andıran lekeleri gösterdi.

- Hayır suçlular her zaman her şeyi düşünemezler. Beyler elimizin altında çok belirgin bir başparmak izi olduğunu sanıyorum.

15

Annabel kendine rahat bir oturma yeri yapmak için örtüyü sekize katlamış birini arkalık olarak kullandığı kalın üç dalın ortasına yerleştirmişti. Bir yandan sıcak hava öte yandan pek de rahatsız olmayan bu oturma yüzünden kısa süre sonra başı önüne düşmeye başlamıştı.

Bastıran uykuyla savaşmak için manzaranın ayrıntılarını incelemeye başlamıştı: çamların adındaki sık bitki örtüsü dağın açıklığın üzerinde dimdik yükselen tepesi ortada Broinin sözünü ettiği katilin sık sık üzerine çıktığı tepesi kırılmış ağaç.

Unutulmuşlar Yurdunu işte böyle keşfetti.

Bu en azından onun taktığı bir addı. Eagle Creek 7nin en uzak noktasında yer alan ağaçların tepeleri arasından yükselen gri bir yapının köşesi. Onun ötesinde de bir kulenin kulağı. Genç kadın kendine hemen uçsuz bucaksız bir ormanın içinde kaybolmuş bu yapının ne tür bir yapı olabileceğini sormuştu. Broin ona

başka şeylerle birlikte bir de Oregon DeLorme atlası bırakmıştı o atlasın o bölgeyi gösteren sayfasını açmış söz konusu yapıyla ilgili hiçbir özel işaret görememişti.

Ne olabilirdi bu? Çevrenin yabanıl görüntüsünden esinlenen imgelemi alıp başını gitmiş olabilecek en kötü şeyi düşünmesine yol açmıştı. Uygarlıktan uzakta ülkenin en tehlikeli akıl hastalarını barındıran bir yurt binası. Onların durmaksızın yineledikleri çılgınlıklarını deliliklerinden kaynaklanan kahkahalarını kimsenin duyamayacağı kadar ücra bir yer. Yapının duvarları içinde gözleri yuvalarında fırıl fırıl dönen hayaletlerin bulunduğu bir hayalet geminin bordalarını ya da deliliğin başkalarına da bulaşmaması için karantinaya alınmış küçük bir adayı andırıyordu. Annabel uzaktaki kuleyi de kadın ve erkek en azılı delilerin içine kapatılıp çü-rüyünceye kadar unutulmuşluğa terk edildiği kule olarak düşünmüştü. Unutulmuşlar Yurdu adını işte böyle vakit geçirmek için uydurmuştu.

Bu düşüncelere fena halde kapıldığından iki saat sonra kendini kötü hissetmeye başlamıştı. Ormanın bu çok eski dünyasına tek başına gelmekle iyi etmediği duygusuna kapılmıştı. X-Files dizisinin bir bölümünü anımsadı o bölümde insanlar ağaçları kestikleri için uykularından uyanan tarihöncesi böceklerin saldırısına uğruyorlardı. Dev gibi bir ormanın içinde herkesten uzakta kalan ormancılar tek tek yok ediliyordu. Böyle şeyleri düşünmenin de tam zamanıydı sanki!

An n'abel bir yudum su içti açıklığı bütünüyle taramak için Brolinin dürbününü gözüne götürdü. Açıklığın ötesinde görünen yapının bir bölümüne gözü takılmakta gecikmedi. Ne yapısı olabilirdi bu? Hiçbir haritanın üzerinde gözükmediğine göre orduya ait olması kuvvetle olasıydı. Bununla birlikte hiç de ulaşılabilecek gibi bir yer değildi. Yo-kuş ulaşılmaz -aslında bu amaçla yapılmış olsa da— her türlü kaynaklan uzak bir yer... Terk edilmiş gibi görünüyordu. Annabel nere-deyse hiçbir şey seçemiyordu dökülmüş bir çatı karanlık bir pencerenin bir bölümü ve görülen bir duvarın yarısını kaplamış yapraklar.

Peki katil buraya yalnızca bunu görmeye geliyorsa? Kırık ağacın bulunduğu yer o yapının bir bölümü de içinde olmak kaydıyla açıklığın tümünü gözlemek için idealdi. Öyleyse neden burası? O binalar birdenbire bambaşka bir önem kazanıyordu. Psikopat bile olsa bir katil için ıssız bir açıklığı saatlerce gözlemek için zaman harcamak aslın-da gereksiz bir şeydi ama orada insanlar tarafından inşa edilmiş bir yapılar bütünüün bulunması belki bunu açıklardı. Aradaki bağı anlayabilmek için o yapıların ne amaçla yapıldığını öğrenmek gerekirdi.

Bulunduğun yerden bu amaçla ayrılırsan bu büyük bir enayilik olur bunu biliyorsun. Bu kadının katili hakkında sana şu ya da bu bilgiyi sağlayacak olan taş duvarlar ile boş mekanlar olamaz. İyi de neden olmasın? Yalnızca ayak basmak için bile olsa oraya hiç gitmeden bunu nasıl öğrenecekti? Annabel başını salladı.

- Salağım ben diye fısıldadı kendi kendine bunu yapmamam gerekir...

Peki bunun ne riski olabilir? Fazla bir riski olamaz Fletcher Sal-hindro ile Carol Peytona saldıran kişi buralara sık sık gelse de orada kötü niyetli birine rastlama olasılığı çok azdı.

Açıklığı gözetimsiz bırakacaktı yapılmaması gereken şey de buydu. Evet ama bu en çok bir saatimi alır öyle ya da böyle bu tip buraya gelmek için tam da bugünün öğleden sonrasını seçecek değil ya...

Kararını vermişti.

El feneriyle Berettasını almak için torbasını karıştırdı geriye kalanını da ağaçta bıraktı. Silahı elastik pantolonuna soktu feneri elinde tuttu ve Unutulmuşlar Yurduna gitmek üzere ağaçtan indi.

Belki de gerçekten öyledir terk edilmiş bir psikiyatri hastanesi...

Hava çok ağırdı gökyüzü gri-beyazdı sabah vakti geçmiş güzel hava gitmişti geriye nemli ve ağır bir sıcak kalmıştı. Annabel akşamüstü bir fırtınanın patlamasından korkuyordu. İşte bu işin tuzu biberi olurdu. Cırcırböcekleri çevresini sarmış ötüp duruyordu.

Birazcık rüzgar esseydi bari diye düşündü alınının terini silerek. Cırcırböcekleri bir anda sustu.

Bir saniye sonra uzaklardaki ağaçların dallan kıpırdadı Eagle Creek 7nin sessizliğinde bir hışırtı duyuldu. Ne var ki rüzgar Anna bele ulaşmadı.

Sonra cırcırböcekleri yeniden ötmeye başladı.

Açıklığın karşı yanına kan ter içinde vardı arkılığı derisine yapışmıştı. Elindeki sopayla eğreltiotlarının ve böğürtlenlerin arasında kendine iyi kötü bir yol açtı. Bitkilerin gölgesi aşırı sıcağı biraz olsun azaltıyordu baldırlarında birçok çizik meydana gelmesine karşılık bu durum genç kadının hoşuna gitti. Çevik ve rahat olmak istiyordu seçtiğin pantolon için sana aferin... Kısa süre sonra tel örgüyle çevrilmiş üzerine de dikenli tel geçirilmiş bir araziye vardı.

- Burada yabancıları istemedikleri anlaşılıyor diye mırıldandı.

Üzerinde dikenli tel olmasa bile beş metreye yakın yüksekliği olan tel örgüleri aşmak kolay değildi.

Tel örgünün öte yanında üç katlı uzun üzerinde bir kule olan bir yapı ormanın içine uzanıyordu. Çürümekte olan prefabrik yapıların arasında orada burada hangarlar ve bazı başka yapılar yükseliyordu. Olduğu gibi terk edilmiş alan otlar bürümüşü. Tel örgü boyunca yürürken tellere tutturulmuş askeri bir levhayla karşılaştı.

GİRMEK TEHLİKELİ VE YASAKTIR. ASKERİ BÖLGE.

Belki de yeni asılmıştı.

Her elli metrede bir benzeri levhalara rastlanıyordu. Annabel geri! dönmeye hazırlanıyordu ki uzakta tel örgüde bozulmuş bir yer olduğu-: nun farkına vardı. Yaklaşınca tel örgünün yırtılmış yırtık uçların da! içeri doğru kıvrılmış olduğunu gördü. Bir hayvan içeri girmek için tel örgüyü zorlamıştı. Büyüklüğüne bakılırsa inşallah bir ayı değildi... Teli kaldırdı içeri girdi.

Her yanı yüksek otlar sarmıştı sağda solda beyaz çamlar vardı. Annabel ana yapıya ulaşınca kadar tamamen çürüyüp bozulmuş iki prefabrik yapı geçti. Ana yapının uzaklığı yüz metre yoktu ve orta bölümde yer alan çan kulesi hesaba katılmazsa on beş metre yükseklikteydi. Pencerele üstte siyah saydam plakayla kaplanmış bu yüzden de yapıya iç karartıcı bir katedral havası vermiş olanlar dışında kalaslarla örtülmüştü. Birkaç kapı da önlerine kalaslar çakılarak içeri girilmez hale getirilmişti. Annabel sonunda bunlardan birini söküp içeri girebileceği büyüklükte bir delik açmayı

başardı. Yere çömeldi ve bir kalça hareketiyle karanlığa daldı.

İçerde uzun saçlı bir adam siluet halinde geri çekildi ve karanlığa karıştı. Genç kadını beş dakika boyunca bir pencereye çakılmış kalaslar arasından gözlemişti. Nasıl davranacağını pek bilemediğinden tırnağını ısırdı.

Isırdığını yere tükürdü. Sonra yapılabilecek en iyi şeyi buldu. Kararlı bir şekilde ayaklarının ucuna basarak merdivene yöneldi.

Genç kadın yaklaşacak olursa onu orada fark edemezdi.

16

Craig Nova bulduğu başparmak izini olası bir kimlik belirleme için AFİSe -parmak izi masası- göndermek üzere alırken Lloyd Meats Brolin ile Emma Novayı Keith Morganın evine götürdü. Keith 12 haziran çarşamba günü geceyarısına kadar televizyon izlemiş sonra uyumak üzere yatağına karısı Lindseyin yanına gitmişti.

Bir şeylerin yolunda gitmediğinin hemen farkına varmıştı. Önce kendi durumunda yataktan kalkmakta büyük zorluk çekmişti çalar saat kulağının dibinde yirmi dakikadır bipleyip duruyordu. Baş ağrıyordu. Ayrıca Lindsey de evde yoktu el çantasının içinde kimlik ve kredi kartlarıyla ortada olduğunu gördüğünde kuşkulana başlamıştı. Üstelik karısının arabası da yerli yerinde duruyordu kendi arabasının yanında. Polise haber vermeden önce onu bulmak için birkaç yere telefon et-ti sonuç alamadı. Karısının tepesi attığı için onu terk etmiş olabileceğini söylediklerinde onlara daha üç ay önce evlendiklerini Lindseyin Pariste

geçirecekleri balayından başka bir şeyden söz etmediğim söyledi hemen. Dolayısıyla Lindsey'nin hayatı yolunda gidiyordu aksayan hiçbir şey yoktu.

O yörenin polisleri durumu ciddi bularak olayla bir müfettişin ilgilenmesi konusunda direktmişlerdi ne var ki Meats öncelikli görmeyip dosyayı rafa kaldırmıştı.

Emma kendisinden kan örneği alırken Keith Morgan başına gelenleri iki adama ayrıntılarıyla anlattı.

Karısının kaybolduğu sabah evde hiçbir boğuşma belirtisine kesinlikle rastlamadığını söyledi bütün kapılar ve pencereler kapalıydı -her zaman kilitli olan mutfak kapısı bile- ve gece boyunca hiçbir şey duymamıştı. Ertesi gün sabahtan akşama kadar başı ağrımış nefes darlığı çekmişti. Tıpkı karısı Carol ormanda katledilmiş halde bulunan Michael Peyton gibi.

Meatse karısının bir fotoğrafını verdi güzel yeşil gözlü biraz zayıfça genç bir kadındı. İki güzel kadın da henüz otuzunu bulmamıştı ve çalışıyordu. Toplumu can evinden vurmak için ideal iki kurban. Bu iki olayın simgesel etkisi uzun vadede ilginç bir hal alabilir dedi Bro-lin kendi kendine işin uzun süre sürüncemede kalmamasını dileyerek.

Bu soruşturma en başından beri seri cinayet kokuyordu. Fletcher Salhindro ve Carol Peyton için hazırlanan aşın karmaşık mizansen ya da kente bırakılan onlarca tehlikeli örümcek... Bu olayların ardına gizlenen kişinin gösterdiği titizlik ve kararlılık insana onun bu işi yanda bırakmayacağını düşündürüyordu. Bu henüz bir başlangıçtı Chamber-line gönderdiği mesajda zaten bunu söylemişti.

Bir cinayet biraz tuhaf bir şekle büründüğünde genel olarak gerçek bir itici neden olmaksızın yapılan bir eylem gerçekleştirildiğinde çoğu kez seri cinayetle karşı karşıya kalmıyordu. Hayatın hiç mi değeri yoktu? Bu ülkenin her eyaletinde seri sıfatıyla anılan bir katil ortalığı kasıp kavuruyordu Avrupada da aynı şey söz konusuydu Rusyada Güney Amerikada da

öyle... Bununla birlikte seri katilleri üreten ünlü büyük travmalar tarih boyunca her zaman var olmuştu. Toplum ve ahlak kuralları kınlamakla aynı zamanda travmaların dizginleri de salıverilmiş eski ahlakçı toplumlarda var olan kısıkaçlar gevşetilmiş dolayısıyla da bu travmaların on katına çıkmasına yol açılmış olmuyor muydu? Brolin bu konuda fikir yürütemiyordu.

Herkesin kendini özgür hissetmesi gereken küçük kişisel özgürlükler çağında yaşıyorlardı bu durum belki de bundan kaynaklanıyordu kimileri bu sistemin kendi kafa-lannda yarattığı yanılsamayla kendilerinin gerçek bir özgürlüğe başka-lannın yaşamı ya da ölümü hakkında karar verme özgürlüğüne sahip olduğunu düşünüyordu. Kim bilir?

Morganların evinden hiçbir şey bulamadan çıktıklarında Lloyd Meats not defterini cebine koyup bir sigara yaktı.

- Üç aydan beri kentte meydana gelen bütün kaybolma olaylarını taramalarını isteyeceğim. En alakasız olaylar genellikle benim büromdan

geçer Morgan dosyası da bunlardan biri neredeyse atlıyordum onu şansımız varmış yoksa bağlantıyı kuramayacaktık.

- Kadının cesedini bulmak koşuluyla dedi Brolin sert bir tonla.

- Biraz iyimser olmak gerek kimse ne olacağını bilemez. Tamam Carol Peytonun otopsisi bu akşam yapılacak süreci hızlandırdım. Orada saat sekizde görüşürüz. Git biraz dinlen Josh suratın berbat görünüyor. Brolin onayladı. Uyumak için kendine üç saat ayırabilirdi sonra otopside hazır bulunacak daha sonra da Annabelden gece nöbetini devralacaktı. Arabasına binerken onu düşündü. Öğle üzeri ormandaki halini güneş ışınları altında parlayan atletik bedenini onu şeytanca süzen iri siyah gözlerini gözünün önüne getirdi. Evet tamamen öyleydi Annabel onu yeniden gördüğüne içinde bulundukları koşullara karşılık ona oyunlar oynayabildiğine çok memnundu. Birden kollarına alabilmek hafif misk kokulu parfümünü soluyabilmek saçlarını boynunda du-yumsayabilmek ve öylece uyuyabilmek için Annabelin o anda orman evinde olmasını çok arzu etti.

Yorgunluktan başı ağırlaşmıştı. Eliyle saçlarını arkaya attı ve hareket etti. önemli olan onun orada olması katil geri dönecek olursa onu izlemesiydi. Ya da daha doğrusu başına hiçbir şey gelmemesi güvende olmasıydı.

İşte o anda ileri sürdüğü bu varsayıma kendinin de inanmadığını fark etti. Katilin açıklığa yeniden ayak basma olasılığı çok zayıftı. Çok zayıf.

Annabeli ormanda hiçbir tehlike beklemiyordu.

17

Annabel ana yapının holündeydi.

Her iki yanda birinci katın sahanlığına çıkan ve başını eğmiş dev bir boğanın boynuzlarını andıran merdivenler vardı. Genç kadın el fenerini yaktı ve bu karanlıklar ormanının altın sarısı bir dalını aydınlattı. Işığın oluşturduğu çizginin içinde kalan elması andıran tozlar havada salınarak dans ediyor sonra çevreyi bir örtü gibi saran kurum tabakasına geri dönüyordu. Terk edilmişlik burada zamanla gri renkli bir acı yuvası oluşturmuştu. Burada yaşam çürümüş muşambaların üzerindeki çiziklerden alçı duvarın içinde kaybolmuş bir çivi deliğinden ibaretti. Annabel ağaçta otururken yaptığı benzetmeyi hayalet gemi benzetmesini düşündü. Aynen öyleydi. Unutulmuşluğun sislerinde kaybolmuş paslı bir gemi gövdesi.

Enkazı saran sulann yerini burada toz yüklü fenerin ışığını zayıflatacak ölçüde yoğun hava almıştı. Annabel neredeyse bu tozun içinde yüzecekti. Soluktan yoksun uzun koridorlar yan yana dizilmiş çarpan kalplerden yoksun odalar hepsi bomboştı. Şurada burada kapısı kırık bir çelik dolap ya da bir sehpa bu yapılar bütününe cansız bir Freak Show görüntüsü veriyordu.

Annabel büyük holü çevreleyen odalara çabucak göz atıp geri döndü.

Giriş katında yönetim sisteminin kalıntısı olarak yan yana dizilmiş birbirinin eşi bürolardan başka bir şey yoktu. Yukarı katlarda nelerin gizli olduğunu insan merak ediyordu.

Merdiven basamaklarının bir insanı taşıyabileceğinden emin olduktan sonra çevresini saran gri-mavi tabakayı elindeki ışık demetiyle tarayarak dikkatle yukarı çıktı.

Burada seslerin bile boğulmuş olduğunu fark etti. Kuş sesleri buraya ulaşmıyordu ve Annabel ilerledikçe dünyadan uzaklaştığı uçurumların serin derinliklerine daldığı izlenimine daha çok kapılıyordu.

Birinci katın sahanlığından beri onu izlemekte olan gölge ışık demetine yakalanmamak için kaçtı ışıktan korkan bir gölge yaratıyordu sanki.

Yukarı çıkmaya başlamadan önce duvarlara çizilmiş kalın kırmızı oklar Annabelin ilgisini çekmişti.

Çizerlerinde yılların silip bozduğu numaralar vardı.

İlk boşluğun arkasında içinde ot minderler bulunan duvarını da baştan başa kare biçimli kutuların kapladığı bir salon keşfetti. Anna-bel i kin ci boşluktan sonra da penceresi olmayan upuzun zeminde üzerinde yalnızca perçin delikleri olan metal levhaların bulunduğu bir bölmeye girdi.

Ne yapıyorlardı burada? Bu askeri üssün haritalarda yer almamasını gerektirecek kadar gizli ne olabilirdi?

Bun u anlayabilecek bir şeye rastlamaksızın bu eski arı kovanının boş peteklerinde dolaşmayı birkaç dakika daha sürdürdü. Gün ışığı seyrek pencereleri örten kalasların arasından zaman zaman havayı parlak bıçak yüzleri gibi biçerek içeri süzülüyordu. Ne var ki birinci katın bu bölümü pratik olarak kördü. Annabel yanına fener aldığı için kendini kutladı. Eskiden kullanılan bir laboratuvara benzeyen bu yerden ayrılıp koridora döndü.

Unutulmuş bir yangın söndürücüsüne ayağı takıldı. Annabel öne doğru sendeledi ileri bir adım atıp başını şiddetle çarpmamak için elini öne uzatarak karşı duvara tutunmaya ancak zaman bulabildi.

El feneri tavana ve duvarlara bir ışık demeti yansıtarak muşamba zeminin üzerinde yuvarlandı. Alçı duvara yaslanan Annabel ağır ağır soluk aldı.

Şu saçmalıkları artık bıraksan? Burada bütün gün Indiana Jo-nesu oynayacak değilsin herhalde! Burada hiçbir şey yok ne olduğunu merak ediyordun artık öğrendin öyleyse o kahrolası ağacına geri dön!

Merakını giderdiğini artık rahatlıkla söyleyebilirdi.

Annabel fenerini almak için dizinin birini yere koydu gözünü koridorun dibine doğru kaldırdı.

Parmakları hareketsiz kaldı.

Ensesindeki saçlar dikildi.

Koridorun en dibinde yerde ışık demetinin aydınlatdığı bölgenin ucunda beyaz bir basket ayakkabısı vardı.

Yalnızca ucu görünüyordu gerisi köşenin

arkasında kayboluyordu.

Soğuk ter dökmenin gereği yok bunun biri tarafından alılmış bir ayakkabı olduğuna kuşku yok. Evi barkı olmayan biri ya da... Burada? Ormanın ta orta yerinde?

Düşüncelerini düzene sokmaya çalışıyordu ki ayakkabı geriye doğru kaydı.

Sonsuz bir yumuşaklıkla geri çekildi ve bir daha hiç görünmedi.

Annabel bu kez bir elini arkasına silahına götürüp öteki eliyle feneri yerden aldı. Berettasının emniyetini açıp bağırdı:

Polis! Orada olduğunu biliyorum yerinden kıpırdama!

İleri doğru atılım yapan lastik tabanların gıcirtısı duyuldu ardından koşarak uzaklaşan adım sesleri geldi.

Annabel ileri fırladı.

Koridorun köşesine vardı ve adamın silahlı olduğunu varsayarak onun işini kolaylaştırmamak için kendini öteki köşeye attı. Son hızla uzaklaşan bir gölge gördü.

Bir saniye sonra Annabel ayaklarının ucuna basarak var gücüyle koşuyordu. Gölge birden kısaltmaya başladı.

Bir merdiven.

Annabel hızını kesmemeye karar verdi. Basamaklardan önce ara sahanlığa yukarıdan bakan bir metreyi aşkın korkuluklu bir bölüm vardı. Genç kadın topuklarını yere basıp yavaşlamaya başladığında gölge basamakları üçer dörder inmeyi sürdürüyordu. Annabel mide kaslarını kasti karnıyla korkuluğa dayandı. Bedeni boşluğa doğru eğildi silahına sarıldı. Sonra omurları aynı işi tersine yaparak doğrulmasını sağladı. Adam ara sahanlığın üzerinde tam altındaydı.

- Olduğun yerde kal! diye bağırdı Annabel Berettasını kaçağa doğru rultarak.

Adam başını kaldırdı onu gördü tehdit doluydu. Koşmaya devam edecekken durdu. Yirmi yaşlarındaydı uzun saçlıydı sivri bir çene sakalı vardı burnunda kulağında ve dudağında küçük halkalar vardı ve göğsünde Marilyn Manson olan bir tişört giymişti.

Ellerini telaşla havaya kaldırdı.

-Tamam tamam! dedi soluk soluğa.

- Duvara kadar çekil ve sırtını bana dön.

Annabel silahını ona doğru tutmayı sürdürerek onun bulunduğu yere indi.

- Burada ne arıyorsun? diye sordu daha düzgün soluk almaya başla yarak.

Burnunu merdiven sahanlığının tozuna dikmiş olan çocuk omuz silkti.

- Ben de size aynı soruyu sorabilirim... Burası askeri bölge polislerin burada işi yok... Ve sizi sağı solu kolaçan ederken gördüm sizin de benden farkınız yok dolaşıyorsunuz burada...

Olayın yükselttiği adrenalin hızla düşüyordu Annabel kendinden demin olduğu kadar emin değildi. Çocuk onun kimliğini soracak olsa mahvolurdu New Yorka bağlı dedektif bu eyalette hiçbir değeri olmayan bir kimlik.

- Üzerinizde bir kimlik var mı? diye sordu otoriter ses tonunu iyi kötü korumaya çalışarak.

- Pantolonumun arka cebinde.

Annabel silahını çocuğun kürek kemikleri arasına dokundurdu ve pantolonunun arka ceplerini yoklayarak bir cüzdan çıkardı. Adı Frederick McIntyre idi ve yirmi yaşında bile yoklu.

Ne arıyorsun burada? diye üsteledi Annabel.

Çocuk içini çekti.

Dolaşıyorum... Şeyler arıyorum.

Ne gibi şeyler?

Herhangi bir şey ordunun bıraktığı şeyler. Kimi zaman insan belgeler buluyor bunun hiçbir önemi yok ama kim bilir günün birinde bunlar...

Peki siz burada ne arıyorsunuz?

Araştırma yapıyorum.

Bıyık altından güldü.

Burada? Neyi? Bir sincap cinayetini mi? Kuşku yok siz burada resmi görevle bulunmuyorsunuz bırakın bu ağızları...

Annabel silahını yerine koydu. Bu tip çok gençti ve görünüşü ona güven veriyordu. Kendini göstermeye çalışanlardan çok kimseye gö-rünmemeye çalışanlara daha çok güvenileceğini öğrenmişti. Kimliğindeki bilgileri bir kağıda geçirip cüzdanını ona geri verdi.

- Buraya sık sık gelir misin Frederick?

Çocuk ona döndü önceki kadar suçlu durmuyordu artık.

- Neden? Beni orduya ihbar mı edeceksiniz?

- Dinle ordu benim umurumda değil senin burada yaptığın da fazla

ilgimi çekmiyor buna karşılık buraları tanıyorsan bana yardımcı olabilirsin. Ee sık geliyor musun buralara?

- Ara sıra. Size söyledim burada ilginç şeyler bulunabilir onun için orayı burayı biraz karıştırıyorum bir kötülük yok bunda.

- Buranın ne olduğunu biliyor musun?

- Orduya ait bir üs. Benim ihtiyar burada silahlar üzerine araştırma yapıldığını söylüyor bu tamamen doğru çünkü diğer yanda bir sürü atış alanı var. Ve ben bir çukurun içinde binlerce plastik fişek kovanı buldum. Annabel ona hak verdi. Uygarlıktan bu kadar uzaktaki bir komplekste kimseyi rahatsız etmeden ya da dikkat çekmeden sabahtan akşama kadar atış yapılabilirdi.

- Peki üst katta ne yapıyordun?

- Sizin yaptığınız gibi etrafı araştırıyordum. Biraz önce sizin yaklaştığınızı duydum. Tavşan gibi zıplayıp kaçacaktım ama bu kadın burada ne arıyor dedim kendi kendime.

Giderek güvenini daha çok kazanıyor gözünü Annabelin dekoltesine daha fazla dikeyordu.

- Bana doğruyu söyleyin ne yapıyorsunuz burada? diye sordu.

- Birini arıyorum. Çevrede daha önce bir erkek ya da kadın gördün mü?

- Buna olanak yok. Buralar çok ıssızdır. Biraz yukarıdaki orman yollarında gezintiye çıkanların dolaştığı anlaşılıyor ama ben kimseye rastlamadım askeri üsse giden eski yoldan geliyorum ben. O yolu kat et mek kolay değil ama insanı girişteki dikenli tellere kadar getiriyor. Al tında bir motor olmak kaydıyla çünkü yolun zemini bozulmuş ayrırcı her yer bitkilerle kaplı. Çene sakalını okşadı.

- Ama buraya ilk gelen ben değilim diye ekledi.

- Nasıl?

- Her defasında tel örgüde açılmış bir delikten içeri giriyorum. Te miz makasla kesilmiş.

- Bunu kim yapmış olabilir bir fikrin var mı?

- Bölgedeki gençler. Çok fazla genç yok tamam ama çoğu buranın varlığından haberdar akşamları manita getirmek için ideal bir yer ol duğunu düşünüyorum...

Annabel başını salladı.

- Çok iyi Frederick şimdi kırı kırıp evine dönebilirsin. Meslektaş larım bilgiye ihtiyaç duyarsa belki seninle temasa geçer. Bende adre sin var şey... Stevensonda.

Burası haritadan aklında kalan birazcık bilgiye göre bulundukları yere oldukça yakın Columbia Nehrinin karşı kıyısında Washington eyaletinde yer alan kuş uçuşuyla on-on iki kilometre uzaklıkta bulunan ender kentlerden biriydi.

- Buraya neden geldiğinizi bana söylemek istemiyor musunuz? Açıkça yani...

- Frederick bu konu burada kapanmıştır. Fikrimi değiştirip askeri bölgeye izinsiz girdiğin için sana bir ceza kesmemi istemiyorsan buradan hemen toz ol. Ve buraya bir daha ayak basma çünkü tehlikeli.

Frederick McIntyre kafasını kaşdı ve ağır adımlarla uzaklaştı.

Dışarıda sıkıntılı havada şiddetli bir gök gürlemesi işitildi ses gri gökyüzünde yankılandı.

Annabel yüzünü buruşturdu. Brolin kısa sürede ortalıkta görülmezse sınıksızlık olacaktı. Alnında biriken terleri arkalığının ucuyla silip yola koyuldu. Açıklığa geri dönmesi gerekiyordu. Bu üsse yaptığı küçük gezi sıkıntılı bir yeniyetmeyi korkutmanın dışında fazla bir işe yaramamıştı.

Ama öte yandan hiç olmazsa bilgi salıbi olmuştu ve artık Eagle Creek 7ye tam olarak yoğunlaşabilirdi.

Çıkış yolunu hemen buldu.

Nemli havada çok güçlü bir gümbürtü daha duyuldu.

Fırtına yaklaşıyordu.

18

Zeminden tavana kadar fayans kaplı dar bir bölmeydi tıbbi malze-menin saklanması için kullanılıyordu yeniden kullanılabilecek bazı aletler de burada sterilize ediliyordu. Tepsilerin içinde ışığı yansıtan pırıl pırıl havada şöyle bir sallayacak olsanız ısılk çalacakmış izlenimi bırakacak kadar keskin ve kusursuz her boy ameliyat bıçağı vardı. Salonda ayrıca duvarlara asılmış masaların üzerine dizilmiş cam plakalar altına konmuş çelik dişler de göze çarpıyordu birini bir saat içerde tutup yerçekimini de kaldırsanız oradan kanlı bir pelte gibi çıkacağına kuşku yoktu. İnsanı korkutan bir yerdi.

Bir köşede morgun derinliklerine dönerek inen karanlık bir merdiven vardı. Yapının derinliklerinden bir müzik sesi geliyordu cenaze marşını andıran antika bir gramofonda çalınıyormuş gibi cızırtılı sesler- çıkaran eski bir melodi.

En alt katta Dr. Hugues dudaklarına yapıştırdığı bir gülümsemeyle küçük gözlüklerini burnunun üzerine yerleştirdi. Bu parçaya bayılıyordu. Gramofondan art arda hiç bitmeyecekmiş gibi keman sesleri yükseliyordu sonra bütün orkestra aynı temayı çalmaya başladı.

Hugues deliliğiyle ünlüydü. Eski bir gramofondan hüznün verici bir müzik dinlediği geceleri çalışmaya bayıldığı ve çenesini asla tutamadığı için herkes ona deli gözüyle bakıyordu. Elli beş yaşındaydı arkaya tarayıp yatırdığı güneşte bırakılmış bir kösele parçasından daha sert beyaz saçları vardı ve bu ününe karşılık eyaletin en yetenekli adli tabipleri arasında yer

alıyordu. Yönetim çevrelerine özgü politik davranmaktan ve ikiyüzlülüğten nefret etmesi yirmi yıl önce ona morg yöneticiliği yolunu kapamıştı. Halihazırda yöneticilik yapan Sydney Fols-tomla sürekli çekişme halindeydi neredeyse her hafta düzenli kavga ediyorlardı. Birbirlerine çok değer veriyorlardı ama Hugues insanları sürekli olarak kışkırtmadan duramıyordu. Sydney Folstom bir yıldan beri otopsi yapmadığı için bu akşamkini bir kozaya sarılmış bu genç kızın otopsisini onun yapması için diretti. Tuhaf merak uyandıran bir vakaydı.

Müfettiş Meats yaylı kapının bir kanadını itip içeri girdi arkasında kar izmat ik bir adam vardı. Bakışıyla adam öldüren bir masal devi diye düşündü Hugues hemen. Bakışları keskindi çok keskindi. Hugues böyle gözlüğü olan birine şimdiye kadar hiç rastlamamıştı özellikle bu kadar genç bir insanda. Bu olgun yaştaki insanlara özgüydü ayrıca en der rastlanan bir şeydi. Siyah saçları yüzünün çevresinde bir koruma duvarı oluşturuyordu ve bu Huguesin aklına Uyuyan Güzel masalında dikenli tellerle korunan şatoyu getirdi.

Bu adam Joshua Brolinden başkası olamazdı.

Hugues yöredeki herkes gibi ondan söz edildiğini duymuştu. Port-land Hayaleti soruşturmasından kız arkadaşının hunharca öldürülmesinden sonra yakın zamanlarda New Yorktaki tarikat tutuklamalarından haberi vardı.

- Doktor Hugues diyerek selam verdi Meats gramofonu hayranlıkla izlerken.

- İyi akşamlar beyler.

Hugues son skalpelini yeşil örtünün üzerine koydu. Brolin saçlarını arkaya attı ve adli tabibi başıyla selamladı.

- Sizi burada görmek beni şaşırttı Bay Brolin diye yorum getirdi Hugues.

- Her şey yasal diye sözünü kesti Meats soruşturmada bize yardımcı olmak için burada bulunuyor.

Hugues dudaklarını büzüp gözlerini iri iri açtı.

- Ha anlıyorum. Müfettişlik yaptığınız dönemde birlikte çalışma şeye refine erişememiştik böylelikle bu fırsatı yakalamış olduk. Başka kim şeyi beklemiyoruz değil mi? Tamam kadavrayı buraya getirmeceğim.

Gramofonun üzerinde dönen plak yüksek perdeden bir dizi cızırtı çıkarttıktan sonra kendiliğinden durdu.

Biraz sonra tekerlekli bir sedye üzerindeki tuhaf yükü birlikte kapıdan içeri girdi.

Doktor ve yardımcısı -yani diener- kozayı kolayca kaldırıp teşrih masasının üzerine koydu.

- Bir soru sorabilir miyim? dedi Meats. Aylardır kafamı kurcalayan bir şey var ve şimdiye kadar bunu birine sormak aklıma gelmedi. Yardımcılara neden diener diyor?

- Diener diye düzeltti doktor. Almanca otopsi yardımcısını belirtmek için kullanılan eski bir sözcük. Bu bir gelenek sanırım.

Hugues başka bir şey söylemeden doğrudan konuya girdi:

- Güzel karşınızda Kafkas tipi bir kadın cesedi var. Bir... kozaya örümcek kozasına benzer bir kozanın içinde yarı bükük vaziyette du ruyor. Tamamen tıraş edilmiş olduğu görülüyor saçları kaşları cinsel organında kıl yok koltukaltlarını göremiyorum şey... ipeğimsi madde kesin bir şey söylememi engelliyor kafası tamamen saçsız yeni tıraş

edilmiş gibi görünüyor kadavranın aşırı solgun olmasına karşılık bedeninin öteki kısımlarına göre başının gözle görülür biçimde soluk ol-duğu fark ediliyor.

Gerçekten de diye doğruladı Meats kocası bize karısının uzun saçlı olduğunu söyledi.

Doktor projektörlerin dışında salondaki bütün lambaların söndürmeden önce üzerine önlük giydi.

Bana verilen rapora göre şeyin... kozanın üzerinde ya da yakının-da hiçbir böcek hiçbir larva bulunmamış öyle değil mi? Meats onayladı.

Ve bir ağacın üzerindeydi bu da bizim işimizi zorlaştırdı. Hugues bu düşüncüyü paylaşıyormuş gibi görünmedi. Carol Pey-tonun bedenini saran ipeği dikkatle inceledi. Kaşları çatıldı.

- Bir şey mi var? diye kaygılandı Meats.

- Şöyle ki... Bu gerçek örümcek ağına benziyor...

- Ee? Bir zırdeliye çattık yani kendini Örümcek Adamın kötülük yapan versiyonu zanneden bir kaçık.

- Hayır hayır Müfettiş Meats söylemek istediğim şu ki böyle bir şeye olanak yok kuramsal olarak elbette.

Bildiğim kadarıyla şimdiye kadar hiç kimse örümcek ağı üretmeyi başaramadı ne sanayiciler ne de hükümetler bilemediğim nedenlerden dolayı insanlar bu yaratığı ehlileştirmeyi asla başaramadı. Sonuçta ben konunun uzmanı değilim ama bir süre önce bu konuyla ilgili bir yazı okumuştum.

Meats ellerini havaya kaldırdı.

- Peki bizim adamımız nasıl oldu da... bunu başarabildi?

- Bunu bulmak sizin işiniz. Birazdan size bir böcekbilim uzmanının adını vereceğim onun üniversitede bulunduğu sırada Brezilyada Guyanada örümcekler üzerine inceleme yaptığını biliyorum bu konuda sizi belki o aydınlatabilir.

- Fikrini almak için ona bir koza örneği göndeririz.

Hugues çeşitli ölçümler yaptı verilerin hepsini bir kağıt destesinin üzerine not aldı. Kadavrayı tarttığına başını umutsuzca salladı.

- Evet bu işte gerçekten bir sorun var. Bir yetmiş boyunda ama otuz iki kilo ağırlığında.

Eldivenli elini Carol Peytonun başının altına koyup tarttı.

- Çok hafif.

Hugues dienerini Aubrey Güdersen adında birinin yanına taşıyabilir bir X-ray cihazı alıp acele oraya gelmesini söylemek üzere gönderdi. Sonra süt beyazı bir örgü oluşturan kılıfın üzerinden kadavranın midesini yokladı.

- Bakın parmaklarım içeri gömülüyor eksik bir şeyler var. Bunu bi ze otopsi gösterecek yine de ben bu genç kadının iç organlarının alın dığına bahse girerim.

Meats Broline döndü kaygıyla bakıştılar bu arada Dr. Hugues teşrih masasının üzerindeki mikrofonun yerine iyice takılı olup olmadığı nı kontrol ediyordu. Temel bilgiler kaydedildikten sonra eline bir skal pel alıp ağı üzerinde kadavranın başından başlayıp kalçalarına kadar inen bir yarığı büyük bir dikkatle açtı. Bıçak hafif bir rüzgarın çıkardığı sese benzer bir sesle ağı kesti. Carol Peyton güçlü ve çiğ ışık altında meydana çıktı. Çılgınlık atar durumdaydı.

Çenesi dudaklarını ince iki çizgi haline getirecek kadar gerilmişti. Islak gibi görünen dişleri projektörün altında parlıyordu. Onu paslanmaz çelik

masa üzerinde öylece çıplak yataken gören Broline kadının ne kadar beyaz neredeyse saydam olduğunu fark etti. Av hayvanının vurulduktan sonra kanını boşaltır gibi kanını boşaltmışlardı. Buna karşılık bedeni daha balmumumsu sarıya çalar bir renk almıştı ve bazı kısımları özellikle karnı suyun içinde çok uzun süre kalmış parmaklar gibi kırışmıştı.

Peytonlarda gördüğü o fotoğrafı düşündü yeniden yumuşak havasını san uzun saçlarını.

Aubrey Andersen tekerlekli cihazını iterek içeri girdi. İriyari tostoparlak bir kadındı. Beş dakikadan daha kısa bir sürede yüz ense ve beden radyografilerini çekti ve yalnızca Onları hemen alacaksınız diyerek çekip gitti. Sonra Hugues lifleri kılları saçları araştırdı tırnak diplerinin kazınmasına varıncaya kadar her şeyi inceledi. Bir şey bulamadığı için sabırsızlandı. Beden kozasına sarılmadan önce yıkanmıştı sanki.

Broline kafatasının durumunu daha iyi inceleyebilmek için bir adım ilerledi. Çok özenli biçimde kazınmıştı. Şakağı şişmişti birçok yeri pembe ve kırmızıydı. Kanı akmıştı. Kanı odanın parkesine akmıştı.

Gece ev sessiz. Dışarıda bütün ışıklar sönmüş rezidansların yer aldığı sakin bir semt burası kimse gecenin geç saatlerine kadar oturmuyor. Carol birden uyanıyor. Onu uykusundan uyandıran bir şey var.

Kocasını değil de neden o? Broline kısa bir süre gözlerini yumdu bu düşüncüyü şimdilik aklından silecek kadar kısa bir süre.

Carol henüz uyku sersemi olmalı ki karanlıkta gözlerini kırıştırıyor yatağın kenarına oturuyor. Adam birden yanında beliriyor. Tehditkar bir gölge tam yanında gözünün önünde dikiliyor başlangıçtan beri oradaydı uyanışını izledi onun belki bilerek yaptı onu uykusundan o uyandırdı. Bağırma vakti bulamıyor adamın elinde tuttuğu el fenerinin ışığı havada görülmemiş bir hızla kamçı gibi iniyor. Ve Carolun şakağına çarpıyor. Bu darbe genç kadını sarsıyor. Aynı hareketin tekrarı daha da korkunç ilki kadar hızlı fenerin başı kadının şakağına yeniden iniyor zemine kanlar fışkırıyor. Carol yere yığılıyor. İnliyor. Darbelerin etkisiyle müthiş sarsılmış ama bilincini yitirmemiş durumda. Ağzından anlamsız inlemeler çıkıyor olmalı gördüğü işkence yüzünden dayanılmaz acılar çeken bir hayvanın çıkarabileceği türden inlemeler. Yerde sürünüyor saldırganı tepesinde hissediyor onu izliyor adım adım. Başını dönüyor ko-nuşanıyor bir türlü bağırıyor ağzından çıkan soluklar işkence gören birinin iniltisine dönüşüyor. Yataktan uzaklaşmak için elleriyle kendini çekmeye çalışıyor bir iskemleye asılıyor. Gölge tepesinde eli havada. Silahı son tehdit olarak birkaç saniye havada asılı kalıyor. Zaman donuyor. Carol o nesnenin tepesine indiğini kafasına doğru geldiğini sonunda görüyor ve göz kamaştırıcı bir şimşek çakıyor bir an için acı duyuyor. Her şey kararıyor... Sonra ne olmuştu peki? Katil onu kendi inine mi götürmüştü tıraş etmek için işini bitirmek için?

Öldüğü anda yüzüne o dehşet izinin kazınması için ne yapmıştı? diye sordu kendi kendine Brolin. Ne tür bir strateji kullanıyor?

Hugues eline Woods Light adı verilen bir morötesi lamba aldı yakmadan önce projektörleri söndürdü.

Mekanik bir klak sesi işitildi ve salon bütünüyle karanlığa gömüldü.

Woods Light yandı neon lambalarına benzer bir titreşim yapıyordu. Zayıf bir ışık kadavranın üzerinde özel akışkanlar aramak üzere gezindi. Boğazın

alt bölümünde mora çalan beyaz bir leke belirdi. Hugues bir hava kabarcığının patlama sesine benzer bir ses çıkarmak için ağzını boru gibi uzattı. Bir şey yakalamıştı.

- Yardımcım burada olmadığına göre bana yardım etme lütfunda bulunur musunuz Müfettiş? Arkanızdaki masanın üzerindeki kutusu nun içinde çeşitli filtreler bulunan fotoğraf makinesini alın. iyi görebil mek için küçük lambayı yakın. Üzerinde Wratten 2E etiketi bulunan filtreyi objektife takın o filtre morötesi ışınlarla mavi rengi bir miktar emer. Çok güzel. Bedenin bu bölgesinden yani üzerine flüorışı düşen yerlerden bir iki resim çekin. Teşekkür ederim.

Meats söyleneni yaptı sonra doktor Woods Lightı kapattı.

Boğazın alt bölümü kızarmış anormal biçimde şişmişti üzerinde üç dört santimetrelik akıntılı bir yarık vardı. Doktor Hugues bunun üzerinde durmayıp genç kadının yumuşak karnını yokladı. Deri içeri gömülüyor içerisi boşmuş gibi çukur oluşturunuyordu.

- Derisi yağlı sanki kremlenmiş karındaki hafif sarılık da bedeninin içine bir madde zerk edildiği izlenimini uyandırıyor bir tahlil yapaca ğım diye yorumladı Hugues. Ama benim kafamı özellikle karıştıran yarılma izini gösteren bir çizik olmaması...

Güdersen elinde filmlerle ve kahverengi bir dosyayla içeri girdi. Filmleri Huguese verdi dosyayı da Meatse uzattı.

- Bunlar da sizin birimleriniz için kopyalar dedi.

Doktorun karşısına geçti.

- Burnunda kırık var sanırım ama çok belirsiz diye bilgi verdi.

Doktor yüz filmini kaldırıp inceledi.

- Yalnızca kırık değil ucunda da kopuk var dedi kendi de şaşırarak. Etmoid bu.

- Belki ölümden önce meydana gelmiştir diye fikir yürüttü o zamana kadar sessiz kalan Brolin.

- Çok düşük bir olasılık... Teşekkür ederim Aubrey.

Kadın selam verip çıktı onları içinde bir ışık adası olarak yalnızca beyaz kadavra bulunan teşrih salonunun loşluğuyla baş başa bıraktı.

- Birazdan kafatasını açtığımda daha fazla bilgi sahibi olacağız dedi Hugues filmleri bırakıp Carol Peytonun cansız bedeninin yanına geri dönmeden önce.

Yeniden karınla ilgilendi sonra sırtını incelemek üzere kadavrayı döndürmeden önce bacağına birini kaldırdı.

- Beyler bu kişinin iç organları tamamen boşaltılmış şunu demek istiyorum ki bedeninin içinde hiçbir organ yok ya da karnının çöküklü ğüne ve toplam kilosuna bakılacak olursa fazla bir şey yok. Üstelik be deninde hiç kan yok ya da çok az var.

Üzüntüyle ifade etmeden önce bir kez daha doğruladı:

- Kadavraya özgü morluk görülüyor kefen bezi gibi beyaz. Meats sakalını okşamaya başladı bu onda sinirlilik belirtisiydi.

- Organları nasıl boşaltıldı öyleyse? diyebildi.

Omuzları düşen Hugues iç geçirdi.

- Benim anlayamadığım şey de bu. Baş o kadar hafif ki neredeyse beyni bile çıkarılmış gibi.

- Peki bu ne böyle? diye sordu Brolin boynun altında yumuşak bölgedeki şişkinliği işaret ederek. Bu bir kesik değil mi?

Hugues eline skalpelini alıp eğildi.

- Henüz bilmiyorum ama adamımızın kadavranın içindeki bütün organları oradan nasıl dışarı çıkarabildiğini anlamaya olanak yok hayır o

başka bir şey. Derinin verdiği bir tepkiye benziyor orayı sanki bir böcek sokmuş.

- Çok iri bir böcek diye düzeltti Meats. Söyleyin bu durum sizin aklınıza bir şey getirmiyor mu? Örümcek ısırmasını andırıyor sanki. O hayvanların çenекlerini kurbanlarına geçirip bedeninin içine organlarını sıvı hale getiren bir zehir zerk ettikleri daha sonra da aynı delikten bu sıvıyı emdikleri söylenir. Oh pislik ki pislik...

Kauçuklu parmaklar yarayı açtı.

Huguesin eski usul çalıştığını kafasına not etti Brolin. Altına kesilmeleri önleyen kaim eldiven giymemişti. Çok kaim eldivenlerin kaygan et yağmları arasında en küçük belirtileri el yordamıyla ararken bu ayrıntıları hissetmeye engel olduğunu ileri sürerek riski göze alan doktorlardandı.

- Müfettiş suçluyu vakit yitirmeden ele geçirmeniz gerekiyor çün kü çok hasta bir adam bu inanın bana.

Huguesin konumundaki bir insanın ağzından çıktığında bu sözler daha da ağırlık kazanıyordu.

Boğazını kesmişler diye açıkladı. Trakeye kadar. Oradaki dokula-rın esnekliğinden yararlanmak için küçük bir kesik oluşturmuşlar. He-matomlar var özellikle de... sperm. Bunu biraz önce Woods Light orta-ya çıkarmıştı. Ne? diye bağırdı Meats. Sperm mi? Boğazında demek istiyorsunuz yani... yutmuş mu?

Hugues üzerinde örnek almak için tüpler ve çubuklar bulunan bir tepsi aldı.

Hayır boğazı aşağıdan yumuşak deliğin olduğu yerden ancak birkaç santimetre açılmış ve oradan tecavüze uğramış. Dev bir böceğin ısırığını andıran o şişkinlik aslında giriş noktası. Bu hasta yaranın üzerine boşalmış kısmen de trakenin içine. Şu ana kadar hiçbir boğulma belirtisine rastlamadım bunu size daha sonra tahliller yapıldıktan son-ra söyleyebilirim. Kurbanın az da olsa bu kendisine yapıldığında ha-yatta olmama olasılığı var.

Brolin kollarını göğsünde kavuşturdu. Neyse ki bu yaygın bir davranış değildi bu yüzden o adamı anlamak gerçek kimliğini ortaya çıkarmak için yararlı olabilirdi. Brolin araştırdığı olaylar arasında bazı ka-tillerin bedenlerinde bıçakla yaralar açtıktan sonra kurbanlarına tecavüz ettiğini kimi zaman bunu kurbanı hayattayken yaptığını anımsıyordu. Bu tür davranışları her incelediğinde bu kişilerin başka insanlarla kadınlarla anneleriyle ilişkilerinde ya da çocukluklarıyla ilgili ilginç ayrıntılarla karşılaşmıştı. İşin en kötü yanı da karşınıza çıkanların her zaman psikozlu kişilerin değil kendilerine tam olarak egemen olan ve yaptıklarının bütünüyle bilincinde olan bu tür bir ilişkinin bu tür zevkin peşinde koşan insanlar olmasıydı.

- Kokuyu alıyor musunuz? diye sordu Hugues Meatse.

Müfettiş ona tuhaf tuhaf baktı.

-Ne kokusu?

- Cesedin üzerine doğru eğilin.

Lloyd Meats istemeye istemeye masaya yaklaşp birkaç santimetre uzaklıktan kokladı. Gözlerinin çevresinde küçük kıvrıklıklar oluştu.

- Ke... keskin bir koku. Sanki şey... baharat kokusu. Öyle değil mi?

- Evet ben de bunu söyleyecektim.

Hugues eline bir başka skalpel aldı ve ona geri çekilmesini işaret etti kadavrayı açacaktı.

- Vantilatörü çalıştırmıyor musunuz? diye kaygıyla sordu Meats.

- Ben mi? Asla! Lifleri ya da kılları çekebilir bilinemez. Ayrıca ko kular her zaman çok önemlidir.

Karnı açmak ve göğüs plastronunu çıkarmak üzere kaburgaları kesmek için iki skalpel gerekti. Yayılan keskin koku hepsinin genzini yaktı.

Doktor yarığın kenarlarını açarak Carol Peytonın bedeninin içini daha görünür hale getirdi.

Açılmış bu karkasın dip tarafında omurga görülebiliyordu üzerinde renk olarak şaşırtıcı açıklıkta küçük kan birikintileri vardı. Bunların içinde küçücük organ parçaları yüzüyordu ki bunların orada bulunması gereken organlarla ilgisi yoktu.

Kadının içi boşaltılmıştı.

İçeride boğazından havası kaçmış bir lastiğe benzeyen bir trake ucu sarkıyordu. Sterno-cleido-mastoidien kaslar yerinde duruyordu boğaza neredeyse hiç dokunulmamıştı. Boşaltma işlemi büyük bir örümceğin anormal ısırganına benzeyen tecavüzün gerçekleştirildiği ince yarıktan yapılmamıştı. Önceden eriyik haline getirilmemişse organlar oradan dışarı çıkarılamazdı. Ama bu bile olanaksızdı çünkü karın hizasında hiçbir açma işlemi yapılmamıştı.

Dr. Hugues bir kez daha inceledi hiçbir şey bulamadı inanamıyordu.

Yıllardan beri ilk kez bir kadavranın karşısında kendini kötü hissetti.

Bu kadının iç organlarının dışarı emilmeden önce sıvılaştındığı izlenimini alıyordu.

Tıpkı bir örümceğin yakaladığı avına yaptığı gibi.

Bu havalandırmasız ortamda sessizlik giderek taşınması güç hal alıyordu ne zaman bir aygıt etle temasa gelse süngere dönüşmüş etten çıkan ve gurultuyu andıran sesler duyulabiliyordu. Örnek alma tüpü göğüs boşluğunun cidarına tok bir ses çıkararak çarpıp indiği yerdeki sıvılardan hafif bir çalkantı sesi geldi.

Otopsi sona eriyordu Dr. Hugues üzgün görünüyordu. Katilin nasıl bir yöntem izlediği konusunu aydınlatmaya hekimlik becerileri şimdilik yetmemişti imgelemi de bu konuda bir şey üretemiyordu.

Toksiko-lojik tahlillerin sonucunu beklemek gerekiyordu.

Meatsin bir gün önce varsaydığı gibi Carol Peytonun iç organları boşaltılmıştı. Organlarının tümü kanının neredeyse tümü hatta beyni içinde ne var ne yok hepsi alınmıştı. Ve hiçbir çizik yarık oluşturmaksızın.

Carol Peytonun içi boşaltılmış bir kasadan farkı yoktu.

Brolinin en çok huzurunu kaçıran da buydu. Bunun gibi ritüellik kazandırılmış ya da karmaşık işlemlerin söz konusu olduğu yöntemler kullanılan cinayetler rastlantıyla işlenemezdi ve tek başına asla gerçekleştirilemezdi.

Bu cinayette yöntem ve belirli bir mantık vardı öyle ki

kadavra iki ayrı ip kullanılarak bir ağacın üzerine yerleştirilmişti. İpek ağ içi boşaltılmış kurban -emilmişti sanki- insanı anımsatacak her türlü izden yoksunluk söz konusuydu. Yapılan her şey insanın aklına bir örümceği

getiriyordu.

Kurbanın boğazındaki sperm dışında.

işin geriye kalan kısmıyla bağdaşmayan tek ayrıntı buydu. Bu çılgınlıkta bir çatlak olabilir miydi? insanları sonuçta bu işi bir delinin yaptığına inandırmak için kurulmuş bir mizansen miydi bu? Brolin bunu bilemiyordu bunun için daha çok ayrıntı gerekiyordu.

Ertesi gün örümcek ağı hakkında bilgi toplayacaktı. Bütün bir geceyi ormanda geçirdikten sonra mı? Üç gün içinde uyku olarak yal-nızca bugün öğleden sonra koparabildiği üç saatlik bir zamanla ye-tinerek mi?

Dayanacaktı bir çaresini bulacaktı...

Kapı ardına kadar açılıp içeri iriyarı bir polis girdiğinde Meatsin yerinden sıçradığını Brolin göz ucuyla gördü. Müfettiş! Dr.Hugues bu yabancıyı dikkatle süzdü. Yapının arkasında iki araba bizi bekliyor dedi polis memuru Me-atse. Peytonlarda bulunan başparmak izi hakkında. Kimlik tespiti yapıldı: Mark Suberton kuzey semtlerinde oturan genç bir sabıkalı elimizde yazılı izin var oraya gitmek için sizi bekliyoruz.

19

Kahverengi paralelyüzler oluşturan sıra yapılar sıkışık bloklar halinde uzayıp gidiyordu. Yeni silah edinmiş mahalle gençlerine hedef tahtası olarak hizmet ettiğinden sokak lambalarının çoğu yanmıyordu. Kaldırımları kaplayan çöpler gelgit etkisinde kalıyormuş gibi her sabah kenar mahallelerden içerlere doğru biraz daha yayılıyordu. Aşağı yukarı her yüz metrede bir buralarda yatırıma pek eğilimli olmayan

girişimcilerin el atmadığı boş bir arsaya rastlanıyordu. Bu arsalar yanmış ya da eskimiş hurda arabaların bilinmeyen kimseler tarafından bırakılan kimyevi madde bidonlarının ve kullanılmış şırınga ve benzeri şeylerden oluşan her türlü tehlikeli atığın üzerinde yer aldığı birer şehircilik çölüydü. Çocuklar her gün sabahdan akşama kadar buralarda oynuyordu.

Lloyd Meats arabanın camının ardından bu sefalet defilesini izliyordu.

Bir camın ardından saatte altmış kilometre hızla giderken. Yaşamın bu yüzünü böyle bir sefillik içinde hiç yaşamamıştı. Ve müfettiş olarak yaptığı zorunlu ziyaretler dışında böyle yerlere hiç ayak basmamıştı. Bu yaşamı tanımıyordu ve bunu kendini öteden beri üzerine her gün daha fazla yıkılan acılara ve sorunlara odakladığı için iyi niyetli bir tarafsızlıkla uzaktan izliyordu.

Unutulmuş semtlerdeki yani uygarlığın no mans landlerindeki yaşam toplumsal umutsuzluk gibi sorunlarla yalnızca düşünce olarak ilgilenebilmişti. Bu sorunlarla yüzleşmeye cesareti yoktu.

Bir şeyleri değiştirebileceklerin hepsi senin durumunda olduğundan hiçbir şey değişmiyor. Ve değişmeyecek. Üzerine dağ gibi gelen kişisel dertlerle gereğinden fazla meşgulsün sonra yakaladığın kısa dinginlik anlarında da kendini kişisel mutluluğunla ilgili sorunlara veriyorsun. Çok insana özgü ama hüznü bir şey bu. Ve Meats acımasız bir bilinçlilikle kendini bu kişilerin arasında sayıyordu.

Göz ucuyla Broline baktı. Manzarayı görmüyor gibiydi bakışları semtte dolaşmıyor bir kez daha en küçük bir heyecan belirtisi göstermeden semtin üzerinden kayıp gidiyordu sanki. Şu anda kafasından neler geçiyor acaba? diye kendi kendine sordu Meats. Bu bölgenin uyandırdığı üzüntüyü ikiyüzlülükle uzun zamandan beri içine sindirmiş miydi? Ya da bu manzara bir bütünün parçası dünyanın onun gözünde vardığı noktanın hüznü bir göstergesi miydi?

Meats elinde olmadan içini çekti.

Bu koşullarda bu kadar sakin kalmasına yorgunluk mu neden oluyordu.

Belki de Carol Peytonun katilini yakalamak üzereydiler ama o ne sinirli ne de heyecanlıydı. Şoför neredeyse varmak üzere oldukları-nı söylediğinde yine de kalp atışları hızlandı.

Mark Suberton adi suçlardan hüküm giymişti ama polisin gözünde tehlikeli biri olmaktan kurtulamamıştı çünkü bir cinayetin baş zanlı-sıydı. Müdahalede bulunmak için Lloyd Meatsin prosedür olarak bir SWAT ekibini beklemesi gerekirdi ama zaman yitirmek istemiyordu. Ayrıca vakit akşam olmuştu sürpriz etkisinden yararlanacaklardı. Önemli katiller de söz konusu olsa gece yapılan tutuklamaların olaysız geçtiğini biliyordu.

Arabaları Subertonun yaşadığı evin yakınına park ettiler. Geceyle birlikte yöreye serinlik gelmişti beklenmedik bir alçak basınç alanı Oregonun tümünü etkisi altına almıştı. Birden rüzgar çıkmış yörenin üzerine haftalardır demir atmış boğucu sıcak dalgalarını nihayet harekete geçirmişti. İnsanların çoğu evlerindeydi içeri biraz serin hava girmesi için özel yaşamlarının gizliliğini umursamayarak pencerelerini ardına kadar açmışlardı.

Brolin Meatsin arkasında kaldı. Tişörtü hala ölümün mide bulandırıcı kokusunu taşıyor olabilirdi.

Deneyimle biliyordu ki otopsi giysilere hatta saçlara iğrenç bir koku olarak siniyor insanın daha sonra karşılaş-tığı kişiler kendilerine açıklayamasalar da bunu rahatsız edici buluyorlardı. Karşılaştığı bu tür davranışlar birçok polis gibi Brolini de ölümün gözle görülmez bir imparatorluk olduğunu düşünmeye itmişti. Zamanın başlangıcından beri içimizin en derin yerine demir atmış algılama yeteneğimizin sınırında yer alan bir belirtiler gölgeler ve soluklar dünyası.

İnsana ve onun bilinçaltında sakladığı gizlere ölümlü olduğunu ve zamanın insana özgü soyut bir kavram değil yaşam denen şeyin somut bir maddeleşmesi olduğunu anımsatan gizli bir dil: geçici bir çiçek demeti. Yolun karşı yanına geçtiklerinde bu yaşam demetleri onlarca pencereden dışarı boşalıyordu sesler çığlıklar hıçkırıklar gülüşler halinde ve -belki de hepsinden önemlisi- televizyonların yayımladığı katot ışınlarının uyandırdığı heyecanlar halinde bütün bunlar Brolinin başına dökülüyordu. Her ışık dikdörtgeninin ardında anonim bir Odyseia umutsuz bir arayış vardı.

Yaşam sonsuzluğun içinde çakan bir bilinç flaşı. Başkalarının yanılsamasında yer alan gerçek bir yalnızlık diye düşündü acı acı.

Bir evin basamaklarını gösteren Meats onu bu düşüncelerden uzaklaştırdı.

- Zemin kattaki bir daire diye uyardı onu. Bu baskında sen geri planda kalıyor bizim işimize karışmıyorsun tamam mı?

Br olin onayladı. Subertonun kapısını belirlediler iki polis koşup onun panjurları kapalı pencerelerinin altında yerlerini aldılar öteki iki polis de köpek ve sidik kokan koridorda Meatsin ardından gitti. Du varlarda uygunsuz yazılar ve müstehcen resimler vardı.

Meats döküntü kapıya vurdu.

- Mark Suberton polis aç kapıyı! diye bağırdı.

Aynı şeyi ikinci kez daha yüksek sesle kapıya şiddetle vurarak yine ledi. Üçüncü kez komşular dışarı göz atmak için kapıya çıktı. Arkada duran Brolin onlara çok kararlı bir sesle özellikle de çok sert gereğinden fazla sert bir bakışla içeri girmelerini söyledi.

Meats küfür ederek silahını kılıfına soktu. Kapıyı kırmak için yanlarında koçbaşı getirmemişlerdi o işi eldeki olanaklarla yapacaklardı Neyse ki binadaki her şey gibi kapı da pek sağlam görünmüyordu. İki memurdan destek alarak kilit hizasında kapıya şiddetli bir topuk darbesi indirdi. Tahta çatırdadı kapı kolu içeri göçtü.

Bu işi iki kez yineledi sonunda kapı açıldı.

İki memur POLİS diye bağırarak içeri atıldı hemen arkalarından Meats elinde silahıyla hafif topallayarak aynı şeyi yaptı. El yordamıyla bir düğme arayarak ışığı yaktı.

Bir dizi neon lamba içeri solgun beyaz neredeyse mavi bir ışık vermeden önce bir süre göz kırptı.

İçinde inanılmaz ölçüde ıvır zıvır stok edilmiş büyük bir bölmedeydiler.

Her yana mukavvalar yığılmış bunlar mobilyaların arasında kanyonlar oluşturmuştu. Bu dairede kimse yaşamıyordu depo olarak kullanılıyordu burası. Bununla birlikte ulaşmak kolay olmasa da evde içinde gerekli her şeyin bulunduğu bir mutfak vardı. İki polis zorlukla da olsa ortalıkta yığılı duran çeşitli şeyler arasında zikzaklar çizerek öteki üç bölmeye göz attı.

Bu arada Brolin içeri girdi ve ilk bakışta Subertonun orada olmadığını anladı. Bir yerlere kolayca saklanmış olabilirdi ama ortalıkta kalın bir toz tabakası vardı içerisi kapalı kalmış ev kokuyordu ve üç aydan beri buraya kimsenin uğramadığı açıkça belliydi. Meats dışarıda mevzilenmiş polisleri çağırarak ötekilerle birlikte evi aramalarını buyurdu. Brolin bu çift çarşısı gibi daireyi söyle bir araştırdıktan sonra onun yanına geldi.

- Ne biçim ev burası böyle? dedi. Öyle yerler var ki insan bakmak için mukavvaların üzerine tırmanmak ya da mobilyaların altından geçmek zorunda kalıyor!

- Biliyorum. Suberton ev soymaktan yakayı ele vermişti ilk kez. O işi sürdürmüş sanırım. Hem de birden fazla yapmış bunu.

- Lloyd beni etkileyen buradaki eşyaların çokluğu değil düzenlenmeleri. Böyle bir şeyi kim yapabilir? Bu adam evinin içinde bir labirent oluşturmuş!

Brolin başını salladı akıl erdiremiyordu bir türlü.

Subertonun psikiyatrik bir dosyası mı var? diye sordu. Hayır hapis yattı ama tecrit edilmedi ya da bunu gerektirecek bir eylem yapmadı.

Bu basit bir gözlemdi. Ama Brolin karşısına çıkan suçluların ya da zanlıların evlerine çok dikkat ediyordu. Bu çoğu zaman onların kişilik yapılarını ele veriyordu. Dışarıdan bakıldığında kontrollü gibi görünen evleri düzenli bazı seri katillerin tavan arasının ya da bodrumunun hayvan inin-den farkı yoktu ki bu onların patolojisini ele veriyordu. Çoğu kez de kendilerine kurdukları düzende göze çarpan bazı şeyler onların başvurduğu hileyi ortaya çıkarıyordu önemli olan bunları fark edebilmektir.

Burada bütünüyle atipik bir algılamayla yaratılmış bir dünya vardı O şekilde hareket edilmişti ki daire bütünüyle karmaşık içinde dolaşılması zor bir yer haline getirilmiş yatak gizlenmişti. Kendini korumaya

alma biri tarafından görülmeme isteği söz konusuydu. Neon lambalar eşyaların ya da örtülerin arkasına yarı yarıya gizlenmiş evin birçok bölümünü karanlıkta bırakmıştı.

Ee? Ne düşünüyorsun? Üzerine mi düştük? diye sordu Meats.

Brolin eşyalara verilmiş inanılmaz düzene bir kez daha göz attı. Olabilir diye itiraf etti aradığımız adam belki de odur yani Mark Suberton. Carol Peytonun katili. Yapısı dağılmış bir adam. Ve kuşkusuz bu yüzden cinayet

işliyor. Kendini bulmak ya da bir başka biçimde yeniden toplamak için. Meatsin bir eli sakalına gitti.

- Kendini yeniden toplamak? Ne olarak?

- Kurcalanması gereken şey işte bu. Bu işin içinde örümceklerin çok büyük bir önemi olduğunu düşünüyorum. Ne olduğunu bulmak bize düşüyor.

Polislerden biri arkalarında kalayı basıp Meatsi çağırdı.

- Bir şey buldum Müfettiş.

Memur elinde kapıdan başlayıp yere konmuş küçük bir kutuya giden bir ip tutuyordu.

- Nedir bu? diye sordu Meats.

- Bunu bazı özel kişilerde görmüştüm. Yalancı alarm sistemi. Pencere kanatlarına ya da kapılara monte ediliyor bunlardan biri açılır açılmaz kutu telefon şebekesine bağlanıyor ve belleğine kaydedilmiş bir numarayı arıyor. Polisi ya da başka birini. Bağlı durumdaydı bağlantıyı şimdi kestim. Konuşmaya kulak misafiri olan bir başka memur yanlarına geldi.

- Demek ki bizimkisi soyulmaktan korkuyormuş ha? diye alay etti.

Brolin başını salladı.

- Hayır şu anda burada olduğumuzu biliyor.

20

Önce ay kayboldu.

Sonra sıra yer şekillerine geldi gölgeler koyulaştı ardından bulutlar kalın örtüsünü gecenin üzerine bütünüyle çekti.

Ağaç gövdeleri ile kayalıkların arasından kıvrılarak ilerleyen aşırı güneş ışınlarının kavurduğu yapraklar üzerinde dans eden rüzgar ormana biraz serinlik getirdi. Damlalar başlangıçta çok seyrek düştü iriydiler kurumuş toprağın üzerinde ezilip patlıyor etrafa saçılıyorlardı. Ardından yağmur kendi müziğini çalmaya başladı önce yavaş sonra hızlı. Gökyüzündeki suların boşalması tufana dönüştü.

Gök tepelerin üzerinde gürlerken çakan şimşek siyah bir yünden kopmuş dev topaklan andıran bulutları damarlı mermer parçaları gibi aydınlatıyordu.

Annabel ağacının üzerinde büzülmüş kendini korumak için kuştü-yü örtüsünü iyi kötü başına örtmüştü. Örtü suyu hemen çekti ve Annabel göz açıp kapayıncaya kadar sıırıslıklam oldu. Fırtına yaklaşıyordu şimşekler ufukta giderek daha güçlü daha derin yankılar açıyor gök gürültüsü yakınlardaki vadilerde gümbürdüyör gözlem yerinde kalmayı sürdürmesi tehlikeli hale geliyordu.

Ne olursa olsun bu havada orman açıklığına artık kimse ayak basmaz! Kararını verdi ve çantasındaki çakıyı çıkarıp ağacın gövdesine bir ok işareti kazıdı. Ok kuzeydoğu yönündeki askeri üssü gösteriyordu. Brolin o yokken buraya kadar gelecek olursa bu işareti görecekti ve durumu anlamakta gecikmeyecekti bundan emindi.

Birkaç öteberisini alıp dikkatle aşağı kayarak ağaçtan indi. Ay olmadığından ağaçların altı neredeyse zifiri karanlıktı.

Beyaz bir ışık konisi karanlığın bilinmezliğinde bir gedik açtı.

Buna karşılık gölgeler çevreye karanlıktan oluşmuş hareketli daha ürkütücü bir ağ ördü. Bir sonraki şimşegi ağaçlar boğdu yaprakların arasında kısa bir an ince ışık çizgisi fark edildi. Annabel yürümeye başladı.

Gök gürültüsü ona eşlik etti. Sağırlaştırıcı ve kaygı vericiydi.

İlk dakikalarda toprak emebildiği kadar suyu emdi sonra hıçkırmaya fazla geleni dışarı kusmaya başladı ve etrafı giderek çamur kapladı.

Genç kadın için ilk başta serinletici olan şey tatsız hale gelmeye başlıyordu. Giysileri üzerine ikinci bir deri tabakası gibi yapışıyor ayakları da bileklerine kadar çamura gömülüyordu. Saatini sildi ve vaktin he-nüz geceyarısı olduğunu gördü.

Oysa ona o ağacın üzerinde günbatımını ve fırtınanın yaklaşmasını saatlerce beklemiş gibi gelmişti. Ormanın içinde yeniden negatif bir fotoğraf oluşturur gibi bir şim-şek çaktı.

Ormanın derinlikleri birden Annabelin gözünün önünde belirdi.

Genç kadın durdu ve fenerini ormanın uçurumlarına çevirdi.

Ne büyük bir gizem. Annabelin huzurunu kaçırان karanlığın içinde hareketlerin canlıların varlığını sezmesiydi. Bu orman binlerce kilometreye varan uzunluğuyla giderek keşfedilmemiş bir denize benziyordu. İçinde çok eski zamanların kalıntısı olarak bilinmeyen hayvan türlerini korkunç böcekleri ya da insanımsı canavarları barındırmadığını kim garanti edebilirdi?

Derinden gelen güçlü ve iç karartıcı büyük bir bacanın içinden geçen rüzgarın sesini andıran uzun bir soluklanma sesi duyuldu.

Bırak şu sanrıları! İçine korku salmaya mı çalışıyorsun? İstedğin bu mu? Çevrende yeterince ürkütücü şey var zaten bunlara yenilerini ekleme. Başını salladı evet sanrı görmeye başlamıştı yola koyulması gerekiyordu üssün damının altına doğru.

Birden döndü ve yürümeyi sürdürmek için önünü aydınlattı.

Işık demeti hemen önündeki iri bir silüete takıldı.

Üzerine dikilmiş çok büyük iki göz.

Sarı gözler. İri iri açılmış çok iri.

Annabel haykırdı.

Önündeki kitle sarsıldı uzun çengel bacaklarını gerdi.

Ve ürken geyik ağaç gövdelerinin ve eğreltiotlarının arasında koşarak kaçmak için geriye sıçradı.

Annabel yüzünü bir eliyle örttü soluk alacak kadar kısa bir an kalbinin atışı biraz normale dönsün diye.

Birkaç dakika sonra sıırıslıklam olmuş durumda tel örgülerdeki deliği buldu. Sıcaklık oldukça düşmüştü ve Annabelin çeneleri birbirine vurmaya başlamıştı. Öğleden sonra geldiği ana yapıya yöneldi.

Holde kuru ağaç parçaları buldu ateş yakmak için idealdi. Birden bu fikir ona akılsızca ve tedbirsizce geldi ama iyi düşünülecek olursa onu kimse görmezdi. Katil zırdeli bile olsa böyle bir havada dışarı çıkmazdı.

Ayrıca ısınması ve giysilerini kurutması gerekiyordu.

Annabel olabildiğince çok tahta parçası topladı ve holün bir köşesine havalandırmayı sağlayacak bir pencerenin yakınına yerleşti. Tozlu bir koridorda eski bir gazete buldu ateşi yakmak için bunu kullandı.

Çeyrek saat sonra iç çamaşırlarıyla kalmış ellerini ateşe uzatmıştı giysileri de bir yanda iyi kötü kuruyordu. Çıra kokulu aydınlık biraz sonra ruhunu da ısıtmakta gecikmedi hatta yanında Marshmallow ol madığına üzülecek hale geldi. Dışarıda hala gök gürliyor yağmur da kesileceğe benzemiyordu. Annabel çabuk kuruması için saçlarını perçem perçem açtı bu arada biraz oyalanmış olacaktı. Abanoz rengi saçları alevlerin ışığında parlıyor

uzun süre ateşin karşısında kaldığından Arap yazısı gibi kıvrılıp bükülüyor tuhaf şekiller oluşturuyordu.

Saçları yavaş yavaş kabardı.

Battaniyesinin fazla ıslanmamış bir bölümünü bulup ateşte biraz kuruttu ve örtündü. Uzun bir süre ateşi besledi kendini oyalamak için mırıldanarak şarkılar söyledi gerginliğini atmak için düşler kurdu. Günlük yaşamla ilgili ortak davranışlarını düşleyerek Joshuayla arasında bazı sahneler düşündü. Bu düşüncelerin arasına Brady kocası girdi. Ortalıktan kaybolan kocası. Göğsüne küçük bir ok saplandı. Brady... günlerden bir gün bir sihirbaz değneği değmiş gibi hiç haber vermeden yanma hiçbir şey almadan ortadan kaybolmuş o

günden sonra bir daha onu kimse görmemişti. Fotoğrafçı Brady aşkı Brady... Buharlaşıp gittiğinden bu yana bir buçuk yıldan fazla bir zaman geçtiği halde en küçük bir ize bile rastlanmamıştı.

Ve karşısında yeni bir yaşam vardı onun artık gelmeyeceğine kendini yavaş yavaş inandırarak toparlanacağı yaşam.

Annabel bütün bunları mutluluğun parladığı o anları uzun uzun düşledi sonra kendini uykuya bıraktı... Boğuk bir hırıltı duyuldu insan sesine benzemiyordu.

Annabel gözlerini açtı. Gün ağarmıştı. Hırıltı beş saniye gecikmeyle bilinç alanına ulaştı. Aynı anda üşüdüğünü fark etti. Gösterdiği ilk refleks çıplak bacaklarını ince bir sıcaklık tabakasının sardığı göğsüne çekerek battaniyesinin altında büzülmek oldu.

Yaratık yeniden hırladı.

Ses dışarıdan geliyordu.

Annabel bu kez başını kaldırdı.

Hava son günlerdekinden daha serindi dışarıda daha beyaz oldukça loş bir aydınlık vardı. Genç kadın kolunu uzatıp bluzunu ve esnek pantolonunu aldı. Gürültüsüzce giyindi basket ayakkabılarını ayağına geçirdi ve kapıdaki dar aralığa yaklaştı.

Yapıların arasında kalın bir sis tabakası vardı. En yakındaki ağaçlar bile koyu belirsiz birer gölge gibi neredeyse hayalet gibi görünüyordu.

- Ah olamaz diye mırıldandı. Bir bu eksikti!

Saati 7.11i gösteriyordu. Gerindi.

Sağ tarafındaki bir hareket başını ani olarak o tarafa döndürmesine neden oldu.

Dört ayağı üzerinde sakince yürüyen bir gölge vardı. Sis yüzünden Annabel ne olduğunu seçemiyordu ama buralarda yaşayıp yaşamadığını bilmemekle birlikte bunu bir yabandomuzuna benzetti. Aç olduğunu ve o anda bir dilim domuz pastırmasına hayır diyemeyeceğini düşündü ve içinden gelen gülme dürtüsünü bastırdı.

Brolinden ses çıkmadığı aklına gelince keyfi kaçtı. Bu gece neden gelmemişti? Ağacı boş bulmuş ok işaretini de görmemiş miydi? Onu orada unutacak türden bir insan değildi haklı bir nedeni olmalıydı. Sana güveniyor burada geçireceğin gecenin onun için önemi yok daha önemli bir iş çıkarsa üzerine düşen görevi uygun bir şe-kilde yapacağını bildiğinden seni burada bırakabilir.

Üsse uyumaya giderek mi yapacaksın işini? Açıklığı gözlemeyi bırakarak? Bravo sana!

Annabel döndü ve yaktığı kamp ateşinin küllerine doğru yürüdü.

Topla öte berini ağaca gitmen gerek. Sis kalkabilir ya da Brolin geri dönebilir.

Sırt çantası omzunda ateşin iyice söndüğünden emin olmak için ayağıyla külleri karıştırdı. Dışarıda sallana sallana yürürken tuvalete gitme gereği duydu. Birden kendini gülünç durumda hissetti. Ne oluyor sana? Artık çocuk değilsin! Doğada çiş yapmak seni rahatsız etmemeli!

Kendini gerçekten züppeleşmiş buluyordu ve bu kadar incelmış olduğundan dolayı bir an için kendinden nefret etti.

Yapıdan biraz uzaklaşıp otların arasına çöktü.

Örümcek olayını düşünme şu anda bunun sırası değil... Ama elinde değildi. Onların tüylü bacaklarıyla yumuşak bedenleriyle ve çe-nekleriyle bacaklarına doğru koştuklarını düşündü.

Annabel kalktı ve giyindi. Biraz uzakta yabandomuzunun ya da ona benzeyen hayvanın silüetini seçti. Hayvan yeri kokladı ayağını sürtüp burnunu ara sıra toprağın içine soktu.

Birden burnunu yukarı kaldırdı.

Sonra son sürat kaçtı.

Annabel kirpiklerini kırıştırdı. Olduğu yerden kıpırdayamamıştı ve... Rüzgar ters taraftan geliyor senin kokunu almış olamaz.

Gürültü yapmamış otların arasına girmeden önce beton zeminin üzerinden yürümüştü hayır bundan emindi onu ne görmüş ne de sesini duymuştu.

Kasları yavaş yavaş gevşedi. Çevresini saran beyaz manzarayı dikkatle inceledi. Birkaç metreden daha ötesini seçemiyordu ve her şey kara gölgeler halinde görünüyordu.

Bir dal çıtırtısı.

Ardından otlardan gelen bir hışırtı.

Otların arasında belirdi. Hareket eden bir kitle Annabelin sağ tara fında ilerliyordu.

Bir insan.

Annabel bir an Brolinin geldiği düşüncesiyle kendini avuttu ama gördüğü siluetin ona ait olamayacağını hemen fark etti. Genç kadının ensesindeki saçlar dikildi derisi pütür pütür oldu ve güçlkle soluk alır hale geldi. Panik açık denizde üzerine gelen bir dalga gibi bedenini kapladı. Nedenini kendine açıklayamıyordu ama tüm varlığı ona bir tehlikenin alarımını veriyordu. Polis sezgisi. Geziye çıkmış birinin ormanın bu kadar içlerine gelebilmesi için vakit çok erkendi ayrıca hiçbir orman muhafızının buraya girme izni yoktu: terk edilmiş de olsa bu üs hala orduya aitti.

Adam ona doğru geliyordu.

Kararlı ve emin adımlarla.

Brolinin sözlerini anımsadı: Orman açıklığının ortasında kendine bu gözlem yerini yapan kişinin Fleitcherın katili olduğunu sanıyorum buraya sık sık geliyordu olasılıkla da beklenmedik zamanlarda rahatsız edilmemek amacıyla etrafta tanık olmaması için. Çevreyi gözlüyor belki de araziye sahiplenmeyi amaçlıyordu... Eagle Creek 7ye gelişi hakkında ona anlattığı şey aşağı yukarı buydu.

Ve adam buradaydı. On beş metreden daha az bir mesafede.

Annabel her türlü olasılığı kafasının içinde tartıyor her defasında da en kötü ama olasılığı bulunan varsayıma ulaşıyordu: gelen adam o katildi.

Panik yapmak yok kesin hiçbir bilgin yok belki de çok erken geziye çıkmış biridir... Ordunun terk ettiği bir üste... Annabel bir an için gözlerini yumdu kafasının içini boşalttı. Gözlerini yeniden açtı birazcık sakinleşmişti.

Adam çok yakındaydı.

Dikkatli bakılacak olursa üzerine doğru gelmiyordu. Gerçekten de onu fark etmiş gibi görünmüyordu.

Kıpırdama.

On metreden daha yakındaydı şimdi.

Sırtında koyu yeşil bir parka vardı yakalarını kaldırmıştı başını biçim-siz bir şeyle örtmüştü... Bir...

Gözlerine kadar indirdiği bir kasketti bu.

Altı metre.

Eldiven giymişti bir elinde küçük plastik bir çanta vardı bir ayakkabı kutusu büyüklüğünde.

Dört metre.

Annabelin kalbi öyle şiddetli atıyordu ki onu şakaklarında duyuyordu. Kafatasının içinde bas seslerin yankılandığı duygusuna kapıldı. Soluk alma gereği duyuyordu çok daha fazla havaya gerek duyuyordu bununla birlikte soluğunu tutuyordu adamın bunu duymasından korkuyordu.

Oradaydı çok yakında.

Pantolon kumaşının çıkardığı sürtünme sesini duydu.

Adam onun önünden geçti beş metreden daha az bir mesafeden ve onu görmedi.

New Yorklu dedektifin gözlerinin önünde beyaz ışık lekeleri belirdi.

Sis perdelerinin adamı neredeyse bütünüyle yutmasını bekledi ve ağzını açıp içine çekebildiği kadar oksijen çekti.

Bir adamın sabahın bu saatinde burada ne işi olabilirdi?

Hem de elinde böyle bir çantayla. Şey... içinde böcek mi taşıyordu? Karadullar?

Bu adamı gözden kaçırmamak gerekiyordu. Brolin bu açıklığı bu yüzden gözlemek istemişti katilin oraya geri dönebileceğini düşünüyordu onun gözünde bu açıklık özel bir önem kazanıyordu. Annabel yanından rasgele bir adam geçip gitmiş gibi davranamazdı.

En kötü olasılıkla bu adamın bu olayla hiçbir ilgisi yoktur sen de Kendini gülünç duruma düşürmüş olursun... Bu varsayım yanlıştı. Bunu biliyordu. Duyumsuyordu. Bu adam oydu.

Annabel ileri atıldı fazla zaman yitirmişti.

On adım attıktan sonra donup kaldı. Silahı yoktu. Berettası sırt çantasının içindeydi yakıldığı ateşin küllerinin yanında.

Siluet artık görülmüyordu. Yapının holüne dönecek olsa onu iyice gözden yitirme riskini göze almış olacaktı ormanın içinde adamın ardından koşarak gitme lüksünü kendine tanıyamazdı onu mutlaka duyardı.

- Ya batırız ya çıkarız dedi dişlerinin arasından.

Yeniden yürümeye başladı. Tel örgüdeki deliğe yöneldiğine kuşku yoktu. Eagle Creek 7ye doğru inecekti.

Annabelin adamın peşinden ayrılmaması gerekiyordu. Bu siste onu kolaylıkla kaybedebilirdi ve açıklık göz alabildiğine büyüktü buradan ayrılınca kadar da bir daha bulamazdı.

Olabildiğince az gürültü çıkarmak için kuru dal kırıklarına basma-maya dikkat ettiğinden attığı her adım ona büyük bir çabaya mal oluyordu. Annabel bu buharlaşmış adamın peşinden gidiyordu onu bütünüyle gözden yitirmişti el yordamıyla ilerliyordu. Biraz sonra askeri tel örgünün gözlerini fark etti ama deliği göremiyordu. Sol tarafa doğru biraz fazla yönelmişti. Telin öte yanında yirmi metre kadar uzakta sisin içinde koyu bir gölge hareket etti. Oydu geçitten geçmişti ormana iniyordu.

Annabel tel boyunca deliğe kadar ilerledi ve yabancının arkasından süzüldü. Her şey tuhaf biçimde sessizdi. Gece çıkan şiddetli fırtına mı bütün kuşları susturmuştu? Ağaçların arasından yalnızca yaş otların hışırtısı duyuluyordu. Adımlarına dikkat et nereye bastığına iyi bak bu kez hata yapmaya hakkın yok...

Sis birbirine eşit yoğunlukta tabakalar halinde uzayıp gidiyordu gizemli kişi bu pamuk topaklarının içinde sürekli olarak gözden kayboluyor gibiydi.

Zemin Annabel için daha zor ilerlenir hale geldi ayağının altında kırılabilir bir sürü dal parçası vardı kendini akılsızca belli etmemek için adamın arayışını biraz daha açmasına izin verdi. O bölgeyi çok yavaş adım adım geçti.

Adam ortada yoktu. Bu cennet parçasının üzerinde neredeyse zemine oturmuş bir bulutu andıran sis onu emip yutmuştu sanki. Cennet böyle tırse yeşili huzur bozan bir yerse eğer ben arafta kalmayı yeğlerim! Ama içinin derinliğinde espiye gülecek hali yoktu. Öylece hareketsiz etrafa kulak kabarttı. Sonuç yoktu.

Kulağıyla duyamadığını işitme duyusuyla kapatmaya çalışarak dikkatle o yönde ilerledi. Hala bir ses yoktu. Annabel biraz hızlandı. Eğreltiotları kollarına doluyor sabahın çiyi kollarından ellerine akıyor derisini pürtük pürtük yapıyordu.

Tam üzerindeki ağaçtan biraz kuvvetli bir gıcırta geldi.

Doğal olamayacak kadar kuvvetli bir gıcırta.

Annabel olduğu yerde kaldı. Bedeni tepeden tırnağa alarına geçmişti. Ağaçtan sentetik naylon hışırtısı gelince Annabel onun orada tam tepesinde olduğunu kendisinin de bir saniye geciktiğini anladı.

21

Annabel bacakları onu ileri itmeye başladığı anda başını yukarı kaldırdı. Her şey bir anda oldu.

Önce ağacın üzerinde tam tepesinde bulanık bir siluet. Sonra yüzüne doğru düşen gölgeler.

Yüzüne dokundukları anda bu gölgelerin ne olduğunu anladı.

Karadullar.

Ağacın üzerindeki adam kutusunu açmış örümcekleri onun üzerine boşaltıyordu. Annabel o yaratıkların temasını omuzlarında alnında göğüslerinde hissetti. Altı yedi tane parlak cisim tepesine doğru indi biri dudağına çarpıp yere sıçradı bir başkası saçlarına asıldı.

Bağırarak kendini eğreliotlarının arasına attı. Birbirine dolanmış bitkilerin arasında başını her yöne sallayarak yuvarlandı.

Adam onun yüzüne yarım düzine kadar öldürücü örümcek atmıştı bunlardan bir teki giysilerinin içine tişörtünün arasına girecek olsa işi biterdi...

Annabel birden doğrulup dikkat kesildi. Önce bedeninden gelen en hafif duyulara odaklandı. Üzerinde gezmen sekiz bacaklı bir yaratığın meydana getirdiği hiçbir karıncalanma hiçbir gıdıklanma olmuyordu. Birden kaşınmak istedi insanın kafası gereğinden fazla takılırsa sonunda bacaklarında ensesinde ya da göğsünde bir hayvan yürüyormuş hissine kapılıyordu.

Sonra boğuk boğuk gelen ayak sesleri. Adam kaçıyor.

Annabel sisin içinde hareket eden daha koyu tonda bir ayla fark etti. Üsse doğru çıkıyordu.

Bir saniye sonra genç kadının oylukları geriliyor onu öne doğru itiyordu. Annabel havaya elleriyle asıldı ve kaçan saldırganın peşinden var gücüyle ileri atıldı. Üzerinde hiç örümcek kalmadığını ümit etmekten başka yapacak bir şeyi yoktu.

Adam arayı bayağı açmıştı yarattığı şaşkınlığın etkisi ona yüz metreden fazla bir mesafe kazandırmıştı. Senin varlığını açıklığa doğru inerken fark etti kesinlikle çıkardığın gürültüden... Annabel aslında elinden geleni yapmıştı ama bu sessizlik ağının her şeyi açığa vurduğu bir ormanda fark edilmemesi için yeterli değildi.

Bu sis bir karabasana dönüşüyordu. Kadın dedektif kendisine saldıran kişinin varlığını pamuksu iki sis tabakası arasında kesintili olarak fark ediyor attığı her adımda onu kaybetme riski artıyordu. Arayı biraz daha açarsa tamamen kaybolacaktı.

Annabel soluğunu düzenli tutmaya gayret ederek yokuş yukarı koşuyordu. Antrenmanlarda yaptığı gibi derin soluk al düzenli olarak bu tıkanmanı engelleyecektir soluğunu kontrol et. Annabel polisliğin gerektirdiği düzenli çalışmanın dışında yıllardır kulüpte Tayland boksuna gidiyordu. Güçlü yanının dayanıklılık olduğunu biliyordu zorlu koşulara iyi dayanıyordu. Senin güçlü yanın kalbin haydi kanıtla bunu bu kez bunu gerçekten başarman gerekiyor...

İki dakika sonra organizması düzene girmişti ritmini yavaş yavaş artırmalıydı. Güç kazanması gerekiyordu. İşte tam o anda adamı bütünüyle gözden yitirdi.

Onun sağa kıvrıldığını gördüğü anda.

Annabel kısa bir süre koştu sonra durdu. Adam silahlıysa bir ağacın arkasına saklanıp saklanmadığını bilmeden onu körlemesine izlemek çok tehlikeliydi.

Kendi soluğunun dışında gelen seslere kulak kabarttı sonra soluğunu tümüyle tuttu.

Sağ tarafındaki eğreliotları hışırdayı koşmayı sürdürüyordu.

Üsse doğru oraya dönüyor.

Annabel onun peşinden ileri atıldı.

Kürek kemiklerinin arasına bir şey değdi. Bir dal bir dal bu.

Ama temas belirgin hale geldi. O şey hareket ediyordu.

Örümcek küçücük kara bacaklarını hareket ettirerek ilerledi -Annabel bunun karadullardan biri olduğundan emindi- tişörtünün altında hareket eden bir şişkinlik oluşturarak boynuna doğru çıktı. Genç kadın koşarken yeşil esnekçe bir dal parçası koparttı koşusunu yavaşlatarak sonunda durdu ve dalı kumaşın altına soktu.

Kendini arkaya verip dal parçasını teninin üzerinde şiddetle hareket ettirdi.

Örümceğin büzülen bedeninin yere düştüğünü gördü. Düş görmemişti demek ki.

Çevresinin sessiz olduğunu birden fark etti. Kafasının içinden bir sürü tehlike geçti. Adam artık koşmuyordu.

Üsse varmış beton zemin üzerinde yürüyordu herhalde sessizliğin açıklaması bu olmalıydı. Annabel ses çıkarmamaya çalışarak ve en küçük gürültüye dikkat ederek yeniden yürümeye başladı. Sis manzarayı

arıtıyordu her türlü engebeyi örterek küçük bir toprak parçasını masum bir parsele dönüştürüyordu. Orada her şey beyazdı saftı.

Ve her ağaç beyaz buharları ağır ağır deliyor saflık benek benek mat lekeler halinde belirliyordu.

Bu kez onu ilk gören Annabel oldu.

Elindeki dalı havaya kaldırarak bir yeşillik kümesinin ardından fırladı. Annabel yerden destek almak için elini başının hizasında ileri uza-tarak kendini ileriye ve yana doğru savurdu. Dal havada ısıklık çalarak üzerinden geçti.

Annabel yana doğru hamle yapıp bir dizinin üzerinde dikildi. Sağ eline bir şey almaya çalışmadan rakibinin göğsüne doğrudan fazla şiddetli olmayan bir darbe indirdi. Ve olduğu yerde doğrularak sol koluyla adamın göğüs boşluğuna aşağıdan yukarı doğru olabildiğince kuvvetli bir kroşe yumruk çıkardı. Annabel adamın bir iki kaburga kemiğini kıracağını düşünmüştü ama bu yumruk yeterince hızlı vurama-ması iyi hazırlanamaması dolayısıyla etkili olamaması yüzünden adamı fazla sarsmadı. Ne var ki onu şaşırttı ve geriye doğru sendelemesine yol açtı.

Kadın dedektif yana doğru yatıp bir ayağından destek alıp rakibinin bacaklarına vurmak için kalçasını döndürerek öteki bacağını savurdu. Kavalkemiği bodur bir ağaca çarptı ve kırı kırılan parça fırlayıp genç kadının göğsüne şiddetle çarptı.

Rakibi böyle bir fırsat beklemiyordu iki yumruğunu birleştirip kadının sırtına indirdi Annabel sendeledi önce başı öne fırladı. Sonra yere düştü. Bilinci oldukça açıldı ve arkasında ne olup bittiğini bilmiyordu elindeki dalla ona yeniden vurmak üzere sıçrayıp üzerine atlayan silüetle yüz yüze gelebilmek için yerde yuvarlandı. Sırtüstü yere yatan Annabel kalçalarını şiddetle yukarı fırlatıp bacaklarını olabildiğince yükseğe kaldırdı. Rakibi tam ona vuracağı sırada ayaklarıyla kann boşluğuna şiddetli bir darbe indirdi. Bu şok adamın solüğünü kesti arkaya doğru sendelemesine neden oldu.

Tuttuğu dal elinden fırlayıp Anna-belin yanağına ve şakağına çarptı. Annabelin gözünde şimşek çaktı. Başı dönmeye başladı.

O sersemliği üzerinden atmak için var gücüyle dişlerini sıktı. Gözleri açıldı etrafı netleşti.

Birkaç saniye daha kendini çalkalanan bir gemideymiş gibi hissetti sonra her şey duruldu. TOPLA KENDİNİ ADAM NEREDE? diye gürledi kafasının içinde.

Ormanın içinde minyatür bir hortum gibi geçtiği yerleri kırıp dökerek kaçıyordu. Dikil bunu yapabilirsin haydi kalk ayağa! Titreyen bacaklarının üzerinde dikildi ve koşmaya başladı. Başlangıçta ayağını yere sağlam basamıyordu ama sonradan içine güven geldi korkusunu adrenalin ve gösterdiği gayretle bastırdı.

Kısa süre sonra adımlarını açtı ve tel örgüdeki açık yere vardı. Kaçan adamın ayak sesleri antrepoların içinde yankılanıyordu. Ana girişe ulaşmak için o bölmeleri geçiyordu.

Annabel bir gün önce üste karşılaştığı Frederickin kendisine söylediklerini anımsadı.

Tel örgüde bir delik var oradan girişin yanından içeri girip çı kıyor.

Meraklı genç ayrıca oraya kadar çıkan yolun çok bakımsız olduğu nu arabayla gelinemeyeceğini de söylemişti. Bu iyiydi. Ona saldıran kişi böylece arabasına binip elinden kaçmayacaktı. Ne de motosikletle motosikletle gelmiş olsaydı uykudayken bile farkına varırdı.

Bu onu umutlandırdı ve adımlarını sıklaştırdı.

Kendi solumasının dışında ötekinin ayak seslerini iyi kötü izlemeye çalışarak askeri üssü baştan başa kat etti. Sallanan tel örgünün çıkardığı madeni titreşim seslerini duyunca onu ele geçirebileceğini düşündü. Çok yakındaydı. O da tel örgülerin önüne geldi ve girişin yakınındaki deliği buluncaya kadar kendisi için çok değerli saniyeler kaybetti. Öte yana geçti. Beş metre kadar önünde kaplamaları bozulmuş yolun üzerinde tuhaf bir gölge belirdi.

Bisiklete binmiş!

Annabel onun arkasından atıldı bu kez olanca gücünü kullanacaktı kısa süre sonra ayakları bedeninin yere temas eden tek bölümüydü kolları iki yanında bedenini dövüyordu elleri gergindi sırtı dikti. Sürat yapmaya başladı.

Bisiklet tam önündeydi. İleri bir hamle yapacak olsa onu yakalayabilirdi. Kasketin arkaya ona doğru döndüğünü gördü yüzünün çizgilerini seçemiyordu her şey bulanıktı gösterdiği çaba ve hız her şeyi bulanık görmesine yol açıyordu.

Tek bir ayrıntı dışında: boynu ile kasketi arasında pembe bir yansıma vardı... O... O şey...

Adam pedalların üzerinde ayağa kalktı ve hızlandı.

Yol aşağı doğru iniyordu. Annabel biraz daha yaklaştı. Kolunu uzatıp parkasından yakalayabilirdi onu. Sonra bisiklet hızlandı.

Lastikler yerde ısıklık çalmaya başladı.

Ve uzaklaştı.

Sisin içinde gözden kayboldu.

22

Saat sabahın sekizinde sis büyük ölçüde dağılmış yabancı araziler yamaçlar tepeleri yırtar gibi yükselen kayalık doruklar ve ormanın sonsuzluğu meydana çıkmıştı.

Brolin tükenmişti geceyi Lloyd Meatsle birlikte evdeki telefon hattının gittiği yeri saptamaya çalışmakla geçirmişti. Alarm sisteminin ve Mark Subertonun dairesine girdiklerinde telefon aygıtının uyardığı numaranın izini sürmüşlerdi. Beş saatlik bir araştırmadan sonra bu numaranın bir bipere ait olduğunu bunun da birtakım düzenekler aracılığıyla sonunda Mark Suberton adına kayıtlı bir telefona ulaştığını keşfetmişlerdi. Bu da hiçbir ilerleme kaydetmelerini sağlamamıştı çünkü Suberton herhangi bir yerde olabilirdi. Öyle ya da böyle evine girildiğinden haberi olur olmaz biperden kurtulması gerekiyordu. Brolin onu Portlanddan Hood Tepesine kadar götüren yol boyunca bu konuda kaybettiği zamana lanet okumuştı. Önce Annabelin kendisini anlayacağını yakaladıkları izin buna değdiğini düşünmüştü ama şafak söktüğünde onu bütün gece neredeyse yirmi dört saat yalnız bıraktığını fark etmişti... Kendine duyduğu kızgınlık genç kadını orman açıklığında bulup yaklaşık bir saat öncesine kadar başından ne-ler geçtiğini öğrendiğinde öfkeye dönüştü.

Neredeyse onu yakalayacaktı.

Daha da kötüsü katille belki de yolda karşı karşıya gelmişti! Çünkü bisikletle kaçtığına göre bu biraz uzakta bir orman yolunda bıraktığı arabasına ulaşmak içindi böylesi daha pratikti.

Brolin cep telefonu bir kapsama alanına girer girmez Lloyd Meatsi aradı.

Ona her şeyi anlattı. Bir saat sonra bir polis memuru Annabelin verdiği ifadeyi alıyor üç polis de saldırının olduğu bölgeyi araştırıyordu. Adamın içinde karadulları taşıdığı plastik çantayı buldular. Brolin ve Annabel kutunun üzerinde olasılıkla parmak izi bulunmayacağını biliyordu o kişi eldiven giyiyordu ve olayın başından beri çok tedbirli davranmıştı.

Brolin birlikte geri dönerlerken arabada genç kadından özür diledi.

Olayları gerektiği ölçüde öngörememişti.

Dahada kötüsü Annabelin yaşamını tehlikeye atmıştı.

Genç kadın bunun önemli olmadığını bir el hareketiyle ifade etti.

- Ben de akılsız değilim sana yardım etmeyi önerdiğimde başıma neler geleceğini biliyordum diye özetledi. Bunun ötesinde onu rahatsız eden şey eli boş dönmektir. Kendisine saldıran kişinin yüzünü bir an bile görememişti.

Ne var ki bisikletle kaçarken fark ettiği bir ayrıntı vardı başı terle-mişti... Başında saç yoktu.

- Bundan emin misin? diye sordu Brolin.

- Kesinlikle. Kovalama onun terlemesine yol açıyordu ve onun kafasını gördüm. Taç şeklinde biraz saçı vardır belki ama daha fazla değil. Orta boylu oldukça yapılıydı.

Gözleri yorgunluktan kızarmış olan özel dedektif arabayı ağır ağır evine doğru sürüyordu.

- Annabel gerçekten bu gece için içtenlikle üzgünüm şöyle ki...

Onu bir el hareketiyle susturdu.

- Bırak şu özür dilemeyi o konuda ne düşündüğümü sana söyledim.

Ee peki o daire nasıl bir yerdi orası?

Brolin yola göz attı mavi fon üzerindeki bulutlar dağıldıkça ışığın şiddeti artıyordu.

- İnanılmaz diye yanıtladı sonunda. Mark Suberton denen o adam dairesini gerçek bir çiftit çarşısına benzetmiş içine o kadar çok şey yığmış ki ya bir şeylerin üzerine tırmanıyorsun ya da mobilyaların arasından süzülüyorsun. Biraz şaşırdığımı itiraf edeyim bu adam orada gerçekten yaşıyorsa büyük bir sorunu var demektir. Kimseye görünmemek mi istiyor? Kimseyi görmemek mi istiyor? Her neyse soğuk bir iz üzerindeyiz her taraf toz içindeydi uzun süredir o eve kimse uğramamış. Bundan sonra da kimsenin uğrayacağı yok. Şu anda nerede olursa olsun bu Mark bizim onun çöplüğünü bulduğumuzu biliyor kurduğu dahiyane alarm sistemiyle bizi gafil avladı.

- Yaptığınız arama bir işe yaramadı mı?

- Doğru dürüst arayamadık ki. Söyledim sana: ev akıl almayacak kadar karmakarışık. Orayı tarayabilmek için beş altı adam gerekir onların da bu işi bir hafta ya da daha fazla sürdürmesi kaydıyla. Öncelik şimdilik sıcak olan izlerde şu an için daire mühürlendi bekleyebilir dün çevrede kısa bir araştırma yaptık ortalarda kimsenin olmadığından emin olmak için.

- Sıcak izler hangileri öyleyse? diye sordu Annabel.

- Lloyd Meats birçok müfettişten oluşan bir ekibin başında olacak.

Bunlar bugün öğleden sonra kurbanları inceleyecek. Bir bağlantı bulmaya katilin onları nasıl seçtiğini ve evlere geceyarısı hiçbir boğuşmaya meydan vermeden nasıl girdiğini kadınların kocalarını olup biteni sonradan hiç anımsamayacak kadar nasıl etkisiz hale getirdiğini bulmaya çalışacak. Öte yandan Mark Subertonun geçmişini kurcalaya-caklar ailesini yakınlarını sorguya çekecek onun nerede olabileceğini öğrenmeye çalışacaklar.

Geniş bir program!

Bu benden kaynaklanmıyor. Bu sabah buraya gelmeden hemen önce Meats bana telefon etti. Böcekbilim uzmanı Carol Peytonu saran kozayı oluşturan ipeği incelemiş. Çıkan sonuç çok kesin: kullanılan gerçek örümcek ağı başka bir şey değil. Bütünüyle biyolojik ve ipek yapan bezler tarafından üretilmiş. Ben de kendi hesabıma bir örümcek uzmanından bilgi almaya çalışacağım. Ona bazı şeyler soracağım.

Kendi hesabına? Brolin yolun düz çizgi halinde olmasından yararlanarak Annabel e göz attı.

- Dinle bu sabah olup bitenlerin hiç olmaması gerekirdi diye açık-ladı ona. Sen bu işte daha şimdiden çok mesafe aldın ve ben...

- Aynen öyle dedi genç kadın çınlayan bir sesle bakışları yabanıl bir ışıkla parlıyordu. Joshua ben buraya seninle vakit geçirmeye geldim ama koşullar başka türlü gelişti işin en başında çekip gidebilirdim. Ne var ki burada kaldım ve kendimizi ipe sapa gelmez bir olayın içinde bulduk ipek kozaya sarılmış bir kadın cesediyle bir ağaçta iki saat geçirdim yalnız başıma yirmi dört saat kaldığım bir ormanda adamın biri beni neredeyse öldürüyordu ve sen şimdi bana buradan gitmemi söylüyorsun öyle mi?

Şimdi değil Josh bu işte seninle birlikteyim bunu biliyorsun. Öyleyse bir kez olsun seninle bu konuda anlaşalım: beni koruma burada olmama yardım et seninle birlikte ne pahasına olursa olsun.

Brolin tam bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi elleri direksiyondaydı Mustangin motorundan gelen sesi dinliyordu. Sonra gülümsedi ve bu Annabeli büyüledi yüzünde her türlü ikiyüzlülükten ya da alaycılıktan uzak içtenlikle ve keyifle beliren bu gülümseme onda o kadar ender rastlanan bir şeydi ki!

- Daha önce düşünmem gerekirdi dedi sen bir polissin. Ve de inatçı.

Yarı sersem durumda eve girdiler. Annabelin geçirdiği gece yüzünden üzerinde bir ağırlık vardı ve kendini gerçeklerden biraz kopmuş

hissediordu dinlenmesi gerekiyordu. Öğle yemeğinde uyanmayı kararlaştırmışlardı akşama kadar dayanacak enerjiyi ancak öyle toplayabilirlerdi.

Annabel yukarı kata çıkıp duş yaptı bu duyularını biraz canlandırdı.

Kurulandı üzerine bir bornoz aldı ve çekmekata çıktı. Aşağıda kapısı aralık kalan banyodan su sesleri geldiğini duydu. Arzu Brolinin duşundan akan su kadar şiddetle bedenini sardı. Çıplak bedenini yükselen buharların arasında sular başından aşağı süzülürken düşledi... Bedenini hafif ürpermeler kapladı karnı ateş gibi oldu. Emici kumaşın

meme uçlarına değmesi içindeki arzuyu şiddetlendirdi. Brolinle karşıya olduklarını düşledi bedenleriyle birbirlerini okşuyor ateşli öpücükler veriyor tenselliğe zaman ayırmıyor kendilerini yalnızca arzusun yakıcı tutkusuna bırakıyorlardı. Bu düşü onun içinde devindiğini hissedinceye kadar sürdürdü...

Annabel ayak parmaklarının kasıldığını hissetti başını salladı.

Gebermiş durumdasın... Ne oluyor sana? Yorgunluk... kendimi kaba bir avunmaya kaptırıyorum hepsi bu... Peki bunda ne kötülük vardı? İnsanca bir şey öyle değil mi? Özellikle kocası bir buçuk yıldır ortadan kaybolmuş bir kadın için. Bitkin durumdayım evet! Zavallı Josh kafamdan neler geçtiğini bir bilse... Git yat Anna itkilerinin kontrolü ele geçirmesine izin

verdiğinde gerçekten acınacak hale geliyorsun kötü bir erotik film oyuncusundan farkın kalmıyor!

Omuz silkip odasına gitti. Hala arzu içindeydi o duygu yakasını bir türlü bırakmıyordu. Bunun yalnızca bir seks itkisi olduğuna kendini inandırmaya çalıştı ve sonunda uyudu.

Bunun bu sabah başına gelen şeyin şiddetinden o saldırıdan kaçmanın bir başka yolu olabileceği aklına hiç gelmedi. O saldırının sonucu çok daha başka çok daha dramatik olabilirdi.

Bitkinliğin boğduğu bedeni bu olasılığı gizliyordu ve zihni kendini avutmak yaşama asılmak için başka alanlara kayıyordu...

Bugün ona bir ad vermek gerekseydi ancak bu olabilirdi. Bir şey bir yaratık insanımsı elbette ama o kadar. O işte buydu: bir şey o Şey. Kendini işte böyle düşünüyordu. Geriye kalanın hepsi... bunu ondan almışlardı. Uzun süre önce.

Şey kasketinin çıkarıp girişteki yuvarlak masanın üzerine koydu. Uzun süre öylece kaldı duvara yaslanmış sakince soluk alarak düşünüyordu.

O... kadın açıklıktaki kimdi?

Bir turist gibi ya da bir gezgin gibi hareket etmemişti. Ve sabahın o saatinde orada kendi yerinde ne işi vardı! Polis mi? Olabilir. Her şey bir yana o da yani Şey de geniş halk kitleleri tarafından artık tanınıyordu. O siste ve her şeyin o kadar büyük bir hızla olup bitmesi nedeniyle yüzünü seçmek zordu belleğinde bir siluet olarak kalmıştı. Ona birini anımsatan bir siluet. Dönüş yolu boyunca onu düşünmekten kendini alamamıştı. O kadını daha önce nerede görmüştü?

Şey parkasını salondaki deri koltuklardan birinin üzerine fırlattı. Gecikmemesi gerekiyordu öteki yaşamı onu bekliyordu. Görünüşlerden ibaret olan yaşamı. Acele etmezse dikkat çekecekti. Evet sal- lanmamalıydı. Mutfaktan bir sünger alıp başının üzerine kaba bir peruk gibi koydu.

Salonu arşınlayarak başına masaj yaptı. Çözülme yaklaşıyordu ya-kında televizyonda kendisinden söz edeceklerdi. Polis olayı ancak bir-kaç gün daha örtbas edebilirdi ve bu sonsuza kadar süremezdi. Birkaç aileyi daha ziyaret etmek gerekirdi kızlarının birkaç kişiye daha saldırması gerekirdi ve sonra kent bütünüyle paniğe kapılacaktı. O terör ortamın-da çalışmak harika bir şey olacaktı.

Şeyden herkes korkacaktı. İnsanlar ondan fısıltıyla söz edecekti ve yalnızca gün ışığında yavaş yavaş yaramazlık yapan çocukları korkutacakları bir öcü haline gelecekti. Şey efsaneleşecekti yeni bir umacı olacaktı...

Bu düşüncelerden çok hoşlanıyordu koltuğuna oturup sık sık bunlun düşünüyordu.

Şey uykudan yeni uyanmış gibi gözlerini kırptırdı ve çevresini inceledi.

Eski kokan bu ev. Nefret ettiği bu dekorasyon. Eski yaşamında ırayıp bulduğu tüm bu eski mobilyalar. Kaç kez her şeyi yere çalmış çerçeveleri kırmış anıları yakmıştı? Sonradan her şeyi olabildiğince yeniden düzene sokmak için fotoğraflar dışında. Görüntüleri korumak için. Çünkü  yle gerekiyordu. Yaptığını sürdürebilmesi için. Maskesini düşürüp onu tutuklamasmlar diye çünkü ötekiler onun gibi değildi anlayamazlardı.

Henüz değil...

şey koridorun sonundaki bej rengi kapıya yöneldi kapıyı sevinçle açtı.

El yordamıyla elektrik düğmesini o iri gri kutuyu aradı. Ampul bodruma inen ahşap bir merdiveni aydınlattı. Bodrumların ilkinde.

Havası nemliydi. Çok nemli bir hava gerekiyordu bu da yalnızca bodrumlarda vardı.

şey aşağı indi bir aydır artık çalışmayan çamaşır makinesini geçti. İçine bir köpek atıldığından beri.

Sonuç ona daha büyük bir makine aldırarak kadar cesaret verici olmamıştı. Öyle olmasaydı şey sanayi tipi bir makine almak için para yatırmaya hazırdı içine bir erkeğin ya da kadının kolayca girebileceği bir makine. O düşünceden vazgeçmişti. Köpeğin makineden çıktığı andaki durumu düşündüğünün ötesindeydi. Bu onun için bile yani şey için bile dayanılması zor bir şeydi.

Makinenin yanına art arda  c banyo teknesi konmuştu. Hepsi ikinci el olarak alınmış tahta tuğlalarla desteklenmiş giderleri de macunla tıkanmıştı. Teknelerden de sonuç alamamıştı deneyler başarıya ulaşmamıştı. Yeterince pratik değildi. Fazla somut bir sonuç vermemişti sonunda sıradan bir ölüm gerçekleşmişti. Ama bu kez bir köpek kullanmamıştı.

Fişi çekilmiş kapağının üzerinde koyu uzun bir leke bulunan kir pas içindeki buzdolabını geçti.  zerine asılmış bir su hortumu dolabın giderine sokulmuştu.

şey kızlarını mahzenin genişleyen bölümünde muhafaza ediyordu.

Her iki duvar boyunca sandıklar yerleştirilmişti. El yapımı bitki üretme sandıkları toplam altmış iki tane. Dışarıdaki rezervin diğer yandakile-rin dışında kalanlardı bunlar.

İçeride her taraf yapma yeşil bitkilerle kaplıydı plastik sarmaşıklar tavandan yere sarkıyordu değişik yüksekliklerde salınıp duran modern ekolojik dizaynlı konsollardakileri andıran iri yapraklar mekanı dolduruyordu.

şey karşı köşede duran iki yüz litrelik akvaryuma yöneldi içinde su yerine yalnızca bir cırcırb ceği kolonisi vardı. Eline küçük bir kelebek ağı alıp böceklerden birini yakaladı sonra onu parmaklarıyla tuttu.

Cırcırb ceğini cam kafeslerden birine doğru yaklaştırdı. Bir plakayı kaydırıp elini içeri daldırdı ve böceği zemine koydu.

Tarantula hiç gecikmedi.

Köşedeki bir delikten dışarı ıktı.

İri tüylü bacaklarını hareket ettirerek avının üzerine koştu. Zehir engellerini kaldırıp bir anda cırcırb ceğinin üzerine indirdi böcek titremeye başladı sonra hareketsiz kaldı. Tarantula hareket etmiyordu dokunalarıyla yemeğini tutuyordu. Örümcekler çoğu kez avlarını dışarıdan bakıldığında fark edilmeyecek şekilde yiyorlardı: avlarının sıvı-laşmış i organlarını ağır ağır emiyorlardı.

Tarantulanın bedeninin üzerinde parlayan küçük siyah yuvarlar vardı. Sonra cırcırb ceğiyle birlikte geri çekildi karnı deliğinin içinde kayboldu kısa süre sonra gözden tamamen kaybolmadan önce yalnızca bir bacağının ucu dışarıdaydı.

Her şey bitmişti.

Çok abuk çok kesindi.

Çok temiz diye düşündü şey.

Bir başka cırcırb ceği alıp bir başka kafesin önüne gitti. Orada onu bekleyen örümcek bir Atrax robustustu ve Avustralya kökenliydi. Ele

geçirilmesi çok zor üretilmesi daha da zordu. Kapkara bir böcekti çapı bir beyzbol topunun çapına eşitti derisi muşambayı andırıyordu eklem yerleri gergin ve parlaktı. O kadar iticiydi ki onu her gören ürperiyordu. Ve çok haklıydılar çünkü Atrax robustus dünya üzerindeki en öldürücü böceklerden biriydi. Korkunçtu.

Şeyin insanların evine bıraktığı türler arasında henüz Atrax robustus yoktu. Elindeki potansiyelin tümünü harcamak istemiyordu ama onu da kullanmakta gecikmeyecekti. İnsanlara verebileceği en büyük zararı verecekti. Ve Şey çok yakında bir üst sınıfa geçecekti. Leşçiyi piyasaya sürecekti.

Brezilya kökenli göçebe örümceği yani Phoneutriaferayı.

Onun zehir bezleri içindeki zehir bir anda iki yüzden fazla fareyi öldürebilecek güçteydi.

Şey gözlerini birden iri iri açtı. Kafasında bir ışık çakmıştı.

Bunu daha önce neden düşünememişti? Sabahki o kadın o küçük orospu fotoğraftaki kadındı!!! Evet polislerin ormandaki kozayı bulduklarında çektiği fotoğraftaydı!

Bir polisti.

Şey elinde tuttuğu böceği bırakmadan paslanmaz metal çantasının yanına koştu çantayı açtı ve içinden bir dizi çok net fotoğraf çıkardı. Bu fotoğraflarda birkaç metre yukarıdan düşen bir çağlayan ve bir ağacın dibinde duran birtakım insanlar seçilebiliyordu. Şey sonraki fotoğrafa geçti ardından bir sonrakine.

Oradaydı. Uzun siyah saçlı kadın fotoğrafta saçları örülüydü oysa o sabah öyle değildi ama aynı kadındı.

Sen kim olduğunu öğrendiğimde senden alınacak bir öcüm var...

Kim bilir? Belki de Phoneutra feranın gideceği adresi bulmuştu?

Ve senin adını öğrenmek için çok uzaklara gitmem gerekmiyor.

Fotoğrafları ad vermeden basına göndermesi yeterliydi. Gerisini onun hesabına gazeteciler yapacak onun resmini baş sayfaya basacaklardı.

Şey dişlerini gösterdi. Elinde tuttuğu cırcırböceğini farkında olmadan ezmişti.

Bölmenin dibindeki kapının altından boğuk bir inleme sesi geldi. Bir insan sesi.

Varlığını hatırlatmakla iyi etti diye düşündü Şey. Onunla ilgilenmek gerekiyordu öteki işler biraz bekleyebilirdi.

Bu güzel yaratıkların hepsini beslemek zaman alıyordu.

Beslenme sırası önce kendisindeydi.

23

Nelson Henry kendisini çok kaygılandıran bir telefon aldı.

Bir özel dedektif örümcekler hakkında sorular sormak için onunla görüşmek istiyordu. Adını Portlanddaki tanıdıklardan almıştı.

Henry bir kadeh Bourbon doldurdu hemen yuvarladı. Ne yapmak gerekiyordu? Sol elinde boş kadeh vardı sağ eli de telefonun üzerindeydi. Dostlarına haber mi vermeliydi? Onları uyarmalı mıydı? Onlara akıl mı danışmalıydı?

Hayır elbette değil özel dedektifin tanıdıkları varsa bunlar polistendi kuşkusuz kimlere telefon ettiği ortaya çıkarılabilirdi. Hayır aşağıdan almak gerekiyordu soruların hepsini yanıtlamak özellikle de kuşku yaratmamak gerekiyordu iyi de bu komediyi oynayabilecek miydi? Elbette! Bunu çevresindekilerle zaten sürekli yapıyordu adamın özel dedektif olup

olmaması bir şey değiştirmezdi. Şimdiye kadar kimse onu deşifre edemediyse bunu o yabancı da başaramazdı!

- Nelson rahat nefes al. Hava alır o dedi kendi kendine.

Kadehine biraz daha Bourbon koydu ve kapının zili çalınca kadar bir saat bekledi.

Öğleden sonrasının ilk saatlerinde güneşin kavurduğu çimlerin üzerinde iki kişiydiler Bir erkek şu Joshua Brolin ve bir kadın. Güzelce bronz tenli bir kadındı abanoz rengi uzun saçları gömleğinin üzerine

düşüyordu. Gömleğinin kumaşı o kadar şeffaftı ki altına giydiği kısa tişört fark ediliyordu. Henry kadını beğendi.

Adam ona doğru ilerledi blucin ve siyah tişört giymişti ama sıcaktan etkilenmiş gibi görünmüyordu. Bu herif sağlam ayakkabı değil diye düşündü Henry. Brolinin göz göze gelebilecekleri kadar yakına gelmesini bekledi. Nelson Henry bir an için gözlerini ondan kaçırma gereği duydu. Bu kadar yoğun bakışlı birini beklemiyordu.

- Bay Henry?

Henry başını kaldırıp dudaklarını ıslattı.

- Evet ta kendisi. Siz de özel dedektifsiniz sanırım...

- Evet diye onayladı Brolin ona kimliğini göstererek. Bu da partne rim Annabel.

İçeri buyurun bu havada dışarıda kalmayalım. Onu izlediler. Nelson Henry Portlandın on beş kilometre kadar ba-tısında Tualatin Tepelerinin eteğinde Rock Creek kasabasının dışında ahşap bir evde yaşıyordu. Dinlendirici bir yerdi etrafta fazla komşu yoktu evi geniş yeşil alanlar ve ormanlar çevreliyordu Nelson Henry kimse rahatsız etmiyordu. Evin içi dışardan bakıldığında dü-şünüldüğü gibiydi: basit ve sıradan. Etrafta çerçevelenmiş fotoğraflar ve balıkçılıkla ilgili birkaç dergi olmasaydı bu ev herhangi birinin evi olabilirdi. Duvarlar yolculuk anılarıyla doldurulmamıştı özentili sayılabilecek hiçbir eşya yoktu televizyon bile oldukça sıradandı: en az on beş yıl öncesinin modeli.

- Umarım sizi rahatsız etmiyoruz? diye sordu Brolin bakışlarını alçak masanın üzerinde duran Bourbon şişesine kaydırıdıktan sonra.

- Hayır cumartesi öğleden sonra genellikle gezintiye çıkarım ama şu sırada hava o kadar sıcak ki evin içinde dört dönüyordum. Evet size nasıl yardımcı olabilirim? Ziyarettime her gün özel dedektiflerin gelmediğini sizden saklamayacağım.

Onlara karşısındaki kanepeye oturmalarını işaret etti.

- Bana sizin bir örümcek uzmanı olduğunuzu söylediler edindiğim bilgi doğruysa kentteki doğa müzesinin laboratuvarıyla işbirliği yapıyormuşsunuz.

- Doğru. Uzman sıfatına gelince ben buna daha çok tutkun derdim. Benim adımla size kim verdi?

Henry için duyarlı nokta buydu.

- Gazeteci bir dost Portland ya da Oregonla ilgili bilimsel yazılar konusunda uzmanlaşmış biri. Elinin altında zengin bir adres defteri var müzeye telefon etti onlar da bize sizin adınızı verdiler.

Henry biraz rahatladı. Bunu düşünmesi gerekirdi başka türlü olamazdı.

- Elbette... dedi aynı anda da büyük bir gerilimden kurtuldu.

Bununla birlikte tedbirli olmalıydı tehlike bütünüyle geçmiş sayıl mazdı.

Annabel konuştukları kişiyi inceledi. Elli yaşlarında olmalıydı orta

boyluydu onun yaşındaki çoğu erkek gibi göbeği vardı. Bir cumartesi günü için bile çok özenli tıraş olmuştu ve doğrusunu söylemek gerekirse pek rahat değildi. Seyrelmiş saçlarına ak düşmüştü ve alacalı tutamlar halinde tepesinde dikiliyordu bu başka koşullarda olsa genç kadını eğlendirebilecek bir ayrıntıydı.

- Soracağım sorunun size tuhaf geleceğini düşünüyorum diye uyardı Brolin aslında öğrenmek istediğim örümcek ağının nasıl üretildiği.

- Üretmek mi?

- Evet büyük bir koza oluşturabilecek kadar ağ üretmek.

Henry elini ağzına götürdü. Kısa bir sessizlikten sonra başını salladı.

- Buna olanak yok demekle yetindi.

- Nasıl? diye sordu Annabel şaşkınlıkla.

- Örümcek ağı üretilemez şu basit nedenle ki bu amaçla örümcek yetiştirilemez.

- Bazı amatörlerin özel olarak örümcek beslediklerini sanıyordum öyle değil mi? diye üsteledi Brolin.

- Evet öyle ama sorun başka. Sorun iplik üretmek için örümcek yetiştirme düşüncesinden kaynaklanıyor. Daha açık anlatayım: örümcek ağının ipliği çap olarak insan saçının onda biri inceliğindedir bir tişört yapmaya yetecek kadar iplik elde etmek için her gün yüzlerce örümcek tüketmek gerekir. Elde edeceğiniz verimi düşünebiliyor musunuz? Buna örümceklerin pek sosyal yaratıklar olmadığını kendi alanlarında yalnız yaşadıklarını da ekleyecek olursanız alacağınız sonuç hakkında bir fikriniz olur!

Örümcekleri yan yana bırakacak olursanız birbirlerini yemeye başlarlar. Bu şu anlama geliyor ki örümcek ipliği yetiştiriciliği bir masaldır bir düştür. Brolinin yüzü karardı. Bunun yine de bir açıklaması olması gerekiyordu. Gerçeği biraz aralamaya karar verdi:

- Şöyle söyleyeyim bir koza bulduk çok büyük boyutlu bir koza onlarca santimetre uzunluğunda. Bir uzman bunun örümcek ağı ipliğinden yapılmış olduğunu söyledi.

Nelson Henry koltuğunda kıpırdadı. Bunun bir şaka olup olmadığını anlamak için karşısındaki iki kişiye dikkatle baktı. İkisi de çok ciddiye.

- Ben... Bu kozayı görmek isterdim diye fısıldadı sonunda. Bu kozanın gerçek örümcek ipliğinden yapılmasına olanak yok bu konuda hiç kuşku duymuyorum. Buna karşılık bombyx ipeği söz konusu olabi lir yani ipekböceği ipliği. Onu yapmak da çok zordur ve akıllara dur günlük verecek fiyata çıkar ne var ki böyle düşünürsek bilimkurgu alanından çıkmış oluruz.

Brolin dişlerini sıktı. Polisteki böcekbilimci bu konuda çok kesin konuşmuştu koza örümcek ipliğinden yapılmıştı pulkanatlı böceklerin ipliğinden değil.

- Gidip bir göz atabilir miyiz? diye sordu Henry.

- Korkarım ki hayır. Otoriteler buna izin vermiyor.

- Ya? Otoriteler. İşe po... polis de mi karıştı?

- Ucundan kıyısından şu anda daha fazla bilgi veremem üzgünüm.

- Peki şey o koza nerede bulundu?

- Bilmiyorum Bay Henry özel biri adına çalışıyorum ben karmaşık bir olay bu bizim bile elimizde yeterince bilgi yok.

Brolin yalan söylemeyi bilmiyormuş gibi davranmayı yeğliyordu. Buna karşılık meraktan çatlıyordu konuya döndü:

- Bir yerde okumuştum örümcek ağının inanılmaz özellikleri varmış

bu konu araştırma laboratuvarlarının hiç ilgisini çekmedi mi? Endüstriyel ağ üretilmedi ini?

Henry yutkundu ve Bourbon şişesini aradı. Şişeyi gördü ama o yönde bir hareket yapamadı. Şimdi değil onlar gittiğinde. Konuşmayı sürdür.

Bir kez daha söyleyeyim diye üsteledi o üretim ancak sürekli değiştirilecek milyonlarca örümcekle dev laboratuvarlarda çok gelişmiş bir teknolojiyle çok yüksek bir maliyetle gerçekleştirilebilir hayır denediler ama o miktarda iplik üretmeyi şimdiye kadar kimse başaramadı. Ordu o işin üzerinde uzun süre durdu ama sonunda terk etti. Buna karşılık sizi ilgilendiren yalnızca o ipliğin özellikleriye şunu söyleyeyim ki o işle uğraşan bazı sanayi grupları var. NeoSeta örneğin. İnek sütünden ipek elde edebilmek için genetik işlemler üzerinde çalışıyorlar.

Annabel gözlerini kırıştırdı.

- İnanın ki doğru söylüyorum diye üsteledi Henry. Ama hükümet bu çalışmaları pek ciddiye almıyor öyle ki yalnızca bir bölümünü finanse ediyor.

Brolin NeoSeta adını defterine kaydetti.

- Örümceklere meraklı olanlara ne deniyordu örümceksever mi? Çok sayıda olduklarını sanmıyorum.

Aranızda tartışıyor birbirinizle buluşuyor musunuz? diye sordu Annabel.

- Yanılıyorsunuz örümceklerin büyülediği o kadar çok insan var ki. internete girin göreceksiniz. Sekiz bacaklı küçük dostlarımıza ayrılmış birçok siteyle karşılaşacaksınız.

- Peki bu bölgede örümceklerle sizden başka ilgilenen kişiler tanıyor musunuz?

Henry sinirli bir şekilde kolunu kaşdı.

- Eh ne diyeyim her yerde olduğu gibi buralarda da bazı kişiler vardır ben onları tanımıyorum. Biliyorsunuz düşüncemi almak için gelip müzede görüyorlar beni. Geçen hafta adamın biri bana yerörümcekle-rinden birinin kadavrasını getirip ona otopsi yapmamı parazit taşıyıp taşımadığını söylememi istedi. Ürettiği öteki örümceklere de parazit bulaşmasından korkuyordu.

- Adını anımsıyor musunuz? diye sordu Annabel.

- Matmazel örümcek amatörlerinin hepsini sorgulamayı düşünüyorsanız bu çok uzun zamanınızı alır inanın bana yalnızca Portlanda ve banliyölerine odaklansanız bile. Yalnızca NeoSetada çalışan on beş kadar uzman bile sizi bir hayli oyalar. Bu tür yaratıklar beslemek on yıldır moda insanlar yılanlara akreplere ya da örümceklere ilgi duyuyor. Yakında herkes şıklık olsun diye salonuna bir hayvan kafesi koyacak.

İç geçirdi kaşları çatıktı. Sonra ayağa kalktı bir yazı masasının çekmecesinden bir dolmakalem ve bir bloknot çıkarttı. Bir sayfaya bir şeyler karaladı kağıdı koparıp genç kadına uzattı.

Alın kentteki dükkanlardan birinin adresini yazdım size hayvan tutkunlarının çoğunun en azından içlerinde en uzman olanlarının alış veriş yaptığı yerdir orası. Pahalı bir yerdir ama dükkan sahibi işini bi len biridir.

Öteki bir sürü dükkanın yaptığı gibi size virüs kapmış yaşlı tarantulalar satmaz.

Annabel ile Brolin bir an bakıştılar ve ayağa kalktılar. Adama ateşli biçimde teşekkür ettiler dışarı

çıktıklarında Henry kapıya yaslanıp gözlerini

yumdu terliyordu.

Tannya şükür vaziyeti kurtarmıştı.

Bu kez neredeyse yakayı ele vereceğini sanmıştı.

24

Mustangın içi o kadar sıcaktı ki deri koltuklar yanıyordu. Annabel ve Brolin serinlemek için yolculuk sırasında camları açtılar.

- Ne düşünüyorsun? diye bağırdı Brolin motorun gürültüsünü bastıran bir sesle.

- Bilmiyorum anlayamıyorum. Adamın söylediklerini duydun örümcek ipliği olmasına olanak yokmuş.

- Oysa kozayı inceleyen böcekbilimci bunu doğruladı bu konuda kuşkusu yok örümcek ipliği söz konusu ve yüzde yüz biyolojik kökenli.

- Bu da NeoSetadan bir sızıntı olma olasılığını ortadan kaldırıyor.

- Belli olmaz. Onlardan biriyle görüşmek isterdim.

- Josh adamın... katilin davranış biçimini çözemiyorum. Demek istediğim şu ki kurbanını nasıl yapıldığı bilinmeyen bir kozanın içine kapatmak için çılgınca çaba harcıyor. Kendi mantığını cesedi bir ağaca asarak sürdürüyor ha unutuyordum kurbanının iç organları boşaltılmış ve şey -asit mi? bilemiyorum- kokuyor. İçeriden emilmeden önce organları sıvılaştırılmış sanki örümceğin beslenme tarzına uygun olarak öyle değil mi?

Brolin biraz önce yapılan otopsi hakkında ona bilgi vermişti. Başını salladı.

- Bu herif örümcek gibi davranmak için her şeyi yapıyor diye sürdürdü Annabel bizim kavrayışımızı şimdiye kadar aşan yöntemler kullanıyor.

Buna karşılık kurbanının boğazında sperm bırakıyor. Bu mantıksız değil mi? Oysa o ana kadar herkesin onu... dev bir örümcek sanması için bütün yaptıkları başarılı olmuştu ne var ki kadının boğazın-daki sperm ayrntısı her şeyi bir anda berbat ediyor. Çok akılsızca bir davranış bu.

- O kadar da değil.

Brolin sözünü sürdürmeden önce camını kapattı:

- Katil bir yanıla insanlıktan uzaklaşıyor dönüşüme uğruyor en azından kendisi böyle olduğunu sanıyor öte yandan içindeki şiddeti harekete geçiren şey mutluluğu yakalama kendim daha iyi hissetme ya da basitçe gerçek doyuma ulaşma hırsının egemen olduğu smırsız bir heyecan bunu normal koşullarda

yakalayamayacağını düşünüyor olabilir. Öyle bir an gelebilir ki bu ikisi artık çakışmaz olur bu durum da da dertleri artar. Bu çelişki onu kahreden bir acının kaynağı haline gelecektir.

- Sonunda kendi canına kıyan türde bir insan değil mi?

- Neden olmasın! Ne var ki bu bir varsayım katil simgesel bir taşkınlık içinde de olabilir insanlara bir şeyi kanıtlamak için başvurduğu örümcekler dünyası onun gözünde bir mesajdır sperm de eylemin sonucu.

- Ya da bütün bunlar bizim gözümüzü boyamak için başvurduğu büyük bir mizansen olabilir diye ekledi kendi de pek inanmadan.

- Bir mizansen yaratmak için kendine bu kadar eziyet ediyor.

- Beni daha da kaygılandıran hiçbir anlamı olmayan küçük ayrıntılara başvurması. Kurbanını tepeden tırnağa tıraş etmesi ya da onu baharat kokularına boğması. Bunların örümcek tutkusuyula cinsel doyumla ya da güce erişmekle hiçbir ilgisi yok bunlar önemli değil. Bunlar onun kendi dünyasının dışarı vurmadığı bir fantasma'nın içinde yer alan bastırıldığı

egemen olduğu bir gereksemeyi oluşturan şeyler. Ne yaptığını kesin olarak biliyor. Beni korkutan da bu.

- Kadavranın baharat koktuğunu anımsıyorum. O an buna inanmakta güçlük çekmişim...

- Öyle ya da böyle bildiğimiz bir şey var: örümcekler hakkında çok geniş bir bilgiye sahip bize de o ipeği elde etmek için hangi yöntemi kullandığını bulmak kalıyor. Bu büyüklükte bir koza elde etmek için çok uzun süre çalışmış olması gerekiyor bunun ardında gizlenen bir neden var kendine bu kadar eziyeti kesin bir amaca ulaşmak için vermiş olabilir ancak.

Annabel kolunu rüzgara karşı tutuyor çocukların yaptığı gibi o hoş duygunun tadını çıkarıyordu.

- Bu belki de iyi bir haberdır dedi bir süre sustuktan sonra. Kullandığı yöntem ne olursa olsun bu kadar örümcek ipliğini elde etmek için dünyanın zamanını harcayacaktır bu yüzden yeni bir koza hazırlaym-caya kadar başka birini öldürmez belki.

- Umarım...

Annabel saatine baktı. 15.15 henüz geç değildi.

- Şeye uğrayabiliriz... (Kağıt parçasını cebinden çıkardı.) Böcek Dünyasına şu sevgili Bay Henrynin dükkanına. Bu arada Nelson Henryyi nasıl buldun?

- Sinirli.

- Ben de öyle. Böceklerle uğraşmak insanı sonunda böyle yapıyor herhalde ne dersin?

Annabel gülümsüyordu dikkatini yola verdiği için tepki göstermeyen Brolini gözledi. Kaşlarını kaldırdı.

Zaman kazanalım dedi Brolin seni dükkana bırakayım ben de NeoSetayı bir dolaşayım.

Cumartesi öğleden sonra mı? Kimseyi bulamazsın. Olsun böylelikle asılacak daha az engelle karşılaşırım.

Orada faz-la mesaiye kalmış meraklı bir memur ya da en azından bana bazı bilgiler verebilecek bir bekçi vardır herhalde Brolin cep telefonunu çıkardı. Bu işi programlayalım. Şu anda olabildiğince çok veri toplamak gerekiyor örümcekler dünyası çevresinde dönenlerin hepsinin bir listesini çıkarmak. Çok geniş bir tabandan hareket ediyoruz kısa süre Nonra bazı şeyler daha net hale gelecek. Ve bu akşam Larry ile buluşuyor onu olup bitenden haberdar ediyoruz.

Annabel gülecek gibi oldu. Ülkenin öteki ucunda evinden ve işinden uzaktaydı oysa şu anda kendini üstlendiği bir soruşturmayı yürü-tüyormuş gibi hissediyordu.

Brolin elini onun kolunun üzerine koydu.

- Söz veriyorum birkaç saatlik bir boşluk bulur bulmaz seni bu zırlıtlardan uzağa deniz kıyısına götüreceğim.

Saçları rüzgarda uçuşan genç kadın parlak güneş ışığı altında göz ucuyla Brolini süzdü. Aslında bu kadannı bile beklemiyordu birlikteydiler iyi düşünecek olursa Brolinle bir soruşturmanın koşuşturması dışında hiç birlikte olmamıştı tehlikeleri paylaşıyor bunların keyfini çıkarıyorlardı ve başından beri hoşlandığı şey de zaten buydu. Çevrede gelişen olayların önemi yoktu onlar yalnızca birer bahaneydi...

* * *

NeoSeta Adidas Epson Nike ve daha birçok şirket gibi kentin sahip olduğu dinamizm dolayısıyla merkezini Portlanda taşımış şirketlerden

biriydi. Ne var ki bu büyük gruplar ticaret merkezinde ya da sanayi bölgelerine yerleşmeyi yeğledikleri halde NeoSeta biraz uzakta Willamette Heights yakınlarında mekan tutmuştu.

Şirket bu mevsimde haftanın altı günü çalışıyordu ki bu Brolini çok şaşırtmıştı altı aylık dönemin sonu yaklaştığından bütçelerinde belirledikleri bazı sonuçlara ulaşmaları gerekiyordu. Brolin bu konuda daha fazla bilgi edinemedi. Öte yandan bir randevu sağlamak için akla kararı seçti. Brolin çok önemli bir soruşturmanın söz konusu olduğunu ileri sürerek isteğinde directti kişisel olarak tanıdığı Bentley Cotlandın adını vererek gerekirse savcı yardımcısına haber verebileceğini söyledi Polis Merkezini arayarak Yüzbaşı Chamberlinle görüştü. Bu görüşmeler uzun sürmedi iki adam geçmişe en küçük bir gönderme yapmaktan kaçındı. Çeyrek saat sonra Brolinin cep telefonu çalışıyordu arayan şirketin halkla ilişkiler sorumlusuydu. Onu hemen bekliyorlardı.

Brolin Annabeli kent merkezinde bırakmış onunla bir Starbucks kafede randevulaştıktan sonra kuzeybatıya ken tin yüksek semtlerine yönelmişti. Yaklaşık bir buçuk kilometre uzunluğunda şirkete ait özel asfalt bir yolda ilerledikten sonra geniş bir çayırlığın ortasında yer alan çok büyük beyaz bir yapıya ulaşıyordu. NeoSeta bembeyaz duvar-larıyla kemerli açık avlularıyla ve kavuniçi tuğlalı birçok bölümüyle İspanyol tarzı çok büyük bir çiftliği andırıyordu. Duvarların konumu bunların ardında meraklı gözlerden gizli birçok alanın bulunduğu izlenimi veriyordu. Güneşin altında onlarca arabanın durduğu park yeri bu görünümle çelişiyordu. Burada yüz hatta iki yüz kişi çalışıyor olmalı diye düşündü Brolin. Arabasını park etti ve ana yapının arkasında sadeliğiyle göze çarpan üç uzun hangarın bulunduğunu fark etti.

Brolin NeoSetanın yalnızca görünürde bir çiftliği andırdığını fark etmekte gecikmedi. Giriş holü otomatik açılan cam kapılarıyla altodan geçilen güvenlik kemeriyle ultra modern bir yapıya sahipti asansörlere manyetik kartla giriliyordu.

Standart kıyafetli bir hostes ona hoş geldiniz dedikten sonra kimliğini ve özel dedektiflik belgesini sordu. Güvenlik burada çok ciddiye almıyordu. Antrasit rengi takım elbise giymiş bir adam gelip belgeleri aldı ve çizgileri duvarla birleştiği için pek fark edilmeyen bir kapının ardında kayboldu. Adamın küçük bir kulaklık taşıdığını fark eden Bro-linin içinden gülmek geldi. İnsan neredeyse kendini Langleyde CIA merkezinde sanacaktı.

Birkaç dakika sonra hostes sesi duyulmayan bir telefonun ahizesini kaldırıp başını salladı. Broline en sevimli gülümsemesiyle bir ziyaretçi kartı uzattı. Kırmızı bir karttı ve üzerinde kocaman bir Z harfi vardı. Böylelikle onun yalnızca bir ziyaretçi olduğunu herkes kolayca anlayacaktı.

- Bu kartı her an üzerinizde görünür biçimde taşımanız gerekiyor diye açıkladı ona. Bay Haggarth şimdi gelir.

- Bay Haggarth kim? diye sordu Brolin tezgaha yaklaşarak.

- Laboratuvarlarımızın teknik grup şeflerinden biri onun yanında da biraz önce telefonla konuştuğunuz halkla ilişkiler sorumlumuz bulunacak. Brolin kartı aldı bu arada asansörlerden birinin kapısı açıldı ve düzgün giyimli iki adam belirdi. Birinin üzerinde düğmeleri açık beyaz bir önlük vardı. Brolin bunların görünüşte önemli görevlerde bulunan insanlar olmalarına karşılık göğüslerinde mavi renk birer kart taşıdıklarını fark etti. Onu güvenlik kemerinin altından geçirdiler alarm çaldı. Güvenlik şefi Brolinin üzerini aramak için koşarak geldi ama halkla ilişkiler sorumlusu Donovan Jackman duruma müdahale etti.

Bay Brolin terörist değil ona içerde silahıyla birlikte eşlik etme sorumluluğunu ben üstleniyorum...

Brolini asansöre götürmek üzere dudaklarında yapmacıklı bir gülümsemeyle elini onun sırtına koydu.

Kabine girdiklerinde 2 no.lu düğmeye bastı -en üst kata çıkıyorlardı ama zeminin altında da en az üç kat vardisonra yüzünü özel dedektife döndü. Donovan Jackman ellisine yakın görünüşünde en küçük bir kusur

olmayan tipik bir üst düzey yöneticiydi Takım elbisesi kusursuzdu tıraşı öylesine sinekkaydıydı ki insan onun köse olduğundan kuşkulunabilirdi kaliteli bir tıraş losyonu sürün-müştü ve kahverengi saçları -boya mıydı acaba?- özenle ayrılıp sağ tarara taranmıştı. Dikkatli bakıldığında biraz Pierce Brosnanı andırıyordu. Randevu almak için sizi uğraştırdıklarına içtenlikle üzgünüm diye özür diledi zaman bakımından biraz sıkışmış da gecikmeyi kapatmak için haftada altı gün çalışıyoruz ekiplerimiz haftanın günlerine göre değişiyor bugün fazla kalabalık değiliz. Polis merkezinden Yüzbaşı Chamberlin konunun çok önemli olduğunu söyledi bana NeoSeta sizi bu konuda aydmlatabilirmiş doğru anlamış mıyım?

- Aynen öyle.

Brolinin verdiği kısa yanıt karşısında Jackman bakışlarını aşağı indirmede onun gözbebeklerinin derinliğinden yansıyan güce karşı koydu.

- Yüzbaşı Chamberlin duruma bana kısaca anlattı diye açıkladı Jackman. Örümcek ipliği ile bu ipliğin üretilmesi konusunda olabildi gince geniş bilgi almak istiyormuşsunuz. Bu nedenle Bay Haggarthtan bize katılmasını rica ettim. Kendisi bu tür malzemeler üzerinde çalışan ekiplerimizden birinin sorumlusudur. İkinci kata çıktıklarında Brolin koridorların şirket koridorundan çok ev koridoruna benzediğini gözledi. Zeminde Meksika tarzı karolar vardı beyaz duvarlar birkaç resimle süslenmişti -Copley ve Stuartın yavan kopyalarıduvar diplerinde özenle aydınlatılmış çizgili süpürgelikler vardı. Jackman onları sıcak bir bölmeye aldı. Bir çalışma masası ve akağaçtan yapılmış raflar yerde Kızılderili motifli büyük bir halı ince ağaç lamalardan oluşmuş Venedik tarzı storlar ve bilgisayarın arkasına konmuş ayaklı bir vantilatör odanın mobilyasını oluşturuyordu.

- Oturun rica ederim. Her şeyden önce size kısaca şirketimizi tanıtayım. NeoSetanın temel amacı örümcek ipliğiyle aynı özellikleri taşıyan endüstriyel ipek üretmektir. Bu amaçla dört yıl önce esas olarak genetik çalışmaları temel alan çok gelişmiş bir araştırma programı geliştirdik. Esas olarak özel sektör tarafından finanse ediliyoruz -NeoSeta borsaya açılmış durumda- ama Amerikan ve Kanada hükümetlerinin bize her yıl kredi sağladığı göz önüne alınırsa aynı zamanda kamu tarafından finanse edildiğimizi de söyleyebiliriz.

- Örümcek ipeğinin avantajı ne? diye sordu bu ipeğin inanılmaz ölçüde dayanıklı olduğundan haberi olan ama ayrıntıları bilmeyen Brolin.

- Birçok avantajı var. Bu ipek daha şimdiden Kevlardan altı kat da ha dayanıklı naylondan da iki kat daha elastik hafif ve esnek toksik değil ve biyolojik indirgemeye elverişli. Bilinen en dayanıklı malzeme.

Şu kalemi ele alalım örneğin. (Masasının üzerinden bir kurşunkalem aldı ve hafifçe salladı.) Bu kalınlıkta bir iplik uçmakta olan bir Boeing

747yi hareketsiz kılabilir. İnanın ki doğru söylüyorum internette dola şacak olursanız örümcek ipeğiyle ilgili dayanıklılık formüllerinin hep sine ulaşabilirsiniz olağanüstü bir şey bu.

İndirilmiş storların altından odaya güneş ışınları giriyordu. Brolin

Donovan Jackmanın karşısında tekerlekli bir koltuğa gömülmüştü. Eliyle bir işaret yaparak ona inandığını belirtti bu konudan söz edildiğini daha önce duymuştu.

- Hangi pazarları hedefliyorsunuz? diye sordu.

- Öncelikle iki dev alanı: tıp ve askerlik. Yakın bir gelecekte yeni tür bir ameliyat ipliği ile yapay bağ üretecek hale geleceğiz. Öte yandan bu iplikle üretilcek kurşun geçirmez yelekler askerler ve polisler için bir devrim yaratacak: daha dayanıklı daha esnek ve çok daha hafif olacak. Öyle ki bu malzemeyle kurşungeçirmez kukuletalar yapılabilecek. Asma köprü kabloları ya da balık misinaları pazarı bu saydıklarımın dışında kalıyor: yalnızca bu sonuncusu yılda beş yüz milyon dolarlık bir piyasa oluşturuyor düşünün!

- Aşağıda başvurduğunuz bütün güvenlik önlemlerinin nedenini şimdi anlıyorum...

- Zorunlu bir şey bu öncelikle sanayi casusluğunu önlemek gerekiyor sonra da bizim ordu hesabına çalışmamız yüzünden en azından ordunun finansmanıya çalıştığımız için. Bay Brolin daha geniş bilgi vermeye geçmeden önce yapmak istediğim bir şey var... nasıl demeli? Küçük bir saptama. Açıklayayım:

NeoSeta reklama gerek duymuyor şu an için perde arkasında kalmayı yeğliyoruz çalışmalarımız henüz sona ermedi ve sentetik örümcek ipeği üretimi henüz tam olarak gerçekleştirilmeye başlanmadı. Hazır olduğumuzda ulaştığımız sonuçları açıklayan bir kampanyayla ortaya çıkacağız. Bu arada bu sanayi sektörü çok hareketlidir dünya üzerinde birkaç rakibimiz var ve hepsi dışarı karşı gizlilik kartını oynuyor. Bu yüzden Yüzbaşı Chamberlinin ayrıntı vermemesine karşılık NeoSetanın adının uzaktan ya da yakından çok ciddi bir olayla ilişkisi olduğunu anladığım bu soruşturmaya karışmasını istemeyiz. Size yardımcı olmak için elimden geleni yapacağım buna karşılık sizden bu konuda çok ağız sıkı davranmanızı isteyeceğim. Brolin başını salladı Jackman parmak uçlarını ağzının önünde bir üçgen oluşturacak biçimde bitişti.

- Güzel bu durumda sorularınıza geçebiliriz. Bay Haggarth bizim....

teknik tamamlayıcımız olacak sizin için bir sakıncası yoksa böyle ifade edeyim olur mu Newton?

Newton Haggart sinirli bir gülümsemeyle karşılık verdi. Ütüsü bozulmasın diye bir kalçasının üzerine doğru eğilerek önlüğünü düzeltti. Kısa boylu çerçevesiz gözlükleri olan saçlarına kır düşmüş bir adamdı.

Br ol in blucininin arka cebinden not defterini çıkarıp dizinin üzerine koydu ve sormaya başladı:

Buraya gelmeden önce bir örümcek uzmanını gördüm bana büyük miktarlarda iplik üretimini sağlayacak kadar örümcek yetiştirmeye olanak bulunmadığını söyledi. Siz de öyle mi düşünüyorsunuz? Haggart başını salladı. Evet buna olanak yok yani kolay değil ve ne olursa olsun bir şey üretebilecek miktarda yetiştirmek olanaksız. Bunu şimdiye kadar kimse başaramadı mı?

Hayır sanmıyorum. İsterseniz sizi proje şefimizle tanıştırayım

örümcekler ve yaşamları konusunda benden daha geniş bilgi sahibidir. Bu söylediğiniz başarılsaydı bile verimli olmazdı bunun için birçok hektarlık bir alanı kaplayan bir işletme oluşturmak gerekirdi sonuç olarak da piyasaya verilmeyecek kadar önemsiz bir miktar üretim yapılabilirdi. Hayır böyle bir şey düşünülemez.

Brolin defterine yazdığı olanaksız sözcüğünün altını çizdi.

- Mademki örümcekler ipekböceğinin tersine bu kadar asosyal ve ehlileştirilmesi zor yaratıklar söylediğiniz işler için neden ipekböceği ipliği kullanılmıyor? Bu konuda fazla bilgim yok ama diye itiraf etti Brolin ipekböceği yetiştirilebiliyor ve büyük miktarda ipek elde edilebiliyor öyle ki tekstil alanında bütün dünyada kullanılıyor arada ne fark var?

- Örümcek ipeği karnının arkasında bulunan salgıbezlerinde üretir ve meme adı verilen iplik çıkarma organından salgılar diye açıkladı Haggarth. Kendini ağının en tepesinden aşağı bırakır sabit hızla düşer ve bundan çok homojen bir iplik elde etmek için yararlanır bu da bu ipliğe sağlamlık kazandırır. Buna çekme iplik ya da atkı ipliği adı verilir. Buna karşılık ipekböceği yani bombyx tırtılı sizin de söylediğiniz gibi başıyla milyonlarca defa sekiz çizerek ipliksi bir salya çıkarır. Bu salya sertleştiğinde iplik elde edilecek bir life dönüşür böylece ortaya çıkan koza yaklaşık otuz kat iplikten oluşur ve çok sağlam değildir. Aslında kurtçuğun ürettiği ipek ya elastikidir ya da sağlamdır örümcek ipeğinin tersine aynı zamanda iki özelliğe birden sahip olamaz.

- Bu durumda örümcek ipeğinin sahip olduğu özellikler sentetik olarak elde edilebilir mi? diye sordu Brolin. Jackman iyi bir aracı olarak bilgi akışını izliyordu ve şimdilik sorulardan ve yanıtlardan memnundu işletmede kullanılan teknikler hakkında fazla bilgi verilmemesine dikkat ediyordu. Haggarth konuşmadan önce dudaklarını büzdü:

- Bunu kim düşlememiştir ki? Hayır olanaksız. Bu ipeğin doğal özellikleri özellikle de örümceğin ürettiği atkı ipeğinin öylesine benzersiz özellikleri vardır ki kimse bunları yapay olarak elde etmeyi başa ramamıştır. Bu sekiz bacaklı küçük yaratık üzerindeki incelemelere bu yüzden milyonlarca dolar harcanmıştır.

- Peki öyleyse siz NeoSetada ipeği nasıl üretiyorsunuz?

- Basitçe söylemiş olmak için örümcekteki ipek proteinini kodlayan geni izole ettik bunu daha sonra ineğin meme bezlerinde etkin hale gelmesi için embriyon hücrelerinin içine yerleştirdik. Bu genetik bilgileri okuyup ipek proteini üretebilen bir organizmadır. Örümcekte ipek salgılayan bez ile meme bezleri arasında

büyük bir anatomik benzerlik vardır bilirsiniz. Her ikisinde de suda büyük miktarlarda eriyik haline gelen kar maşık proteinleri üretilip salgılayan epitel hücreleri bulunur. Sonuç olarak örümcek ipeği proteinleri içeren süt üreten transgenik inekler elde ediliyor. Bu proteinleri daha sonra filtreden geçirmemiz -litre basma yakl şık yirmi gram- izole edip arıtmamız gerekiyor. Proteinler daha sonra dünya üzerinde yalnızca bizim sahip olduğumuz bir teknikle iplik haline getiriliyor. Çok gizli bir yöntem bu burada bile çok az kişi biliyor.

Brolin bazı bilgileri not aldıktan sonra bir süre sustu. Yöntem kar maşıktı maliyetinin yüksek olduğu da kesindi. Neredeyse gözle görüle meyecek kadar ince bir iplik için bu kadar zahmete girmek ona tuhaf neredeyse gülünç geliyordu. Bir saç telinden on kat daha ince demiş ti örümcek tutkunu Nelson Henry.

- Aklınız almıyor değil mi?

Haggarth bunu pek denetleyemediği bir sevinç ifadesiyle söylemişti bu etkinlik alanının tümü onun için konuştuğu kişilerin yüzünde beliren hayret ifadesini görmek için başkalarıyla paylaşmaktan hoşlandığı bir büyülenme ve sevinç kaynağıydı.

- Biliyorsunuz diye ekledi örümcek ipeği öteki eklembacaklıların ipekböceğinin kınkanatlıların ya da daha başka böceklerin ürettiği ipekten temelde farklı değildir. Esas olarak basit aminoasitlerden glisinden ve alaninden oluşur. Örümceği tüm öteki böceklerden farklı bir yaratık yapan salgıladığı ipeği iplikçik haline getirme yöntemidir.

Onun yaptığını başka hiçbir tür yapamaz ve bu özellik dört milyon yıldır süregelmektedir. Örümcekler sıvı protein içeren bir eriyiği dünya üzerinde bildiğimiz en sağlam ipliğe dönüştürebilirler. Bu dönüşüm özel bir malzeme kullanılmadan normal basınç ve sıcaklık altında toksik kimyasal ürünler eklenmeksizin gerçekleşir ve bu olay parma gınızın bir ekleminden daha büyük olmayan hatta daha küçük bir or ganizmanın içinde gerçekleşir!

Newton Haggarthın örümceklere karşı beslediği duygular büyülenmeden öte bir şeydi onlara neredeyse kutsal bir inanca tapar gibi taptığı açıkça görülüyordu.

Ve bizler diye sürdürdü üstün zekalı adam elimizde bunca laboratuvar ve ileri bilgi bulunmasına karşılık onun ürettiğini üretemiyoruz...

Evet yani üretemiyorduk diye düzeltti Jackman. NeoSeta orta-ya çıkıncaya kadar.

Laboratuvarlarınızı gezme olanağı bulabilecek miyim? diye sordu Brolin. Jackman ellerini göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Sanırım olmayacak. Ben bile oralara zor giriyorum hem de hepsine değil. Buna karşılık size örümcek örneklerinin incelendiği bölümleri gösterebilirim. Özel bir bilgi mi edinmeniz gerekiyor?

- Hayır yalnızca... havaya girebilmek için. İnsan gözüyle gördüğü zaman aklına yeni fikirler ve sorular geliyor.

Jackman bu düşünceyi onayladı. Ayağa kalktı.

- Bu durumda aşağı inebiliriz. Ne tür bir soruşturma yaptığınızı so racak olsam sizi zor durumda bırakır mıyım?

Jackman onlara koridora kadar eşlik etti ve bürosunun kapısını özenle kapadı.

- Yüzbaşı Chamberlinin size söylediklerinin ötesinde bir şey söyleyemem dedi Brolin kendi hesabına onlara gizemli görünme düşüncesinden belirli bir zevk duyarak. Diyelim ki elimize bir miktar örümcek ipeği geçirdik ve onun kime ait olduğunu bulabilecek kadar bilgi edinmek istiyoruz.

- Ne kadar bir miktar? diye sordu Haggarth.

- Çok. Gerçek miktarını saptamak için şu sırada bir böcekbilimci onun üzerinde çalışmakta. Bir atkı ya da küçücük bir battaniye dokuyacak miktarda diyebilirim.

Haggarthın yürüyüşü birden ağırlaştı. Kaşlarını o kadar çatmıştı ki öfkelenmiş gibiydi. Brolin ona yaklaştı:

- Bir sorun mu var?

- Uh... Yani... olacak şey değil bu yani bu miktarda ipek. Biz bu alanda araştırmalarımızın sonuna yaklaşmış durumdayız ve bu kadar ipek elde edemedik ordu bile otuz yıllık bir araştırmadan sonra bundan vazgeçip işi özel firmalara devretti onları yalnızca finanse ediyor. Hayır bu söylediğiniz olacak şey değil.

Brolin elini kaldırdı.

- Öyleyse ne? Bir uzman o maddeyi tanımladı. Örümcek ipeğiymiş doğal.

Haggarthın yanağının üstü sinirli biçimde seğirdi. Kaygılı bir ifadeyle yanıt vermeden önce gülümsemeye çalıştı:

- Bu belki de kayıtlara girmemiş bir örümcektir. Dev bir örnek...

Yeniden yürümeye başlarken aptalca kikirdedi.

25

Cumartesi öğleden sonra gezmeye çıkmış kalabalıkları Portlandın kent merkezindeki Pioneer Place Ticaret Merkezine çeken Yamhillde insanlar itiş kakış dolaşıyordu. Fazla kilolarını polis üniformasının al tında taşıyan Larry Salhindro Annabelin yanındaydı. Onu bulmak zor olmamıştı zamanının çoğunu geçirdiği polis merkezine edilen bir tele fon gelip onu bulmasına yetmişti. Annabel Brolin onu bırakır bırakmaz belki de polis kimliğinin sağladığı güçten burada yararlanamadığı için kendini yetersiz hissettiğinden Larry ile temas etmeyi düşünmüştü. İnsana dokunan bir yanı vardı Annabel onun düşünceli davranması sayesinde burada Joshua'yla beraberdi çevresini etkileyen bir kibarlık dalgası yayıyordu. Ayrıca şunu da kabul etmek gerekirdi ki soruşturmayı yürütmek için gerekli tüm bilgilere sahipti Annabel onunla birlikte olduğunda herhangi bir yerde herhangi bir kişiyi sorgulayabile-ceğini biliyordu.

Ona saldırıya uğrayan kurbanlardan birinin evinde bulunan örümceklerden birini yanında getirip getiremeyeceğini sormuş o da içine büzülmüş bir kara örümceğin bedenini koyduğu tüple birlikte polis merkezinden çıkabilmek için elinden geleni yapmıştı.

Larry genç kadından yeni haberleri aldı sabah olup bitenden haberi vardı. Annabel olası katille temasa geçmiş ama eli boş dönmüştü. Bunun basitçe anımsamak bile onu çileden çıkanyordu.

Salhindro onu gevşetmek için espriler yapmaya başladı. Bu nazik konuyu ona unutturduktan sonra kendisini neden görmek istediğini -üstelik bir örümcek örneği ile birlikte- öğrenmeye çalıştı.

- Hiç olmazsa nereye gittiğimizi söyleyin bana! diye mızıklandı yalancıkdan.

- Söyleyecek olursam benimle gelmeye itiraz edersiniz.

- Yasadışı bir şeyse bu kesin!

- Bütünüyle yasal korkmayın. Buna karşılık bütünüyle tehlikesiz olduğunu söyleyemem dedi alaycı bir tonla.

Genç kadının neşeli hali Larrynin yüreğine su serpti. Konuşma tarzı böyle gerçekten tehlikeli olsa bunu bana söylemezdi diye düşündü.

Ayrıca size teşekkür etmek istiyordum Larry. Beni buraya çağırdı-ğınız için Larry geniş omuzlarını silkti. Josh başkaları gibi değil.

Salhindro aslında artık başkaları gibi değil demeyi düşünmüştü. Bunun için ona kızamayız diye sürdürdü o öyle hepsi bu atipik bir insan. Zaman zaman kendime bu gezegende bizimle birlikte yaşı-yor mu yoksa geçerken mi uğramış diye soruyorum. Annabel bu sözlerle güldü. Salhindro devam etti: Hayır yemin ederim size. Nesi var? Otuz beş yaşında? Sanki yet-miş yaşındaymış o yaşa kadar ikiyüzlü bir yaşam sürdürmüş gibi davranıyor.

Düşünebiliyor musunuz? FBI'da karakter çözümlemesi alanın-da yetişmiş Portland Polis Teşkilatında geleceği parlak bir müfettiş. Özel dedektif olmak herkesten uzak yaşamak hatta inzivaya çe-kilmek için her şeyden vazgeçiyor. Zaman zaman bana Hemingway'i anımsatıyor belirli bir bilgiğe sahip gözlem gücü yüksek ama sonuçta yaşama küskün... İşte bu yüzden sık sık sizden söz ettiği için kendi kendime bir süre birlikte olsanız iyi olur diye düşündüm. Biliyorsunuz çok derin bir yalnızlık içinde.

Annabel başıyla onayladı. Anlıyorum Larry...

Biliyorum. Bunu geçen gün sizi ilk gördüğümde gözlerinizden okudum.

Sizin de bakışlarınızda kimi zaman yalnızlık kuşklarının okun-duğu aynı gölgenin perdesi var.

Annabel ürperdi. Salhindro hiç kuşku yok sürprizlerle dolu bir in-sandı. Sohbeti orada kesmek isteyen genç kadın kendine sundurmala-rın altında gölgelik bir yol bulup oraya seğırtti. Sabahın nemli sisi artık bir anı olarak kalmıştı hatta bu mavi gök altında ve bu cehennem sıcağında insan düş gördüğünü düşünebilirdi. Kırmızı kaldırım taşlarının ayakkabıların tabanını yakmak için ısıyı özellikle biriktirdiği izlenimini alıyordu. Cebinde sakladığı kent planını çıkarıp inceledi ve Morrison caddesine sapmak için döndü kısa süre sonra da Böcek Dünyası ta-belasını gördü Salhindro da peşinden geliyordu.

Küçük dar ve derin karşılıklı duvarları tavandan yere kadar cam kafeslerle dolu bir dükkandı.

- Beni buraya sokmaya niyetiniz yoktur sanırım!

- Görüyorsunuz işte nereye gittiğimizi iyi ki daha önce söylememişim. Annabel içeri girdiğinde kötü kokuyla karşılaşmadığına şaşırıldı. Burası hayvan satan bir dükkan değil ki diye hemen kendini düzelitti. Gerçekten de içi fare dolu büyük bir kafesin dışında kafeslerde yılanlar birkaç akrep ve birçok tür örümcek vardı. Hava nemliydi ve neredeyse dışarıya kadar sıcaktı. Salhindro içeri girdikten sonra kapıyı kapattı iğrendiği için yüzünü buruşturdu.

- Merhaba dedi oldukça çekici bir kadın.

Üzerinde uzun adaleli bacaklarını meydana çıkaran bir şort Be aver Football Team yazılı bir tişört ve bir çift spor ayakkabı vardı. Kı zıl saçlarını uzun bir atkuyruğu yapmıştı Annabel kadının ensesinde bir dövmenin ucunu fark etti kumaşın üst tarafında yalnızca iki siyah çizgi vardı.

- Yardımcı olabilir miyim? diye sordu Salhindronun üniformasın dan rahatsız olmaksızın.

Salhindro derin bir iç geçirdikten sonra içinde birkaç gün önce İnıkadını sokan örümceğin bulunduğu tüpü gösterdi.

- Evet bu yaratığın önemli olabileceği bir olay üzerinde çalışıyoruz diye açıkladı.

Biz sözcüğünü kullanması Annabelin hoşuna gitti böylelikle soru larını oranın yerel polisiymiş gibi sorabilirdi.

- Gösterin bakayım.

Satıcı kadın tüpün ağzını açmadan önce örümceği dikkatle inceledi. -Hey! Ne yapı... Salhindronun sözünü kesti:

- Ölü bir örümcek bu size yardımcı olmamı istiyorsanız daha ya kından incelememe izin vermelisiniz.

Tezgaha kadar gitti ve böceğin küçük bedenini bir kağıdın üzerine koydu.

Sonra dükkanın arkasında kayboldu. Yan açık kapıdan sesi geldi:

- Polisin örümcek ısırmalarıyla ilgilendiğini bilmiyordum!

Geri geldi bir elinde bir büyüteç öteki elinde bir kalın bir fasikül vardı.

- Polis ile bu böcek arasında ne ilişki olabilir ki? diye sordu eklembacaklıyı göstererek.

- Birini örümcek ısırıldı dedi Salhindro ve ortada ilginç durumlar var sizin düşüncenizi almak istedik. Bu hayvanın burada yaşayan bir örümcek olup olmadığını öğrenmek istiyorduk.

Dükkan sahibi eliyle anladığını işaret etti.

- Size şimdiden bunun bir karadul olduğunu söyleyebilirim. Yani bana öyle geliyor.

- Oregon'da karadul var mı? diye sordu Annabel.

- Oh evet Oregon'da birçok hayvan türüne rastlanıyor!

- Evlerde de rastlanıyor mu?

- Yaygın olarak. Karadul ve Loxosceles reclusa insan için zararlı olan iki türdür tarlalarda bulunduğu gibi eyaletteki evlerde de bulunabilir insanların yakınında yaşamaktan hoşlanan yaratıklardır. İlki mobilyaların masaların çalışma masalarının ve yatakların altını sever. Ne mutlu ki çok sinirli bir hayvandır ve yaklaşıldığında kendini ağdan aşı

bırakıp saklanır. Buna karşılık ikincisi net olarak daha saldırgandır. Ne olursa olsun insanların ısınmamaya dikkat etmesi gerekir.

Öldürücü müdür?

Ender olarak ama olabilir. Özellikle sağlıklı kırılgan insanlar için.

Salhindro huzursuz olduğu için kafeslerden olabildiğince uzak duruyordu. Sordu:

Bayan bu karadul için bana öyle geliyor dediniz emin değil misiniz? Söyle ki bu biraz özel bir yaratık. Pek rastlanan bir tür değil bunu doğrulayacağım. Ah bana bayan demeyin olur mu? Adım Debbie.

Elindeki fasikülü açtı ve önündeki örümceği fasikülde renkli tablo-lar halinde gösterilen örümceklerle karşılaştırmaya başladı. Sonuca ulaşması uzun sürmedi:

Evet bu bir karadul. Bununla birlikte bu örümceğin bu bölgeye ait olmadığını size söyleyebilirim. O ısırma bir yetiştiricinin yanında mı meydana gelmiş?

Yetiştirici mi? diye yineledi Salhindro bir şey anlamaksızın.

- Evet örümcek yetiştiricisi. Çünkü bu tür karadullar buralarda yaşamaz. Bir Latrodectus mactans olarak gözüme biraz iri gelmişti. Bu

tür Latrodectus menavodi Hint Okyanusunda çok büyük bir adada Madagaskarda yaşayan bir tür.

Annabel başını salladı.

- Ama bu ithal edilmiş bir tür diye itiraz etti New Yorklu dedektif demek istiyorum ki sizinki gibi dükkanlarda bulunabilir değil mi?

Debbie dişetiyle yanağının arasına sıkıştırdığı sakızını çiğnemeye başladı.

- Portlandda mı? Bu beni şaşırttı! Örümcekler konusunda en iddialı dükkan benimkidir böyle bir tür bana ısmarlanmış olsaydı bunu anımsardım.

- Neden? Ender bulunan bir tür mü bu?

- Ender değil ama son derece tehlikeli. Menavodi en zehirli karadullardan biri belki de en zehirli olanıdır. Bir insanı öldürebilir. Bakın bana

birinin bu örümcek tarafından ısırılarak öldürüldüğünü söylemiyorsunuz değil mi?

Annabel Salhindronun vereceği tepkiyi gözledi. Gerçekten de bir kaza meydana geldi diye kabullendi.

- Hayır bana masal anlatmayın bir örümceğin neden olduğu basit bir kaza yüzünden bana sorular sormak için buraya iki polis göndermezler. İtfaiyeden ya da kentin sağlık servislerinden adam gelebilir gelse gelse. Lanet olsun siz bir cinayetten kuşulanıyorsunuz değil mi?

Salhindro suratını astı.

- Şimdilik hiçbir şey düşünmüyoruz yalnızca bilgi alıyoruz. Şimdi şu menavido nedir bu yaratık nereden bulunabilir?

Debbie sakızını almak için arkasını döndü ve incelemek için kara dulun bacaklarını dikkatle ayırdı.

- Benim düşüncemi öğrenmek istiyorsanız bunun sahibini örümcek yetiştiriciler arasında arayın. Ülkeye bir menavodi getirtebilmek için çok önemli çevreler ile tanışıklık içinde olunması gerekir.

O küçük beden üzerinde aradığı şeyi buldu ve başını eğdi.

- Ve size şunu söyleyebilirim ki o kişi birini isteyerek zehirlemeye kalkmışsa çok kötü hatta kaçığın biri olmalı.

- Neden? diye sordu Annabel.

- Çünkü bu örnek bir dişi. Ve kendine bir menavodi alabilen bir yetiştirici son günlerdeki gibi çok aşırı sıcaklar olduğunda dişi karadul son derece saldırgan hale geldiğini zehrinin de daha etkili olduğu nu çok iyi bilir bu durumda karadulların en tehlikelisi olan menavo dinin neler yapabileceğini bir düşünün.

Annabel ile Salhindro bir an bakiştılar.

- Ve hepsi bu kadar da değil diye ekledi Debbie. Menavodinin çok kötü bir ünü vardır yatakların ayakkabıların ya da giysilerin içine saklanmaya bayılır.

- Şaka ediyorsunuz? dedi Salhindro kaygıyla.

- Hiç de şaka etmiyorum. Düşünün ki bu hayvanlar diye söz ettiğiniz yaratıklar benim tutkumdur evlenmedim ben bu küçük bayanlar gibiyim kendi ağımlı öüyorum ve kişisel olarak onlar konusunda hiç şaka yapmam. Annabel kahverengi bir yerörümceğinin barınağını örten bir cam plakanın üzerine eğildi. Örümcek hareketsizdi avını bekliyordu.

- Bölgede sizin gibi örümcek tutkunu olan kişileri iyi tanırırsınız değil mi? diye sordu. Bize bunların bir listesini verebilir misiniz?

- Gerçek örümcekseverler bana gelir hayvan satan o büyük mağazalara gitmez. Size liste verebilirim ama tanıdıklarımın hiçbiri menavo-dilerle eğlenmez bunu size garanti edebilirim.

Salhindro başını öne doğru uzattı konunun kendisini aştığını belirtmek istiyordu sanki.

- Aralarında ne fark var? Bir tarantula ile bir karadulun?

- Çok fark var memur bey. Bir örümcek tutkunu yetiştirdiği örümcekleri hayranlıkla izlemekten zevk alır zamanını onlara bakmakla beslenmelerini üremelerini hareket etmelerini izlemekle geçirir... Kimi zaman onlar için mekanlar düzenler tanıdığım birinin yalnızca kendi yerörümceğine ayırdığı bir odası vardır rahatça dolaşması için onu serbest bırakır. Tanıdığım bir başka kişi toplum halinde yaşayan örümceklere hayrandır -böyleleri o kadar azdır ki- salonuna yerleştirdiği incir ağacının üzerinde yaşayan bir örümcek kolonisine sahiptir. Yaklaşık elli kadar küçük örümcek o küçük ağacı ince bir ağla örtmüştür ve orada topluluk halinde yaşarlar oh kaygılanmayın bunlar küçücük örümcekl er dir ve fazla ağ örmezler salonda hiçbir tehlike yaratmazlar... Her tü-rün kendine özgü özellikleri vardır bu da onları büyümlü kılar. Ama karadul menavodiye gelince onun yaptığı tek şey öldürmektir. Dar dükkana sessizlik çöktü.

Peki size teşekkür ederiz dedi sonunda Annabel. Aklımıza takılan bir şey olursa belki size...

Evet hiç duraksamayın. Durun size kartımı vereyim. Ha bir de benden istediğiniz o listeyi. Ama onları tedirgin etmeyin olur mu? Ad-larını size benim verdiğimi söylemeyin yoksa müşterilerimi kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya kalırım.

Annabel ile Larry sokağın boğucu sıcakına çıkmak üzere kapının eşiğine gelmişken Debbie onlara son bir öğüt verdi beğendiği ve dük-kanına yeni gelenlere verdiği bir öğüttü:

İnsanlar pek akıllarına getirmezler ama şunu bilin ki eklembacaklılar ailesinin çok küçük bir bölümü bir kedinin büyüklüğüne ulaşacak olsa insan türü yeryüzünden silinip gider bu kusursuz leşçiler hepimi-zi yiyip bitirir.

26

Newton Haggarth ısrarla söylemişti bugün NeoSetanın geliştirdiği yöntemden başka bir yöntem kullanılarak büyük miktarlarda örümcek ipeği elde etmeye olanak yoktu. Ona göre polisin bulduğu koza ancak bombyx ipeğiyle yapılmış olabilirdi örümcek ipeğiyle değil. Oysa polia merkezindeki böcekbilimci hiç kuşku duymuyordu o koza örümcel< kökenliydi.

Brolin konuya yeniden dönmeye karar verdi bir açıklama alması gerekiyordu:

- Bizim bulduğumuz ipeğe dönecek olursak kendi kendime buradan kaynaklanan bir kaçak olup olamayacağını soruyordum bir işçi ürettiğiniz ipeğin birazını alıp...

- Sözün gerisini getirmenize izin vermiyorum diye araya girdi Haggarth.

İki nedenle. Önce bizim ürettiğimiz ipek oldukça özel bir maddedir çok ileri düzeyde yapılacak bir inceleme doğal örümcek ipeğiyle arasındaki çok küçük farkı ortaya çıkarılabilir öte yandan biz henüz o aşamaya ulaşmadık başka deyişle elimizin altında rezerv yok. Şu an için elde ettiğimiz miktarlar gülünç denecek kadar az sizin bulduğunuzla ilgisi olmadığı görülüyor...

- Araştırmalarımızın geldiği nokta hakkında daha kesin bilgiler verilmesine gerek olmadığını düşünüyorum diye sözünü kesti Donovan

Hackman. Sorunuzun yanıtını aldınız Bay Brolin o ipek NeoSetadan gelmiş olamaz.

Özel dedektif durumu kabullendi. Haggarth daha fazla bilgi edinmek için ellerindeki ipeğin nereden geldiği hangi koşullarda ellerine geçtiği hakkında ona birkaç soru daha sordu ama Brolin zemin kata inmek için bir başka asansöre yöneildikleri süre içinde konuyu değiştirdi. Özel dedektif asansör kabininde halkla ilişkiler sorumlusu Donovan Jack-manı inceledi. Brolini etkileyen çevresine hakim oluşuydu. Gözünden hiçbir şey kaçmıyor bakışları içindeki duyulan asla ele vermiyor içinde bulunduğu ortamda o ortama bağlı olmaksızın deviniyor yaşam onun üzerinden kayıp gidiyordu. Evet böyleydi. Bu bakımdan Broline çok benziyordu.

Kapılar çınlayarak açıldı.

Newton Haggarth gözlüklerini burnunun üzerine yerleştirmek için geri itti eliyle seyrek saçlarını sıvazladı ve Broline döndü.

Bana artık ihtiyacınız olmadığını düşünüyorum bazı teknik sorularınız olursa. meslektaşlarım sizi bilgilendirebilir. Soruşturmanız için size iyi şanslar diliyorum.

Elini ona uzattı ve Brolin onun elini sıkarken gözlerini hemen yere indirdi.

Jackman daha sonra özel dedektifi bir bölmeden geçirerek duvarla-rında laboratuvarlara bakan büyük pencereleri olan bir koridora götür-dü. Bunlardan ilkine girdiler burası beyaz boyalı içinde birkaç ot min-der özellikle de içinde onlarca tür örümcek bulunan yüksek cam ka-fesleri içeren bir bölme-ydi. Önlüklü iki kadın mikser benzeyen bir ci-hazın önünde bir şey yapmakla meşguldü.

Gloria bize biraz zaman ayırabilir miydin? diye sordu Jackman. Daha ince yapılı olan kadın döndü. Kırk yaşlarındaydı sarı saçları küt kesilmişti ve biraz katı görünüşlüydü ama kısa süre sonra gülümse-diğinde bu hava dağıldı. Gözlerinin altında neredeyse yanaklarına kadar uzanan siyah halkalar vardı. Sizin için ne yapabilirim?

Hu Bay Brolin özel dedektif örümceklerle ilgili bir olay üzerinde polisle işbirliği yapıyor.

Bak sen bu konu beni meraklandırdı. - Sizin sevimliliğinizle belki bir sonuç elde edebiliriz benimki bir işe yaramadı dedi Brolin neşeli bir havayla.

Her şeyde bir sahtelik vardı Brolin kendisiyle karşılaşabilecek her çalışanın önceden uyarıldığı duygusunu alıyordu.

- Laboratuvarımıza hoş geldiniz dedi. Ben proje şefi Gloria Helskeyyim. Kendisinden on yaş daha küçük ama yirmi kilo daha ağır olan öteki kadına döndü. Kiloluydu ama bebek yüzlü değildi bakışlarını kaçırıyordu ucuz küpeleri vardı makyajı çok özenli değildi ve önlüğünün altından görünen eski giysileri onun yalnız yaşayan biraz kıyıda köşede kalmış bir kadın olduğu izlenimi veriyordu. Olasılıkla kırsal bölgeden geliyor diye düşündü Brolin üniversite okuyabilmek için varını yoğunu harcamış yine de büyük kente hiçbir zaman uyum sağlayamamış biri.

- Bu hanım da Connie dEils teknisyenlerimizden biri.

Brolin ikisini de selamladı.

Connienin elinde çok ince bir şırınga vardı.

- Kaygılanmayın sizin için değil diye şaka yaptı Gloria Helskey.

Çorba içme zamanı şimdi.

Brolin kaşlarını oynattı. Şişko teknisyen Connienin cam kapaklardan birini açıp yüksek kasalardan birinin içine girerek ağının üzerinde hareketsiz duran bir örümceği bir hamlede yakalamasını izledi. Bir kahve fincanı iriliğinde oldukça etkileyici bir türdü. Connie onu çıplak elle bir oyuncağı tutarmış gibi yakaladı. Elinde dikkatle evirip çevirdi ve şırınganın içindekini bedenine boşalttı.

- Aminoasitler bakımından zengin kendi doğal ortamlarında bul duklarına yakın bir eriyiktir diye açıkladı bu arada proje şefi Broline. Connie için kaygılanmayın Nephilalar ısırmaz.

Connie gözlerini iri iri açıp şefine baktı.

- Evet tamam diye düzeltti şef ısıırılar... Ama ender olarak zehirleri de bütünüyle zararsızdır.

- Bu örümceklerin görevi ne? diye sordu Brolin.

- Oh bunlar bizim çalışmamızın erleridir. Bu türden her gün biraz ipek elde edebiliyoruz herhangi bir şey üretecek kadar değil ama bu bizim onun ürettiği ipeği incelememizi sağlıyor.

Donovan Jackman konuşmayı rayına oturtmak için söze karıştı:

- Bay Brolin NeoSetadan çok size örümcekler hakkında bazı sorular sormak istiyordu.

Brolin sinirlenmeye başladı. Sevgili şirketinin en önemsiz gizlerini bile saklamaya çalışan bu adam onu kızdırıyordu.

- Gerçekten de öyle dedi. İpek üretmek üzere daha önce çalışma yapıp yapılmadığı hakkında bilginiz var mı?

Gloria Helskey örümceklerin toplumsal yaşamı hakkında daha önce verilen bilgileri doğrulayan bir açıklama yaptı.

- Başka örümcek türleri üzerinde de çalışıyor musunuz?

- Hayır bizim tek amacımız endüstriyel ipek üretmek. Daha çok zehirlerle ilgilenen bazı ilaç üreticisi grupların amacını gütmüyoruz biz. Onlar özellikle Latrodectus yani karadul ya da Phoneutria ve Atrax gibi türlerle dünya üzerindeki en tehlikeli örümceklerle ilgileniyorlar. Onların zehirleri yarının ilaçlarının temelini oluşturuyor. En azından bu konularda uzmanlaşmış dergilerde okuduğumuz bu. Brolin bu arada ona karadulların bir orman açıklığında kısa sürede çoğalması konusunda bir düşüncesi olup olmadığını da sordu kadın bu soruya hiçbir mantıklı yanıt veremedi. Ona Oregon yöresinde bulunan en tehlikeli örümcek türleri hakkında bu türlerin alışkanlıkları hakkında sorular sordu soracak bir şeyi kalmadığında da Donovan Jackmanın rahatlamış bakışları ve sevinçli gülümsemesi altında ona teşekkür etti. Bu arada Connie deEils bütün Nephilaları ısırılmadan doyurmuş ve aksak yürüyüşüyle cam hapisaneden dışarı çıkmıştı.

Brolin proje şefi hanıma kartını bıraktı ve onun direkt telefon numarasını almakta ısrar etti. Jackman bundan pek hoşlanmadı ama karşı çıkmadı. Brolin park yerinin ağır havasına yeniden döndüğünde vakit akşama yaklaşıyordu. Anayola sapıp Portland yönünde ormanları geçmeye başlamadan önce bu çok büyük İspanyol çiftliğinin dikiz aynasında giderek küçülmesini izledi.

Cep telefonuna mesaj gelmişti. Larry Salhindro onu çeyrek saat önce aramıştı. Annabelle birlikteydi ve kentin kuzeyindeki Alameda semtine bir örümceğin saldırısına uğrayan Bay ve Bayan Rice'in evine doğru gidiyorlardı.

Mustang Union Caddesinin rampasına sardığında saat neredeyse akşamın yedisiydi. Güneş ortalığı o kadar kavurmuştu ki asfalt kauçuk gibi yumuşamıştı. Gökyüzü lekesiz mavilikteydi ve sıcak arabanın deri koltuklarını parlatıyordu.

Ricelar iddiasız bir evde oturuyorlardı üzerini ot bürümüş hap kadar bir bahçeleri vardı. Brolin zili çaldı kapıyı yaşlıca bir kadın açtı. Salhindro kadının arkasında belirdi.

- Bayan Rice bu size sözünü ettiğim birlikte çalıştığımız arkadaş diye açıkladı.

Yaşlı kadın Broline yol vermek için geri çekildi.

- Hoş geldiniz.

Onu Larry ile birlikte Annabelin masanın başında yaşlı bir adamla birlikte oturduğu mutfığa götürdü.

- Bir şey içmek ister misiniz? diye sordu Bayan Rice.

Brolin teşekkür etti ve Annabele baktı. Annabel onu gözlerini hafifçe kırıştırtarak selamladı. Açtığı saçları flanel gömleğinin üzerinde Çin mürekkebiyle çizilmiş bir sürü çizgiyi andırıyordu.

- Ne yapıyorsunuz burada? diye mırıldandı Salhindroya.

- Arkadaşının fikriydi bu.

- Soruşturmanın bu tarafını Meats ve müfettişleri üstlenmemiş miydi?

- Evet ama Annabel zaman kazanmak için ısrar etti. Hey sen onu benden daha iyi tanıyorsun nasıl inandırıcı olabildiğini bilirsin!

Brolin homurdanarak Annabele ve Rice çiftine döndü. Genç kadın

Broline işaret etmeden önce önüne konmuş portakal suyunu bitirdi:

- Joshua Bay ve Bayan Rice bizim bazı sorularımızı yanıtlamayı ka bul etti. Tatil için yanlarına gelen torunları beş gün önce bir örümcek tarafından ısırılmış. Hem de burada mutfakta öyle değil mi? Bay Rice onayladı.

Salhindro gömleğinin cebinden çıkardığı bir kağıdı açtı.

- Söz konusu hayvanı bulduk böcekbilimciye göre bir Loxosceles reclusaymış diye okudu. Tehlikeli ama ender olarak öldürücüyümüş. Sorun onun bu kentte pratik olarak rastlanan bir örümcek olmaması. Çiftliklerde ya da küçük yerleşim yerlerinde ona rastlanabilirmiş ama on binlerce kişinin oturduğu bir semtte değil.

- Çocuk nasıl? diye sordu Brolin.

- İyi.Hastanede ısırik bir... nekrotik lezyon oluşturmuş diye okudu Salhindro elindeki kağıttam. Doktorlar korkmuşlar zehir bir çocukta öl dürücü olabilirmiş. Görünüşte çocuk iyi zamanında müdahale etmişler

- Bay ve Bayan Rice olayın nasıl meydana geldiğini biraz önce bize anlattılar diye araya girdi Annabel.

Öğleden sonra ikisinin de salonda bulunduğu sırada Jonathan çocuk bağırmaya başlamış. Örümceğin zeminde olduğu anlaşılıyor Jonathanın ayakları çıplakmış ayağının kenarından ısırılmış.

- Bu olay olduğunda şu kapı dedi Brolin camlı mutfak kapısını göstererek açık mıydı?

Bay Rice başını salladı.

- Her yeri kapalı tutarız klimamız var. Pencereleri evi havalandırmak için yalnızca akşamları açarız.

- Gün içinde ziyaretinize gelen biri oldu mu? Ya da dün?

- Hayır diye yanıtladı Annabel çiftin adına. Bayan Rice bu sabah alışverişe çıkmış hepsi o kadar.

- Evin çevresinde dolaşan birini fark ettiniz mi?

- Hayır gazeteler ne yazarsa yazsın burası sakın bir semttir diye yanıt verdi yaşlı adam. Beş altı blok ötesi biraz hareketlidir ama burada hiç olay olmaz.

Brolin kollarını kavuşturup çenesini göğsüne dayadı. Kentin göbeğinde alışılmadık biçimde rastlanan bu örümcek saldınları bir rastlantı değildi o varsayıma inanamazdı Carol Peytonun cesedinin bulunmasından sonra buna inanamazdı. Peki bu... örümcek-katil ölüm makinelerini evlerin içine nasıl sokuyordu?

- Hafta içinde evden ayrıldınız mı? diye sordu Salhindro.

- Hayır kalçam rahatsız sonbaharda ameliyat olacağım fazla yürüyemediğim için birkaç haftadır evden çıkmıyorum. Söyleyin bana bunun bir suçlunun işi olduğunu mu düşünüyorsunuz?

- Hiçbir olasılığı göz ardı etmiyoruz.

Brolin bir eve örümcek sokabilmek için başvurulabilecek bütün yöntemleri aklından geçirdi.

- Postayla bir şey gönderildi mi? diye sordu.

Bay Rice olumsuz yanıt verdi. Sonra karısı elini kaldırdı:

- Düşünüyorum da olayın olduğu sabah bir koli aldım. Anımsıyorum çünkü kimseden bir şey beklemiyordum bu yüzden de nereden geldiğine dikkat ettim içinden de zaten bir şey çıkmadı.

- Gönderici adı yok muydu?

- Hayır Portlanddan geliyordu o kadar. Büyük bir paket değildi oh ne yazık ki kutuyu çöpe attım.

- İçinde ne vardı?

- Tuhaf olan da bu zaten içinde hiçbir şey yoktu. Kötü bir şaka ya da yanlışlıktı herhalde bilmiyorum. Kutu beyaz küçük parçacıklarla doluyduhani bilirsiniz köpük parçaları ya da başka bir şey. Brolin yüzünü buruşturdu. O kutuyu boşalttınız mı? Çok hafifti elimi içine soktum köpük parçalarının arasına ama söyledim size içinde hiçbir şey yoktu.

Kutuyu daha sonra ne yaptınız? Oh... Sanırım şuraya girişe bıraktım. Mutfaktan birkaç metre uzaklıktaki koridoru göstermek için eğildi.

Dışarı çıkıp onu çöpe atmak için.

Brolin Annabel ile Salhindroya baktı ikisi de aynı şeyi düşündüklerini işaret etti. Örümcek evin içine böyle girmişti en büyük olasılık buydu.Bayan Rice kutuyu karıştırırken örümcek onu sokmadığı için çok şanslıydı

tehlikeli biri tarafından oraya özenle yerleştirilen Loxosceles kutunun içinde köpüklerin arasında bir yerdeydi. Sonra kutudan çıkmış mutfığa kadar gitmiş ve çocuğu ısırmıştı.

- Bunun olayla bir ilgisi olduğunu mu düşünüyorsunuz? diye sordu Hayan Rice.

- Hiçbir varsayımı atlamıyoruz diyerek yan çizdi Brolin.

- Peki sanırım yeterince bilgi aldık diye özetledi Salhindro. Bize zaman ayırdığınız için size teşekkür ederiz. Bir başka müfettiş gelip size aynı soruları sorabilir bize söylediğiniz her şeyi ona da aynen söyleyin fırsat bulabilirsem ona buraya geldiğimizi haber vereceğim.

Kapının önüne çıktılar.

- Bana gidip elimizdeki bütün bilgileri değerlendirelim diye önerdi Brolin. Dollyyi bu akşam yalnız bırakabilir misin?

- Kısa süre önce kız kardeşi geldi hafta sonu birlikte olacaklar. İyi ama benim arabayı merkeze götürmem gerek diye özür diledi Salhindro akşam seni ararım.

- Peşinden geliriz daha sonra seni alıp gideriz geri getirmek için de şoförlüğünü ben yaparım.

- Josh buna gerek yok uzakta oturuyorsun işimiz gecenin oldukça ileri saatinde biter ve...

- Benim gece kuşu olduğumu biliyorsun. Bizimle gel bu akşam yalnız kalmamış olursun.

Eski dostunu ölü kardeşinin hayaletiyle baş başa bırakması söz konusu değildi. Annabel onun Salhindroyu kesin kararlılıkla ikna edişini gözledi.

Daha sonra iki araba etkisi azalmış güneşin altında kent merkezine doğru hareket etti. Gece gökyüzüne şimdiden ağının ilk yıldızlarını örmeye başlamıştı.

27

Annabel Brolini bir süpermarkette durmaya zorladı ve oradan Salhindronun şaşkın bakışları altında elinde hamburgerler mısırlar ve biralarla geri döndü. Salhindro yol boyunca onun harika bir kadın olduğunu söyleyip durdu.

Birlikte eve döndükten ve Brolin ile Larry boş da olsa biraz serinlemek umuduyla duş aldıktan sonra Annabel evin garajında eski bir bar-bekü buldu. Onu alıp salonu geçti ve kazıklar üzerinde duran yüksek terasın üzerine yerleştirdi bu arada Safir bacaklarına dolanıp duruyordu. Ağaç döşemeler ufukta batan güneşin gönderdiği mor-kırmızı ışıklarla turuncuya çalan bir renge bürünmüştü. Yapıyı çepeçevre saran çamlar ve köknarlar bir sunağın duvarları gibi yükseliyordu. Annabel yalnızca üç gündür buradaydı ama Brolinin kendini burada her şeyden uzakta neden iyi hissettiğini anlamaya başlıyordu.

Tuhaftır kendisine yapılan saldırıdan sonra hiç korku duymuyordu. Olay o sisli havada ve yorgunluk içinde o kadar hızlı olup bitmişti ki anısı kafasının içinde şimdi belirsiz bir düş gibiydi. Bununla birlikte hareket ederken onu rahatsız eden ağrılar orasında burasında olayı önemsiz göstermek için gizlemeyi yeğlediği bazı morluklar vardı. Hepsisi o kadardı.

Duşa girdiğinde o kişiyle karşı karşıya kalmasından yararlı hiçbir şey elde edememesinin verdiği aşırı öfke ve yokluk duygusu olasılıkla ağır basıyordu.

Annabel ıslak saçlarıyla aşağı indiğinde Larry elinde birası etleri ve mısırları kızartıyordu. Safirin ağlamaklı bir sesle bir parça et isteğini gördüğünde gülmeye başladı. Bu kış onu ilk kez gördüğünden bu yana bayağı irileşmişti ama oburluğu hala sürdürüyordu.

- Köpek size tapıyor sanki diye şaka etti.

- Bu küçük salak yanında kim hamburger kızartırsa onu seviyor.

- Joshua nerede? diye sordu.

Larry iç geçirdi.

- Çalışma odasında gün içinde elde ettiği bilgileri bilgisayarına ak tarıyor. Durmak nedir bilmiyor.

O konuda davayı önceden kaybetmiş insanlar gibi birbirlerini onayladılar. Şişko polis ona bir şişe Bridge-Port Browing uzattı.

İçin kimileri bunu eşek sidiğine benzetiyor ama bana göre en iyi yerel bira.

Brolin biraz sonra onlara katıldı batan güneşin ışıkları altında akşam yemeğini yediler özel dedektif sonra antik bir gaz lambası getirip terastaki bir çengele astı.

Başlangıçtan beri olup biten her şeyi göz önüne almadan sadece kaba hatlarıyla ne biliyoruz? diye sordu. Salhindro başladı:

Elimizde bir zanlı var Mark Suberton ve...

Hayır şu anda zanlıdan söz etmeyelim. Bilgi olarak elimizde ne var?

Kentteki insanların evine örümcek atarak eğlenen örümcek tutkunu bir tip dedi Annabel. Menavodi adı verilen çok özel aşırı sıcaklar-da çok saldırgan ve tehlikeli hale gelen bir örümcek türü.

Bunun ardına gizlenen kişi bir koleksiyoncu dedi Brolin. Belleğim beni yanıltmıyorsa Eagle Creek 7 Düzlüğünde bulunan örümcek-ler Oregonda rastlanan türdendi dolayısıyla bu adamın elinde çeşitli türler bulunuyor. Büyük miktarlarda doğaya bırakabileceği türler ve kurbanları için tehlikeli olabilecek onlara en büyük zararı verebilecek türler. İnsanlara yapmak istediği kötülük konusunda öncelikleri var. Tamam başka? Annabel sözünü sürdürdü:

- Yarın öteki kurbanlarla da doğrulamamız gerekiyor ama ölüm habercilerini kolilerle gönderdiği anlaşılıyor. Sorun şu ki çevreye uzaktan ölüm ekmekle yetinmeyip o işle bizzat uğraşıyor. Yanında yatan kocaları hiç farkına varmadan iki kadını geceyarısı evinden kaçırdı ilkinin kadavrası bir koza içinde bulundu...

- Kocaların uyanmadığı saldırılar konusunda diye söze girdi Salhindro o iki kişinin kan tahlilleri sonucu hafta başında ya da ortasında elimize geçecek.

Brolin parmaklarının arasında bir dolmakalemi döndürüp duruyordu sözün gerisini o getirdi:

- Carol Peyton çıplaktı bütün tüyleri tıraş edilmişti kanı ve iç organları beyni de dahil olmak üzere bütünüyle boşaltılmıştı ve bu en küçük bir kesme biçme yapılmadan gerçekleştirilmişti. Adli tabibin kullanılan yöntem hakkında hiçbir fikri yok.

- Baharat kokuyordu diye ekledi Annabel ağacın üzerinde kendisini şaşırtan o kokuyu anımsayarak.

Brolin dolmakalemini genç kadına doğrulttu.

- Doğru ayrıca ırzına geçmek için boğazına bir delik açılmıştı. Bu na karşılık iç organlarının o delikten boşaltılmış olmasına olanak yok.

Delğin çevresinde bir şişkinlik vardı bedeni bir böcek sokmasına aşırı tepki vermişti sanki.

Fletcher Salhindronun boynunu düşündü aynı belirti söz konu suydı. Ve Müfettiş Meatsin Carol Peytonun şişmiş ve açılmış boğa zını gördüğünde söylediklerini: Örümcekler gibi zehirlerini kurban larının bedenine enjekte edip onun iç organlarını sıvılaştırır sonra da emerler...

- Sperm DNA testinde bir sonuç verdi mi? diye sordu Annabel.

- Henüz değil biraz daha zaman alacak o. Bu katil hakkında başka ne biliyoruz?

- Örümcekleri çok iyi tanıyor diye anımsattı Annabel örümcek yetiştirdiği kesin ve dünyayla temas halinde çok ender türleri getirebiliyor kuşkusuz gizli yollardan dolayısıyla o konuda iz sürmemize olanak yok.

Brolin içeri gidip A2 formatında birçok kağıt getirdi bu bilgileri not aldı. Sonra sözünü sürdürdü:

- Carol Peytonun içine konduğu koza biyolojik bir örümcek ağı oysa konunun uzmanları bana bunun kesinlikle olanaksız olduğunu söyledi. Sorun burada.

Kağıda bir şeyler daha ekledi.

- Lloyd Meats ve bir ses analizcisi katilin Yüzbaşıya bıraktığı mesajı inceliyor diye söze karıştı Salhindro. Ama ikisi de oldukça kötümser en kötü olasılıkla katil kendi yerine bir genci konuşturmuş olabilir bu durumda ona ulaşmaya olanak yok en iyi olasılıkla da konuşan kendisiydi ve çocuk gibi ince sesliydi belki bir sağlık sorunu vardır ya da bir gelişim bozukluğudur.

- Tamam diye onayladı Brolin elimizdeki zanlıya dönecek olursak onun hakkında neler söyleyebiliriz? Larry?

- Başparmağının izi Carol Peytona vurmak için kullandığı el fenerinin sapında bulundu. Zanlının adı Mark Suberton ve dün akşam yapılan baskında evinde değildi. Gerçekten de dairesine bakıldığında onun orada uzun süreden beri oturmadığı çok az hata riskiyle söylenebilir. Nerede olduğu bilinmiyor araştırmalar sürdürülüyor bu konuda yarın ya da pazartesi günü daha fazla bilgi sağlamış olacağız. Umarım. Meats ve adamları biyografisini banka hesabını ve yerini saptamaya yarayacak her şeyi didik didik ediyordur. Brolinin önündeki büyük yaprağın üzerinde kehribar rengi bir ışık titreyordu. Çevresinde altı iki kez çizilmiş bir dizi soru vardı:

Hiçbir çatışmaya meydan vermeden Peytonların ve Morganların evine nasıl girdi? Kurbanlarıyla aynı odada uyuyan kocalarını uyandırmadan onlara vurup kaçırmak için nasıl mücadele ediyor?

Bedenlerini açmadan kurbanlarının iç organlarını nasıl boşaltıyor? Neden?

Koza-ipeği nasıl elde ediyor?

Son soru buydu ve altı üç kez çizilmişti ama Brolin Salhindroya ve kardeşinin anısına saygısı yüzünden o soruyu söylemeden yazmayı yeğlemişti. Öldürmeden önce kurbanlarının yüzünde görülen o dehşet ifadesini nasıl sağlıyor?

Örümcekler konusunda diye ekledi Annabel Broline bakarak bize söylenenleri arabada sana anlattık ama elimizdeki tüm uzmanları ya da en azından örümcekseverleri yakın incelemeye alabiliriz. Böcek Dünya-sındaki Debbienin verdiği örümcek tutkunları da bunlara eklenebilir. Böylelikle örümceklerle ilgilenenlerin en geniş listesini çıkarmış oluruz. İyi düşündün dedi Brolin. Adları alt alta yeniden yazdı. NeoSeta: Profesör Haggarth - teknik sorumlu? Gloria Helskey -proje şefi. Connie dEils - teknisyen? Brolin duraksadı sonra ekledi: Donovan Jackman - halkla ilişkiler sorumlusu.

- Başka kim var?

- Sinirli bir bilimadamı dedi Annabel adamın adını anımsamaya çalışarak. Henry.

Nelson Henry - doğa müzesi örümceksever.

- Biraz önce dükkanında gördüğümüz kadını da not edebiliriz. Size koza hakkında bilgi veren kişi poliste çalışan bir bilimadamı mıydı o? diye sordu Annabel.

- Genellikle polisle birlikte çalışan bir böcekbilimci Carol Pey-tonun otopsisini yapan adli tabibin bir dostu. Üniversitede çalışırken Guyanaya gidip eklembacaklılar üzerinde araştırma yapmış o konuda epeyce bilgi sahibi.

- Listeye onu da ekleyemez misin? diye üsteledi Annabel adını alması için dükkanın kartını ona uzatarak. Brolin omuz silkip listesini tamamladı:

Dr. Conelberg - böcekbilimci.

Debbie Leigh - Böcek Dünyası adlı dükkandan böcek tutkunu?

- Tamam sanırım hepsi bu listede. Bunun dışında... kaç kişi? Deb bienin size verdiği on beş ya da yirmi kişi.

Sustular. Onların suskunluklarının üzerinde dışarıda evin hemen çevresinde gece yaratıklarının gece ritmi yükseldi. Böceklerin cırlamaları gecekuşunun ötüşü hatta zaman zaman bir ceylanın geçişiyle hışırdayan yapraklar.

Brolin sözünü daha tatlı bir ses tonuyla sürdürmeden önce bu melodiyi dinledi:

- Güzel Debbienin listesinde yer alan kişilerin hepsini yarın ziyaret etmemizi öneriyorum ne düşünüyorsunuz?

Annabel ile Salhindro kabul etti. Larry Brolinin üzerine küçük not lar aldığı kağıdı gösterdi:

- Psikolojik bir tanımlama üzerinde çalışmaya mı başladın? Özel dedektif kalemni bırakıp aldığı notlara baktı.

- Hayır.

Uzun bir suskunluktan sonra ekledi:

- Bu tipi kavrayamıyorum Larry. Hareket tarzı yakalanabilir gibi de ğil sürekli değişiyor. Onu belirleyebilmek için zamana ve daha çok bil giye gerek var. şimdilik kavrayamıyorum onu.

- Sanki insan değil... diye mırıldandı Salhindro.

Brolin bu söz üzerinde duracaktı ama üstelemenin yaran olmadığını düşündü. Dostu dalıp gitmişti Kardeşiyle birlikte diye düşündü Brolin.

- Burada yatmak ister misin? diye sordu.

Salhindro derin bir düşten uyanmış gibi oldu.

- Seni rahatsız etmezsem. Yarın sizinle birlikte gelip bütün o güzel insanlarla örümcek tutkunlarıyla tanışmış olurum...

Ay ağaçların dorukları üzerinden belirdi.

Safir gelip burnunu Annabelin dizinin üzerine koydu.

Hep birlikte birer bira daha açıp karşılıklı biraz lafladılar. Planlarının değişeceğini akıllarına getirmeden.

Çünkü o sırada yirmi kilometre kadar uzakta ormanın tam ortasında ufak tefek bir kitle baş döndürücü yükseklikte bir çağlayanın yanına bir koza yerleştiriyordu.

Hafif bir rüzgar bir hayaletin derisi ürperiormuş gibi kozayı salladı. Kozanın altından Lindsey Morganın kaçırılan öteki kadının yüzü belirdi. Gözleri cam gibi teni anormal biçimde solgundu.

Suların gürültüsü içinde kocaman açılmış ağzından sessiz bir haykırış yükseliyordu.

28

Columbia River Otoyolu yabanıl bir arazi boyunca dikkatle yerleşti-rilmiş bir kenevir şeritten çok bu tür eksenlerin insana genellikle dü-şündürttüğü geniş bedenli etkileyici yılanları andırıyordu. Bu yolda hiçbir korkuluk ve ses kesici engel olmadığı gibi -her iki yanında yalnızca doğa vardı- görüntüyü kesen altyapılar da yoktu. Ortasında çift sarı çizgi bulunan antrasit rengi bir halıyı andırıyordu. Kimileri buraya hiçbir yere gitmeyen yol diyordu.

Bir yanında Columbia Irmağı uzanıyordu. Bu kimi yerde iki kilometre hatta daha fazla genişliğe erişen yanında yükselen sarp yamaçlarıyla -üzeri sık bitki örtüsüyle kaplı kimi zaman akıp giden suya yalılar halinde inen dik yamaçlar- dev bir akarsuydu. Bu koyu renk suların yüzeyinde bazıı küçük bazıı da onlara ailelerinin arabasından hayranlıkla bakan çocukların gözünde kıtalar kadar büyük adalar yer alıyordu. Diğer yanda yola egemen olan başka dik tepeler yolun hemen kenarından yükseliyordu. Bu tepeler de sonsuz büyüklükte bir ormanın içine gömülmüştü. Söz konusu tepeler ırmağın üzerinde ancak uzaklarda sırtlarındaki yeşil deriyi sivri ve çıplak doruklar halinde delip çıkıyordu.

Bu yol üzerinde kilometreler boyunca insanın varlığını hatırlatan tek yapı Multnomah Falls Lodge adı verilen yolu berkitmek amacıyla yapılmış şatoyu andıran eski kışın bacalarından insanın içini rahatlatan dumanlar yükselen dik çatılı gri bir yapıydı. Tolkien okurlarına sık ağaçlarıyla ve harika renkleri olan bitkileriyle burayı İskandinav söylencelerinde sözü edilen hava perilerinin yaşadığı büyü bir yer olan Fondcombeu kolaylıkla anımsatabilirdi. Bunun için başını yukarı kaldırıp Multnomah Çağlayanının dar bir şerit halinde aşağı düşen sularını fark etmek yeterliydi. Bu kayalardan oluşmuş bir duvarın yaklaşık iki yüz metre yükseklikteki tepesinden beyaz bir saflık halinde fışkırıp boşluğu döven çıktığı yerin görülemediği bir çağlayandı bu.

Brolinin Mustangi Lodgea vardığında altı polis arabası ile bir kamyonet oraya park etmiş ılıdaklarını bu düş dekoru üzerinde sessizce gezdiriyordu. Güneş doğalı yarım saat kadar olmuştu ve gökyüzü bu zor doğum yüzünden henüz beyazdı ve yeryüzünü tatlı ve hoş bir ışığa boğuyordu.

Kapıda bekleyen nöbetçi Salhindronun üniformasını görünce Bro lin ile Annabelin geçmesine izin verdi.

Kızıl sedir ağacından lambri kaplanmış hol tablolarıyla ve çiçekleriyle görkemliydi ama tekerlekli bir sedye ile bir adli tıp görevlisinin varlığı havayı bozuyordu. Ana bö lüm beyaz bağlantıları olan çıplak taş duvarlarıyla çok yüksek bir ta vanı taşıyan kirileriyle ve üzerinde işlemeli örtüler bulunan uzun ma salarıyla

Ortaçağa özgü bir ziyafet salonunu andırıyordu. Yan yana sıralanmış yuvarlak girintiler çağlayanın ve üzerinden aktığı görkemli kayanın görünmesini engelliyordu.

Müfettiş Lloyd Meats çok büyük pencerelerden birinin önünde özel güvenlikçi kıyafeti giymiş bir adamla çağlayanın bekçisiyle konuşuyordu. Masaların arasında dikilen bir düzine kadar polis memuru bir yandan emir bekliyor öte yandan aralarında tartışıyor. Meats üçlünün geldiğini gördü ve elini bekçinin omzuna koydu sonra onu buruşuk giysili bir başka müfettişe devretti.

- Yine o oldu ilk sözleri. Bizim katil... örümcek.

Meats Annabele ötekilerden biraz daha uzun baktı.

Dün uğradığı saldırıdan etkilenmiş gibi görünmüyordu. Oysa her yerde aradığı katile o kadar yaklaşmıştı ki... Bu kadın onu biraz huzursuz ediyordu. Varlığını yasal olarak doğrulayamazdı. Ne var ki katille karşı karşıya gelmişti. İlk ceset konusunda ekibe yardımcı olmuştu. Ona ne diyebilirdi? Dedektif olarak hiçbir saçmalık yapmaz dedi kendi kendine. Evet bize daha çok yararı dokunabilir. En azından Brolin onun varlığını tartışma konusu yapmayacaktır.

- Telefonda bize yeni bir ceset olabileceği söylendi dedi Salhindro.

Nedir bu rezillik?

Meats sözünü sürdürmeden önce dudaklarını ıslattı:

- Bu sabahki turunu her zamankinden daha erken yapan bekçi kozayı bulmuş. İçinde bir insan olduğundan pek emin değilmiş oradan koşarak uzaklaşmış. Buraya gelen polis memuru da neredeyse aynı şeyi yapmış kozanın içindeki saydam şeyin rüzgarda sahndığını görünce hemen yardım çağırılmış. Cesedin ve kefenin ötekilere benzemeyen özelliği yüzünden haber kısa sürede bana ulaştı.

- Nerede? diye sordu Brolin soğuk bir havayla.

- Hala yukarıda yerinden oynatmadık. Olay yeri inceleme ekibi örnek alma ve iz arama işini bitirmek üzere. Yukarı çıkabiliriz.

Meats eliyle pencerelerin olduğu yönü özellikle de bir çağlayanın üzerindeki eski bir köprüyü gösterdi. Akan su iki parçaya ayrılıyordu daha yüksekte olan etkileyici bir yalıyarın tepesinden dökülüyor aşağıda bir gölcük oluşturuyor buradaki su da daha küçük bir çağlayan olarak akmayı sürdürüyordu. İşte bu ikinci çağlayanın üzerinde her iki

tarafтан kayalara bağlanmış kemerli bir köprü yapılmıştı aşağıdan bakıldığında pamuksu bir hale içinde kayboluyor ormanın içinden çıkıp karşı yana uzanıyor izlenimi bırakıyordu.

İlk koza cinayeti görüntülerinin deneyimini yaşadığı için bu görevi özel olarak üstlenmiş Craig Nova yandaki bir kapıyı açıp kauçuk eldi-venlerini giydi. Bulunacak izleri bozmayacak bu yüzden de tek bir life bile zarar verme riski taşımayan özel giysiler giymişti. Fermuarını kapat-tı ve başıyla Lloyd Meatse işaret verdi. Meats onun yanına gitti onunla bir şeyler konuştuktan sonra on iki civarında üniformalı polise döndü. Beyler dikkatinizi bana verir misiniz?

Memurlar arasında bulunan bir kadın hitap konusunda onun gözlem gücüne teşekkür etti. Sessizlik oldu.

- Peki bilimsel birime yeşil ışık yakıldı diye söze başladı. Sizden

Craig Novanın arama yöntemleri konusunda size söyleyeceklerini iyi dinlemenizi istiyorum. Çağlayanların bulunduğu bölgenin etrafını bütü nüyle ve yöntemli biçimde taramak gerekecek. Craig size kafes tarzı arama yöntemini açıklayacak söylediklerine kesin olarak uymalısınız.

Kuşku uyandıran en küçük bir ayrıntının bile saptanması gerekiyor ama siz hiçbir şeye dokunmayacaksınız örnek toplama işini Craig ve ekibi yapacak anlaşıldı mı?

Büyük salonun içinde mırıltı halinde onaylama sesleri yükseldi. Bu arada Craig Nova talimatlarını veriyordu. Lloyd Meats Brolin ve arkadaşlarına kendisini izlemelerini söyledi.

Gözlem yapılan terasa çıktılar. Tonlarca su güröldeyerek aşağı dökülüyordu.

- Kodamanlar bu işlem için bize büyük olanaklar sağladı diye bağırdı Meats suyun sesini bastırmak için. Güzel ormanın içinden giden bir patikadan yukarı tırmanacağız. O koza Benson Köprüsünün üzeri ne bırakılmış yani altına asılmış. Göreceksiniz.

Onlar ormana dalar dalmaz dökülen çağlayanın uğultusu azaldı. Brolin Meatsin sol adımını her atışında bacağının ona biraz acı verdiğini fark etti.

- Sorun mu var? diye sordu.

- Oh hayır diye bağırdı Meats inandırıcı olmasını istediği bir ses tonuyla bir şey değil. Mark Subertonun kapısını kırarken dizimi biraz incittim. Yarın bilemedin öbür gün bir şeyim kalmaz.

Ağaç gövdelerinin ve yerdeki eğreltiotlarının arasından giden patikayı izlediler. Köprüyü karşılarında gördüklerinde Annabel Lodgedan yaklaşık seksen metre yüksekte olduklarını düşündü.

Çisenti yüzünden bitkiler özellikle gelişmişti yalıyarların üzerini çiyle kaplı yeşil bir yosun tabakası örtmüştü ve orman küçük bir can-gılı andırıyordu.

- Diğer yanda diye uyardı Meats karşıya geçmek gerek.

Kayalara gömülmüş kemer köprü .suyun biraz ötede yeniden aşağı döküldüğü yerden hemen önce bir çağlayanı aşıyordu. Bacakları kısıl tılmış bir U harfini andırıyordu. Annabel daha ilk adımlarda korkulu ğun oldukça alçak olmasına şaşırdı. Oysa oldukça yüksekteydiler... Sağ tarafında sivri çatılarıyla Lodgeu gördü uzaktan bakıldığı için aşağı daki kadar etkileyici görünmüyordu. Polis memurları sıra halinde göz lem terasına çıkıyor Craig Novanm arkasından patikalara doğru ilerli yorlardı. Annabel başını diğer yana çevirdi. Kendini küçücük ezilmiş gibi hissetti.

Genç kadın gördüğü sarp yamacın yüz metreden daha yüksek oldu ğunu düşündü. Blok halinde dümdüz ve kütleli. En yukarıda maviliği söken şafağın beyazlığını kuşatmaya başlayan gökyüzünde çamların si luetleri belirliyordu. Onun ötesinde iki yanında kendisini sınırlayan mo rumsu kayaların ortasından fişkiran berrak bir kütlenin yardığı yabanıl bir yayla uzanıyordu. Su boşluğa döküldüğü yerde billur bir demetin kusursuz yansıtıcı parlaklığına bürünüyor daha sonra aşağıya baş dön dürücü bir hızla düşmesi yüzünden bir köpük çevrintisine dönüşüyordu. En aşağıda Annabelin ayaklarının dibinde damlacıklardan oluşmuş bir sis tabakasının içinde gölcüğün yüzeyine çarparak ezilip dağılıyordu. Bu gücü hayranlıkla izleyebilmek için insanlar burada bir sahanlık yapmışlardı her mevsimde buraya kalabalık gruplar halinde sanki alçakgönüllü olmaları konusunda üzerlerine düşen dersi almaya geliyorlardı.

Grubun adımlan köprünün döşemeleri üzerinde hafif bir ses çıkarıyor çağlayanın gürültüsü bu sesi hemen bastırıyordu. Birbirleriyle konuşabilmek için seslerini yükseltip birbirlerine doğru eğilmeleri gerekiyordu. Meats

Craig Novanm durmaksızın yağın su damlacıklarından korunması için plastik bir kılıfla kaplı portatif bir ışıldağı kurmaya çalışan yardımcılarının birinin yanında durdu.

Meats korkuluğa doğru eğildi köprünün bitimine ancak iki metre uzaklıktaydı tam altında birkaç kaya çıkıntısı vardı. Hep birlikte korkuluğa eğildiler.

Köprüyü taşımak üzere kaya zemininden çıkan kemer parçaları sağlam zeminden uzaklaştıkça küçülen sonunda köprünün tabanıyla bütünleşen dev bir kafesten oluşuyordu. Bu kafesi oluşturan ilk parçaların koyu gölgeleri arasında rüzgarda salınan sütümsü beyazlıkta bir şişkinliğin varlığı seçilebiliyordu. Bu şişkinliğin ipek yüzeyinde yüzlerce su damlacığı inci taneleri gibi asılı duruyordu.

- Cesedi buraya nasıl asabilmiş? dedi Salhindro şaşkınlık içinde.

Meats birkaç adım ötedeki kaya zemini gösterdi:

- Dikkatli davranılırsa kemerin altına şuradan inilebilir oradan ayağımızın altındaki yapıya geçmek çok büyük bir cambazlık gerektirmez bu iş çok kolaylıkla yapılabilir.

- Sırtında böyle bir yük varken bile öyle mi?

Meats ile Br olin bir an bakıştı. İlk cesedin iç organlarının boşaltıldığı dolayısıyla yükün hafif olduğunu ikisi de biliyordu bu cesedin de aynı durumda olduğuna bahse girmek gerekmezdi. Bu ayrıntıyı Salhindroya anımsatmaya ikisi de gerek görmedi.

Gelin benimle bunu sizler de kendi gözünüzle göreceksiniz dedi Meats. Sözü sürdürmeden önce Annabeli süzdü: Bir risk var aşağı düşecek olursanız sizin buradaki varlığınızın nedenini yasal olarak kimseye açıklayamam o durumda... Brolin onun sözünü kesti:

Ne yaptığını biliyor o bu konuyu kapat. Sesinin tonu emredici bakışları da ustura gibi keskindi. Meats üç gün önce Brolini gördüğünde ne düşündüğünü anımsadı: yabanıl bir adam mantıklı bir zorba böylesine bir kararlılık karşısında işi uzatmanın yararı yoktu. Omuz silkti her şey bir yana o kadın için kaygılanıyordu ağaçların alçak dallarını açarak köprü'nün girişim dolandı. Ağaç köklerine ve taşlara dikkat ederek suyun iki çağlayanın ortasındaki gölcüğe döküldüğü uçurumun kenarını izleyen dar bir şeritten köprü'nün altına indiler.

Ceset orada neredeyse el değecek uzaklıkta ipliksi bir kozaya sanılmış olarak duruyordu. Köprü'nün ortasına kadar uzanan kenarları hafif yuvarlatılmış ağaç putrellerin üzerinde dengede idi.

- Erkek mi kadın mı? diye sordu Brolin.

- Kadın diye yanıtladı Meats. Önceki gibi bütünüyle tıraş edilmiş ve... anormal hafiflikte görünüyor.

Bunun ne anlama geldiğini ikisi de biliyordu.

Bedeninin içi boştu.

Ne kanı vardı ne de iç organı.

- Adli tabibin yardımcılarında biriyle birlikte onu kozasının dışından inceledim. İlk bakışta boğazının dibinde bir delik fark ediliyordu ve bir... şişkinlik çepeçevre ilkinde olduğu gibi. Ne var ki koza daha net görmeyi engelliyordu.

Brolin herkesin önüne geçerek köprü'nün altına geldi. Tedbirli davranışla iyi olacağını düşünen Annabelin bakışları altında kendini yukarı putrellerin arasına kolaylıkla çekti. O kafesin içinde insan kolaylıkla bir yere çarpabilir hatta aşağı düşebilir o zaman... diye düşündü Annabel Brolin kafesin içinde ilerlerken.

Özel dedektif sonunda kozanın yanına vardı.

Bacaklarını boşluğa sallandırarak kozanın yanına oturdu.

Ceset yarı bükük duruyordu.

Dehşet içinde haykırıyor durumdaydı.

Bu ölümleri gerçekleştiren kişinin cinayetlerine imza atma biçimi çok kendine özgüydü.

Her kesin düşündüğünü yüksek sesle ilk dile getiren Salhindro oldu

- Bu zırdeli her halükarda avlarını yerleştirmek için kendine eziyet etmeyi seviyor.

Yerin seçiminin onun için çok önemli olduğu anlaşılıyordu. Her şeyin ötesinde onun gözünde özellikle suyun önemli olduğunu düşündü. Brolin. Buldukları iki kozanın da yakınında bir çağlayan vardı.

Lodgeun geniş salonunda Meats Salhindro Brolin ve Annabel birlik teydiler. Birçok turist sabahtan beri tesisin kapısından geri çevrilmişti. Tesisin geçici olarak kapatılmış olmasına karşılık orada kalan lokanta çalışanlarından biri polislere sıcak kahve ikram etmeyi önerdi. Me-atsin fincanını doldurup çekildi.

- Bu akşam ya da yarın otopsi yapılacak raporu hemen sana gönde receğim diye Brolini uyardı Meats.

Yüzbaşı Chamberlin katilin ruhsal

kişiliği hakkında senden bilgi almak isteyecektir.

Brolin belli belirsiz bir baş işaretleriyle söyleneni onayladı.

- Benim emrimde çalışan ekip dün bazı sonuçlara ulaştı. Bir numara

ralı sanığımız Mark Subertonun yaşamı hakkındaki tam bilgileri ortaya çıkarmakla meşguller.

Takım elbisesinin iç cebinden bir not defteri çıkardı. Bir eliyle sakalını sıvazlarken öteki eliyle sayfaları karıştırdı.

- Suberton bekar yirmi dokuz yaşında ve...

Meats ceketinin ceplerini karıştırıp bir kağıt çıkardı ve açtı: kimlik belgesindeki resmin renkli bir fotokopisiydi bu.

- İşte.

Adam esmerdi saçları dağınıktı favorileri yanağının ortasına kadar uzanıyordu gözlerinin çevresinde kötü baskı yüzünden daha da belirgin hale gelmiş siyah halkalar vardı. Özellikle dost bir havası yoktu ama korkutucu da değildi.

Meats Annabelin tepkisini dikkatle izledi o katil olduğunu düşündükleri kişiye onun çıplak ensesinden başka hiçbir şey görmemiş olsa da en çok yaklaşmış kişiydi. Genç kadın tepki vermedi.

- Belki de saçlarını kazımıştır diye üsteledi müfettiş.

Annabel gözlerini ona doğru kaldırdı.

- Bana soruyorsanız biliyorsunuz ormanda üzerime saldıran kişi hakkında hiçbir şey bilmiyorum dolayısıyla: evet katil bu fotoğraftaki kişi olabileceği gibi sizlerden biri de olabilir...

Onun biraz sinirlendiğini gören Meats notlarına döndü. Katil hakkında bir şey elde edememenin onu çok üzdüğünü biliyordu.

- Mark Suberton bazı suçlar işledi ve ev soymaktan içeri girdi diye sürdürdü. Onlardan birinin yanında kalabileceği düşünülerek hapiste birlikte olduğu kimselerin hepsi kalburdan geçirildi. Şimdilik hiçbir sonuç alamadık. Ailesi hakkında sıfır bilgiye sahibiz devletin koruması altında büyümüş babasını tanımamış annesi sürekli dolaştığı için devlet tarafından onun elinden alınmış. Annesi kısa süre sonra aşırı dozda uyuşturucudan ölmüş. Artı bir şey varsa o da Subertonun bir anahtar-cının yanında çalışması yani çalışmış olması çünkü üç aydan beri onu kimse görmemiş.

O zırdeli işleyeceği cinayetleri planlamaya başlar başlamaz evini ve işini terk etmiş diye bağırdı Salhindro. Bir anahtarcının yanında mı çalışıyormuş? diye yineledi Brolin.

Bu belki de kurbanlarının evine hiçbir boğuşmaya meydan vermeden girebilmesini açıklar bunun izini sürüyoruz. Patronu şey... (notla-rından okudu) Blueton adında biri birimizle işbirliği yapıyor sanığı-mızın meslektaş bir başka kişi adı Hamilton ya da buna benzer bir şey olan kişi gibi.

Peki Subertonun evinde arama çalışmaları başlatıldı mı? diye sor-du Salhindro.

Henüz değil o iş için birçok kişiyi harekete geçirmek gerekiyor. Şimdilik öncelikli izler üzerinde odaklanıyoruz. Özellikle ilk kurbanımız Carol Peyton ile geçen çarşambayı perşembeye bağlayan gece aynı şekilde kaçırılan Lindsey Morgan arasındaki bağlantıyı çözmeye çalışıyoruz.

- Otopside önce kimlik araştırması yapacak mısınız? diye sordu Brolin başparmağıyla pencerelerin arkasını göstererek.

- Evet elbette. Senin gibi düşünüyorum Lindsey Morganı bulmuş olmamızdan korkuyorum...

- Bu şu anlama geliyor ki adamımız kurbanlarıyla bir iki gün geçiriyor. Salhindro yüzünü buruşturarak Broline doğru eğildi.

- Neden o anlama gelsin ki? Onu kaçırdığı akşam öldürmüş olabilir!

- Benim gördüğüm şu: ilk cesedi çarşambayı perşembeye bağlayan gece bırakıyor sonrakini hemen o akşam kaçırıyor belki de daha ön ce onu da cumartesi akşamı bırakıyor ve bütün bu işler aynı haftanın içinde oluyor. Adamımız bu arada bir işte çalışıyorsa ben ona şapka çıkarırım çünkü çalışmakla kalmıyor cinayetlerini planlamaya göz lem yapmaya harekete geçmeye evine geri dönmeye -yakınlarda ya şadığını varsayarsak- kurbanlarının iç organlarını boşaltmaya ve bu nun yanında yapması gereken bir sürü şeyi daha yapmaya sonra da ce setleri burası gibi en ücra köşelere gidip bırakmaya zaman bulabiliyor.

Bütün bunlar vakit alan muazzam vakit alan şeyler. Hayır bütün bun lar beni bu canavarlıkları yapan kişinin bir işi olmadığı düşüncesine götürüyor ya da bu kişi bu hafta tatilde. Kesin olan hiçbir şey yok ama bunu beyinlerimizin bir köşesine yazmamız gerekiyor kim bilir bu bilgi ilerde belki bize gerekebilir.

Salhindro iskemlesinde geriye doğru kaykıldı.

- Evet gerçekten öyle... ya da bu işi iki kişi yapıyor.

Ben o kanıda değilim. Bu katilin hezeyanı çok ince çok ileri götü rülmüş bir hezeyan dolayısıyla da kişisel. Bunu bir başkasıyla paylaşa mazsın bir insanın bir başkasına kendi fantasmaını benimsetmesi onu ötekiyle paylaşması çok zor bir şey özellikle de bunun gibi çok ge liştirilmiş ve çok benzersiz bir fantasmayı. Llyod Meats Brolinin cinayet psikolojisi hakkındaki bu kısa açıkla masından ona şu soruyu sormak için yararlandı:

- Bu kişi hakkında ne düşünüyorsun Brolin?

- Şu an için kesin bir yorumda bulunmaktan kaçmıyorum. Ama en azından onun kadınlarla ilişkisi üzerinde konuşabiliriz.

- Kadınlarla ilişkisi mi? diye yineledi Meats bir şey anlamamıştı.

- Evet. Çiftlerin evine gürültü yapmadan girip kocayı henüz bilmedi ğimiz bir şekilde etkisiz hale getiriyor. Onu öldürebilir bıçağıyla boğa zını kesip rahatlayabilir ama hayır bunu yapmıyor işini zorlaştırmayı yeğliyor. Tamam. Bu bir yana kadını uyandırıyor özellikle Peytonlarda kan izleri oldukça belirgindi. Kadın uykusundan uyandı ve başına bir darbe aldı. Katil onun yerde birkaç metre sürünmesine izin verdi son ra başına yeniden vurdu. Bunu yapmakta duraksamadı duraksamak onun tarzı değil. Bu konuda çok kontrollü bunun kanıtı geceyarısı çiftlerin evine girmeye cüret etmesi ve koza-kadavra haline getirdiği kurbanları karşısında kendine bu kadar hakim olabilmesi. Yalnız olan bir kadını kaçırmayı yeğleyebilirdi örneğin akşamüstü otoparktan bir kadını ya da Interstate 5 Yolu üzerine çok rastladığımız gibi bir hayat kadını kaçırmayı yeğleyebilirdi. Hayır insanların evlerine girerek risk almayı yeğliyor. Yalnız yaşayan kadınların evine gitmiyor hayır çiftlerin evine gidiyor. Uyudukları sırada. Onları uyurken dakikalarca izlediğini öğrenirsem buna hiç şaşmam.

Brolin kısa bir ara verdi.

- Durumu tam olarak kontrolü altına alıyor diye yineledi. Ve Carol Peytonun başından kanlar akarken ve belki de bağırırken odasının ze mininde sürünmesine izin verdiyse bu onun öyle yapmasını istediğın den bundan hoşlandığından. Şunu size söylemekten üzgünüm ama bu kişi kendini güçlü küçük bir Tanrı gibi görenlerden biri ben bundan korkuyorum. Yaptığını bu yaptığı kendisini her şeye kadir hissetmesi ni sağladığı için kurbanlarının yaşamasına ya da ölmesine karar ver meye hakkı olduğunu düşündüğü için yapıyor. Annabel eski kişilik çözümleyicisinin gözlerinde tuhaf bir ışığın parladığını fark etti. Kuşku. Evet buydu bu söylediklerinden kuşku duyuyordu.

- Emin misin? diye sordu.

Brolin derin bir soluk aldı.

- Eh buna çok yakınmış gibi görünüyor.

- Ama?

Br olin in dudaklarının ucunda hafif bir büzülme belirdi bir gülümse-me başlangıcı gibi.

Ama bunların ardından gelen her şey onun derin kişiliği konusun-da aklını karıştırıyor. Kendini güçlü hissetmek için öldürüyor tamam ama iş bundan ibaret değil. Örümceklerle ilgili tüm bu ritüel bütün bunlar güç elde etmek için verilen savaşımlı aşıyor. İşte bu yüzden bir şeyleri kaleme almadan önce daha fazla bilgi edinmem gerekiyor. Onun kurbanlarını nasıl seçtiğini -onları nasıl kaçırdığını- ve bu örüm-cek takıntısının nedenini öğrenmem gerek.

Biz de bunu anlamaya çalışıyoruz diyerek durumu yumuşattı Me-ats.

Hiç dinlenmiyoruz bugünün pazar olduğuna bakmadan tüm ekip çalışıyor yeni bir bilgi elde ettiğimiz zaman haberin olacak bundan emin olabilirsiniz. Kısa bir duraksamadan sonra Maets Annabel ile Brolin için şunu da ekledi:

Bu arada siz ikiniz biraz soluk almalısınız. Bitkin durumdasınız.

Annabel gözlerini özel dedektife çevirdiğinde onun tavrından kafasının içinde bazı düşünceler olduğunu sezdi.

Bir şey yapmaya hazırlandığını hemen anladı.

Dışarıda güneş yalıyarın üzerinde belirdi altın ışık demeti çisentinin içinde çok renkli köprüler oluşturdu.

Adli tabibin adamları cesedi bulunduğu yerden almışlardı.

Gözlem terasına bakan kapı ardına kadar açıldı.

Kapı kasasının altında üniformalı bir polis duruyordu ve iri iri ter döküyordu.

- Müfettiş Meats diye bağırdı. Ormanda bir şey keşfettik tam yukarıda onu görmeniz gerekiyor!

O kadar solgundu ki Annabel onun yere yığılacağını sandı.

29

Meats önde hep birlikte fonda aynı su sesini dinleyerek ormana Benson Köprüsünün bulunduğu yüksekliğe kadar çıktılar. Orada onları öteki arkadaşı kadar solgun olmayan ama onun kadar şaşırılmış bir baş ka polis memuru bekliyordu. Onlara çenesiyle sık bir ağaçlığı işaret etti.

Üzerine oturulacak irilikte bir sürü taşın arasında zikzak çizen yolun iki yanında çok sık eğreltiotları vardı öyle ki bunlar ağaçlarla birlikte ufku kapatıyordu. Bu bitki bolluğunun arasından süzülen ışık çevreyi akşamın alacakaranlığı kadar aydınlatıyordu. Kayalardan birinin üzerindeki kan izi alacakaranlıkta koyu bir leke gibi görünüyordu. Bir kayanın arkasındaki yaprakların üzerinde görülen kan lekeleri gibi.

Bu kan izleri patikadan ayrılıp giderek çoğalan ve büyüyen lekeler halinde bir pist oluşturuyordu.

Sonunda yerde bir kan birikintisi haline geliyordu. Bitkilerin arasından bir bulut halinde sinekler yükseldi.

Meats iki eğreltiotunu ayırdı ve bir çam gövdesinin önünde durdu. Gövdenin kabuğu olması gerektiği gibi gri değildi.

Koyu kırmızı bir renge bürünmüştü.

Ayaklarının dibinde ölü bir geyik yatıyordu. Bedeni ağzından anüse kadar açılmıştı. İç organları köklerin arasına dizilmişti.

Kana bulanmış ağaç gövdesinin üzerinde uçuşan sinekler o kadar çoktu ki sanki ağaç dalgalanıyormuş gibi görünüyordu. Bazı sinekler ölü hayvanın gözlerinin üzerinde uçuşuyordu ve organik kaosun içinde açığa konmuş organların üzerinde hiçbir böceğin bulunmadığını fark ediliyordu.. Normal koşullarda bu durum olanaksızdı.

Annabel bunu tüm öteki polisler gibi hemen fark etmişti. Sineklerin yumurtalarını herhangi bir leş üzerine yaraların içine açıkta duran etlere gözlerle ağza bıraktıklarını biliyordu onlar için bunlar elverişli ortamlardı. Annabel onların yalnızca zehir içeren ortamlara yumurta bırakmadıklarını anımsadı. Bu deneyimi yaşamıştı: larvalar tarafından kemirilen bir insan cesedinin acıbadem kokan -bu karakteristik siyanür kokusuydu- ağzı kemirilmemişti.

Sinekler zehir bulunan yere yumurta bırakmaz.

Ya da öd bulunan yere

Öyleydi.Bu geyiğin gövdesinin içi zehir doluydu inanılmaz miktar-da zehir.Bu zehri enjekte eden hayvan çok iri olmalıydı. Midilli kadar iri bir örümcek...

İğrenç diye homurdandı Salhindro. Bunu neden yapmış? Öfkese-din mi?

Lloyd Meats ağacın çevresini döndü ve küçük gruba doğru gelirken başını salladı. Etrafta başka hiçbir şey yoktu.

Bunun bize mesaj olacak bir yanı yok dedi Brolin. Bir uyarı oldu-ğunu sanıyorum. Birbirini izleyen bütün bu kan damlaları bizi buraya getirmek içindi bir yolu izlememiz gerekiyor katilin peşinden gitmemiz isteniyor. Bu bir uyarı.

Salhindro boğazını temizledi iğrenmeyle buruşturduğu yüzüyle peşinden gitmek üzere onun ağzından çıkacak sözü bekledi.

Brolin sözünü sürdürdü:

- Sanırım onu izlemeye ya da onun bulunduğu yere kadar çıkmaya karar verirsek orada bizi bekleyen şeyi gösterecek.

Mustange bindiğinde Salhindro alnını cama dayayıp derin derin soluk aldı. Gözünün önünden geçen manzarayı hiçbir şey söylemeden izledi. Arabayı kullanan Brolin onu biraz olsun rahatlatmak için elini dostunun omzuna koydu. Bu sabah yaşadıkları onları katilin çılgın dünyasıyla yüz yüze getirmiş Larrynin kardeşinin olasılıkla korkunç koşullarda ölmüş olduğunu düşünmesine yol açmıştı.

Annabel de söyleyecek bir şey bulamadı ya da bir şey söylemeye gerek olmadığını düşündü Larrynin zamana ihtiyacı vardı ve yolculuk Latourell civarında Portland ile Brolinin evine giden yol kavşağına kadar sessizlik içinde sürdü. Özel dedektif bir Holiday Innin park yerinde durup motoru çalışır durumda bıraktı.

- Ne yapacağımıza karar vermeliyiz dedi. Larry evine dönüp dinlenmek mi istiyorsun yoksa...

- Unut bunu. Senin kafanda her zaman bir düşünce vardır ve ben senin yanında olmak istiyorum.

- Şu an için belirli bir şey yok seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm. Buna karşılık örümcek saldırısına uğramış ailelerin hepsiyle konuşmayı sürdürmemizin ilginç olacağını düşünüyorum. Adamımız kurbanlarının evine örümcekleri nasıl soktuğunu öğrenmemiz gerekiyor.

- Anlaşıldığına göre postayla diye söze karıştı Annabel en azından dün karşımıza çıkan durum buydu Bayan Ricea postayla gelen kutu...

- Olabilir bu öteki ailelerle soruşturmayı derinleştirmeyi haklı kılıyor.

- İş daha hızlı yürütmek için birbirimizden ayrılabiliriz. Her defasında üçümüzün birlikte olması gerekmiyor diye önerdi Salhindro.

- Sen Annabelle birlikte git polis kimliğin insanların size güvenme sini sağlar. Ben de kendi hesabıma kütüphanede bazı araştırmalar yap sam iyi olacak.

- Ne tür araştırmalar?

- Bu akşam bunu konuşuruz. Sizi kente mi bırakayım Annabel? Öğleden sonra geç saatte ya da akşamüzeri dönmeye hazır olduğunuzda beni cep telefonumdan ararsın bu size uyar mı?

Ne Annabel ne Salhindro bu öneriye karşı çıktı onun yapmayı düşündüğü şey hakkında daha fazla bilgi alamayacaklardı.

Öğleden biraz önce Mustang şişman polis ile New Yorklu dedektifi polis merkezinin önüne bırakıyordu. Salhindro o gün kullanmak üzere merkezden bir araba alacaktı.

Önce kenti taramaya başlayıp tamklarmı öğle tatilinde rasgele so rularla sistemli biçimde rahatsız ettiler.

Üçüncü çiftten sonra Annabel ile Larrynin elinde sorulacak bir dizi uygun soru oluşmuştu. Larrynin elinde kurbanlar hakkında kısa bilgiler içeren bir liste vardı. Örümcek tarafından ısınlan kişinin adının altı kırmızı kalemle çizilmişti bazılarında kurbanı ısırın örümceğin türü bile not alınmıştı. İki tür vardı: Latrodectus ya da karadul ve Loxosceles reclusa. İkisi de insan için tehlikeliydi.

Yeni ısınlanların dışında kurbanların çoğu hastanede değil evindeydi. Bunlara genelde yalnızca kalsiyum glukonat verilmiş ve yirmi dört saat gözlem altında tutulmuşlardı rahatsızlıktan çok korkudan şikayetçiydiler. Üç günden beri liste daha da kabarmıştı. On bir kişi zehirli örümcekler tarafından ısırılmıştı. Üç ölü vardı. Yaşlı bir adam örümcek zehrinden çok korkusuna yenik düşmüş buna karşılık yeniyetme bir kız organizmasının verdiği şiddetli tepki yüzünden ölmüş yeni doğmuş bir bebek de hemen yaşamını yitirmişti.

İşin ilginç yanı örümceklerin evli çiftlerin evinde bulunmasıydı yalnızca iki durumda eve gelmiş konuk ısırılmıştı: evin küçük konuğu yeniyetme kız ölmüş Ricelerin torunuysa kurtulmuştu.

Altıncı çifti ziyaret etmişlerdi ki evden dışarı çıkar çıkmaz Annabel

Larryyi kolundan yakaladı. Soruşturma ilerledikçe başlangıçta ona kaderin cilvesi gibi gelen durum onun gözünde ilginç bir hal almıştı.

- Larry elinizdeki listeyi bir görebilir miyim?

Genç kadının bu dostça davranışı Salhindroyu anında etkiledi. Gözlerini safça kırpıştırarak listeyi ona verdi. Annabel listeyi başını sallayarak inceledi.

- Kendi kendime örümceklerle eğlenen bu zırdelinin aslında aşkı öldürme peşinde koşup koşmadığını soruyorum.

- Ne? diye bağırdı Salhindro.

- Yani kafamın içinde öyle bir imge belirdi. Elinizdeki liste ve sabahtan beri gördüklerimiz bunu doğruluyor: örümcek tarafından ısırılan çiftlerin hepsi ya çok genç ya da ileri yaşlarda. Doğum tarihlerine bakın.

Evet hem gençleri hem de yaşlıları gördüğümüzün ben de farkındayım.

Kendi kendime bunun bir rastlantı olup olmadığını sordum. Her şey

bir yana bu kentteki insanların çoğu çift oluşturuyor. İstatistik ola-rak bunda tuhaf bir yan yok.

Larry bu işte ne bekarlar ne dullar ne de bir okula konmuş örümcekler söz konusu her seferinde aynı şeyle karşılaşırız: bir çift yalnızca bir çift onları birleştiren şey yalnızca aşkınlıymış gibi.

Bunun için mi onlara uzun zamandan beri evli olup olmadıklarını Koruyorsunuz?

- Karşılaştığımız on bir çiftten altısının otuz yaşın altında olduğunu ve altı aydan kısa bir süreden beri evli bulunduğunu fark etmişsinizdir. Üzgünüm ama ben bunun bir rastlantı olduğuna inanmıyorum.

- Ne yani? Birbirini seven insanları mı öldürüyor? Aptalca bir şey bu!

- Neden olmasın? Brolin yanımızda olsaydı bize katilin boşanmış bir çiftin çocuğu olduğunu ya da biraz Ted Bundy gibi sevdiği kişi tarafından dışlanan biri olduğunu söylerdi.

Annabel sabırsızlanıyordu ellerinde geçerli bir varsayım vardı.

- Biraz hızlı gidiyoruz galiba diye karşı çıktı Salhindro.

- Hayır! Bakın! On bir çiftin altısı ya çok yeni ya da çok uzun süreden beri evli.

Bir düşünce ötekini getirdiğinden Annabel bir başka yakıştırma yaptı.

- Ve bu Joshuanın biraz önce söylediği şeye yaklaşıyor diye ekledi.

Katil işini kolaylaştırmak için yalnız yaşayan kadınlara musallat olmu yor hayır evli çiftlere saldırıyor!

Carol Peyton ve Lindsey Morgan ko caları yanlarında uyurken kaçırıldı. Bir şey yakaladık Larry.

- Çok güzel sakın olun şimdi öteki aileleri de ziyaret edip soru sorarken bunu aklımızda tutalım. Olur mu? Bu herifin insanların evine örümcekleri nasıl soktuğunu keşfetmemiz gerekiyor...

Annabel listedeki öteki çifte giderlerken yol boyunca varsayımlar üretmekten geri durmadı. İşlerini akşam yemeği saatine kadar sürdürdüler bu arada Brolinden haber çıkmamasına da şaşırdılar. Annabel onu cep telefonundan aramayı denedi ama karşısına mesaj hattı çıktı.

Larry sabırsızlık göstermesin diye onu Portlandın en iyi pizzacısı olduğunu iddia ettiği New Yorktan Kaçış adlı lokantada pizza yemeye davet etti. Bunu New Yorklu genç kadına şirinlik olsun diye yapmadığına da ciddi ciddi yemin etti. Birbirlerini ödüllendirdiler ve gün içinde yaptıkları keşifleri değerlendirmeye fırsat buldular.

Kesin olarak emin değillerdi ama elde ettikleri tanıklıklar aynı şemaya yöneliyor izlenimini veriyordu: katil kurbanlarına içinde yalnızca parça köpükler bulunan küçük bir kutu gönderiyordu... ve özellikle tehlikeli bir örümcek.

Kamuoyuna açıklama yapma zamanı gelmişti. Bazı kimseler örüm ceği fark edip polise haber vermeden ezmiş olabilirdi işin kötüsü baş

ka paketler de gelecekteki kurbanlara ulaşmak için yolda olabilirdi

Ve Annabel şunun üzerinde ısrarla durmuştu: zarar gören ailelerin hepsi aynı kategoriye giriyordu: ya yeni ya da çok uzun süreden beri evli çiftler.

Gece saat yarımından biraz önce Annabelin kaygısı strese dönüşmüş tü. Broline dördüncü kez ulaşmaya çalıştı.

Telefonda özel dedektifin sesi duyuldu:

- Joshua Brolin mesaj bırakın teşekkür ederim.

BİP

30

Portland yaz mevsiminin boğucu sıcaklarından çok alışılmış yağmurlarıyla ve Hood Tepesinin silueti üzerindeki görkemli fırtınalanyla ünlüdür. Bununla birlikte haziran ortasının bu pazar gününde sokakların çoğu ıssızdı. Güneş asfaltın üzerine öylesine şiddetli vuruyordu ki yollar esnek bir lastik görünümüne bürünüyordu.

Brolin zaman zaman kendi türünün son canlısı olduğu duygusuna kapılıyordu. Kendini kilometrelerce uzayan bir alan içinde hareket eden tek canlı gibi görüyordu. Hayvanlar bile ortalıktan çekilmişlerdi. Ne kedi ne köpek ne kuş vardı çevrede. Yaşamı toprağa bakışlardan uzak boş ve son bir serinlik arayışı içinde toprağa yapıştıran bu gümüşü ışığın altında yalnızca kendisi vardı.

Burnside Caddesindeki Powells Kitap Kentiyle başladı. Yeşil levhanın üzerinde caddenin adını okuduğunda Bunda bir işaret görmek gerekir mi? diye kendi kendine alay eder gibi sordu.

Powells bir mahalleyi tümüyle kaplıyordu ve her yana yığılmış tüm yeni ve indirimli yayınlara ancak yetiyordu. İlanında bir milyondan fazla başvuru kaynağı deniyordu.

Brolinin başvurduğu görevli harika bir çabukluk gösterisinde bulunup onun önüne örümcekler hakkında bir sürü kitap yığıdı. Ara sıra gelip birbirinden çok farklı konularda oradaki tüm ekibin bilgisine başvuran Broline tanıyordu o ordayken bunu yüzüne karşı söylemeye hiç kimse cesaret edemiyordu ama onlar için şaka konusu haline gelmişti. Kimi zaman size baktığında ruhunuzu kurcalıyor sanıyorsunuz demişti içlerinden bir kadın görevli meslektaşlarına ve çoğu onu doğrulamıştı.

Brolin ipekböceği yetiştiriciliği ve ipekçilik üzerine birçok yazı buldu ama bunlar kesin bilgiler vermiyordu yani örümceklerden söz etmiyordu. Her defasında ipekböceğine gönderme yapılıyordu sekiz bacaklı o hayvana değil.

Brolin saat üçe doğru o büyük kitabevinden ayrılıp kendine bir sandviç aldı ve bir eliyle yakıcı direksiyonu tutarken öteki eliyle yedi.

Umutsuz durum karşısında kitapçı ona Portland Üniversite Kitaplığını önermişti. Dedektif kimliği kitaplıktan istediği gibi yararlanmasını sağlamıştı hem de kapanışa kadar yani yaz mevsimi olduğu için gece saat ona kadar. Daha iyisi can sağlığıydı.

Konu üzerine hazırlanmış tezleri de içeren bilgiişlem veri tabanını araştırdı. Tematik araştırma ona birçok başlık sundu. Brolin listenin bir çıktısını istedi ve elindeki üç sayfalık listeyi internete girmek üzere bilgisayarlardan birinin başına oturdu. Daha geniş ve daha uzun araştırmalara girişmeden önce Webin ona ne önerdiğini öğrenmekte yarar gördü. Onu ilgilendiren alanla ilgili çok uç noktalara vardırılmış onca araştırma karşısında Brolin ilginç bir şey bulabileceğinden kaygılanmaya başladı yine de bu işe biraz zaman ayırmaya değerdi.

Basit ama evrensel bir araştırma motoru olan Googleu seçti. Önce örümceki ve ipeki denedi sonra kültür terimini ekleyerek daha özele gitti. Sonuçlar 023 saniyede toplam olarak karşısına geldi. İnsanlığın kaydettiği bu ilerlemeye en azından saygı duymak gerekirdi.

Brolin sunulan bilgiler arasından bir seçim yapmak için yarım saat harcadı itiraf etmeliydi ki bunların çoğu onun için gereksiz bilgilerdi. İşlemi bir başka arama motoruyla AltaVistayla denedi. Oradaki bilgilerden de bir sonuç alamadı. Örümcek ipeği kültürü internette yaygın bir konu değildi. Hayvanlar üzerindeki araştırmaları içeren Furty.comu denedi daha sonra da Amerikan Örümcek Derneğinin sitesine girdi ama oradan da bir sonuç çıkmadı. Sonunda bir kenara ayırdığı sayfalara geri döndü orada karşısına NeoSetanın adı çıktı. Özet bilgiler veriliyor örümcek ipeği üzerine yapılan laboratuvar araştırmalarından genel olarak

değişime uğratılmış ineklerden ve o ünlü ipek proteinini içeren süttten söz ediliyordu. Daha önce bilgi edildiği konuların dışında hiçbir şey yoktu. NeoSeta hiçbir ayrıntıyı dışarı sızdırmıyordu.

Özel dedektifi bir başka sayfa ilgilendirdi. Burada büyük ölçekte örümcek ipeği üretilmesine ordunun duyduğu ilgiden söz ediliyordu. Yazı New York Timesın arşivinden alınmıştı ve Massachusetts Na-tickte kurulmuş United States Army Soldier and Biological Chemical Commandın söz konusu alanın verimsiz özellikle de çok yüksek maliyetli olduğu gerekçesiyle örümcek ipeği üzerinde yaptığı araştırmalara son verdiğini bildiriyordu.

Brolin Donovan Jackmanın NeoSetada ordunun araştırmaların bir bölümüne mali destek verdiğini söylediğini anımsadı.

Elbette dedi Brolin içinden alay ederek NeoSetanın çalışmaların maliyetini özellikle de bu maliyetin üçte birini Kanada ordusunun üstlenmesine izin verecekler böylelikle bir sonuç alınamayacağı durumda kayıp riskini en düşük düzeye indirecekler. Ve proje bir mucize sonucu başarıya ulaşacak olursa ordu ilk siparişleri verme konusunda öncelik elde edecek.

Brolin bilgisayarı açık bırakıp tematik listede verilen başlıkları araştırmak üzere kitaplığın uzun raflarının arasına daldı.

Kapalı yer kokan sayfaların arasında beş saat geçirdi Araneidae familyasını oluşturan örümceklerin ağlarını nasıl ördüklerini bazı türle-rin avlarını nasıl yakaladığını öğrendi tropikal ormanlarda yedi ya da sekiz metre çapında ağlara sıklıkla rastlanabileceğini keşfetti. Bu son bilgi onu bir an ürpertti. Peki ya buna Amerikan ormanlarında da rast-lanıyorsa? Daha kesin söylemek gerekirse Oregonda...

Buna karşılık büyük miktarda ipek elde etmek amacıyla örümcek yetiştiriciliği yapma konusunda hiçbir bilgi bulamadı. Bu konuya birkaç yerde değiniliyor ama sonunda kestirilip atılıyordu: Olanaksız.

Saat gecenin onuydu akşamın alacakaranlığı kitaplığın pencerele-rinden büyük salonun lambalarına kadar uzanıyordu. Bir kadın Bro-line yaklaşarak kitaplığı kapatacaklarını söyledi.

Onun için de zaten burada sürececek başka iz kalmamıştı.

Tutulan kollarını ve bacaklarını açmak için oturduğu yerde gerindi sonra ellerim ensesinde kavuşturdu.

Sabah yaptıkları keşfi düşündü koza içindeki cesedi.

Suçlunun kimliğini saptadıklarını ileri sürmek...

Mark Suberton.

Ev soymaktan içerde yatmıştı ve bu kendi türündeki katillere özgü bir davranıştı. Bu kişiler eyleme geçmeden önce insanların evine girmekten bu evlerin içinde dolaşp onların özel yaşamlarına girmekten günlüklerini okumaktan giysilerini koklamaktan hoşlanırdı. Burada olsun başka yerde olsun. Ama işin onları heyecanlandıran yanı cinayetti. Başkasına sahip olma duygusu.

Brolin tırnaklarını ayucunun içine bastırdı. Aradıkları adamın kim olduğunu bilmek ve onu nerede yakalayabileceklerini kestirememek öfke uyandırıcı bir şeydi. Parmak izi konusunda çok şanslıydılar Suberton her şeyi düşünmüş ama bunu atlamıştı. El fenerinin içindeki pil. Ve fenerini orada bırakmayı düşünmediği kesindi...

Brolin kaşlarını çatı.

Bunun yarattığı sorunu birden kavradı.

Suberton el fenerini odada kaybetmişse aşağı nasıl inmişti? Karanlıkta? Carol Peyton sırtında?

Evde ışık açabilirdi elbette.

Ama hangi katil bunu yapardı? Geceyarısı? Fazla güvenli olmazdı bu olabildiğince gizli saklı davranmakta kimsenin bir siluet ya da bir yüz görmemesine dikkat etmekte yarar vardı.

Ayrıca karanlıkta bile inmiş ya da ışıklan yakmış olsa el fenerinin yanında olmadığını kesinlikle fark etmesi gerekmez miydi? Carol bilincini yitirmişti kocası da öyle şimdilik bilinmeyen bir nedenle. Dolayısıyla yukarı çıkıp fenerini araması için zaman vardı bunu neden yapmadı? O dolabın altına yuvarlandığı için mi feneri bulamamıştı.

Brolin bu konuda bir saat bile kafa patlatsa yanıt bulamayacağını seziyordu. Bu sorun yine de onun içini kemiriyordu.

Cep telefonunu çıkarıp ışığını yaktı kimseyi rahatsız etmesine ola nak yoktu kitaplıkta kimse yoktu.

Merkezden Lloyd Meatsin akşamüstü evine gittiğini söylediler. Brolin müfettişin özel numarasını tuşladı. Telefonu karısı açtı onun sesini yeniden duyduğuna içtenlikle sevindi telefonu Meatse bırakmadan ön ce onu ilerde bir akşam yemeğe davet etti. Meats Broline eve dönüp birkaç saat dinlenmesini söyledi ama özel dedektif sözünü sürdürdü:

- Soruşturma ne aşamada? Bu sabah bulunan cesetle ilgili bilgi var mı?

- Evet Lindsey Morgan olduğuna kuşku yok çarşamba günü kaçırı lan kadın. Otopsi olasılıkla yarın yapılacak. (Meats karısının duyma ması için alçak sesle konuşmaya başladı.) Daha şimdiden aynı durum la karşı karşıya olduğumuz söylenebilir çok hafif dolayısıyla boşaltıl mış bir ceset oysa kesip biçme izi yok boğazında o namussuzun boşaldığı yerden başka.

- Adli tabip ne zaman öldüğünü söyledi mi? Bunu öğrendiğimizde bu bize kurbanlarını ölü ya da canlı ne kadar yanında tuttuğunu gösterecek.

- Josh.

- Ve adli tabip bu kez de bedende ve tırnak diplerinde bir iz olup olmadığını kontrol etsin. Bu bize katilin kurbanlarını önce yıkadığını sonra da boğazından tecavüz ettiğini gösterecektir ama bu zayıf bir olasılık. Buna karşılık onları yıkayıp spermin bulunmasını garantiye almak için boğazlarının temizlenmemesine özen gösteriyor olabilir çünkü bu onun için önemli. Bizimle iletişim kurmak istiyor bize kusursuz olduğunu bunu yapabileceğini kanıtlamak istiyor.

- Josh.

- Ne var?

- Sen teşkilattan ayrıldın unuttun mu bunu? Ben bütün bunları biliyorum benim senden yapmanı hemen istediğim şey evine gidip dinlenmen.

- Ben yorgun değilim ki.

Meats tam karşı atağa geçecekti ki Brolin patladı:

- Lloyd Subertonun evine gitmek istiyorum.

- Lanet olsun ne halt edeceksin orada rezil bir yer olduğunu gördün o evin!

Kitaplık görevlisi yeniden gelip dışarı çıkmasını istedi. Brolin ona dönüp kara gözbebeklerini kadının gözbebeklerine dikti. Onun yutkunduğunu gördü. Anladığını işaret etti ona ve sırtını dönerek konuşmasını sürdürdü: Yalnızca bir göz atmak isliyorum. Odaları biraz karıştırmak onun nasıl bir insan olduğunu anlamak için.

Meats telefonun öteki ucunda derin bir soluk aldı.

Önemli diye üsteledi Brolin. Katilin kişilik çözümlemesini benden isteyen sensin. Bilemeyiz bu belki onu anlamamıza yardım eder onun-la aramızdaki mesafeyi kısaltabilir.

Ve bu iş yarına kadar bekleyemez sanırım?

- Ben bu akşam hazırım.

- Tamam tamam... buluşalım şeyde...

- Yalnız. Bunu yalnız başıma yapmalıyım.

- Josh senin oraya yalnız başına gitmene izin veremem kapıda mühürler var ayrıca o herifin kaldığı yeri bulduğumuzdan haberi var telefon hattına bağladığı alarm sistemini anımsa. O kaçık bundan böyle evinde kalmaması gerektiğini bilecek kadar kurnaz ama o küçük siste minin çalışmasını sürdürmesi için telefon faturalarını düzenli olarak ödüyor.

Brolin soruşturmanın bu yanını anımsıyordu. Daha daireyi keşfettikleri akşam Subertonun yaşamını didik didik etmişler telefon elektrik ve kira ödemelerinin yapıldığı bir banka hesabı olduğunu ortaya çıkarmışlardı. Üç aydan beri otomatik ödemelerin dışında bu hesaptan ne para çekilmiş ne de hesaba para yatırılmıştı. Bu

gidişle hesaptaki para ancak sonbahara kadar yeterli olabilirdi. Suberton üç aydan beri belki bir yerlerden para çeker umuduyla hesap şu anda gözetim altındaydı

- Bilemeyiz belki...

- Bana masal anlatma diye sözünü kesti Brolin. Onun oraya geri döneceği bir an bile aklından geçmedi senin öyle olsaydı daireyi gözetim

altında tutardın. Bırak da gideyim oraya mühürleri yenilemek için ya-rın sabah bir polis gönderirsin.

Meats Brolinden hiçbir şeye dokunmamasını istedikten sonra telefonu kapattı.

Brolin vaktin geç olduğunu fark etti Annabel onu kesinlikle bekliyordu.

Onu tam arayacaktı ki şarjının çok azaldığını ancak bir kez arama yapabileceğini gördü. Annabel Larry ile birlikteydi ne yaparlarsa yapsınlar emin ellerdeydi. Telefonunu kapattı bir saat içinde Subertondan çıkarken arayacaktı onu. Saat on birde.

En geç on bir buçukta.

31

Portlandın kuzey semtleri. Binlerce penceresinden kuruyan çama şırlar sarkan yan yana dizilmiş kahverengi evler. Günün sıcaklığıyla kav rulup sokakların tabanına yapışmış çöpler ve atıklar bir sokak lamba sına asılmış bisiklet gidonu ve kenti saran gecenin birkaç derece serin lettiği bu saatte gruplar halinde sokaklara çıkmaya başlayan gençler Brolin Mark Subertonun yaşadığı binaya girdi. Özel dedektif kimsenin kendisini gözetlemediğinden emin olduktan sonra zanlının posta kutusunu zorlayıp açtı. İçinde bir sürü ilan birkaç tane de zarf vardı.

Lloyd bunu boşaltıp incelemeleri için bile emir vermemişsin...

Eski meslektaş gevşek davranıyordu daire öncelik taşımıyordu elbette ama katilin posta kutusuna göz atmak bir iş sayılmazdı ki.

Antetlere bakıldığında esas olarak bankalardan gelen yönetimle ilgili belgeler vardı. Bir kart dışında. Çok sıradan bir karttı üzerinde Floridadan bir Orlando manzarası vardı. Arkasında kaba bir yazıyla şunlar yazılıydı: Orlando okkaa sıcak ki! Neler kaçırdım bir bilsen! Deliğinden dışara çık bize haber yolla. Sevgiler Earl. Brolin U.S.Mail üzerindeki tarih kaşesini okudu mektupları ilanların altına koydu ve kutuyu kapattı. En azından Subertonun ortadan kaybolur gibi yapmadığını biliyordu bazı mektuplardaki tarihler martin ortasına kadar geri gidiyordu. Bu var olan durumla çakışıyordu. Üç aydır işine geri dönmemişti otomatik ödemeler dışında banka hesabında üç aydır bir hareket yoktu ve üç aydır mektuplarını almamıştı. Ayrıca dairenin tozu da bunu doğruluyordu.

Brolin bu mantığı anlamıyordu ve bu akşam oraya bu yüzden gelmişti.

Bunun için ve Mark Subertonu biraz daha iyi tanımak için. Bir yandan gitmeyi planlarken öte yandan dairesini boşaltmayı düşünmemişti neden? Zengin biri değildi ve mantık bankadaki parasını yanına alarak gitmesini gerektirirdi... Günün birinde kimliğinin ortaya çıkmasından korkuyorsa başka bir yere başka bir adla taşınması daha akıllıca olmaz mıydı? Kurbanlarına neler yapabildiğine bakılırsa Suberton akıllı ve becerikli bir adamdı kendine sahte bir kimlik edinmesi zor değildi... Her insan gibi ne kadar kaçık olursa olsun katillerin her birinin

kendine özgü bir mantığı vardı Brolin bunu öğrenmişti. Mark Subertonun mantığını anlamak da ona düşüyordu.

Giriş katının koridorunda kimse yoktu Brolin otomatiğe bastı turuncu bir ışık sırayla dizilmiş bir sürü kapıyı aydınlattı. Duvarlar duvar yazılarıyla kertiklerle ya da adların kazınmış baş harfleriyle doluydu. Zemin leş gibiydi linolyum kaplamaların üzeri -bunlar bütünüyle sökülüp atılmamışsa-zamanın ve yoksulluğun mozaigim resimlendiriyordu.

Subertonun kapısı polisin daireye girmesinden sonra kapanabil-mesi için kabaca onarılmıştı kapıyı daha çok mühürler tutuyordu: Bağlantı yerlerine uzun sarı şeritler yapıştırılmıştı. Böyle bir semtte daireyi koruyacak birinin bırakılması gerekirdi birilerinin kapıdaki resmi Scotch bandı söküp içeriği talan etmeye kalkması çok

uzun sürmezdi. Lloyd Meatsin bunu da atladığını fark etti. Aslında Meatsin yaşadığı şeyi çok iyi biliyordu. Müthiş bir baskı altındaydı her şeyi düşünmesi her şeyi yapması gerekiyordu hem de çok küçük bir bütçeyle ve sınırlı olanaklarla. İki kadının ortadan kaybolduğu Morganlarda ve Poytonlarda soruşturma yapması soruşturmayı komşulara genişletmesi

bunu kentte örümcek saldırısına uğramış her aile için yapması yakınlarını sorgulayıp iş arkadaşlarını saptadıktan sonra Mark Suber-Ionun izini bulması soruşturmanın bilimsel sonuçlarını ortaya koyması başka izler araması gerekiyordu... Ve daha bir sürü şey.

Brolin blucininin arka cebine soktuğu avadanlığı çıkardı. İçinde bu durumlarda kullanacağı her şey vardı: plastik torbalar ışıklı kalem pens...

Ve özellikle: mühürleri sökmek için kullanacağı çok amaçlı küçük bir çakı. Hemen içeri girip kapıyı arkasından kapattı. Kasaya oturması için kapı kanadını itti kanat gıcırdayarak kapandı. Zifiri karanlıkta Bro-linin genzim kapalı kalmış yerlere özgü toz ufalanmış alçı çürümüş karton kokuları sardı. İlk refleksi elini elektrik düğmesine götürmek oldu ama ışığı yakmaktan vazgeçti. Kapıya bağlı olan küçük alarm sistemi etkisiz hale gelmiş olsa bile Subertonun bir yerlere bir başka tuzak kurup kurmadığı kesin değildi adam çok zekiydi. Hatta dairesini gördükten sonra onun paranoyak olduğu bile ileri sürülebilirdi. Bro-linin daha önce de fark ettiği gibi burada her şey içeri giren bir yabancıнын kendini çaresiz ve kaybolmuş hissetmesi için düzenlenmişti. Hiçbir şeye ulaşmaya olanak yoktu mutfığa gitmek için kartonların arasından tırmanmak bir masanın altından geçmek ya da yüksek mobilyaların arasında bükülüp kıvrılmak gerekiyordu.

Aşırı tedbirli davranmak ve etrafa gözükmemek için yalnızca kalem fenerini kullanmaya karar verdi. Cebinden çıkarıp yaktı. Beyaz ışık sütunu ayaklarının dibindeki karanlığı deldi ve havada ince kar tanelerini andıran küller gibi uçuşan toz tabakalarını gözler önüne serdi.

Özel dedektif yalnızca girişte normal hareket edebiliyordu bunun dışında kıpırdayabilmek için dairenin insanı çıldırtan topografyasına uymak gerekiyordu. Daire orta büyüklükte üç odadan oluşuyordu ne var ki Subertonun her yana yığıldığı ıvır zıvır bir noktaya ulaşmak için kat edilecek mesafeyi dörde beşe katlıyordu. Hiç kuşku yok ki hırsız Suberton içerden çıktıktan sonra işi bırakmamıştı. Burada en azından beş daireyi döşeyecek eşya vardı: fırınlar bulaşık makineleri masalar ve iskemleler televizyonlar. İçinde olasılıkla çalınmış CDler gümüş eşyalar ve çeşitli biblolar bulunması gereken bir sürü karton kutu bu tün bunların dışında kalıyordu. Bunların bir kısmı örtülerle örtülmüş tü. Daire bir fare cennetiydi.

Brolin hareket edebilmek için kullanacağı yöntem konusunda du raksadı. Subertonun içerde olmadığından emin olmak için bir mobil yadan ötekine dengeyi bozmadan atlayan polislerin geçen akşam yaptığı gibi mi? Yoksa onun belirlediği yolları izleyerek mi?

İkinci çözümü benimsedi bu kaçağın çarpık zihnini tanıyabilmek için daha doğru bir davranış olacaktı. Brolin ilk odanın eşliğinde bekçi köpeği görevi yapan iki aynalı dolabın arasından kaydı. Ancak geçebiliyordu iyi ki fazla kilolu değildi. Dolapları geçer geçmez saçmalığın ne ölçüye vardığını gördü. Karton kutuların oluşturduğu labirentin girişine gelmişti. Kutular yan yana uzayıp gidecek yükseklikleri de insanın kalçasını aşmayacak bir alçak duvar oluşturacak şekilde dizilmişti. Brolinin evin girişinde ve karanlıkta mobilyaları örtmek için kullanıldığını düşündüğü örtüler aslında karton kutulann üzerinde bir çatı oluşturmak için örtülmüştü. Buraya cuma günü ilk geldiğinde

Subertonu evde yakalayamadıkları için hayal kırıklığına uğradığından bu durum hiç dikkatini çekmemişti. - Tamam mademki öyle istiyorsun... diye mırıldandı.

Brolin dizlerinin üzerine çöküp labirentin içine girdi. Feneri önünü aydınlatıyor ışık lekeleri kutulann üzerinde sıçırıyor yaklaşık iki metre sonra kayboluyordu. Karanlıktı her sürtünmeyi geçişin darlığı boğuyordu. Kapalı yer korkusuna sahip olmamak gerekiyordu çünkü hareket etme olanağı sınırlıydı. Birkaç kez bir yerlere sürtündükten sonra Brolin kafasının içini boşaltmak için durmak zorunda kaldı. Çocuklara özgü dev bir kulübe içinde hareket ediyormuş duygusundan kendisini kurtarması gerekiyordu. İçinde bulunduğu yerin zifiri karanlık olması bu duygudan kurtulmasına biraz sonra yardım etti.

Brolin yeniden ilerlemeye başladı bir dönemece kadar ilerledi. Dununu göz önünde bulundurarak sola döndü. Dirsekten sonrası o kadar dardı ki geçip geçemeyeceğini sordu kendine. Brolin yolu genişletmek için bir kutu yığını itmeyi denedi. Oturdu başı tepesindeki örtüyü deforme etti ve itmeye başlamadan önce yerleşti. Yüksek ağır bir şey yerinden kıpırdadı. Brolin hareketsiz kaldı.

Bu iyi bir fikir değil.

Suberton karton kutuların üzerine koyduğu eşyaları dengesi bozu-labilir biçimde yerleştirmişse hepsi başına düşebilirdi. Bir ütü mut-fak bıçaklarını taşıyan bir blok bu fenerin neler yapabileceğini bir düşün? Polislerin evde dolaşırken bir sürü şeyi yere düşürdüklerini anımsıyordu.

Brolin fenerini dişlerinin arasında tuttu yana yattı ve bu dar dirseği aşmak için kendini ağır ağır ileri itti.

Bunun üzerine dehlizin içinde biraz ileriden bir gıcırtı duyuldu.

Özel dedektif sese kulak kabarttı. Tahta yeniden gıcırdadı.

Ses daireden geliyor anormal bir durum yok kendini Subertonu anlamaya daha çok ver.

Brolin genişçe bir yere vardı. Bir masanın altında bulunuyordu. Ma-sanın ayaklarının ortasından üç ayrı yöne üç dehliz gidiyordu açıkta kalan yerler levhalarla bir sehpa ve yığılı duran fotoğraf albümleriyle sıkıca kapatılmıştı. Bunu da mı yapacaktın Mark? diye lanetledi onu.

Neyse ki daire büyük değildi birazcık yön duygusu olan biri örtüle-rin altında uzanmış durumda da olsa yönünü tayin edebilirdi. Brolin dolaplarda resimlerini gördüğü Birinci Dünya Savaşındaki siperlerin içinde ilerlediği duygusuna giderek daha fazla kapılıyordu ne var ki o siperlerin üstü açık değildi ve insanların içinde neredeyse dik oturma-mayacağı kadar alçaktı. Siyah yansıtıcı iki levha arasından giden bir geçide varmadan önce bir mobilyanın dibinden ilerledi.

Brolin dirsekleri üzerine kalktı ağızındaki fener hareket ediyordu.

Buranın duvarlarını neyin oluşturduğunu kestiremiyordu. Neydi bu? Üçer metre uzunluğunda iki abanoz ayna mı?

Birden kafasında şimşek çaktı. Akvaryumdu bunlar.

Dairenin kör edici karanlığında iki akvaryum tabuta benziyordu.

Geçirgen olmayan camlar fenerin zayıf ışığını yansıtıyordu. Bezden çatı iki gerdelin üzerine tutturulmuş gibiydi.

Brolin akvaryumları geçti. Bundan böyle ikinci odada bulunması gerekiyordu. Sonraki dönemeçte eli yüreğini ağzına getiren bir şeye değdi.

İki karton kutu arasına gerilmiş lifli yapışkan bir madde. Brolin hemen elini çekti.

Bir örümcek ağı.

Ve içinden geçtiğinizde neredeyse fark etmediğiniz türden ince bir ağ değil. Kalın ve sağlam bir ağdı bu.

Kahretsin kahretsin kahretsin... Sakin ol ani hareket yapma.

Geriye doğru süründü ve elinde tuttuğu feneri söz konusu dönemece doğrulttu.

Işık ağın grimsi dokusunu aydınlattı. Ağ geçişin yaklaşık otuz santimetrelilik bir bölümünü kapatıyordu.

Çok güzel şimdi biliyorsun. Bu seni durdurmayacak öyle değil mi? Üzerinde bir örümceğin küçük bedeninin bulunup bulunmadığını görmek için tuzağı dikkatle inceledi. Hiçbir şey yoktu. Rezil hayvan yan taraftaki deliklerden birine girdi herhalde diye düşündü Brolin. Ne olursa olsun oradan geçmesi gerekiyordu.

Parmağını canavarın yuvasına sokmayacak olursa onu ısırmak için üzerine gelecek değildi öyle değil mi? Gömleğinin düğmelerinden hiçbirinin açık olmadığından emin oldu -önemsiz bir önlemdi bu- ve istemeye istemeye ilerledi.

Geçerken ağın bir bölümünü parçaladı ve kollarını ve dizlerini biraz olsun temizlemek için yeniden durmak zorunda kaldı.

Başını çevirdiğinde Subertonun mutfağına vardığını gördü fenerinin -çok küçüktü- ışığı karanlığı ince şeritler halinde kesiyordu. Kalan iki metreyi daha sürünerek geçti ve ayağa kalkabildi. Mutfak küçüktü ama o kadar süründükten sonra daha az tozlu bir havayı derin derin solumak büyük bir mutluluktı.

Fırınlı bir ocağın karşısına orta boy bir buzdolabı konmuştu. İçinde tabaklar olan bir kutu birkaç bardak ve servis örtüleri yemek yeme yerinin tek donanımıydı. Brolin buzdolabını açtı.

İçindeki ampul yandı onun kalem fenerinden çok daha güçlü bir ışık veriyordu. Işığa alışmak için gözlerini açıp kapattı. Buzdolabından bir mantar kokusu yayıldı. İçinde tamamen çürümüş bazı yiyecekler vardı.

Suberton ani ayrılmak zorunda mı kalmıştı yoksa içinde yaşadığı daireye bu ölçüde ilgisiz miydi?

Kimsin sen Mark? Bu her şeyi aşağıdan gören bu bakışın ve bu hırsızlık tutkusunun arkasında saklanan kim? Evinde sakladığın şeyi göster bana sana yaklaşmama seni tanımama izin ver.

Brolin onu buraya kadar getiren karton kutulardan oluşturulmuş labirente baktı.

Söyle bana cesetlerini neden bir çağlayanın yanına bırakma gereğini duyuyorsun? Nedir senin oyunun?

Örümcekler bunu biliyorum sen bana benim bilmediğimi söyle görmediğimi göster. Onlara neden boğazından tecavüz ediyorsun örneğin?

Brolin ocağa döndü. Çevresi yağ lekeleriyle kaplıydı fırın kapağının kenarlarında da siyah is lekeleri vardı. Camı içini göstermez hale gelmişti. Fırını açtı. Bulut halinde kurum yükseldi. Brolin fenerini fırının içine yöneltmeden önce öksürdü.

Izgaranın altında bir kül tabakası vardı fırının çeperleri de kurum bağlamıştı. Fırının umurunda değil mi Mark?

Dairenin içinden yeniden uzun bir çıtırdama sesi geldi.

Brolin başını saldı Fırının kapağını kapatacağı sırada daha beyaz bir şey dikkatini çekti. Külleri işaretparmağıyla karıştırdı bükülmüş ve bir köşesi yanmamış bir şey çıkardı. Bu bir not defteriydi.

Brolin onu dikkatle açtı defterin kömürleşmiş bölümleri çıtırdarak döküldü. Büyük bir bölümü kömürleşmişti ama esmerleşmiş bazı sayfalar

kalmıştı. Brolin burnunu kağıda yapıştırıp o kahverengi per-denin altındaki sözcükleri sökmeye çalıştı.

Olanaksızdı. İç geçirdi. Bununla birlikte son sayfaların üst bölümüne ateş değmemişti. Bazı cümle parçaları okunabiliyordu.

Televizyonda diyorlar ki bu İplemiyolar hiç çoğu kez bir motelde üzerinde seviştim

Sayfalardan birinin üzerindeki bir sözcük Brolinin dikkatini çekti: örümceklerden söz ediyor hep

Özel dedektif önceki ve sonraki sayfaları inceledi bunlar biraz daha az

bozulmuştu Subertona yakın bir kişiden söz edildiği açıktı.

ısırdı beni o şaşkın bu ikinci T. bu akşam

burada yatıyor isterim ki T.yi okşuyorum ve

beni ısırtıyor o sersem örümcekleriyle değil bu

Örümceklerden söz eden bölüm karanlıkta ışıldıyordu sanki. Brolin not defterini eski bir beze sardı böyle bir ipucunu burada bırakamazdı. O sırada bezin yanma bir paket bisküvi bırakılmış olduğunu gördü bu ona karnının aç olduğunu anımsattı. Paketi aldı ama farelerin onun yapacağı işi zaten yapmış olduklarını fark etti. Daha iyi...

Brolin oraya iç içe geçmiş o karanlık kötü kokan fare dolu dehlizlere dönmek zorunda olduğunu düşününce yüzünü buruşturdu... Doğrusunu söylemek gerekirse içeri girdiğinden beri hiç fare izine rastlamamıştı.

Kaçarken çıkardıkları ayak seslerini de duymamıştı. Başını salladı bütün bunlardan sonra bunun ne önemi vardı ki.

Brolin dizlerinin üzerine çöktü ve o tuhaf dehlize girdi.

Birkaç dakika boyunca dizleri acıyarak yerde süründü kısa süre sonra tavanı oluşturan çarşafın yerini her iki taraftan gerilmiş daha boğucu örtüler aldı. Brolin yetmiş santimetre eninde en fazla doksan santimetre yüksekliğinde bir koridorda ilerliyordu neredeyse Büyük Kaçışı gerçekleştirmekte olduğunu düşünecekti.

Sonunda Subertona yatak odası olarak hizmet eden odaya ulaştı bir şilte bir ba şucu lambası ve birkaç pornografik dergi. Brolin Subertonun oraya yığıldığı şiltenin altını iki televizyonun arasınıDVDleri araştırdı ama il ginç hiçbir şey bulamadı. Üstelik onun davranışlarını açıklayacak bir ipucuna da rastlamadı. Örümcek tutkusunu kurbanlarına boğazından tecavüz etmesini çözecek ya da düzenlediği cinayet mizansenlerinde il le de su ögesinin bulunmasına gönderme yapacak bir şey bulamadı Elinde veri olarak mobilyaların diziliş biçimi ve bu labirent vardı bu karton kutular ve mobilyalar... Tüm bu mobilyalar...

Brolin yüzünü buruşturdu. Aklına akvaryumlar geldi olduğu yerde doğruldu.

O anda bağlantı kuramamıştı ama akvaryum su demekti. Peki ya o akvaryumların içinde balık yerine örümcek varsa?

Brolin kendini labirentin girişine attı ve elinden geldiğince çabuk siyah camdan oluşan o iki blokun yanına gitti. Bir dönemeçte yolunu kaybetti fazladan bir tur attı.

Sonunda akvaryumların başladığı yere vardı.

Akvaryumlar her iki yanında içi karanlık iki dikdörtgen olarak yer alıyordu.

Brolin elini soğuk yüzeylerden birine değdirdi.

Sakinliğini korumaya gayret ettiği halde kalp atışlarının giderek hızlandığını duyabiliyordu.

Fenerini cama yapıştırdı. Bir sonuç alamadı camın renginden kaynaklanan yeşilimsi bir hale görünüyordu. Brolin bir elektrik düğmesi bulma ümidiyle çevreyi yokladı. Evin elektriği kesik değildi akvaryumlar belki bir prize bağlıydı. Özel dedektifin dirseği düğme araştırırken arkasındaki öteki akvaryuma değdi. Boğuk bir ses çıktı.

Kaşlarını çattı. Akvaryumun duvarının öte yanında bir şey vardı sanki. Polislikten kalma sezgileri birden harekete geçti ama hayır olamazdı orada bir ceset bulunamazdı. Öyle olsaydı koku onu çoktan alarma geçirirdi. Hep en kötüsünü düşünmekten vazgeçmeliydi. Akvaryumun doluydu herhalde her şey bir yana öyle olması da doğaldı. Onu önce ilgilendiren akvaryumu bir yana bırakıp bunun üzerinde yoğunlaştı. Fenerinden çıkan zayıf ışık bu çok büyük akvaryumun bir yanında bir boşluk olduğunu belli ediyordu. Orayı aydınlatmaya çalıştı ama fazla bir şey de fark edemedi. Elini kaydırdı parmaklarıyla bir elektrik düğmesi aradı.

Başparmağı yerde yumuşak bir şeyle temas etti.

Onu biraz yokladı sanki...

Ah Lanet olsun!

Bunun bir sıçan ölüsü olduğunu düşündü. Başka bir şey değil. Birden ortasında bir anahtar düğmesi olan küçük bir kutu buldu. Düğmeye bastı. Akvaryumun neon lambaları zümrüt yeşili bir gökyüzünde çakan şimşekler gibi göz kırptı. Çünkü görebildiği kadarıyla içerisi yemyeşildi.

Birden yer altı sarnıcı yapışkan bir ışıltıyla harelendi.

Brolinin yüzü camdan on santimetre kadar uzaklıktaydı başını daha geriye atamıyordu.

Birden müthiş bir dehşete kapıldı.

Camın ardında ferî kaçmış bir çift göz ona bakıyordu Brolinin tam karşısında.

Dehşet saçan o yüz camın bir santimetre gerisinde neredeyse kendi yüzüne yapışık duruyordu.

Akvaryumun kokuşmuş suyunun içinde bir erkek yüzüyordu.

Suda kaldığı süre içinde derisi kurutma makinesinden çıkan bir kumaş kadar ağarmıştı etinden ayrılacaktı sanki. Ve başı şişmiş deforme olmuştu dudakları patlayacak gibiydi gözleri sarkmış avurtları çökmüştü.

Ama Brolin onu hemen tanıdı.

Yumruğunu sıkıp oradan bir an önce çıkmak için geri döndü.

Ancak yarım metre kadar ilerleyebildi.

Başlangıçtan beri neden hiç fare sesi duymadığını o anda anladı.

Nedeni basitti. Basit olduğu kadar da korkunç.

Oradaydı karşısında yolunu kesiyordu onun.

Annabel Salhindronun onu Brolinin evine götürme önerisini sonundu kabul etmişti. Anahtarı özel dedektifin söylediği yerde buldu ve bir haber alır almaz kendisini haberdar etmeye söz veren Salhindroya teşekkür et ti. Özel dedektifin sağı solu belli olmaz bir karaktere sahip olduğunu yalnız olmayı sevdiği için her zaman içgüdüsünün peşinden gittiğini ve kendini en çılgın izlere kaptırdığını anlatıp Annabeli rahatlatmak istemişti.

Ne var ki Annabel yine de onun başına bir şey geldiği duygusunu taşıyordu.

Kendisini bu şekilde hiç haber vermeden ortada bırakmazdı. En azından telefon ederdi. Yol boyunca telefonunun şarjının bittiğini ona ulaşamadığı için eve dönüp elinde dumanı üzerinde bir fincan çayla salonda kendisini bekleyeceğini düşünmüştü.

Ama ev boştu onu yalnızca Safır karşılayıp ıslak burnunu boynuna değdirdi.

Saat gecenin biriydi.

Annabel kendine bir viski koydu ışıkları yakmadan kanepeye oturdu büyük camekandan ay ışığı vuruyor içerisini her şeyi net görece kadar aydınlatıyordu.

Orada öylece kalıp on dakika düşündü.

Burnunu soktuğu bu soruşturmayı. Dün katille yüz yüze gelip atlattığı ölüm tehlikesini. Kocasının kesin olarak ortadan kayboluşunu. Eski ekip arkadaşı Jack Thayerin geçen kış ölümünü. O anda evde değildi uzaklarda dolaşıyordu. Annabel yerinden sıçradı. Telefon çalıyordu.

Bir anda telefonun üzerine atlayıp ahizeyi kaldırdı.

-Annabel?

Kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi attı.

-Joshua!

- Sana daha önce ulaşamadım şarjım bitti. Dinle burada bir şeyler oldu.

Yeniden kaygılandı özel dedektifin sesi her zamanki gibi değildi. Şey... sarsılmış gibiydi! O...

- Subertonun evindeyim. Lloyd Meats biraz önce buraya geldi tüm soruşturma ekibiyle birlikte.

Annabel bekliyordu sonra söyleyeceklerinden kaygılanıyordu.

Bir ceset buldum diye sürdürdü Brolin. Uzun süredir birkaç haf-ta

hatta birkaç aydır bir akvaryumun içinde duran bir ceset. Mark Su-bertonun cesedi.

Ne? Ama...

Evet şeytani bir durum. Cuma akşamı buraya geldiğimizde onu kimse görmedi tüm öteki mobilyaların arasında bir örtünün altındaydı Ve üzeri kapatılmış bir akvaryumun içinde evde koku yoktu yani dairenin kokusunu bastırarak kadar kuvvetli değildi. Görünüşe göre yanıltıldık. Her şey önceden hazırlanmıştı Peytonların dolabının altın-da bulunan el feneri pilin üzerindeki parmak izi bütün bunlar bizi bu-roya getirmek için hazırlanmış çılgınca bir plandı.

- Neden peki?

- Bilmiyorum bizimle oyun oynamak için olduğunu düşünüyorum mantıklı tek neden bu. Bütün bunların arkasında olan kişi bizimle eğleniyor dizginlerin kendi elinde olduğunu bize göstermiş oldu.

Annabel kanepeye gömüldü. Başladıkları noktaya geri dönmüşlerdi.

- Bir not defteri buldum her şeye karşılık o defterin katil tarafından konduğunu sanmıyorum çünkü okunmaz halde. Craig onu laboratuvara götürüp ne yapabileceğine bakacak.

Biraz sustuktan sonra Brolin ekledi:

- Bir şey daha oldu.

Sesinde Annabelin tanımadığı bir tını vardı yine.

- O alçak dairesinden ayrılmadan önce bize bir sürpriz bırakmıştı. Örümceklerinden birini. Çok iri bir örnek otuz santimetreden daha küçük

değil. Bu zamana kadar evin içinde yakaladığı farelerle beslendiğini düşünüyorum.

- Isırdı mı seni? diye sordu genç kadın telaşla

- Hayır buraya gelen böcekbilimciye göre... onun dalayıcı tüyleri beni dalamış beni ısırmadan kaçmayı başardım.

Aslında onun geçidi neredeyse bütünüyle kapladığını fark ettiğinde

Brolin kendini arkaya atmıştı. Örümcek önbacaklarını tehdit edercesine kaldırıyordu ki özel dedektif bir refleksle çakısını çıkarıp başının üzerindeki örtüyü yırtmıştı. Örtünün altından tuhaf bir cırlama sesi geldiği anda kendini o labirentten dışarı atmıştı. Cırlama giderek yükseliyordu baldırlarına yaklaşıyordu sanki.

Brolin geçerken karton duvarları devirerek mobilyaların üzerinden atlamış evin girişine ulaşmıştı. Son gücüyle Meatse telefon etmiş o da birkaç adamıyla oraya koşmuştu. Böcekbilimci Dr. Conelberg dünyanın en büyük yerörümceği olan Theraphosa blondiden söz etmişti. Yabancıları ısırmadan önce ısırğan tüyleriyle kamçılama çok saldırgan bir türdü. Neyse ki zehri öldürücü değildi. Böyle bir türün haftalarca hayatta kalmış olması böcek uzmanını büyülemiş gibi görünüyordu. Buna yol açan şeyin sıcaklar ve nem olduğunu söylemişti ama sonbaharı geçiremeyeceğini ileri sürüyordu.

- Eve dönüyorum dedi Brolin yarım saat içinde orada olurum.

Arabanın evin önünde park ettiğini duymadan Annabelin içi tam olarak rahat etmedi. Brolinin konuşmasına fırsat vermedi ona tatlılıkla sarılıp göğsüne bastırdı.

Brolin genç kadına sarılmadan önce bir süre öylece kaldı.

- İyiyim dedi. iyiyim.

Annabel başını sallayarak ondan ayrıldı.

- Bağışla beni ben... senin için kaygılandım.

Sonunda Brolinden bir gülücük kopardı.

Brolin kendine bir büyük fincan buzlu çay koyup kanepeye Anna-belin düşündüğü yere oturdu. Gelip Annabelin yanına yerleşti.

- Başlangıç noktasına döndük değil mi? diye mırıldandı.

- Bilmiyorum. Bu bana göre bir mantığın doğrulanması. Bir kez daha ceset ile su bir araya geldi.

- İlk ceset hariç belleğim beni yanıltmıyorsa. Fleitcher Salhind-ronun kardeşi benim dün gittiğim açıklıkta bulunmuştu orada su yok.

- Oraya bir kilometreden daha az uzaklıkta bir çağlayan var ama ben arada bir bağ olduğunu düşünmüyorum. Fleitcher cinayetinin ötekilerle bağlantısı olduğunu sanmıyorum o kötü bir zamanda kötü bir yerdeydi.

İpeğe sarılmamıştı içi boşaltılmamıştı. Onun için törensellik söz konusu değildi.

- Kurban her şeyden önce bir zevk nesnesi ya da belirli bir duruma erişmek için kullanılan bir araç değil mi?

- Öyle elbette ama bu durumda her cinayette su ögesinin varlığının bir rastlantı olduğuna inanmakta güçlük çekiyorum. Su simge olarak çoğu kez kadınla döllemeyle ya da dünyaya getirmeyle ilgilidir. Ve bütün uygarlıklarda ya da dinlerde su aynı zamanda annmayla yenilenmeyle bağlantılıdır.

- Katil bize yemden doğacağını ya da bir kirden arınacağını mı söylüyor yani? diye sordu Annabel şaşırarak.

- Olabilir. Bu tip... diğerlerinden farklı.

Annabel Brolinin yüzünde sinirlenme izlerinin belirdiğini gördü çeneleri kasılıyordu.

- Bu katilin davranışı alışılmış şemaları tersine döndürüyor dedi Brolin seri katilleri çoğu kez ateşin büyülediği söylenir bu kişilerin gençliklerinde ateş tutkunu olduğu ifade edilir oysa bunun tutkusu su. Bir tür su perisi tutkunluğu.

- Nedir o?

- Suya karşı genellikle cinsel planda bir büyülenme.

- Neden olmasın?

Brolin çay fincanını elinden bıraktı.

Neden olmasın... Sana şöyle açıklayayım ki bu daha çok kadınlarda rastlanan bir şey ve ben şimdiye kadar seri katillerin böyle bir yönelimi olanı hakkında tek bir satır okumadım. Diyelim ki bizimki bir yenilik yapıyor...

Br olin başka bir şey eklemedi bu olayın özünü yakalayamadığını hissediyordu katilin kişiliğini avucunun içine alamamıyordu bir türlü... Annabel onun düşüncelerini böldü: Aklıma bir şey geldi suyla ilgili. Ortaçağda uygulanan bir yargılama yöntemi. Bilirsin Ortaçağda Tanrının yargısını ortaya çıkarmak için sanıklar doğal öğelerle sınanırdı örneğin ateşle ya da suyla. Böylelikle o kişinin suçlu ya da suçsuz olduğu ortaya çıkmış olurdu.

Katilin düşüncesi bu olsaydı kurbanlarını suda boğardı ya da en azından suya batırırdı hayır sanmıyorum. Su onun bize kurbanlarının ölüsünü göstermesi için bir fon bir çevre oluşturuyor onların bu bağlam içinde keşfedilmesini istiyor. Onun için önemli olan bu.

Brolin dirseklerini dizlerinin üzerine dayayıp yanaklarını ve gözlerini ovuşturdu.

Annabel onun bunu yapmasını bir ana şefkatiyle izledi. Elini onun kolunun üzerine koydu.

- Son günler bayağı zorlu geçti değil mi?

Kanepenin üzerinde kendini geri verip gözleri kapalı başını arkaya atmadan önce onu doğruladı.

Safir yastıkların üzerine çıktı ve genç kadının karşısına uzanıp burnunu sahibinin kalçasına dayadı. Brolin bir eliyle onu hafifçe okşadı.

Çevrede hiç ses olmaması Annabeli gevşetti. Rahatça oturduğu yerde ağaçların doruklarını hayranlıkla izlerken bu dinginliği düşündü.

Başını Broline ve Safire çevirdiğinde Brolinin eli ay ışığında tüyleri gri görünen köpeğin üzerinde hareketsiz duruyordu. İkisi de hafifçe nefes alarak uyuyordu. Annabelin dudakları sevincini belli eder biçimde aralandı.

Onları dakikalarca izledi.

Sonra başını hafifçe Brolinin göğsüne dayadı.

Onun soluğunu dinledi sonra o da uykuya daldı.

33

Oregonianın manşeti müthişti:

ORMANDA DEHŞET

Altına koydukları fotoğraf baş sayfanın yansını kaplıyordu. Fotoğrafta dallarından birinde beyaz bir lekenin hemen yanında bir siluetin fark edildiği bir ağacın altında birçok insan görölüyordu. Altyazı şöy leydi:

Polis bir ağaçta terk edilmiş bir ceset buldu (altta).

Haber polis merkezinden sızdırılmıştı gazetenin yazı işleri servisi gizemli koşullar altında bir ceset bulunduğunu biliyor ve bunu ikinci sayfa haberi yapmaya hazırlanıyordu ki kimliği bilinmeyen bir kişinin gönderdiği fotoğraflar gazeteye ulaştı. Bu bir mucizeydi bu tür belge leri ele geçirebilmek için büyük paralar ödemek gerekirdi bunları gazeteye gönderen kişinin güvenlik güçleriyle bir hesabının olduğu kesindi. Bunun fazla bir önemi yoktu bu gazete için gökten düşen bir armağandı ve olay baş sayfaya taşındı.

Zarf açıldığında orada bulunan gazetecilerden biri fotoğraflardan birinin üzerindeki iki siluetin kırmızı kalemle daire içine alınıp üzerine soru işareti konduğuna işaret etti. Gönderici bayağı hırslıydı. İlkini hemen tanıdılar bundan üç yıl kadar önce eyalet medyalannda hatta tüm ülke medyalannda ondan çok söz edilmişti:

Joshua Brolin. İkincisini de buradan hareketle akıl yürüterek tanımakta gecikmediler: Annabel ODonnel.

Yazı onların kimliklerinden ve bu iç karartıcı keşifle ilişkilerinden söz etmekten de geri durmuyordu.

... İşin daha da şaşırtıcı yanı özel dedektif Joshua Brolin ile New Yorklu dedektif Annabel ODonnelin bu işe karışmış olması. Joshua Brolin 1999 sonbaharındaki o korkunç dramdan ve Portland Hayaletinin (bkz. yan taraftaki kısa yazı) tutuklanmasından sonra medyada pek yer almıyordu. Oysa onun geçtiğimiz kış yine Annabel ODonnel tarafından yürütülen New Yorktaki Caliban Tarikatının ortaya çıkarılma operasyonuna yakından katıldığı biliniyor. Bu olayda özel bir dedektif ile New Yorklu bir polisin ne işi olabilir? Bütün bunların hiç de iyiye işaret olmadığı ülkede yeni bir seri katilin kol gezmeye başladığı düşünülebilir...

Lloyd Meats gazeteyi çöp sepetine attı.

Manyak herifler... Bizi uyarmadılar bile!

Sabahtan beri sürekli arayıp duruyorlar dedi Yüzbaşı Chamberlin yarınki baskı için bir açıklama yapılmasını istiyorlar.

Canları cehenneme! diye bağırdı Meats.

İşe olumlu yanından bakmak gerek basının örümceklerden haberi yok kozayı cesedin sarıldığı bir bez olarak düşünüyorlar bu yüzden sansasyon yaratmalarını önleyebiliriz... Birazdan kamuoyuna bir açıklama yapıp soruşturmanın ilerlediğini bildireceğim böylelikle de onla-rın sabırlı davranmasını sağlayacağız.

Meatsin ceketini giydiğini gören Yüzbaşı sordu:

- Nereye gidiyorsun?

- Laboratuvara Craig Nova Joshuanın bizim eski bir numaralı zanlımızın evinde bulduğu defteri incelemek için orada beni bekliyor.

- Peki durumdan beni de haberdar et. Broline gelince ona yalnızca kendisinin cinayet psikolojisi alanındaki bilgisinden yararlanmak amacıyla başvurduğumuzu resmen açıklayacağım. Bu sana uyar mı?

- Neden uymayacakmış?

Chamberlin konuşmadan önce söyleyeceğini en iyi şekilde nasıl ifade etmesi gerektiğini araştırıyormuş gibi çenesini sıvazladı.

- Sen ve ben onun bizim için bir danışmandan öte olduğunu biliyoruz.

O olmasaydı Subertonun cesedini günler sonra bulabilirdik...

Meatsin gözleri çalışma masasının altındaki tozlara takılmıştı.

- Ne demek istediğini anlıyorum. Bu onun seçimi. Polis teşkilatının içinde artık kalamazdı. Sanırım bunu anlayabiliriz. Ben kaçıyorum.

Craig Novanın sabırsızlıktan içi içine sığmıyordu alevlerin kemirdi-ği deri parçasının kağıtların meydana getirdiği o dikdörtgenin çevresinde dönüp duruyordu. Kendini adımını Tutankamonun mezarının eşiğinden içeri atmak üzere olan Howard Carter gibi hissediyordu. Böyle bir olasılık vardı bunu biliyordu ateşin oluşturduğu ısırgan içine girebilir o defteri konuşturabilirdi bunu başarabilmek için kafasının içinde daha şimdiden düşünceler oluşturmuştu.

Craig ellerini arkasında kavuşturmuş kareli bir masanın üzerinde bir cam fanusun içine konmuş o koyu lekenin çevresinde gözlerini ondan hiç ayırmadan dönüyordu.

Önce kağıda biraz dayanıklılık sağlamak dağılabilir sayfalara esneklik kazandırmak için içinde eter gliserin ve benzin bulunan bir karışımı deneyecekti. Sonra mürekkep lekelerini belirgin kılmak için morötesi ya da kızılaltı ışınlar kullanacaktı. Bunlar yanmış kağıt üzerine özel dalga boyu olan ışınlar olarak yani kağıdın dokusundan ve bileşiminden farklı ışınlar olarak yansıyacak böylelikle kağıtların üzerindeki harfler ve sözcükler belgenin tamamını örten yanık lekesine karşılık rölyef olarak meydana çıkacaktı.

Craig ellerini birbirine çarptı ve malzemesini hazırladı.

Lloyd Meats laboratuvarın büyük camekanının öte yanında belirdi ginde Craig yumruk yaptığı kauçuk eldivenli elinin başparmağını za fer anlamında havaya kaldırdı.

Bir şeyler bulmuştu.

34

Brolin pazartesi sabahı Annabelle birlikte Böcek Dünyası adlı dükkana Debbie Leighi görmeye gitti. Ona örümcekler hakkında bazı Korular -hep aynı sorular- sormak istiyordu. Debbie çok dostça davrandı ama verdiği yanıtlar Broline yeni bir şey öğretmedi.

Annabel gözünü cam bir kafesin içindeki iri kıllı tarantulaya dikmiş konuşulanları uzaktan izliyordu. Sabah üzerine örtülmüş bir battaniyeyle kanepenin üzerinde Broline sokulmuş olarak uyandığında şaşırılmıştı. Bu onun gece bir ara uyandığını birbirlerine sarılmış olarak uyuduklarını fark ettiğini bir battaniye bulup tekrar

onun yanına yattığını gösteriyordu. Bu düşünce onun birkaç gündür yaşadığı sinirsel gerilime ve yorgunluğa karşılık keyfini yerine getirmeye yetmişti.

Öğleyin Brolin onu kent merkezindeki bir Meksika lokantasında yemeğe davet etti. Yemeğin sonunda blucininin arka cebine koyduğu bir kağıdı çıkarıp açtı.

Bu üzerinde yirmi kadar kişinin adı bulunan bir listeydi ki Annabel bunlardan ilk yedisinin yüzünü gözünün önünde canlandırabiliyordu NeoSeta:

Profesör Haggarth - teknik sorumlu?

Gloria Helskey - proje şefi.

Connie dEils - teknisyen?

Donovan Jackman - halkla ilişkiler sorumlusu.

Özel kişiler:

Nelson Henry - doğa müzesi örümceksever.

Doktor Conelberg - böcekbilimci.

Debbie Leigh - Böcek Dünyası adlı dükkandan böcek tutkunu?

Bu liste bir buçuk sayfa tutuyordu.

- Neden ille de bu kişilere takılıp kalıyoruz ki? diye sordu Annabel.

- Portland ve çevresindeki örümcekseverler topluluğu sınırsız değil bu cinayetlerin ardına saklanan kişinin de bunlardan biri olması gerekiyor. Örümcekler hakkında çok geniş bilgiye sahip egzotik türleri edinebilecek bir çevresi var. bu kişi kesinlikle bu listede yer alanlardan biri ya da onlara yakın bir kimse.

- NeoSetadaki Donovan Jackman bir örümcek tutkunu değil halkla ilişkiler sorumlusu onu neden bu listede tutuyorsun?

- Aslında NeoSetanın tüm personelini bu listeye almak isterdim hepsi örümcekler hakkında önemli temel bilgilere sahip kişiler hiçbirini ni listeden ayrı tutmamak gerekir. Ben onlara cumartesi günü küçük bir ziyaret yaptığım için ekibin yalnızca bir bölümünü görebildim.

Annabel onun söylediklerini doğruladığı sırada Brolinin cep telefo nu çalmaya başladı.

- Joshua ben Lloyd Meats. Soruşturma yeniden başlıyor. Craig Nu va senin dün akşam bulduğun defterin bazı sayfalarını deşifre etmeyi başardı.

- Kime ait olduğunu kesin olarak saptayabildiniz mi?

- Subertonun bankasına uğrayıp imzasına ulaştık. Aynı zamanda ya zı uzmanı da olan belge uzmanımız o imzayı yanmış defterdeki yazı ör nekleriyle çeşitli kızılötesi ışınlarla ve bildiğin daha başka yöntemlerle okunur kıldığı örneklerle karşılaştırdı... Uzman o yazının Mark Suber tona ait olduğundan emin. Ama ben seni bunun için aramadım. Defte rin sayfalarının çoğu onarılamayacak kadar bozulmuştu çoğu ama hepsi değil. Dinle öyle anlaşılıyor ki Subertonun başka biriyle ilişkisi vardı ondan her defasında T olarak söz ediyor. Zaman zaman nasıl görüşüklerini anlatıyor notlarına göre Suberton Tyi biraz tuhaf bu luyordu ama onu çok seviyordu. Ne var ki T bu tuhafılığı bazen fazla ileri götürüyordu. T Subertonu birçok kez ısırılmış o da buna çok öfkelenmiş. Hatta elimdeki notların bir yerinde Suberton ondan biraz korktuğunu itiraf ediyor. Ne var ki her şey yerli yerine oturuyor çünkü T sürekli olarak örümceklerden söz ediyormuş. Subertona göre T sekiz bacaklı o küçük hayvanlara tutkun hatta evinde örümcek besleyip beslemediğini kendi kendine soruyor.

- Tnin kim olabileceği hakkında bir fikrin var mı? diye sordu Brolin.

- O konuda bir ışık var adli tabibe göre Suberton en az bir ay önce ölmüş hatta daha önce bu da üç aydır ortada gözükmemesiyle çakışıyor. Dolayısıyla Carol Peytonu ve Lindsey Morganı kaçıran o olamaz bu hoş değil çünkü çilingirlik yapması o kadınların evine neden o kadar kolayca girdiğini açıklayabilirdi. Buna karşılık Subertonun birlikte çalıştığı bir adam vardı adı Trevor Hamilton ne demek istediğimi anlıyor musun?

- Evet Trevorm Tsi insanların evine cam kırmadan girebilecek biri.

- Bravo. İşin güç yönü şu ki elimizde onu suçlayacak hiçbir somut kanıt yok bu konuyu Dr. Folstomla tartıştık onun her şeyi çözüme ulaştırabilecek bir düşüncesi var. Morga bizim yanımıza gelebilir misin?

- Annabelle birlikteyim birazdan orada oluruz. Lloyd sen o defteri içerik bakımından nasıl buldun? Yani orada yazılanlar akla yatkın mı? demek istiyorum. Ben biraz kuşkuluyum.

Sanırım ben de senin gibi düşünüyorum: içerde yatmış birinin günlük tutmuş olmasına insan inanmıyor öyle değil mi? Bununla birlikte yazdıkları çok inanılır şeyler iyi yazılmamış ve yazım hatalarıyla dolu ama ben öyle olduğuna inanıyorum. Orada okuduğum şeyler aslında soruşturma açısından ilginç değildi varoluş sorunlarından kötü bir felsefeyle söz ediyordu işin geriye kalan yanını zaten sen de biliyorsun.

Tamam bunu emin olmak için sordum pilin üzerindeki parmak izi bizi yanılttı....Geliyoruz. Josh bir şey daha. Meatsin ses tonu birden tutkusunu yitirip daha kaygılı bir hal aldı. Ne var?

Bu sabahki gazeteleri okudun mu? diye sordu Meats. Okumadın mı?

Eh öyleyse Oregoniana bir göz atman gerekiyor soruşturma bundun böyle kamuoyuna açık hale geldi.

Bu eninde sonunda olacaktı bundan böyle bilgileri süzgeçten geçirmek gerekecek.

Meats haberi Broline ulaştırırken huzursuz oldu: Josh baş sayfada içinde hepimizin yer aldığı bir fotoğraf var. Fo-toğrafi çeken klişeleri gazeteğe gönderen buna karşılık adını vermeyen biri. Senin ve Annabelin adı yazıda geçiyor. Üzgünüm. Brolin gerildi.

Bunun ne anlama geldiğini o da biliyordu. Katil artık onun kimliğini biliyordu Annabelinkini de.

* * *

- Bu fotoğrafı oralarda geziye çıkmış biri çekmiş olamaz dedi Me-ats.

Hayır eminim ki bu oydu. O kaçık oradaydı bizi cinayet yerinde bekliyordu. Fotoğrafları çekti ve fark edilmeden gizlice kaçtı. Josh emin ol ki onu enseleyeceğiz.

Brolin yanıt vermedi Annabelle morgun koridorunda yürümeyi sürdürdü. Yüzbaşı Chamberlin onun soruşturmaya katıldığını gizleme görevini üzerine almıştı bunu sağlayacak kanıtlardan yoksun değillerdi. Aslında Chamberlin Annabelin varlığını da gizleyebilirdi bunun için bir gerekçe bulabilirdi mesleğinden başlayıp onun Brolinle dostluğunu kullanabilirdi. Bunu da zaten yapmıştı.

Bir kapıyı geçtiler merdivenleri indiler ve tabandan tavana kadar fayans kaplı uzun bir bölüme ulaştılar. Organik sıvıların akması için hafif eğik yapılmış paslanmaz bir masanın üzerinde Mark Subertonun kadavrası çiğ ışık altında bekliyordu.

Başarıya ulaşmamış genetik bir ameliyat sonrasında masada kalmış bu hastaya benziyordu. Derisi akvaryumun suyunda beklemiş oldu gundan balmumu gibiydi ve dışarı sıvı sızdırıyordu. Mark Suberton şişmiş tepeden tırnağa kırış kırış olmuş bir yağından ibaretti gözleri o kadar sarkıyordu ki düşecek gibiydi patlak dudakları mor bir çiçeği andırıyordu bir dehşet filminin korkunç bir parodisinden farkı yoktu Brolin cesedin sağ elinin başparmağının kesik olduğunu fark etti. Bu el fenerinin pilinde parmak izi bırakmak için yapılmıştı. Katil poli sin bu izi bulacağını ümit etmiş buradan da Subertona ulaşacağını tilin o olduğuna inanacağını düşünmüştü. Dairenin girişine takılan küçük alarm sistemi gerçek katilin polisin oraya geldiğini öğrenmesini sağlamış olmalıydı. Bunu öğrendiği anda gerçek bir mutluluk yaşamış olmalıydı çünkü polisi faka bastırmıştı onunla birlikte de tüm kamu oyunu. Oyun oynuyordu. Bütün bunlar polisi şaşırtmak için düşünülmüş bir stratejiydi ve onlara bu iğrenç oyunda iplerin kendisinin elin de olduğunu göstermeyi amaçlıyordu.

Dr. Sydney Folstom onları kadavranın başında bekliyordu gövde sinde açılmış yaralanıncıyordu.

- Nasıl öldüğünü biliyor musunuz? diye sordu Brolin.

Onun sesini duyduğuna şaşırp başını kaldırdı ve özel dedektif onun yüzünde belirli bir sevincin izlerini okudu.

- Emekli olduğumda bile gelip beni sorularınızla bunaltacaksınız bundan eminim... diye itirafta bulundu.
- Sizi bu yer altında gördüğüme asıl ben şaşırdım bir yıldan beri artık otopsi yapmadığınızı söylemişlerdi. Bunu duymaktan pek hoşlanmadığını biraz da incindiğini düşündü Brolin.
- Otopsiyi ben yapmayacağım buraya yalnızca Müfettiş Meatsin yaptığı soruşturmada ona yardımcı olmak için indim.

Sydney Folstom kaşının birini kaldırarak Brolinin omzunun üzerinden arkaya Annabelin bulunduğu yöne baktı.

- Bu hanım kim?

Annabel ona elini uzattı.

- NY Polis Teşkilatından Annabel ODonnel Joshuaya eşlik edi yorum.

Morg yöneticisi onun elini sıktı ve Lloyd Meatse döndü o da ona genç kadının oradaki varlığını onayladığını işaret etti.

- Ciddi şeylere geçelim şimdi dedi Dr. Folstom. Müfettiş Meats ba na şu ısırılma olayından söz etmiştiniz ben de size onu inceledikten sonra bu kadavranın üzerinde hiçbir ısırılma izi görmediğimi söyle miştim.

Ama bu onun ısırılmamış olduğunu kanıtlamaz.

Meats Broline eğilerek ona şunu fısıldadı:

- Suberton defterinde Tnin onu birçok kez ısırıldığını yineliyordu...

Dr. Folstom bir fotoğraf makinesi alıp kadavranın başına geldi.

Isırık izi yüzeyde oklukça çabuk yok olmakla birlikte derinin altında meydana gelen morartılar uzun süre altı ay kadar varlığını sürdürebilir Bunları görebilmek için morötesi ışıktaki fotoğraf almak yeterlidir.

Annabel bu yöntemi anımsadı. Morötesi ışınların derinin altına öteki ışınlardan daha derine indiğini böylelikle de çıplak gözle görülmeyen zararları görünür kıldığını biliyordu. Aile içi şiddetle ilgili birçok olay-da bu yönteme başvurmıştı bir defasında da sürekli cinsel tacize uğ-rayan beş yaşında bir kız için aynı yöntemi kullanmıştı. Morötesi ışınlarla çekilen fotoğraflar küçük kızın birkaç ay boyunca kötü muamele gördüğünü ortaya çıkarmıştı oysa bedeninde hiçbir morartı yoktu ba-ba birkaç hafta önce tutuklanmıştı çünkü sosyal servisler onu gözetim altında tutuyordu. Küçük kızın ağzından tek bir sözün çıkmadığı yerde fotoğraflar konuşmuştu. Sydney Folstom karşılaştırma yapabilmek için fotoğrafları önce filt-resiz çekti sonra morötesi çekimler için taşınabilir bir flaş kullandı.

işte. Müfettiş Meats klişeleri banyo ettireceğim uzun sürmez. Not-ları doğru okuduysanız ve bu adamda derialtı ısırıklar varsa bize eliniz-deki zanlının dış kayıtları gerekecek bir diş hekimine gerekli karşılaştırmayı yaptırtabilirim. Bu kayıtları kısa sürede sağlayabilir misiniz?

- Büroya telefon etmeliyim normal olarak zanlıyla ilgili temel bilgilerin elimizde olması gerekir zanlı kısa süreden beri de olsa bu çevrede yaşıyorsa bu bilgiye sahip olabiliriz.

Soruşturma ekibini oluşturan müfettişlerin topladığı bilgiler ilginçti.

Trevor Hamilton Portlandın banliyösünde oturuyordu yirmi bir yaşındaydı ve Kuzeydoğu semtinde küçük bir dairede kalıyordu. Anahtarcıda bir yıldan beri çalışıyordu önce çıraklık yapmıştı şimdiyse sorumlu eleman olarak çalışıyordu. Daha önce birkaç kez psikiyatri hastanesinde yatmıştı.

Hastanede neden yattığı bilinmemekle birlikte bu son bilgi dikkat çekiciydi. Bunun dışında annesini 1997 yılında kaybetmiş babasını da hiç tanımamıştı Subertonla yakınlık kurmasının nedeni belki de buydu çünkü o da yetimdi.

Meats Trevor Hamilton adında bir hastaya ulaşmak ve ona ait dış kayıtlarının bir fotokopisini elde etmek amacıyla hastanelerde ve bu tür hizmetleri veren sosyal yardım birimlerinde çalışanlardan başlanarak Kuzeydoğu Portlanddaki tüm dış hekimlerinin merkeze çağnlması emrini verdi.

Morötesi ışık altında basılan fotoğraflar hepsinin doğrulanmasını ümit ettiği yönde çıktı: Siyah beyaz fotoğraflarda Subertonun deforme olmuş bedeni görölüyordu omuzlarında kollarında ve kaba etlerin-deyse köpekbalığı ısırığına benzer daha koyu hareler seçiliyordu.

Sydney Folstom klişeler üzerindeki ısırik izlerini saptadı ve bunları bu kez yakın plan çekti.

Saat beşe doğru üniformalı bir polis memuru Lloyd Meatse bir zarf getirdi. Trevor Hamiltonın diş kayıtlarını bulmuşlardı.Bütün bu işler sonuçta fazla bir zaman almamıştı.

Diş hekimi gelip Trevorın diş kayıtlarıyla onun dişlerinin yol açtığı morartıları net olarak gösteren yakın plan yeni fotoğrafları karşılaştırdı

Bir saatlik bir inceleme ve doğrulamadan sonra sonuç ortaya çıktı. Subertonun defterinde sözünü ettiği ünlü T davranışlarıyla onu biraz korkutan yalnızca örümceklerden söz edip duran cilveleşmeleri sırasında onu giderek daha çok ısırmaya başlayan kişi Trevor Hamil tondan başkası değildi.

Diş kayıtları bunu kesinlikle doğruluyordu.

35

Trevor Hamilton Volkswagen arabasının kapısını çarpıp hareket etti. Bir iş günü daha sona ermişti.

İçinde çalıştığı çok büyük bir ticaret merkezi olan Lloyd Center Mallın park yerinin çıkışma yöneldi Halseye doğru yol almaya başladı.

Direksiyonu bir eliyle tutarken eğilip öteki eliyle torpido gözünü açtı. Üzerindeki etikette adı ve adresi yazılı turuncu renk kapaklı şişeyi yakaladı. Salladı. Boştu. Yeniden eğilip bir başka şişe buldu dolu bir şişe. Trevor duraksadı.

Bu hapları mesai saati içinde alması gerekiyordu onları alınca sakinleşiyor hatta yumuşacık bir adam oluyordu. Neredeyse uyuşuyordu.

Neyse ki patronu Bay Blueton iyi bir adamdı yoksa onu hayatta işe almazdı. Bay Blueton onun gibi çocukları sorunlu çocuklan hapishaneden çıkanları ya da... diğerleri gibi olmayan kimseleri çalıştırıyordu. Trevor şişeyi yere attı. Eve dönüyordu daha sakin olması gerekmiyordu biraz kendisi olmak istiyordu hiç olmazsa kısa bir süre için.

Göğsünün ezildiğini hissetti.

Gerçekten.

Benliğinin bir bölümü tehlikeli biçimde sıvılaşıyordu. Ciğerlerinin arasında bir boşluk oluşuyor bir biçime bürünüyor aynı zamanda da sancıya dönüşüyordu.

Trevor başını sallayarak bir şarkı mırıldanmaya başladı.

Bir süre sonra yola ve şarkıya yoğunlaşmış durumdayken içinde bir şeylerin dağıldığı duygusuna kapıldı. Hapların arasını çok uzattığında böyle oluyordu işte! Saatine baktı. Altıyı geçmişti. Sabahdan beri hiç hap almamıştı hapları arabada unutmuş gidip almaya üşenmiş bu yüzden de öğle hapını atlamıştı.

Trevor gözlerini yola odaklamış durumda altçenesini ileri geri kaydırıyor çeneleri yanaklarının altında hareket ediyordu.

Canı başka şeyler yapmak istiyordu. Eve şimdi gidecek olursa gevşemek için televizyonu açacak gözlerini ekrandan ayırmadan yemek yiyecek uyuyuncaya kadar televizyon izleyecekti geceyarısı da televizyonu kapatmak için uyanacaktı.

Kafasının içinde kırmızıya çalan güzel alevler belirdi. Çocukluğun da saatlerce zevkle izleyebildiği güzel bir ateş.

Kanı kaynamaya başladı. İçinde bir şeyler oluyordu.

Cinsel organı uyanıyordu.

İçini hafif bir panik sardı serbest elini büyümekte olan o kabarıklığın üzerine telaşla bastırdı. Cinsel organına vurdu kısa süre sonra da gözyaşlarını bastırmak için büyük çaba göstermeye başladı.

İlaçlarını almadığın zaman ne olduğunu görüyorsun işte! diye gürledi doktorun sesi.

- Hayır diye mırıldandı...

Bunu birkaç günden beri içinde yaşıyordu sürekli düşünüyordu. Arzu ediyordu. Bir kez daha. Üzerine vurup durduğu halde cinsel orga nı pantolonunun altında kıpırdayıp duruyordu. Uzun süreden beri...

Birden elleri direksiyonda öne arkaya sallanmaya başladı. Hafif ısıklık sesi çıkararak burnundan soluyordu. Neden olmasın? Kötü bir şey değildi ki bu...

Trevor 22. Caddeye dönmesi gerekirken karar verip yola dümdüz devam etti.

Hayır eve dönmeyecekti bunu hemen yapmayacaktı.

Sonuçta onun da dinlenmeye ve zevk almaya hakkı vardı. Gevşemek için evine ailesinin yanına dönen bir barda arkadaşlarıyla bilardo oynayan ya da bowling oynamaya giden insanlar gibi.

Durdu bir şişe su 500 gram et ateş tutuşturmak için bir bidon alkol ve kibrit aldı kimsenin kendisine dokunmamasına çok dikkat etti. Kendisine dokunulmasını kaldıramıyordu. Birisi bir yerine dokunacak olsa yerinden sıçrayıp bağırmaya başlıyor bir şeyi olmadığını görmek için bedeninin her yanını yokluyor içinde benliğinde anormal bir şeyler olmaması için birkaç dakika beklemesi gerekiyordu. Ona dokunabilen çok az insan vardı. Mark bunlardan biriydi. Onunla her şey farklıydı. Mark ondan hiçbir şey almıyor tersine veriyordu. Ona kendi özünü veriyordu böylece Trevor kendini yeniden kurabiliyordu. Ağır ağır. Ne var ki Mark artık Trevoru sevmiyordu. Uzun süre onu evine gelmeye zorlamış hatta daha korunaklı gözden ırak olmaları için dairesinin düzenini değiştirmişti. Mark çoğu zaman ona bağırıyordu özellikle de Trevor onu ısırdığında. Yine de hoştu. Ve sonra Mark ortadan kaybolmuştu iz bırakmadan. Trevor onu unutmuştu. Aslında çok iyi anımsamıyordu Mark ona özünü vererek yardımcı olmuştu evet öyle olmuştu ve... ve Mark ortadan kaybolmuştu.

Trevor hafifçe de olsa pantolonunu şişiren kabarıklığın farkına varan bir kadının ona sinirli sinirli baktığını fark etmedi. Trevor alacaklarını aldıktan sonra yola koyuldu dosdoğru doğruya gidiyordu. Kilometreler tükendikçe içindeki heyecan artıyordu. Suçluluk duygusu da.

Bunun üzerine kendi kendine yalnızca dinleneceğini bir ateş yakıp ona bakacağını ateşin başında akşam yemeği yiyeceğini ve iyi bir akşam geçirdikten sonra evine döneceğini yineleyip durmaya başladı. Ne var ki zihninin bir bölümü etin ve ateşin gerçek işlevini bütünüyle gizlemeyi başaramıyordu.

Trevor daha bozuk ve تنها yollardan ormana daldıktan sonra aşağısında bir yerde durdu ve arabadan çıktı. Hava hala sıcaktı iri damlalar halinde terliyordu. Trevor en çok sevdiği tişörtünü siyah tişörtünü sırtından çıkarmaya katlanamıyordu onun üzerine daha bol bir başka tişört ve bir gömlek giymesi gerekiyordu. Normal zamanlarda bu onu yatıştırmaya yetiyordu bu kıyafetle evinden dışarı çıkabilirdi çünkü bedenini korumaya almış oluyordu. Bunların üzerine mağazanın tulumunu giymesi gerekiyordu. Trevor o tulumu çok seviyordu bu meslekte onun için en değerli şeylerden biriydi o tulum. Onun içine bacaklarını bedenini hatta kollarını sokup fermuarını da boynuna kadar çekebiliyordu.

Çevresindeki insanlar onun neden bu kadar çok terlediğini anlayamıyorlardı onda bir cilt hastalığı olduğunu düşünüyorlardı sersemler.

Ortalık henüz çok aydınlıktı oysa ateş ancak gecenin karanlığında güzel oluyordu beklemesi gerekiyordu bu da onu öfkelenlendirdi.

Kendini yatıştırmak için ormanda bir açıklık aramaya girişti ve çabucak buldu. Küçük bir açıklıktı tam onun istediği gibi. Kuru odun toplamaya gitti ve taşlarla bir ocak oluşturdu. Bütün bunları yaptıktan sonra bile her taraf apaydınlıktı.

Bir an biraz uyumayı düşündü ateşinin yanı başında ama bu düşünceyi hemen aklından sildi. Sersemlik içinde uyanacak ve tüm heyecanı geçmiş buraya kadar boşuna gelmiş olacaktı hayır uyuyamazdı.

Trevor biraz gezinmeye karar verdi yerden bir dal parçası alıp ısıklık çalacak şekilde havada salladı. Kapkara gözlerini ona dikmiş bir sincap gördü. Trevor hareketsiz kaldı bacaklarını gerdi ve o küçük kemirgenin üzerine atladı hayvan yerinden sıçrayıp bir ağaca tırmandı.

Trevor doğruldu öfkelenmişti ağacın gövdesine sopasıyla vurdu.

Darbeler ağaç kabuğunun üzerinde tok sesler çıkardı.

Trevor Hamilton çok ince bir insandı hatta sıska sayılabilirdi ama herkeste görülmeyen bir güce sahipti.

Yalnızca bilek gücü bile bir olaydı. Kimi zaman bir makinenin bir vidasını alet kullanmadan eliyle

gevşettiği oluyordu. Meslektaşları birçok kez canını sıkkan bir kadının onun pençeleri altına düşmesinin büyük bir talihsizlik olacağını şaka yollu söylemişlerdi. Sopa kalın olmasına karşılık parçalanıp dağıldı. Trevor oradan öfke içinde çekip gitti.

Güneş battığında dizdiği odunları ateş yakmak için aldığı alkolle ıslattı ve bir kibrit çaktı.

Yaratık hafif bir soluk çıkararak bir anda belirdi.

Birden Smokey Beari anımsadı çocukluğunda onu korkutan ayıyı.

Alevlerin kolları yıldızlı gökyüzüne doğru yükseldi.

Trevor büyülenmiş bir çocuk gibi gözlerini iri iri açmıştı. Yüzünde büyük bir gülümseme vardı.

Ateşin çalı çırpıyı kemirdiğini kamışları emdiğini gözledi ve o yığın kısa sürede görkemli bir kor haline geldi.

Çatıdamalar çitirtılar ısıklıklar duyuldu ama bütün bu yalvarnıalayı boşunaydı.

Trevor alevlerin karşısında çıplaktı.

Üzerindeki giysileri yoldan satın aldığı etle birlikte yakındaki bir kayanın üzerine koymuştu.

Sertleşmiş cinsel organını bir eliyle farkında olmadan tutuyordu. Kalbi nemli organlarının ortasında trampet çalıyor onun atışlarını ka fasının içinde bile duyumsuyordu.

Ocağın tabanını oluşturan dairenin çevresinde uzun uzun döndü. Sonra gerilip kendini olabildiğince hızla ateşin üzerine attı. Neşeyle bağırarak öte yanda belirdi. Kollarını kokladı. Yanık tüy kokuyordu gerçekten de kollarında yalnızca eğilip bükülmüş ya da basitçe yanmış gü lünç tüyler vardı.

Kısa süre sonra bir elinde et parçalarından biri vardı ve o soğuk et parçasını okşuyordu. Dişlerini ete geçirdi ve bir parça kopartıp çiğ çiğ yedi. Et ısırmaya bayılıyordu. Trevor ateşin karşısında dans ediyor ve ona kıvılcımlar hırıltılar çıkararak havaya yükseliyormuş gibi geliyordu.

Bir başka et parçasını sertleşmiş cinsel organının üzerine yapıştırdı ve ateşin boğucu sıcaklığında kalçalarını oynatarak mastürbasyon yaptı.

Uzun süre.

Boğazından hırıltılar gelmeye başlarken kalbi giderek şişiyordu kendini ateşin ortasmdaymış gibi hissediyordu.

Sonra uyarılmışlığın doruğunda gecenin içinde sıcak havaya beyaz kan fışkırdı içinde yanan fantasmalarının kıvrıntılı yaratıklarını dölle-mek üzere sütümsü uzun çizgiler halinde etrafa yayıldı.

Trevor eve vardığında bitkindi.

Hiçbir şeyin farkına varmadı.

Asansörün kapısı dördüncü katta açıldı dipte yangın çıkışından önceki son kapıya kadar koridoru geçti.

Anahtarı kilide soktu kapı açıldı.

Kendiliğinden.

Trevor ne olduğunu anlamaya vakit bulamadı biri onu karşıdaki duvara o kadar şiddetle çarptı ki burnu fazla olgunlaşmış bir domates gibi patladı. Kolları arkaya kıvrıldı ve baldırlarına yediği çok şiddetli tekme yüzünden bacakları acıyla yana açıldı.

Onu geri çevirdiklerinde kelepçelenmiş olduğunu fark etti. Önünde iki silüet belirdi siyahlar giyinmiş iki adam başlarında siperlikli bir kask üzerlerinde kurşungeçirmez yelekler vardı. Elllerinde de tüfekler.

Aynı şekilde donanmış bir başka grup asansörün bulunduğu yerde-ki merdivenlerden ona doğru geliyordu.

POLİS! diye bağırdılar. Kıpırdama tutuklusun!

Sonunda bir adam belirdi bu kent komandoları içindeki tek takım elbiseliydi.

İstemiyordum! diye bağırdı Trevor. Bunu yapmak istemiyordum ama beni aşıyordu...

Neredeyse ağlıyordu.

Lloyd Meats bir an gözlerini yumdu. Görev bitmişti.

Bu sesi tanımıştı Trevorın sesini bir yeniyetmeninki kadar ince o sesi.

Bu Yüzbaşı Chamberlinin telefonunda ilk cesede nasıl gidileceğini anlatan sestti.

Meats müdahaleyi yapan grubun şefine yaklaştı.

- Onu merkeze götürün sorguya çekilmeden önce dairesinin aramasını istiyorum.

İki adam Trevor Hamiltonı çıkışa doğru itti. Meats onları durdurdu.

- Oradan değil binanın içinde oturanlardan biriyle karşılaşılabiliyorsunuz dış merdivenden inin sizi kimse görmez. Üçlü grup peşlerinde Trevorın burnuna bir kartvizit dayayan bir başka adamla birlikte uzaklaştı. Adam ona haklarını okudu ve açık havaya çelik bir sahanlığın üzerine çıkmak üzere kapıyı ittiklerinde kendisine söylenenleri iyi anlayıp anlamadığını sordu. Topukları çelik taban üzerinde sesler çıkararak ilk basamakları birlikte indiler. Aşağıda bulvann üzerinde arabalar hiçbir şeyin farkında olmadan geçip gidiyordu.

Işıklı tabelalar tüm mahalleyi ışığa boğuyordu.

Birden Trevor yeniden birkaç basamak inmek üzere duraklamalarından yararlanarak kendini var gücüyle ileri fırlattı.

Polislerin elinden kurtuldu ve müthiş bir hızla ileri doğru savrulur-ken bir basamağı yakalamak için bacağına birini öne uzattı iki metre ötede bir başka sahanlığın üzerinde ayağını yere bastı ve kalçası onu boşluktan ayıran korkuluğun arasına sıkıştı.

Üç kattan fazla bir yükseklikteydi.

Yarım saniye kadar orada sallandı.

Polislerden birinin eldivenli eli Trevorın ensesinin üzerinde açılmak üzere havayı yarı.

Sonra Trevor tamamlayamadığı o küçük hareket yaptı.

Ve kendini boşluğa bıraktı.

Altı metre aşağıda köprücük kemiği bir çöp bidonuna çarpıp dağıldı Trevorın başı bedeninin geriye kalanı henüz soğumamış asfalta çakılırken bidonun metal yüzeyine bir kez daha çarptı.

36

Joshua Brolin ile Annabel hastanenin koridorlarından birinde bir pencerenin önünde bekliyorlardı. Brolinin sigarasından çıkan duman çevrelerinde dans eden bir sis tabakası oluşturuyordu. Salhindro da onlarla birlikteydi.

Öğrenmek için bekliyordu.

Günün birinde gerçeği bilip bilemeyeceğini öğrenmek için. Trevor Hamiltonın kardeşini neden öldürdüğünü anlamak için.

Brolin Annabel ile Larryye kahve almaya gitti fincanı dostuna uzattı ve gözlerini şişman polisin gözlerine dikti.

- Larry bitti artık kardeşinin katili cezasız kalmayacak.

- Bu sapık gebermezse. Ölürsa dava açılmayacağını çok iyi biliyorsun.

Özel dedektif elini Larrynin omzuna koydu.

Haber geciktiği için yerinden kalktı cep telefonuna gelen mesajlara baktı. Mesaj akşamın erken saatinde gelmişti duraksayan çok utangaç bir sest: İyi akşamlar... ee... telefon numaranızı rehberde buldum sizin özel dedektif olduğunuzu anımsıyordum... Ah evet ben Connie dEils

NeoSetada çalışıyorum umarım anımsarsınız laboratuvar teknisyeniyim. Konu şu: size bunu nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum şey... Yani önceki gün sizin Gloriaya bizim proje şefimize ipek üretmek için örümcek yetiştiriciliği yapıp yapılmadığını sorduğunuza kulak misafiri oldum o da sizi olumsuz yanıtladı buna olanak bulunmadığını söyledi... Eh bu tam olarak doğru değil ben daha önce bunun yapıldığını biliyorum ama ee... yani bu telefonda anlatması biraz uzun sürecek bir şey isterseniz beni arayabilirsiniz size numaramı bırakıyorum. Söyleyeceklerim bilgi olarak belki size ilginç gelmeyecektir bilemiyorum belki de bu konu artık sizi ilgilendirmiyordur ama ben bunu size söylemek istedim geçen gün buna cesaret edemedim ama şimdi söyleyebilirim. Dolayısıyla beni arayabilirsiniz. Ha evet işte telefon numaram...

Brolin telefonu kapattı. Onu çok iyi anımsıyordu topuz gibi çok silik bir insan oluşuyla çok fazla makyaj yapmasıyla dikkatini çekmişti.

Üzerinde biraz kırsal bölgenin küçük kızı havası vardı. Mesaj gönder-mekte biraz geç kalmıştı ama bu Connieyle ilişkiyi sürdürmekte yarar vardı. Trevor Hamiltonın sevgili örümcekleriyle ilgili karanlıkta kalan bazı şeyleri belki o aydınlatabilirdi.

Brolin Lloyd Meatsin yaklaştığını gördü. Ona bakışlarıyla sordu. Komada dedi Meats. Doktorlar şu an için bir şey söylemek istemi-yorlar. İyimser de görünmüyorlar.

Brolin teselli etmek için Larrynin kolunu tuttu. Larry başını önüne eğdi ve biraz dışarı çıkacağını işaret etti. Evinde yapılan araştırma bir sonuç verdi mi? diye sordu özel de-dektif dostunun uzaklaşmasını izlerken.

- Örümcekler hakkında birkaç kitap bulundu. Aslında anormal hiç bir şey yok. Yatağının arasındaki duvar dışında. Duvarın her yanı kesi lip yapıştırılmış fotoğraflarla doluydu en azından yüz fotoğraf vardı.

Fotoğrafların üzerinde ne vardı? diye sordu Annabel oturduğu koltuktan.

Meats ona bir an baktı.

Alevler. Her tür ateş...

- Ateş mi? diye sordu Brolin şaşırarak.

Her şeyi beklerdi ama bunu değil. Bu büyülenme bu tür katillerde ender rastlanan bir şey değildi hatta yaygındı. Ama bu özel durumda o suyla ilgili bir şey bekliyordu. Su tutkusunun bu olayda ateş tutkusunu bastırması gerekiyordu Brolin bundan emindi. Katil işin başından beri bunun altını gereğinden fazla çizmişti dolayısıyla bu bir rastlantı olamazdı.

- Cinayetlerle ilgili hiçbir şey bulamadınız mı?

Meats başını salladı.

- Gizli bir yeri olduğunu düşünüyorum. Kurbanlarını götürdüğü bir yer içlerini boşaltmak için... kesip açmadan kullandığı yöntem her neyse. Örümceklerini beslediği bir yer.

- Trevor Hamilton geliri sınırlı olan biri dedi Brolin ikinci bir kira ödeyecek durumda değil yakınları araştırıldı mı?

- Ailesi yok dosttan olup olmadığını anlamak için yaşamöyküsünü inceleyeceğiz. Bir suç ortağı vardır belki. Brolin yüzünü buruşturdu.

- Yanılıyor olabilirim ama o kadınlara bunu yapan kişi yalnız çalışıyor.

Bir kez daha yineliyorum: Bu özel olarak geliştirilmiş bir fantasma kimseyle paylaşılamayacak kadar kişisel. Bu örümcek ve su tutkusu bütün bunlar kendiyle tutarlı bir mantığın ürünü başka biriyle paylaşılabilir bir şey değil bu.

- Peki bir yanda örümcek ısırması biri -Trevor- öte yanda su tutkunu bir başkası olamaz mı?

Brolin başıyla hayır dedi.

- Her şey birbiriyle çok tutarlı bütünde bir süreklilik var: iç sıvıları

boşaltılmış bedenler ve yakında su bulunması çağlayan akvaryum içinde bulunan kadavra. Kurbanların boğazında bulunan sperma tek bir kişiye ait başka hiçbir kötü davranış izine rastlanmıyor hayır emi nim bu fantasmayı düşünüp olgunlaştıran tek ve aynı kişi.

- Öyle ya da böyle dedi Meats Trevor Hamiltonın sesini tanıdım Kurbanlarının hakkından gelebilecek güce sahip biri anahtarcı dola yısıyla da kurbanlarının evine kolayca girebilir. Parmak izi kurbanla rından birinin evinde bulunan Mark Subertonla da doğrudan ilişkisi var dolayısıyla bizimle oyun oynamak izleri birbirine karıştırmak için Subertondan kurtulan Trevordı. Buna evinde bulunan örümcek kitaplarını da ekleyebiliriz ayrıca tutuklandığında her şeyi yarı yarıya itiraf etti!

- Tam olarak ne söyledi?

- Bilemiyorum ama Bunu yapmak istemiyordum ama benden daha güçlüydü gibi bir şey buna benzer sözler. Bu fazla bir şey açıklamıyor aklına gelen her şeyi söyleyebilirdi di ye düşündü Brolin.

Özel dedektif bu düşüncüyü yine de kabul etti. Geriye kalan bilgilere eklendiğinde gerçekten de epeyce bir şey oluşturunuyordu.

- Ve kaçmaya hatta canına kıymaya yeltendi... Josh üzgünüm senin olayları yorumlama tarzını anlıyorum ama her olayda ille de doğru düşünüyor olamazsın FBIın kişilik çözümleyicilerine bak bir süredir sürekli çuvallıyorlar... Biz yine de örnekler aldık adamın DNAsını iki kurbanın boğazında bulunan spermle karşılaştıracamız.

Brolin eliyle saçlarını düzeltti ve söylenenleri hafif bir baş işaretıyla onayladı. Meats ona göz kırptı.

- Haydi evine git. (Çenesiyle Annabeli işaret etti.) İkiniz de eve gidin gerginliği üzerinizden atın. Larryyle ben ilgilenirim. Yarın merkeze uğrarsın bu olaya karışman konusunda bir açıklama kaleme alırız her şeyin düzgün olmasını istiyorum özellikle senin Subertonun defterini bulmandan sonra. Ah unutma yarın Larrynin kardeşinin cenaze töreni var. Ailesi sade bir tören istedi yalnızca onlar bulunacakmış. Ama Larrynin desteğe gerek duyacağını düşünüyorum...

Brolin durumu bildiğini işaret etti. Yana doğru bir adını atıp koridorun dip tarafını ardından da Trevor Hamiltonın hareketsiz bedeninin bulunduğu kapıyı kolaçan etti.

Sonra döndü Annabelin elinden tuttu asansörde gözden kayboldular.

Kapı koridorun zemininde şekilsiz bir gölge bırakarak kapandı.

Lanetli iki aşkın gölgesi diye düşündü Meats.

Annabel pencereden gelen gagalama sesiyle uyandı.

Kafasının içinde her şeyi yerli yerine oturtması için on saniye gerekti. Oregonda bulunması Brolinin evinde cinayetler... Zihninde bir dalgalanma oldu gördüğü karabasan ile gerçekleri birbirinden ayırmaya yetecek kadar süren bir dalgalanma. Her şey birbirine karışmıştı. Jos-huayla birlikte olmasının rahatlatıcı sıcaklığı onun kendisine ara sıra çok kısa süren kaçıcı bakışları öte yanda da örümcek ağının içinde mumyalaşmış yüzlerin yarattığı dehşet.

Tık- tık- tık- tık- tık...

Annabel yatağında pencereye doğru döndü.

Pervazın kenarında bir yeşil ağaçkakan duruyordu. Başını hızlı hareketlerle sallıyor küçük siyah bilyeleri andıran gözleriyle içeriye kolluyordu.

Eğildi ve bakır rengi gagasını pencerenin ağacına dayadı.

Tık- tık- tık- tık- tık...

Esneyerek gerindi ve kalktı. Çıplak göğsünü örtebilecek genişlikte ve uzunlukta bir tişört bulup sırtına geçirdi büyük salona indi. Alışkanlıklarına sadık olan Brolin ondan önce kalkmıştı. Terasta açılır kapanır bir koltuğa oturmuş orman manzarasını izliyordu.

- Günaydın dedi Annabel onun yanındaki bir başka koltuğa oturarak. Brolin yüzüne bir gülümseme oturttu.

- Oldukça düşüncelisin dedi Annabel. Hala o olayın içindesin öyle değil mi?

- Bazı şeylerin karanlıkta kalmasından hoşlanmıyorum dedi sonunda kesinliği seviyorum bilmek istiyorum. Ama Lloydun da dediği gibi insan her olayın doğru yanını göremiyor... Ah özür dilerim oturdum sana bunları anlatıyorum oysa sen yeni kalktın.

Annabel onun çıkarsamalarında her zaman olabildiğince kusursuz olmaya ne kadar önem verdiğini biliyordu.

- Bugün merkeze gidip resmi evrakları doldurmam gerekiyor diye ekledi yann da birlikte Astoriaya gidiyoruz. Sana çocukken tatillerimi geçirdiğim yeri göstermek istiyorum sana uyar mı?

Annabel neşeyle başını salladı Aslında çocuk olan benim dedi kendi kendine.

Sabah Annabel basket ayakkabılarını giydi ve Broline orman koşusunda eşlik etti. Yedi kilometre koştuktan sonra eve kan ter içinde soluk soluğa döndüler güneş havayı kızdırmaya başlıyordu. Terasta gölgede kalan bir yerde öğle yemeği yediler: taze ürünler salata domates mısır ve mozzarella peyniri. Brolin öğleden sonra erken bir saatte Portlanda gitmek üzere evden ayrıldı.

Annabel önce bir koltuğa rahatça kurulup roman okumak istedi. Kendini konuya kaptıramadı. Soruşturmayla ilgili şeyler sürekli aklına takılıyordu. Kozaya sarılmış o beden gözünün önüne geliyordu. Brolinin bu iğrenç maceraya son noktayı koymak için merkeze gitmiş olması onu kendi yaşadıklarına götürüyordu.

Aslında polislere özgü merak yüzünden bu çılgın maceraya Brolin kadar kendini kaptırmasına karşılık son iki gündür olayları basite al maya çalışmıştı.

Trevor öldüreceği sırada kurbanlarının yüzündeki o dehşet ifadesini sağlamak için ne yapıyordu? Ve onların iç organlarını kesip biçmeden nasıl boşaltıyordu?

Yanıtının aranması gereken daha birçok soru vardı örneğin o ünlü örümcek ağını nereden buluyordu?

Soruşturmanın psikolojik yanı da ayrı bir konu oluşturuyordu: kurbanlarını nasıl seçiyordu ve bütün bunları neden yapıyordu?

Yanıtları bulmak polise düşüyordu Lloyd Meatse ve adamlarına Birden aklına Jack Thayer geldi ölen eski iş ortağı. Boğazına doğru bir şeyin yükseldiğini duyumsadı evin içinde biraz yürümek için yerinden sıçradı. Kitap dolu rafları dolaştı.

Her yerde vardı salonun duvarlarında merdiven boyunca hatta yukarıda çekmekatta. Joshua keşiş gibi yaşıyordu. Annabel onun neredeyse üç yıldır artık aynı insan olmadığını biliyordu. Bir kadını sevmişti ve kendini onun ölümünden sorumlu tutuyordu. Polis teşkilatından ayrılıp uzun süre Avrupada ve Ortadoğuda dolaşmıştı. Ülkeye döndüğünde kılı kırk yaran soğuk mimarisiyle ve dört bir yanı yansıtıcı yüzeylerle kaplı itici yapılarıyla Amerikan kent merkezlerini yeniden keşfetmişti. O ruhsuzluğa katlanamadığı için kentteki dairesinden ayrılıp ormana bakan bu eve taşınmıştı. Burada insanlardan büyük kentlerin yakınında olmanın onlara sağladığı kanat germe duygusundan uzaktı ve bu bırakılmışlıktan hoşlanmıştı.

Annabel bir an için bu değişikliğe uğramadan hayaletten farksız bir insan haline gelmeden önce tanışmış olsalardı Brolinle yine böyle anlaşıp anlaşamayacaklarını sordu kendi kendine.

Annabel lake piyanoya yaklaştı. Parmaklarını tuşların üzerinde yumuşakça kaydırды. Müzik yapabilseydi ne harika bir şey olurdu. Çok mu geç kalmıştı? Bütünüyle değil. Öyle büyüler vardır ki insan erişkin hale gelince onları aynı yoğunlukla yakalayamaz ama çok gayret ederse yine de onlara ulaşabilir diye düşündü. Geri döndü ve Safirin kendisini merakla izlediğini gördü.

- Kendi kendine benim ne yaptığımı soruyorsun değil mi? diye mırıldandı ona.

Alacalı renk ayrımlarıyla önünde uzanan ormanlık alanı hayranlıkla izledi. Yukarıdan aşağı camla kaplı girinti salonun havasını yenileyecek kadar havalandırma sağlıyordu.

- Gidip biraz dolaşalım mı? Ne dersin?

Safir kaşının birini yukarı kaldırdı.

Annabel ana patikadan ayrılıp bitkilerin oluşturduğu bir koridora saptıkıvrılarak giden basılmış toprağın iki yanında yüksek çamlar uzanıyordu. İzleyeceği yolu o seçmiyordu. Kumandayı başından beri on metre önden giden köpek ele geçirmişti burnunu iki yandaki otların içine daldırarak kuyruğunu neşeyle sallıyordu. Her kavşakta bir tarafa yöneliyor Annabelin peşinden geldiğinden emin olmak için bekliyordu. Onun bu davranışı Annabeli hayrete düşürdü. Bir dağ rehberi kadar kendinden emin ve tedbirliydi.

Genç kadın kısa süre sonra gölgeden yararlanmak için ağaçların dibinden gitmeye başladı. Bedenini ve bileklerini çok sıkı saran bir pan-talon giymişti üzerinde de bol bir bluz vardı ama bu sıcakta o da fazla geliyordu. Yamacı tepeye kadar tırmandılar Annabel oraya vardığında dili dışarıdaydı. Tayland boks ve New York Polis Teşkilatında her hafta antrenman yaptığı için kendini formda sanıyordu ama bu çalışmaların bedeni forma sokmak için yeterli olmadığı görülüyordu. Bu aşın sıcakla dışarı çıkmak akıllı işi değildi.

Birden gülmeye başladı köpeği fark etmişti.

Safir manzaraya bütünüyle egemen düz ve küçük bir taşın üzerine oturmuş onu bekliyordu. Bu işe alıştı.

Annabel gidip onun yanına oturdu.

Manzara harikaydı. Kabarık bir ağaç denizi tepeler boyunca göz alabildiğine uzanıyordu.

Joshua buraya sık sık geliyordu buna kuşku yoktu. Annabel bundan adı gibi emindi. Buraya onsuz geldiği için huzursuzluk duydu.

Bu düşünce kafasından kısa sürede silindi. Tersine Brolin onun kendi topraklarını keşfetmesine memnun olacaktı. Safir tüylü suratını döndürüp yanağını yaladığında genç kadın kahkahayı bastı.

37

Dianne Rosamund komşusunu eliyle selamladı ve arabasının kapısını kilitledi. Komşusu Jimmy Beahm onun selamına yumuşak bir hareketle karşılık verdi.

- Henüz sarhoş olmamış bir mucize... diye mırıldandı Dianne dişle rinin arasından.

Eve girdi erzak torbasını mutfak tezgahlarından birinin üzerine bıraktı ayakkabılarını girişteki dolabın altına doğru eğilmeden fırlattı kapıyı kapattı ve yukan duş almaya çıktı. Bu sıcaklarda gününü duşta geçiriyordu.

Duştan başında bir havluyla çıktı bedeni çıplaktı. Yirmi yedi yaşındaki Dianne kendini güzel bir kadın olarak görüyordu. Ve erkeklerin bakışları bunu sık sık doğruluyordu.

Ne mutlu! Bunun için harcadığım çaba sayesinde!

Diri kalçasının üzerinde elini şaklattı. Arkadaşlarının çoğu gibi değildi o. Dianne boynunu uzatıp saate baktı.

Henüz yedi olmamıştı Chris yakanda gelirdi. Çabuk karar vermesi gerekiyordu. Kırmızı tanga mı siyah dantel mi? Renk konusunda karar verdi. Chris kırmızıya bayılıyordu.

Ekose etekliğini giydi ona da bayılıyordu belki de ona uslu durmayan liseli kız havası verdiğinden... üzerine beyaz şömizye gömlek giydi. Harika. Dianne odasının penceresinden Jimmy Beahmı bahçesinde gördü.

Komşu kimsenin kendisini gözlemediğinden emin olmak için sağına soluna baktı bodruma inen kapağı açtı.

Bu herif ayık olduğunda bile tuhaf davranıyor.

Bir yıldır işsiz olan Jimmy Beahm zamanını ya bodrumunda ya da evinin önünde içki içip geleni geçeni seyrederek geçiriyordu. Rezi-dansların bulunduğu bu semtte gelip geçenler genellikle kadınlardı.

Jimmy yer altında gözden kayboldu kapak üzerine kapandı.

- Çok güzel... Git karafatmalarla konuş... Pis herif!

Dianne aynada kendine son bir kez baktı eteğinin kıvrımlarını düzeltti ve meyve suyu kokteyli hazırlamak üzere aşağı indi.

Biraz sonra Chris eve geldi yorgun görünüyordu. Ceketini çıkarıp kendini koltuğuna attı.

Zor bir gün müydü? diye sordu Dianne.

Chris yanıt olarak kaşlarını kaldırdı.

Al bakalım şunu bir dene taze yaptım.

Ona kokteyl bardağını uzattı.

-Hoş bir davranış.

Onun bacaklarına ve kıyafetine baktığını fark eden Dianne gerçekten içkiyi mi kastettiğini kendine sordu. Onun karşısına oturdu.

- Güzel bir duş yapmalısın seni gevşetir. Sonra domuz pastırmalı koca bir salata yaparım ne dersin?

Başıyla onu onayladı ve Dianne onun tam karşısına geldi. Elini alıp kalçasının üzerine koydu.

- Yemekten sonra da belki iskambil oynarız...

Chris gülmeye başladı. Hoş bir gülüştü.

- Yemek bitinceye kadar dayanabilir miyim bilemiyorum dedi karı sını yakalamaya çalışarak.

Dianne bir adım yana kaydı ve işaretparmağıyla üst katı gösterdi.

- Haydi! Duşun altına!

Chris bu sözü ikiletmedi Dianneın memnun ve tatmin olmuş bakışları

altında basamakları ikişer üçer atlayarak yukarı tırmandı.

Dostları ona evliliğin çiftin cinsel yaşamını öldürdüğünü söyleyip dururdu! Ne büyük bir yanılğı içinde olduklarını görsünler.

Akşamın vaat ettiği şeyler gerçekleşti sonunda kendilerini yatakta film seyrederken buldular.

Dianne reklamlarda kalkıp tuvalete gitti. Adeti olduğu üzere kapıyı açık bıraktı.

- Jimmyyi bugün yine gördüm dedi kocasının duyması için yüksek sesle. Biliyorsun vaktini gerçekten evinin bodrumunda geçiriyor. Orada ne yapabileceğini soruyorum kendi kendime.

- Biraz serinlik arıyordur...

- Hayır ciddiymim kimi zaman beni korkutuyor.

- Jimmy mi? Melek yüzlüdür o! Alkolik olduğu doğru ama tehlikeli biri değil! diye karşı çıktı Chris.

Koridordan sifonun sesi geldi Dianne geri geldi.

- Bunu git karısına söyle tepesi attığında onu dövdüğüne eminim.

Chris televizyonun sesini açarak konuyu geçiştirdi film yeniden başlıyordu.

Dianne yatağın üzerine uzandı. İki dakika sonra doğruldu ve pencereye doğru eğilip parmağıyla perdeyi araladı. Mahalle gecenin karanlığında uykuya gömülmüştü şurada burada tek tük yanan ışıklar yaşama açılmış deliklerdi sanki.

O rezil barakada ve bodrumda ne yapıyordu bu adam?

Birden evin arka kapısı açıldı ve Jimmy bahçeye çıktı. Elinde bir şişe vardı.

Hayır şişe değil...

İyi bakıldığında daha çok büyük bir bıçağa ya da bahçe aletlerin den birine benziyordu bir... bir fide dikme aleti.

Jimmy kendisini kimsenin gözetlemediğinden bir kez daha emin oldu ve bodrumunun kapağını açtı. Ayık görünüyordu hatta cin gibiydi ve Dianne bir an sevimsiz bir önseziye kapıldı onun bir halt karıştırdığını düşündü. Jimmy bir kez daha karanlık inine indi.

38

Annabel Broline Safirle yaptığı gezintiyi anlattığında özel dedektif bu öyküden hoşlanmış gibi göründü.

Orası gerçekten de gitmeyi sevdiği bir yerdi.

- Anladığıma göre orayı görmen gerektiği gibi görmemişsin dedi bilmecemsi bir ifadeyle.

Başka bir şey söylemedi masaya geçtiler. Brolin yerel bir şarap açıp Annabele büyük bir kadeh doldurdu.

Araya telefonun sesi girdi Brolin telefonu açtı. Söylenenleri ciddiyetle onayladı ve telefonu hemen kapattı.

Yeniden masaya oturdu.

- Lloyd Meatsti. Laboratuvar DNA sonuçlarını bildirmiş. Carol Peyton ile Lindsey Morganın boğazında bulunan sperm aynı adama aitmiş.

Trevor Hamiltona.

Artık hiç kuşku kalmamıştı.

- Ne durumda? diye sordu Annabel öğrenmek için.

- Hala komada. Doktorlar şu an için bir beyin ameliyatını göze alamıyorlar çok riskli olurmuş.

Uzun süre sessiz kaldılar.

Brolinin aklına kardeşini o gün toprağa veren Larry geldi. Onu görebilmek için telefon etmişti ama şişman polis yengesi ile çocukların yanında kalmayı yeğlemiş iyi olduğunu birçok kez yinelemişti. Bunu o zamana kadar zaten sık sık söylemişti Brolin üstelemedi dostunun kararına saygı gösterdi.

Ay yükselip yıldızlar gökkubbede titrek gece lambaları gibi göz kırpmaya başladığında Brolin Annabele kendisini izlemesini işaret etti. Şarap şişesiyle iki kadeh alıp evin kapısından dışarı çıktı. Genç kadın mokesenlerini giyip onun peşinden gitti.

Yamacın tepesine kadar çıktılar -gecenin serinliği tırmanmayı kolaylaştırıyordu-ve düz taşın üzerine oturdular. Brolin şarapları doldurdu ve dostuyla kadeh tokuşturdu.

Annabel ağzında şarap onu gizlice süzdü. Özel dedektifin gözleri uzaklarda parlıyordu. Elleri çok yakın ama aynı zamanda çok uzaktı.

Ulaşılamaz gibi görünüyordu. Annabel içini çekecekti ama bunu bastırdı.

Kimi zaman onu anladığını sanıyordu sonra aradan bir saat geçtiğinde yeniden erişilmez biri oluyordu. Daha da artan serinlik yüzünden dizlerini göğsüne sektiğinde Bro lin sıcak elini onun sırtına koydu ve aşağı yukarı ağır ağır gezdirdi.

Annabel çenesini kollarına dayadı.

Bu davranışın fazla bir önemi yoktu ama ona iyi geldi.

Bir saat sonra odasında sıcak bir elin sırtını okşadığı izlenimiyle uykuya daldı...

Rüya gördü.

İğrenç bir salondaydı. Kaçak yapan kanalizasyon suları odanın tabanına birikiyordu hava nemliydi ve bir su birikintisine damlayan sular çekiç sesleri gibi yankılanıyordu.

Ay sarıydı ışığı bir kafesin arkasında yan yarıya zayıflamış bir servis lambasını andırıyordu.

Salonun ortasında diz çökmüş biri vardı: Trevor Hamilton. En azından bilinçaltı onu ona öyle gösteriyordu. Gençti çok terliyordu.

Brolin katilin yanında ayakta dikiliyordu yüzü fark edilmiyordu.

Bacağının yanından aşağı sarkıttığı elinde silahı vardı.

Annabel yaklaşmak istedi ama özel dedektif kolunu ona doğru kaldırdı.

Geri çekilmesini sırtını dönmesini işaret etti.

Annabel başını öne eğdi. Gözlerini kaldırdığında Brolini gördü hiç telaş etmiyordu Glockunun namlusunu Trevor Hamiltonm alnına dayamıştı. Adamın çenesi korkudan titriyordu.

Annabel Joshua Brolinin kolunun hiç duraksamaksızın yüzünde en küçük bir kaygı ya da kararsızlık belirtisi olmaksızın gerildiğini gördü.

Ve tetiği çektiğini.

Gözlerini zorlukla açtı. Ağzının için şarap yüzünden yapış yapıştı. Saçları yüzünü örtmüştü. Gözkapaklarını açıp kapadı.

Henüz karanlıktı.

Rüya görmüştü. Hayır bir karabasan.

Yumruğunu sıktı. Rüyasındaki görüntüler aklına geldikçe o görün tülerden nefret ediyordu. Yeniden uyuması gerekiyordu hemen başka ülkeler başa rüyalara yelken açması gerekiyordu

Aşağıdan gelen bir ses duydu. Safir.

Onu o mu uyandırmıştı? Yoksa karabasan mı?

Annabel elini başucu masasının üzerindeki digital saate uzattı.

1.34.

Homurdandı.

Sonra odada tuhaf bir kokunun varlığını duydu.

Biraz misk kokusu gibi... yada hayır daha çok...

Şey... şey kolcusu baharat kokusu.

Baharat!

Annabel bu kez gözlerini kocaman açtı yatakla tam doğnılacaktı ki kokunun odadan gelmediğini anladı. Yüzünü orlen saçlardan geliyordu. Saçlar onun saçları değildi.

39

Annabel geriye doğru sıçradı.

Kendini yataktan dışarı attı ona ait olmayan bu saçlardan olabildiğince uzağa.

Kalbi göğsünün içinde şimdi yerinden fırlayacakmış gibi atıyordu.

Yastığın üzerine koyu renk uzun saç lüleleri yayılmıştı. Annabel onların gerçekte ne olduğunu o an anladı.

Kafası kazınmış kurbanlardan birinin saçları.

Olamaz Trevor hastanede komada!

Oysa hiçbir kuşkuya yer yoktu Brolinin bir şakası değildi bu. Evin ahşap döşemeleri oldukça belirgin biçimde gıcırdadı ses aşağıdan geliyordu. Annabel çantasına atladı Berettasını meşin kılıfından çıkardı. Namluya mermi sürüp emniyetini açtı.

Uyanışında yaşadığı şok yüzünden başı dönüyordu. Yoğunlaşması kendine gelmesi gerekiyordu. Hemen. Üzerinde yalnızca küçük bir külot olduğunun farkına vardı ve içinden kendine küfretti.

Gözünü aralık duran oda kapısından ayırmaksızın usulca giysilerine yaklaştı.

Döşeme yeniden gıcırdadı. Dışarıda biri vardı.

Basamaklar ses merdivenden geliyor!

Utanmanın canı cehenneme o saçları yüzüne koyan kişi duvarın diğer yanındaydı ve basamakları ya çıkıyor ya da iniyordu onun kendisini giyinirken yakalamasını istemiyordu. Yumuşak bir hareketle kapıya doğru sıçradı.

Kapı kanadını ayağının ucuyla itti kanat sessizce açıldı.

Soluğunu kontrol etmesi gerekiyordu uzun süre böyle gitmesini kaldıramazdı ayrıca sesli soluk alıp vermemesi dolayısıyla gürültü etmemesi gerekiyordu.

Şimşek gibi hareket etti.

Sağa kaydı.

Kimse yok.

Sonra sola

Gece karanlığında koridor boştu.

Silah ın ı iki eliyle sağlam biçimde tutuyordu kolları gergindi.

Nasıl. yapılacağını biliyorsun... Bu senin işin... Antrenmandaki gibi...

Ne var ki bacaklarında antrenmandaki gibi pamuk dolgulu giysiler yoktu kolları da titriyordu.

Merdiven biraz uzakta solda koridorun döndüğü yerdeydi.

Ayaklarının ucunda oraya yönelip evde dolaşan kişiye açık hedef oluşturmamak özellikle birden üzerine atlayıp silahını almasına izin vermemek için karşı duvar boyunca ilerledi.

Köşeye yaklaşıyordu.

Annabel derin bir soluk aldı. Soluğunu düzene sokması gerekiyordu bu önemliydi.

Sırtını duvara vererek iki adım attı.

Merdivenin karşısındaydı. Sağ yanında çekmekatin korkuluğu vardı salon olduğu gibi gözünün altındaydı.

Yalnızca tam altını göremiyorsun.

En küçük ayrıntıya dikkat ederek basamakları inmeye başladı. Basamakların ortasına geldiğinde durumun ne kadar ciddi olduğunu anlayabildi.

Brolinin çalışma odasının kapısının ardında bir ışığın kaçıcı parlamışını gördükten sonra. Bir el fenerinin ışıyordu bu. Adam hala oradaydı lambasından çıkan ışık demeti hareket ediyordu bir şey anyordu.

Kapı tamamen kapalı değildi en küçük bir ses bile çıkarmamalıydı.

Salonu adım adım geçmeye başladı.

Joshuanın odasına doğru. Oradan fısıltı halinde polise telefon edebilir onu da uyandırabilirdi.

Ayağını hafifçe esneyen bir taban tahtasının üzerine bastı.

Bu da salondan bir gıcırtının çıkması için yeterli oldu. Annabel hareketsiz kaldı.

Kapının altındaki el feneri hareketsiz kaldı.

Genç kadın dikkatle kolunu kaldırıp silahının namlusunu yabancının olduğu yere doğrulttu.

Titriyordu. Kahretsin! Pes etmenin zamanı değil şimdi...

Namlunun ucunu belirli bir noktada sabit tutamıyordu.

Çok karanlıktı bu kadar küçük bir alanda bile hedefi tam ortasından vurabileceğinden emin değildi. Birden ortaya çıkıp kendini bir yana atarak bacaklarına sarılacak olsa işi bitikti.

Fener yeniden gezinmeye başladı.

Annabel soluk almak için bir an gözlerini yumdu.

Ayağını sonsuz bir dikkatle yerden kaldırdı. Ana koridorda saydamsız bir leke vardı yerde hareketsiz yatan bir kütle.

Annabelin kaşları çenesiyle aynı anda kasıldı. Bu bir acı üzüntü ifadesiydi.

Yerde yatan Safirdi.

Genç kadının yumruğu silahının kabzasının çevresinde kasıldı. Ya bancı o anda ortaya çıkmasa çok iyi ederdi. O öfkeyle şarjörünü bo şaltıncaya kadar ateş edebilirdi yasal olsun ya da olmasın.

Brolinin odasına yirmi saniyede vardı. Kapıyı itti ve onun başucun da çömeldi.

Bir eliyle omzunu sarstı. Brolin tepki vermedi.

Biraz daha sert sarstı. Birden uyanırsa uyansın.

Kalbi çatlayacak gibi oldu.

Hareket etmiyordu. Çok derin bir uykudaymış gibi değildi hayır hiçbir tepki vermiyordu.

Annabel Berettasını çarşafın üzerine koydu iki eliyle omuzlarından tutup Brolini şiddetle sarstı.

Hiç tepki yoktu.

Panik içinde korkunç şekilde terlemiş elleriyle boynunu tuttu. Emin olmadan önce birkaç saniye bekledi.

Gözlerine yaşlar doldu.

Nabızı atmıyordu.

40

Boğazına tıkanan hıçkırıkları bastıran Annabel Brolinin bedenini göğsüne bastırdı. İçindeki öfke bedeninde acıdan daha hızlı dolaşıyordu.

Şiddeti çağıran kavurucu bir öfke. Bunu ancak kan bastırabilirdi.

Annabel bir sesle irkildi. Bir hırıltı duyar gibi olmuştu. Arkasında kapının eşiğinde. İnsan sesine benziyordu bir insandan çıkmıştı sanki. Annabel arkasına döndü silahını çarşafın üzerinde koyduğu yeri kestirmesi bir saniye sürdü. Elini üzerine koydu.

Bir şey havada ıslık çaldı.

Parmaklarının üzerine bir beyzbol sopası indi.

Bağırdı.

Bir an sonra Şey tam tepesindeydi yeniden vurmak üzere.

Öfke...

Annabel bir yay gibi gerildi sol yumruğunu şaşırtıcı bir çabuklukla savurdu.

Yumruk saldırganın kolunun iç tarafına öyle şiddetli indi ki elindeki sopayı bıraktı. Annabelin sağ dirseği kaburgalarını hedef alacak konumda olmadığı için anında onun omzuna doğru yöneldi. Sonra dizi bacak arasını sıyrarak kalçasının iç tarafına gömüldü. Karşısındaki art arda gelen bu darbeler karşısında sendeledi. Annabel beyzbol sopasını almak için eğildi. Artık hiçbir şey düşünmüyordu.

Kolları onun başını hedefleyerek var gücüyle vuracağını biliyordu.

Havayı döverek olduğu yerde döndü. O et parçasıyla temasa geçmek onu darmadağın etmek istiyordu. Kan görmek istiyordu.

Sopa hedefine rastlamadı neredeyse yere düşüyordu. Dikkatini anında topladı.

Saldırgan da kapının kasasının altında kendine geliyordu. Siyah kukuletası bir anda dikildi Annabelin yeniden saldırmaya hazırlandığını görmüştü. Kendini koridora attı.

Bir etajerin raflarından biri Şeyin arkasında sözcüğün tam anlamıyla paramparça oldu birçok eşya kırıldı.

Annabel sopayı bırakıp Berettasını aldı. Parmaklarıyla kabzayı kavlamaya çalışınca acıyla bağırdı. Silahı öteki eline aldı.

Koridora koştu. Yabancı onun arkasına düşen çıkış kapısından ka çamamış salona doğru koşmuştu. Merdivenleri üçer dörder tırmanan ağır ayak seslerini duydu. Ve Annabel kendini bir solukta çekmekatın üzerinde buldu. Saldırgan yukarı kattaki koridorda hemen kayboldu Annabel merdivenleri hızla tırmandı. Kapısı açık tek oda kendi odasıydı. İşaretparmağı tetiğın üzerinde içeri girdi.

Pencerenin açık olduğunu gördü.

Aşağı düşen bir şeyin yere çarptığında çıkardığı boğuk sesi duydu.

Adam aşağı atlamıştı.

Genç kadın iki adımda karanlıklara açılan pencerenin önüne geldi. O saatte tepelerin arkasına inmiş olan ay ortalığı çevrede bir siluet görecekt kadar aydınlatmıyordu.

Annabel öfkeden deliye döndü.

Rasgele nişan alıp tetiğe bastı. Ancak on sekiz patlama duyduktan sonra parmağını tetikten çekti.

Sonra öfkesi yatıştı. Fark ettiğı tek şey barutun keskin kokusu ve şakaklarında duyduğı ısıltık sesi oldu.

41

Şey arabasına kadar koştu. Tedbirli davranmak için sahte adla kiraladığı bir arabaydı.

Kendini arabaya attı motoru çalıştırdı ve gazı kökledi.

Ancak uzun bir yol kat ettikten sonra tedbirsizliğinin farkına vanp dikkat çekmemek için yavaşladı.

Bedeninin birçok yeri ağrıyordu.

O rezil orospu onu bir güzel benzetmişti.

Yüzüne darbe almadığından emin olmak için dikiz aynasında yüzüne baktı. Kukuletası hala başındaydı.

Ne oluyor sana? Panikliyor musun yoksa? Şunu kafandan hemen çıkart!

Şey bez maskeyi kafasından çıkardı ve yüzünde kötü bir sürpriz oluşturacak bir yara bere bulunmadığından emin olmak için dikiz aynasına baktı.

Eğildi ve homurdandı. Bu vartayı kalçasındaki bir morlukla atlatmaya razıydı.

Bu kez o rezil karıyla görülecek kişisel bir hesabı vardı. Gününü gösterecekti ona. Olabilecek en kötü cezaları çeaktirecekti. Bu konuyu düşünmesi gerekiyordu.

Şey bir yandan araba kullanırken öte yandan operasyonun sonuçta o kadar da felaket olmadığını düşündü.

Özel dedektifin belgelerini kaştırabilmiş kendi hakkında belirleyici bir bilgi edinemediğinden emin olmuştu. Aldığı notlara göre orman açıklığının çok önemli bir öge olduğunu buradan hareketle terk edilmiş askeri üssün her şeyin başlangıç noktası olduğunu en azından oranın suçlunun gözünde belirli bir önemi olduğunu anlamıştı. Bunu bilmesi onu alarma geçirecek kadar önemli değildi. Zamanı gelince bundan yararlanabilirdi. Onun canını sıkan tek şey katilin nasıl bir insan olabileceğı hakkında aldığı notların arasında kel? ibaresinin bulunmasıydı. Bunun onun eline geçirdiğı önemli bir bilgi olduğunu kabul etmek gerekirdi. Bununla birlikte o da gerektiğinde kendi lehine kullanabileceğı bir nokta olabilirdi bunu sağlamak için o konuda iyi düşünmek yeterliydi.

Bir başka kağıdın üzerinde de altı çizilmiş bisiklet sözcüğü vardı Görünüşe göre Joshua Brolin onun ilk cesedi ormanın içinde o kadar uzağı nasıl götürdüğünü anlamıştı. Şey o mesafeyi bisikletle kat etmişti Peki bunu nereden bilebilirdi? Hava o kadar kuruydu ki tekerlekler zemin üzerinde hiçbir iz bırakmamıştı!

Ah evet... Yine o küçük kaltak... kendi açıklığında onun peşinden koşmuştu... Şey ondan kurtulmak için bisikletini kullanmıştı. Küçük orospu bunu özel dedektife anlatmış o da bunun üzerinde kafa patlatmış müthiş bir sonuca ulaşmıştı. Ve gerçek.

Ona acı çeaktirmek gerekiyordu gerçekten...

Eve girmek korktuğundan daha kolay olmuştu. Akşamüzeri evi gözlerken fark ettiğı köpek aslında o kadar uslu bir melezd ki hiç havlamamıştı. Camlardan birine biraz Scotch yapıştırmak onu sessizce kırıp pencereyi açmasına evin tamamının kendisine kalması için köpekle ilgilenmesine yetmişti.

Şey önce özel dedektifle ilgilenmişti. Bir iğne ona yetmişti. Kullandığı şaşmaz bir yöntemdi. Bunu ona bir dişçi öğretmişti.

İğneyi derinin üzerine koyacaksın hastanın bir şey duymaması için çok hafif değdireceksin. Küçük bir damla lokal uyuşturucu madde damlatacağısın. Bunu yapmak insan ne kadar becerikliyse o kadar kolaydır. Sonra iğneyi derinin uyuşan yerine hiçbir şey yokmuş gibi batıracağsın. Biraz ilaç enjekte edip etkisinin göstermesi için bir saniye bekleyeceksin sonra iğneyi biraz daha batıracağsın. İğnenin hasta hiçbir şey duymadan deriye iyice batması için bu işlemi birkaç kez yineleyeceksin.

Kurbanlarının kocalarına da aynı şeyi yapmıştı.

Bu yöntem o kadar etkiliydi ki kurbanlar hiçbir şey duymuyorlardı hatta uyanmıyorlardı.

En çok vakit alan önce uyuşturucunun enjekte edilmesi idi. Sonra sıra o harika ilacı enjekte etmeye geliyordu.

Şey ondan sonra saçları yerleştirmek için o kaltağın odasına çıkmıştı. Yüzünün üzerine onları kendi saçıymış gibi usulca koymuştu. Şey sonra evin içinde dolaşmış özel dedektifin soruşturmayla ilgili notlarını üzerine koyabileceği bir çalışma masası ya da başka bir şey aramıştı.

Kaltağın kendisiyle özel olarak ilgilenmesinden önce uyanacağını hesaba katmamıştı elbette. Tedbirsizlik etmişti. Hatta büyük bir hata yapmıştı. Kaltağın odasına gittiğinde onun işini hemen bitirmeliydi ötekilere yaptığı gibi. Bu kendisine bir ders olacaktı.

Sonraki kurbanları için.

Ah evet sonrakiler acele et çok acele et. Şey bir hap daha yuttu yorgunluğu üzerinden atması gerekiyordu uyku eksikliği onun bu koşusunu yavaşlatmamalıydı.

Dünyaya verecek bir mesajı vardı onun.

Biraz önce yaptığını düşününce ağzı kulaklarına vardı.

Her şey bir yana iyi bir iş başarmıştı bununla övünmeye hakkı vardı.

Özel dedektife verdiği dozun onu uzun süre safdışı tutma olasılığı vardı. Birden aklına çok hoş bir düşünce geldi. Uzun süre o durumda kaldığı için onu öldü kabul edip otopsi yapmaya kalkarlarsa?

Şey katıla katıla güldü.

Bunu daha önce neden düşünmemişti?

Canlı bir insana otopsi yapmak.

Bunu aklından hiç çıkarmayacaktı. İçinde ne varsa dışarı boşalttıklarında birden gözlerini açıverdiğini hayal etti.

İnşallah öyle olurdu...

42

Bir örtünün altına bürülmüş olan Annabel Broinin odasından çıkan hastabakıcının dudaklarından çıkan sözcükleri uzaktan okudu:

Nabız sıfır gözbebeğinde hiçbir refleks yok.

Başını salladı her şey bitmişti artık.

Yüzü gözyaşlarıyla allak bullak olurken Annabelin boğazından bir inleme yükseldi.

Larry Salhindro onu yakalayıp kollarına aldı.

Hastabakıcı yüzünde aileye kötü bir haber vermek zorunda olan hekimlerin yazgıya boyun eğmiş ifadesiyle onlara yöneldi. Larry ona

Annabelin omzunun üzerinden durumu anladığını işaret etti.

Birisinin geldiğinin farkına varan Annabel doğruldu. Karşısında ölüm habercisini gördü.

- Na... Nasıl olmuş? diye sordu.

Karşısındaki yutkundu.

- Şey bunu şimdi söyleyemeyiz otopsi yapılacak. Kolunda bir iğne izine rastladım zehir verilmiş olabilir.

Bakın elinize bir şey yapılması gerek...

Genç kadının sağ elinin örtünün dışında kalan işaretparmağını gösterdi. Yüzükparmağı ile serçe parmağı da çarpılmış ve çıkmıştı üzerinde kurumuş kan izleri vardı.

Annabel yanıt vermedi hastabakıcı da omuz silkip uzaklaştı.

Bir türlü inanamıyordu. Oysa gerçeği her reddedişinde onu sarsarken bedeninin ağırlığını duyumsadığı anı anımsıyordu. Katil kaçtıktan sonra aşağıya inip onun gözkapaklarını kaldırdığında sonsuza kadar hiçliğe çevrilmiş sabit gözlerini.

Neden? Katil şimdiye kadar kocalara dokunmamıştı yalnızca kadınlara saldırıyordu Brolini neden öldürmüştü?

Bunun yanıtını içinin derinliğinde biliyordu. Çünkü Brolin onun izini sürüyor onu kovalıyordu o da buna izin veremezdi. Ve yapabilseydi onun öfkesi Annabeli de vuracaktı. Bu onun Brolinin söylediği gibi iç organları boşaltılmış geyikle verdiği mesajdı. Beni izlemeyi sürdürürse-niz bana ulaşmaya kalkarsanız işte sizi bekleyen son diyordu mesaj.

Safirin leşini çift katlı bir çöp torbasına koymak üzere çektiklerini gördüğünde çenelerini öyle güçlü sıktı ki neredeyse dişini kıracaktı.

Yerinde sıçradı: Onu hiç olmazsa başka bir torbaya koyabilirdiniz! diye bağırdı.

Ve bakışlarından dışarı vuran öfke birçok kişinin başını önüne eğmesine neden oldu. Sonunda bir hastabakıcı insan cesetleri için kullanılan beyaz bir torba getirdi.

Lloyd Meats herkesten çok sonra geldi yüzü allak bullaktı. Annabel ile Larrynin yanına gitti ve tek bir söz söylemeden koltuğa yığıldı. Portlandın uykudan uyanan ünlü kişilerine haber yavaş yavaş ulaştı. Daha sonra cinayetin korkunçluğu yanında eski polisin üç yıl önce Oregonun en çok aranan seri katilini içeri tıkararak edindiği ün dolayısıyla vaktin geç olmasına karşılık haberin valiye kadar ulaştırıldığı fısıltısı ortalıkta dolaştı. Canavarlar sonunda kazanabiliyordu kahramanlar bile günün birinde ölüyordu. Arabaların döner lambalarının ışıkları kapıdan sessizce içeri girip tavanda asılı duran düşkapanı aydınlatıyordu.

Bir polis memuru Meatsin yanına çekinerek yaklaştı onunla profesyonelce konuşup konuşamayacağına karar veremiyordu. Bir süre sonra Meats onu fark eder gibi oldu ve başını kaldırdı. Başını üzüntüyle salladı ayağa kalkıp öteki polislerin yanına gitti.

Salhindro iri elini Annabelin elinin üzerine koydu.

- Senin için zamanı olmadığını biliyorum ama önemli çünkü olup bitenler konusunda belleğin henüz tazeyken sorayım dedim. Bir şey görebildin mi yüzüyle ilgili bir ayrıntı ya da yürüyüşüyle davranış biçimiyle ilgili?

Annabel başını salladı.

- Gözleri. Gözlerini gördün mü?

Annabel ağzından anlaşılabilir sözcükler çıkarabilmek için kendini üç kez toparlamaya çalıştı:

- Çok çabuk olup bitti... Karanlıktı. Başında kukuleta olduğunu anımsıyorum sanırım orta boyluydu yaklaşık benim boyumda... Ol dukça çevik. Ben... Bana cumartesi sabahı ormanda saldıran kişinin o olduğunu sanıyorum silueti aynıydı.

Edindiği tüm izlenimler öfkeyle perdelenmiş olarak aklına geliyordu. Öfke... O anda kendisi değildi ve...

Hayır sendin o o öldürücü itki sendin! O itkiyi bastırmak için hiçbir şey yapmadım ben... Aslında öyle olmak istemişti o duyguyu beslemişti...

- Ne yaptım ben? diye sordu kendi kendine.

Salhindro şaşkınlığını elinden geldiğince maskeleyemeyi istedi.

- Tanrım Larry beni o anda görseydin... kadın değildim yabanıl bir hayvandım! Ben... gerçek bir öldürme yok etme makinesi sanırım...

Hayır o anda yalnızca tek bir şey istediğini biliyordum: onu parça parça etmek. Ben... Ama ben... o anda kendim olmadığımı bile söyleyemem çünkü aslında ne yapmakta olduğumu ve o yaptığımdan neredeyse memnun olduğumu biliyordum... Hayır sanırım... bunu hala istiyorum... O pisliği öldürmek istiyorum!

Yaş dolan gözlerini parmaklarıyla sakladı.

Salhindro ona tatlı tatlı baktı. Sonra salonun duvarlarını gözlemledi Brolinin dünyasını. Dudaklarının ucunda bir gülümseme belirdi.

- Annabel... diye mırıldandı. Bunun için kendinden nefret etmemelisin. Annabel ateş gibi yanan gözbebeklerini şişman polisin gözlerine dikti.

- Anlamıyorsun diye bağırıldı. Kabul edemediğim şey onu öldürmek istemiş olmam değil çünkü şu anda karşımda olsa bunu hiç duraksa madan yaparım. Benim kabullenemediğim duyumsadığım o şiddet aç lığı o açlığı benliğimde taşıyordum!

Salhindro başını salladı onunla bütünüyle aynı fikirdeydi ve gözle görünür biçimde memnundu.

- Sen bu akşam insana özgü binlerce yıllık bir deneyimini yaşadın diye karşılık verdi ona. İnsanın on binlerce yıldan bu yana yaşadığı de neyimi. Özümüzde ne olduğumuzu hepimiz unuttuk yağmacı evet şiddet ve yok edici kurnazlıklarla beslenme zincirinin doruğuna tırman mayı başaran yağmacılar olduğumuzu unuttuk. Ve inan bana bu en başından kazanılmış bir savaş değildi.

Camekanın ardındaki ormanı izledi sonra daha ağır daha açık bir tonla konuşmasına devam etti:

- Özümüzde hayvan olduğumuzu unutacak kadar kör ve ikiyüzlü mü olduk? Yemek uyumak üremek... ve gerekirse yaşamak için öldür mek. Yavrularımızı korumak için. Bunu unuttuk mu? Toplum bize bu ilkel yanımızı cila katmanları altına saklamayı öğretti ama daha dipte en dipte aynı hayvanlarız biz bu gezegeni arşınlayan tüm öteki rezil hayvanlar gibi bizi onlardan ayıran tek şey belki de o cila katmanları nı yaratmayı becerebilmemizdir.

Öne eğilip gözlerini genç kadının gözlerine dikti.

- Senin bu gece deneyimini yaşadığın işte bu hayvan yanımız kim olursak olalım hepimizin içimizde taşıdığımız bu karanlık yan. Sen bu nu bilmeyen yaşamı boyunca dile getirmeyecek olan çoğu insanın ter sine bunun farkına vardın. Şimdi sana bir soru sormak istiyorum: Brolin insanları neden bu kadar korkutuyor? Bilemiyorsun değil mi? Çün kü o insanın derindeki bu karanlık yanını ortaya çıkardı ve bugün onunla birlikte yaşıyor. Bu onun zaman zaman seyrek olarak bilinçüstüne çıkan bir şey değil hayır! Onu her gün yaşıyor. İnsanların onun bakışlarında yakaladıkları şey işte bu onları bilinçaltında huzursuz eden şey bu işte onlar bunun ne olduğunu biliyorlar ve korkuyorlar.

Ona gelince neredeyse üç yıldır bu gerçeğe yaşıyor yanında çevresinde olan bu hayvansı öfkeyle yaşamayı öğrendi onun bu yağmacı içgüdüsü uyandı ve onu farklı bir insan kıldı. Bir dakika kadar sustu sonra ekledi:

- Gelecek günler neyi getirirse getirsin içindeki o hayvanı derinlere göm Annabel bırak yok olsun senin neler hissettiğinin önemi yok he nüz zaman varken onu uzaklara kov. Yoksa başkalarının gözünde sen de bir hayalete dönüşürsün. Kendilerini korumak için başka seçenek leri yok onların.

Annabel konuşmak istedi. Brolinin odasına polivinil klorür torba getirdiklerini fark edince dilinin ucundaki sözcükler öldü.

Yumruğunu sıktı.

Beş dakika sonra odadan üzerindeki hüznü verici yüküyle birlikte bir sedye çıkıyordu. Bu haliyle ironik biçimde bir hafta önce buldukları kozalara benziyordu.

- Bayan?

Annabel hastabakıcıya döndü.

- Hastaneye gelmeniz gerekiyor... Ee... eliniz için.

Öylece kaldı kıpırdamıyordu.

Dışarıda bir arabanın güçlü motorunun homurdandığı ve lastik sesleri çıkarak durduğu duyuldu. Hemen ardından bir kapı çarpıldı. Sydney Folstom morg yöneticisi iri adımlarla içeri girdi.

- Nerede? diye öyle sert bir tonla sordu ki polislerden biri hiçbir şey söylemeden dışarıdaki ambulansı işaret etti.

Dr. Folstom sedyeye koştu. Torbanın fermuarını indirdi kumaşları açıp Brolinin yüzünü meydana çıkardı.

Arabaların döner lambalarının ışığı üzerine düştükçe unutmabeni ve gelincik çiçeklerinin saydam

taçyaprakları yüzünü örtüyordu. Adli tabip küçük bir fener çıkarıp gözüne tutmak için gözkapaklarından birini kaldırdı.

Polislerden biri yanına yaklaştı.

-Bayan siz...

Onun morg yöneticisi olduğunun farkına varan bir meslektaşı sözünü sürdürmesini engelledi. Annabel ile Larry evin kapı eşiğinde kalıp Portland adli tıp şefi olan bu kadının ne yaptığını merakla izledi. Kadın birden doğrularak telaşla arabasına gitti deri bir çanta aldı. Yıllardan beri gözlem yapmaya alışık olan Annabel üzüntüsünü bir an için unutup çevresindekilere dikkat etti. Genç kadın Dr. Folstomun saçlarının düzgün olmadığını şömizye gömleğinin altında da sutyen olmadığını fark etti. Geceyarısı uyandırılmış ve oraya koşma gelmişti.

Sydney Folstom çantadan bir stetoskop çıkarıp ucunu Brolinin göğsüne dayadı.

Hastabakıcı davranıp uzlaştırmacı bir ses tonuyla şunları söyledi:

- Bayan faydası yok biz bunu daha önce...

Dr. Folstom ona hiç bakmadan susması için parmağını şaklatıp burnunun altına götürdü ölüyü uzun süre dinledikten sonra Sydney Folstom stetoskopu çantanın içine fırlatarak sinirli bir şekilde alt du dağını ısırdı. Annabel ona yaklaştı.

- Ne yapıyorsunuz? diye sordu daha heyecansız olmasını istediği bir ses tonuyla.

Folstom olduğu yerde biraz sallandı karar verdiği bir şey yapmaya hazırlanmış gibi. Eğildi bu kez küçük bir kavanoz aldı. Bir çift lateks eldiven aldı Annabele dönüp ona da bir çift eldiven uzattı.

- Elinize takın şunları. -Ne...

- Tartışmayın yardım edin bana.

Annabel başını salladı şaşkın durumda eldivenleri eline geçirdi. Dr.

Folstom içinde yeşile çalar sarı bir krem bulunan kavanozun kapağını açıyordu.

Brolin beyaz torbanın içinde çıplaktı. Folstom onun göğsüne çok az miktarda merhem sürdü.

- Siz de aynı şeyi kollarına yapın diye buyurdu Annabele. Çok az miktarlarda özellikle iyice yayın. Homojen olması gerekiyor.

- Nedir bu?

- Bu merhem ana bileşeni Datura starmoniumdur içinde başka maddelerle birlikte atropin ve skopolamin var.

Annabel anlamıyordu ama başıyla onayladı. Kendisine söyleneni yapmak istiyordu bir kadavra bu hareketleri yapmakta çok az da olsa bir umut vardı Annabel bunu biliyordu o anda ne yapmakta olduğunu hiç bilmiyordu ama bunu yapmakla Brolini yaşama döndürme konusunda en küçük bir şans bile olsa itaat edecekti sonuna kadar. Alevlerin altında çıplak dans etmek bile gerekse yapacaktı.

Lateks eldivenlerin altında Brolinin sıcaklığını duyumsadı. Bir ılıkılık.

Kısa süre sonra katılaşmaya başlayacaktı. Sabit gözlerini gördü onun hiçbir canlılık belirtisi yoktu ölüm o koyu gözbebeklerindeki en küçük bilinç izini bile silmişti.

Annabel çabucak umuda kapılmıştı umudunu aynı çabuklukla yitirdi. Gerçek öyle değildi insan bir şeyi ne kadar çok arzu ederse etsin o istediği gerçekleşmiyordu asla.

- İyi sürün diye üsteledi Sydney Folstom.

Bu kadarı fazlaydı.

Annabel elindeki eldivenleri şaklatarak çıkardı ve koşma eve girdi. Dr. Folstom bu hareketi önemsemedi ve yeteri kadar merhem sürüldüğüne kanaat getirdikten sonra torbayı aşağı çekti.

- Çıkarın şunu! diye buyurdu oradaki tıbbi personele. Orada bir morg temsilcisi de bulunuyordu Folstoma yaklaştı.

- Doktor bilemiyorum...

- Susun. Ne olup bittiğinin farkında değilsiniz siz.

Tıp ekibinin şefini yanına çağırdı:

- Bu adamı hastaneye götürün solunum aygıtına bağlayıp gözetim altına alın ona komadaymış gibi davranmanızı istiyorum.

- Ama çok iyi görüyorsunuz ki...

- Kesin! Size söylediğimi yapın. Doktorun biri size ters bir emir verecek olursa ona itaat etmeyin ona hemen beni aramasını söyleyin.

Ona kartını uzattı sonra şunu söyledi:

- Bu insan için hayat memet sorunu bu ne düşünürseniz düşünün bilgileriniz size ne yapmanızı söylerse söylesin yalnızca size söyledik lerimi yapacaksınız. Bunun tersine davranırsanız hepinizin derhal ka pının önüne konulması ve mesleğini ciddi şekilde ihmal etme suçun dan hakkınızda kovuşturma açılması için elimden geleni yaparım anla şıldı mı?

Öylesine oturaklı bir havası vardı ve sesi öylesine buyurucuydu ki kimse ağzım açamadı. Yardımcısına dönüp başparmağıyla ambulansı işaret etti.

- Ve siz söylenenlerin hepsinin tam olarak yapılıp yapılmadığını kontrol edin.

Adam itiraz etmek istedi ama Folstom arkasını dönüp evin girişine yönelmişti bile. Lloyd Meatsin yanından geçti.

- Bu maskaralığın ne anlama geldiğini bana açıkla mısınız? dedi.

Ona kendisini izlemesini işaret etti. Salonda Annabel yüzünü elleriyle kapatmıştı Salhindro onu kollarında tutuyordu. Olay yeri inceleme teknisyenlerinden birinin flaşı salonu birden aydınlattı. Dr. Folstom Meatsi yardımcılarıyla birlikte oturmaya davet etti. Hiç girizgah-sız anlatmaya başladı:

- Bütünyle yanılıyor olabilirim ama bu kadavranın hastanede bir kaç saat gözetim altında tutulmasını istiyorum ve bu davranışımın ris kini hiç tereddütsüz üstlenmeye hazırım.

Meats ellerini havaya kaldırdı.

- Ne demek oluyor bu? Buraya hiç kimseyi uyarmadan geliyorsunuz ve bir... bir ölüye bayılıp bilincini yitirmiş gibi davranılmasını istiyorsu

nuz öyle mi? Sonuçta gözlerinizle gördünüz değil mi? Nabız yok gözbebeğinde tepki yok solunum sıfır hatta bedeni soğumaya bile başla mış durumda kahretsin! Öldü bu adam doktor kabullenilmesi çok zor da olsa Joshua Brolin bu gece öldü.

Sydney Folstom ellerini göğsünün üzerinde kavuşturdu. Karşısında oturan üç insanın yüzünü süzdü sonra iç geçirdi. Zorlukla iç geçirdi.

Uzun bir sessizlikten sonra öncekinden daha yumuşak bir ses tonuyla sordu:

- Zombilere inanır mısınız Müfettiş?

43

Dr. Folstom yerinde duramadığı için sürekli gidip geliyordu.

- Bırakın da size her şeyi anlatayım dedi Lloyd Meats ağzını açmadan önce. Bu... bir deli masalı. Ama hım... size bazı bilgiler vereceğim bu bilgiler sizi bir soruşturma açmaya itebilir.

- Biz zaten açılmış bir soruşturmayı sürdürmekteyiz! diye bağırdı sabrı tükenen Meats.

- Bana ve benim servisime bir soruşturma açmayı düşünebilirsiniz diye bitirdi Folstom.

Meats ile Salhindronun ağzı açık kaldı. Meraklanan Annabel gözlerini esmeye başlayan hafif rüzgarla birden kağıttan bir şato kadar kırılgan hale gelen bu kuru ve buyurgan kadına kaldırdı.

- Yalnızca benim servisim değil korkarım ki savcılık makamı da altüst olacak özellikle de Savcı Yardımcısı Bentley Cotland.

- Cotland mı? dedi Salhindro şaşırarak. Ama o avanak bir soruşturmayı doğru dürüst yürütmekten bile acizdir bu işle ne ilgisi var onun?

- Bu işin başlangıcı geçen yıla uzanıyor bundan tam bir yıl öncesine

Jeremiah Fischer olayını anımsıyor musunuz?

- Karısı tarafından zehirlenmişti diye anlatmaya başladı Meats. Karısı da zaten daha sonra intihar etti cesedi kendilerine ait dağ evinde asılı bulundu. Kocasının kendisini aldattığını öğrenmişti öyle düşünülüyor çünkü iş arkadaşlarının ifadeleri bu yöneydi.

Sydney Folstomun bakışı perdelendi sözler ağzından ağır ağır çıktı:

- Ben bugün Bayan Fischerin kocasının katili olduğuna hiç inanmı yorum ne de intihar ettiğine.

Meats bu sözlerin konuyu nereye götürdüğünü sezemiyordu onun bir uygulamacı olarak düşüncelerini söylemesine bir diyeceği yoktu ama bunun bu akşam burada olup bitenlerle ne ilgisi vardı?

Folstom konuşmasını sürdürdü:

- O gün korkunç bir şey oldu. Jeremiah Fischerin otopsisı hiç de raporda yazılı olduğu gibi geçmedi. Aslında o otopsi gerçek bir karaba sandı.

Annabel adli tabibin kollarındaki tüylerin diken diken olduğunu fark etti. Jeremiah Fischer onu açtığımda henüz ölmemişti. Bu tümce salonun tavanında asılı kaldı. İlk tepkiyi veren Annabel oldu:

- Olamaz bir insanın öldüğünü doğrulamanın bir sürü yolu var!

- Pratikte evet diye yanıt verdi Folstom. Ama tarih ölüm konusunda istisnalarla doludur. Bilirsiniz ölüm konusu özünde başlı başına bir sorundur. İnsanların çoğu onu sınırları kesinlikle belirli netliğinden kuşku duyulmayan acabası olmayan bir durum olarak düşünür ki bu kesinlikle yanlıştır. Ölümün kendisinde bir belirsizlik yoktur ama her ölüm olayında bunu saptamak işin sorun yaratabilecek yanı işte budur. Hiçbir uygarlık ölümü kesin olarak tanımlayamamıştır. Bir insanı hangi durumda ölmüş kabul edeceğiz? Kalbi durunca mı? Beynindeki her türlü elektriksel etkinlik sona erdiğinde mi? Gözbebeklerinde hiçbir tepki kalmadığında mı? Bu belirtilerin herhangi birini gözlediğimizde ölümün gerçekleşmiş olduğu kesin değildir. Bu belirtilerin hepsi tek bir insanda görüldüğü halde o insanın ölmediğine defalarca tanık olunmuştur. Ne yazık ki böyle olmuştur hem de sık sık...

Salhindro bu sözlere alındı:

- Ne anlatıyorsunuz siz? Yüzyıllardan beri şükür ki artık kimse diri diri gömülmüyor!

- Yüzyıllardan beri mi? diye bıyık altından güldü Folstom. Ünlü Petrarcanın az kalsın diri diri gömüleceğini kabul ediyorum ama ne yazık ki o

bir istisna değil. Dünyanın her yerindeki meslektaşların benzer olaylara rastladıklarını düzenli olarak bildiriyorlar yani ölüm belirtilerinin görünürde var olduğunu ama hastanın aslında ölmediğini. 1960lı yılların sonunda Sheffieldde İngiliz doktorlar taşınabilir bir kardiyografi cihazını denemek amacıyla morga indiler ve orada aşırı dozda aldığı uyuşturucudan öldüğü varsayılan bir kadının kalbinin atmakta olduğunu gösteren belirtilerin varlığını şaşkınlıkla saptadılar. Müdahale etmeselerdi kadın diri diri gömülecekti. Bir İngiliz doktor 1905te bu konu üzerinde bir araştırma yaptı ve insanların görünürdeki belirtilere göre ölü kabul edildiği ama henüz diri oldukları için son anda gömülmeekten kurtulduğu tam yüz dokuz vakaya rastladı. Bu durumun farkına varılmadan gömülen insanların sayısını saptamaya olanak yok. Bir yüzyıldan bu yana her şey gelişti elbette en azından bilim dünyasında ama ölüm ve ölüme ait gizler karanlıkta kalmayı sürdürüyor. Ve tıp alanında bu örneklerle bugün hala sıkça rastlanıyor bunu kesin olarak kabul etmemiz gerek. İnsanları dehşete düşürmemek için bu konuları açmaktan herkes kaçmıyor yalnızca.

- Anlamıyorum Ölüm bedende her türlü etkinliğin durmasıdır diye yineleyip duran siz değil miydiniz? diye anımsattı bir an için Bro linin ölümünü aklından çıkaran Meats.

- Doğrudur. Sağlık personeli bir hastanın öldüğünü saptamak için

üç anahtar öğeyi temel alır. Yani daha çok genel olarak iki öğeyi çün kü gözbebeği hareketlerinin ölümünden sonra uzun süre devam edebileceği bilinmektedir. Geriye solunum ve kalbin atması kalır.

Kimi zaman solunum o kadar zayıftır ki fark edilemez hatta kimi zaman bir süre kesilir sonra yeniden başlar. Öte yandan çok uç vakalarda tansiyonun ölçülemeyecek kadar düşmesine sık rastlanır. Kimi zaman talihsiz bir kalp damarı olayı bir insanı derin bir narkoz durumuna sokabilir ve bu durum görünürde ölüm

belirtilerinin hepsiyle çakışabilir ve hasta diri diri gömülebilir. Bu olay hakkında kesin inceleme bulunmamakla birlikte bu hastaların çoğunun yeterli bakımı almadığı için kısa sürede öldüğü kimilerinin de organizması yeterli savaşı verip normal işleyişine yeniden döndüğü için mezarın içinde birkaç gün sonra bilinçlerine yeniden kavuştuğu varsayılabilir.

- Anlamıyorum dedi Annabel siz adli tabipsiniz ve bize sizin ve meslektaşlarınızın diri insanların ölü kabul edilerek düzenli olarak mezara gömüldüğünü söylüyorsunuz öyle mi? Siz bunu biliyorsunuz ve...
- Beni Nazi Doktor Mengelenin yerine koymayın benim size söylediğimi dünyanın tüm adli tabipleri doğrulayabilir buna ender rastlanır hatta çok ender rastlanır ama ne yazık ki olabilir. Bugün bir hastanın öldüğüne emin olmanın güvenilir tek yolu beyin ve kalp etkinliğini ölçmektir bu gereç ve zaman dolayısıyla para gerektirmesinin dışında yüzde yüz güvenilirlikten yoksundur çok az da olsa yanılma payı vardır çok az ama gerçek bir yanılma payı.
- Çürüme de ölümün belirleyici bir işaretidir diye ekledi Salhindro hınzırca.
- Öyledir ama bu zaman alır bir ceset bu aşamaya gelinceye kadar gözlenmez.

Lloyd Meats ayağa kalktı.

- Çok güzel doktor siz bize otopsi yaptığınız sırada Jeremiah Fischerin ölmemiş olduğunu söylüyorsunuz öyle değil mi? Narkozlu durumdaydı ve...

Sydney Folstom kendini sakinleştirmek ve sözlerini sürdürmek için müthiş bir çaba gösterdi:

- Müfettiş sanırım size anlatmaya çalıştığımı anlamıyorsunuz. Jere miah Fischer iç organları dışarıya çıkarılmış durumdayken masada gözlerini açtı anlayabiliyor musunuz beni? Evet o gün öldü ama zehirlenmeden dolayı değil. Öldü çünkü yapılan otopsi onda şiddetli bir tepki meydana getirdi bu da onu bilinçli duruma döndürdü. Müthiş bir fizyolojik şok geçirdi. Durma noktasına kış uykusuna yakın durumdaki metabolizması birkaç dakika içinde neredeyse normal hızla çalışmaya başladı oysa bütün organları açılmıştı. Jeremiah Fischer titremeye başladı

hareket etmek istedi. O ana kadar bedenindeki birçok organını açmış durumdaydım. Ondan sonra ne olduğunu sizin hayal gücünüze bırakıyorum. Sydney Folstom şu cümleyi de ekledikten sonra kimsenin ağzını bıçak açmadı:

- Jeremiah Fischer altı dakika içinde benim otopsi masamda öldü.

Meats onun bir yıldan beri neden otopsi yapmadığını anladı. O sahneyi gözlerinin önünde fazla zorlanmadan canlandırdı iğrenme duygusuna kapılacağına on iki aydır taşıdığı bu manevi yükü düşünüp onun adına üzüldü. Kendini koltuğa bıraktı.

- Savcı Yardımcısı Bentley Cotland otopside hazır bulunuyordu olay meydana geldikten sonra benden bu konuda kesinlikle sessiz kalmamı istedi tüm kentin bu dehşeti öğrenmesini istemiyordu. Bundan birkaç saat sonra siz bize Bayan Fischerin bedenini asılmış olarak bulduğu nuzu bildirdiniz. Yaptığınız soruşturma Bay Fischerin bir metresi oldu ğunu karısının da bunu bildiğini ortaya koydu. Biz de kendi hesabımıza laboratuvarı Jeremiah Fischerin kanında birçok toksik maddenin za ten var olduğunu saptadık bu da onun o sırada zehirlenerek öldürüldü ğü tezini çürüttü. Bay Cotland ve ben o gün olup bitenlerden kimseye söz etmemeye karar verdik. Bunu herkese duyurmak kamuoyunda dehşet yaratmaktan doktorlara ve onların verdikleri raporlara karşı pa ranoya oluşturmaktan başka bir şeye yaramayacaktı. Oysa ne mutlu ki bu raporların yüzde doksan dokuzu kesinlikle doğrudur.

Lloyd Meats çenesini ellerinin arasında tutuyor bitkin halde başını sallıyordu.

- Bu akşam Brolinle ilgili bir rapor hazırlanması gerektiğini düşünüyorum ama onu hala göremiyorum diye anımsattı Annabel.

Sydney Folstom doğruladı.

- Bundan sonra durumu anlamaya çalıştım. Bu karabasanın bir zehrin etkisi sonucu mu ortaya çıktığını yani Bayan Fischerin Makya-vele özgü bir hinlikle yaptığı bir hesaba göre mi gerçekleştiğini yoksa bir rastlantı mı olduğunu sordum kendi kendime. Kurbanın kanını tahlil ettirdim. Sıvı kromatografla akupile edilmiş bir

spektrometre kanda çok az miktarlarda birçok yabancı maddenin varlığını ortaya çıkardı bu maddelerden biri miktar olarak daha fazlaydı: tetradotoksin.

- Bu sözcüğü daha önce bir yerlerde duymuştum dedi Salhindro.

- Bu bir toksindir bir nörotoksin son derece güçlü bir zehir. Araştırdım ve bu zehrin günümüzden yaklaşık beş bin yıl önceden beri bilindiğini keşfettim! Dünyanın ilaç yapımıyla ilgili Çin kökenli en eski kitabı olan Pentsao Chinde adı geçiyordu. Ayrıca bundan tarihte her zaman dünyanın her yerinde örneğin Eski Mısırdaki hiyerogliflerde ve

mezarların üzerinde hatta Kitabı Mukaddeste ve pulsuz balık yemenin yasaklandığı başka kutsal kitaplarda da söz ediliyordu. Bu yasak Kızıl denizde bulunan kirpibalığı yüzünden getirilmişti. Çünkü tetradotoksin balıklarda bulunur. Tetradon ya da balonbalığı adı verilen cinslerde bulunur zehrin adı da buradan gelir.

- Japon fugu balığı da o aileden öyle değil mi? diye sordu o toksin nin adını nerede duyduğunu birden anımsayan Salhindro.

- Doğru. Güneşin battığı ülkede fugu balığı yemek hem bir zevk hem de bir felsefedir. Tetradotoksin kokainden yüz altmış bin kez daha güçlüdür ve etkisini pişirmekle ya da dondurulmakla kaybetmez. Dolayısıyla fuguyu

hazırlayabilmek için çok iyi bilgi sahibi olmak gerekir. Bu sanat balığı içindeki toksinin tamamen atılmayıp yoğunluğunun öldürücü olmayacak düzeye düşürülerek hazırlanmasıdır bunun amacı da duyulan uyararak insan üzerinde önemli bir fizyolojik etki yapmasını sağlamaktır. Buna karşılık Japonyada her yıl birçok ölüm meydana geliyor. Ve ben bu ölümleri incelediğimde mesleğimden başlayarak her şeyi terk edecek hale geldim.

Japon doktorlar her yıl yedikleri balık yüzünden tetradotoksin zehirlenmesine uğrayan hastaların bir bölümünün nasıl öldüğünü ilk başta öldüğü sanılan bir bölümünün de sonradan nasıl yaşama döndüğünü anlatıyor.

Bu yüzden bugün Japonyada balonbalığından zehirlenme vakalarında ölüm meydana geldiğinde cesedin üç gün bekletilmesi gerekiyor.

Çevresindekilerin inanmaz bakışları altında aceleyle şunu da ekledi:

- Bu söylediklerimin doğruluğundan emin olabilirsiniz. Sağa sola sorun göreceksiniz. Öyle ya da böyle ben bu zehirlenme vakalarını inceleyerek işin en kötü yanını keşfettim. Tetradotoksinin en temel etkisi kurbanını solunumunu bloke edip kalp ritmini ölçülemeyecek dereceye düşürerek felç etmektir. Hasta bu aşamada klinik olarak genellikle ölmüş kabul edilir. Kurban gerçekten de ölümün eşliğindedir. Kimi hastalar gerçekten kısa bir süre sonra ölür ama hepsi değil. Tanıklara göre zehirlenme kurbanlarının birkaç saat hatta birkaç gün sonra kendine geldiği olur. Organizmaları tıbbi müdahale olmaksızın kendiliğinden yeniden harekete geçer ve kalp ritmi solunumla birlikte normale döner. Oysa kış uykusunu andıran bu durumda insanlar soğuk bölmelerde örneğin kavruların korunduğu artı dört derece sıcaklıktaki bölmelerde birkaç saat kaldıktan sonra bile normal yaşama geri dönebilirler.

- Tamam anladım ama ben bunun içinde bulunduğumuz durumla ne ilişkisi...

Sydney Folstom Meatsin sözünü kesti:

- Bu deneyimi yaşayanların hepsi aynı şeyi anlatıyor: felç durumu nun devam ettiği süre içinde bilinçleri yerindeymiş öldükleri söylendiği anda bile. Vakalardan birinde öldüğü sanılan kişi tam yakılacakken bedenini kontrol altına almayı başarmıştı...

Bunun ne anlama geldiğini hepsi anladı.

Öldüğüne karar verildiğinde Jeremiah Fischerin bilinci tam olarak yerindeydi. Onu bir torbanın içine koyup birkaç saat sonra çıkardılar. Metabolizması o kadar yavaşlamıştı ki sınırlı miktarda oksijene gerek duyuyordu ve böylece otopsi salonuna götürülünceye kadar yaşadı. Orada bedeni bir süre sonra normal haline döndü ama o ana kadar gerekli işlemlerin hepsi ona uygulanmıştı. Dolayısıyla artık çok geçti.

Tetradotoksin sinirler arasındaki aktarımı felç ederek etkisini gösterir.

Başlıca fugu tüketicisi olan Japonlar bu konuda istatistik tutmaz yalnızca balonbalığı zehirlenmesinden yılda yüz kadar kişinin öldüğü bilinir. Bu yüz kişiden kaçını kendine geliyor? Bunu bilmiyorum ama bunlar sanırım birkaç kişiyi geçmez.

- Broline tetrodotoksin verilmiş olabileceğini mi düşünüyorsunuz? diye sordu Annabel bastırması mı yoksa yüreklendirmesi mi gerektiğini bilemediği bir umutla.

Sydney Folstom onu hemen yanıtlamayıp sözünü sürdürdü:

- Yaptığım bu keşiflerden sonra tetrodotoksin üzerindeki araştırmalarımı sürdürdüm. Böylelikle Haitide insanları zombiye dönüştürmek için hangi

maddenin kullanıldığını öğrendim. Bu Vudulara özgü zombi tozu.

Hungan adı verilen Vudu büyücüleri kurbanlarının bu tozu solumasını sağlayarak onları herkesin ölü zannettiği bir duruma getiriyordu. O zavallı kişi daha sonra gömülüyordu hungana gelince kurbanını gece gelip mezarından çıkarıyor ondan sonra da herkes onun zombi olduğunu düşünüyordu. Özellikle de hungan kurbanına birçok güçlü psi-kotrop madde içirip iradesini bütünüyle ortadan kaldırarak kendine köle hale getirdikten sonra. Yine aynı şekilde bu zombi tozuna karşı anti-dot olarak bir merhem ya da balsamın kullanıldığını öğrendim. Daha doğru deyişle bu hunganın tetrodotoksinin etkilerini hafifletmek için kurbanına yutturduğu etkili bir madde. Bu antidotun temel bileşeni da-turadır. Datura atropin ve skopolamin içeren bir bitkidir ve bunlar tetrodotoksinin etkilerini ortadan kaldıran güçlü maddelerdir.

- Broline bedenine uyguladığınız şey diye özetledi Annabel bu kez bastırılmamış bir umutla. Broline bu maddeyle zehirlendiğini düşünmenize neden olan şey nedir?

Göğsünde hızla açmaya başlayan bir çiçek gibi içinde bir umut doğuyordu. Zayıf bir ses ona bu çılgın öyküyü dinlememesi gerektiğini söylüyordu ama Annabel savunma mekanizmalarının teker teker attığını duyumsuyor kendini tüm varlığıyla bu ışığa doğru atıyordu. Sydney Folstomun yanıltmış olabileceğini hiç aklına getirmeden.

- Benim burada oluşum bir rastlantı değil bundan hiç kuşkunuz olmasın. Müfettiş Meats dün bana yürütmekte olduğu soruşturmayı kaba çizgileriyle anlattı dedi adli tabip. Derin uykuya dalan kocaların öykü sünnü de yine aynı gün toksikoloji laboratuvarı şefinin konuyu bana açmasıyla öğrendim. Tetrodotoksin hakkındaki bilgilerimin çoğunu onu borçluyum geçen yaz bana yardımcı olması için ona başvurmuştum. Meats başını salladı öykünün geri kalanı tüm mantığıyla gözlerinin önüne geliyordu. Gerisini o tamamladı:

- Laboratuvar şefi dün o iki kocanın tahlil raporlarını gördüğünde ikisinin de kanında çok ender rastlanan tetrodotoksin maddesinin var olduğunu gördü ve sizin o konuya ilgi duyduğunuzu anımsayarak ko nuyu gelip size anlattı.

- Aynen öyle oldu. Meslek yaşamı boyunca bu toksine yalnızca iki kez rastlamış. Bu maddenin verildiği iki kocanın kanında ve Jeremiah Fischerın kanında. Kanda bulunan toksin miktarı çok düşüktü bu ne denle de doğrudan kana enjekte edildiği anlaşılıyordu ki bu son derece tehlikeliydi. Daha sonra akşam boyunca bu konuyu düşündüm kendi kendime zehirlenen bu iki koca ile Jeremiah Fischer arasında bir bağ lantı olup olamayacağını sordum. Aslında o konuda hala emin değilim. Biraz önce telefonla beni uyandırıp Broline bu gece saldırıya uğrayıp öldüğünü olasılıkla zehirlenerek öldürüldüğünü bildirdiklerinde bütün bu anlattıklarım kafamın içinde şimşek gibi çaktı. Demek istediğim şu ki hakkında soruşturma yaptığınız katilin hep aynı yöntemi kullandığı karılarına saldırmak için kocalarına uyuşturucu verdiği düşüncesinin tutarlı olduğuna karar verdim. Birden yeterli dozda verildiğinde tetrodotoksinin Broline belki ölmediği halde şimdilik ölüden farksız hale getireceğinin ve bu durumun organizmasının onu yeneceği ya da ona yenik düşeceği zamana kadar sürebileceğinin farkına vardım.

- Peki uyguladığınız o balsam yani o antidot nedir? diye sordu Salhindro.

- O merhemi geçen sonbahar aynı zamanda bir etnobotanikçi olan toksikolog meslektaşımın birlikte Haiti reçetelerine uygun olarak tetrodotoksin üzerindeki etkilerini incelemek üzere hazırlamıştık. Yeterli zamanımız olmadığı için deneyleri çok ileri götüremedik ama o maddenin önemli bir iyileştirici etkiye sahip

olduğu anlaşıyor. O krem birkaç ay önce yapıldı umarım bozulmamıştır. Derinin içine emilip kana ve organizmaya geçmesi gerekiyor.

Annabel kalkıp harekete geçmek istedi. Ne olursa olsun bir şeyler yapmak Brolinin yanına koşmak ona bakan personeli harekete geçirmek bir şeyler yapmak istedi. Sydney Folstom durumu anlayarak elini onun omzuna koydu.

- Ambulans birkaç dakika sonra hastanede olacak telefon edip kan almalarını söyleyeceğim. Bir şeylere takılıp size yanlış bilgiler verebili rim. Sonucu bir saat kadar sonra buraya bildirirler. Bundan böyle sa bırlı olmamız gerekiyor.

44

Gün kentin üzerindeki gecenin düğümünü çözmeden önce gökyüzündeki beyazımsı şafağını doğunun yıldızlı köşesine doğru üfleyerek öncülerini gönderdi.

Joshua Brolin bir hastane yatağının üzerinde tepkisiz yatıyordu.

Larry ile Annabel odanın bir köşesinde rahatsız biçimde uyukluyor Dr. Sydney Folstom yeni kan sonuçlarını beklerken koridorda sürekli gidip geliyordu.

Lloyd Meats Brolinin evinde yapılan son araştırmaları artık yararlı bir şey bulacaklarından ümidi kesmiş halde izliyordu. Bir ara yol üzerinde lastik izleri bulacaklarını ümit etmişti ama gelen polis arabaları bütün izleri yok etmişti.

Hastanenin bodrum katında bir sedyenin üzerine bırakılmış bir ceset torbası duruyordu içindeki ceset normal bir insan boyunda değil daha küçüktü. Bir hastabakıcı içinde kahvaltı tepsileri bulunan bir arabayı iterek bu torbanın önünden geçti. Birçok hastanede olduğu gibi morgun mutfakların hemen yanında bulunmasına şaşınıyordu Koku ve soğuk et mevzuu diyordu gülerek. Torbanın yarısını bile kaplamayan kıvrılmış bir biçim çarptı gözüne. Bir çocuk. Kuşku yoktu. Bir morg görevlisinin kendisini alıp soğutulmuş çekmecelere götürmesini bekleyen zavallı bir çocuk. Sabahın erken saatlerinde koridor her zaman bir çöplüğü andırırdı. Gece gelen kadvraları düzenlemek kayda almak onlara serin bir yer bulmak gerekiyordu. Özellikle de sıcak bastırmadan önce.

Hastabakıcı geçti.

Torba birden hareket etti. İçerden dışarı doğru şiddetli bir darbe vuruldu. Hastabakıcı bir elini kalbine götürerek sıçradı.. Aman Tanrım! Yok canım bir şey değil post mortem bir refleks bu evet rezil bir refleks... Vay canına amma da korktum...

Ve torba yeniden gerildi. İçinde hareket eden bir şey vardı.

Hastabakıcının aklı başından gitti ağzı bir karış açıldı.

Birden anladı. Bir şakaydı bu. Jonesyninya da Frankın ona oyna dıkları oyunlardan biri daha. Kahretsinrezil herifler bıktır dınız artık Hastabakıcı arkasını döndü gözleriyle onları aradı. Arkada hiç kimse yoktu.

Gevşedi. Bu numarayı ona nasıl yaptıklarını sordu kendi kendi ne. Arabayı bırakıp fermuarını açmak üzere torbaya yaklaştı.

Açılan delikten bir pati çıktı.

Bunu bir ürüme sesi izledi.

Hastabakıcı torbayı açtı ve içinde ıslak tüylü şaşkın bir köpek vardı. Kurt köpeği ile labrador melezi tuhaf bir hayvan gözlerini açık tutmakta zorlanıyor ve başını kaldırmaya çabalıyordu.

- Ne arıyorsun orada sen? Kahretsin ama bu...

Bu kez şaka değildi ya da bu işi artık çok ileri götürmüşlerdi. Durumu üstlerine bildirmeliydi bu zavallı köpek yarı ölü gibiydi.

Düşündüğünün tam tersi bir durumun söz konusu olduğunu bilemezdi elbette aslında köpek yarı canlı durumdaydı.

Hastabakıcı meslektaşlarından birini çağırıp torbanın üzerindeki etiketin hastane kaydına uyup uymadığını anlamak için yardım istedi.

Safir hafifçe inledi ve ayaklarının üzerine dikilmeye çalıştı.

Yaşıyordu.

Joshua Brolin sabah dokuza doğru gözlerini açtı.

Başı ağrıdı ve gözlerinin önünde uzanan sis perdesini delmeyi başaramadı. Her tarafı uyuşmuştu boğazı yanıyordu. Çeyrek saat sonra kendine geldi ve duyularına yavaş yavaş yeniden kavuştu. Bedeninde ağrılar vardı kış uykusuna yakın bir durumda sekiz saat geçirmişti. Özellikle başı şiddetle zonkluyordu kafasının içindeki korkunç zonklamalar yüzünden beyni eziliyormuş gibiydi. Ve zihnini toparlamakta güçlük çekiyordu. Anıları yön bulma güdüsü hatta yatakta hareket etme yetisine varıncaya kadar her şey karmakarışık.

Üzerinde bir sis aylasının çevrelediği çizgileriyle Annabelin yüzünü seçti. Meleğe benziyordu.

Ağzından mırıltı halinde çıkan sözcükler ona uzun bir borunun öteki ucundan ulaşıyormuş gibi geldi:

- Üzgünüm meleklerin gelmesi için biraz daha beklemen gerekecek...

Brolin onun ağladığını hissetti.

Vakit öğleye yaklaşırken Brolin hastanedeki yatağına uzanmış yemeğini yiyordu. Odasına birçok doktor girip çıkmış onun bu kadar iyi görünmesine şaşırıp kalmıştı. Yalnızca şiddetli bir baş ağrısı çekiyor genel bir uyuşukluk içindeydi bunun dışında kendini gayet iyi hissediyordu. Oysa on iki saat önce öldüğü söylenmişti. Kısmen organizması tarafından emilen geri kalanının etkisi de datura merhemi tarafından giderilen tetradotoksin artık etkisini göstermiyordu. Annabel olup bitene akıl erdiremiyordu.

Katil yöntemini harfi harfine uygulamıştı. Kadına saldırmadan önce evin erkeğine tetradotoksin enjekte etmişti. Böylelikle olası bir tehlikeyi önüyor tanığı etkisiz kılıyor ve kendi avıyla rahat rahat uğraşabilecek hale geliyordu. Bu kez Brolin için aşırı doz kullanmış belki de onu ağır ağır öldürmeyi ya da diri diri gömülmesini sağlamayı planlamıştı... Kurbanlarının kocaları gibi Brolin de hiçbir şey anımsamıyordu. İğne yapıldığı sırada uyuyordu verilen uyuşturucu da uykusunu giderek derinleştirmiş uzatmıştı bilincini yitirmesi bundan kaynaklanıyordu.

Sydney Folstom ikinci kanı bizzat almıştı Brolinin durumunu hiçbir şeyi ihmal etmeden izliyordu.

Tetradotoksinin ve daturanın etkilerini kısaca incelemişti ve gereksiz hiçbir riske girmiyordu.

Annabel ile Larry özel dedektife bütün olup bitenleri anlattı. Onları hiçbir

şey söylemeden dinledi oysa Annabel onun gözünde bir kaygının parladığını görür gibi olmuştu. Soğuk bir öfkeydi sanki.

- Peki sen nasılsın? diye sordu sonunda Annabelin kırılan serçe parmağı ile yüzük parmağını tutan atelet parmaklarının ucuyla dokunarak.

Annabel geçirdiği dehşet anlarını gülümsemesinin ardına sakladı.

Sonunda konuyu köpeğin başına gelen tuhaf olaya getirdi.

- O gece senin evine giren adam Safiri öldürmedi sana yaptığı iğneyi ona da yaptı görünüşte çok küçük dozda.

- Şimdi nasıl? diye sordu Brolin.

Sesinde tarazlanma bile yoktu saatler ilerledikçe tüm yan etkilerden kurtulmuş gibi görünüyordu.

- İyi kendini toparlıyor. Bu akşam onunla birlikte eve dönüyorum.

İtiraz edeceğini gören Annabel ona hemen karşı çıktı.

- Kaygılanma evin önünde gece gündüz bir polis memuru nöbet tutacak. Lloyd Meats bu konuda ısrar etti. Sana gelince tedbirli davranmak için seni yann sabaha kadar hastanede gözetim altında tutacaklar. Annabel tam o sırada Lloyd Meatsin kapının ardında belirdiğini gördü. Belli etmeden yaptığı bir işaretle onu dışarı çağırdı. Annabel Broline göz kırıp kalktı.

Meats koridorda sinirli sinirli çenesini sıvazlıyordu. Annabeli kolundan tutup hafifçe bir kenara çekti.

- Doktor bana onun hızla iyiye gittiğini söyledi. Böyle olmakla bir likte onun daha şimdiden kendini zorlamasını istemiyorum biraz so luk alması gerekecek.

Bir sorun olduğunu sezen Annabel sordu:

- Ne var? Başka bir şey mi buldunuz?

- Bir şey bulduk sayılmaz. Elimizde bir ayak izi var. 40 numara. Nu marası küçük ama oldukça ağır.

- Size daha önce de söylediğim gibi o kişi bana oldukça yapılı gelmişti. Meatsi kaygılandıran bu değildi Annabel bunu sezebiliyordu.

- Yolunda gitmeyen ne söyleyin bana!

Meats sinirli biçimde güldü.

- Polis değil miyiz? Böyle şeylerin kokusunu hemen alıyoruz... Öğrenmek istediğim şey şu: Siz Brolinle başka bir şeyin izini sürmüyor muydunuz? Şu ya da bu o çılgının öfkesini üzerinize çekecek bir iz. Annabel duvara dayandı. Aniayamıyordu.

- Hayır bana öyle gelmiyor. Bizim araştırdığımız tek alan örümcek ısırmasına uğrayan aileler ile örümcekseverlerin oluşturduğu ortamdı yani kafasını örümceklere takmış olanların ortamı.

- Bunu size sormamın nedeni Brolinin çalışma odasında bir başka topuk izi bulmuş olmamız. Ve masanın üzerine konan belgelerin arasında kırılan camın küçük bir parçasını. Görünüşe göre size saldıran kişi evde bir şey arıyordu ya da en azından sizin bir şey bilip bilmediğinizi öğrenmek istiyordu.

Annabel doğruldu.

Tüm bu kargaşanın ve bu heyecanların ortasında sorulması gereken temel soruyu henüz kendine sormamıştı.

Katil kafayı neden onlara takmıştı?

Gazetelerde Lloyd Meatsin de adı geçiyordu bunu bilmemesine olanak yoktu. Amacı onları yalnızca uyarmaksa Meatsin yani yasalann

temsilcisinin üzerine gitmesi gerekirdi. Öyleyse neden özel dedektif ile arkadaşını hedef almıştı?

Şu basit nedenle onlar bulaşmamaları gereken bir alana burunlarını sokmuştu.

Annabel derin bir soluk aldı.

Farkında olmadan bilmecenin anahtarına yaklaşmışlardı.

Hemen eve dönmesi gerekiyordu.

Çözüm orada gözlerinin önündeydi.

Katilin onları ortadan kaldırma riskini göze alması onların kendisine çok yaklaşmış olmalarındandı.

Belki de onunla karşılaşmışlardı...

45

Sorulması gereken soru basitti: Şimdiye kadar kimlerle görüşmüşlerdi? Annabel Brolinin çalışma odasında idi düşkapan tepesinde evin sıcak havasında yavaşça dönüyordu.

Katil burayı hedeflemişti. Bu odaya gelmiş kendisi hakkında ne bildiklerini öğrenmek için belgeleri karıştırmıştı. Annabel de kendi hesabına önünde yığılı duran değişik kağıtları karıştırmaya kendinde hak gördü. Eksik olan bir şey var mıydı? Nasıl anlayacaktı? Brolinin topladığı bilgiler hakkında ne biliyordu ki? Harita.

Annabel kent planının asılı durduğu duvara döndü. Brolin her örümcek saldırısı için olay yerinin üzerine bir toplu iğne batırmıştı. Kurbanın adını dört köşe bir kağıda yazıp yine aynı planın üzerine yapıştırmıştı.

Görünüşe göre hiçbir şeye dokunulmamıştı.

Ad listesi.

Evet liste! Annabel onu bir kağıt yığınının üzerinde buldu. Yirmiyi aşkın ad örümcek uzmanı ya da örümcek tutkunu kişilerin adları ki bunlardan yedisinin adının altı kırmızı kalemle çizilmişti bunlar şimdi-ye kadar gördüğü kişilerdi:

NeoSeta:

Profesör Hagarth - teknik sorumlu?

Gloria Helskey - proje şefi.

Connie dEils - teknisyen?

Donovan Jackman - halkla ilişkiler sorumlusu.

Özel kişiler:

Nelson Henry - doğa müzesi örümceksever.

Doktor Conelberg - böcekbilimci.

Debbie Leigh - Böcek Dünyası adlı dükkandan böcek tutkunu?

Katil bunlardan biri olabilir miydi? Kendini tehdit altında görüp polisi uyarmak Brolin ile onun da kendisiyle ilgili fazla bir bilgiye sahip olmadığından emin olmak için harekete geçmeye karar vermiş olabilir miydi?

Basında yer alan kişilerin adlarını herkes gibi o da okumuştur dolar yısıyla Brolinin adresini bulmak onun için zor olmamıştı: Özel dedektif olarak adı telefon rehberinde vardı.

Annabel sahip olduğu bilgiler üzerinde yoğunlaştı.

Ormanda ona saldıran kişi orta boyluydu ki bu da çok yaygın bir özellikti oldukça yapılıydı özellikle de Annabele başı kel gibi gelmişti ya da en azından saçları çok döküktü. Günlük yaşamında peruka kullanabilirdi.

Bu ayrıntı da çok önemli değildi.

Başka kiminle görüşmüşlerdi?

Kendi evinde örümcek tarafından ısırılan kurbanlar? Katil onlardan biri olamazdı çünkü evli çiftlerle görüşmüşlerdi... Ee? Katiller başkalarından kendilerini saklayacak kadar korkunç kişiler mi? Elbette ki hayır. Annabel bunu biliyordu seri katillerin bile kimi zaman aileleri vardı örneğin Tchikatilo bu adam evliydi iki çocuğu vardı üniversitede profesördü ve elli iki kişiyi hunharca öldürmüştü ya da örneğin karısı ve çocukları mutfakta hiçbir şeyden kuşkulananmadan yemek yerken kurbanlarını evinin bodrumunda katleden Jerry Brudos.

Bu sakat bir akıl yürütmeydi. Katil bir yandan masum rolü oynarken öte yandan polisleri kendine çekme riskini göze almış olamazdı...

Geriye her iki kurbanın kocaları kalıyordu. Bay Peyton ve Bay Morgan. Onlar için de aynı şey geçerliydi. Böyle bir şeyin olabileceğini varsaymak çok Makyavelci bir düşünce olurdu Annabel onları zanlılar listesinden silebilirdi.

Tuhaftır ki silmedi.

Polis sezgisi diye düşündü. İnsanlar bir soruşturmacının düşünebileceğinden daha acımasız ve kurnaz olabilirler... Bir zanlıyı listeden kesin olarak asla silmemek gerekir. Annabel o iki kocanın adını tüm öteki örümcekseverlerle birlikte yazdı. Sonra duvarda asılı plana dönüp örümcek saldırısına uğrayan ailelerin adını da yazdı.

Listeyi masanın üzerine koyacaktı ki durdu.

Bir kişi daha vardı.

Brolin baştan beri Eagle Creek 7 Düzlüğünü ayrı tutmuştu. Karadulların cirit attığı yer orasıydı ayrıca Fleitcher Salhindro da orada öldürülmüştü. Her şeyin başlangıç noktası orasıydı.

Orman açıklığı ve onun ötesinde bulunan askeri üs... Ve Annabelin orada karşılaştığı kişi katil değil hayır şu meraklı genç. Adı neydi onun?

Annabel pantolonunun arka cebinden katlanmış bir kağıt yığını çıkarmak için kalçasının ağırlığını bir yana verdi. Çocuğun adını bulmak için kağıtları karıştırdı.

Frederick McIntyre.

Bu adı listeye eklemeli miydi?

Onun bu olayla hiç ilgisi yoktu ilginç şeyler bulmak için çevreyi arayan bir meraklıydı yalnızca... Ama yine de oralarda dolaşan biriydi. Üste! Açıklıkla değil... Bu farklı bir şey. Hayır bu yanlış bir izdi zaman yitirmeye neden olurdu.

Annabel defterinde iki sayfa tutan adlara baktı. Otuzu aşan bu adlar arasında belki de tüm bu dehşetin anahtarı gizliydi.

Örümcekler... Sanki sihirli bir el tarafından iç organları boşaltılmış örümcek ağına sarılmış kurbanlar. Dev bir örümcek tarafından kemiril-mis gibi... Bu tür düşünceleri hangi hasta ruh üretebilirdi? Kimdi bu ve bütün bunları neden yapıyordu? Sözüm ona kamuoyunu yatıştıran delilik kisvesinin ötesinde bir şeydi bu.

Böylesine bir yöntem kılı kırk yaran bu kadar organize bir sadizm bir akıl hastası tarafından gerçekleştirilemezdi. Burada kusursuz gelişmiş kendine egemen bir kişilik söz konusuydu... İşin en kötü yanı da buydu.

Annabel kalktı.

Büyük salonda dolaştı daha iyi düşünebilmek için terasta oturmak amacıyla camekanını açtı ama dışarısı o kadar sıcaktı ki sürgülü kapıyı hemen kapattı. New Yorklu dedektif amaçsız ağır adımlarla bakışlarını lambri duvarlarda gezdirerek evde dolaştı. Mutfağa girdi serinlemek için kendine bir bardak soğuk süt doldurdu.

Evin önünde park etmiş bir polis arabasının radyatör kafesini fark etti. Gözetleme. Aşın sıcaktan kavrulmaması için düzenli olarak değiştirilen bir nöbetçi.

Can sıkıntısından oluyordur diye düşündü Annabel. Bu tür görevleri biliyordu en kötüsüydü. Olayların çoğunda hiçbir hareket olmaz ve hareketsizlikten uyuyakalırdınız. Ama ya müdahale gerekirse...

Bir büyük bardak alıp içine su doldurdu. Ona biraz eşlik etse onu biraz serinletse hoşuna giderdi. Sonra Brolini görmek üzere hastaneye dönecekti. Pencereleden birinin sağ alt köşesine bir kontrplak çivilenmişti. Katil içeri buradan girmişti. Kınıldığında ses çıkarmasın diye cama geniş bir Scotch bant yapıştırılmıştı. Pencereyi açmak için elini içeri uzatmış ve eve girmişti. Safir içeri giren bu kişiyi merak edip yanına gelmiş olmalıydı.

O kadar iyi bir köpekti ki bir insana karşı en küçük bir kuşku duymasına olanak yoktu. Katil bunun üzerine şırıngasını çıkarıp ona hemen ses çıkarmasına meydan vermeden iğne yapmıştı. Gerisi belliydi.

Eve nereden gireceğini bildiği gibi evde alarm sistemi olmadığını da biliyordu.

Akşam evi gözetlemişti. Joshua'yı ve onu yaptıkları küçük gezintiyi izlediğine kuşku yoktu. Neredeydi...

Onlan nereden gözlemişti?

Annabel elinde tuttuğu iki bardağı bırakarak salonu hızla geçip terasa çıktı. Ahşap döşemelerin ayaklarını yakmasına aldırmayarak terasın ortasında durup kendi çevresinde döndü.

Tepe.

Tepenin üzerinden ev ve teras harika görünüyordu. Oraya yukarı yerleşmişti.

Tam da akşamüzeri bizim birlikte çıktığımız yerde! Joshla birlikte manzarayı seyrettiğimiz yerde!

Kollarını ürperme sardı.

Dün akşam onlarla birlikteydi birkaç metre uzakta çalılıkların arasına saklanmış durumda. Onların şakalaşarak dışarı çıkıp onun bulunduğu yöne doğru tepeye tırmandıklarını görmüştü. Köpeğin varlığını orada fark etmişti. Evet Safirin sessiz ve sevgi dolu bir köpek olduğunu önceden bilemezdi bu konuda şanslıydı. Annabel akşamı o anda kafasında yeniden canlandırırken Joshua'yla taşın üzerine oturduktan sonra doğal olarak ikisinin de köpekle ilgilenmediklerini anımsıyordu. Etrafta dolaşıyordu herhalde ona rastlayıncaya kadar. Katile.

Ve o köpeğin saldırgan olmadığını gözlemişti.

Oradaydı! Bizim tam arkamızda!

Rastlantı ona onları vurmak için hiç ummadığı bir fırsat vermişti ama o hiçbir şey yapmamıştı. Onun tarzı değildi bu. Bir defasında tek bir insana saldırıyor hiç risk almıyordu. Kendi yeteneklerinden yeterince emin olmayan bir adam avının üzerine uyurken gidiyor ne pahasına olursa olsun onunla çatışmaktan kaçıyor.

Dövüşmeyi bilmiyor ya da kalleş biri... Seri katillerin hepsi kalleştir diye kabullendi.

Annabel evin serinliğine geri döndü ayağına bir çift basket ayakkabısı giydi nöbetteki memur için doldurduğu bardağı aldı ve finn gibi sıcak havaya yeniden çıktı.

Suyu polise verdi ve ona her şeyin yolunda gittiğini yukarı tepeye çıkacağını söyledi. Berettasını üzerinde taşıdığını görmesi için tişörtünün eteğini kaldırdı.

- Partnerim beni kolluyor evden biriyim ben...

- Bunu bana söylediler. Su için teşekkürler.

Annabel biraz sonra gözlerini yakan terleri siliyor bu arada terler iri damlalar halinde omurgasından ayağı süzülüyordu.

En tepede manzara o anda o kadar görkemli değildi. Katilin aurası hala çevredeydi. Annabele göre her gölge onun varlığının bir bölümünü canavarlığının bir izini oluştuyordu. Ve mavi gökte parlayan güneş hiçbir şeyi çözmiyordu.

Zemin çok kuru ve taşlıydı hiçbir ayak izi belli değildi. Buna karşılık katil onları gözlemek için çalıların arasına saklanabilmişti oysa bu çalıların dikenleri oradan her geçeni dalıyordu.

Annabel önündeki alanı karelere böldü. Bölgeyi bir kafes gibi tarayacaktı ne kadar zaman alırsa alsın umurunda değildi. Onu buraya getiren dar patikanın en uzak noktasından başladı.

Bir saat sonra başına bir kasket giymediği için hayıflandı.

Etrafta kimsenin bulunmadığından emin olduktan sonra tişörtünü çıkarıp başına bağladı. Hiç yoktan iyiydi görüntüsüne de boş verdi. Düzeltmek için sutyenini çekiştirdi ve araştırmasını sürdürdü.

Alanın üçte birini taramıştı ki ilginç bir şey buldu.

İki büyük çalılık arasındaki aşırı güneşten sararmış otlara basılmıştı. Annabel diz çöktü. Önce burnunu yere yapıştırarak orayı gözleriyle inceledi sonra otların altında bir hazine bulma ümidiyle aynı şeyi bu kez parmaklarıyla yaptı. Yerde hiçbir şey yoktu. Ağır bir şeyin kısa bir süre önce orada saatlerce kaldığı konusundaki kesin düşüncesinden başka.

Annabel bölgenin çevresini dolaştı. Çalılıkların küçük dallarını dikkatle inceledikten sonra kuramının doğru olduğuna kanaat getirdi.

O dalların üzerinde kısa sert kıllar buldu Safirin tüyleriyle aynı renkte. Köpek buralarda dolaşmış ve katilin varlığını sezmişti dikenli bitkilerin arasından kıvrılarak buraya kadar gelmiş tüylerini bırakmıştı.

Ve Safir olamaz gibi görünse de dost ve iyi bir köpek olarak kendini okşatmak için orada durmuştu.

Annabel bundan emindi. O manyak oraya yerleşti ve köpeğin kendisine bir şey yapmayacağını fark edince onu okşadı ve yanında kalmasını sağladı. Joshua ile ben oradan ayrılıncaya kadar...

Annabel dün üzerine oturdukları taş ile orası arasındaki mesafeyi kestirebilmek için doğruldu.

Katil onlara yirmi metreden daha az bir mesafedeydi.

46

Bir şezlonga uzanmış olan Dianne Rosamund okuduğu kitabı göbeğinin üzerine koyarak gökyüzünü seyretti. Kitapta geçen olay kafasını oldukça karıştırmıştı ve yazarın işi nereye vardıracağını kendi kendine soruyordu. Kafasının içinde küçük izler suçlunun kim olduğu konusunda biraz fikri vardı ama bu akla yakın bir nedene dayanmıyordu daha çok bir izlenimdi.

Birisinin boğazını temizlerken çıkardığı ses düşüncelerinden sıyrılmasına neden oldu.

Ses yandaki bahçeden mazıların arkasından Jimmy Beahmın evinden geliyordu. Aynı yapışkan sesi bir kez daha duydu.

Ah iğrenç! Jimmy sen gerçekten iğr...

Birden içmek için hazırladığı portakal suyu ona hiç çekici gelmemeye başladı. Dianne romanda geldiği sayfanın köşesini kıvırdı ve mayosunun kaba etlerinin arasına giren bölümünü çekiştirerek kalktı. Biraz gölgeye gerek duyuyordu. Bahçesini Jimmyninkinden ayıran sık dikilmiş mazi çite baktı. Çitin arkasını

göremiyordu ama o zavallı herifin önünde bir şişeyle verandasına çökmüş olduğundan emindi. Ve bunu ilk kez yapmış olmayacaktı.

Kuru bir tıkırtı işitti. Jimmy bodrumuna inen kapağı açmıştı. Zamanının çoğunu geçirdiği o ünlü yer altı bölmesinin. Dianne birkaç gündür onu daha sıkı gözetliyor oraya neden bu kadar sık indiğini anlamasını kolaylaştıracak bir ayrıntı yakalamayı ümit ediyordu. Komşusunun gizli saklı nesi olabilirdi ki?

Chris kocası ona bunu yapmamasını çevresinde olup biten her şeye aşın meraklı dedikoducu kadınlara döndüğünü söylemişti ne var ki merak etmemek elinde değildi.

Ahşap merdivenden aşağı inen Jimmynin ağır ayak sesleri mazılann arkasından duyuldu.

Artık fazla olmuştu. Dianne ses çıkarmamaya dikkat ederek çimenlerin üzerinde o yana doğru seğırtti. Yere çömelip bodur ağaçların dallarını araladı. Kapak açık duruyordu iki kanadı yana yatırılmıştı çimenlerin üzerinde de bir sırt çantası vardı.

Günlük yaşamına birden büyük bir değişiklik getiren bu casusluk

Dianne'i çok heyecanlandırmıştı. Bu evde canı sıkılan kadının kendi kendine çevirdiği filmin ötesinde bir şeydi. Amacı gününe renk katmak değildi komşusunda bir anormallik olduğunu içgüdüsel olarak hissediyordu. Jimmy Beahm öteden beri ölçülü uzak bir insan gibi davranmıştı sokakta varlığı dikkat çekmeyen insanlar gibi. Karısıyla kimsenin kendilerinden söz etmediği mahallenin piknik yerinde hiç mangal yakmayan bir çift oluşturuyorlardı öyle ki Rosamundlar onları evlilik yıldönümlerine davet etmemişlerdi. Dianne ve Chris o evde bir buçuk yıldan beri oturuyorlardı ve Dianne komşusunun bir şeyler çevirdiğinin ancak bu yaz başında farkına varmıştı.

Açık kapağın içinden korkunç bir gıcırtı geldi Dianne yerinden sıçradı.

Böyle keskin sesleri kaldıramıyordu.

Birden Jimmynin başı deliğin üzerinde belirdi ve içeriden küçük bir paket çıkartıp hemen sırt çantasının içine tıktırdı.

Telaşlı davranmıştı ve Dianne onun çantaya ne koyduğunu iyi görememişti küçük ve beyazımsı bir şeydi iyi düşünüldüğünde Chrisin onu ara sıra götürdüğü Çin lokantasında yedikleri bahar rulosunu andırıyordu.

Jimmy hemen başını kaldırıp komşusunun ilk kat pencerelerine göz attı. Onun evine!

Farkına varmıştı! Onu sık sık evinden gözetlediğini biliyordu.

Eh be kızım yine neye bulaştın sen? Normal değil bu kez gerçek-ten normal değil! Bodrumundan çıkardığı şeyi bir suç işliyormuş gibi çantaya tıktırdı! Tuhaf bir tip bu gerçekten tuhaf!

Dianne tanıdığından bu yana Jimmy Beahmı kırk yaşında ufak tefek kibar biraz göbekli başı gülünç derecede kel bir adam olarak görmüyordu.

Bir buçuk yıldır ilk kez onu korkutuyordu.

Jimmy sırt çantasını aldı bodrumun kapağını ayağıyla kapatıp Dian-nein görüş alanından çıktı. Kapağa kilit takmamıştı.

Hemen ardından bir arabanın kapısı kapandı motoru çalıştı. Oydu Dianne onun eski Hondasının motor sesini tanıyordu. Motorun sesi yükseldi sokakta kayboldu.

Kilidi takmamıştı.

Adeti böyle miydi? Dianne bu konuda bir şey söyleyemezdi onu o kadar da gözlemiyordu artık her şeyi not etmiyordu. Akşamları eve girmeden önce kapağı kapatıyordu bundan emindi bunu yaptığını sık sık görmüştü ama gün ortasında...

Gözü kapağa takıldı.

Ondan beş altı metre uzaktaydı.

Meraktan ölüyordu.

Chris bunu öğrenirse kızar bana.

Bu yaptığı emin olmasını ve onu gözetlemeyi artık bırakmasını sağlasa bari.

Peki orada bulacağın şey düşündüğünden çok daha kötü çıkarsa?

Her şey bir yana kimse onun hakkında bir şey bilmiyordu.

Belki de evin dışında arabasında geçirdiği bu kadar zaman içinde yoldan otostopçuları alıp buraya getiriyordur... onları parçalayıp bodrumundaki ocakta yakıyordu!

Bundan böyle daha az polisiye roman okusa iyi olacaktı...

Dianne dalları bırakıp oturma odasının serinliğine dönecekti ki kendini şaşkınlıkla ayağa kalkıp komşusunun bahçesine geçerken fark etti.

Böyle bir şey yapmak için çıldırmış olmalıyım.

Evet ama bu o kadar heyecan vericiydi ki!

Üç sıçrayışta kimseye görünmeden kapağın yanına vardı.

Kahretsin Dianne sen sorunlu birisin! Şu yaptığına bak! Hem de mayoyla! Gizlice komşunun evine giriyorsun!

Çömeldi kapağın kanatlarından birini onu zedelemekten korkuyor-muş gibi dikkatle tuttu. Kapak kolayca açıldı.

Bahçeye ahşap basamaklardan gelen bir nane kokusu yayıldı.

Ve toprak kokusu funda toprağı... ya da daha çok nem kokusu yerin altına kazılan bodrumlarda olduğu gibi.

Dianne öteki kanadı da açtı.

Tabana ulaşmak için on-on iki basamak inmek gerekiyordu. Dianne bir bacağına içeri uzatıp ayağını ahşap basamağın üzerine koydu.

Tamam... oldu.

Bedeni ayaklarını izledi ve göz açıp kapayıncaya kadar kendini aşağıda buldu. Zemin soğuktu beton dökülmüştü. İçerisi karanlıktı.

Nane ve nem kokusu burada daha keskindi.

Dianne karanlığa doğru iki adım attı. İçi ıvır zıvırla dolu çelik kasalar vardı duvarın dibine de yan yana iki gaz tüpü konmuştu. Dianne ağır ağır ilerlemek için bir rafa tutundu.

Karanlıkta iki metreden daha az bir uzaklıkta bir kapı seçer gibi oldu.

Koku daha yoğunlaşmıştı kapının ardından geliyordu.

Dianne ışığı yakmaya cesaret edemedi.

Birden ne yapmakta olduğunu bilincine vardı.

Başkalarının evine onlardan habersiz giriyordu.

Ne oluyordu ona? Başına güneş mi geçmişti yoksa okuduğu saçma sapan şeyler mi etkilemişti onu?

- Zavallı sersem çek git buradan diye mırıldandı kendi kendine.

Geri döndü.

Gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi oldu.

Merdivenin basamaklarına vuran uzun ve iri bir gölge ayaklarının dibine kadar uzuyordu.

Üç saniye önce orada olmayan bir gölge.

Aşağısını görmek üzere eğildiğinde birden küçülen bir insan gölgesi.

Boğuk oturaklı bir ses duyuldu:

Vay vay... Ardından kuru bir gülme sesi geldi. -Bundan emindim.

47

Annabel sonraki saatleri Brolinin yanında hastanede geçirdi. Yaptığı son gözlemleri anlattı ona.

Brolin yanıt olarak ona bundan böyle hiçbir risk almamasını silahını da yanından ayırmamasını söyledi.

Onun buyurucu tavn genç kadını şaşırtmadı geceyi gözetim altında geçirmek Brolini sinirlendirmişti.

Annabel gidip Safiri aldı köpeği teslim ederlerken ona bol bol su içilmesini söylediler ve Brolinin ona

verdiği Mustangin direksiyonunda biraz farklı geçen viteslere alışmaya çalışarak ve sağ elindeki atel yüzünden zorlanarak eve geri döndü.

Yolda cep telefonu çaldı.

Arayan Woodbineydi New Yorkta doğrudan bağlı olduğu amiri.

- Dün akşam olup bitenleri haber aldım. Nasılsınız? diye sordu.

- Saldırıya uğrayan biri gibi.

Sessizlik. Woodbinein soruşturma bürosunu demir pençesiyle yöneten o siyahi devin sıkıntılı suskunluğu.

- Yapabileceğimiz bir şey var mı?

- Sanmıyorum yine de teşekkür ederim. Yüzbaşım cumartesi günü oraya dönmem gerekiyor ama...

- Tamam gelecek hafta geleceğini söylemek için bu kadar ezilip büzölme. İcabına bakarız. Burada herkes senin için kaygılandı.

Annabel onun aklındakileri söylemek için doğru sözcükleri aradığını sezdi. Onun Caliban olayını çözmek için polise yardımcı olan özel dedektif Brolinle birlikte olduğunu öğrenmek şefini şaşırtmış olmalıydı.

Birkaç aydan beri herkes onun neler yaptığını soruyordu o da onlara her defasında aynı yanıt veriyor bir haber almadığını söylüyordu.

- Annabel öyle görünüyor ki orada yerel bir olaya karışmışsınız... O işin içine sizi Brolinin soktuğunu düşünüyorum dolayısıyla fazla ön plana çıkmamaya bakın. Sizin özel dedektifiniz umurumda değil be nim ama New York Polis Teşkilatından birinin doğrudan bağlı olduğu üstlerine haber vermeden Portlanddaki bir olaya karışması politik ola rak doğru değil ne demek istediğini anlıyor musunuz?

-Yüzbaşım...

Evet!

Sonuçla benim için yapabileceğiniz bir şey var belki de. Biri hakkında.. Oregondaki Rock Creekte yaşayan Nelson Henry adında biri hakkında bilgi edinebilerseniz.

- Biraz önce size ne söylediğimi duydunuz mu? Anna yaptığınız her şeyde yüzde yüz sizin arkanızdayım ama o işe bulaşmayın. Brolinle birkaç gün geçirmenize bir şey demiyorum ama söylediğim gibi o soruşturmanın dışında kalın. Portland polisi sizin kadar iyidir yardıma gerek duymaz. Size içtenlikle söyleyeyim ki ülkenin öbür yanındaki bir cinayet soruşturmasına karışmanız hoşuma gitmedi.

- Yüzbaşım benim yaptığım yalnızca onlara bir el vermek. Sizden kişi...

-... kişisel olarak. (İç geçirdi.) Ne yapabileceğimize bakacağız hiçbir beklenti içine girmeyin. Herkesin size selamı var. Tamam basının sizden söz etmemesi için ne gerekiyorsa yapın anlaşıldı mı? Ne zaman döneceğinizi de bana bildirin.

Annabel ona teşekkür etti ve Mustangin homurtusuna geri döndü.

Annabel örümcekseverler listesinde yalnızca iki kişinin adına rastlamıştı: Debbie Leigh ve Nelson Henry. Birincisi kendi küçük böcek dükkanını çeviren biraz ilginç bir kadın olarak onda oldukça iyi izle nim bırakmış olmasına karşılık ikincisi ona o ölçüde gergin en önemsiz sorulara bile sinirlenen biri gibi gelmişti. Bu o kadar önemli değildi kesin olarak yanlış iz üzerindeydiler ve müfettiş Meatsi onun üzerine göndermeye gerek yoktu. Bununla birlikte iyi bir dedektif olarak hiçbir olasılığı göz ardı etmemesi gerekiyordu. Kendi hesabına Nelson Henrynin izini sürecekti ne olur ne olmaz.

Dikiz aynasından Safirin arka koltukta uyuduğunu gördü.

Döndüklerinde evin önünde bütün gece nöbet tutmak üzere gelmiş yeni bir polis memuru gördüler. Tavan lambasının altında bir magazin dergisi okuyordu. Annabel ona selam verip bir ya da iki sandviç ve yorulduğunda okuması için dergiler getirmeyi önerdi. Memur ona teşekkür ederek yan koltuğun üzerindeki yiyecekleri ve çeşitli dergileri gösterdi.

Sonra terasta Safir ayaklarının dibinde akşam yemeğini yedi.

Onun bu işten paçayı sıyırmış olması şaşırtıcıydı. Katil ona Broline verdiği ilacı vermişti uyumasını sağlamak için çok küçük dozda elbette. Eve girer girmez Safirle burun buruna gelmiş olması gerekiyordu ve ne yapacağını bilemediğinden köpekten kurtulmak için şırıngasına başvurmuştu.

Peki yanında başka silah yok muydu? Yoksa o harika ilacı kullanması mantıklıydı.

Temiz iş diye düşündü genç kadın. Mutfağa girip herhangi bir bıçağı alabilirdi

Annabel köpeğin başını yaralı eliyle okşamak için eğildi.

İkisi de çok şanslıydı. Bu işi çok az hasarla atlatmışlardı.

Katil saçları yüzüne koymakla büyük bir hata işlemişti.

Her türlü önlemi bir yana bırakıp saçların onun üzerindeki etkisine öncelik vermişti. Annabele de öteki kurbanlarına yaptığını yapması uyamncaya kadar başında beklemesi gerekirdi. Kendine gelmeden ön ce de darbeyi indirmesi.

Kendinden çok emin olmasının cezasını çekiyordu daha önce işledi ği cinayetler ona yeni bir güven kazandırmıştı.

O kaçık herif bütün zamanını köpeğe Broline yukarı çıkıp saçlarla küçük bir mizansen hazırlamaya harcamış aşağı inip çalışma odasını karıştıracığı süre boyunca benim uyanmayacağını varsaymıştı. Aslında kendinden emin olması bir yana oldukça şaşırtıcı bir acemilik sergilemişti.

Sırasız hareket etmiş ve bunu kuşkusuz içinde beliren bir istek aklına gelen bir şey yüzünden yapmıştı...

Buysa onun öteki kurbanlarına davrandığı gibi davranmadığı izlenimi uyandırıyor. Neden peki?

Annabel elinin atel içinde kalan bölümünü kaşımaya çalıştı.

Çünkü buraya yapacağı saldırıyı önceden planlamamıştı! Doğaçlama yaptı! İndireceği darbeyi öncekiler kadar iyi hesaplamadı...

Evet öyleydi bir hırsızın deneyimine başkalarının evine girmeye alışkın olan birinin deneyimine sahip değildi. Eşgüdümlü davranmamıştı.

Yine de zeki biriydi bu hatasından ders alacaktı.

Aslında bundan böyle daha da acımasız davranacaktı.

Bu büyük hatanın onu öfkelenlendirmiş olması gerekirdi ve yeniden eyleme geçtiğinde yalnızca kılı kırk yarmakla kalmayıp ortalığı kırıp geçirecekti. Annabel çevresinde kararmakta olan uçsuz bucaksız ormana baktı ve salona geçti.

Sürgülü cam kapıyı kapatıp storları indirdi.

Birden evin önündeki polis ve masanın üzerinde duran Berettası ona yeterince güven verici gelmedi.

Gece yeni başlıyordu.

48

Rosamundlarda akşam yemeğinde gerilim giderek artıyordu. Bunun nedeni tuhaf komşulan Jimmy Beahmdi. Dianne ellerini göğsünde kavuşturdu.

- Düşünebiliyor musun? diye üsteledi. Yarım saat bana nutuk attı öfkeliydi belki ama bu göğüslerime yer gibi bakmasına engel olmadı!

I

- Dinle onun evinde hiçbir işin yoktu diye karşılık verdi Chris bardağını masaya bırakarak. Polis çağırmadığı için ona minnettar olmalısın.

- Laf! Evine polislerin gelmesini isteseydi bu beni şaşırtırdı.

- Başına geleni yabana atma Dianne. Bundan ders almalısın. Jimmy işini kaybetmiş evin içinde bir yıldır dört dönen bir adam hatalı bir davranışta bulunmadı rahat bırak onu.

Dianne kendini arkaya verdi iskemlesinin arka ayakları üzerinde sallanmaya başladı. Chris onu sinirlendiriyordu.

Bir dakikalığına bile olsa onun düşüncelerini dinlemek istemiyordu.

Jimmy Beahm tuhaf bir adamdı ayrıca sinsiydi. Komşusunun kendisini gözetlediğini fark etmiş ona tuzak hazırlamıştı. Karısı da balık gibi yemin üzerine atlamıştı. Motor çalışıp araba uzaklaşınca da o kahrolası kapağın gerisinde ne olduğunu öğrenmek için başını eğip içeri dalmıştı. Oysa arabayı alan karısıydı o değildi.

Saygıdeğer bir insan böyle mi davranırdı? Diannein bundan kuşkusu vardı. Jimmy ona gözdağı vermek için kendi bodrumuna çekmişti. Ona ders vermek için. Aşın öfkeli bir adam edasıyla. Onu bir daha kendi evinde

görürse geceyi polis merkezinde geçirmesi için elinden geleni yapacağına yemin etmişti. Dianne onun sözlerine hiç inanmıyordu.

Ne olduğunu bilmiyordu ama Jimmy Beahm o kapının ardında bir şey saklıyordu.

Ve onun ne olduğunu bulacaktı.

Film seyrettikten sonra oldukça erken yattılar ne var ki Dianne bu işin peşini bırakmayacaktı. Kocasına sırtını döndü ve şaka olsun diye söylemekten hoşlandığı deyimle popo popoya yatılan oteldeymiş gibi uyudu.

Kısa süre sonra geceliğini çıkarıp yatağın ayakucundan aşağı fırlattı sıcak geçmemişti. Sonra örtünmeden yatmaktan hoşlanmadığı halde üzerinden çarşafı da attı.

Yatakta döne döne sonunda hafif rahatsız bir uykuya daldı. Şu ruhu dinlendirmekten çok yoran insanın bitkin neredeyse tükenmiş halde uyandığı türde bir uyku.

Gözlerini ilk kez geceyarısına doğru açtı. En çok yirmi dakika uyu muştı. Tuhaftı on saniye kadar sonra kendini tamamen zinde hissetti sanki hiç uyumamıştı. Hafifçe horlayan ve emzikli bir bebek gibi uyuyan Chrisi inceledi.

Dışarıda bir şey kırıldı. Şiddetle.

Ses odanın penceresinden geliyordu. Dianne pencere açık uyumayı sevmiyordu bunu tedbirsizlik olarak görüyordu ama hava o kadar sıcaktı ki ayrıca sakın bir semtte üst katta yatıyorlardı... O kadar da paranoyak olmamak gerekiyordu.

Bir şey daha kırıldı arkasından boğuk bir çarpma sesi duyuldu.

Ses Beahmların evinden geliyordu.

Kavga ediyorlardı.

Onu olasılıkla uyandıran buydu.

Bir başka çarpma daha. Dianne bir mobilyanın duvara çarpıldığını düşündü.

Çok şiddetli bir çarpmaydı. Ne yapması gerekiyordu? Polisi çağırmaya çekindi. Bağırma sesi yoktu küfür de edilmiyordu. Ne yapıyorlardı peki? Polisler boşuna gelecek olursa utanacaktı. Jimmy de onun bu hareketini hiç unutmayacaktı.

Kulak kabarttı ama gürültü kesilmişti.

Derin bir iç geçirdi. Dianne dakikalarca öyle kaldı hiçbir şey duymadı. Sonunda döndü yastığının daha serin bir yerini aradı ve uyumaya çalıştı. Gözlerini yeniden açtı. Uyuyakalmıştı.

Hala geceydi oda mutlak sessizlik içindeydi dışarı da öyle.

Peki onu bu kez uyandıran neydi?

Tükürüğünü zorlukla yuttu boğazı kuruydu.

Hayır bu kez bir gürültü olamazdı sıcaktan uyanmıştı yalnızca. Bacaklarının içini ve sırtını ince bir ter tabakası kaplamıştı.

Gözlerini tembelce dijital saate döndürdü saat gecenin bir buçuğuydu. Dianne konum değiştirip gözlerini yumdu.

Şimdi de susamıştı.

İçinden küfür etti ve dirseklerinin üzerinde doğruldu.

Üç zorlu hareket sonunda kalkmayı başardı. Bitkindi.

Yerde duran geceliğine takıldı neredeyse düşecekti ve odadan çıktı.

Dianne koridorda geri çekilip banyoya giren silueti fark etmedi. Onu uyandıran sesin mutfakta yere düşüp kınlan bir bardak olması onu kuşkulandırmadı.

Kana kana su içmek. Diannein aklında başka bir şey yoktu. Ve en kısa sürede yeniden uyumak.

Duvar boyunca gitti merdiveni geçti ve banyonun önünde durdu. Eli tokmağa gitti.

Gerek duyduğu şey serinlikti. Soğuktu.

Tokmağı bıraktı.

Geri dönüp alt kata indi.

Onun arkasından kapı açıldı ve siluet karanlığın içinde onu gözleriyle izledi. Dianne mutfağa girince siluet odaya doğru kaydı.

Dianne ayağını bir cam parçasının beş milimetre yanına bastı.

Daha büyük bir cam parçası da masanın altında duruyordu.

Buzdolabını açtı mutfağın zemininde sarımsı bir ışık şeridi belirdi. Genç kadın gözlerini kırptırdı ve portakal suyu şişesini kavradı. Dolabı kapatıp sırtını kapıya verdi.

Sıvı boğazından aşağı buz gibi dalgalar halinde indi. Organizmasının içinde sıvının ilerleyişini izliyormuş izlenimine kapıldı.

Orada bir dakika kadar kalıp her yudumdan sonra soluk alarak içmeyi sürdürdü.

Sonra plastik şişeyi masanın üzerine bırakarak holdeki tuvalete yollandı. Oranın sifonunu Chrisi uyandırmadan çekebilirdi.

Salonun ışığından yararlanmak için kapıyı aralık bıraktı. Gecenin o saatinde ışık insanın gözünü kamaştırıyordu. Dianne yarı uykulu durumda rahatladı.

Yeniden mutfağa döndüğünde Beahmların ışıklarının sönük olup olmadığını kontrol etti. Herkes uyuyordu.

Diannein arkasından ona doğru yaklaşan siluet merdivenleri iniyordu. Yavaşça.

Dianne kollarını başının üzerine kaldırarak gerindi.

Siluet aşağı inmişti:

Dianne meyve suyu şişesini dolaba koymadığını anımsadı buzdolabını açtı ve gözlerini kırptırarak şişeyi yerine koydu.

Buzdolabının kapağını kapattı.

Siluet ortalıkta yoktu. Dianne dudaklarını ıslattı artık yatağa dönebilirdi. Ayağı cam kırığına takıldı ve genç kadın ayağına bir şey batınca şaşırıp bağırmaktan kendini alamadı. Hemen ayağını tutup küfürler savurdu. Neye bastığını görecektik kadar aydınlık yoktu buna karşılık ayağındaki koyu leke büyüdü ve karoların üzerine kan damladı. O ışıktaki kan siyah görünüyordu. Dianne tabanına batan küçük cam parçasını parmaklarının ucuyla buldu. Yüzünü buruşturarak çekti.

- Bir bu eksikti dedi fısıltıyla.

Nereden çıkmıştı bu cam parçası? Yakın zamanda mutfakta bir şey kırdığını anımsamıyordu.

Yarayı dezenfekte etmek gerekiyordu.

Artık uyanmıştı.

Her yanı kirletmemek için ayağını bir temizlik beziyle sarıp mutfak tan çıktı.

İşte o sırada ıslak ve ılık bir maddenin üzerinden yürüdü. Kaskatı kesildi. Orası merdivenin altı çok karanlıktı. Bu... O maddenin ne olduğunu hemen anlayamadı. Birçok siyah leke görünüyordu basamakların üzerinde de. Kan.

Başını salladı bütünüyle şaşkın bir durumda.

Sonra sol kulağına bir ılık sesi geldi.

Ve bedeni kasılıp kaldı.

Dianne gerçek korkunun karanlıkların içinden fişkirip bedenine sahip olmak için üzerine saldırdığını fark etti. Ruhu bir saniye içinde kontrol edilemez bir kabuğun içine hapsoldü.

İçinde ne varsa sıvılaşmıştı.

Tam yanında karanlıkta biri vardı.

Yüzünün önünde bir el belirdiğinde donup kalamadı bile.

Bıçak boğazına görülmedik bir şiddetle girerken Dianne yerinden bir santim bile kıpırdıyamadı.

Onun dünyası artık dehşet ve acıydı.

Özel dedektif ile Annabelin saldırıya uğraması her şeyi yeniden başlatıyordu.

Özellikle laboratuvarından gönderilen faksı aldıktan sonra: Annabelin yatağının üzerinde bulunan saçlar son kurban Lindsey Morgana aitti Multnomah Çağlayanı altında bulunan kişiye.

Trevor Hamilton o zamana kadar ideal suçluydu.

Her şeye en başından yeniden başlamak gerekiyordu.

Meats bir fincan kahve almak için kahve makinesinin önünde durdu. Dinlenme odasında Larry Salhindronun oturduğunu gördü. Meats kapıyı ayağının ucuyla açtı.

- Larry? İyi misin?

Salhindro tıraş olmamıştı gözlerinin altı mordu yere bakıyordu.

- Ne? Ha evet evet...

Zor durumdaydı. Larry kardeşini toprağa vereli daha iki gün olmamıştı ve bunun sözünü etmiyordu. Geceyi onlara destek olmak amacıyla kardeşinin dul karısıyla ve çocuklarla geçirdiğine kuşku yoktu.

Meats bir kahve alıp ona uzattı.

- Larry bu sabah soruşturmayla ilgili bir toplantı yapıyorum bir tür beyin fırtınası. Gördüğüm kadarıyla bocalıyoruz yeni fikirlere gerek var. Gelmek istersen...

- Josh geliyor mu?

- Resmen değil.

Larry meslektaşının gözlerinin içine bakmak için ayağa kalktı. Ona gülümsedi. Karşısındaki insana iyi gelecek yerde daha da üzen türden bir gülümseme.

- Biliyorsun onu hiç yakalayamayacağımızı düşünmeye başladım artık...

- Onları cimbızlayacağız Larry zaman sorunu bu.

Salhindro onaylamış gibi göründü biçimsel bir onaylama aslında bundan artık emin değildi.

Meats büro olarak kullandığı bu soruşturma için görevlendirilen müfettişler için de aynı işi gören büyük salona döndü. Biraz etrafı dü zenledi adamları gelinceye kadar. Brolin Annabelle birlikte -Meats ona da haber vermişti- içeri giren son kişi oldu. Tüm olup bitenlerden sonra onun da söyleyecek sözü vardı.

Salhindroyla birlikte sekiz kişiy diler. İskemle bulup masalar ile dosyaların arasına oturup yüzlerini Meatse döndürdüler.

- Konuyu biliyorsunuz dedi Meats ayrıntılara girmeyeceğim. Dün Brolinin evinde olup biteni de biliyorsunuz... Özet olarak diyelim ki Portlandda insanların evine tehlikeli örümcekler atan bir hasta var. Bu kişi aynı zamanda kadınları kaçırıp iç organlarını boşaltmaktan bir yere bırakmadan önce onları örümcek ağından kozalara sarmaktan da hoşlanıyor. Yürüttüğümüz soruşturma bizi DNA testinin katil olduğunu doğruladığı Trevor Hamiltonın tutuklanmasına götürdü: iki kurbanın boğazında bulunan sperm ona aitti.

Bunlar saçları dahil bütünüyle tıraş edilmiş kurbanlardı ki

bu bizim için önemli. Oysa sizin de gözleyeceğiniz gibi bir sorunla karşı karşıyayız çünkü o cinayetlerden bu yana bir saldırı daha oldu. Ve bunu gerçekleştiren önceki katilin bir kopyacısı değil çünkü Brolinin evine bırakılan saçlar ikinci kurban olan Lindsey Morgana ait. Ayrıca katilin geceyarısı bu kadınları kocalarının burnunun dibinden onları uyandırmadan nasıl kaçırdığını da bundan böyle biliyoruz.

- Onları uyuşturuyordu öyle değil mi? diye sordu müfettişlerden biri.

- Evet onlara esas bileşeni... tetrodotoksin olan bir madde enjekte ediyor.

Çok az miktarda kocaların uykusunu uzatmaya yetecek kadar. Bu kişiler birkaç saat sonra baş ağrısıyla uyanıyor.

- Kendiliğinden kimsenin müdahalesi olmadan mı uyanıyorlar? diye şaşırarak sordu Belenger bir başka müfettiş.

- Evet edindiğim bilgilere göre olabilecek bir şey bu. Adli tabip ve loksikolog bunun yalnızca bir dozaj sorunu olduğunu söylüyor. Görünüşe göre adamımız işini biliyor aslında bir yıldır birçok test yaptığını düşünüyoruz.

- Test mi? Bunu nereden biliyoruz?

Meats biraz huzursuzlandı.

- Size söyleyeceklerimin buradan dışarı çıkmaması gerekiyor. Ge çen yıl morgda tetrodoksininin neden olduğu bir dram yaşandı. Sanırım bizim katil kusursuz sonuçlar elde edebilmek için uygulayacağı toksin miktarını test ediyordu o gün dozu fazla kaçırdı ve toksinin etki süresi çok uzadı. İlaç verilen kişi alışlagelmiş tüm klinik belirtileriyle bir ölünün verebileceği tepkileri verdi. Ve ancak otopsi sırasında olasılıkla uğradığı fizyolojik şok nedeniyle kendine geldi.

Dinleyenlerden tiksindiklerini ve inanmadıklarını gösteren mırıltılar yükseldi.

- Bu son noktanın şimdilik aramızda kalması gerekiyor bu olayı başka yere taşımanızı yasaklıyorum. Bu konuda hiç taviz vermeyeceğim. Tamam şimdi gelelim bugüne. Trevor Hamilton komada otuz altı saat önce Brolinin evine o girmiş olamaz oysa uygulanan yöntem en ince ayrıntılarına kadar aynı: aynı toksin özellikle de önceki kurbanın saçları kullanılmış. Meats bir süre sustu sonra Broline bakarak devam etti:

- Bu varsayıma inanmadığını biliyorum ama bu artık bir gerçek haline geldi: iki katil var. Trevor Hamilton ve bir başkası. Ne düşünüyorsun?

- Olaylar kendi adına konuşuyor. Ben ancak yanılmış olabilirim diye itiraf etti Brolin. İşin başından beri katilin bulanık belirsiz olduğunu düşündüm. Bu örümcek takıntısıyla ve su ögesine geri dönüşle işi nereye vardırmaq istediğini anlayamıyorum. Takılıp kaldım. Sizinle iletişim kurmasını size mektuplar göndermesini bekledim ama onun yaptığı tek şey ilk kurbanını bulmanız için size telefon etmek oldu. O kurbanı atlamamızı istemiyordu. Bize yolu gösterdi ama şimdi bizi terk ediyor.

- Bizi sınamak için mi? diye söze karıştı Kiewtz adında bir başka müfettiş. Onun izini sürüp süremeyeceğimizi öğrenmek için mi?

- Olabilir diye yanıtladı Brolin. Peşine düşmemizin onun umurunda olup olmadığını soruyorum kendime bize yalnızca eyleme başladığını bildirmek istiyordu bundan böyle de yapacaklarını yapmayı sürdürüyor ve onu başka hiçbir şey ilgilendirmiyor. Bir yandan örümceklerini kentin dört bir yanına serpererek kurbanlarının sayısını olabildiğince artırmak istiyor öte yandan belirli bir kişiyi vuruyor onu kendi eliyle öldürüyor ve karmaşık bir ritüele

uygun olarak ve her zaman örümceklerle ilişki-lendirerek. Hem gösteriş peşinde koşuyor hem içten davranıyor.

- Dolayısıyla örümcek yetiştiren birini bir uzmanı ya da tutkunu bir... nasıl söylemeli?

- Bir örümcekseveri diye tamamladı Brolin. Aslında araştırmayı o yönde sürdürmek gerek. Çünkü bütün bu yaptıklarını o alanda iyi bir bilgiye sahip olmadan gerçekleştiremez.

- Peki bu yaptığının ya simgesel bir yanı da varsa? diye anımsattı Meats. Örümceğin neyi temsil ettiğini içinde bilen var mı?

Herkes düşündü ama tam olarak bir şey söyleyemedi.

- Korkuyu olmasın? diye sordu müfettişlerden biri olan Tim Alsting.

- Örümceğin kökeninde bir kadın vardır Grek-Roma mitolojisinde adı Arahnedir diye açıkladı Annabel.

Öyküyü tam olarak anımsamıyorum ama sanırım dokuma mesleğinde çok usta olan bir köylü kadındı ve dokumacıların tanrıçası Atenaya meydan okuyup onu alt etti. O da onu örümceğe dönüştürüp sonsuza kadar ağ dokumaya mahkûm etti.

- Öyleyse katil ölümlülerden Arahnenin öcünü alıyor? dedi biri alaycı bir tonla.

- Belki de Arahne gibi haksız yere cezalandırıldığını düşünüyordur diye yanıtladı Brolin işaret parmağını sallayarak.

- Olabilir. Efsane hakkında daha ayrıntılı bilgi edinmek gerekir. Lloyd kurbanlar arasında bir ilişki bulabildiniz mi? Onları neye göre seçtiğini ortaya koyacak bir ayrıntı?

- Hiçbir şey. Nada. Rasgele seçtiğini düşünüyoruz.

- Belki öyledir. Ama ben kendimi sizin yerinize koyup bu işi bırakmayacağım nereden ne çıkacağını kimse bilemez. Peki bunun nedenini bulduğumuzda kimi bulmuş olacağız.

Meats müfettişlerden birinin bıkkınlıkla kaşlarını çatıldığını fark etti. Ona tam çıkışacakken vazgeçti. Şimdi bunun zamanı ve yeri değildi.

- Kurbanların coğrafi dağılımı var elimizde dedi Tim Alsting. Bir yanda örümcek tarafından ısınlan kişiler var bunların çoğu kentin içinde oturuyor öte yanda da karısı kaçırılıp katledilmiş iki çift. Peytonlar ve Morganlar. Her ikisi de kentin kuzeydoğusunda birbirinde ol dukça uzakta oturuyor ama sonuçta Portlandın aynı köşesinde.

Meats parmağını Alstinge doğrulttu:

- İyi yakalamışsın! O semtte ne var? Öyle bir şey ki bağlantısı...

Masasının üzerindeki telefon çalmaya başladı. Meats telefonu açma dan önce duraksadı sonra açtı. Suratı hemen asıldı.

Bir elini gözlerinin üzerine götürünce herkes durumu anladı.

- Hemen geliyorum demekle yetindi ve telefonu kapadı. Orada bulunanların hepsine kısaca göz attı.

- Yeni bir kurban var öyle görünüyor. Hatta belki de iki.

Gücünü toplamak ister gibi derin bir soluk aldı.

- Alsting ve Cooper Trevor Hamilton hakkındaki tüm bilgileri toplayacaksınız diye emretti onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum

anaokulundaki arkadaşlarının adlarını bile. Kiewtz kenti ve gerekirse tüm bölgeyi harmanlayacaksınız katilin kullandığı o maddenin şeyin... tetrodotoksinin nereden temin edilebileceğini öğrenmek istiyonım. Sana gelince Balenger sen Hamiltona dönüyorsun yanına iki memur al dairesini boşaltın onun. İşe yarar bir şey bulursanız el koyarsınız.

- Kurbanlar arasındaki bağlantıyı bir yana mı bırakıyorsunuz? diye sordu Annabel.

- Şimdilik çünkü zamanımız yok.

- Benim duruma bir göz atmama izin verir misiniz?

Meats bir yandan sallanırken öte yandan sakalını kanştırdı. Bir an düşündükten sonra çenesini Salhindroya uzattı:

- Larry Matmazel ODonnella eşlik eder misin?

- Kendisi bir sakınca görmüyorsa evet.

Annabel başını salladı.

Her biri defterini telefonunu almak ya da internete bağlanmak için yerinden sıçradı.

Meats Broline yaklaştı.

Benimle oraya gelersen sevinirim. Bana söylediklerine göre katil davranışını bütünüyle değiştirdi.

Peki onun aynı kişi olduğunu nereden biliyorlar? diye sordu Broline üstüne basa basa.

- Ah yine imzasını atmış inan bana. O konuda hiç kuşku yok.

Meatsin yüzü anormal biçimde solgundu.

- Josh olay yerindekiler apışıp kalmış. Öyle görünüyor ki katil vites büyültmüş.

50

Sokakta polis arabalarının arkasında iki televizyon yayın aracı park etmişti. Gazeteciler bir evin çevresine çekilmiş san şeritleri -öte yana geçmeyi yasaklayan cinayet yeri şeritleri- aşma iznini koparmaya çalışıyorlardı. Polisin bir kişinin içinde zehirli örümcekler bulunan kolileri insanlara rasgele gönderdiğini - ve Portland halkından paketleri açarken çok dikkatli olmasını- bildiren açıklamayı resmen yapmasından bu yana medya harekete geçmişti ve bu konudan başka bir şey konuşulmuyordu. Burada çok sayıda gazetecinin toplanmış olması polisten bilgi sızdırıldığını ya da aynntılara çok meraklı bir memurun polis radyosunda gereksiz bilgi verdiğini kanıtlıyordu bu radyolar tarayıcılar aracılığıyla yaygın olarak izleniyordu.

Televizyonculardan biri Lloyd Meats ile ona eşlik eden asık suratlı adamı tanıdı: Joshua Brolin. Toplanan meraklıların arasından çıkarak onların üzerine atladı.

- Müfettiş Meats diye bağırdı örümceklerin neden olduğu ölümler den söz ediliyor bunu doğruluyor musunuz?

Meats duymamış gibi davrandı muhabir hemen konuya geldi:

- Ormanda bulunan cesedin soruşturmasını sürdürmektesiniz ve de dikodulara göre Multnomah Çağlayanında bulunan bir başka ceset olayının başında da siz varmışsınız. Bunların içine örümcek yerleştiren kolilerle bir bağlantısı var mı? Portlanda dadanmış bir seri katil mi söz konusu?

Muhabir onun yolunu kesti.

- Resmi bir basın bildirisi var diye yineledi mekanik olarak Meats işi kısa kesmek için. Portland büyük bir kenttir ve her büyük kentte olduğu gibi ne yazık ki burada da cinayetler olmaktadır.

- Evet ama siz bu cinayet yerlerinde düzenli olarak görüyorsunuz yeni bir insan avı operasyonunu mu yönetiyorsunuz?

- Ben müfettişim ceset bulunan yere gitmemde hiçbir anormallik yok bu benim görevim. Şimdi izin verirseniz işimin başına döneyim...

- Bu evde bir örümcek bulunduğu söyleniyor müfettiş ayrıca bir de cinayet işlenmiş bu durumda...

Meats bu patavatsız muhabiri koluyla iterek yolu açtı. Güvenlik şeridinin allından geçti Brolin onu izledi her ikisi de flaş ve soru bombardımanına uğruyordu. Meats bir memura yaklaşması için işaret etti.

- Zeminde beş metrelik bir yer açın diye buyurdu bahçenin girişine kadar oraya yeni bir şerit çekin. Ve gazetecileri hepsi zıvanasından çıkmadan bu ara bölgeye yerleştirin. Bu onları bir süre sakinleştirir.

Memur başını salladı tam gidiyordu ki Meats elini onun omzuna koyarak durdurdu:

- Kameranız var mı?

- Teknik ekip bir tane getiriyor.

- Çok iyi kamera gelir gelmez olayı izleyenleri panoramik olarak çekin ama bunu gizlice yapın.

Meats Broline göz kırptı.

- Görüyorsun unutmadım dedi.

Müfettişlik yaptığı sırada Brolin bir cinayet yerinde toplanan kalabalığın düzenli olarak filme alınmasını istiyordu. Katil çoğu kez o cinayet yerinde bulunuyordu. Meraktan polisin bir iz bulamadığından emin olmak için röntgencilğe eğilimli olduğundan ya da yeterince uzağa kaçmaya fırsat bulamadığı için.

Brolin evin girişine yaklaştığında verandanın önüne bir bez gerildiğini fark etti. İki polis uyuklu gözlerle orada sessizce bekliyordu. Eve ilk girenler olmalı diye düşündü.

Meats ile Brolin selam verip kumaşın arkasına dolandılar.

Ve o bezin neden gerilmiş olduğunu hemen anladılar.

Zilin yanında bir tarantula vardı. Giriş kapısının kasasına çivilenmişti.

- Bunu postacı görmüş. Teslim edeceği bir paket varmış ve örümceği fark etmiş... bu şekilde çivilenmiş olarak. Kapı açılmış bunun üzerine içerde bir şeyler olduğunu sezmiş.

- İçeri girmiş mi?

| Memurun yüzü sarardı.

- Kapıyı itmiş ve olduğu yerde kalmış. Koşup bize haber vermiş.

Meats ile Brolin kuşkuyla bakiştılar.

- Siz içeri girdiniz mi? Bölge güven altına alındı mı? diye sordu Müfettiş.

- Eh... Tam olarak değil demek istiyorum ki kurbanın ölü olduğundan emin olduk yapacak bir şey olmadığını gördük ve hemen dışarı çıkıp merkeze haber verdik. Bir sirküler örümcekle yakın ya da uzak ilgisi olan her olayın size bildirilmesini istiyor. Ne var ki ev dört bir yandan sarılmıştı biz de...

- Tamam çok iyi yapmışsınız. Meats girişe yöneldi ve silahını çıkardı.

- Ne olur ne olmaz dedi.

Brolin de aynı şeyi yaptı.

Yandaki evin üst katında bir pencerenin perdeleri düzeltildi. Perdenin arkasında saklanan kişi göreceğini görmüştü. Müfettiş Meats ile Joshua Brolin Dianne ve Christopher Rose mundun evine girdi.

Meats içeri girer girmez suyun içinde yürüdüğünü fark etti.

51

Larry Salhindronun bir bürosu vardı daha doğrusu içine yüz kadar dosyanın yığıldığı bir sandık odası. Cinayet ve benzeri olaylar hakkındaki her türlü raporun ve belgenin bir kopyası ayrıcalıklı irtibat memuru - ya da başka bir ifadeyle koordinatör olan Salhindronun bürosundan geçiyordu. Annabel şişman polisin karşısına oturabilmek için masanın öbür yanına bir tabure çekmişti. Gözünün önünde örümcek saldırısına uğrayan ailelerle ilgili bilgilerin yer aldığı ince karton bir poşet vardı. Bir başkası Morganlara ve Peytonlara özellikle de ölü bulunan iki kadına Lindseye ve Carola ait temel verileri içeriyordu.

Annabel üzerinde kırk kadar soru bulunan bir soru kağıdını eline aldı.

Merakla ve şaşkınlıkla okudu. Okuduğu kağıt Peyton ailesiyle ilgiliydi

Hangi sporları yaparsınız? Eşiniz? Nerede? Ne zaman? gibi farklı soruları yanıtlayan kocası Micheldi.

Oyuna katılmaya hevesli görünüyor sorulan her soruya olabildiğince kesin yanıtlar vermeye çalışıyordu.

- Brolin bu soruların düzenlenmesine katkıda bulundu dedi Salhindro.

Burada çalışırken her cinayet olayında -yanıtlamayı kabul

ederse- aileyi sorguluyordu. Bunun hedefe kestirmeden gitmeye yar dımcı olduğunu söylüyordu. Aramızda çok kalmadı ama her şeye ken di küçük katkısını getirdi.

Ötekilere göre biraz daha oturmuş kişiliği ve eğitimini FBI'da almış

olması Brolini atipik bir müfettiş yapıyordu ama aldığı sonuçlar tartışılmayacak kadar kesindi.

- İki kurbanla işe başlayalım mı? diye önerdi Annabel. Carol ve Lindsey.

Şimdi ilki 10 haziranı 11 hazirana bağlayan gece kaçırıldı ve Hood Tepesi ormanında 13 haziranda bulundu.

İkincisi 12 haziranı 13 hazirana bağlayan gece kaçırıldı ve 16 haziran pazar günü Multnomah Çağlaya nında

bulundu. Demek ki kurbanlarını 2-3 gün yanında tutuyor. Hatta cesedi ertesi gün bulunduğu göre Lindseyi

kaçırmaya gittiğinde Carolu hazırlamış olduğunu varsayabiliriz. Olasılıkla her şeyi aynı gece

yaptı: Akşamüzeri kozayı ağaç dalları arasına yerleştirdi sonra uygarlı ğa geri dönüş yolunda Morgan

ailesiyle ilgilenmek için durdu.

- Fazla uyumuyor. Uykusuz biri mi acaba? Patolojidekilere uyku suzluğa yol açan hastalıkların hangileri

olduğunu sormak gerek...

- Öyle olabilir ya da basitçe işsiz güçsüz bir adanı dedi Annabel.

Geceyi ölümcül tutkularına ayırıp gündüzleri dinleniyor olabilir. Belki de tatildedir...

Salhindro onayladı.

- Tamam başka ne var?

Annabel söz konusu iki aile hakkındaki notlara göz attı.

- Genç aileler diye karşılık verdi. Otuz yaşın altında. Genç evliler iki olayda da çocuksuz aileler seçilmiş.

Aslında bu iki aile her bakım dan birbirine benziyor.

-Dur dur...

Salhindro ısırılma kurbanlarına ait poşetleri alıp kesin bilgiler edinmek üzere çaprazlama okudu.

- İşte... Örümceklerin saldırısına uğrayanlar yalnızca aileler.

Larry Meatse ve Broline haber vermek için telefona sarıldı.

Telefonu on dakika sonra kapatıp bir başka numarayı aradı. Telefon çalarken ahizeyi çenesiyle yanağı

arasına sıkıştırıp başını Annabele

döndürdü: 1

- Bunlar da çift Dianne ve Christopher Rosamund onlar hakkında i bazı bilgiler alacağım. Elimizdeki bilgilerle kesişip kesişmediği görmek i için.

Annabel bu zamandan elindeki dosyayı bir psikopat tarafından öldürülen kurban çift hakkında en fazla bilgiyi belleğinde tutabilmek için tekrar tekrar okumak için yararlandı.

Larry telefonla meşgul oluyor ve bilgisayardan polis fişlerine bakı yordu.

1

- Elimde doğum tarihleri meslekleri ve bazı temel bilgiler var arabalarının plaka numarası gibi dedi.

Annabele bir not kağıdı uzattı küçücük harflerle yazmıştı kolay okunmuyordu.

Ş

- Christopher Rosamund bir... bir bankada çalışıyormuş yazdığı şey bu mu?

\

- Evet karısı ev kadınıymış. Çoğu zamanını bir hayır kurumuna ayırıyor çok da spor yapıyormuş. İkisinin de hiçbir sabıka kaydı yok.

- İkisi de otuz yaşın altında ve yeni evli...

Annabel bilgileri içeren üç kağıdı yan yana koydu.

- Çok güzel aynı şeyin iki kez üst üste olması rastlantı olabilir üç kez olduğundaysa bu bir ipucudur dedi. Çiftlerin üçü de yani Peyton-lar Morganlar şimdi de Rosamundlar otuz yaşın altında insanlar özellikle de yeni evli çiftler.

- Bu durumda katil yeni evlilere mi musallat oluyor?

- Aynen öyle görünüyor diye kabullendi Annabel. Evli genç çiftleri arıyor. Ve çocuksuz olanları. Olasılıkla eyleme geçtiğinde daha rahat olabilmek için.

- Öyle olduğunu varsayalım. Peki onları nasıl buluyor? Yönetim binaları ile kiliseleri mi geziyor?

- Ya da basitçe yerel gazeteleri mi tarıyor? Portlanddaki semtlerin çoğu kendi süreli yayınlarını çıkarır bu yayınlarda da bir doğum / evlenme sütunu bir de ölüm sütunu vardır. Neden olmasın? Bu üç aile nerede yaşıyordu?

- Ee... Peytonlar...

Salhindro önündeki belge yığınlarının arasında bir kent planı aradı onu telefon rehberlerinin altında buldu.

- İşte Peytonlar burada yaşıyordu Kuzeydoğu semtinde 17. sokak

ta. Morganlar... onlar da kuzeydoğuda ama ticaret merkezinin diğer ta rafında. Rosamundlara gelince onlar... Birden yüzünde bir gevşeme oldu.

- Onlar da kentin kuzeydoğusunda oturuyorlar dedi Annabel. Tom bala!

Salhindro başını ağır ağır salladı.

- Evet ama daha da önemli bir şey var. Katilin o çiftleri nasıl seçtiği ni sanırım anladım.

Elini alnına götürdü. -Ve bu şaşırtıcı.

52

Lloyd Meats o anda yere yayılmış bir kan tabakasının üzerinde yürüdüğünü düşündü geri çekilip ayağını zeminin ıslak bir yerine bastı.

- Bu da ne böyle?

Holde beş santimetre yüksekliğinde su birikmişti.

Meats silahının namlusunu biraz yukarı kaldırdı.

- Burayı sel götürüyor diye başladı suyu...

Brolin onun sözünü kesti:

- Dinle.

Su borularının içi doluydu borular sarsılıyordu ve çağlayan gibi boşalan suyun berrak sesi salondan geliyordu.

- Musluklar dedi Brolin hepsi açık bahse girerim.

Ana bölüme kadar bata çıka gittiler.

Su mutfaktan ve tuvaletlerin lavabolarından geliyordu. Özellikle de üst kattan taşıyor merdiven basamaklarından aşağı tuhaf bir kristali andıran parlak eğriler çizerek iniyordu.

- Ben üst katla ilgileneceğim diye uyardı Brolin merdivene yak laşarak.

Meats onu çene hareketiyle yüreklendirdi sonra mutfığa yöneldi.

Taşkının üzerinde yer yer dalgacıklar oluşuyordu. Meats öne doğru eğildi modern geniş çifte eviyesi şiddetle akan suyla dolup tasan bir mutfak gördü. Silahını koltuğunun arkasına sıkıştırdı cebinden lastik bir eldiven çıkarıp eline geçirdi ve musluğu kapattı. Suyun taşan bölümü eviyenin kenarına çarpan bir dalgacıkla aşağı karoların üzerine aktı.

Meats öfkeliydi. Birden bu su numarasının dahiyane olduğunu keşfediyordu. Evin içindeki en belirsiz ayak izini katilin eve girerken bırakmış olabileceği lifleri ya da çamur lekelerini bütünüyle temizliyordu. Hatta kan damlalarını bile.

Bir de elinde eldiven varsa polisler istediği kadar araştırsın bir şey bulamazdı.

Hiçbir şey.

Joshua Brolin pek olası değildi ama -çünkü katil çok kurnazdı-üzerinde kalmış izleri silmemek için tırabzanları tutmadan basamakları çıktı. Bacaklarının arasından akan küçük akıntıyı aşarak üst katın merdiven sahanlığının ortasına kadar geldi. Brolin hemen banyoya girip küvetin ve iki lavabonun suyunu kesti.

İçini bir huzursuzluk kapladı. Su emmiş bu yer halısının üzerinde merdivenlerden aşağı ağır ağır akan bu büyük gölün içinde bata çıka yürümekten hoşlanmıyordu. Bu duyguyu kendine açıklayamıyordu belki de katilin dünyasında onun kurbanları için hazırladığı cinayet sahnesinin içinde gezindiği izlenimini alıyordu.

Bir kez daha su vardı. Her yeri basan su.

Her defasmda bol bol su akan bir çağlayan halinde doğal ya da yapay.

Katil bu özelliği arıyordu yoksa bile burada yaptığı gibi onu yaratıyordu. Neden? Su ona ne sağlıyordu onun gözünde neyin simgesi idi?

Brolin ıslak süngere basıyormuş gibi sesler çıkararak koridorda ilerledi. Büyük odaya girdiğinde elinde tabancası vardı.

Aralık bir pencereden içeri hava giriyordu. Brolin ilk bakışta katilin oradan içeri girdiği varsayımını bir yana bıraktı pencere yeterince açık değildi ayrıca üzeri en küçük bir temasta devrilebilecek küçük cam biblolarla dolu bir komodinin arkasındaydı.

Dikkatini hemen yatak çekti.

Beyaz örtülerin üzerine yayılmış bordo rengi çok büyük bir leke vardı.

Havada asılı gibi duran bileğinde kurumuş kan izi olan bir el örtüden dışarı çıkmıştı. Kurbanın başı kıvrılmış çarşafın altından fark ediliyordu. Polisler bu durumda onun için bir şey yapılamayacağını anlamışlar.

Adamın boğazı en fazla altı yedi santimetre açılmıştı. Deri yaranın içinde yanıp büzülmüş plastik gibi kıvrım yapıyor ama içinde oluşan yarı kırmızı yarı pembe sıvı maddeyi örtmüyordu.

Çevresi olduğu gibi kıpkırmızıydı. Yara öldürücü olmuştu.

Özel dedektifin topuklarına yumuşak elastiki bir şey değdi.

Birden bir adım geri attı.

Yerde suyun üzerinde yüzen bir giysiydi. Saten bir gecelik.

Brolin yatağın üzerinde sinekler olduğunu fark etti. Daha birkaç saat öncesinden kurbanı saldırmışlardı yumurtalarını bırakacak bir yer aramak için. Bu kadar sıcak bir havada yarından başlayarak kadavranın üzerinde kurtçuklar kaynaşmaya başlayacaktı. Brolin Lloyd Me-atsin giriş katından gelen sesini duydu:

- Aşağısı tamam her şeye göz atıldı.

Brolin silahını yerine koyup cesede yaklaştı ve cebinden çıkardığı kalemiyle örtüleri biraz kaldırdı.

Cesedin sızıntı yapmış karnında sinekler koşuşuyordu.

Karnında birçok yara açılmıştı parlayan bağırsaklarının üzerinde içi boşalmış delikler vardı. Yırtıkların olduğu yerde deri temiz biçim de kesilmişti büyük olasılıkla bir bıçakla.

Göğüs kemiğinin üzerinde sol kaburgasını delip geçen çukurun çevresinde küçük siyah bir kan pıhtısı oluşmuştu. Çevresine doğru birçok kırmızı kurumuş çizgiler dağılıyor bunlar ince çizgileri belirgin kılıp pıhtılaşmış kana bulanmış kılları daha kalın göstererek derinin kusurlarını ortaya çıkarıyordu.

Brolini en çok şaşırtan ölünün bacakları arasında yayılıp kalmış olan nemli yığıntıydı.

Adamın cinsel organları pıhtılı bir kitle haline gelmiş kaba etlerinin iç tarafında meydana gelmiş yırtılmalar kimi zaman hedefinden şaşan darbelerin ne büyük bir kudurmuşlukla indirildiğini kanıtlıyordu.

Pike de kana bulanmış gibi görünüyordu. Brolin kurbanın bir omzunu biraz kaldırdığında sırtında da birçok yara olduğunu gördü. Onlar da bıçak yarasıydı.

Merdivenden Meatsin sesi duyuldu:

- Üst katta bir şey var mı?

- Katil değişmiş diye yanıtladı Brolin yaralan üstünkörü inceleyerek.

Meats odaya girdi Brolin ona bakmadığı halde müfettiş oradaki dehşeti keşfettikçe adımlarının birden yavaşladığını duydu.

- Allah kahretsin diye yineledi kurbana yaklaşımadan önce. Ne ol muş burada?

Brolin boyundaki yarayı gösterdi.

- Darbeyi aldığı sırada uyuduğunu düşünüyorum. Uyurken yapılmış bir yıldırım hareketi. Adli tabibe sormak gerek ama bana kalırsa karı-nüstü uyuyormuş yaranın eğik çizgisine bak boğaza doğru batırılıp çekilmiş olasılıkla başı yastığa bastırılarak. İşi bitsin diye sırtından birçok kez bıçaklanmış. Sonra ters çevrilip kalbinden ya da ona yakın bir yerden

bıçaklanmış ve karnından... Cinsel organları mikserden geçirildikten sonra. Yani bu benim varsayımım.

- Neden önce boğazı kesilmiş dersin?

Birkaç dakikadır odada bulunan ve küçük bir araştırma yapmaya fırsat bulabilmiş olan Brolin ona boğazdaki deliğin karşısına düşen yerde duvarda ve başucu masasının üzerindeki kan izlerini gösterdi.

- Burada başa bu kadar yakın yerde bu izler ancak boğazdan gelebilir ters yatarken yani karınüstü ve bu kadar uzağa gidebilmesi için müthiş bir basınç gerek kalbi tam o sırada atmış. Bunları söylüyorum ama ben adli tabip değilim.

- Hayır hayır haklısın söylediklerin çok doğru.

- Aşağıda kadından hiç iz yok mu?

Meats başını salladı.

Katil onu alıp götürmüştü.

Bu da onu iki gün sonra bulacakları anlamına geliyordu içi boşaltılmış ve örümcek ipeğinden kozasına sarılmış olarak.

- Elinde evi iyi araştırarak bir olay yeri inceleme ekibi var mı? diye sordu Brolin.

- Craig Novayı getirttim izinliydi ama onu yine de biplerdik onu ve ekibini işini bilir ve kendi alanında en iyisidir.

Brolin dönüp odanın kusursuz düzenine baktı. Evin içinde hiçbir çalışma izi yoktu zemin o kadar suyla kaplıydı ki her türlü izi silmiş olmalıydı.

Bir şey bulabilirlerse bu bir mucize olurdu. Artık Craig Novanın ve onun olay yeri ekibinin dehasına güvenmek durumundaydılar.

- Onları içeri alacağım diye uyardı Meats.

Larry Salhindro çok heyecanlıydı. Doğru bir saptama yaptığından emindi. Portland kent planını iri elleriyle düzelterek masasının üzerine yaydı. Annabel onu gözlüyordu onun bu telaşı hoşuna gidiyor aynı zamanda da sözü nereye getireceğini merak ediyordu o konuda hiçbir fikri yoktu. Saldırıya uğrayan üç çiftin de kentin kuzeydoğusunda oturduklarını saptamışlardı. Annabel altını çizmişti: iki kez olduğunda rastlantı olabilir ama üç kez olursa bu bir ipucudur.

- Bak dedi gerçeği açıklıyormuş gibi Peytonlar şurada oturuyor Morganlar burada bize doğru bilgi verildiğini üç ailenin de aynı katilin kurbanı olduğunu varsayarsak Rosamundlar da burada.

Her üç ailenin yerini planın üzerinde kırmızı keçeli bir kalemle nokta koyarak işaretledi.

- Her birinin yakınında ne bulunuyor peki?

Keçeli kalemını üzerinde Lloyd Ticaret Merkezi yazan büyük bir dikdörtgene götürdü.

Annabel kaşlarını çattı bu ad ona bir şey ifade ediyordu ama bunu tam olarak çıkaramıyordu. Larry onun önüne bir belge sürdü. İşaret-parmağını özellikle bir satırın altına götürdü.

... zanlı Trevor Hamilton kentin kuzeydoğusunda bulunan Lloyd Ticaret Merkezinde bir anahtarcıda çalışıyor.

Annabel başını ellerinin arasına aldı.

- Haydaa! Dur bir dakika anlamıyorum. Trevor komada öyleyse...

- Biliyorum diye sözünü kesti Salhindro. Bununla birlikte katilin Peytonlarda bıraktığı iz bizi doğrudan Mark Subertona götürüyordu ki bu

bizimle dalga geçmek için bırakılmış sahte bir izdi. Durum böyle olunca katilin Subertonu tanınması onun bizim arşivlerimizde fişlenmiş olduğunu bilmesi gerekiyordu. Ve bu bağlantı Trevor Hamilton yani Subertonun çalışma arkadaşlarından biri. Kurbanların boğazında bulunan Hamiltonın spermi. Üstelik Hamilton kurbanların her bilinin çevresinde dolanıp duruyor ve onun en küçük bir boğuşma izi bırakmaksızın onların evlerine girip çıktığını biliyoruz. Cebinde anahtar varmış gibi.

Annabel oturduğu yerde kendini geriye verdi. Dublörleri var dedi sonuçta. Kahretsin o kaçığın kurbanlarının dublörü var dükkana gelip anahtar yaptırıyorlar o da bunlardan kendisine de bir tane kopyalıyor... Evet Trevor Hamilton...

- Onun adını zanlılar listesinden silebilirsin dedi kapının eşiğinden gelen bir ses.

Müfettiş Tom Altings elindeki kağıdı salladı.

- Biraz önce doğrulandı. 12 haziranı 13 hazirana bağlayan gece

Lindsey Morgan kaçırıldığında Hamilton geceyi ırmak kıyısındaki bir gece kulübünde geçirdi. Birçok tanışım var arkadaşları ve onu uzak tan tanıyanlar onun gece boyunca yanlarında olduğuna kesinlikle ta nıklık ediyorlar. Onun biraz özel bir tip olduğunu söylediler bana ve anlaşıldığına göre kimsenin farkına varmadığı silik bir adam değil.

Üzerine kat kat giysi giymiymiş çok terliymiş ve hiç dans etmezmiş dostlarının dışında yanına kimseyi yaklaştırmamak için bir kö

şeye çekilmiş. Sabah erkenden bitkin durumda üzerini değiştirme den işinin başına dönmüş. Patronu Trevorın perşembe günü ortalıkta sersem sersem dolaştığını söylüyor. Lindsey Morganı kaçırmış aym zamanda da Carol Peytonun cesedini ertesi gün bulsunlar diye orma na götürmüş olamaz: o gece bir gece kulübündeydi...

Annabel kollarını göğsünde kavuşturdu. Trevorın bir suç ortağı vardı kırk sekiz saatten bu yana olup bitenler göz önüne alındığında bu bir gerçek olarak ortaya çıkıyordu. Ama bu durumda Trevor bir anda ikinci planda kalıyordu.

- Oysa perşembe sabahı gelen mesajı onun bıraktığından neredeyse

eminiz dedi Salhindro şaşkınlık içinde cesedin ormanın neresinde bulunduğunu bize tarif etti.

- O olduğu kesin diye doğruladı Alsting. Mesajın otogardaki bir telefon kulübesinden verildiğini biliyoruz çünkü tanıklarımız Trevorın gece kulübünden çıktığında otobüs saatlerini almak için otogara uğramak

istediğini söylediğini bildirdiler. Gerekçe olarak da acele Saleme gitmesi gerektiğini söylemiş. Bu durumdan da o bildik telefon mesajını göndermek için yararlanmış.

Alsting içeri girdi ve henüz basılmış raporunu Salhindronun masasının üzerine koydu. Salhindro Annabele baktı.

- Trevor Hamiltonın dostları olduğunu geceyi de dans etmeden geçirdiğini bilmiyordum diye karşılık verdi Larry.

- Görünüşe bakılırsa çok yakın dostları değil diye altını çizdi Alsting.

Dört kişymişler dans kulübünde rastladığı dört tip.

- Dans kulübü mü? diye bağırdı Annabel.

- Evet Hamilton beş aydan beri dans dersleri alıyormuş. Bana onun çok içine kapalı biri olduğunu öyle ki onu ötekilerle kaynaştırmak için beş gün uğraştıklarını söylediler. Dans arkadaşlarına göre kimseyle görüşmüyormuş onlar onun tek arkadaşymış. Bu yüzden geceleri onlarla birlikte çıkması için ona sürekli baskı yapıyorlarmış. Son günlerde onların önerisini zaman zaman kabul ediyormuş görüldüğüne göre ininden yavaş yavaş çıkıyormuş.

Annabel Trevorı bir gece kulübünde düşünmeye çalıştı. Kuytu bir köşede bir koltuğa gömülüp birkaç içki içiyor geceyi çevresindekileri gözlemleyerek geçiriyor olmalıydı. Salhindroya döndü.

- Bu durum senin yaptığın keşif konusunda bir şeyi değiştirmiyor dedi biraz düşündükten sonra. Trevor Hamiltonın bu olayda ikinci bir rolü olup olmaması kurbanların seçiminin onun tarafından yapıldığı gerçeğini değiştirmez.

Onun sözü nereye getirmek istediğini anlayan Larry ayağa kalktı.

- Belki de bundan yararlanıp katilin üzerine daha kısa yoldan gidile bilir diye sözünü tamamladı.

Tom Alsting onların koridorun ucunda kaybolduğunu gördü olup bitenden bir şey anlamıyordu.

Annabel ve Salhindro Ticaret Merkezinin ana galerilerinden birinde kalabalığın arasında zikzaklar çizerek ilerliyordu.

Bu olası müşteri kalabalığının arasında bulunmak Annabelin ürpermesine neden oldu. Önceki kışı yeniden düşündü Calibanı onun tüketme hırsını cinayet hırsını birer şekerleme dükkanı olarak gördüğü süpermarketlerdeki o horozşekerlerine olan düşkünlüğünü. O olay Annabeli özel olarak etkilemişti. Bunu kimseye itiraf etmiyordu ama kimi zaman karabasanlar görüyor kan ter içinde uyanıyor ve haykırmak istiyor haykırma gereğini duyuyordu içini korku sarmış olarak. Ona dayanabilirliğin sınırına varmış insanın artık var olmadığı dipsiz uçurumların kenarında duruyormuş gibi geliyordu.

Bir başka polisle birlikte yürümek ona Jack Thayerle ortak çalışmasını anımsatıyordu. Onu mezarlıkta düzenli olarak ziyaret ediyor haftayı nasıl geçirdiğini küçük mutluluklarını ve o andaki tedirginliklerini anlatıyordu. Burada birdenbire kendi evinden binlerce kilometre uzakta kendini olması gerektiği gibi gördü: yalnız bir kadın neredeyse görenek-çi yaşlılığa doğru yol alan. Abartma... Genç bir kadınsın sen... Büyük balık onu yavaş yavaş yutuyordu işiyle birlikte korkularından kurtulmak için kendini zombileştiriyordu.

Bu oyunu oynama özellikle şimdi. Bunalımdasın hepsi bu! Her şeyi olduğundan daha karanlık görmekten kurtulamıyorsun!

Gerçekten öyle miydi? Bunda biraz olsun ileri görüşlülük yok muydu? Salhindro ona parmağıyla bir dükkanı gösterdi aradıkları dükkanı. Annabel kafasındaki o kötü hayali kovmak için gözlerini birçok kez kırptırdı ve o ana odaklandı.

Tezgahın arkasında bir adam duruyordu otuz yaşlarında. Şaşırtıcı berraklıkta mavi gözleri vardı. Boynunda pek göze batmayan bir yara izi vardı.

- Merhaba size nasıl yardımcı olabilirim? diye sordu sevimli bir ha vayla.

Polis üniforması taşıyan Salhindroya bir an göz attı ama takılıp kalmadı.

- Bir soruşturma için bilgiye ihtiyacımız var diye açıkladı Salhindro.

- Ya ikiniz de polissiniz demek.

Tezgahtar Annabeli süzdü bu kadar çekici bir kadının bu işlerle uğraşması onu çok şaşırtmıştı. Ona kompliman yapma arzusu bir anda buharlaştı.

- Patron siz misiniz? diye sordu Annabel.

- Hayır ayrılmayın size Bay Blueton çağırayım!

Dükkanın arka bölümünden sinekkaydı tıraşlı çok iyi giyimli ak saçlı ufak tefek bir adam çıktı.

Salhindro ve Annabel kendilerini tanıttılar.

- Trevorın başına gelenden sonra bana sorular soracaklarından kuşum yoktu. Meslektaşlarınız telefonda başımın etini yedi. Girin pe şimden gelin arka tarafta daha rahat konuşuruz.

İçi yanık ve yağ kokan arka bölüme geçtiler. Duvardaki çengellerde her boydan yüz kadar biçimlendirilmemiş anahtar asılıydı onların yanında da her türlü alet edevat vardı. Blueton tezgahların altından üç tabure çıkardı ve üzerinde yüzlerce saat çalışılmış olmaktan eskimiş bir masanın çevresine oturdular.

- Ee size bu kez ne tür bilgiler vermem gerekiyor? Daha önce mü fettişe bildiklerimin hepsini anlattım... ee adı Cooperdı sanırım.

Salhindro başını salladı Cooper ile Alsting Trevorın yaşamöyküsü-nü araştırıyordu.

- Şu adları tanıyor musunuz? diye sordu Annabel üzerinde katilin üç kurbanının adının bulunduğu listeyi ona uzatarak.

- Bu adlar bana bir şey ifade etmiyor dedi Blueton kağıdı dikkatle okuduktan sonra. Kim bunlar?

- Müşterilerinizden bazıları.

- Ya? Uh... Her hafta bir sürü insanı gördüğümü kolaylıkla düşünebilirsiniz ama onların çoğunu tanımam özellikle de Trevor gibi yardımcı olarak yanımda genç insanları çalıştırdığımdan bu yana. Ben bu semtteki tek anahtarcıyım dolayısıyla bir sürü insanı gördüğüm söylenebilir.

Salhindro ona sevimli bir gülümsemeyle baktı.

- Elbette dedi. Söyleyin bana Bay Blueton biri gelip ikinci bir anahtar yaptırmak üzere size başvurduğunda ona bir fiş ya da benzer bir şey doldurtuyor musunuz?

Blueton telaşlandı.

- Yani hayır pek değil o kadar çok insan görüyoruz ki bunun altından kalkamazdık. Analıları birkaç dakika içinde açıp ona teslim ediyoruz hepsi o kadar. Çoğu müşterimiz bize anahtarlıklarını bırakıp alışveriş yapmaya gidiyor dönüşte de kendi anahtarlarıyla birlikte yeni anahtarı alıp gidiyor.

- Bu işle ilgili bir defter tutuyor musunuz? diye sordu Annabel.

- Bir defter tutuyorum evet ama o defterde yalnızca alınan para ve tarih var.

- Size daha çok çekle mi yoksa kartla mı ödeme yapıyorlar?

- Eh evet her yerde olduğu gibi.

Annabel bir an Salhindroya baktı.

- Öyleyse dükkanınızda çek numaraları ile kredi kartlarının dökü münün olması gerekiyor.

Blueton doğruladı.

- İsterseniz size bir fotokopi verebilirim.

- Lütfen Bay Blueton dedi Larry teşekkür ederek.

Blueton yerinden kalkıp çelik bir dolabı açtı. İçinden bir karton muhafaza çıkarıp getirdi ve masanın üzerine koydu.

- Aslında mademki bu sizi ilgilendiriyor söyleyeyim Trevor imzalı nan her çekin fotokopisini alıyordu bunu banka bize parayı ödemedi önce çeki kaybedecek olursa kullanılmak üzere yaptığını söylüyordu.

Annabel kulaklarına inanamıyordu.

- O fotokopileri burada mı saklıyorsunuz?

- Ah evet. Durun göstereyim.

Gömleğinin cebinden gözlüğünü çıkardı ve önündeki birkaç kağıdı okudu.

- Onu artık burada göremeyeceğime çok üzülüyorum Trevorı. Bu işlerin altından çok iyi kalkıyordu biliyor musunuz? Yani... Düşününce insana tuhaf geliyor... Trevorın cinayet zanlısı olması.

Dolabındaki öteki dosyalara bakmak için ayağa kalktı.

- Ben yanımda yalnızca sorunlu çocukları çalıştırırım diye sürdürdü.

Şu anda burada çalışan Peter gibi ya da daha önce çalışan Mark gibi.

Mark Suberton diye tamamladı Annabel içinden. Polislerin kendisinin ne isterse onu yapabileceğini çok iyi anlamaları için onları hazırladığı tuzağa çeken eski anahtarcı.

Blueton bir yandan arıyor öte yandan da monoloğunu sürdürüyordu.

- Trevor asosyal bir çocuktu hapisneden değil akıl hastanesinden çıkmıştı hastaneye tehlikeli bir hasta olduğu için girmemişti sa de cece biraz şaşkın biriydi...

Larry aklının bir köşesine onun hastanede kaldığı süreyi de araştırmaları gerektiğini yazdı Cooper ile Alstingin bunun üstüne düşmeleri gerekir diye düşündü.

- Hah tamam buldum! diye bağırdı Blueton.

Masanın üzerine içinde kötü fotokopiler bulunan plastik bir torbayı attı.. Salhindro poşeti açıp masanın üzerine bir sürü belge yaydı.

- Burada yalnızca mayıs ve haziran aylarına ait belgeler var diye uyardı dükkan sahibi zaman zaman bir kısmını çöpe atıyorum yoksa başa çıkılmaz.

Annabel ile Salhindro on dakika boyunca üzerindeki adları tek tek kontrol ederek çekleri incelediler.

Yüzden fazla çek vardı. Annabel birden yumruğunu masanın üzerine indirdi.

- Bir tane buldum! Bay ve Bayan. Rosamund. 5 haziran tarihli.

Salhindro çeki alıp başını salladı.

- Tamam böyle yapıyordu işte. Ötekiler burada değil onları büyük bir olasılıkla bir süre önce mimledi nisan ayında ve sonra çöpe attı.

Bay Blueton telefonunuzu kullanmamıza izin verir misiniz?

Sonraki iki saati diğer çeklerin üzerindeki adları araştırmalarını merkezden sürdüren Alstinge okumakla geçirdiler.

Bu adlar arasında yeni evlenmiş kimseler olup olmadığını araştıracaklardı. Varsa bunlar büyük bir olasılıkla katilin kurban listesinde yer alıyordu. Annabel sabırsızlıktan çatlıyordu. Ona yaklaşıyorlardı. Artık çok yakındaydı. Şansları biraz daha yaver giderse yakında onun vahşi hayvan soluğunu duymaya başlayacaklardı. Ve bütün bilmeceler çözülecekti. Bu örümcekkatilin sırrı ortaya çıkacaktı.

Korkunç sırrı.

54

Brolin evin önünde bekliyordu.

Meatsin şaşkın bir yüzle dışarı çıktığını gördü. Lloyd Meats ona Craig ile ekibinin mutfakta kınlanmış bir bardaktan başka bir şey bulamadıklarını açıkladı ki bu olası bir boğuşmanın kısa bir kavganın işaretiydi. Katil arkasında izler bırakmış olsa bile su bunları tamamen temizlemişti.

- Josh bu tipin bir örümcek olduğuna sonunda gerçekten inanaca ğım dedi Meats kızgın bir ifadeyle.

Dönüp dolaşıp oraya vardıkları doğruydı: örümceklere. Brolin bu sırrı ortaya çıkarabilirse katil hakkında yeterince bilgi edineceğini ve onun psikolojik bir portresini çıkarabileceğini duyumsuyordu ki bu onun tutuklanmasına doğru atılmış ilk adım olacaktı. Bu en azından onun bazı zanlılar üzerinde ötekilerden daha fazla odaklanabilmesini sağlayacaktı.

- Çevre soruşturması yapılıyor diye sürdürdü Meats. Belki bir ipucu bulabiliriz. Dianne Rosamundun bir kadın dostundan. Bu dostu Diannein kendisine son zamanlarda komşusundan çok söz ettiğini onun herkesten bir şeyler sakladığından kuşkulandığını söylüyor. O komşu

yu sorguya çekeceğiz Jimmy Beahm adında biri. Göreceğiz bakalım.

Zayıf bir olasılık ama elimizde şu anda başka bir şey yok.

Brolin gerindi ve sırtının kütürdediğini duydu.

- Ben kente döneceğim dedi. Bu örümcek olayını hiçbir şekilde çözemiyoruz ne olduğunu anlamak istiyorum.

- Ne yapacaksın?

- Kente döneceğim ve pazartesi sabahı Annabelle kısa bir süre görüştüğümüz Debbie Leigh adında birini yeniden göreceğim örümcek ve yılan satılan özel bir dükkan işletiyor.

- Yeni bir gelişme olursa sana haber veririm.

Meats merkeze dönmekte olan bir adamını yakalayıp Brolini istediği yere bırakmasını söyledi.

Meats yalnız kaldığında ellerini kalçasına dayayıp birkaç adım geri çekildi ve eve baktı. Güzel bir evdi.

Sakin bir semtte sakın hatta sevimli insanlar arasında.

Burada yaşamak güzel olmalıydı.

Dün akşama kadar.

Brolin Böcek Dünyası tabelalı dükkanın kapısını itti içerisi nemliydi.

Kızıl saçlı genç bir kadın Debbie Leigh cam bir kafesin önünde eğilmiş onu temizlemeye uğraşıyordu.

Başını kaldırmadan önce Brolin onun ensesini ve geniş yakasının altından görünen örümcek dövmesini hayranlıkla izlemeye fırsat bulabildi.

Kadın Brolinin kendini tanıtmaya fırsat vermedi onu hemen tanıdı neşeli şekilde bağırarak karşıladı: Ah! Özel dedektif! Brolin ona bir bakıma sorunun çevresinde döndüğünü soruşturmayı yeniden başlatabilecek ayrıntıyı aradığını anlattı.

Debbie Leigh işbirliği yapmaya pek hevesli göründü ve daha önce söylediklerini yineledi. Ona göre aradıkları adam bir yetiştiriciydi yani konuyu çok iyi bilen biriydi: menavodi karadullarını Madagaskardan getirtebiliyor ve aşın sıcaklığın o tür örümceklerin zehrini çok artırdığını dişilerinin saldırganlığında patlamaya yol açtığını da biliyordu.

Brolinin çok üstelemesine karşılık Debbie ona bu bilginin ötesinde hiçbir yardımda bulunmadı. Olayı açacak kapıyı üzerinde ilerlenebilecek izi bulmayı bir türlü başaramıyordu. Bu kusursuz bir katilin işi miydi?

Yakalanamaz türden bir katilin?

Genç kadına teşekkür etti o da ona sevimli bir gülümsemeyle karşılık verdi. Oldukça güzel bir kadındı Brolin giyinişine ve düzgün bacaklarına bakarak onun spora düşkün biri olduğunu düşündü. Ayrıca çok sevdiği hayvancıklarına karşı aşın tutkuluydu öyle ki işi ensesine örümcek dövmesi yaptıracak kadar ileri götürmüştü. Aşıklarını uzun süre elinde tutamıyordu herhalde kısa süre sonra deli kaçık ya da olgunlaşmamış biri yerine koyup ondan ayrılıyorlardı ki insanlar bir şeye gerçekten tutkun olanlara çoğu kez bu sıfatları yakıştırırlardı. Brolin daha birkaç özel soru sorarak konuşmayı bitirdi. Debbie örümcekler konusunda özel bir eğitim görmemişti o alanda kendini kendi kendini yetiştirmiş biri olarak görüyordu. Dükkanını 2001 yazından önce açmıştı işleri de düzgün yürüyordu.

Brolin kendine bir küçük şişe su almak için sokakta durdu. Hava boğucuydu ter derisine yapışıyordu. Kent merkezindeki bazı yüksek binaların gölgesi yeterli değildi.

Açık olan tek şey bu gidişle bir yere varamayacağıydı. Katilin kişiliği konusunda bile elinde hiçbir ipucu yoktu. Kendini hiç bu kadar güçsüz hissetmemişti. Peki ona kim yardımcı olabilirdi? Nelson Henry mi?

Hayır o bu konuda bütün bildiklerini ona söyle...

Brolin durdu. Elini bir hayaleti yakalayacakmış gibi açtı.

Kafası Connienin mesajını unutacak kadar mı karışmıştı? Bu sabahtan beri örümceklerle bilgi toplamayla işinin bitmediğini duyumsuyor eksikliğini duyduğu şeyin ne olduğunu bir türlü çıkaramıyordu.

Saldırıya uğramadan önce NeoSetadaki Laboratuvar teknisyeninin yolladığı mesaj ona o kızcağızın kendisine söyleyebileceği şeyler- oldu ğunu gösteriyordu. Sesinde kaygı ve huzursuzluk vardı. NeoSetadaki lerden korkuyor olabilirdi.

Brolin cep telefonunu çıkardı Connie dEilsin ona gönderdiği mesajı telefon numarasıyla birlikte buldu. İkinci çalışta telefon açıldı.

- Connie dEils sizi dinliyorum.

Kendinden emin olmayan çok çekingen bir sesle konuşuyordu.

- Merhaba ben Joshua Brolin.

- Ha merhaba. Ben ee... saldırıya uğradığınızı haberlerden öğrendim korkunç bir şey. Sanırım daha iyi...

- Çok iyiyim medya her zaman abartır. Sizi bana gönderdiğiniz mesaj için arıyorum bana verebileceğiniz bilgiler varmış gibi geldi bana.

- Ee... evet belki görüşebiliriz...

Brolin böyle bir şeye cesaret etmenin ona insanüstü bir çabaya mal olduğu izlenimine kapıldı.

Birbirlerine öğle yemeği için randevu verdiler ve 22. Caddedeki küçük bir lokantada buluştular.

O içeri girdiğinde Brolin masaya oturmuştu. Yirmi kilo fazlasını örtmek için bol giysilere bürünmüş olan kadın Broline gergin bir gülümsemeyle selam verdi. Oldukça beceriksiz davranıyor kimseye dokun-mamaya gayret ediyor dirseğiyle ya da çantasıyla birine değdiğinde de fısıltı halinde özür sözcükleri geveliyordu.

Sakarhğıyla ve hakim olamadığı fiziğiyle özel dedektifi beklediğinden daha çabuk hayal kırıklığına uğrattı.

- Üzgünüm geç kaldım diye söze başladı.

Brolin onu karşısına oturmaya davet etti.

Zevksiz görünmekten korkuyormuş gibi onun da herkes gibi kendisine

baktığını vurgulamak istercesine aşırı makyaj yapıyordu. Brolin bu kez onun Orta Batının kaybolmuş bir çiftliğinde büyüdüğü ve kendini kırsal alanda büyümüş bir kız gibi değil de bir kadın gibi göstermek için elinden gelen çabayı gösterdiği izlenimini ilk defa olduğundan daha güçlü olarak aldı. Bununla birlikte sonuç onun ümit ettiğinin tersineydi.

Yüzünden belirli bir zevksizlik akıyordu yaptığı makyaj bu izlenimi azaltacağına tersine daha da belirgin kılıyordu.

Brolin önce sıradan şeylerden söz ederek onu rahatlatmaya çalıştı. Sonra onları oraya getiren konuya geçti:

- Mesajınızı yanlış anlamadıysam bana örümcek yetiştiriciliğinden söz etmek istiyordunuz değil mi?

Başını sertçe salladı.

- Evet evet. Önceki gün NeoSetanın proje şefi Gloriayla konuşur ken onun size yeterli miktarda örümcek ipeği üretebilmeye yönelik bir çalışma bulunmadığını söylediğini duydum.

Kendini heyecana kapırdığından çok hızlı konuşuyordu. Birden kontrolünü kaybettiğinin farkına vardı sandalyesinden kalkıp yeniden yerleşti ve daha ağır konuşmaya başladı:

- Aslında bu doğru değil. Daha önce örümcek ipeği üretme girişi minde bulunuldu. Bu deneme yüzyılın başında Madagaskarda gerçek leştirildi. Ben bu konuyla öğrenimim sırasında incelemeler yaparken ilgilendim.

Tam da katilin kullandığı karadulların menavodilerin geldiği yer diye düşündü Brolin.

- O ipek üreticileri büyük Nephila kolonileri kurmuşlardı ki bu çok sağlam boyları yirmi santimetreyi bulduğu düşünülürse oldukça büyük ve çok ipek üreten bir örümcek türüdür. Oldukça özgün bir tür olan bu örümcekler bir türdeşinin yakınında kaygı duymadan yaşayabilen ender sekizbacaklılardır. Böyle olmakla birlikte onlar yine de aynı ağ üzerine koymamak gerekir birbirlerine göz yumabilirler ama birbirlerine çok yakın olsalar da her biri kendi ağının üzerinde olmak koşuluyla... Dolayısıyla yetiştiriciler Nephila ağaçlarına dadan-mışlardı ipek hasadı yapmak için her gün onların yanına geliyorlardı. Elde edilen iplik küçük bir buhar makinesi aracılığıyla bobinlere sarılıyordu üretimin tümü göz önüne alınırsa bir günde 25 000 metre ipek ipliği elde edebiliyorlardı.

- Anlamıyorum bu kadar verimli bir hasat söz konusu ise uzun ve pahalı genetik araştırmalar yapmak yerine aynı şeyi bugün neden yapmıyorlar? diye sordu Brolin.

- Çünkü söz konusu işletme hektarlarca araziye yayılıyordu ve örümcek ipliği o kadar incedir ki kullanılabilir hale getirmek için birkaç kilometresini bir araya getirmek gerekir. Bu işletme küçük ölçekte çok iyi çalışıyordu ama maliyeti çok yüksekti onu bir sanayi haline getirmeye olanak yoktu. Bunu yapabilmek için adanın tamamını Nephi-layla kaplamak gerekirdi... Ayrıca yapılan üretim bakım ve işletme maliyetini karşılayamayacak kadar düşüktü. Örümcek yetiştiriciliğinin sorunu işte bu yapılabilir ama verimli olamaz. Bu girişim bu yüzden unutulup gitti.

- Peki dedi Brolin ama diyelim ki benim amacım para kazanmak değil büyük miktarda örümcek ipliği üretebilmek için yeterince harcama yapmayı göze alıyorum masraf ne olursa olsun bu durumda ben kendi üretimimi gerçekleştirebilir miyim?

- Evet elbette. Örümcekler hakkında bilgi sahibi olmanız gerekir elbette yapabilirsiniz. Buna karşılık o işi burada Portlandda yapmaya kalkarsanız bu özel gayret gerektirir. Öncelikle iklim yüzünden açık havada Naphila yetiştiremezsiniz. Dolayısıyla bir tür sera yapmanız dev bir cam kafes inşa etmeniz gerekir.

- Bir bodrum olabilir mi?

- Evet her tarafı kapalı bir bodrum hatta evinizin bir odası. Sıcaklığı ve nemi kontrol etmek belirli bir nem oranını korumak gerekir. Bundan başka içinde böcek yetiştirecek bir başka mekan gerekir hamamböceği ya da meyve sineği Nephila bunlarla beslenir. Bütün bunlar gerçek bir bilgi ve büyük bir para gerektirir insanı batıran bir tutkudur bu!

- Ama yapılabilir bir şey...

Brolin örümcek-katil gizemi hakkında ilk kez bir çözümün belirdiğini görüyordu. Aslında örümcek ipeği bilmececi kıskançlıkla saklanan bir sır değildi gerçekte çok basitti bu onu şaşırttı.

- Söyleyin Bayan dEils Madagaskarda uygulanmış olan bu üre tim yaygın olarak bilinen bir şey mi? Örümceksever çevrede demek istiyorum.

Kadın omuzlarını kaldırdı.

- Sanmıyorum hayır. O üretim bir ya da iki yıl sürdü ve bundan yüz yıl önce. Bu deneyimi artık kimsenin anımsadığını sanmıyorum...

- Dolayısıyla üstleriniz olan Gloria Helskey ile Dr. Haggarthm orada çalışmalarına karşılık bu anekdotu bilmemeleri doğal...

Connie dEils dudaklarını bükerek düşündü.

- Şey yani... diye geveledi. Madagaskardaki üretim öyküsünden ha berleri yoktur belki buna karşılık Nephilaların sağlabileceğini biliyorlar evet bunu biliyorlar çünkü biz Nephilaları laboratuvarında ince liyoruz beni onları beslerken gördüğünüz o iri örümcekleri anımsayın.

Ama bütün bunlardan söz etmekten hoşlanmıyorlar fikirlerini başkala rı çalacak diye dehşet içindeler ve ne kadar az açıklama yaparlarsa o kadar rahat ediyorlar.

Brolin kuşkuluydu. Gloria Helskey ve Haggarth ipek üretimi için örümcek yetiştiriciliği yapmaya olanak bulunmadığını söyleyerek işi kestirip atmışlardı. Ya da ikisi de son derece paranoyaktı ve bu da olmayacak bir şey değildi. Yaptıkları çalışmaları askeri bir sır gibi gizliyorlardı... Askeri.

Brolinin aklına bir anda ormandaki askeri üs geldi. Açıklığın yanında tüm bu olayları başladığı yerde bulunan üs.

Düşün katil başlangıç noktası olarak orayı seçtiyse bu bir rastlantı olamaz!

Bütün bunları biliyordu bunu daha önce düşünmüştü. Orman açıklığı tek başına bir şey ifade etmiyordu orası bu açıdan bir önem taşımayan bitki örtüsünün bir bölümüydü. Ona başka bir boyut kazandıran özellik terk edilmiş askeri üssün yakınında bulunmasıydı. Önemli olan askeri üstü

Brolin bundan emindi. En gizli tutulan üslerden biri.

Peki bu üssün katille ve örümceklerle nasıl bir bağlantısı olabilirdi? Özel dedektifin zihninde bir düşünce filizlendi.

- Size biraz nazik bir soru sorabilir miyim? dedi.

Connie dEils huzursuzlandı. Suratında bu kadar fondöten olmasaydı yüzünün kızardığı görülebilirdi diye düşündü dedektif.

- Kentin batısında ormanların içinde kaybolmuş bir askeri üs var.

Birkaç yıldan beri terk edilmiş durumda. Bu konuda kulağınıza bir şey çalınıp çalınmadığını merak ediyordum!

Brolinin karşısındaki insanın yüzünde gördüğü bu kez hoş bir tedirginlik değildi. Gerçekten zor durumda kalmıştı. Ona biraz çıkışmaya karar verdi:

- Ne yani? Benim anlattıklarımı siz zaten biliyordunuz öyle mi? Connie yutkunmakta zorlandı parmağıyla tabağını itiyordu.

- Eh... evet bunu daha önce duymuştum.

- Hangi nedenle? Connie derin bir soluk aldı.

- Çünkü ordu orada deneyler yapıyordu.

- Örümcekler üzerinde mi? diye sürdürdü Brolin.

Nelson Henry ona ordunun örümcek ipeğiyle ilgilendiğini söylemişti.

- Doğrudan örümcekler üzerinde değil onların salgıladıkları ipek üzerinde diye düzeltti Connie. Çok büyük ölçekte ipek elde etmenin olanaklarını araştırdılar ne var ki bu maliyeti çok yüksek bir şeydi araştırmaları durdurdular.

- NeoSetayı mali açıdan kısmen bunun için destekliyorlar... Siz bütün bunları nereden biliyorsunuz?

Brolin onun karadulların bulunduğu açıklığın yakınındaki üste çalışmış olmasından kuşkulaniyordu.

Ordunun çalıştırdığı bilimadamları-nın belirli özellikleri olması gerekmiyordu ama bu insanların sağlam karakterli olmasına da dikkat ediliyordu herhalde.

Connienin ses tonunda bir şeyleri itiraf ediyormuş havası vardı:

- NeoSeta personelinin bir bölümü birkaç yıl önce o üste çalışıyordu

Profesör Haggarth ile Gloria Helskey de o ekiptendir daha başkaları da var ama ben hepsini tanımıyorum. NeoSeta onlara bu yüzden iş verdi.

Brolin başını salladı. Her firmada olduğu gibi küçük sırlar burada da kısa sürede kulaktan kulağa aktarılıyordu. Uzmanlıkları yüzünden burada çalıştıklarına kuşku bulunmayan Haggarth ile Helskey ordu mensubu olmadığından çenelerini gerektiği gibi tutamamışlardı. İyi düşünüldüğünde NeoSetadaki laboratuvar çalışanlarının çoğunun eskiden üste çalışmış olmaları gerekiyordu. Firma yerleşmek için neden Portlandı seçmişti acaba? Çünkü burada yetişmiş bir bilim kadrosu vardı. NeoSeta kurulur kurulmaz zaman yitirilmesini engellemek için ordu onlara bazı bilgileri aktarmıştı. Evet her şey yerli yerine oturuyordu Brolin doğru düşünüyordu.

- NeoSeta personelinin içinde eskiden üste çalışmış olanların sayıca fazla olduğunu düşünüyorum.

Connie doğruladı.

Bu bir devlet sırrı değildi ya da artık değildi onlardan daha önce çalıştıkları yer konusunda biraz ağzı sıkı davranmalarını istiyorlardı hepsi buydu.

Connie karşısında başını omuzlarının arasına gömmüş dedektifin tepkilerini belirli bir sevinçle gözlüyordu.

Brolin ona acıdı. Bir anda onun neden orada olduğunu yalnızca yan masada bir tabağın içindeki pasta karşısında takındığı tutumu gözleyerek anlıyordu. Connienin gözü birçok kez o tatlıya takılmış aynısından ısmarlamamak için kendiyile mücadele ederek yutkunmuştu. Yaşamının özeti olasılıkla buydu: kentlilere zorlukla uyum sağlamak çevresindeki insanların arasına karışmak için kendiyile sürekli mücadele etmek.

Güzel

olmak için makyaj yapmak zayıflamaya düzgün giyinmeye çalışmak tüm ötekiler gibi her şeyin içinde olmak. Bu bir sürü özelliğe Connie sahip değildi. Ve yaşammda Brolinin ortaya çıkması kapısının o zamana kadar yaşamadığı şeylere biraz heyecana aralanmasını hüznü varlığının yeniliğe açılmasını sağlamıştı. Bu acı ve acımasız bir gözlemde ama Brolin o anda bu görüşünün doğru olduğunu düşünüyordu.

Dedektif başını arkasındaki duvara yasladı. Lokantanın önünden geçen arabaları insanları izliyordu.

Katil ordunun o üssünde çalışmıştı. Örümcekler hakkındaki bilgisini orada edinmiş ya da derinleştirmişti.

NeoSetanın bir çalışanı olma olasılığı da yüksekti.

Hayır çok ileri gidiyorsun! Bu konuda bir şey bilmiyorsun ve kesin bir çıkarım yapılmadığı sürece her varsayımın gerçeğe giden yolun üzerinde fazladan bir engel oluşturur bunu biliyorsun.

Katilin düşünce tarzını çözümlemeli onun ne olduğunu ortaya koymalıydı. Yarım saniye kadar tüm yanıtların avucunun içinde olduğu onları neredeyse bir araya toplayabileceği duygusuna kapıldı. Ne var ki yoksunluk duygusu da o ölçüde büyük oldu. Her şeyi neredeyse çözüyordu. Her şeyi birbirine bağlamak için küçük bir kıvılcım gerekiyordu.

Yalnızca bir ayrıntı.

55

Akşama doğru Portlandın üzerindeki atmosfer elektriklendi.

Hava ağırdı gökyüzü griye dönmüş gün ışığını gümüş ışımlar halinde yansıtıyordu.

Bulutlardan iç karartıcı gümbürtüler inip kentin yapılarının arasında çınliyordu. Fırtına gücünü gururla artırırken öfke sütunları artıyor ve birden Zeus onuruna dikilmiş bir tapınağa dönüşen Portland bölgesinin kubbelerinin arasına demir atıyordu. Manzara göz aldatici bir çatıyla kaplanmış titreyen ışık sütunlarının taşıdığı gökyüzünde çalınan köslerin altında yaşam halisinin titreşip durduğu bir yapıya dönüşüyordu.

Annabel yaptığı bu lirizm denemesine gülümsedi. Acemice olduğundan kuşkulanıyordu ama bu şair dedektif Jack Thayerin düşüncesini iyi kötü özetliyordu. Her halükarda bu onun hakkını teslim edebilecek bir betimleme değildi! Yine de içinden geçirdiği bu kısa süreli tiradı fırtınaları çok seven özellikle de onları kendine özgü deyişlerle anlatan Jackin anısına adadı. O fırtınaları yapabildiğince mitolojiye ya da edebiyata özgü ifadelerle betimlerdi.

Yağmaya başlayan yağmur giderek şiddetini artırıp fırtınayı körüklemişti kısa süre sonra sokağın karşı tarafı artık seçilemiyordu.

Brolin o anda geldi sıırıslık olmuşt siyah saçları yağmurdan bir demet diken gibi dikilmişti. Mustange binip kapısını kapattı.

Annabel onu belli etmeden süzdü. Yüzünde inci taneleri gibi biriken damlalar mücevher gibi parlıyordu.

- Larry yok mu?

Annabel gerçeğe döndü çevresine bakındı dudaklarını ıslattı.

- Hım... Hayır akşamı yengesiyle birlikte geçirmek istiyordu kardeşinin cenazesi aile için ağır bir darbe oldu. Direksiyona geçmek ister misin?

- Hayır. Rıhtımdan git bu akşam sokaklar yoğun. Ee her şeyi anlat bakalım telefonda bana ona katile çok yakın olduğunuzu söyledin neymiş bu hikaye?

- Kurbanlarını nasıl seçtiğini saptadık.

Annabel şiddetli yağın yağmurda yolu seçebilmek için öne eğildi.

Brolinin bakışlarını üzerinde duyumsadı. Genç kadın gülünsemekten kendini alamadı.

- Şaşırdın değil mi? dedi şaka yollu. Kurbanları seçen Trevor ile miltandı. Kadın ya da erkek oldukça genç bir müşteri anahtar yaptır maya geldiğinde çekle ödeme gafletinde bulunursa Trevor o kişi hakkında bilgi edinmek için çekin fotokopisini alıyordu. Adı ele geçirdikten sonra herhalde belediyelere gidip bilgi alıyor ya da künye defterlerini karıştırıyordu. Amacı kısa süre önce evlenmiş çiftler bulmaktı. Böyle birine rastladığında iş evi araştırmaya alarm sistemi ya da köpek olup olmadığını anlamaya kalıyordu. Durum istediği gibi çıkarsa kurban saptanmış oluyordu.

- Güzel iş.

- Hepsi o kadar değil. Trevorın yedi haftadan beri çektiği fotokopilerin hepsini teker teker elden geçirdik. Bu durumda olan iki ad var. Taze evli iki çift. Trevor o adları bu işin arkasında gizlenen kişiye ve-rebildiyse bunlar sonraki kurbanlar olabilir.

Brolinin ağzından hayranlık belirten bir ısıklık çıktı. Bunun altında çok eğer vardı ama uzun süreden beri aldığı en iyi haberdi. Annabel raporunu tamamladı:

- Polisler durumu bu olası kurbanlara haber vermek ve sivil polisler tarafından sürekli koruma altına alınacaklarını bildirmek için onlarla temasa geçtiler. İki çift de bu oyunda yem rolünü oynamayı cesaretle kabul etti ve evleri şu anda bir polis ordusu tarafından gözetleniyor.

Katil eyleme geçerse hemen yakalanacak. İşin sakıncalı yanı şu ki bu durum soruşturmayı sürdürebilecek bir sürü polisi işinden alıkoyuyor. Yağmur vurmali çalgılardan oluşmuş bir orkestra ritmiyle ön camı dövüyordu.

- Ya sen? diye sordu Annabel. Bir şey var mı? Önce nereye gittiğimizi sorayım.

- Tanıdık birine. Olanakları sınırsız ölçüde geniş... birine. Portland Celladı soruşturmasını bundan üç yıl önce orada çözüme ulaştırmıştım.

-Ya!

Annabel üstelemedi. Bunu ona anımsatmanın iyi olmayacağını biliyordu. Beklentisinin tersine Brolin sözünü sürdürdü:

- 0 zamandan bu yana onu pek sık görmedim. İkimiz de üzerimizde sevdiğimiz kadının ardından yaşamayı sürdürmenin yükünü taşıyoruz. Annabel bir an parmakları kırık elini Brolinin elinin üzerine koydu.

Sonra motor tekledi Annabel vites değiştirdi.

Kapılar kendiliğinden açıldı ve Mustang ısrarla yağın bu yağmur altında gizemli bir hal alan bir koruluğun içinde yoluna devam etti. Brolin buralara çok seyrek gelmişti her gelişinde de manzara çok hoşuna gitmişti. Ona burayı anımsatan onu kendine çeken yağmur muydu ya dila bu mülkün tuhaf bir büyüğü mü vardı bunu bilemiyordu.

Yüzünde ezik bir gülümseme belirdi.

Bu düşünceler onu yormuş olacaktı.

Yol dönemeç yaptıktan sonra çamurlanmış bir açıklığı vardı.

Bu çamura batmış arazinin üzerinde karanlık kuleleriyle pencerele-riyle taş kemerleriyle ve fırtınada parlayan küçük çan kuleleriyle dev bir şato yükseliyordu.

-İşte Desaux topraklarına geldik diye mırıldandı Brolin.

- Kim yaşıyor burada? Kont Drakula mı? diye kıkır kıkır güldü An-nabel.

- Anthony Desaux. Fransız bir milyoner biraz eksantrik bir adam.

Muazzam kültürlüdür özellikle de ülkedeki en zengin özel kitaplığın sahibidir! Daha da özel olarak elinde eski elyazmaları vardır. Hatta birkaç tane de incunabula sahibidir.

- Ne demek incunabula?

- 1500 yılından önce yani matbaanın ilk dönemlerinde basılmış metinlere verilen ad.

Annabel çamurun içinde yüzen Gotik gemiye içinde o milyonerin yaşadığı fakirhaneye hayranlıkla bakıyordu. Paranın büyüleyici bir yanı vardı.

Belki de insana tanıdığı özgürlükler nedeniyledir diye düşündü.

- Anthony Desaux bu kadar parayı kazanabilmek için ne iş yapmış? diye sordu.

- Hiç sormadım servet sahibi bir aileden geldiğini ve bazıları tarım ürünleri alanında etkinlik gösteren birçok şirketin sahibi olduğunu biliyorum.

- Bir Fransız için ilginç... Ve özellikle de şaraplarla ilgileniyordur değil mi? diye şaka yaptı genç kadın.

Onun kitaplarında ne bulacağını ümit ediyorsun?

Brolin ona yan tarafa park etmesini işaret etti.

- Mumyalar hakkında bilgiler diye yanıtladı.

Annabel gözlerini ona dikti anlayamıyordu.

- İşte ev sahibimiz diye uyardı Brolin arabadan çıkarken. Anthony Desaux onları çok kocaman bir şemsiyeyle karşıladı üçü

birlikte şatonun giriş holüne kadar koştular.

Desaux başını Annabele doğru eğdi.

- Evime hoş geldiniz Matmazel.

Genç kadın şaşkınlığını bastırarak ona gülümsedi. Ellisinin bayağı üzerinde görünüyordu belki de altmış vardı ama göz alıcı bir inceliğe ve kibarlığa sahipti. Annabel onun bayağı çekici bir erkek olduğunu fark etti. Anthony Desaux dimdik duruyordu hatta mağrurdu hala güçlü olan göğsü gömleğini geriyordu. Çok spor yapıyor olmalıydı geniş omuzları bunu kanıtlıyordu.

Özenle arkaya yatırılmış ak saçları vardı yüzünün teni sürdüğü pa halı tıraş losyonuyla parlıyordu gülümsemesi de fildişi beyazlığındaki dişlerini ortaya çıkarıyordu.

Desaux Broline döndü.

- Uzun zaman oldu.

İki adam bir an birbirlerini süzdüler.

- Girin gelin diye onları içeri davet etti Desaux sonunda şemsiyesi ni duvara dayayarak. Çok ziyaretçim yok bu nedenle ev sahibi olarak size çok kötü davranırsam kusuruma bakmamanızı rica ediyorum!

Ellerini ovuşturdu.

- Bir şey içmek ister misiniz?

İki davetlisi olumsuz yanıt verdi.

Brolin onları çevreleyen yaşlı taş duvarları incelerken yutkundu. Aklına acı verici anılar geliyordu.

Anthony Desaux özel dedektifteki bu değişikliğin farkına vardı.

- Karar günü yaklaşıyor dedi milyoner yumuşak bir sesle. Onun idam edileceğine hiç kuşku yok.

Annabel Portland Celladından söz ettiklerini anladı. Brolinin tutukladığı o seri katilden. Ve onu mahveden adamdan.

Gök gürültüsü şatonun duvarlarının ardından hafiflemiş biçimde duyuldu. Birkaç saniye üçü de hareketsiz kaldı.

- Üç yıldır ağzından tek bir sözcük çıkmadığını söylüyorlar dedi so nunda Desaux onu ziyarete gittiğinizde sizden başka kimseye bir açıklama yapmayacağını söylemiş. Doğru mu?

Brolin yanıt verirken gözlerini başka yöne çevirdi:

- Bana da böyle söylemişti gerçekten.

Desaux merakına yenik düşüyordu.

- Basın bu görüşmeden çok iyi yararlandı dedi hatta gazetenin biri tutuklunun sözüm ona söylediği şu cümleyi baş sayfasına taşımıştı:

Bu son yıllarda neredeyse her yerde katiller yetiştirdim bunlar yakın da dünyamın başına çöreklenecek... Bu sözün doğru olup olmadığını kendi kendime sorup durmuşumdur. Bunu size gerçekten söyledi mi?

Desaux bu cümleyi okuya okuya gözünün ağtabakasının arkasına kazımış gibi ezbere söylemişti.

Brolin dev gibi salonun içinde metrelerce yürüdü. Parmaklarının ucuyla antika bir Fransız halısının ucunu okşadı. Ve o gün olup bitenlerin bir bölümünü anlatarak Annabeli büyük bir şaşkınlığa düşürdü:

- Bu sözler onundur. Sorumluluktan yoksun bir gardiyan duydukla rını sansasyon peşinde koşan gazetelerden birine sattı... Ne var ki bu kötü ruhlu bir adamın sapık hayalinden başka bir şey değildi.

Portland Celladı benim taktığım adıyla Dante yaşamı boyunca birçok ülkeyi dolaşmış. Küçük kentlerdeki yalnız marjinal ötekilere benzemeyen çocukları nasıl ağına düşürdüğünü bana anlattı. Şu melankolik çocukları.

Onlara yaklaşıp ırzına geçiyordu. Bunu fazla bir risk görmüyorsa birçok kez yapıyordu. Bu arada onlarla bol bol da konuşuyordu. Çoğu kez yüzünü bir maskın ardına saklayıp bir kamyonetin içinde onlara nutuk çekiyordu. Onları oraya ayna kullanarak çekiyordu. Dünyanın saçmalıklarından cinsellikten başkalarından nasıl daha güçlü olabileceklerinden ırzına geçilmiş olmanın korkunçluğundan ve insana verdiği utançtan öylelerinin asla eskisi gibi olamayacaklarından her zaman herkesten farklı olacaklarından söz ederek onların beynini yıkıyordu...

Bunları geçiyorum. Dante kurbanlarını uysal kırılğan ve yalnız çocukların arasından seçiyor böylelikle yaratacağı travmanın onları güçlü birer katile dönüştüreceğim ümit ediyordu. Seri katillerin uyguladığı şiddetin onların çocukluklarında uğradıkları travmalardan özellikle ırza geçmelerden ve derin bir yalnızlıktan kaynaklandığını bir yerlerde okumuştı. Onu hücrelerinde gördüğüm gün Dante bana yirmi yıl içinde kırk kadar çocuğun sürekli ırzına geçtiğini itiraf etti. Bana bunlardan yalnızca beşinin ya da altısının eyleme geçtiğini görürse babaların en mutlusu olacağını söyledi. Anthony Desaux istifini hiç bozmadı. Sosyal işlevinin kendisine zayıflık göstermeyi yasakladığı bir mermer ya da kaya kadar duyarsız bir insandı. - Anlattıkları doğru ya da insanları kışkırtmak için söylenmiş bir ya lan olsun umarın cehennem ateşinde yanar dedi zayıf bir sesle.

Brolin gözlerim şatonun efendisine kaldırdı. Biraz durdu sonra söze başladı:

- Size biraz önce telefonda söylediğim gibi zaman bizi sıkıştırıyor şayet...

- Elbette beni izleyin.

Şatonun içinde kütüphaneye kadar birlikte yürüdüler. Burası labirenti andıran ahşap raflarla kaplanmış muazzam büyük bir salondur. Salon eski Avrupayı anımsatan görünüşüyle taş duvarlarıyla ve tepesindeki geniş kemerleriyle büyük üniversitelerdeki mistik kütüphanelere benziyordu. Desaux girişe yakın bir yerde duran tek ayaklı masanın üzerinden bir uzaktan kumanda almaya gittiğinde adımları zemin üzerinde yankılandı. Kumandayı dip tarafa doğru tuttu ve rafların üzerinde birden onlarca lamba yandı. Altın rengi çubuk yuvalar üzerinde tozlar bir an kaçışan hayaletler gibi dans etti.

- Salonun ortasında bir orta masası ile üç iskemle var kahyam birazdan size sandviçler getirecek.

- Bizi malikanenize kabul ettiğiniz için size şimdiden teşekkür ediyorum dedi Brolin akşamınızı bize daha fazla yararlı olmak için harcamanıza gerek yok.

- Tam tersine diye karşılık verdi ev sahibi ben bu kitapları herkesten iyi tanırım size zaman kazandıracağım. Son kez buraya geldiğiniz de

sizin için hiçbir şey yapmadım burada yoktum ve sizin kaybettiği niz zaman birçok yaşama mal oldu. Ah size kendimi sorumlu hissediyorum oyunu oynamıyorum hiç çekinmeyin ne var ki ben bunu düşünmeye üç yıl boyunca uykusuz geçen yalnızlık dönemimde epeyce zaman buldum.

Brolin sonunda öneriyi tatlılıkla kabul etti.

- Bu durumda önce elinizde Mısırlılar nasıl mumya yaparlardı ko nusuyla ilgili kesin bilgi veren bütün kitapları tarayalım bizi ilgilendi ren işin pratik yanı.

Yaşlı adam ellerini ovuşturdu Annabele göz kırptı ve bu bilgi tapınağının derinliklerine daldı. Annabel. Broline yaklaştı.

- Şaşırtıcı... bir kişi diye fısıldadı. Eminim ki yaşına karşılık kadın koleksiyonu yapıyordur.

Brolinin yanıt vermediğini görünce konuyu değiştirdi:

- Neden mumya?

Brolin bu kez başını ona döndürdü.

- Sydney Folstom bana telefon etti. Raporunu biraz önce Meatse göndermişti ve durumu bana da bildirme inceliğini gösterdi. İki kurban üzerinde Carol Peyton ile Lindsey Morgan üzerinde çalıştı. Özellikle de onların iç organlarını bedenlerini açmadan boşaltmayı sağlayan yöntem üzerinde. Bedende kalan kan üzerinde yapılan toksikolojik incelemelerde tarçına rastlandı baharat kokusunun nedeni bu özellikle de bir sediryağı kireç ve soda karışımı bulundu. Bedenin içinde anüs ve vajina parçaları kalmıştı ki Dr. Folstom

bunların çok şişkin durumda olduğunu görmüş. Bu maddelerin bu iki delikten enjekte edildiğini düşünüyor bunun nedeninin çürümeyi hızlandırmak özellikle de iç organların sıvılaşmasını sağlayıp yine oradan dışarı almak olması gerekiyor. Ona göre bu lavmanlar düzenli olarak yapıldığı takdirde beden yirmi dört saat içinde en çok kırk sekiz saat içinde bütünüyle boşaltılabilir-miş. Bedenlerin hafif sarı ton alması da bununla açıklanabilirmiş.

- Günümüzde uygulanan bir yöntem mi bu?

- Onun bilebildiği kadarıyla hayır ne var ki bu yöntemin mumyalamayla ilgili olabileceğini düşünüyor. Çünkü beynin durumu için düşünülebilecek tek açıklama katilin eski Mısırlı tahnitçilerin yöntemlerini kullanmış

olması iki kurbanda da etmoit kemiğinin yokluğu ancak bununla açıklanabiliyor. Bu kemiği burundan içeri girerek kırmış dolayısıyla da onu içeri doğru itmiş burnun içine soktuğu bir kancayla beyni çekip almış. Oldukça ince bir işlem ama yapılamayacak kadar zor değil bunun ardından yapılması gereken kafatası içinde kalan parçalardan kurtulmak için suyla lavaj yapmak bu arada sıvının akabilmesi için başı dik olarak tutmak.

An n Abel yutkundu ve sinirli sinirli kolunu kaşdı. İğrençti. Katilin

Carol Peytonun tıraş edilmiş ve içi boşalmış başını elleriyle salladığını onun burun deliğinden pembe sular aktığını bir bölümünün ağzının için e girdiğini sonra yere döküldüğünü gözünün önünde canlandırıyor. Yapışkan maddelerden oluşmuş bir gölcüğün ortasında organ artıklarının biriktiğini düşünüyor.

Başını salladı.

- Bunu öğrendiğimize göre mumya kitaplarında bunun dışında bilgi olarak ne bulabiliriz ki? diye sordu kafasının içindeki dehşet verici görüntüleri silmeye çalışarak.

- Katilin üzerine attığımız ağır gözlerini olabildiğince küçültmeyi umabiliriz.

Sonra genç kadına kararlı gözlerle baktı.

Annabel soruşturmanın başlamasından bu yana onun ilk kez katilin bir adım önüne geçtiği izlenimini aldı.

Ona her şeyi söylemiyordu ama bir şeyler biliyordu. Brolin katilin düşünce tarzını yakalayabilmek için çok zaman harcamıştı.

Ne var ki FBI'nın eski kişilik çözümlemecisi sonunda bir çatlak bulmuştu. İç dünyasında.

Katille özdeşleşiyordu.

56

Anthony Desauxnun silueti kütüphanenin gölgeleri arasında karaltı halinde seçiliyordu loşluk yüz çizgilerini belirgin kılıyor yaşam dolu küçük gözlerini timsah gözü gibi yanan birkaç lambanın ışığını yansıtan cansız birer inci tanesine dönüştürüyordu.

Büyük salonun ortasına Annabel ile Brolinin bulunduğu yere gelip çalışma masasının üzerine bir sürü kitap koydu ki bunlardan bazılar büyük kitabını andırıyordu. İki araştırma arkadaşının burun delikleri deri ve toz kokusuyla doldu

- İşte size içinde mumyalamayla ilgili bilgiler bulunabilecek kitap lar dedi.

Sararmış sayfalar sessizce çevirdiler bir deftere zaman zaman notlar aldılar. Annabelin yaralı eli sancımaya başlıyordu elinin kaşınmasına yol açan o uğursuz atele lanetler savurarak iki kaşe yuttu.

Yarım saat kadar sonra Brolin Anthony Desauxya Vudu dininde kullanılan maddeler ya da bitkiler hakkında ya da deniz faunası özellikle de okyanuslardaki toksinler hakkında kitapları olup olmadığını sordu.

Desauxnun birden keyfi kaçtı çenesini ellerinin arasına aldı.

- Toksinler hakkında mı? Size bu konuda garanti veremem. Buna karşılık Vudu hakkında bir şeyler olması gerek.

Özel dedektife göz kırptı. Brolin bu duvarların arasında özel bir bölmede bu dünyanın tüm gizleri hakkında değer biçilemez yapıtlar bulunduğunu biliyordu. Ayak basmak istemediği bir bölmeydi orası. Orada onun başına üşüşecek birçok anı vardı Joshua oraya kazara girecek olursa

geçmişe ait birçok anının üzerine geleceğini onu boğacağını içindeki acıyı taşımasını zorlaştıracığını biliyordu.

Üç yıl sonra buraya gelmek tatlı bir çılgınlıktı. Anthony Desaux o olayda önemli bir rol oynamıştı dolaylı da olsa belirleyici bir rol. Brolin kalın ahşap raflann arasındaki loş geçitlere baktı.

Gözünün önünde bir varlığın çizgileri belirdi. Uzun boylu bir kadın genç uzun saçlı. Brolini davet eden kusursuz bir eğri.

Özel dedektif gözlerini kırıştırdı gözleri bir an önce olduğundan daha nemliydi.

O aşkla gerçeklen karşılaşması burada olmuştu. Bu yerlerde.

Tatlı bir çılgınlık...

Milyoner elini onun omzuna koydu.

Eli sıcak ve avutucuydu.

Bir şey söylemeksizin Joshuaya bakıyordu. Ruh dili yeterli oluyordu. Desaux belirsiz bir baş işareti yapıp ayağa kalktı. Gerekli kitapları aramak için adeti olduğu üzere dimdik yürüyerek uzaklaştı.

Brolin Annabele döndü.

Annabel okuyordu. Gözlerini hafifçe yukarı ona doğru kaldırması

Brolinin onun biraz önceki kısa sahneyi kaçırmadığını anlamasına yetti. Ve bu konuda hiçbir şey söylemeyecekti. Geçmişin kimi zaman yalnızca tatlardan oluştuğunu alınan bu tatların başkasıyla paylaşılmayacağını biliyordu.

Hele çekilen acıların.

Bir saat geçmişti.

Mumyalama işleminden önce bedenden beyin çıkarılma yöntemi üzerine kısa sürede birçok bilgi bulmuşlardı. Dr. Folstomun varsayımı doğru çıktı. Katil Mısırlıların kullandığı yöntemi uyguluyordu. Ulaştıkları her bilgi etmoit kemiğinin kırılıp kafatasının içine itilmesi daha sonra bir kancayla organa ulaşıp onun parça parça dışarı çıkarılması gereğine işaret ediyordu.

Örümcek-katilin kullandığı yöntem buydu.

Annabel ile Brolin araştırmalarını daha da ileri götürdü.

Hedefi on ikiden vuran genç kadın oldu. Bir kitabın üzerine parmaklarıyla vurdu.

- Tahnit sanatını açıklayan yazıları yalnızca iki Yunan tarihçisi yazmış: Herodotos ile Sicilyalı Diodoros dedi. Görünüşe göre bu konuyu işleyen hiçbir Mısır metni yok bu onların özenle gizlediği bir sırması.

Mumyalama Mısırdan para getiren bir sanattı ve bu alanda korkunç bir rekabet vardı dolayısıyla herkes kendi yöntemini gizliyordu. İki Yunan tarihçisine gelince Herodotosun anlattığı yöntemler bizim aradıklarımız değil o yöntemlerde göğüs kafesinin açılmasından söz ediliyor. Buna karşılık Diodoros şunu anlatıyor: Tahnitçiler ölünün karnını içine şırınga ettikleri sediryağıyla dolduruyordu. Bedenine bıçak vurmuyor iç organlarını çıkarmıyor yalnızca söz konusu yağ anüsten içeri şırınga ediyorlardı. Sonra birkaç gün boyunca bedeni mumyalıyorlardı şırınga edilen yağ bu süre içinde sıvılaşmış iç organlarla birlikte bedenden atılıyordu. Bu tam olarak bizim aradığımız bilgi.

- Şu farkla ki bizim katil fazla zaman yitirmek istemiyor bu yüzden de süreci çabuklaştırmak için karışma kireç ve soda ekliyor diye tamamladı Brolin.

- Şimdi ne olacak peki? diye sordu Annabel. Kullandığı yöntemleri bulduk ama bu bizi ona yaklaştırmıyor...

-Yanılıyorsun...

Brolin yüzünü Desauxya döndü. Desaux söylenenlerin hepsini din lemiş açıklamaları daha sonra sormak üzere söze girmemişti. Ve Brolin bu yüzden ona minnettardı. Desaux akıllı bir insandı basını izliyordu ve Joshua Brolin adının bir cinayetle ilgili soruşturma konusunda gazetelerde yer aldığından haberi olmalıydı. Polis onun bilgisine başvuruyordu. Ve milyoner ona karşılıksız yardımda bulunuyordu. Onun dürüst bir insan olduğunu düşündü özel dedektif. Başka koşullarda olsa yakın dost olunabilecek bir kişi.

- Okyanus faunasıyla ilgili toksinler konusunda bilgi isteğinize ge lince elimde fazla bir şey yok dünya denizlerindeki derin su balıkla rıyla ilgili şu kitap işinize yarar belki. O kitapta toksinler hakkında özellikle de sizin bana sözünü ettiğiniz tetrodotoksin hakkında yazılan lara şöyle bir göz attım. İşte bulduğum bilgiler. Desaux işaretlediği birçok yeri göstererek kitabı Brolinin önüne sürdü.

Brolin o bilgileri çaprazlama okudu. Tetrodotoksin içerdiği ileri sürülen balonbalığı ya da kirpibalığı söz konusuydu. ABDde yakalanan kirpibalıklarının çoğu zararsızdı zehirlenmelere çok ender rastlanıyordu ve bunlar uyuşturucu etkisi olan fikotoksinden kaynaklanıyordu bu balıklarda tetrodotoksine rastlanmıyordu. Çok güçlü olan bu toksinin varlığı mevsime -yaz mevsiminde daha zehirli oluyorlardı- erkek ya da dişi oluşuna -dişiler daha çok miktarda toksin içeriyordu- ve yaşadıkları coğrafi bölgeye göre değişiyordu. Bununla ilgili olarak Kara-yiplerde ve Asya denizlerinde tetrodotoksin içeren kirpibalıklarına çok bol rastlanıyordu ama Aşağı Kaliforniyanın kıyı bölgelerinde de zaman zaman görülüyordu.

Katil bu maddeyi büyük bir olasılıkla oradan buluyordu. Bu üzerine gidilebilecek bir ipucu muydu? Pek de öyle görünmüyordu. Oraya bir kez gitmiş ve balıkçılardan yeterli stok yapabilecek miktarda balık almış olabilirdi ki bunu kanıtlamaya olanak yoktu.

Brolinin daha çok dikkatini çeken ABDde çıkan kirpibalıkları hakkında verilen bilgiydi. Kitapta ülkede bu balığı pişiren Japon lokantalarının çoğunun Amerikada çıkan kirpibalığı yani tetrodotoksin değil de uyuşturucu fikotoksin içeren balık kullandığı yazıyordu ki bunu çok az insan biliyordu. Bu balığın meraklılarının bile bundan haberi yoktu.

Zombi etkisi yapan toksinin etkisini sağlamak istiyorsa katilin bu ayrıntıyı doğru kirpibalığını ayırt edebilecek kadar bilmesi gerekiyordu.

Brolin bu düşünceleri yüksek sesle söylemişti.

Annabel ona doğru eğildi.

- Josh düşünüp duruyorum ama bu bilgilerin bizi katile nasıl yaklaştırdığına akıl erdiremiyorum. Tam olarak aradığımız şey ne? Bütün bu bilgiler zaten bildiğimiz ya da varsaydığımız şeyleri doğruluyor yalnızca Brolin zorunluluk bildiren bir jestle kitabı gösterdi.

- Araştırma yapmak zorundaydık. Çünkü kesin bilgiler söz konusu.

Sıradan insanların bilmediği ender rastlanan bir toksinin kullanılması olsun Eski Mısırdan kalma bir organ boşaltma yöntemine başvurul ması olsun bunlar bilgi gerektiren usuller ve katil bu bilgilere sahip.

Hiç yanılmadı kirpibalıklarının bünyesinde tetrodotoksin bulunduğu nu bir kitaptan okuyup onu elde etmek için bu bilginin üzerine atlama

dı hayır bu maddenin eşdeğerini yani uyuşturucu etkisi olan fikotoksini ülkemizde bulacağını onun etkilerinin tetrodotoksine aynı olma dığını biliyordu. Aradığı toksinin tam olarak o olduğunu ve bunu Aşağı Kaliforniyada bulacağını biliyordu.

Brolin masanın üzerine koyduğu elini yumruk yaptı.

- Çok titiz bir adam dedi. Yalnızca bir konuda değil her konuda.

Örümcekler konusunda havaların şimdiki gibi sıcak olduğu mevsimde en tehlikeli olan örümceklerin Madagaskar kökenli karadullar olduğu nu özellikle dışısındaki zehrin etkisinin tehlikeli biçimde arttığını bili yordu. Uyguladığı şırınga yöntemi konusunda yazın avlanmış dişi kirpibalığma gerek duyduğunu biliyordu. Bir insanın iç organlarını nasıl boşaltacağını bunun için sediryağı gerektiğini biliyordu! Mısırlıların yaptığı gibi sediryağı kullanmayı kim akıl edebilirdi? Hayır bu bilgileri araştırıp bulmadı bütün bunları zaten bilen biri o.

Desaux koltuğuna gömülmüş Brolinin söylediklerini büyük bir dikkatle dinliyordu. En küçük ayrıntıyı bile kaçırmıyordu ama özel dedektifin içi rahattı. Milyoner bu konuda hiç kimseye bir şey söylemeyecekti.

- Annabel diye sürdürdü Brolin katil kendi stratejisini uygulamaya karar verdiğinde bir yılını kütüphanelerde araştırma yapmakla geçirme di buna yalnızca filmlerde rastlanır. Bizim için tüm bu verileri bu kitap ları

toplamak kolay oldu çünkü bütün bunları bizim gözümüzün önüne seren oydu. Ama o örneğin Dur bakalım bu işte hangi dahiyane numayı kullanabilirim? diye düşünmedi. İnsanların bu şekilde öldürülmesi her gün rastlanan bir şey değil karşımızdaki delinin biri değilse elbette.

En küçük ayrıntılara bile gösterdiği bunca titizlik göz önüne alınırsa onun deli olmadığını söyleyebilirim sana. Bu eyleme geçmeden önce kendi bilgisini sorgulamış o bilgiyle ne yapabileceğini tartmış biri.

Brolin bir şeyler daha söyleyecekken durdu.

- Ee? Ne oldu? Ne diyecektin? diye üsteledi Annabel.

Brolinin bakışları perdelenmişti. Kafasının içinde yolculuk yapıyordu. Cinayetlerin her ayrıntısı o anda yakın plan olarak gözünün önünden geçiyordu: seçilen yerler katil hakkında onun eylem yöntemi hakkında öğrendiği her şey.

- En akla yakın olanı dedi Brolin ağır ağır uygulayacağı planın katilin kafasına zaman içinde kendiliğinden yerleşmiş olması. Kafasının içinde cinayet öldürme gereği -ya da isteği- büyüdükçe kullanacağı eylem planı da kendiliğinden aklarını ördü. Ve bunu onun kim olduğu ne bildiği yaşamda ne yaptığı oluşturdu. Bu koşullarda insan yeni bir şey yaratmaz bastıramadığı bir gerekliliği yerine getirir ve bunu kendi olarak gerçekleştirir sonradan yaratılmış bir varlık olarak değil. Bir canı günlük yaşamında belirli bir rolü oynayabilir herkese kusursuz yalanlar söyleyebilir ama cinayet işlediği anda artık kendisidir saftır. Ve bizim uğraşmamız gereken bir mizansen değil. En azından yolumuzdan sapıp gemiyle bir yerlere gitmeye kalkmayacağız. Katilin su ve örümcek kozasıyla sergilediği mizansenler onun imzasının bütünleyici parçalarını oluşturuyor onun ne olduğunu ortaya koyuyor.

Brolin onun cesetleri yerleştirdiği yerleri gözünün önünden net olarak geçiriyordu.

- Bütün bunların onun zihninde kendi günlük yaşamını temel alarak doğduğundan eminim diye sürdürdü. Bu bütününü onun öldürme çığırının bir parçasını oluşturuyor ona bir şey eklemek makyaj yapmak söz konusu değil. Aynı zamanda bunun için de bu mizansenin gerçekleştirmek için de öldürüyor. Ayırt edilmesi gereken iki kategori var. Söylemek istediği şey işlediği cinayetlerle bize aktardığı şey ve kullandığı yöntem gerek duyduğu şeyin gerçekleşmesini sağlayan mesajını ileten ama aynı zamanda onun kişiliğinin eylemlerinin bir parçasını oluşturan şey.

Brolin kıpır kıpırdı giderek kendi varlığını unutup verileri çözümleyen bir zihne saf bir entelekte dönüşüyordu.

Boş bir kağıt aldı ortasına bir çizgi çekip ikiye böldü. Söylemek istediği şey bir yanda kullandığı yöntem öbür yanda olacaktı.

Söylemek istediği şey

* Suyun varlığı. Saflığa duyduğu gereksinim mi? Kendini arındırma gereği mi?

* Örümcek tutkusu. Kendini örümcekle mi kıyaslıyor? Arahne efsanesinin simgeselliği işine mi geliyor? Çok yaygın bir korku bu bu da onun olabildiğince çok insanda korku yaratmak kendisi için öngörülen kısmeti aşabilmek için işine mi geliyor?

* Kurbanlar her zaman yeni evli kadınlar. Kutsal bir kavrama saldırma isteği içinde mi? Aşka? O saflığı öldürmek mi istiyor? Bunun kendi yaşamıyla ilgisi ne? Kadın cinsinden öç almak mı onu aşağılamak mı?

Brolinin yazdıklarını okuyan Annabel ekledi:

- Hep çocuksuz aileleri seçiyor.

Brolin bunu onayladı.

*Kurban çocuksuz. Neden? Çocukları öldüremeyeceğini mi düşünüyor?

* Kocalar ikinci derecede rol oynuyor ön planda değil onlar için bir mizansen hazırlanmıyor ama hırsla uyutuluyor ya da öldürülüyorlar. Kocanın oynadığı rol ne? Onları rakip olarak mı görüyor?

Brolin diğer sütuna geçti.

- Bu akşam bizi özellikle -en azından şu anda- ilgilendiren bölüm bu. Kullandığı yöntem

* Ölçülü davranıyor insanlann evine gizlice giriyor doğrudan boğuşmaya yanaşmıyor. Korkuyor mu yoksa bu ona hiç heyecanlandırmıyor gerek duyduğu şeye yanıt vermiyor mu? Boğuşmaktan kaçıyor ama karşısındakini etkisiz hale getirecek güçte biri.

* Tetrodotoksin kullanımı. Yeterli dozda. Balıkları tanıyor - ba-lıkbilimci mi? Zehirler hakkında bilgisi var - toksikolog mu? Vu-dudan haberi var (bu toksini kullanmak için) -Haiti kökenli biri mi? Ya da tarihçi etnolog mu?

* Örümcekler hakkında kusursuz bilgi sahibi. Konuyla ilgili tarih bilgisi de var: Madagaskar ipek elde etmek için Nephila yetiştiriciliği (kozaları hazırlamak için olasılıkla o yöntemi kullanıyor). Bilimada-mı mı örümcek tutkunu mu? Madagaskarda yaşamış mı?

* Mumyalama yapmak için gereken iç organları boşaltma yöntemlerini biliyor. Mısırbilimci mi? Son konuda Annabel bir düzeltme yaptı:

- Mısırbilimci olmaktan çok belki de o iş için yalnızca sediryağı kullanıldığını biliyor.

O ana kadar hiç sesini çıkarmamış olan Anthony Desaux söze karıştı:

- Bir toksikolog bütün bu bilgilere sahip olabilir. Örümcek zehrin den kirpibalığı toksininden haberi olabilir -neden olmasın?- ve Fira

vunlar döneminde sediryağı kullanıldığını bilebilir.

Annabel ve Brolin onu incelediler. Dudaklarının kenarında belli belirsiz bir gülümseme vardı.

- Bir toksikolog ya da Vudu üzerine belki Haitide çalışma yapmış bir antropolog zombi efsanesinin - dolayısıyla da tetrodotoksin kullanımınınınoradan geldiğini sanıyorum. Mumyalama ve örümcekler üzerine çalışma

yapmış bir toksikolog ya da etnolog. Neden olmasın?

- ille de öyle olması gerekmez diye karşı çıktı Annabel. Belki de bütün

bu bilgileri bir araya getirmiş bir profesyoneldir? Bilimsel konular uzmanı bir gazeteci?

- Bu beni şaşırtırdı dedi Brolin. iyi bir gazeteci ilgilendiği konunun üzerine düşer olabildiğince fazla bilgi edinir ama ele aldığı konu hakkında derinleşmeye tanı bilgi edinmeye ender olarak zaman bulabilir o bir bilgi yönlendiricisidir her şeyi bilen bir allame değil. Brolin sigara paketinin üzerine sinirli sinirli vurdu.

- Portlandı ele alırsak diye sürdürdü çok uzun araştırmamız gerekecek.

İlk başta bu üç konudan biri üzerinde çalışmış olan toksikologları etnologları ya da antropologları araştırmamız gerekecek.

- Üniversite çevresini diye önerdi Desaux. O çevrede bu tür araştırma yapan ateşli kişilerden geçilmiyor. Gülüşü bu kez daha belirgin hale gelmişti.

Sonuçta zamanını boşuna harcamamıştı bu akşam onun açısından çok ilginç geçmişti. Ellerini ovuşturdu.

57

Binanın kapısı sert bir şekilde kapandı.

Şey en yakındaki koltuğa gömüldü.

Soruşturma ilerliyordu. Ama onun içi rahattı. Aynasızlar onu asla enseleyemeyeceklerdi hayır asla.

Buna karşılık Brolin can sıkılmaya başlıyordu. Onun hesabını görmemişti büyük bir hataydı bu.

Bir daha yapmayacağı bir hata.

Brolin ile o küçük orospu. Annabel ODonnel yazıyordu gazetede.

Şey esnemesini bastırdı. Neyse ki herkesin içinde sürekli esnemiyordu yoksa dikkat çekerd. Bir süredir gündüzleri böyle bir sinir gerilimini yaşıyor ama buna dayanmayı başanyordu.

Bitkindi vakit de geç olmuştu. Uykusuzluğa düşündüğünden daha zor dayanıyordu. Belirli bir ritmi yakalamıştı ama yorgunluk kendim sürekli hissettiriyordu. Geceleri o kadar kısaydı ki ancak gündüz düş görebiliyordu. Kimi zaman uyanıyordu ve ilerleyen saatlerde müthiş bir korkuya kapılıyordu: sisler arasında kalmış o anı bir düş mü yoksa gerçek miydi?

Şey yerinden sıçradı. Panik halinde sarsıldı saati öğrenmek istiyordu.

Anında uykuya mı dalmıştı? Kol saati.

İç geçirdi. Hayır kendinden geçmemişti konuklarını doyurmayı henüz bitirmişti. Dışarıdakileri.

Bu akşam onlarla son kez ilgileniyordu.

Yarından başlayarak akşama doğru son kozunu oynuyordu. Artık her şey bitecekti.

Ah evet dinginlik. Sonsuz huzur.

Bir daha dönmek üzere çekip gidecekti arkasında kaosu ve ölümü bırakarak.

Sonunda belki anlayacaklardı. Belki o zaman gerçekle yüz yüze gelecekler varlıklarının gereksizliğini göreceklerdi. Tüm o kör insanlar birbirini güden baştan sona gibi yaşayan aşkı çimento gibi kullanan insanlar. Aşk. Ne iddialı bir sözcük! Umudun son eşanlamlısı. Dünya her kafadan ayrı bir sesin çıktığı bir yer haline gelmişti tutamak noktaları elden kaçırılmıştı yanılsamalar birer örneğe dönüşmüştü. Pöh! Bu durumun artık değişme zamanı gelmişti onun Şeyin duruma müdahale etme zamanı insanlığın sonunda kendine gelebilmesi için o büyük şenlik fişegini dehşet saçarak söndürme zamanı gelmişti.

Projesini geliştirdiği sırada yok edici mekanizmasının son çarkını ne zaman harekete geçireceğini tam olarak bilemiyordu. Zamanın kendini ona hissettireceğini düşünmüştü. O an gelmişti işte.

Bezgin... Hayır! Bezginlik değil bu! Tamamlamakla olduğun şey seni bezginliğe itemez! Bunu yapamazsın!

Şeyin yüzü allak bullak oldu. Bir anda.

Büzüldü bir sünger gibi küçüldü ve gözünden yaşlar gelmeye başladı.

Şey katıla katıla ağlamaya başladı.

Hayır Şey değil. Bir adı vardı onun... Gerçek bir ad önceleri... Evet o dönemde Şey değildi adı...

Şey öfkeyle yerinde fırladı kendim duvara çarptı. Bir çerçeve yerinden kurtulup yere düştü. Boğazından çıkan sesin bir hayvan sesinden farkı yoktu. Öfkeyle soluyordu. Ve hüznün ta içinde bir köşeye sinmiş hiçbir şeyin geçmesine izin vermemek için büzülmüş küçük bir çocuk gibi.

Şeyin yumrukları koltuğa şiddetle indi.

Tükenmiş durumda yere yığıldı. Kirpiklerinin arasında hala yaşlar vardı. Kalkmalıydı. Aşağı inip ötekiyle ilgilenmeliydi.

Ve gidip yatmalıydı yarın büyük bir gün olacaktı.

Onun son günü.

Evet böyleydi. Yarın kızlarını yanına alacak ve onları ekmeye başlayacaktı öncelikle süpermarketlerdeki meyve ve sebze sandıklarının içine aynı zamanda da insanların posta kutularına otoparklarda penceresi aralık bırakılmış tüm otomobillere bu sıcak havada aralık bırakılmış camlar olabilirdi. Hemen yann kentin tümüne tohumlarını atmaya başlayacak örümceklerini otobüslere de bırakacaktı onları bir yerlere sıvışıp insanları (hemen o gün ya da bir ay sonra) ısırabilecekleri her yere bırakacaktı. Tüm etkinliklerini bir yana bırakmak zorunda kalsa da bunu yapacaktı kenti ateşe ve kana boğacak olduktan sonra bunun önemi yoktu. Portland yakında yaralılarını ve ölülerini saymaya başlayacaktı ve herkesin ağzında yalnızca onun adı olacaktı. Örümcek Şey... O...

Ve yarın akşam reveransını yapacak çekip gidecekti.

Evet her şeyin bu yönde gitmesi ve sonuçlanması gerekiyordu.

Bu arada sabah karşılaşacağı insanların yanında görünüşü kurtarması gerekiyordu. Sonra kentin tamamı onun olacaktı.

Şey hırıltılı bir ses çıkarıp mahzene indi.

Ahşap basamaklar. Soğuk nemli beton köşe bucak. Çamaşır makinesi üç banyo teknesi. Phoneutria feraların bezlerinden zehri çekip almak için üzerinde saatlerini geçirdiği tezgah. Silah olarak kullanılmak üzere bir kenara koyduğu zehir.

Kusursuzdu! Bu tür iyi bir örnek olmuştu. Orman açıklığında sık sık gidip düşündüğü o büyülü yerde.

Projesini uygulamaya koyma cesaretini

orada bulmuştu. O tapınakta her şey orada başlamıştı. Simgesel olarak.

Çünkü araya geçen yılki çift girmişti. O çifti tetradotoksin kökenli harika ürününü test etmek için kullanmıştı.

Kocaya bir iğne zehrin erkekler üzerindeki etkisini görmek için. Kadına da aynı uygulamayı yapacaktı ama Şey kendini tutamamıştı. Onun ölmesi gerekiyordu. Gözlerinin önünde. Bu yaşamı ondan çekip almak gerekiyordu. Keşif yaparken bir defasında çifti eve kadar izlemişti. Cesedi oraya götürüp bırakarak cinayete intihar süsü vermişti. Aynasızlar da bunu yutmuştu.

Ve geçen ilkbahar üssün yakınındaki açıklığa bir sürü örümcek bırakmıştı. Başlangıçta ormanda geziye çıkmış olanları oradan kaçırmak için ayrıca o salakların ısırılma sonucu geberip gebermediklerini görmek için karadullarını götürüp oraya bırakıyordu. O dönem Şeyin hınçla dolu olduğu duyarsız ve herkese ölüm saçmak istediği dönemdi. Şimdi daha uslu daha olgundu ve kendini bütünüyle amacına adanmıştı: dehşet hükümdarlığını kurmak. İnsanlar eskiden hüküm süren yalınlığa ancak bu şekilde dönebilirdi.

Şey düşüncelere dalmak üzere ormanda bulunduğu o günü anımsıyordu.

O adamın oraya geldiğini kendi açıklığını araştırdığını fark etmişti.

Aşağı inmişti. Birkaç haftadan beri oraya çantasına koyduğu şırıngayla birlikte geliyordu. Ve yanında en bitirici silahı vardı: Atrax ro-bustus. O müthiş örümcek. Onu günün birinde ormanda gezintiye çıkmış birinin ağzına sokup onun dehşet içinde debelendiğini ve öldüğünü görmek umuduyla yanında taşıyordu.

O zamana kadar harekete geçmeye cesaret edememişti.

Peki bu cesareti o gün nereden bulmuştu? Hiçbir fikri yoktu. Adam direnmişti ama Şey güçlüydü uzun süreden beri kendini bunun için yetiştirmişti yalnızca bu amaç için. Onu etkisiz hale getirmiş zehri şırınga etmişti iki ayrı noktadan birkaç santimetre aralıkla bir örümceğin zehirli kısıkaçlarının bırakacağı iz gibi.

Ve adam tam ölürken çantasının içinden Atraxı çıkarmıştı.

Rahatlıkla seçilen eklemleriyle kocaman çeneleriyle saydam kar-nıyla ve uzuvlarının üzerini siyah lateks gibi gergince saran derisiyle korkunç bir yaratıktı. Atraks insanları dehşete düşürüyordu.

Aynı zamanda da son derece tehlikeliydi. Kurbanın ensesindeki saçlar dikiliyor ve içgüdüğü örümceğin üzerinde tırmanarak yüzüne doğru yaklaştığını duyumsayan zavallının beynine her türlü alarmı gönderiyordu.

Şey çok kurnazdı oh evet öyleydi. Bir çekirgenin bacaklarını koparıp can çekişmekte olan adamın burun deliklerine sokmuştu Ve Atrax oraya doğru yaklaşıyordu. Bir... insanın derisinin üzerinde yürümek zorunda kalmak onu sinirlendirdiği için çeneleri hareket ediyordu ve en küçük bir uyarıda ısırmaya hazırды.

Dahası Şey o anda fazla miktarda zehir şırınga ederse kurbanın yüzündeki dehşet ifadesinin donup kaldığını ve hemen öldüğünü keşfetmişti.

Şey kızlarını yetiştirdiği vivariuma girdi.

Bunlar sadece bir bölümüydü. Diğerleri Nephialar bir başka yapıdaydı.

Tam dipte bir başka kapı daha vardı.

Şey asma kilidi açıp kapının öte yanına geçti.

Masanın üzerinde boylu boyunca yatırılmış biri vardı: Dianne Rosamund. Çırçıplaktı boynu bir bandajla sarılmıştı. Şeyin bıçağını batırdığı yer.

Bıçak ete girer girmez Şey durmuştu. Genelde hiç böyle davranmazdı.

Kurbanını uyutuyor sonra da alıp götürüyordu. Ne var ki onu orada öldürmek hem de boğazına bir bıçak saplayarak böylesine kabaca öldürmek... iğrençti. Gerçekten gereksiz bir davranıştı.

Kadın -Dianne- onunla boğuşmadığı bağırmadığı için Şey onu hemen yere yatırıp boynuna bandaj yaparak kanamayı durdurmuştu. Neyse ki bıçağı boynunun yan tarafına atardamarlar ile toplardamarlardan uzak bir noktaya saplamıştı ama bıçağın ucu boyun omurlarını zedelemişti bunu dirençle karşılaşan bıçağın kabzasını

tutan elinde hissetmişti. Bununla birlikte bu durum kurbana büyük bir zarar vermiş gibi görünmüyordu. İlk bakışta.

Dianne şimdi o masanın üzerinde çıplak yatıyordu çarşıdan satın alınan aletlerle bileklerinden bağlanmış durumdaydı.

Şey yaranın üzerine eğildi.

Pek hoş görünmüyordu olasılıkla onun düşündüğünden daha derin olduğu için. Her halükarda bunun fazla bir önemi yoktu.

Şey yirmi santimetre uzunluğunda bir dren alarak cam kavanozların yanına koydu. Her biri on litre alıyordu. Üzerlerine yapıştırılmış etiketler içinde ne olduğunu gösteriyordu: SODA SEDİRYAĞI KİREÇ.

Sonra Şey bir taburenin üzerinde duran taşınabilir küçük bir gazo-cağını yaktı. Nalbantların atın ayağına çakmadan önce nalları kızdırmak için kullandıkları türden bir ocaktı bu. Şey onu boşaltılan bir ambarın satılan eşyaları arasında görüp almıştı işine yarayacağını hemen anlamıştı. Şey masanın çevresini dolanıp bir bileme aletine yöneldi. Yandaki manivelayı hareket ettirmek biley taşının her türlü bıçak ucunu sivriltmeye yetecek kadar hızlı dönmesini sağlıyordu. Şey üzerine su serpip biley taşıyı döndürmeye başladı. Eline büyük bir burgu alıp ucunu sivriltmek için taşa tuttu. Şeyin ucunu bir çivi ucu gibi sivrilttiği burgu kırk santimetre uzunluğunda sarmal bir aletti.

Şey biley taşıyı döner durumda bırakıp burgunun ucunu akkor haline gelmiş ocağın içine soktu.

Maden kızarmaya başlarken eline jinekolojik bir alet aldı Diannein cinsel organının dudaklarını kaba bir el hareketiyle açtıktan sonra aleti onun vajinasına soktu. Dianne hemen kendine gelerek inledi.

Dianne gözlerini açtı hareket etmek istedi ama kelepçeler ayak ve el bileklerini acıttı masanın dört bacağına bağlıydı kolları ve bacakları açıktı. Durumunda hiçbir değişiklik olmadı.

Yüzünü buruşturarak yutkundu boğazı yanıyordu. Ve içine girmiş olan soğuk alet canını yakıyordu. Bir yerlerinin kanadığını cinsel organının duvarlarının yırtıldığını hissediyordu. Kurtulmak için kalçasını gerdi ama boşunaydı. Gözlerine yaşlar doldu. Daha önce birçok kez kendine gelmişti.

Her defasında bu karabasanın bittiğini düşünmüştü. Kendini evinde bulacağını ümit etmişti.

Duyarlı cinsel organının içinde kısıkaçların hareket ettiğini duyumsadığında bağırmaya başladı.

Şey Diannem canhıraş çığlıklarına aldırmadan aleti daha fazla soktu.

Sonra sağ eline bir eldiven geçirerek ucu kızarmış uzun burguyu kavradı.

Kor halindeki ucunun iç organları yırtarak perde gibi açmasını sağlamak için onu Diannem içine sokması gerekiyordu. Ve karın içinde olabildiğince içeri giren bir yol açmak için bu işleme yeniden başlayacaktı bu kez anüsten girerek. Ondan sonra dren sıvıların en üstteki organlara kadar ulaşmasını sağlayacaktı. Burgu hiçbir yaşamsal organı delmeyecek olursa -ki bu çok düşük bir olasılıktı- Dianne o anda ölmüş olacaktı. Öyle olmakla birlikte o durum ikinci kurbanda Lind-seyde gerçekleşmişti. Onu çılgına döndüren ve yarım saat süren bir can çekişmenin ardından ölmüştü. Rastlantı her şeyi en iyi şekilde ayarlıyordu. Çekilen acı dışında elbette. Kurbanlar her defasında çığlıklar atarak çektikleri cehennem azabını yüz çizgilerinde dondurarak ölüyordu. Şeyin orman açıklığında öldürdüğü o adam gibi. Başlangıçta bunu düşünmemişti ama bir yerden sonra zorunluluk haline gelmişti: gerçekleştirdiği eylemlere imzasını artık bu dehşet ifadesiyle atması gerekiyordu.

Yöntem kusursuzdu. Üstelik geride hiçbir iz bırakmadığı için de aynasızların iki eli böğründe kalıyordu.

Bedenin boşalması için lavmanları yinelemek kaydıyla iki günlük bir süre yeterli olacaktı. Şey ondan sonra kafatası boşluğunu küçük aletiyle temizleyebilecekti. Beyni dışarı çıkarmasını sağlayarak aletiyle.

Şey üzerinden dumanlar tüten burguyu yukarı kaldırdı.

Aletin sıcaklığı alnına vurdu.

Dişleri kızıl bir ışıkla parlıyordu.

İşe başlayabilirdi.

Boşta olan elini Dianne'nin pübisine hoyratça bastırır öyle ki parmakları derinin içine girdi. Olabildiğince sıkı tutmak gerekiyordu çünkü bir an sonra şiddetle sıçrayacaktı.

Şey deneyim kazanmaya başlıyordu.

Yukarıda yüzyılın başından kalma antik bir saat ısrarlı tiktaklarla saniyeleri sayıyordu.

Onun tam yanında bir fotoğraf vardı duvarda asılı kalan ender fotoğraflardan

biri. Aslında tek fotoğraf. O Şeyin öfkesinden kendini

kurtarabilmişti.

O resimde Şey vardı birkaç yıl önceki haliyle çok daha genç. Bir atın yanında ayakta. Yüzünde bir gülümseme.

Bu neşeli yüzde yumuşak ve saf bir ifade vardı.

Mahzenden hiçbir insanın hayal edemeyeceği çılgınlık yükseldi.

58

Mustang İspanyol tarzı beyaz uzun bir çiftlik evinin NeoSeta binasının yanına park edilmişti.

Sabah sıcaklığı daha saat sekiz buçukta gece yağan yağmurun serinliğini alıp götürmüştü. Güneş büyük kapıdan içeri giriyor yansıtıcı bütün yüzeylerin üzerinde parlıyordu.

Annabel ile Brolin takım elbiseli bir adamın karşısında oturuyordu.

Adam başını ısrarla sallıyordu. Çoğu insanın Pierce Brosnan'inkine benzettiği sevimliliği o anda duyduğu ve bastırmakta çok zorluk çektiği öfke yüzünden silinip gitmişti.

- Hayır Bay Brolin size tekrar söylüyorum personelimize ait kayıtlar gizlidir her firmada olduğu gibi. Artık üstelemeyin.

Annabel elini işi uzatmaması için gizlice Brolin'in elinin üzerine koydu.

Özel dedektif NeoSeta'nın halkla ilişkiler sorumlusu olan Donovan Jackmana yürüttükleri soruşturmada sonuç alabilmeleri için personele ait kayıtları görmelerinin yaşamsal önemi olduğunu açıklamıştı. Bu birçok yaşamın kurtulmasını sağlayabilir demişti ama boşuna.

- İnanın ki üzgünüm dedi Jackman daha önce söyledikleriyle çeli

şen kestirip atan bir ses tonuyla polis buraya elinde bir yargıç kararıyla gelirse onun önünde eğilirim bunun dışında dışarıdan birinin şirketimizle ilgili personel kayıtlarına bakması düşünülemez bile.

Brolin'in görüş alanında güvenlik sorumlusu belirdi.

Özel dedektif başını salladı.

Donovan Jackman'ın arkasından beyaz önlüklü birçok kişi geçip asansöre doğru ilerliyordu. Bilimadamları laboratuvarlara iniyordu. Brolin bunların arasından ufak tefek gözlüklü beyaz saçlı adamı hemen tanıdı: ona örümcek ipeği hakkında bilgi veren Profesör Hag-garth. Orta boylu ciddi ve yorgun bakışlı bir kadına ateşli biçimde bir şeyler anlatıyordu. Brolin onu da tanıdı: o kadın proje şefi Gloria Hels-keyydi. Brolini fark etti ve asansörün içinde kaybolmadan önce ona hafifçe gülümsedi. Jackman'ı razı etmeden onunla kimse konuşamazdı. Boş bir çaba olurdu bu.

- Yardımınız için teşekkür ederim dedi Donovan Jackmana sonra geri dönüp Annabelin koluna girdi.

Dışarı çıktıklarında genç kadın şirketin etkileyici yapısını bir kez daha inceledi. Sonra Broline yetişmek için adımlarını açtı.

- Ee NeoSeta'nın personeli üzerine neden bu kadar düştüğünü bana söyleyecek misin? Buranın araştırmalarımıza başlamak için en iyi yer olduğunu sanmıyorum... Bay Desaux'nun işaret ettiği gibi iyi bir antro polog ya da toksikolog bulmak için üniversiteler iyi bir çıkış noktası Böyle davranman için iyi nedenlerin olduğunu düşünüyorum...

- Sıfır noktası.

Arabaya bindikleri sırada Annabel gözlerini kırptırdı.

- Nedir o?

Özel dedektif kontak anahtarını deliğine soktu ama arabayı çalıştırmadı.

- Bir seri cinayette her zaman sıfır noktasını belirlemek gerekir başlangıç noktasını ilk cinayeti. Çoğu dedektif gibi Annabel alışlagelmiş araştırma yöntemlerini -komşuların soruşturulması zanlıların sorguya çekilmesi maddi bulguların incelenmesi... - biliyordu ama meslek yaşamı boyunca çok az dedektifin karşı karşıya kaldığı seri cinayet hakkında hiçbir fikri olmadığını da itiraf ediyordu. Brolinle birlikte olduğundan bu yana bazı kavramlara aşina oluyordu ama şimdiye kadar sıfır noktası deyimini hiç duymamıştı.

- Bizim olayımızda diye sürdürdü özel dedektif bilinen ilk cinayet geçen yıla Fischer çifti cinayetine gidiyor. Kadın görünüşte intihar etmiş adam da tetrodotoksinle zehirlenmişti. Bugün o cinayet için katilin araştırma yaptığını bunun amaçsız işlenmiş bir cinayet olduğunu söyleyebiliriz. Arzularını yerine getirmek için öldürmedi onları o cinayetlerde kişisel bir amaç gütmüyordu büyük darbesini vurmaya geleceğini kurmaya hazırlanıyordu. Dolayısıyla daha yakına bakmak gerekiyor. Bu arada Fleitcher Salhindronun öldürülmesi de amaçsız sayılır. Kadınlar için düşündüğü mizansenin geliştirilmemiş bir uygulaması. Buna karşılık açıklığa karadulların bırakıldığını biliyoruz hem de birkaç hafta önceden başlayarak. İşe oradan başladı. Oraya sık sık gidiyordu orası onun gözünde çok büyük bir simgeselliğe sahip. Geriye bunun neden böyle olduğunu bulmak kalıyor.

- Askeri üs mü?

Brolin aynı şeyi düşündüğünü belirtti.

- Rasgele birkaç yağmacının dışında oraya kimse ayak basmıyor. Bu na karşılık askeri üssün yakınında uzanan açıklığa ormanda geziye çık mış kimseler ara sıra uğruyor. İnsanları gizlilik içinde vurmak için ideal bir yer. Cinayetlere ağır ağır soyunmak öldürme işini başlatmak için. Aslında katilin askeri personelden biri olduğunu bu yüzden de eski işyerine yakın olmak için o açıklığa sık sık geldiğini düşünüyorum...

- Peki bunun bu sabah buraya gelmemizle ne ilgisi var?

- Bir NeoSeta çalışanı bana personelin bir bölümünü eskiden üste çalışanların oluşturduğunu söyledi ordu burada yapılan bazı işleri paraca destekliyor bu durumdan kendi hesaplarına çalışmış olan bazı uzman bilimadamlarını yeniden devreye sokmak için yararlanmışlar.

- Öyleyse katil burada çalışıyor olabilir. Neden olmasın? Bize de personelin içinde antropoloji etnoloji ya da toksikoloji formasyonu -ya da bunlarla bağdaşacak bir formasyon- almış doksanlı yıllarda orduda çalışmış birini bulmak kalıyor.

Annabel bıyık altından gülmekten kendini alamadı.

- Elimizdeki... sonuçta yok denecek kadar az bilgiyle kesin bir neticeye ulaşacağımıza inanmakta zorluk çekiyorum!

- Yok denecek kadar az mı? Neredeyse bir haftayı aşkın bir süredir iz üzerindeyiz Annabel. Baştan beri ortaya çıkan şemayı kafanda canlandırmaya çalış bu bizim bu gece katilin mesleği ya da izlediği yol konusunda çıkarsamalar yapmamızı sağladı. Ben buna yok denecek kadar az diyemem.

Annabel başını salladı.

- Evet özür dilerim. Doğru olan şu ki... ben bir soruşturmayı bu şekil de yürütmüyorum daha çok Meatsin yaptığını yapıyor olası tanıkları sorguya çekiyor sayfalarca bilgi toplayacağıma bunlara dayanarak yol almaya çalışıyorum sonuçta daha klasik tarzda hareket ediyorum.

Brolin elini kontak anahtarına götürdü. Anahtarı döndürdü.

Alışık olmadığı bir klik sesi geldi. Kaputun altından.

Sonra araba sarsıldı motor homurdandı. Mustang yorulmaya başlıyordu Hiç olmazsa şimdi bizi bırakmaması gerekir diye düşündü Brolin.

Mademki NeoSeta çözümü yürümemişti -Meatsin elinde bir mahkeme kararıyla gelmesi gerekiyordu- onlar da üniversiteleri dolaşacaklardı. Uzmanlarla görüşecek onların bilgisine başvuracak adları listeleyecek bunlardan birinin sinyal vermesini ümit edeceklerdi.

Sonuçta tüm bu çabalar somut hiçbir netice vermeyebilirdi. İnsanı en çok öfkeliendiren de buydu.

Arabayla herkesin kullandığı yoldan kente döndüler.

Annabel konuya dönerek sessizliği bozdu:

- Ve bu noktaya ulaşırken sen askeri üs konusunda orada örümcek ipeği konusunda araştırmalar yapıldığını varsaydın ya da bu benim atladığım bir çıkarsama daha mı?

- Örümcek ipeğiyle ilgilenen kesimin ordu olduğunu bize Nelson Henry söyledi anımsamıyor musun? O gün seninle birlikteydik. Henry bize o üssü ima etmedi onun varlığından haberi olmayabilir konunun bağlamını göz önüne aldığında bu bana olabilir miş gibi geldi. Biraz şansimizin

olması bir de doğru insanın üzerine düşmemiz gerekiyordu örneğin Connie dEils gibi. Orada herkes ona NeoSetanın zavallı şaşkını gözüyle

bakıyor ama onun da gözleri ve kulakları var. Personel hakkında bütün bildiklerini bana aktarmaktan hınzırca bir zevk aldığını sanıyorum. Annabel sağlam elini arabanın konsolunun üzerine vurdu.

- Ne var? diye kaygılandı Brolin.

- Nelson Henry! Ben onu biraz tuhaf biraz da aşırı sinirli bulmuştum hatta sen de öyle düşünmüştün bundan söz etmiştik. Ben de hemen New Yorktaki meslektaşlarıma onun hakkında bilgi edinip edine-meyeceklerini sormuştum. Onları bir daha aramadım.

Telefonunu çıkartıp Yüzbaşı Woodbinem direkt numarasını tuşladı.

Yüzbaşı telefonu açtı ve onun sesini duyunca heyecanlandı.

- Yüzbaşım anımsarsınız sizden yardım rica etmiş Nelson Henry hakkında bilgi istemiştin biliyorum ki bu...

- Tamam tamam... sizi tanırım ben. Elbette araştırdım!

Yüzbaşı uzun bir soluk aldı süre normal sayılamayacak kadar uzundu Annabel onun gösterdiği bu inadı onaylamadığını ima etmek istediğini düşündü.

- Neredeyse hiç bilgi edinemedim aldığım notları size faksladım gitmeden önce bana verdiğiniz otelin telefon numarasına.

Durum anlaşılıyordu.

- Aslında ben otelde değilim otele hiç gitmedim diye itiraf etti Annabel.

- Tamam durun bakayım o kağıt buralarda bir yerde olmalı kapatmayın. Hah buldum.

Woodbine adamın medeni durumunu telefonda ona okudu:

- Tamam bu kayda değer bir şey yazmıyor. 1942de Los Angeles'te doğmuş 1983ten beri bekar çocuksuz. Columbia Üniversitesi Biyoloji Bölümü mezunu ee... 1979dan beri Rock Creekte yaşıyor yani edindiğim bilgiye göre Bu onun Oregon'da ev satın aldığı tarih halihazırda Portland Doğa Müzesi laboratuvarında yarım gün çalışıyor. Ayrıca...

Annabel söylenen her şeyi dikkatle dinledi ne var ki her şey çok normaldi. Belki de doğuştan sinirli bir tipti ve onu kötü bir gününde ziyaret etmişlerdi.

Woodbine son sözünü söyleyinceye kadar Annabel böyle düşündü.

Yüzbaşının sözü bitince donup kaldı.

Elini hemen Joshuanın kolunun üzerine koydu.

Joshua başını döndürdü ve onun telefon kulağında şaşıp kalmış olduğunu gördü.

Mustang sonraki kavşaktan dönüp kent merkezine kurşun gibi yol almaya başlamıştı.

Doğa Müzesine doğru son sürat gidiyorlardı.

59

Trevor Hamiltonın Lindsey Morganın kaçırıldığı ve Carol Pey-tonun cesedinin bırakıldığı gece başka yerde bulunduğunu kanıtlayan tanıkları vardı. Buna bir de Joshua ile Annabele yapılan -cinayet girişimi demeyelim- saldırı ekleniyordu. Bu saldırı gerçekleştiğinde Ha-milton komadaydı. Bütün bunların ardında örümcek-katilin bulunduğu kuşku yoktu.

Peki nasıl oluyordu da Hamiltonın spermi kurbanların boğazında bulunuyordu?

Arabadan indiğinde Lloyd Meatsin aklından hiç çıkmayan soru buydu.

Ve ayın on üçünde perşembe günü sabahı birinci cesedin bulunması ve olaylar zincirinin başlaması için o esrarengiz telefonu neden etmişti?

Meats Hamiltonın geçmişini araştıran adamların bir ipucu bulması için dua ediyordu.

Evet bir ipucu bulmak gerekliydi! Telefon sperm ve sonra el fenerinin üzerindeki parmak izi katledilen ve Trevor Hamiltonın meslektaşı Subertonun parmak izi!

Katille ilgili bir bağlantı vardı. Bu kaçınılmazdı.

Meats polisin mühürlediği evin Rosamundların evinin önünden geçti. Dianne Rosamundun ortadan kaybolmasının üzerinden yirmi dört ile otuz altı saat arasında bir süre geçmişti ve ellerinde hala en küçük bir iz yoktu. Meats onun başına gelecek olan şeyden kuşku duymuyordu.

Yakında onu da banliyöde bir yerde ıssız bir yerde ormanlık ve yakınında su bulunan bir yerde bulacaklardı. Bir çocuk kadar hafif olacaktı.

Ve içi bir örümcek tarafından boşaltılmış bir böcek kadar boş. Meats bir çöp kutusunu ıskalayıp alüminyum bir bira kutusuna tekme attı. İç geçirdi gidip bira kutusunu yerden aldı ve çöp kutusuna attı.

Sonra Rosamundların yanındaki evin meyilli yolunu tırmandı. Zilin üzerinde Beahm adı vardı.

Müfettiş zile basıp bekledi.

Kapı bir dakika sonra açıldı.

Kapının eşiğinde Jimmy Beahm duruyordu. Göbekli tıraşlıydı ve -seyrek- saçları kirliydi. Yüzünde rahatsız edilmiş bir insan ifadesi vardı. Meats polis kimliğini gözüne sokarcasına ona uzattı.

- Müfettiş Meats. Size birkaç soru sorabilir miyim?

Beahm doğruldu ve Meats birden onun biraz gerildiğini sezer gibi oldu.

- Ne istiyorsunuz? diye sordu Beahm saldırgan bir ses tonuyla.

Meats onun tersine yumuşak bir sesle yanıt vermeye çalıştı:

- Size yalnızca birkaç soru sormak. Uzun sürmez. İçeri girebilir miyim?

Beahm duraksadı sonra dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapattı.

- İçerisi çitit çarşısı gibi dedi. Bahçede daha rahat oluruz.

- Nasıl isterseniz. Evli misiniz Bay Beahm?

- Bunu biliyorsunuz öyle değil mi?

Meats dudaklarını ısırdı.

- Karınız evde mi? diye sordu.

- Hayır çalışıyor.

- Komşunuz Rosamundları tanır mısınız?

Jimmy Beahm eliyle onları tanıdığını işaret etti sinirlenmiş görünüyordu.

- Cinayet yüzünden değil mi? O konuda söyleyecek bir şeyim yok hiçbir şey duymadım hiçbir şey görmedim yalnızca gazeteleri okudum herkes gibi dedi sinirli bir havayla. Evet onları tanırım ama sevmem. Adam haydi neyse ona bir diyeceğim yok ama kadın tilkinin tekidir. Gömleğinin cebinden bir sigara çıkarıp yaktı.

- Neden öyle diyorsunuz?

- Lanet olsun bilmiyormuş gibi davranmayın size bunu söylemiş olmaları gerekir! Mahalledeki herkesi tanırdı ve zamanını o insanlar hakkında dedikodu yapmakla geçirirdi! Bayan Rosamund beni gözetlemeye bayılırdı oraya dikilir (yandaki evin üst katındaki bir pencereyi gösterdi) ve benim evimde olup biten her şeyi dikizlerdi.

- Size göre bunu neden yapıyordu?

- Ne bileyim ben? dedi Beahm sigara dumanı bulutu içinde. Kocasının onunla yeterince yatmıyordu o da evde canı sıkılmasın diye her şeyi yapıyordu diyebiliriz!

Beahmların evinin bahçesinin arka tarafında yürüyorlardı ve Meats verandanın arkasında bir kapak bulunduğunu fark etti. Kendisine söz edilen o ünlü kapağı gördü. Mahallede oturan ve Dianne Rosamundun

arkadaşı olan bir kadına göre Dianne Jimmy Beahmı bir haltlar karıştırdığı için gözetliyordu. Dianne onun mahzeninde bir şeyler gizlediğini düşünüyordu.

- Hava bayağı sıcak size de öyle gelmiyor mu? diye söze girdi müfettiş alnını kuruluyarak. İçerisi daha serindir aşağı inip orada konuşabilir miyiz?

Meats kapağı işaret edip karşısındakinin tepkisini gözledi.

Jimmy Beahmın benzi attı.

- Hayır orası tehlikeli tezgahta yaptığım işler var. Gelin terasın göl ge yerine gidelim.

Meats Beahmın kendisine kaçamak bir göz attığını yakaladı. Ondan bir şey saklıyordu.

- Önemi yok orada sizi rahatsız etmiş olacağım. Bildiğiniz gibi komşunuz öldürüldü karısı da kaçırıldı. Tanık bulabilme umuduyla mahalleyi dolaşıyorum. Önceki akşam hiçbir şey duymadınız demek?

- Hiçbir şey.

- Evde miydiniz?

- Evet karımla birlikte. Küçük bir... tartışmamız oldu. Ama sonra her şey yoluna girdi.

Söylediği doğruysa Meatsin bunun ilk kez olduğu konusunda kuşkusu vardı. Jimmy Beahmda karısına durmadan bağırarak bir adam tipi vardı.

- Karınız bunu doğrulayabilir mi?

- Elbette! Sabaha kadar onunla beraberdim öğrenmek istediğiniz buysa... Meats ona dostça gülümsemeye çalıştı.

- Alınmayın bunlar rutin sorular. Bay Beahm size teşekkür eder iyi günler dilerim.

Lloyd Meats evin diğer yanına dolanıp arabasına gitti.

Arabayı çalıştırdı ve Jimmy Beahmın evinin önünden geçerken Beahm pencerelerden birinin arkasındaysa onun gittiğini iyice görsün diye hızlı gitmemeye özellikle özen gösterdi.

Sokağın sonuna varınca arabayı hızlandırıp evlerin oluşturduğu kümeyi geçti ve arabayı bir köşeye park etti. Rosamundların evine kadar hızlı hızlı yürüdü polisin koyduğu san şeridin altından geçti ve bahçeyi komşunun bahçesinden ayıran şimşirler boyunca yürüdü.

Meats orada yere çöktü ve bodur ağaççıkların arasından Beahmın evinin arkasını rahatlıkla göreceği bir yere kadar sürünerek ilerledi.

Özellikle de mahzen kapağını.

En fazla on beş dakika geçmişti ki Jimmy Beahm o ünlü kapağı iterek mahzenden dışarı çıktı. Boncuk gibi ter döküyordu ve biri tarafından suçüstü yakalanmaktan korkan biri gibi soluk soluğaydı.

Ne var ki Lloyd Meats'e göre en önemli olan şey sırtında koca bir bez çuval taşıyor olmasıydı.

İçine iki buklüm olmuş birini alacak büyüklükte bir çuval.

60

Kapıdaki camın üzerinde Prof. N. Henry yazıyordu.

Brolin kapıyı vurdu ve Açık! sözünü işittikten sonra içeri girdi.

Büro laboratuvar şeklinde düzenlenmiş sağa sola üzerinde birçok bilimsel aygıt bulunan konsollar konmuştu. Dip tarafta her birinin içinde sekiz ayaklı bir yaratık bulunan on kadar cam kafes vardı.

Henry ziyaretine gelenlerin yüzünü görünce birden ayağa kalktı başı döndü ve gözlerini kırıştırarak hemen yerine oturdu.

- Günaydın Bay Henry bizi anımsıyor musunuz? Özel dedektif Joshua Brolin ve Annabel ODonnel. Bize birkaç dakikanızı ayırabilir miydiniz? Nelson Henry onları orada kendi ortamında görmekten fark edilir şekilde huzursuz olmuştu buna hazırlıklı değildi.

- Gerçekten hiç zamanım yok üzgünüm buna karşılık bana telefon numaranızı bırakırsanız sizi daha sonra...

- Çok az zamanınızı alacağız diye üsteledi Brolin kesin bir ses tonuyla.

Bir tabure çekip elli yaşlarındaki adamın çalışma masasının karşısına oturdu. Annabel ayakta kalmayı yeğledi üzeri dosya dolu bir rafın yanında durdu.

Brolin profesörün gözlerinin içine baktı:

- Bay Henry sizi örümcek ipeği konusunda rahatsız ettiğimizde bize orduyan söz etmişsiniz. Size göre ordu bu maddeyle ilgileniyordu bize biraz daha bilgi verebilir misiniz?

Henry dilini birçok kez dudaklarında dolaştırdı. Odanın bir köşesinde gözleriyle bir şey arıyor gibiydi.

Annabel onun bakışlarını izledi ve gül ağacından yapılmış küçük bir kutuya baktığını fark etti. İçeri giren gün ışığında kutunun üzerinden dışarı çıkmış bir şişenin ağzı görünüyordu. Evine gittiklerinde ortada duran Bourbonu anımsadı. Adam alkol bağımlısı mıydı?

- Şöyle ki ordu ordudur diye geveledi onun hakkında fazla bir şey bilinemez. Bilimsel dergilerde yayın yapmazlar... Bir ara Massachusetts Natickte araştırmalar yapıldığını duymuştum ama bana öyle geliyor ki kesin başarı elde edemedikleri için bu çalışmalarını bir yana bıraktılar.

Brolin masanın üzerindeki sümene yaslanarak gözlerini profesörün gözlerine dikti.

- Buradan fazla uzak olmayan bir yerde ormanın içinde bir askeri üs bulunduğunu hiç duymadınız mı? diye sordu sakince içinde örümcek ipeği üzerine araştırmalar yapılan bir üs...

Nelson Henry zorlukla yutkundu. Eliyle seyrelemiş beyaz saçlarını sıvazladı.

Brolin elindeki jokeri yani Annabelin telefonda aldığı bilgiyi ileri sürmeye karar verdi:

- Sizin 1969da Massachusetts Natickte araştırma laboratuvarında çalışmak üzere orduya girdiğinizi biliyoruz. İlginç bir rastlantı öyle de ğil mi? O tarihten başlayarak dosyanız gizli dosya haline dönüşüyor ama biz sizin 1979dan beri Rock Creekte oturduğunuzu ve müzedeki bu göreve bundan yalnızca üç yıl önce başladığınızı biliyoruz. Bu de mek oluyor ki siz yetmişli yılların sonunda ormandaki o üsse geldiniz ve üs kapandığında da oradan emekli oldunuz benim bundan sonra hiç duraksamadan atacağım tek bir adım kalıyor.

Henry birden ayağa fırladı ama Brolin onun karşısına dikilmişti bile.

Profesör hemen yerine oturdu. Birden kendini bitkin hissetti.

Göz ucuyla telefona baktı.

Ne yapabilirdi? Dostlarını mı çağırmalıydı?

Onları çağırarak...

Gerçeklerle yüzleşmenin tam zamanıydı: yarı alkolik hırçın ihtiyarın biriydi ve ordu artık onu hiç umursamıyordu. Ormanın içinde sözüm ona gizli kurdukları o üs bugün önemsiz bir moloz yığınının başka bir şey değildi ve bir sürü entrikaya karşılık orada dişe dokunur bir şey ortaya koyamamıştı. Orada bazı lazerli silahlar denenmiş doyurucu bir sonuç alınamamıştı ayrıca örümcek ipeği kullanılarak yapılması düşünülen hafif ve daha dayanıklı kurşungeçirmez yelekler konusunda hiçbir sonuca varılamamıştı. Ordu üssü kapatırken bili-madamlarının çoğuna kendilerine daha iyi para verecek özel bir şirkete NeoSetaya geçmelerini önermişti.

Ama o kendi küçük evreninden ayrılmaya kendine yeni bir yaşam kurmaya cesaret edemediği için erken emekli olmuştu.

Onun o üste yaptığı araştırmalar bugün ordunun umurunda bile değildi. Hepsi başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Bu durumda yardımına kimi çağırabilirdi?

Ordudaki eski arkadaşlarının ona yardıma koşması için bir telefonun yeterli olduğunu uzun süre kendine yinelemiş bu asılsız böbürlenmeyle oyalanmaktan hoşlanmıştı.

Nelson Henry bir anda kendine geldi gerçekte ne olduğunu karısının onu terk etmesinden sonra yirmi yılda ne hale geldiğini gördü. Kendini biraz içkiye vermiş paranoyak yalnız bir adam.

Parlak bir durumdu. Bununla övünebilirdi..

- Bay Henry...

Bu tatlı ses genç ve güzel kadının sesiydi.

Başını kaldırdı.

Annabel incelikle hareket etmesi gerektiğini biliyordu. Brolinin gö zünde karşılarında bulunan adam olası bir zanlıydı onu o kadar iyi tanıyordu ki bunu varsaymasına bile gerek yoktu. Ona gelince içgüdüsüne insan doğası konusunda edindiği deneyimin biçimlendirdiği bir sezginin orada o anda beliren dürtüsüne güveniyordu. Onun gözünde Nel-son Henry biraz şaşkın yaşlı bir adamdı. Olasılıkla uzun süreden beri üzerine titrediği onu bugüne getirmiş o güç tarafından terk edildiğini duyumsuyordu.

- Biz sizi kışkırtmaya ya da zor durumda bırakmaya çalışmıyoruz dedi. Gerçek şu ki insanların yaşamını kurtarmamıza belki siz yardımcı olabilirsiniz. Biz bu üste sizin yanınızda çalıştığı kesin olan birini arıyo ruz. Örümcekleri tanıyan toksikoloji ya da etnoloji alanında bilgi sahibi olan birini. Belki de bugün hala NeoSetada çalışan birini.

Henry dudaklarını ıslatırken bir an gül ağacı kutusuna baktı. Hemen yumruğunu sıktı. Annabel onun bir kadeh içme isteğini zorlukla bastırdığını seziyordu.

- Bilmiyorum dedi sonunda. Üzgünüm.

- Orada öteki bilimadamları arasında dostluk kurduğumuz kimseler vardır öyle değil mi?

Meslektaşlarınızdan bu alanlar hakkında önemli bilgilere sahip olan birinin bu konuda konuştuğunu duymuş olamaz mısınız? Henry başını salladı. Onlara yardımcı olamadığı için üzgün görünüyordu. Genç kadının elindeki atelin farkına varıp bir an onu inceledi.

Brolin Annabele doğru dönüp onunla göz göze geldi. Ona düşüncesini soruyordu. Annabel omuzlarını kaldırdı. Daha fazla ne ümit edebilirlerdi? Brolin yeniden Henrynin karşısına geçip doğrudan sordu:

- On günden bu yana gece sokağa çıktığınız oldu mu?

Henry bu soruya şaşırılmış göründü:

- Hayır evdeydim...

- Biri bunu bize doğrulayabilir mi?

Annabelin içi cız etti. Nelson Henryye karşı gösterilecek en doğru davranışın bu olduğundan emin değildi.

- Hayır yalnız yaşıyorum ben. Söyleyin şu koza olayı konusunda benden mi kuşkulaniyorsunuz yoksa?

Geçen defa bana anlattığınız şey konusunda!

Brolin yatıştığını ifade etmek için iki elini havaya kaldırdı.

- Size sorular sormam gerektiğini anlayın diye açıkladı. Bakın işte kartvizitim bü t ün bu konular hakkında düşünecek olursanız son derere önemli. Gerçekten.

Özel dedektif ayağa kalktı.

- Son bir şey daha: Bu müzede çalışan zehirler konusunda bazı özgün toksinler konusunda uzman birini tanıyor musunuz? Ona bazı sorular sormamız gerekiyor da.

- Evet alt kata inin sanırım merdivenden sonra sağdaki ilk kapı. İki kişi var orada biri yakında zehirli toksinler hakkında bir araştırma yazısı yayımladı.

Brolin teşekkür etti Annabel de çıkmadan önce onu dostça selamladı.

Kapıyı kapadığında Broline fısıldadı: -O değil...

- Yine de evden çıkmadığına dair tanığı yok dedi aynı yumuşaklıkla Merdivene geldiklerinde Annabel sordu:

- Göreceğimiz toksin uzmanından da kuşkulananmak gerektiğini düşünüyor musun?

- Şu an için değil ama ilk izlenim her zaman en iyi olandır. Buna karşılık Portlandda toksinlerle özellikle de tetradotoksinle ilgilenen başka bilimadamları varsa o onları tanır. Başka bir durum söz konusu değilse..

Arkalarında bir kapı birden açıldı. Henry Nelsonın sesi koridorda yankılandı:

- Durun!

Annabel ile Brolin geri döndü. Profesör yanlarına geldi karşılarında durdu.

- Benimle birlikte örümcekler konusunda çalışmış bir etnolog ya da toksikolog anımsamıyorum ama zaman zaman belirli dozlarda zehir sağladıkları bir adam vardı toksinler üzerinde çalışma yapıyordu. Müzedeki

meslektaşlarımı sorduğunuzda aklıma geldi. O adam aslında etnobotanikçiydi ve üs tarafından felç edici toksinler üzerinde inceleme

yapmak üzere işe alınmıştı. Yaptığı iş bana sorduğunuz o iki alana da biraz giriyor etnoloji ve botanik.

- Adını anımsıyor musunuz?

- Elbette birbirimizi yaklaşık on yıl boyunca gördük. Ondan size söz etmemin nedeni bu konu üzerinde çok durmanız kim bilir kimi zaman.

Hani yaptığı araştırmalar ya da başka bir şey ilginizi çekebilir. Buna karşılık onu zanlılar listenizden silebilirsiniz düşündüğünüz buysa.

- Neden?

-Öldü.

Umut yalnızca birkaç saniye sürmüştü.

- Sonuçta fantastik öykülere meraklıysanız diye sürdürdü Henry hafifçe gülümseyerek onun üzerinde durabilirsiniz adam öldüğünde hakkında bir sürü çılgın dedikodu kulaktan kulağa dolaşmıştı. İnsanla ra biraz korku salmak için onun gerçekten ölmediği söyleniyordu.

- Nasıl? diye sordu Annabel.

- Her şey yerli yerine oturtmak gerek haritalarda yer almayan bir üste uçsuz bucaksız bir ormanda gizlilik içinde çalışıyorduk! Bu yüz den üzerimizdeki gerilimi atmak kadın meslektaşlarımızı da biraz korkutmak için kimi zaman onun ölmediği dedikodusunu yayıyorduk. Çünkü o meslektaşımız insanı ölmüş gibi gösteren ama aslında...

- Tetrodotoksin mi? diye söze girdi Brolin.

- Evet olabilir gerçekten de bu sözcük bana yabancı gelmiyor. Ordu o ürünle insanları bir tür kış uykusuna yatırmak için ilgileniyordu üs kapandığında o projenin yıldızlararası yolculuklarda insanları uyutma konusunda çalışmalar yapan NASAya devredildiğini sanıyorum. Anlaşıldığına göre aldıkları sonuçlar ümit ettikleri şeyi gerçekleştirmeye yetmedi o çalışma mutlaka suya düşmüştür tam olarak bilmiyorum.

- O adamın adı neydi?

- Ah bu söylediklerim sizi bu konuda kafa patlatmaya zorlamasın adam gerçekten öldü o dönemde öyle şakalar yapıyordu... Onun sizin aradığınız tipe uyduğunu düşündüm. Adamı yaktılar. Adı William Abbocandı. İyi bir insandı.

61

Lloyd Meats şimşirler boyunca ilerledi. Silahını kılıfından çıkartıp namlusunu yere doğru tutmaya özen gösterdi. Öte yanda Jimmy Beahm getirdiği büyük çuvalı içine koymak üzere paslı eski bir Hondanın bagajını açmıştı.

Müfettiş Meats Beahmın çimenlerinin olduğu tarafa geçtiği sırada bir uyku tulumundan daha ağır olmayan yükünü bagajın içine attığını gördü. Onun içini boşaltmış... Bu haliyle artık çok hafif olmalı... Bu o! Bu o! Dianne Rosamund haklıydı bu adam bodrumunda bir şeyler saklıyordu! Kocasını öldürdüğünü bildiği için onu da öldürdü.

Meats silahının namlusunu doğrulttu kısa hızlı adımlarla yaklaştı.

Sonra derin bir nefes alıp net ve otoriter bir sesle bağırdı:

- POLİS! KİPİRDAMA! TUTUKLUSUN!

Elleriyle bagaj kapağını indirmek üzere olan Meats birden başını kaldırdı. Meatsi ve üzerine çevrilmiş silahı gördü. Müfettiş iki adım daha attı.

- Direnmenin yaran yok bitti artık Beahm. Haydi ellerini iyice ha vaya kaldır ve diz çek.

Aralarında beş metre vardı.

Meats zanlının çevreyi kolaçan etmek üzere gözlerini sağa sola çevirdiğini fark ettiğinde neler olup biteceğini anladı.

Beahm döndü ve evinin arkasına dolanmak için son sürat bahçe yoluna koştu. Elinde silah olmadığı sürece hiçbir polisin arkasından ona ateş edemeyeceğini biliyordu.

Meats tetiğe basmaya hazır durumda yarım saniye duraksadı sonra

Beahm kaçtığına göre bir tehlikenin bulunmadığına kanaat getirerek ayaklarının ucunda yaylandı ve onu izlemeye başladı silahının namlusunu havaya doğru tutuyordu.

Meats bağırdı:

- DUR!

Ve bulutlara nişan alarak bir kez ateş etti.

Beahm yavaşlamadı. Bahçesini geçip dip taraftaki çit duvara kadar koştu. Kilosuna karşılık çitin üzerinden aşmak için sıçradı ve kendini diğer yana bıraktı tam o sırada Meats de ona yetişmişti.

Birkaç saniye sonra Meats mahallenin evlerinin arasında dolanan yola atlıyordu. Beahm arabaları siper alıp arayı açmak için var gücüyü le koşuyordu.

Müfettiş onun arkasındaydı bu kavurucu havada yaptığı depar yüzünden daha şimdiden solumaya başlamıştı. Beahmın dar sokağın ucuna vardığını gördü.

Tam o sırada küçük bir kız makaralı tekerlekli küçük bisikletiyle ortaya çıkmıştı.

Beahm onun üzerinden atlamaya çalıştı.

Ağır kalçası bisikletin gidonuna takıldı ve onu da o hızla kendisiyle birlikte sürükledi.

Kız yere yuvarlanıp kafasını asfalta çarptı.

Beahm sendeler gibi oldu ama tam yere yapışacakken kendini toparladı. Meats bir an için kolunu kaçağa doğrulttuğunu fark etti. Sonra kolu gevşedi. Bunu yapmamalıydı. Etrafta insan olabilirdi. Ve kaçan bir zanlının arkasından asla ateş edilmemesi gerekirdi. Başkalarının yaşamına doğrudan kast etmemişse.

Meats kızın hizasına geldiğinde bir genç kızın haykırarak ona doğru eğildiğini gördü. Sokak mazgalına doğru hafif kan akıyordu.

Meats yanından geçerken cep telefonunu onun yanına koydu.

- Ambulans çağırın! diye bağırdı yeniden hızlanırken. Ter gözünü yakmaya başlıyordu.

Beahm oldukça fazla kilolarıyla aşırı sıcağa karşılık elinden geldiğince hızlı koşuyordu. Tükenmeye başladıkça da ritmini yitiriyordu ki bu müfettişin gayrete gelmesine yol açtı. Kısa süre sonra yalnızca birkaç metre önündeydi.

Meats soluyordu Beahmı uyarması durmasını söylemesi gerekiyordu ama bunu başaramıyordu. Şimdi ona çok daha yakındı.

Suçlunun nefes alışını duyabilirdi.

Yakalıyordu onu. Bir an sonra.

Beahm yakalanacağını anladı. Bu nedenle bir trafik ışığının direğine asıldı ve bir anda durdu.

Meats durmaya zaman bulamadı ve kaçağa olanca hızıyla çarptı.

İki adam yerde yuvarlandı sonunda Beahm Meatsin üzerinde kaldı aynasızın suratına vurmak için yumruğunu kaldırdı.

Meats boştaki koluyla ona var gücüyle vurdu. Silahı tutan eliyle.

Silahın kabzası Beahmın şakağına çarptı sonra alnına daha sonra da kulağına çarptı ve namlunun ucu kulağının bir parçasını kopardı.

Beahm haykırarak yana yuvarlandı.

Meats onun bileklerine kelepçeyi ancak takabildi sonra yolun meyilli kenarına çöküp kustu bunun nedeni harcadığı çaba ve sıcak olduğu kadar biraz önce duyduğu korkuydu.

Yolun üzerinde iki polis arabası duruyor Jimmy Beahm arabalardan birinin arka koltuğunda oturuyordu.

Meats zanlının kulağındaki kötü yara

için bir hastabakıcı çağırılmasını kabul etmemişti. O iş hep birlikte merkeze gidinceye kadar bekleyebilirdi.

Küçük kız ile ablasını hastaneye götüren ambulans henüz hareket etmişti.

Meats polis memurlarından birine işaret etti:

- Götürün onu ben öteki arabayla onun evine gidiyorum.

Eski Hondanın bagajındaki çuvalı açmak ve evin mahzenine göz atmak için özel bir emir çıkarmasına gerek olmadığını biliyordu. Duruma ve koşullara bağlı olarak Jimmy Beahmın evinde canlı bir kurbanı alıyorduğundan kuşkulandırırdı bu da Meats hiç kimsenin yaşamının

tehlikede olmadığından emin olmak için içeri girme yetkisini veriyordu.

İkinci araba Meatsi zanlının evinin önüne götürdü. Hondanın bagaj kapağı hala açık duruyordu.

Müfettiş arabaya yaklaşırken sakalını sıvazladı. Bacakları titriyordu.

Çuval oradaydı. Meats fermuarın ucunu tuttu.

Dudaklarını ıslattı ve kendini yüreklendirmek için bir soluk aldı.

Ve çuvalı açtı.

Meats bir adım geriledi.

Bir dakika öylece kaldı sonra geri dönüp evin arkasına koşarak gitti ve kilidini bir kürek darbesiyle kopardığı kapağı açtı.

Ahşap basamakları indi mahzenin serinliği ve nem kokusu onu karşıladı.

Bunun dışında koridorun ucundaki bir kapının arkasından nane kokusuyla karışık bir koku geliyordu.

Meats bu karanlık bölmeye girip ışığı yaktı.

Ampuller içeriyi aydınlattığında müfettiş ağzı bir karışık açık öylece kalakaldı.

Sonra tozlu bir taburenin üzerine çöküp başını ellerinin arasına aldı.

62

Doğa Müzesinden çıktıklarında Brolin Larry Salhindroya telefon etti

Larry polis merkezindeki bürosundaydı.

- Larry sanırım bir iz yakaladık William Abbocan adında biriyle ilgili tüm bilgileri toplaman gerekiyor.

Ordu hesabına çalışıyordu bu yüz den bazı bilgilere ulaşmakta güçlük çekebilirsin. Ben Annabelle birlikteyim hemen oraya geliyoruz.

Telefonu kapattığında Annabel onu süzdü.

- Bizim katil ile onun arasında bir ilişki bulunabileceğini gerçekten düşünüyor musun? diye sordu.

- Abbocan katil için önemli olduğu anlaşılan o üste çalışıyordu

kendisine zaman zaman örümcek zehri verildiğine göre toksikoloji konusunda da bilgisi vardı bunu bize Henry söyledi. Özellikle de tetrodotoksin üzerinde çalışıyordu. Sana göre bu eyalette aradığımız kişiye bu kadar yakm özelliklere sahip kaç kişi bulabiliriz? Bana sorarsan bir ikincisini bulamayız.

- Peki adamın ölmüş olmasının senin için bir sakıncası yok mu?

- Şu an için ben onun bizim aradığımız ölçütlere uyan belki de tek kişi olması üzerine yoğunlaşıyorum. Bu araştırmamızı bu yönde derinleştirmeye değer öyle değil mi?

Annabel ellerini kaldırdı.

- Ben bunu senin ağzından duymak istiyordum yalnızca diye kendi ni haklı göstermek istedi. Biliyorsun her zaman seni izlemek ne düşündüğünü kestirmek kolay değil. Ama bu konuda seninle birlikteyim ben de olsam aynı şekilde davranırdım öyle ya da böyle elimizde baş ka bir ipucu yok...

Brolin ona merakla baktı. Bir hüznün ve... tatlılık karışımı mı? diye sordu genç kadın kendi kendine. Sanki ona bir itirafta bulunacak ya da onu kollarına alıp zaman zaman bir buzdağı gibi soğuk davrandığı için ondan özür dileyecek gibiydi.

İçindeki arzuları gerçekle karıştırma!

Brolin başını yeniden Mustange çevirdi yüz hatlarına ve bakışına her zamanki duygusuz ifade yeniden yerleşti.

Ne sanıyordun? diye kendini lanetledi Annabel. özel dedektifin gerçek heyecanlarını yansıttığı o kısa anlar çok nadirdi ve asla uzun sürmüyordu. Öyle ki genç kadın o kısa anlarda Brolinin ruhuyla flört ettiğini düşünmeye başlamıştı.

Sonuçta onunla normal bir ilişki içinde değildi.

Larry Salhindro onlara polisin yeni yazışmalarıyla dolup taşan dosyaların diktirler gibi tavana kadar yükseldiği ininde küçük bir yer açmıştı. Henüz oturmuşlardı ki Larry onların üzerine atladı:

- Bu William Abbocan adını da nereden buldunuz?

Annabel durumu Brolinin açıklaması için sustu. Akıl yürütmeler birbirini tamamlayan durumlar ta Nelson Henryye ulaşınca kadar.

- Neden sordun onunla ilgili ilginç bir şey mi yakaladın? diye sordu özel dedektif karşılık olarak.

Salhindro işaretparmağını önünde duran okunmaz notların üzerine vurdu.

- Fazla bir şey yok doğum tarihi ölüm tarihi...

- Tam olarak ne zaman ölmüş? diye sözünü kesti Annabel.

- Eh... 14 nisan 1998de otuz bir yaşında karşıdan karşıya geçerken bir otobüsün altında kalmış rezillik.

- Evli miymiş çocukları var mı? diye sordu Brolin.

Salhindro parmağıyla önündeki kağıdı işaret etti.

- İşin ilginç tarafı da zaten bu. Senin öngördüğün gibi üniversitedeki bilimsel kariyeri dışında hakkında pek fazla bilgi yok çünkü 1992 yılında ordu hesabına çalışmaya başlamış. O tarihten sonrasıyla ilgili hiçbir bilgi yok anlaşılan ordu kendi hesabına çalışan bilimadamlarıyla ilgili bilgilere ulaşılmasını engelliyor.

- Özellikle de resmen var olmayan bir üste çalışan bilimadamları-na... diye mırıldandı Annabel.

- Oysa bu sağır sultanın bile duyduğu bir sır diye yorum getirdi Salhindro en azından yakınlardaki küçük kentlerde oturan ve bu konuda bilgi

sahibi olmak isteyen kişiler açısından. Ordu haritalarda gösterilmeyen üslere sahip olmayı yeğliyor bu rahatsız edilmemek için pratik bir çözüm hani şu New Mexicodaki 51. Bölge ya da Nevadadaki üs gibi ne bileyim insanlar uzun süre orada bir uzay gemisinin gizlendiğini düşündü oysa Hava Kuvvetleri orada gizli uçakların denemesini yapıyordu... Ordu otuz yıldan beri resmi olmayan üslerini gözlerden gizliyor bana kalırsa insanların askeri bölge - girilmez levhası görür görmez komplo teorileri üretmelerinden bıktılar.

- Abbocanı bu kadar ilginç kılan ne peki? diye sordu Brolin başlangıçtaki konuya geri dönmek için.

- Ha evet ilginç olan karısının durumu. Constance Abbocan adında bir kadın. 1995te evlenmişler görünüşe göre birbirlerini üste tanımışlar.

- Ne? diye sordu Annabel şaşırarak.

- Evet çünkü onun da ordu hesabına çalıştığı ortaya çıkıyor. Hakkında bazı bilgiler edindim: zooloji mezunu örümcekleri de içine alan eklembacaklıların gelişme sistemi konusunda uzman.

Bu son sözler Broline işkence edip duran bilmeden kapısını o susamın kapısını açan sihirli formül etkisi yaptı. Yapbozun bütün parçaları bir anda yerli yerine oturdu. Her şeyi net görüyordu. Tüm bu eylemlerin temelindeki cinayet mantığını artık kavırıyordu.

Bu çözüm bunca zamandır nasıl aklına gelmemişti?

- Bu o diye kestirip attı.

Salhindro onu yumuşatmaya çalıştı:

- Josh bir kadından söz ediyoruz çok acele etmeyelim ben onun yalnızca üste çalıştığını söyledim bu onu...

- Hayır Larry bu o hiç kuşku yok.

Brolin dostunu baktı sonra Annabele döndü.

- Anlamadınız mı? Tüm bu cinayetleri işleyen bir kadın... Ta başın dan beri bunu bize söylüyor: Ben bir kadını diyorum.

- Baştan beri tüm cinayet mizansenlerinde suyun varlığını görüyo ruz. İster kusursuzca benimsenmiş ve istenmiş bir şey olsun ister açık lanamayan bir gereksemeye yanıt oluştursun katil cinayet yerinde sıvı bulunacak şekilde düzenleme yapmaya özen gösteriyor. Su arınma ve yenilenmenin simgesidir bununla bize bir şey söylemek istiyor belki kişiliğimi arındırıyorum yaptıklarımı temizliyorum demek istiyor ya da bunu vicdanını rahatlatmak için yapıyor. Öyle ya da böyle bu bu tür cinayet işleyen insanlarda hiç rastlanmamış demesek de eşine en der rastlanan bir durum. Seri cinayet uzmanlarının hepsi size aynı şeyi söyleyecektir seri katiller için işledikleri cinayetlerle doğrudan ilişkili olarak ya da günlük yaşamlarında sapkın bir büyülenmeye yol açan ateşin önemli olduğu bilinir. Bugün seri katillerin çoğu için çocukluk/ yeniyetmelik dönemine özgü üçlünün yani çişini kaçırmamanın başkalarına karşı acımasızlığın ya da sadizmin ve ateş saplantısının önemli olduğu biliniyor. Öyle görünüyor ki bu saplantı Trevor Hamiltonda da var.

Brolin kısa bir süre sustu sonra devam etti:

- Ne var ki örümcekli katillerde baskın olan sudur ateş değil. Su ay nı zamanda kadının da simgesidir. Yaşamın yaşamın bize bağışladıkları nın ve doğumun. Bu simgeselliklerin sizin gözünüzde katilin bir ka dın olduğunu doğrulamaya yetmediğini biliyorum iş bu kadarla kal saydı haklı olurdunuz.

Bu bir bütündür. Onun cinayetlerini bir bütün olarak çekilen bir acıyı sağaltıcı bir yanıt olarak görmek gerekiyor. Ve bunu size bir kez daha yineliyorum: karşımızda yaptıklarının bilincinde olmayan bir akıl hastası yok bunun tam tersi söz konusu. Cinayetlerini son derece bilinçli olarak gerçekleştiriyor bunun kanıtı işler ters gidecek olursa onları da öldürmek zorunda kalmamak için çocuksuz aileleri seçmesi. İlk başlarda bizim onu öfkelenmediğimiz zamanlarda kocalan öldürmüyordu onlann uyanmamasını sağlamak için dahice bir strateji kullanıyor gereksiz şiddete asla başvurmuyordu. Hangi katil kurban edeceği kadınların kocalarını öldürmemek için tetradotoksin bulmak için bunca zahmete kullanır?

- Boşa emek harcamayan biri! diye gürledi Salhindro kafasındaki bencil değerlerle kendine küçük bir dünya kurmuş aradığı zevke ulaş mak için insan öldürmekte duraksamayan bu arada yapacağını koca ları uyandırmadan yapmak gibi kendi uydurduğu saçma kurallara uymaktan geri durmayan bir tip!

- Hayır Larry diye karşılık verdi Brolin. Senin tarifini yaptığın türde katil işlediği cinayetleri zevke ulaşmak için ya da kendi fantasmaında yarattığı bir hedefe yakınlaşmak için bir araç olarak kullanır kurbanını asla bir insan gibi düşünmez kurbanlar onun gözünde birer eşya birer nesnedir. Bizim örümcekli katile gelince o başkalarının var olduğunun onlara ait şeyler olduğunun tam olarak bilincinde. Safir bunun kanıtı.

- Köpeğin mi? diye sordu Salhindro şaşırarak.

- Evet. Katil benim evime girdiği gece Safirden kolaylıkla kurtulabilirdi ona fare zehrine bulanmış bir et parçası verebilir ya da boğazına basitçe bir bıçak saplayabilirdi. Oysa o içinde tetradotoksin bulunan karışımının bir dozunu yani bulunması ve hazırlanması zor olan bir karışımı Safiri etkisiz hale getirmek için ziyan etmekte duraksa-madı. Onun bir canı olduğunun farkındaydı ve o canı almak istemedi. Böyle bir şeyi bir köpek için yapacak kaç katil bulunur?

- Ormanda bulduğumuz geyiği unutuyor musun? diye karşı çıktı Salhindro. Parça parça edilip parçaları metrelerce uzağa savrulmuş o hayvanı!

- Onu yaptığında katil öfkeliydi! Neler yapabileceğini bize göstermek istiyordu bizim onun yaptıklarını incelememiz buna karşılık işine karışmamamız için yapılmış bir uyarıydı o. Onun istediği gerçekleştirdiği eylemlerden olabildiğince çok sayıda insanın haberi olması bu arada polisi de yanına fazla yaklaştırmamak - ilk kurbanın bulunabilmesi için polise telefon ettirdi.

- Seni doğru izleyebiliyorsam geyiği gereksiz cinayetlerin önüne geçmek için öldürüyor dedi Annabel tam olarak ikna olmamış bir tonla. Onun bir bakıma kurban edilmesi gerekiyor belki de böylelikle en azından kendi zihninde onun insan canı almasını engelleyecek kendisini izleyen polislerini canını.

- Aynen öyle. Söylemek istediğim şu ki karşımızda bir fantasma uğruna cinayet işlemeyen değişik türde bir katil var. Bununla birlikte yaptıklarını öfkeyle yapıyor.

Önce kocaları etkisiz kılıyor onun aradığı kadınlar genç evliler. Onları kaçırıp iç organlarını boşaltıyor onları ipek kozalara sarılmış olarak doğaya örümcekler krallığına bırakıyor. Onların içlerini bütünüyle neden boşaltıyor peki? Etten kemikten yoksun bırakmak için onların hiçbir şey olmadığını boş olduğunu göstermek için katil kurbanlarını işte böyle görüyor bizim de onları böyle görmemizi istiyor. Ve kılıfı bozmamak için büyük bir çaba harcayarak onların bedenlerini doğrudan açmamaya özen gösteriyor çünkü bize onların öyle doğal olarak boş olduklarını göstermek istiyor.

- Ve cinsiyetsiz olduklarını diye anımsattı Annabel. Onları bütünüyle tepeden tırnağa tıraş ediyor.

- Bundan emin değilim diye düzeltti Brolin. Onları cinsiyetsiz hale

getirmek isteseydi cinsel organlarıyla oynar öyle ya da böyle deforme ederdi aynı şeyi memeleri için de yapardı. Hayır bana kalırsa onları en yalın haline indirgemek istiyor hepsi birbirinin eşiti olsun istiyor saçlarının rengiyle ya da uzunluğuyla ne bileyim kaslarıyla birbirinden ayırt edilmelerini istemiyor. Önemli olan tek tek kurbanlar değil onların oluşturduğu bütün genel olarak kadınlara dokunmak onlardan söz etmek istiyor. Kadınlar boştur bize söylediği işte bu. Kocalar da gereksiz.

- Kocaların hiçbir önemi olmadığını düşünüyordum öyle değil mi yani? dedi Annabel.

- Başlangıçta işlediği ilk iki cinayetten Peytonlar ile Morganlar cinayetinden sonra böyle düşünülebilirdi.

Ama Christopher Rosa-mundun öldürülmesinden sonra tavrı değişti. Christopher önce boğazından sonra sırtından bıçaklandı ve öldükten sonra ya da birkaç saniye sonra ölecekken ters çevrildi yeniden göğsünden bıçaklandı ve cinsel organı koparıldı. Bu bana göre onun içindeki kini ortaya koyan bir davranış. Katil o zamana kadar bunu hiç yapmamıştı. Katilin zihninde erkek yok gereksiz ya da olup bitenlerin gerçekten bilincinde değil. Ve erkek gerçek varlığıyla karşısına çıktığında içindeki kinin boşalmasını tetikliyor.

Cinayetleri kendi bütünlüğü içinde çözümlemek gerektiğini söylüyordum size bu bağlamda katilin kullandığı yöntemler de ilgi alanımıza girebilir. Özellikle de örümceklerin onu büyülemesi. Örümcek insanların ortak bilincinde nedir? Bir korku kaynağı. Başka? Örümcekleri düşündüğümüzde genel olarak aklımıza gelen ne olur?

- Onların erkeklerini parçaladıkları diye ileri sürdü Annabel bunun Brolinin kuramını destekleyeceğini düşünerek.

- Doğru bu hepsi için geçerli olmasa da örümceklerle özdeşleştirilen bir şeydir. Örümcekler özerk yaratıklardır erkeksiz yaşarlar erkeklerden üremek için yararlanırlar sonra da onu parçalarlar. Bu da bizi katile daha çok yaklaştırıyor öyle değil mi? Bu arada örümceğin kurucu mitosunu da unutmamak gerekiyor Arahne sonsuza kadar lanetlenmiş tanılara meydan okuduğunun farkına varıp canına kıyacakken sonsuza kadar ağ örmeye mahkûm edilen bir kadının öyküsüdür. Arzusunu gerçekleştirememiş ve sonsuza kadar acı çekmeye mahkûm olmuş bir kadın. Bütün bunları birleştirecek ortaya ne çıkıyor?

Annabel özetledi:

- Yalnızlığı erkeklerden uzak bağımsız yaşamayı kavram olarak be nimsemiş erkek kendini dayattığında ondan nefret eden aynı zamlında da kadınların hepsinin boş olduğunu düşünen bir katil. Ha bir de kendini işlediği cinayetlerden arındırmaya ya da bunu onlara yaşam vermek için yaptığını bize söylemeye çalışan biri ne bileyim su kavramını nasıl yorumlayacağımı aslında bilemiyorum.

- Bir kez daha söyleyeyim diye araya girdi Brolin katilin onu her cinayet mizanseninde kullanması kendisini peşinden koştuğu şeyin altkatmanı olarak görmesi: arınmanın yaşamın ve kadının simgesi.

Hayranlık ve inanmazlık arasında gidip gelen Larry karşı çıktı:

- Ona göre kadınlar boş varlıklarsa kadınlığın simgesi olan su onu neden bu ölçüde büyülüyor mantıklı değil bu!

- Çünkü o bir insan. Onun da kendine göre kusurları var. Katil bir makine değil bütün bu yaptıklarından önce onun da kendine ait bir yaşamı var ve o yaşama ait kalıntılar bugün ona acı veriyor. Katil bir kadın ruhsal bakımdan

olasılıkla dengesiz kırılgan bir kadın yani öyleydi ve o özelliğinin öte yanına geçti. Kendini kadın olarak görüyor ve suyun simgeselliği içinde yer aldığını kabulleniyor bu arada kendini farklı görüyor bize ve tüm dünyaya kadınlara ve erkeklere karşı bir ölüm ve öfke mesajı olduğunu göstermek istiyor içinde hiçbir şey olmayan hiçbir şey yapmayan artık hiçbir işe yaramayan kadınlar ve önemli bir şeyler olup bittiğinde gereksiz orada olmayan erkekler. Acı çekmiş biri başına onda travma yaratan bir şey gelmiş ve artık tüm o canavarların arasında yaşamayı beceremeyen bir kadın. Salhindronun şaşkın bakışlarını gören Brolin ekledi:

- Evet Larry onun gözünde canavar olan bizleriz. Kendisi değil. Ve bu kurban Constance Abbocan.

Salhindro gözlerini kırptırarak iç geçirdi artık ne düşüneceğini bilemiyordu.

- Çizginin öte yanına geçtiğinde ki bu olasılıkla birdenbire değil yaavaş yavaş birkaç ay süren bir süreçte olmuştur kendini yeniden kurmak için her halükarda kendine geçirdiği o travmayı taşıyabilecek yeni bir tanımlama belirlemek için o zamana kadar edindiği bilgilere başvurmuştu. Ve örümceklerle çalıştığı için o böceklerin insanların gözünde temsil ettiği şeyin bir bölümünü kendi kişiliğine mal etmişti.

Aynı şekilde başkalarına bir şey söyleme gereği -bu iletişim kurma gereği cinayetler aracılığıyla da olsa- başkalarına neler hissettiğini ak tarma gereği artık içinde taşıyamayacağı kadar ağır hale geldiğinde bunu nasıl söyleyeceğini araştırmaya başladı. Kocasına ona tetrodoksinin özelliklerinden söz etmişti kuşkusuz kendisi de etnobotanikçi oldu günden Eski Mısırlıların sediryağını ne amaçla kullandığını dolayısıyla onların iç organları boşaltma yöntemlerini biliyor olmalıydı ayrıca evinde de o işlemi ayrıntılarıyla anlatan kitaplar vardı herhalde. Constance Abbocan bütün bu bilgileri kocasıyla yaşadığı ortak yaşamlarında öğrenebilmişti.

- Kocasının ölümü onun deliliğini tetiklemiş olabilir mi? diye sordu Annabel.

- Olabilir. Bunu araştırmak bize düşüyor. Öyle ya da böyle bu kadın o travmadan önce de son derece huzursuzdu istediği kadar trajik olsun bir insanı korkutucu bir katile dönüştürmeye tek bir olay yeterli olamaz. Bu noktada önemli bir düşünceye geliyoruz: böyle bir sonucu ortaya çıkaran bir olgular bütünüdür. Bu yüzden cinayetlere suçlunun kişiliğinin ayrıntılarını bir araya getiren çok büyük bir yapboz gözüyle bakmak gerekir. Çünkü ortaya konan eylemler doruk noktasına vardırılmış bir heyecanın sonucudur bu heyecanın küçük parçalarıyla yüklüdür dolayısıyla katilin kişiliğinden parçalar içerir. Katilin akıl yürütme biçimini anlamak için bunları nasıl okuyacağımızı bulmak onları birbirine nasıl bağlayacağımıza karar vermek bize düşüyor. Bir kez daha söyleyeyim: Psikotik olmayan bir katilin kaçınılmaz olarak bir mantığı vardır ve bu mantık onun yapısına bağlı olarak kurulmuştur cinayet işleminin özünde yer alan bu mantıktır buysa mantıksal olarak cinayete damgasını vurur bizim üzerimize düşen de ters yönde giderek o kişiye ulaşmaktır. Kişilik çözümlemesinin temeli de budur.

Loş odaya sessizlik çöktü. Salhindro küt parmaklarını aldığı bazı notların üzerine vuruyordu.

- Bilmiyorum... dedi sonunda. Ben bütünüyle ikna olmadım. Bir kadının bunları yaptığına inanmakta zorlanıyorum. Kurbanların boğazın-daki sperm bu kadar korkunç bir şeyi bir kadın düşünemez!

- Neden olmasın? O bir aldatmacaydı Trevor Hamiltonın Lindsey Morganı kaçırmadığını Carol Peytonun cesedini de oraya bırakmadığını biliyoruz bunu kanıtlayan tanıkları var. Onun hakkında bilinen şey kurbanlar üzerinde bulunan spermi ve telefon etmesi. O yalnızca bir maşa ya da araç olabilir. Kişisel olarak ben onun suça katıldığını sanmıyorum işlenen cinayetler gözlerimizin önüne çok özel ve kendisiyle tutarlı bir dünyayı taşıyor öyle ki bunlar iki kişi tarafından gerçekleştirilmiş olamaz. Bana göre Trevor katilin bizi şaşırtmak için kullandığı bir araçtan başka bir şey değil.

- O durumda senin ileri sürdüğün simgeselliği neden sürdürmedi? diye bastırdı Annabel. Boğaza sperm bırakmak neyin nesi? Kirlenme boşa atılan tohum kavramını mı ifade ediyor ya da bir bakıma erkeğin tohumu kadını boğuyor soluk almasını konuşmasını engelliyor demeye mi geliyor?

Brolin işaretparmağını Annabele doğrulttu.

- Gerisi de işte böyle. Doğru düşünüyorsun bu benim demin sözü

nü ettiğim şeyden daha belirgin bir işaret. Elbette çünkü katil kurbanlarını kesip biçmemek için çılgınca bir çaba harcıyor buna karşılık spermi bırakmak için onların boğazını açıyor. Bu söz konusu davra nışın onun için çok önemli olduğunu gösteriyor. Bu bir aldatmacadan çok bir iletişim aracı. Ve senin son varsayımının işin geriye kalan bölü müyle tam olarak örtüştüğünü sanıyorum. O spermi cinsel bir saldırı olarak değil tam tersine erkeklere yapılmış bir saldırı olarak almak ge rek. Erkek kadının içine olmaması gereken yere giriyor onu kirletiyor onun içine girmek için her yolu deniyor sözcüğün tüm anlamlarıyla onu boğuyor onu sesinden yoksun bırakıyor erkek kadının içindeyken kadın boş oluyor... Bu davranış bir erkek kurbana örneğin Christopher Rosamunda saldırdığında yerini bulmuş oluyor. Ona saldırdı özellikle de üreme organına. Yaşadığı travmanın kaynağında bu olabilir mi? Cinsel aşırılıklar? Erkeğe ve sonuçta onun temsil ettiği erkeklığe karşı duyulan nefret.

Arkalarında büronun kapısı açıldı.

Lloyd Meats bir kağıt havluyula kurulanarak içeri girdi yüzünü yıkamıştı.

- Burada olduğunuzu söylediler dedi merhaba yerine.
- İşler yolunda gitmiyor mu? diye sordu Salhindro kaygılanarak.
- Yanlış bir iz üzerinde yarım günümü kaybettim. Jimmy Beahm Rosamundların komşusu.
- Dianne Rosamundun gözetlediği adam mı?
- Evet onun ifadesine göre adam bodrumunda bir şeyler karıştıran bir suçlu gibi davranıyormuş.
- Ee? Çıka çıka canı sıkılan ve vakit geçirmek bir şeyler uyduran hafif paranoyak bir kadın mı çıktı yoksa? diye sordu Salhindro evde kalmış bir bekar erkek gülümsemesiyle.

Lloyd Meats çöp sepetini nişan aldı ve topak haline getirdiği kağıt havluyu içine fırlattı.

- Oh hayır kadın aslında hayalci değilmiş dedi. Jimmy Beahm bir yıldır işsiz bir adam bodrumunda bir şeyler yetiştirerek biraz para ka zanmak istemiş.

Salhindro içinden gelen kıkıltıyı bastırdı.

Meats başını pişmanlıkla salladı içinden hiç gülmek gelmiyordu:

- Size yemin ederim o tipin bodrumunda özel lambalarla kurduğu bir tesis var orada birçok bitki yetiştiriyormuş. İçinde son kurbanının bulunduğunu düşündüğüm iri bir çuvala kaçarken onu tutukladım. Çuvalın içi ağzına kadar çeşitli otlarla doluydu! Onlan yeni toplamıştı ve ben onu tutukladığımda kurtulmak için o otları bir yere götürüyor du. Rosamundlar cinayeti ve evinin çevresinde polis kaynaması onun ödünü patlatmış ve hepsini götürüp atmak istemiş.

Brolin ona cesaret vermek için sırtına dostça vurdu ve aklına gelen ilk şeyi söyledi:

- Kaybettiğin zamana boş ver bir soruşturmanın özünü zaten kaybedilen zaman oluşturur öyle değil mi?
- Ne var ki o deli herif teslim olmadı ve kaçmaya çalışırken sekiz yaşında bir kız çocuğuna çarpıp yere düşürdü. Kızcağız hastanede son Helen haberlere göre doktorlar yüzünde hiç yara izi kalmayacağını söyleyemiyor. Bütün bunlara bir avuç ot için neden oldu! Kolumu uzat-sam o serseriye neredeyse yakalayacaktım.

Meats kendine bir bardak su doldurdu. O kızın suç istatistikçilerinin yan zararlar adını verdiği durum yüzünden bir hastane yatağında olmasını kaldıramıyordu. Akşam olur olmaz o kızın yanına gideceğini annesine babasına söyleyecek şey aramaktan kurtulmak için ona ambalajı içinde bir bebek götüreceğini biliyordu.

- Aşağıdaki çocuklar Trevor Hamiltonm yaşamöyküsünün ayrıntı larına ulaştıklarını söylediler dedi konuyu değiştirmek duyduğu piş manlıktan ve suçluluk duygusundan başka bir konuya odaklanmak için.

Salhindro onu doğruladı.

- Evet dairesinin aranması konusunda bir şey bulunamadı şu an için elimizde yararlı hiçbir ipucu yok. Öteki kötü haber de şu ünlü toksin hak kında şey... tetrodotoksin diye okudu. Kiewtz o toksinin Kaliforniyalı balıkçılardan kirpibalığı satın alınıp kolaylıkla elde edilebileceğini söylü yor. Toksini elde etmek için balığın iç organlarını ve başka bölümlerini çıkarmak yeterliymiş. Biraz biyoloji bilen herkes bunu yapabilirmiş.

Meats sakalını sıvazlarken tavana baktı.

- Rezillik... diye mırıldandı.

Salhindro o anda gelen faksa bakmadı Broline bir göz attı ve gelen evraklara bakan müfettişe döndü:

- Dinle Josh katil hakkında bir varsayım ileri sürüyor. Annabelle kendi hesaplarına araştırma yaptılar. Ve... o varsayımı sen de dinlesen iyi olur.

Meats özel dedektif ile genç kadının karşısına dikildi ne söyleyeceklerini merak ediyordu. Brolinin bu konularda gerçek bir deha olduğunu biliyordu ama kimi zaman da yaptığı yorumlarda aşırıya kaçıyordu. Brolin ile Annabel yaptıkları soruşturmayı birlikte anlattılar sonra eski kişilik çözümleyicisi yaptığı incelemeyi Constance Abbocanı merkez alarak açıkladı ona göre o kadın araştırdıkları her şeyin özünde yer alıyordu: katil için simgesel bir değer kazanmış olan o üste çalışmıştı örümcekler konusunda kusursuz bilgisi vardı kocası etnobotanikçi-di dolayısıyla onu tetrodotoksin konusunda bilgilendirmiş olabilirdi çünkü o da aynı madde üzerinde araştırma yapıyordu hatta sediryağını ve bu yağın Eski Mısır'daki kullanımı hakkında bilgi sahibiydi.

Kısaca verilen bu bilgilerin tutarlı olduğunu kabul etmek gerektiğini söyledi Salhindro. Ne var ki onu ikna eden Brolinin sıradan olarak nitelediği bir ayrıntı olmuştu. İlk kurbanın odesında yere damlayan kan silinmemiş bir kağıda emdirilmiş! Katil yeri silerek temizleyecek yer de kağıdı kan damlalarının üzerine bastırmış böylece emilmelerini sağ lamıştı. Şişman polisin gözünde bu kadınlara özgü tipik bir davranıştı Meatse gelince dedektif yaptığı çıkarsamaları daha bitirmeden telefona sarılmış Constance Abbocanın adresini derhal bulmalarını istemişti.

- Ben bu konuda daha önce bir araştırma başlatmıştım dedi Sal hindro Meats telefonu kapattığında. Ama elimde yalnızca çiftin otur duğu eski adres var hatta onlar gelmeden önce (Larry çenesiyle Bro lin ile Annabeli işaret etti) o konuyu daha da araştırdım. Ne var ki ko nuştüğüm emlakçi William Abbocanın ölümünden sonra evin terk edildiğini söyledi Bayan Abbocan hakkında bir bilgisi yokmuş yani onu hiç görmemiş.

- Oraya gidip bir göz atmaya değer dedi Brolin.

Meats onayladı.

- Larry demin gelen faks neyle ilgili? diye sordu ilk satırın üzerin deki Abbocan adını fark ederek. Salhindro kağıdı almak için eğildi.

- Bayan Abbocan hakkında istediğim bilgilerin devamı dedi gelen bilgileri okuyarak.

Birden yüzü karardı.

- Kahretsin... Durun bir dakika.

Larry doğruldu ve masasının üzerindeki bir dosyayı aradığını buluncaya kadar karıştırdı.

Gözlerini ondan bir açıklama bekleyen üç kişiye çevirdi.

- Sanırım katili bulduk dedi sonunda.

64

Larry Salhindro her türlü kuşkuyu artık üzerinden atmıştı. Gözünün önündeki bilgiler her türlü rastlantı olasılığını ortadan kaldırıyordu bunlar bu durumda ancak suçluluk kanıtı olabilirdi.

Önünde açık duran dosyayı gösterdi onlara.

- Bunlar Cooper ile Alstingin Trevor Hamiltonın yaşamöyküsüyle ilgili gönderdikleri son raporlar. Bu raporlarda Trevorın 2001 yılı başlarına kadar kentteki bir psikiyatri hastanesinde art arda birçok kez kaldığından söz ediliyor. Orada psikotik olduğu kabul edilen önemli kişilik bozuklukları konusunda tedavi görmüştü. Ne var ki hiçbir doktor onu tehlikeli kabul etmemişti şiddete başvurmuyordu. Önümdeki bilgilere göre parçalanmış olmaktan korkuyordu. Trevorda ateş tutkusu olduğu ortaya çıkarılmıştı anlaşıldığına göre onda cinsel istek uyandıran tek kaynak buydu. Doktorlar cinsel ilişki sırasında kadınlar tarafından yutulmaktan korktuğunu düşünüyor. Çocukluğunda Oidi-pus kompleksinden sıyrılamamış tek aşk nesnesi olarak annesini görüyor... Annesinin gözündeki yansıması bozulmuş ve...

- Tamam bir sorunu varmış bu bizi katile hangi konuda yaklaşıyor? diye sabırsızlandı Meats.

- Ben de tam oraya geliyordum. Hastaneye ilk kez 1997de annesinin ölümünden sonra yatıyor. Oldukça ilginç bir tip annesinin evinde yaşamıyormuş annesi onu kendi ayaklarının üzerinde durmayı öğrenmesi için evden uzaklaşmaya zorlamış o da hiçbir zaman uzun süreli olmayan küçük işler yapıyormuş. Bu arada anne sevgisine aşırı dönük olduğundan kadınların kendisine temas etmesini kaldıramıyormuş. Öyle anlaşıyor ki annesinin ölümünden sonra yaşamını sürdürmekte güçlük çekmiş onun ölümünü reddetmiş sonunda sürekli kalmak üzere hastaneye yatırılmış. Bu 2000 yılına kadar sürmüş o tarihte hastalığında net olarak iyileşme saptandığı çünkü Trevor Hamiltonın hastanede kalan bir kadın hastayla dostluk kurduğu ve onunla fiziksel temasta bulunmayı -kuşkuya yer bırakmayacak biçimde- kabul ettiği anlaşılmış bu da hastanın patolojisindeki gelişmenin kanıtı sayılmış. Elimdeki bilgilerde o hasta kadının adı yok. Salhindro yarım saat önce gelen faksı elinde salladı.

- Peki burada ne görüyoruz? Constance Abboconın kocasının başvuru rusu üzerine 1996 yılında aynı hastanede yattığını. İşte size Trevor ile... bütün bu olayların arkasına gizlenmiş olan kişi arasındaki bağlantı.

- Kadın hastaneden çıkmış mı? diye sordu Annabel.

- Evet 2001de. Trevor Hamiltondan iki ay sonra.

- Hastaneye hangi nedenle yatırıldığı hakkında bilgi var mı? diye sordu Brolin.

- Hayır ama koşullar göz önünde bulundurularak bazı ayrıntıları öğrenmek için doktorlara başvurulabilir. Meats Salhindronun bu sözünün üzerine atladı.

- Her şey birbiriyle tutarlı dedi Brolin ile Annabele bakarak. Yemeği fırına veriyoruz Larry şu Bayan Abbocan hakkında bulabildiğin tüm bilgileri bana bul şimdi ne yaptığını nerede olduğunu her şeyi.

Salhindro saatine göz attı.

- Bugün cuma vakit de akşam oldu diye anımsattı devlet dairelerinin çoğu hafta sonu tatiline girecek o iş biraz yaş...

- Davran diye kestirip attı Meats dahili hatta bir numarayı aramak için telefonu eline aldı. Kievvtz sen misin? Hemen Larrynin bürosuna koş Alstingi Cooperi... herkesi yanına al katilin kimliğini saptadık galiba. Brolin kalktı Annabel de onu izledi.

Gitmeye hazırlandıklarını gören Meats başparmağını onlara doğru kaldırdı.

- İkiniz çok iyi iş başardınız.

Brolin ona belli belirsiz bir baş işaretiyle karşılık verdi ve koridorda kayboldu. Annabel de onlara eliyle veda edip arkadaşına yetişti.

Koridorda Annabel özel dedektife yanaştı.

- Bu iş bitti. Onu yakalayacaklar ve tüm bu dehşet birkaç saat son ra kötü bir anıdan ibaret kalacak. Asansörün kapıları açıldı soruşturma yapan dedektifler Cooper Alsting ve diğerleri dışarı döküldü. Salhindronun bürosuna dalmadan önce Broline selam verdiler.

Annabel asansörde Brolinin yüzündeki tepkiyi inceledi onu oldukça sakın buldu oysa bu karanlık olay artık sona ermişti.

- Joshua... Ben... Diyordum ki ben geri dönmenden önce hafta sonu nu birlikte geçirebiliriz... sen de istersen eğer.

Özel dedektifin dudaklarının ucunda hafif bir gülümseme belirdi.

- Her şey bittikten sonra tam bir hafta deliksiz dinleneceğim ve senin de burada olacağını ümit ediyorum... Bu arada onlara biraz daha yardımcı olup zaman kazandırsam iyi olacak...

- Nasıl yani?

Brolin asansörün kapıları bodrumdaki park yerine açılırken elini Annabelin beline kuvvetle bastırdı.

- Abbocanların eski evine gidip etrafa bir göz atacağız. Demin de söylediğim gibi katilin orada onu insanlardan uzaklaştıracak bir travma yaşaması gerektiğini düşünüyorum geçmişinde bir olay oldu. Biz de gidip o geçmişin bir bölümüne göz atacağız ne dersin?

Bunu düşünmem gerekirdi! diye bağırdı Annabel içinin en derin yerinde.

Hiç durmuyor avını yere uzattığından onu yendiğinden emin oluncaya kadar. Ne yapabilirdi? Onu yalnız bırakıp eve mi dönmeliydi?

- Bu işlere bu kadar asılmayı sürdürürsen günün birine bu uğurda bir yerlerde postu bırakacağını düşünüyorum... Elbette seninle birlikte geliyorum. Peki adresi nereden bulacağını biliyor musun?

Brolin bu kez ona gerçekten gülümsedi.

- Gözümün önündeki dosyadaydı toplantı boyunca...

Mustang onları bir kez daha doğru yönüne götürmek üzere homurdandı. Geçmişin hayaletlerine doğru.

65

Saat on beş otuz.

Güneş gölge tutmayan en küçük parsel bile saldırdığı için Portland sokakları neredeyse ıssızdı. Herkes iştahını bastırmış gezinme hevesini buharlaştırmış bürosuna ya da evine kapanmış akşamı bekliyordu.

Kentin bir yerinde Şey koşturup duruyordu kızgın oksijen soluduğunun farkında değildi tere batmış bedenine aldırıyordu yitirecek bir saniyesi bile yoktu. Daha şimdiden altı tane büyük markete uğrayıp meyve ve sebze tezgahlarına kızlarını bırakmıştı. Latrodectus karadul ya da Atrax robustus. Bu sonuncusu ısırarak olursa ölüm kesindi.

Bu marketlerden birinde Şey pelüş reyonunun önünden geçti. Aklına bir fikir geldi korkunç bir fikir. Ama bunun riski vardı. Kurduğu tuzak bir çocuğun kurban olmasına yol açabilirdi.

Hayır örümceği yukarı en yüksek yalnızca erişkinlerin erişebileceği beğendikleri bir pelüş el atabileceği raflardan birine bırakacak olursa risk söz konusu değildi.

Bir çocuğun o sahneye tanık olup travma geçirmesi dışında...

O durumda?

O çocuk daha sonra ne olacaktı? Bir erkek ya da bir kadın diğerleri gibi! Heyecan yaratacak bir şey yapmalıydı!

Evet tamam. Theraphlosa blondi Güney Amerikanın Golyatı denilen bedeninin üzerinde diken gibi tüyler bulunan yapma örümceklerin arasında hiç fark edilmeyecek dev bir yerörümceği. Şey arabasının arkasına yerleştirdiği çok sayıda kutudan birinin içinde bulunan o örümceği almaya gitti. Bu yerörümceği olasılıkla yapacağı kötülük ölçüsünde korku ve travma yaratacak -onun kocaman kısıkaçları tarafından ısırılma riski Şeyin hiç hoşuna gitmese de- efsanenin daha da büyümesini sağlayacaktı.

Panik kısa sürede tüm kenti saracak. İnsanlar hiçbir yerde güvende olmadıklarını fark edecek kendi evlerinde bile evlerinden bir yere

kıpırdayamayacak

gelen postayı açamayacak alışverişe gitmeyecek

arabalarına binmeyecekti söylenti kısa sürede her yana yayılacak kesinlikle giderek büyüyecek ve bir kaos oluşacaktı.

Hu düşünce Şeyin gülümsemesine yol açtı.

Bu gülümseme o yorgun yüzde daha çok bir tiki andırıyordu.

Şeyin dinlenmesi gerekiyordu. Bedenini ve ruhunu dinlendirmesi gerekiyordu.

Her şey zorlaşıyordu. Artık dayanamıyordu.

Yumruklarını sıkı gözlerine yaş doldu.

Hayır işi bu noktaya getirdikten sonra durmaya hakkı yoktu. Devam et! diye gürlüyordu ruhu. Ama içinde içinin derinliğinde gölgede bir köşeye çekilmiş debelenen ve ağlamayı sürdüren bir çocuk vardı.

Şey mekanik olarak hareket ediyordu fazla düşünmeden.

Haydi iki büyük mağaza daha ondan sonra bitecekti.

Geçerken park yerindeki arabaların arasında duruyordu insanlar bu sıcakta alışveriş ederken arabanın içine biraz hava girsin diye pencerelerinin üzerinde küçük hava boşluğu bırakmıştı.

Şey bundan yararlanıyor her birinin içine küçük bir sürpriz bırakıyordu kara karnının üzerinde küçük bir kırmızı nokta bulunan bir örümcek o nokta sanki Ölüm tehlikesi! anlamına geliyordu ve bu pek de yanlış değildi. Bir Latrodectus menavodi söz konusuydu.

Önüne çıkan her ticaret merkezinde ayakkabı satıcılarına uğruyordu. Teşhirdeki ayakkabıların içine birkaç örümcek bırakmak hiç de zor değildi ayakkabıların içi o yaratıklar için karanlık ve konforlu orada rahat edecek ta dibe saklanacaklar saldırıya uğradıkları korkusuna kapıldıklarında da kurbanlarını büyük bir öfkeyle ısırp onlara müthiş etkili zehirlerini enjekte edeceklerdi.

Şeyin serinlemeye vakti yoktu yapacak çok iş vardı daha gün uzun olacaktı.

Gaz tüplerinin hepsi evindeydi yapacağı iş onları yerleştirmektir yalnızca. Şey kendine bir de ateşli silah aldı bu silah normal olarak bir kez kullanılacak tek bir kurşun gerekecekti bugün onun son günüydü.

Onun son günü...

Bu akşam ölmüş olacaktı.

Böyle karar vermişti.

Annabel ile Brolin tepeler arasında kaybolan eski üsse kuş uçuşu on kilometreden daha kısa bir mesafede olan küçük Cascade Loks kasabasında durmuştu. Bu küçük yerleşim birimi Columbia Irmağının boğazları ile güneye doğru uzayıp giden vahşi yamaçların arasına sıkışıp kalmıştı. Yol boyunca yükselen üzeri tamamen ağaçlarla kaplı bir tepe vardı. Abbocanların eski evi oralarda bir yerdeydi.

Annabel fırının önünde sıcaktan neredeyse bayılacak hale gelmiş bir satıcıdan birkaç sandviç aldı bu arada Brolin bir haritanın üzerinde eve kadar nasıl çıkacaklarını araştırıyordu O yarı resmi üste çalı-şan her bilimadamı gibi Abbocanlar da üsse oldukça yakın buna kar şılık her türlü gereksiz dedikodudan ve gözetlenmekten kaçınmak için uygarlıktan özellikle uzakça bir yere yerleşmişti.

Çayırıların üzerinde bir Douglas çamının gölgesinde karın doyurdular. Brolin sonunda suskunluğunu bozup konuşmaya başladığında ağzından yirmi dakikadır tek bir söz çıkmamıştı:

- O kıştan sonra işler nasıl gidiyor? Yani günlük yaşamın demek istiyorum...

- Seninki gibi sanırım. Yalnız.

Alaycı bir gülüşten sonra hemen ekledi:

- Ama o kadar- da mutsuz değil.

Brolin uzakta sakin akan Columbia Irmağını ve hemen yanında dimdik yükselen sarp yalılarları hayranlıkla izledi. Genç kadının kendisine karşı karmaşık bir ilgi duyduğunu biliyordu güçlü bir dostluk ya da daha fazlası... Peki kendisi ona karşı ne tür duygular içindeydi? Birine karşı güçlü duygular besleyebilecek bir insan mıydı? O yanında olduğu zaman kendini neden huzurlu hissediyordu? Kaç dakikadır bunları düşünüyordu. Ve ona açılmaya karar vermişti:

- Annabel son üç yıl içinde kendimi hiçlikten yeniden var ettim kendimi korumak için acı çekmeye son vermek için varlığımı beyaz sayfalarla doldurdum. Ama yakında giderken senin arkandan bakaca ğımı düşündüğümde sanırım o gidiş benim içimi... yoklukla doldura cak ve o yokluk bana acı verecek.

Genç kadın dondu kaldı. Brolinin ağzından bu sözleri duyacağını aklının ucundan geçilmiyordu bu onun kendi gözünde bıraktığı imgenin ötesinde bir şeydi.

Ağzını açtı ama tek bir ses çıkaramadı.

-İkimiz de içimizde kendi boşluklarımızı kendi yokluklarımızı barındırıyoruz diye sürdürdü dedektif ve sanırım ki bunlar birbirini tamamlıyor...

- Bana ne söylemek istiyorsun?

Annabel kendi sesini tanıyamıyordu heyecanlı ve öylesine zayıf...

- Ben çoğu zaman kendimi belirli bir noktaya odaklıyorum diye sürdürdü ve gerisini kaçırıyorum oysa sen bu anlamda benden daha iyisin sende araştırma pragmatizmi var sen...
- Joshua ne demek istiyorsun? İyi birer ortak olabileceğimizi mi?
- Sanırım evet...

Bu sözleri tam hızla ileri atılmış bir trenin gücüyle kavradı. Her zaman bu kadar şaşırtıcı olması mı gerekiyordu? Ve bunun ötesinde bu tam olarak istediği şey miydi onun gelip kendisiyle birlikte çalışması? Onda bir partnerden öte bir şey arıyordu bir yakınlaşma günlük yaşamda bir anlaşma bekliyor farklılıklarını yumuşatmak istiyordu. Yalnızca aynı suskunlukları değil gerisini de paylaşmak.

Annabel elini özel dedektifin sırtına koydu. Genç kadının gözleri uzak yalıyların dibinde bulamayacağını bildiği bir yanıt aramak üzere manzaraya dalmıştı.

Verdiği tek yanıt bu oldu.

Alçak dallar Mustangin ön camının üzerinde kaydı izledikleri yol ortasında Abbocanların eski evinin bulunduğu küçük bir açıklığa çıktı.

Evin boyaları dökülmüş aşınmış tahtalar ve gri pencereler ortaya çıkmıştı. Yapı kararmıştı salınan yüksek otların arasından bulanık olarak seçilen sırtını yamacın tepesine dönmüş ölü bir hayvanı andırıyordu.

Tavuk kadar iri kocaman bir karga verandanın üzerinde sıçrayıp duruyordu. Abanoz iki topu andıran gözlerim arabadan inen iki yabancıya çevirdi.

- Burası iyi bir çim biçme makinesi boyasının yenilenmesi ve altı aylık bir çalışmayla sevimli bir köşeye döndürülebilir diye yorumladı Annabel.

Gerindi ve terli alnını kuruladı sonra bir şişe su alıp yüzüne ve saçlarına döktü. Şişeyi Broline uzattı o almadı.

- Gidip içeri bir göz atalım dedi.

Eve yaklaşırken yeni lastik izleri olup olmadığını görmek için zemini inceledi. Toprak o kadar kuruydu ki iz falan yoktu aramak boşunaydı.

- Yüksek otların ortasında yola benzer bir şey var diye gösterdi Annabel. Kapıya gidiyor.

Ondan daha ilerde olan Brolin parmağıyla yeri gösterdi.

- Yerde hala birkaç döşeme taşı var onandır.

Karga kanatlarını açıp gıklayarak havalandı.

- Ev ne zamandan beri terk edilmiş durumda? diye sordu genç kadın.

- William Abbocan 1998de ölmüş o öldüğünde karısı zaten iki yıldır hastanedeymiş. Demek ki dört yıldır bu durumda. Bayan Abbo-canın buraya 2001de dönmesi gerekirdi psikiyatri hastanesinden çıktıktan sonra ama öyle yapmamış. Elektriği yeniden bağlatmadığı gibi elini hiçbir şeye sürmemiş aslında neredeyse hemen sonra izini kaybettirmiş. Neden acaba?

- Pencerelere bak diye karşılık verdi Annabel hepsi sağlam. Pis elbette ama hiç kırık cam yok.

Brolin verandanın dört basamağını çıkıp giriş kapısının önüne kadar gitti.

- Buraya dört yıldır kimse uğramamış. Ayrıca bölgede fazla yağmacı olmadığı da anlaşılıyor ormanın içine gömülmüş bu evin varlığından haberleri olmadı herhalde.

Annabel kaşlarından dudaklarının köşesine kadar sızan ter damlalarını sildi. Burada yalnızca bir kazada ölen bir adam ve akıl hastası bir seri katil olduğundan kuşkulanan bir kadın oturmuş. Çok iyi! dedi kendi kendine genç kadın. Rahat olmak için gereken her şey var...

Brolin üzerinde her zaman blucininin arka cebinde taşıdığı küçük keseyi çıkardı içinden lastik bir eldiven alıp eline geçirdi.

- Kilitli dedi. Kilit açmayı bilir misin?

Annabel başını salladı.

- New Yorkta yaptığımız bir müdahale sırasında bir kez denedim elimdeki aleti kilidin içinde kırdım kapıyı olduğu gibi sökmek gerekti.

- Ben senden daha becerikli olduğum için bu iş çok kısa sürecek.

Bir de bana bir saat önce birbirimizi tamamlamaktan söz ediyordu! diye düşündü Annabel gülerek. Birbiriyle çekişen bir ikili oluşturuyorlardı! Brolin kesesini açıp içinden iki metal tel çıkardı. Kapının önünde çömeldi ve kilit mekanizmasını kurcaladı.

- Sen onu yaparken ben de evin çevresinde bir tur atacağım olur mu?

Kendini yaptığı işe vermiş olan Brolin ona dilini damağında şaklatarak yanıt verdi.

Annabel ormana ağaçların başladığı sınıra doğru ilerledi sık bir böğürtlen çalılığının arkasına dolandı. Uçan böcekler yüksek sesle vızıldıyordu.

Bu yabanıl krallıkta geniş bir fauna cızırdıyor cırlıyordu.

Brolin ona birliktelik önerisi yapma zamanını çok iyi seçmişti. Bu yüzden ona kızıyordu. Bu konuya daha duyarlı yaklaşabilir bunu ona farklı bir bağlamda açabilirdi örneğin akşam... Tam ona yakışır bir davranış. Çok kişisel bir istekti bu reddedildiği durumda kendini tehlikeye atıyordu oysa o her türlü ruh yarasından kaçınmak için kendisine bir kabuk oluşturmuştu buna karşılık konuşmaya karar verdikten sonra bu soruyu daha fazla içinde tutamamıştı.

Annabel şimdi ne yapabilirdi? New Yorktan işinden yakınlarından ayrılabilir miydi? Buna karşılık ne elde edecekti?

Kent ve iş ileri sürülen gerekçeden başka bir şey değil sen araştırma yapmayı arazide olmayı seviyorsun özel dedektiflik de zaten bu... Yakınlar mı? Büyükannesinden başka kimsesi yoktu o da ona düzenli ziyaretler yapmaktan hoşlanırdı. Hayır bu düşünde bütünüyle yabana atılacak cinsten değildi.

Öyleyse ne?

Annabel onu gerçekten istiyor muydu? Brolin onun için ne anlama geliyordu?

Karizmasından ve peşinden sürüklediği o gizem perdesinin dışında nesi vardı? Ne istediğini tam olarak anlayabilmek için bu sorunun yanıtını vermesi gerekiyordu.

Bir kuyunun bilezik taşı yıldız yapraklı bir çalılığın üzerinden beliriyordu. Annabel oraya yaklaştı üzerinde kuyunun ağzını örten kurt kemirmiş ağaç bir kapak olduğunu gördü. Merak edip toprak bir tümsekten kuvvet alarak kapağa var gücüyle asıldı kapak gıcırdayarak on santimetre kadar kalktı.

Bir tespih böceği ordusu sağa sola kaçıştı.

Kuyu dekorasyon amacıyla yapılmıştı güzellik olsun diye taşlar üst üste konmuştu içerisi toprak doluydu.

Annabel iç geçirdi ve işlenmemiş geniş arazi parçasını yeniden incelemeye başladı önünü kapatan kesici otları yana iterek ilerliyordu.

Birden gözünün ucuyla minicik parmağına dokunmak üzere olan bir şey görüp elini çekti.

Bir gelinböceği.

Annabel kafasının içinde Eagle Creek 7 Düzlüğü ile burası arasında bağlantı kurdu. Yani katilin karadulları bıraktığı açıklıkla. Bu kişi Constance Abbocan ise buraya daha önce o açıklıkta yaptığı gibi bölgeyi sahiplenmek için gelmiş o lanetli örümceklerini buraya serpiştirmiş olabilirdi.

Geri döndü. Ev çevresini saran üzerinde uğuldayan böcekler uçuşan tüm bu bitkilerin ortasında gözüne birden çok uzakta kalmış gibi göründü.

Panik yok. Kafandan geçirdiğin alt tarafı birtakım varsayımlardı.

Birbiriyle tutarlı varsayımlar.

Hayır içini korku kaplamasına izin vermemeliydi. O karadulların burada bulunma olasılığı çok zayıftı Annabelin onlardan birine dokunma olasılığı daha da zayıftı. Dolayısıyla da ısırılma olasılığı...

Ne var ki kendini artık huzurlu hissetmiyordu. Ayrıca üzerinde dokümlü giysiler vardı -gün boyunca uzman kişilerle birlikte olacaklardı Annabel de bu yüzden o tür giysilerin kendine biraz daha çekicilik katacağını düşünmüştü.

Gezintini sınırlamalısın her yere girip çıkacağına gözlemlerini buradan yapıp Brolinin yanına içeri dönmelisin...

Evet yapması gereken buydu ve...

Durduğu yerden bahçenin büyük bir bölümünü gözleyebilirdi. Ayrıca evin tam arkasında ormana doğru çok belirgin doğal sayılamayacak nitelikte bir açıklığı da görebiliyordu.

Yakınlarda bilinen bir patika yoktu Brolinin elindeki haritada öyle görünüyordu orası olsa olsa birkaç metre uzunluğunda bir pist olabilirdi. Nereye doğru?

Annabel giysisini bacaklarının üzerine çekti bastığı yeri görmesi yeterliydi. O patika nereye gidiyordu?

Evin içi küçük kentlerde yol kenarlarında rastlanan tarih müzelerini

andırıyordu. En ince ayrıntılarına kadar düşünülmüş ama sonsuza kadar donup kalmış bir iç mekan. William Abbocan sanki sabah evden telaşla her şeyi yerli yerine koymadan çıkmış o işi akşam gelince yapacağını düşünmüştü ve ölümünden birkaç saat sonra dört yıl boyun ca eve hiç kimse uğramamıştı. Eviyenin içinde üzerinde bej rengi bir kir tabakası bulunan bir fincan ve bir kaşık vardı mutlak masasının üzerinde devrilmiş bir corn flakes kutusu duruyordu içindekiler uzun süre önce kemirgenler tarafından temizlenmişti.

Güneş ışınları camların daha az kirli ve tozlu yerlerinden içeri vuru yor salonun belirli yerlerinde altın yaldızlı üçgenler oluşturuyordu. Fazla mobilya yoktu eve Sparta tarzı bir dekorasyon hakimdi ölü ve zevksiz.

Girişte yere atılmış çatlak içinde kovboy çizimleri duruyordu. Antre ile çizimlerden birinin arasında oradan geçen bir örümceğin kalıntısı olarak ipek bir ip uzanıyordu. Bu da böyle bir evde hiç de güven verici değildi. Brolin ne aradığını tam olarak bilmeden evin havasını tanımak için odalarda dolaştı.

Her şey olduğu gibi duruyordu. Geçen yıllar boyunca hiçbir şeye dokunulmamış geçmiş mevsimlerin izi duvarlarda kalmış evin içinde gölgeler dans etmişti.

Brolin eldivensiz elini tarlanda olmadan merdiven tirabzanına dayadı.

Hemen geri çekti.

İz bırakmamak için değil -aslında işin içinde o da vardı- o soğuk ağaca dokunmanın onu özellikle şaşırtması yüzünden. Düşüncelerini toparlayıp o evin dış görünüşünü yeniden düşündü. Gölge oyunlarının açılan artırması yüzünden loş bir görünümü vardı.

Yapı bahçenin sıcak havasının altında gıcırdayıyordu oysa iç bölümleri bir ölü gibi soğuktu.

Brolin basamakları ağır ağır çıktı.

Üst katta küçük bir yaratık koşuşturdu deliğine kaçan bir fareydi.

Rahatsız edilmeye alışık değildi herhalde.

Joshua bu arada duvardaki süslemeyi fark etti.

Basamaklar boyunca art arda dizilmiş daha açık renkli dikdörtgenler. Kaldırılmış çerçeveler.

Gravürler ya da fotoğraflar yerlerinden alınmıştı.

Brolin burnunu o lekelerle dayadı. O işin ne zaman yapıldığını söylemek güçtü. Altı ay mı? Bir yıl mı? Toz tabakası dikkate alınırsa o işlemin geçen on sekiz ay içinde yapılmış olması gerekiyordu.

Constance Abbocan.

Fotoğraflarını almaya gelmişti. Bu yeni durum karşısında Brolin kendi kendine alt kattaki süsleme eksikliğinin ve az eşya olmasının bunların başka yerde kullanılmak üzere alınıp alınmadığını sordu. Bayan Abbocan psikiyatri hastanesinden çıktıktan sonra kendisi için gerekli olan eşyaları almış başka bir eve yerleşmişti. Bir başka

adla? Peki bu işi yapmasında ona ya ordu yardım etmişse? Onlar için çalışmış olmasına ve bundan böyle suskun kalacağına teşekkür etmek için.

Belki de...

Brolin üst katı dolaştı. Olduğu gibi bırakılmış dört oda.

Yatak odasındaki yatak yapılmamıştı. Kapalı kalmış yerlere özgü ağır bir koku vardı neredeyse mide bulandırıcı.

Bir etajerin dibinde yere ters konmuş bir kitap duruyordu. Eğilip aldı.

Kitabın cildi fazla bastırıldığı için belirli bir yeri bellemiş olan sayfalar kendiliğinden dönüp altı mürekkepli kalemle çizilmiş tümcelerin olduğu yerde durdu.

Altı çizili cümlelerden biri şuydu:

İnsan hayvan ile üstinsan arasında gerili duran bir iptir bir uçurumun üzerine gerilmiş bir ip.

Brolin cümleyi bir daha okudu.

Seri katillerin nasıl insanlar oldukları sorusunun yanıtını uzun süre aramıştı. Aklına art arda yüzlerce eksik tanımlama gelmişti.

Bir an için gözlerini kapadı ve Constance Abbocana ruhunu açtığı için teşekkür etti.

Sonra yazarını merak etmeksizin kitabı yere bıraktı okuruyla daha çok ilgileniyordu ve Nietzsche yeniden tozların içine döndü. Burada artık hiçbir şey yoktu. Constance Abbocan gelmiş ve onu geçmişe bağlayan her şeyi alıp götürmüştü. Tüm kişisel eşyalar fotoğraflar hatta giysiler.

Buralarda unutulmuşluğun acı kokusundan başka bir şey kalmamıştı. Patika yamaca tırmanıyordu. Kökler ve dallar onu öylesine gizliyordu ki birkaç metre ötesi seçilemiyordu. Bu yoldan uzun süreden beri kimse geçmemiş en azından sık sık geçmemiş diye düşündü Annabel.

Yolu kapatan bitki yığınlarını açmak için yere eğilip kurumuş bir dal aldı. Elinde atel olmasına karşılık kırılmış iki parmağının verdiği acı yüzünden sopayı öteki eline almak zorunda kaldı.

Zeminin elli santimetre genişliğindeki patikayı oluşturan bölümüne daha fazla basılmıştı. Annabel böylece on dakika boyunca ilerledi sonra ağaçların arasından yamacın eğrisini izleyen ve çıkıntı yapan çok büyük bir kayaya doğru gittiği anlaşılan bir iz fark etti.

Kuşlar ağaçtan ağaca cıvıldıyor bu cıvıltılar ormanın derinliklerinde yankılanıyordu.

Birden çıkan hafif bir rüzgarın etkisiyle yaprakların hepsi hisirdamaya başladı. Annabel ağaçların bu titreyişini hayranlıkla izlemek için kendi çevresinde döndü orman sanki tümüyle sarsılmaya başlamıştı.

Bu düşünce genç kadının kafasının içinde kötü bir iz bıraktı. Bu benzetme birden artık hoşuna gitmemeye başlamıştı. Patikanın ucunda ne var? diye yineliyordu sanki doğa.

Hiçbir şey! Anlamı olmayan bir şeye anlam yüklemeye çalışan sensin... diye kendine karşı çıktı genç kadın. Gerçek bir kent insanıydı bu açıkça görülüyordu.

Yosun kaplı kaya dört metreden daha yüksekti. Annabel patikanın yatağı olması gereken izi sürdürerek kayanın arkasına dolandı.

Gözlerinin önünde beliren manzara Tim Burton filmlerindeki manzaralara denkti.

Doğa orada karmakarışık gerçek bir yapı olarak gelişmişti. Bir şeyin tepesinde gelişmiş bir çamın kökleri boğumlu parmaklarıyla kayayı okşarken bir yaya hatta tonozla dönüşüyordu. Annabel bir yanı toprak bir duvarla öte yanı yüksek kayayla örtülmüş bu kapalı koridora yaklaşıp içine girdi. Hemen ileride başının üzeri köklerin oluşturduğu tavanla örtülüydü. Bu bütün böyle birkaç metre uzanarak kara toprak ve mantar kokan bir mağara oluşturunuyordu.

Annabelin ayağı içi boş bir şeye takıldı takıldığı şey zeminin ortasına doğru yuvarlandı.

Gözleri karanlığa alışmaya başlıyordu.

Bir kuru dal yığını olduğunu düşündüğü şeyi alıp bir ateş yakmak için sağlam eliyle yoklamak üzere yere çömeldi.

Parmakları kuru ve gevrek bir maddeye değdi.

Altını ve yanını yokladı. Madde kösele dokusuna dönüşüyordu sert ve boynuzlaşmış bir kösele. Bundan başka hemen yanında küçük bir dal vardı biraz ötede bir dal daha ona paralel...

Annabel hızla ayağa kalktı.

Sopasını alıp köklerin oluşturduğu tavana sokarak içeri biraz ışık girmesi için bir delik açmaya çalıştı.

Bu dar yarığın tabanında yatan şeyin ne olduğunu kestirebilmek için biraz geri çekildi.

Bir insan iskeleti.

Kısmen yanmıştı giysisinin birçok yeri erimişti tanınacak halde kalan yalnızca deri ceketiydi. Göğüs kemikleri ceketinin altından çıkıyordu Annabel bunları iri dal parçaları sanmıştı.

Ee... Ayağına takılan şey peki... yuvarlanıp tersine dönmüş bir kafatası. Şimdi birer uçuşunu andıran gözçukurlan genç kadının üzerine dikilmişti. Annabel kendini derin derin soluk almaya zorladı. İlk kez bir ceset görmüyordu iskelet de. Ceset uzun süreden beri orada duruyordu herhalde üzerinde hiçbir organik doku kalmamıştı hepsini böcekler ve hayvanlar yemişti bu yüzden içeride hiç koku yoktu hoş bir mantar kokusundun başka.

Kim olabilirdi bu?

Yeniden iskeletin üzerine eğilip kaba bir inceleme yaptı.

Ateş kurbanın bedeninin üst bölümünü olduğu gibi yakmış yüzüne ve karnına dokunmamıştı. O bölümleri de çürüme ve ceset yiyen böcekler halletmişti.

Bacakları ve kollar yapışıkta yakıldığı sırada kurban bağlanmış olmalıydı. Ama en kötüsü cesedin aldığı konumdu.

Büzülmüştü. Yanmanın verdiği acıdan kaçmak istercesine.

Onu ateşe verdiklerinde canlı olduğuna kuşku yoktu.

Annabel en azından onun o anda bilinçsiz olduğunu ümit ediyordu çünkü yanmanın verdiği acının onu ölmeden önce kendine getirmiş olması gerekiyordu.

Annabel sopasının ucuyla iskeletin bedenini biraz kaldırdı.

Geçen kış Caliban Tarikatıyla ilgili soruşturma sırasında içi iskelet dolu bir ölü çukuru keşfetmişlerdi bu yüzden kimlik belirleme konusunda bir şeyler anımsıyordu.

Belleği onu yanıltmıyorsa bu iskeletin kalçası daha çok bir kadının kalçasına benziyordu ama bunu kesin olarak söyleyemezdi adli tıp antropolojisi alanında uzman değildi.

Buna karşılık deri ceketin bedeninin ön tarafına rastlayan iç bölümü ateşten çok fazla etkilenmemişti. Ve iç cebinden bir kartvizit muhafazasının ucu çıkmıştı.

Annabel elini cebe doğru uzatmaya cesaret etti bu arada eli iskeletin soğuk göğüs kemiğine dokundu.

Kaburgaların arasından bir kırkayak fırlayıp bileğinin üzerine düştü genç kadın bir küfür savurdu böceği silkelemek için kolunu şiddetle salladı. İskeletin üst bölümü çöktü.

-Lanet olsun...

Aynı işlemi bu kez daha dikkatli tekrarladı ve kartvizit muhafazasını aldı. Cinayetin görünüşte bir hayli önce işlenmiş olmasına karşılık parmaklarına is bulaşması genç kadını şaşırttı.

Deri muhafaza da ateşten etkilenmişti. Erimiş bir kredi kartından geriye pek bir şey kalmamıştı.

Bununla birlikte kimlik belgesi bütünüyle yanmamıştı.

Doğum tarihi okunabiliyordu özellikle de onun üzerindeki satır.

... NSTANCE - DEBORAH - AB...

Annabel kendini küçük bir taşın üzerine bıraktı.

Constance Abbocanın ikinci ön adının ne olduğunu öğrenmek gerekiyordu ama bu adın Deborah olduğuna bahse girebilirdi.

Bu iş hiç de hoşuna gitmeyen bir hal alıyordu.

Üç saat önce her şeyin akşam olmadan çözüleceğini sanmıştı ama şimdi içinden bir ses işin en kötü yanıyla belki de henüz karşılaşma dıklarını söylüyordu.

Birden ışık kısmen örtüldü ve Annabelin arkasından mağaranın içi ne bir silüet girdi.

66

Hafta sonu olması mesainin bitmesine de çok az kalması Larry Salhindronun karşısına engel olarak dikiliyordu.

Ulaşması gereken yönetim birimlerinin çoğu o işin en az birkaç saat alacağını ve mesainin bitmesine çok az bir süre kaldığını bildikleri için arşiv araştırması yapmaya yanaşmıyordu. Kendilerini pazartesi sabahı aramasını istiyorlardı.

Şişman polis önce alttan aldı ama sonunda sabrı taşı ve her türlü savsaklamaya sert şekilde karşı çıkmaya başladı: Mesleki geleceğiniz açısından polisin işini aksatmamanızı öneririm öncelikli bir soruşturma söz konusu insanların yaşamları tehlikede! Bir solukta kesin bir ifadeyle söylenen bu cümle ona kapandığı söylenen kapıların açılmasını sağladı. Böylelikle Constance Abbocan hakkında biraz daha bilgi toplayabildi. Onu psikiyatri hastanesinde tedavi eden doktorlara göre onun da öteki kadınlardan farkı yoktu ülkedeki birçok insan gibi kadınlığını iyi özümseyememiş kendinden emin olmayan nevrozlu biriydi. Larry onun eklembacaklılar konusunda uzman olduğu için ordu tarafından göreve alındığını ve yıllar boyu kendi yağıyla kavrulan tüm öteki meslektaşları gibi o üste çalışanların oluşturduğu çevrede yaşadığını bunu belki de sivillere ne iş yaptığını açıklamaktan ya da Şekerim neden seni gelip işyerinde görmemi hiç istemiyorsun? Benden bir şey mi saklıyorsun? gibi sıkıcı sorularla karşı karşıya kalmaktan kaçınmak için yaptığını biliyordu. Larry Constancein üste çalışan bir başka bilimadamına William Abbocana aşık olmasına kendi kafasında birçok mantıklı neden buluyordu. Kısa süre sonra evlenmişlerdi.

Tetikleyici olay birkaç ay sonra meydana geldi.

Tıbbi dosyalarda William Abbocan o olaydan önce karısının asla anormal bir davranışta bulunmadığını söylüyordu. Kendine güveni yoktu kadınlığına gelince o konuda çok huzursuzdu bununla birlikte herhangi bir kadın gibi davranıyordu.

Kasım 1995te Abbocan çifti bir trafik kazası geçirdi. Arabayı William kullanıyordu vePortlandın doğu tepelerindeki bir dağ yolunda araba nn aşırı

hızını denetleyememişti.

Karısı gebeydi.

Bebeğini o kazada kaybetti bu arada çok da kan kaybetti. Doktorlar kaza sırasında ciddi zarar gören dalağını böbreklerinden birini ve genital organlarını almak zorunda kaldı.

Psikologlara göre bu kayıpların yol açtığı delirium işte bundan sonra başladı.

Aylar geçtikçe bedensel olarak iyileşiyor buna karşılık ruhsal olarak çöküyordu.

Bu Constancein zihninde sonsuz bir karabasan olmaması gereken bir adaletsizlikti ve onu gerçeklerden kaçmaya zorluyordu. Psikologlar onun durumunu bir kez daha kazanın şokundan ve bunun getirdiği sonuçlardan kaynaklanan bir dekompanasyon olgusuyla açıklıyorlardı. Onu deliriuma götüren bir dekompanasyon.

O gün arabayı kullanan ve kazayı önleyemeyen kocasına karşı kıyıcılık ve nefretle dolu bir delirium. O kendisini aynı zamanda gebe bırakan kişiydi. Dolayısıyla çektiği acının bir bakıma kaynağını oluşturuyordu. Bu delirium kısa sürede erkeklerin hepsini karşısına aldı çünkü kendi deyimiyle onu kadınlığından eden onu boşaltan bir erkekti. Ve hiçbir erkek onun yardımına koşmamıştı.

Kocasına karşı giderek daha tutarsız davranmaya çoğu kez şiddete başvurmaya başladı kocasının da sonunda 1996 yılında onu zorla hastaneye kapatmaktan başka seçeneği kalmadı. Buysa Bayan Abbo-canın evlendiği erkeğe karşı duyduğu nefreti doruğuna çıkardı.

Kadınlığını oluşturan şeyleri yitirdiği için kendini artık kadın saymıyor arada kalmış biri gibi görüyordu cellatlar ile doğurganların arasında kalmıştı. Hakkındaki raporlar bu düşüncenin sonucu olarak onun başını kazıttığını hatta kaşlarını alıp edep yerini tıraş ettiğini bildiriyordu. Hastaneye kapatıldığı süre içinde yeni bir davranış geliştirmiş hiçbir kadına dokunmamaya başlamıştı çünkü onlar çocuk sahibi olabiliyorlar aşk adına erkeklerle kolaylıkla ilişki kurabiliyorlardı. Constance Abbo-can bu kavramdan nefret etmeyi öğreniyordu. Psikiyatrlarla yaptığı görüşmelerde konu aşka geldiğinde her zaman çenesi açılıyordu. Onun kirlenmiş bir duygu olduğunu onun artık her türlü mutluluğu haklı göstermek için iğrenç bir kolaylıkla kullanıldığını söylüyordu. İnsanların giderek aşk duygusunu yitirdiğini yineleyip duruyor dünyanın bu

yüzden giderek daha korkutucu bir yere dönüştüğünü insanların kendini dalia iyi keşfedebilmeleri için onlara elektroşok gerektiğini bu yapılmazsa durumun daha da kötü olacağını söylüyordu. Saf duygulara artık dönül-meyecekti bitmişti. Yeryüzünde yalnızca kin ve yalan vardı kocası ve genelde erkekler onu bunu öğretmişti. Onu paramparça etmişlerdi.

Ona kocasının öldüğünü bildirdikleri gün hiçbir heyecan göstermedi. Hastanede yattığı süre içinde başkalarına karşı en küçük bir saldırganlık belirlisi göstermedi kadın olsun erkek olsun öteki hastalardan uzak durmaya özen gösteriyordu.

Bu başka bir hastayla tanışmaya kadar sürdü. Kendisinden daha genç neredeyse yeniyetme sayılacak bir erkekle. Delikanlı orada psi-kotik bir durum nedeniyle bulunuyordu kısa süre önce ölen annesinin dışında kadınların kendisini parçalayacağını düşünüyordu. Bu kişinin adı Trevor Hamiltontı.

Doktorlar bu iki kişiyi birbirine yaklaştıran şeyin ne olduğunu tam olarak açıklayamadı bunun nedeni olsa olsa Constance Abbocan ile Tre-vorın annesinin birbirine benzemesi olabilirdi. Constancea göre Trevorda baştan çıkarıcılık söz konusu değildi ondan hiçbir tehlike gelmezdi kendisinden beklediği yanında biraz avunmaktı. Constanceın hoşlandığı da belki buydu. Başlangıçta hiç konuşmadan birbirlerine hiç dokunmadan saatlerce yan yana oturuyorlardı. Birbirlerini inceliyorlardı.

Bir bakıma aynı suskunluğu paylaşıyorlardı.

Sonraları daha sık yan yana görülmeye başladılar sırasıyla alçak sesle konuşuyorlardı.

Aylar geçtikçe Constance saç uzatmaya başladı. Trevorla fiziksel teması bile kabullendi onun omuzlarını tutmaya onun da kendisine aynı şeyi yapmasına izin vermeye başladı.

Doktorlar bu durumu çok olumlu karşıladılar ve ilişkilerinde hiçbir sapma olmamasına özen gösterdiler doktorların en büyük korkusu bir kayma olması Trevorın onda kendi annesini görmeye Constancem da onu kendi oğlu gibi görmeye başlamasıydı. Ne var ki hastalarla yaptıkları görüşmeler onları rahatlattı.

Constance ile Trevor birbirlerini karşılıklı tedavi ediyorlardı.

Trevor ocak 2001de hastaneden taburcu edildi ama bir yıl boyunca psikiyatrik gözetim altında tutulacaktı.

İki ay sonra Constancerı da taburcu ettiler. Gözetim süresinin sonunda yapılan gözlemler hastaların inanılmaz ölçüde dengeli olduklarını ve gözetim altında tutulma süresinin sona ermesi gerektiğini ortaya koyuyordu her ikisi de gerek gördüklerinde kendiliklerinden muayeneye gelebileceklerdi. Bunu ikisi de yapmadı.

Larry Salhindro yeniden okudu:

Constance ile Trevor birbirlerini karşılıklı tedavi ediyorlardı.

Görünüşte öyleydi.

Onları gözlem altında tutmakla görevli doktoru yanıltmışlardı. Ya da daha doğrusu bunu yapan Constancerı.

Başkalarınca artık cezalandırılmamak için geçen dört yıl boyunca deliriumunu yavaş yavaş yapılandırmış onu gizlemeyi öğrenmişti. Günün birinde dışarı çıkmasına izin vermeleri için özgür olabilmek için.

Serbestçe hareket etmek. Tüm dünyaya cinayetleri aracılığıyla seslenmek.

O dört yıl ona iç huzursuzluklarını gizlemeyi öğretmişti çünkü toplum o tür davranışlardan hoşlanmıyordu.

Söyleyeceklerinin ya da yapacaklarının hepsini en büyük gizlilik içinde söyleyecek ya da yapacaktı.

Ve dört yıl boyunca kafasının içindeki projeyi geliştirmişti.

Larry şimdi Brolinin ne kadar doğru düşündüğünü görüyordu. Katil kendini ağır ağır oluşturmuş bunu yaparken kendi yapısından ve sn hip olduğu bilgilerden yola çıkmıştı.

Constance Abbocan örümceklere olan tutkusunu çektiği acıların içinde eritmiş olmalıydı örümceklerden örnek alacağı çok şey vardı. Örneğin örümcek erkekten bir kez o da çiftleşmek için yararlanıyor sonra onu kovuyor ya da parçalıyordu. Yalnız yaşıyor yanında bir baş ka dışının varlığına katlanamıyordu. Tüm bu özellikler onun yapısıyla tamı tamına bağdaşıyordu.

Hastanede tutulduğu süre içinde Constanceın erkeklere karşı duyduğu kin giderek silinmiş onun yerini kendilerini özgür kılmayan kadınlara karşı duyduğu kin almıştı. Erkekler sonuçta gülünç birer nesneden başka bir şey

değildi... Kadınlara gelince onların üreme gücü vardı tohumlan dışında erkeklere gerek duymuyorlardı ve kendi kendilerine yetebilirlerdi. Ne var ki kadınlar bugün artık boştu erkekler tarafından boğulmaya razı oluyorlardı...

Larry bu katil kadının deliriumunda yok edici kıskançlığın da geniş ölçüde yer aldığını varsayıyordu. Delilik hakkında şimdi daha çok bilgi edinmişti. İçinde hiçbir kuşku kalmamıştı. Katil artık ellerinde sayılırdı.

Geriye kalan tek şey onun izini bulmaktı ki işin en zor tarafı buydu öte yandan çok az zamanlan vardı. Suçlulann dolaştığı yerlerde dolaşan bir insana benzemiyordu sahte kimlik belgeleri elde etmek kolay iş değildi Salhindro onun sahte belge kullanmadığına bahse girebilirdi. Bu bölgede bir yerde saklanıyordu. Gece işi mi yapıyordu? Belki de serbest çalışıyordu kendi hesabına daha güvende olmak için.

Üstelik ne kılıkta dolaştığı da belli değildi çünkü kendini artık kadın olarak kabul etmiyordu. Hastaneden çıktıktan sonra kendini yeniden tepeden tırnağa tıraş etmişti buna hiç kuşku yoktu dikkat çekmemek için peruka kullanıyor akşamları da yalnız kaldığında onu çıkan-yordu. Belki de erkek kıyafetine bürünüyordu? Bu da göz ardı edilmemesi gereken bir varsayımdı. Ortalıkta erkek kıyafetiyle dolaşan bir kadın anyor olabilirlerdi... Ve Larry onun bu oyunu çok iyi oynayabileceğini hissediyordu.

Öyle ya da böyle onun yakasına yapışacaklardı sırtını dayayacağı hiçbir suç ağı bulunmuyordu tek başınaydı. Psikiyatri hastanesinden çıkmak izini kaybettirmek için Trevor Hamiltonı kullanmış olasılıkla ondan kendi spermini istemişti ve bunu gerektiğinde kurbanlarının bedenini yerleştirmek için soğutucuda saklamıştı. Bu olasılık oldukça yüksekti... Larry bu konuda uzman değildi ama o spermin dondurulmuş olduğunu ortaya çıkarmak için halihazırda otopside kullanılan yöntemlerden daha ileri yöntemler kullanmak gerektiğini varsayabiliyordu. Trevor bir kukladan başka bir şey değildi ve Larry onun cinayetler konusunda hiçbir şey bilmediğinden emindi.

E-postayla gelen birçok belgenin çıktısını aldı.

Telefonunun ışıklı göstergesi yanıp sönüyordu. Araştırmalarını sürdürürken bir mesaj gelmişti. Arayan kendisini hemen telefonla aramasını isteyen Müfettiş Alstingdi.

- Bir iyi bir de kötü haberim var Larry. Önce kötüsünü söylüyorum:

Trevor Hamilton hastanede öldü.

-Lanet olsun...

- Ama her şeyi yitirmiş sayılmayız dostum iyi haber de şu: katil bir ceset daha bıraktı dedi Alsting başka ayrıntı vermeden.

- Sen buna iyi haber mi diyorsun?

Larry sinirlenmişti sözün arkasından neredeyse salak herif diyecekti.

- Dianne Rosamundun cesedi. Biraz ikiyüzlü bir ifade olacak ama onu canlı bulamayacağımızı biliyorduk. Kentten çok uzakta olmayan bir gölün kenarında. Meats orada.

Larry ağzını açtı ama konuşmaya zaman bulamadı Alsting gerisini getirdi.

- Katilin acelesi olduğu anlaşılıyor. Cesedi bırakmak için geceyi beklemeyip ondan yaklaşık bir saat önce kurtulmuş elimizde bir tanık

var. İşin olumlu yanı işte bu. Sarışın bir kadın söz konusu kırmızı araba kullanan bir kadın.

Ağ daralıyordu.

Toprak taş ve köklerden oluşan mağaranın içinde Annabel başını kaldırdı.

Işığın azalmasından arkasında birinin olduğunu fark etmişti.

Berettası kalçasında tişörtünün altında asılı duruyordu katilin peşlerinde olduğunu bildiğinden beri onu yanından ayırmıyordu. Sağ elindeki atel silahını gerektiği kullanmasını engelliyordu sol eliyle de o işi iyi becerdiği söylenemezdi. Düşünmeye vakti yoktu

Olduğu yerde döndü bacakları onu yukarı fırlattı bu arada elini silahına attı.

- Benim! Joshua.

Siluet ışığın geldiği yöneydi ellerini öne uzatmıştı.

Siluetin çizgileri belirginleşti.

- Kahretsin beni öyle korkuttun ki! diye fısıldadı.

- Üzgünüm. Seni aşağıda bahçede bulamadım sonra buraya kadar gelen yolu fark ettim... İlginç olabilecek her şey fotoğraf ya da günlük evden alınıp götürülmüş. Constance Abbocan psikiyatri hastanesinden çıktıktan sonra eve uğramış.

- O mu yoksa başka biri mi?

Annabel yerde yatan iskeletin görünür hale gelmesi için biraz kenara çekildi.

- Al cebinde bu vardı.

Kısmen erimiş kimlik belgesini ona uzattı.

Brolin şaşırmıştı. Katil Constance Abbocan ise her şey yerli yerine oturuyordu. Oysa yerde yatan onun iskeletiyse ortada anlaşılır hiçbir şey kalmıyordu. Başını salladı.

- Bu bir mizansen olabilir bizi yanıltmak öldüğünü sanmamızı sağlamak için diye ileri sürdü.

- Ama o da olabilir. Bu da bir süredir yanlış iz üstünde ilerliyoruz anlamına gelir. Josh ya senin... kişilik çözümlenen tam olarak doğru değilse her şey bir yana yaptığın şey bilimden çok sanata yakın demek istediğimi anlıyorsundur katil belki de bir kadın değil kendimizi yalnızca buna odaklamasak diyorum...

- Bana göre katil bir kadın. Her şey bizi o yöne götürüyor.

Brolin k i m l i k belgesinden geriye kalanı elinde salladı.

- Kente dönelim Meats ile Larryyi durumdan haberdar etmemiz gerek.

Arabaya geri döndüler ve Brolin yarım saate kalmadan Larryye telefon edebilmek için yeniden bir kapsama alanı yakalıyordu. Larry ona iskeletten söz etme fırsatını vermedi:

- Neredeyse elimizde! diye bağırды telefonda. Josh ilk hatasını yap

tı onu gören bir tanıgımız var! Net olarak değil ama arabasından beya zımsı bir paket çıkaran sarışın bir kadın görmüş o gittikten sonra pa ketin ne olduğuna bakmaya gittiğinde Dianne Rosamundun cesedini bulmuş. Meats olay yerinde.

Telefonda bir ısıklık sesi duyuldu. Salhindro ekledi:

- Bir şey daha: Trevor Hamilton ölmüş. Komadan çıkamamış.

Brolin bir an durakladı sonra kendini toparladı. O anda kendilerini yalnızca onları ilerleten şeye verebilirlerdi:

- Larry Constance Abbocanın tıbbi dosyasını elde edebilir misin radyografilerini ya da buna benzer şeyleri örneğin dişleriyle ilgili bel geleri? Buraya bir müfettişle birlikte Dr. Folstomun yanında çalışan antropologlardan ya da odontologlardan birini göndermen gerekiyor önemli bir durum söz konusu. Abbocanların eski evinde bir iskelet var ve bu iskelet Bayan Abbocana ait olabilir.

Brolin ona her şeyi anlattı orada neler yaptıklarını tuhaf bir mağaranın içinde duran iskelete nasıl ulaşabileceklerini söyledi ve telefonu kapattı.

- Birini gönderiyorlar mı? diye sordu Annabel.

Brolin evet dedi ve dostunun söylediklerinin hepsini ona aktardı.

- Torpido gözüne bakıver lütfen. Orada içinde elimizdeki zanlıların listesinin bulunduğu bir defter bulacaksınız. Bölgedeki tüm örümcekseverlerin listesi.

Annabel söyleneni yaptı ve listeyi buldu. Yerel bira satılan küçük ahşap bir kulübenin önünde durdular.

- Eyalet araç kayıt servisinde çalışan bir tanıdığım var onu bulabi lirsem listemizde bulunan kişilerin arabalarının rengi hakkında bize bilgi verebilir.

New Yorkta aynı servise çoğu zaman başvuran Annabel hafif bir ısıklık çaldı.

- Onların hepsini kontrol etmek birkaç saatimizi alır.

- Yalnızca kadınlara ait arabaları araştırırsak o kadar zaman almaz.

- Josh katil şu anda bizimle oyun oynuyor! Dinle beni bir ayrıntı konusunda eminim: bana ormanda ilk kez saldıran kişinin -kadın ya da erkek- saçı yoktu ya da çok seyrekli onun kel olduğunu düşünüyorum. Bu da demek oluyor ki o tanık bugün onu arabasından çıkarken gördüğünde katilin başında peruka vardı. Öte yandan oldukça yapılı biri bundan emin olabilirsin. Bana öyle geliyor ki bir kadına göre ge reğinden fazla yapılı.

Kısa süre sustuktan sonra Annabel daha uzlaşmacı bir ses tonuyla şunu ekledi:

- Senin ortaya koyduğun psikolojik profilin her bakımdan mantıklı olduğunu kabul ediyorum sen kendi yöntemine göre açıkladığında ay rıntılar birbirine kusursuzca uyuyor dinlediğimde sana hak vermeden edemiyorum katil bir kadın. Ama onunla temasa gelmiş olmam bana bunun tersini düşündürüyor.

Brolin aynı fikirde değildi.

- Ne düşünülürse düşünölsün katillerin en dahisi bile yaptıkları öyle ya da böyle ortaya çıkmadan öldürme nedenini çarpıtamaz.

Durum böyle olunca senin görüşünü anlıyorum. Ama şu anda çok fazla seçeneğimiz yok bu yüzden işe bu noktadan başlayalım sonuç alamazsak araştırmalarımızı genişletiriz... Bu arada polisler onu ya kalamazsa. Brolin eline bir dolmakalem alıp listedeki kadın adlarını daire içine aldı.

- Josh bu işi neden Meatse ve adamlarına bırakmıyoruz? Şimdiye kadar yeterince iş yaptığımızı düşünmüyor musun?

- Meats yeni cinayet yerinde Müfettiş Balenger bizim iskeleti incelemek üzere yolda ötekiler de ya gelecekteki kurbanlar olduğu düşünülen

çiftleri koruma altında tutmakla ya da Constance Abbocanın bugün hangi kılığın arkasına gizlenmiş olduğunu saptamak için kenti dört dönmekle meşgul bu yüzden işi biraz daha sürdürmekte yarar görüyorum sen de öyle düşünmüyor musun?

Olayları bu şekilde sununca ona ne diyebilirdi? Cinayet masasındakilerin dörtte üçü bu işle görevlendirilmişti ve Portlanddaki suç oranının artmasının önüne geçilememiş dolayısıyla polise her şeyi çözecek kadar zaman kazandırılmamıştı.

Brolin tanıdığı kişiyi telefonda eve dönerken yakaladı. Adam işine geri döndü ve onları yirmi dakika sonra aradı. Saat akşamın yedisine yakındı. Dışarıda havanın rengi daha az saldırganlaşmış turuncuya dönüşmüş olduğu halde güneş ortalığı kavurmayı sürdürüyordu.

Listedeki iki kişi hakkında bilgi edinebilmek için aradan bir saat daha geçmesi gerekti. Listede örümceklerle ilgisi olan kadınların içinde yalnızca ikisi kırmızı renk araba kullanıyordu.

Birinin sarışın olduğu iki zanlı.

Gloria Helskey. NeoSetanın proje şefi.

- Elimizde artık adres olduğuna göre Portlanda dönüp sana bir ara ba kiralayacağız dedi Brolin. Kaybedecek vaktimiz yok sen gidip Glo ria Helskeyye bir göz atacaksın.

öteki k a dın Debbie Leighti. Kent merkezinde eklembacaklı hayvanlar ile yılan satan dükkanı işleten kızıl saçlı kadın.

Brolini içinde bir sezgi vardı. Annabeli ilk zanlıya gönderip onu olası bir tehlikeden uzaklaştıyordu.

Çünkü düşündükçe şu Debbie Leighin katilin profiline daha çok uyduğu kanısına varıyordu.

Örümcekleriyle ensesine örümcek dövmesi yaptıracak kadar uyum içindeydi.

Brolin şimdi yeniden düşündüğünde onun dükkanını 2001 yılı yazının hemen başında açtığını söylediğini anımsıyordu. Constance Abbo-canın hastaneden çıkmasından birkaç ay sonra.

Brolin hala Constance Abbocanın peşinde olduklarından hiç kuşku duymuyordu. Ormanda buldukları yanmış iskelet aldatmacadan başka bir şey değildi. Constanceın yaşamöyküsü katilin profiliyle gereğinden çok çakışıyordu. Aradıkları suçlu oydu. Hiç kuşku yoktu. Kadın yalnızca kimlik değiştirmişti.

- Zamanın bizi bu kadar sıkıştırdığını neden düşünüyorsun? diye sordu Annabel. En azından bu gece yeni bir çifte saldırmayacak! O kadar çabuk davranamaz!

- Bilmiyorum bu bir his yalnızca. Katil şimdiye kadar bir cesedi günün içinde bir yere bırakmak gibi bir hatayı asla yapmamıştı genelde son derece tedbirli davranmıştı. Bu riski göze aldığına göre başka türlü davranmasına olanak yok acelesi var.

Brolin birasını bitirip plastik bira bardağını masanın üzerine bıraktı.

- Onu fazla gecikmeden enselersek iyi olacak. Tuhaf bir yaratıkla karşı karşıyayız acelesi varsa bize bir sürpriz hazırlıyor demektir.

Özel dedektifin içine doğmuştu.

Katil en büyük kötülüğü belki de henüz yapmamıştı.

68

Haber çam ormanını saran yangın gibi etrafa yayılmıştı basın arabaları cinayet mahalline üşüşüyordu.

Orman kenarında bir gölün hemen

yakınında 224 No.lu Devlet Yolunun üzerinde bir yer. Çevrede iki yanında kütükler bulunan asfalt şeritten başka hiçbir şey yoktu. Akşam haberlerinde binlerce televizyon izleyicisini büyüleyecek bir görüntü bir hava herhangi bir şey yakalamak için muhabirler çekim yapıp duruyordu.

Müfettiş Lloyd Meats mikrofonlarını uzatıp kendisine bir şeyler soran bir gruba sırtını döndü.

Adli tabibin adamları tam o anda Dianne Rosamundun çok hafif cesedini götürüyordu. Ceset tepeden tırnağa ipek bir ağa sarılıydı. Ve yakında bulunan su katilin kimliğini kuşkuya yer bırakmayacak şekilde ortaya koyarak cinayete damgasını vuruyordu.

Meats içinde değerli tanık Mack Vargassinin oturduğu devriye arabasına döndü. Tanık aslında pek fazla bir şey görmemişti oraya

Clackamas Irmağının kollarından birinin gölleştiği yere neredeyse her gün balık avlamaya gelen yaşlı bir adamdı. Akşama doğru toparlanmış kamışını omzuna atmış ve o yol kenarına gelmişti. Kamyonetini bir kilometreden daha az uzaklıkta yolun dümdüz çizgisinin ucunda ormanın çıkışında bulunan bir benzin istasyonunun park yerine bırakıyordu.

Yolda gelirken kırmızı bir araba fark etmişti ne marka olduğunu bilmiyordu -markalarla ilgisi yoktu- sarışın bir kadın arabanın bagajından beyazımsı bir uyku tulumunu andıran bükülmüş bir şey çıkarıyordu.

Yani gördüğü kişinin saçları oldukça uzun olduğu için onun bir kadın olduğunu düşünüyordu. Mack Vargassin ona yaklaştığı sırada -arada üç yüz dört yüz metre vardı- kadın çıkardığı şeyi yolun aşağısına atıp vakit kaybetmeden uzaklaşmıştı.

Meats yaşlı adama selam vermek için eğildi. Yanında duran polis memuruna işaret etti:

- Tamam onu arabasına götürebilirsiniz.

Mack Vargassin sağlam yapılı bir adamdı. Beyaz paketin yanına inip içinde bir kadın cesedinin olduğunu fark ettiğinde sarsılmamıştı.

Oradan geçen ilk arabayı el kol sallayarak durdurup polise haber vermelerini söylemiş kendisi de kimsenin yaklaşmaması için cesedin yanında kalmıştı. Cesaretli ve iyi niyetli biri olduğunu kanıtlamıştı.

Her şeyden çok verdiği ifadenin son bölümü Meatsin ilgisini çekmişti.

Gerçekten de Vargassinin söylediğine göre kırmızı araba yolun ucundaki benzin istasyonuna girecekmiş gibi yavaşlamıştı. Sonra Vargassin cesedi görmüş bir daha o yöne bakmayı akıl etmemişti.

Lloyd Meats orada bulunan bir başka müfettişe haber vererek kendi arabasına bindi.

Benzin istasyonu çok büyük değildi tuvaletleri ve kapalı bir barı vardı bir de on-on iki araba alacak bir park yeri. Meats arabasını park edip çevreyi incelemek için istasyonun etrafında bir tur attı. Etrafta hiç kırmızı araba yoktu.

Benzin pompaları otomatik ödeme yapılan cinsten değildi parayı zorunlu olarak kasaya ödemek gerekiyordu. Kredi kartını izleyerek katile ulaşmak imkansızdı nakit ödeme yaptığına kuşku yoktu. Şansı varsa kasada oturan adam gelen müşteriyi ona tarif edebilirdi.

Meats gri yapıdan tam içeri girecekti ki pompaların üzerine yerleşti-f rilmiş bir gözetleme kamerası olduğunu fark etti. Ağzından hava üfleyerek dilini dişlerinin üzerinde şaklattı. Bu onlar için çok iyi bir şeydi. Kamera çalışıyor kayıt da yapıyorsa.

Kasiyer Meatsin polis kimliğini gördüğünde şaşırmadı. Ormanda bu kadar hareketlilik olduğuna göre o da böyle bir ziyaret bekliyordu.

- Ha kamera mı? Elbette çalışıyor! Çalışması zorunlu. Sigorta şirke tim bana bunu zorunlu tuttu bir tipin gelip deposunu doldurduktan sonra para ödemedi sızıışmasına engel oluyor. Kamera sayesinde onu yakalamak daha kolay. Yeter ki araba çalıntı olmasın bazen öyle olabiliyor.

- Saat beş sularında sarışın bir kadın kırmızı bir arabayla buraya geldi arabasına benzin mi doldurdu yoksa arabasını yalnızca park yerine mi park etti biliyor musunuz?

- Hayır arabasma benzin koydu. Anımsıyorum.

- O kadını bana tarif edebilir misiniz?

- Uh... Ee... tam olarak bilemeyeceğim. Şöyle ki insan burada bir sürü müşteri görüyor sonunda onlara dikkat etmemeye başlıyor hepsi birbirine karışıyor. Bir günde en az elli müşteri görüyorum...

Meats anladığını belirten bir işaret yaptı. Sık rastlanan bir şeydi bu tanıklar içinde genel bir izlenimden ötesini fark edene nadir rastlanıyordu giysi ya da saç rengi hepsi o kadar.

- Peki ya kayıt kaseti onu görebilir miyim?

- Ah evet. Söyleyin bana yenisini alacak mısınız?

Meats iç geçirdi ve tezgahın üzerine on dolar koydu. Kasiyer yandaki bölmede kayboldu ve elinde bir videokasetle geri döndü.

- Onu belki şimdi görmek istermisiniz?

- Olabilir mi?

- Evet arkada küçük ekranlı bir oynatıcıyı var sizi uyarayım siyah beyaz kaydı öyle yapıyor.

Kaseti hızlı sarıp akşamüstü yapılan kaydın yerini buldular. Meats ona yalnız bir kadının arabadan indiği görüntüyü üç kez normal hızla oynatmasını söyledi. Siyah beyaz görüntü arabaların rengini seçmeye olanak vermiyordu.

Videonun üzerindeki dijital saat 17.19u gösteriyordu Datsun marka bir araba pompanın önünde durdu. Büyük olasılıkla sarışın bir kadın arabadan çıktı gözle görülür şekilde telaşlıydı. Yüzünü net olarak seçmeye olanak yoktu başını hiç yukarı kaldırmıyordu.

Buna karşılık arabanın plakası kısmen okunuyordu.

Meats görüntüyle biraz oynayacak bir profesyonelin yardımıyla plaka numarasını okuyabileceklerini anladı. Bu kez onu yakalamıştı.

69

Brolin haberi radyodan öğrendi.

Üç kişi örümcek ısırmasından hastaneye kaldırılmıştı. Biri birkaç dakika önce ölmüştü öteki ikisinin durumu ciddiye.

Bir günde üç kişi.

Katil ritmini artırıyordu.

Brolin Debbie Leighin evine varmadan yeni bir flaş haber daha duydu buna göre dördüncü bir kişiyi örümcek ısırmişti. Kentin sağlık konusundaki otoriteleri sorunu çok ciddiye alırken polis yetkilileri bunun belki de bir toplu cinayet girişimi olabileceğini kabul ediyor buna karşılık halkı hiçbir önlem almaya çağırıyor Portlandm nüfusu göz önüne alındığında bu sorunun düşündürücü olmakla birlikte görece olarak yerel nitelikte olduğunu bildiriyordu.

Brolin radyoyu kapatıp arabadan çıktı. Kent merkezinin güneyinde modern bir yapının önündeydi. Bu onun için daha şimdiden kötü bir işaretti. Katilin kurbanlarını alıp götürdüğü yanında iki üç gün tuttuğu biliniyordu ki bunu yapmaya böyle bir yapıda olanak yoktu. Dükkan. Evet oraya bir göz atmak gerekecekti kanıtlar belki oradaydı.

Özel dedektif yer altına park yerine giden merdivenleri bulmak için hole girdi. Aşağı indiğinde iki katlı olan parktaki tüm park yerlerini arayıp sonunda kayıt servisindeki arkadaşının ona tarif ettiği arabayı verdiği plaka numarasıyla birlikte buldu.

Araba ilk kattaydı. Brolin elini kaputun üzerine koydu sıcaktı. Bu sıcak havada böyle olması şaşırtıcı değil diye düşündü. Bayan Leigh çalışma süresince arabasını belki de dışarıda bırakıyordu...

Hole çıktı posta kutularının üzerinden daire numarasını belirledi dördüncü ve son kata çıkmak üzere asansöre bindi.

Seçenekler sınırlıydı. Brolinin doğal davranması kuşku uyandırmaması örümcekler hakkında soracak başka soruları varmış bunların ivedi olarak aydınlanması zorunluymuş gibi yapması gerekiyordu. Daireye girip karşı karşıya kaldıklarında sondaj yapabilirdi.

Oynanacak bu küçük oyunda ondan daha güçlü olmayı ümit ediyordu.

Eli kalçasındaki silahın şişkinliğini yoklamak üzere arkaya gitti.

Gergin görünmemesi sakın olması gerekiyordu. Debbie Leighin saygıdeğer bir kadın olma olasılığı yüzde doksanın üzerindeydi.

Kapıyı çaldı.

Brolinin tek dileği geriye kalan yüzde on olasılığın üzerine düşmüş se bunu zamanında sezebilmektir.

Kapı açıldı.

Annabel Brolinin kendisine kiraladığı arabanın direksiyonunda

Portlandın kuzeybatısına doğru yol alıyordu.

Güneş artık ufukta alçalmış tepelerin doruklarıyla flört ediyor onları akşamın süsleriyle donatıyordu.

Brolin üstelemişti: Oldukça uzakta dur. Varlığını belli edersen bir işe yaramaz yalnızca evde olduğundan emin ol ve onu gözetle. Kuşku uyandıran en küçük bir şeyin farkına vardığında Larryye telefon et. Özellikle de risk alma oraya yalnızca onu gözetlemeye gidiyorsun hepsi bu baktın ki... Annabel onun sözünü kesmişti. Durumu kusursuz olarak denetim altında tutayım derken kimi zaman çekilmez oluyordu. Annabel salak değildi herhalde işini biliyordu ayrıca elinde arama emri olmadığını da farkındaydı -kaldı ki bu yetkiye sahip olsa bile kanıt yetersizliği yüzünden bunu yapması engellenirdi- ayrıca Gloria Helskeynin suçlanacak bir hareketi olmadığı da kesindi.

Oraya onu biraz göz hapsine almaya gidiyordu.

Fırsat çıkacaksa biraz daha yaklaşabilirdi. Örneğin o ünlü kırmızı arabayı açmak için içinde ipek ağ izi aramak için. Annabelin bagajı nasıl açacağı konusunda hiçbir fikri yoktu ama kendine güveniyordu. Bir yolunu bulurdu. Araba bir banliyö kenti olan Cedar Millde 26 No.lu Otoyoldan ayrıldı ve ağaçlar arasından yukarı çıkan daha kötü bir yolda ilerlemeye başladı. Kıyıda Coos Bayde bir dairesi işyerinin yakınında da restore edilmiş bir

çiftliği olduğuna göre Gloria Helskeynin geliri iyi olmalıydı. Annabel yirmi hektarlık bir arazi içinde yer alan üzerinde hiçbir hayvanın dolaşmadığı o ücra çiftliğe kadar giden tek yola saptı.

Mülkün girişindeki ahşap kapı açıldı. Annabel yanından geçerken o kapının pek sık kapanmadığını fark etti.

Dönemeçleri izleyip çevredeki dinginliğe hayranlıkla bakarak yola devam etti. Yaşamak için hoş bir yerdi. Dinlendirici.

Ve biraz da hüzünlü diye düşündü Annabel. Üzerinde hiçbir hayvanın yayılıp dolaşmadığı o çayırı izlemek hüzünlüydü. Biraz cansızdı.

Yolun sonunda çiftliği gizleyen küçük tepeyi aşmak için arabaya biraz hız verdi.

Kalbi yerinden çıkacak gibi oldu.

Neredeyse duracak kadar yavaşladı.

Elleri direksiyonda koltuğa gömüldü.

70

Lloyd Meats polisin müdahale grubunun kendisine ve adamlarına katılmasını istememişti. 0 grup hazır beklemeliydi gerektiğinde onlardan yardım istenirdi. Şu anda yapılması gereken şey katilin evde olduğundan emin olmaktı. Evde değilse saklanıp gelmesini beklemek gerekiyordu yirmi kişiyi birden evin çevresine yerleştirip katilin eve döndüğü sırada bunun farkına varma riskini göze alamazdı.

Brolinin keskin görüşü doğru bir profil çıkarmasını sağlamıştı.

Katil bir kadındı. Örümcek uzmanıydı ve NeoSeta firmasında çalışıyordu ki polis zaman darlığı nedeniyle bu izi şimdiye kadar gerçek anlamda sürememişti.

Benzin istasyonundaki video kaydı onu ele vermişti.

Arabasının plakası.

Gloria Helskey.

Adı ve adresi ortaya çıkar çıkmaz Meats olayın üzerine gitmişti. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Constance Abbocan bu adla yeni bir kimliğe mi bürünmüştü ya da Constance bir yanlış anlamının masum kurbanı mıydı? Gloria Helskeynin kimliğinin arkasına saklanan gerçekte kimdi?

Onu bu akşam tutuklasalar bile dosyayı kapatıp onu savcıya teslim etmek için bütün bunları saatlerce sorgulayıp doğrulamak gerekecekti.

Sıradan araba görüntüsü verilmiş iki araç haritada zanlının çiftliğine paralel olduğu görülen yola girdi. Rüzgarda terk edilmiş ve savaşta isabet almış bir gözetleme kulesi gibi sarsılan eski bir tahıl silosunun önünde durdu.

Meats kendisine eşlik eden Müfettiş Coopera döndü.

- Çiftliğe gizlice yaklaşmak için tarlaların arasından gideceğiz ara baları burada Perkinsonla birlikte bırakalım ötekiler bizimle gelsin.

Beş polis müfettişi siloya çıkan yokuşu tırmanmaya başladı. Öte yanda yapacakları şey bir bariyeri aşıp beş yüz metre kadar yürümekti Meats haritayı doğru okuduysa elbette.

Meats tepeye tam varmamıştı ki Cooper kaygılandı:

- Kahretsin bu da ne? Orman yangını mı?

Kara bir duman gökyüzüne doğru yayılarak yükseliyordu.

Meats tepeye doğru adımlarını sıklaştırdı ve güneşten korunmak için elini alnına siper etti.

Boyalı bir pamuk kümesini andıran duman sütunu sonsuza doğru yayılarak uzuyordu. Duman çiftlikten çıkıyordu.

Uzakta birden bir ateş topu belirdi yuvarlak yutucu bir anda büyüdü sonra alevleri söndü ve yükselen dumanın gövdesini beslemeye başladı. Patlamanın gümbürtüsü müfettişlerin ayaklarının altındaki zemini titretti.

- Aman Tanrım! diye bağırdı Meats. Arabalara dönün! Diğer yandaki yolu bulun! Olay yerine koşun yardım isteyin!

O da yangın yönünde koşmaya başladı.

Yokuş aşağı paldır küldür indi neredeyse bileğini burkuyordu kötü durumdaki bariyerin üzerinden atlayıp sürülmemiş araziye geçti. Mülkün sınırına vardığında iri iri terliyordu gömleği sırlıslıkladı. Ciğerlerini attığı her adımda patlayabilecek şişirilmiş iki kesekağıdı gibi hissediyordu.

Çiftlik L biçimindeydi ve bir kanadı yanıyordu. Her yanından alevler fışkırıyor duvarları tırmanıyor kor haline gelmiş oklannı çılgın bir makineli tüfek gibi her yöne fırlatıyordu. Çatının bir bölümü patlama yüzünden uçmuştu.

Meats o anda duvarlardan birinin dibinde gaz tüplerinin dizili durduğunu fark etti. Pencereden çıkan alevler duyargaları andıran kollarını yarım düzine tüpe doğru uzatıyordu.

Kırmızı araba oradaydı binadan dışarı yayılan yangın daha şimdiden arabayı sarmaya başlamıştı. Yolun tam ortasında bir başka araba duruyordu şoför kapısı açıktı.

Meats evi gözleriyle taradı.

Evin bir bölümü uçmuş olan kanadı ikinci bir patlamayla parça parça oldu.

Meats şok dalgasının ve mantar biçimini almış ateş topunun yarattığı hava akımı yüzünden kendini otlara yapışmış halde buldu.

Kendine gelmek için gözlerini birçok kez kırıştırdı.

Kulakları çınlıyordu.

Ağzında bir kül tadının olduğunu hemen farkına vardı. Başını yukarı kaldırdı.

Havadan kor haline gelmiş ısıklık gibi fiyuuu sesi çıkararak yere düşen tahta kiremitler yağıyordu çevreyi saran boğucu karbon kokusu onlardan geliyordu.

Meats işte onu bu kaosu tam ortasında gördü.

Evin henüz tutuşmamış kanadında evin gölgelerine doğru ardına kadar açık duran kapının ötesinde dolaşan o varlığı.

Odalardan birinde kaybolmuştu.

Tanıdığı o silüet.

Meats o kargaşanın ortasında bağırdı:

- Annabel! Çıkın oradan! Her şey havaya uçacak!

Alevlerin homurtusu bu çığlığı hemen yuttu.

Alevler dönüp duruyor etrafa daha fazla zarar vermek için öfkeyle kabarıyordu.

Ateş her yanı sarıyordu artık onu kimse durduramazdı. Vahşi acımasız bir yaratıktan farkı yoktu bir yok etme makinesine dönüşmüştü.

Meats birden ayağa fırlayıp açık duran kapıya doğru koştu.

Alevler şiddetini artırdı ve çengelli tırnakları olan parmaklarıyla gaz tüplerini kavradı.

71

Brolin sokakta yürüyordu.

Evine gittiğinde Debbie Leigh yalnız değildi. Bir gün önce Tuc-sondan gelen anne ve babasıyla birlikteydi. Onlar geldiğinden beri beraber olmuşlardı Brolin bunu doğrudan soru sorarak saldırgan ya da kuşkulu görünmeksizin ustaca öğrenmişti. Salonunun duvarlarını Debbienin ailesiyle ve arkadaşlarıyla çekilmiş birçok fotoğraf süslüyordu ve bunlar onun yaşam sevincinin özellikle de kendine kurduğu huzurlu geçmişin kanıtlarıydı. O Constance Abbocanın psikiyatri hastanesinde geçirdiği dört yılın çok uzağındaydı. Debbie Leigh o katil kadının yeni adı olamazdı onun bütün bunlarla yakından uzaktan ilişkisi yoktu bu bir gerçek olarak ortaya çıkıyordu.

Durmuştu.

Cep telefonunu çıkarıp Annabele ulaşmaya çalıştı ama karşısına mesaj bölümü çıktı. Gloria Helskeynin evini gözetlerken telefonunu kapatmış mıydı?

Gloria Helskey.

Hayır o olamazdı. Brolin sabah çok kısa bir süre için NeoSetaya uğradığında onu orada Profesör Haggarth ile birlikte gördüğünü anımsayıp kendini rahatlattı. Ayrıca katil bugün öğleden sonra Portlandın güneydoğu bölgesine bir ceset daha bırakmaya zaman bulmuştu ki orası NeoSetanın tam ters yönündeydi. Gloria bunu maddeten akşam işinden çıktıktan sonra yapar...

Yeter ki öğleden sonra işe gitmemiş olmasın.

Hayır o...

Brolin bu seçeneği yine de bir olasılık olarak kabul etmek zorundaydı. Anımsa Gloria Helskeynin açıklığının yakınındaki askeri üste ordu hesabına çalıştığını onun örümcek uzmanı olduğunu biliyorsun...

Özel dedektif onunla NeoSetada konuştuğu günkü havayı anımsamaya çalıştı elinde yüzük var mıydı? Tam olarak anımsamıyordu ama birden kendini onun yüzük takmadığına bahse girmeye hazır hissetti.

Yalnız yaşadığına kuşku yok!

Adresini anımsadı.

Gözden uzak bir ev bir katilin düşleyebileceği nitelikle!

Sarışındı bugün teşhis edilen zanlı gibi.

O bir peruka...

Şimdi düşünüyordu da kuşkların hepsi ona yöneliyordu.

Debbie Leigh konusunda neden inat etmişti? Onun izlenimlerine kulak verecek kadar tarafsız davranmamıştı. Bu bağışlanmaz bir hataydı.

Annabel.

Onu oraya hiçbir tehlike olmadığını düşündüğü için göndermişti.

Hayır! Elinde kanıt yokken yine birtakım varsayımlara girişiyorsun!

Gloria Helskey akşamüzeri o cesedi kentin öbür ucuna bırakmış olamaz diye yineledi. Yeter ki öğleden sonra işe gitmemiş olmasın. Annabel orada yalnızca evi gözetliyor müdahale etmeye kalkmaz... bundan emin ol.

Brolin saatine baktı. Saat dokuzu geçmişti. Donovan Jackman -halkla ilişkiler sorumlusu- bu saatte NeoSetada değildi. Tek seçenek kalıyordu. Brolin Mustange koştu.

Birkaç dakika sonra polis merkezine girdi beşinci kata çıktı ve büroları tek tek dolaştı. Sonunda tanıdığı birini buldu.

- Arnold bir telefon numarası öğrenmem gerekiyor çok acil.

Brolin Jackmanın ev telefon numarasını öğrendi. Binadan çıkarken o numarayı tuşladı. Kestirip atar tarzda konuştu.

Donovan Jackmana hiçbir seçenek bırakmadı.

Jackman onu yanıtladı. Sonra bir cümle daha ekledi.

Ve Brolin sokağın ortasında kalakaldı.

72

Duman havayı zehirliyor her odanın tavan kısmını öldürücü buhar tabakasıyla kaplıyordu.

Annabel ağzını kapatmak için mutfaktan bir bez almıştı içerde kimseyi bulamamıştı ne salonda ne de kitaplıkta.

Geldiğinde evin yarısını alevler içinde bulunca polislik içgüdüsüne kulak vermişti: içeride kimsenin bulunmadığından emin olmak. Katil olsun ya da olmasın kurban ya da olası kanıtlar olsun fark etmezdi kimsenin alevlerin içinde yanarak ölme tehlikesiyle karşı karşıya kalmadığından emin olması gerekiyordu. Alevlerin yukarıya doğru çıkacağını bildiğinden Annabel ilk olarak üst kata çıkan merdiveni aramış koşarak her odaya bakmış içerde kimseyi bulamamıştı.

Geriye yangının çıktığı yerden en uzakta bulunan alt kattaki salonlar kalmıştı. O bölümler için Annabelin yapabileceği bir şey yoktu. Bu ücra yerde telefonu çekmiyordu evin telefonu da artık çalışmıyordu.

Dumanlar gökyüzünde ancak Cedar Millden görüldüğünde yardım gelebilirdi.

Bir oda olması gereken yerin kapısını itti. En geniş özellikle de ger- çek anlamda döşenmiş tek yer burasıydı.

Annabel onu o anda gördü.

Tam karşısındaydı. Elinde bir tabanca vardı.

Hareketsizdi.

Annabel ağzını açtı bir şey yapabilmek için öne doğru birkaç adım attı.

Çok geçti.

Ölüm o odaya birkaç dakika önce uğramıştı.

Onu engellemek için artık yapacak bir şey kalmamıştı.

73

Şeyin gözünde her şey çok çabuk olup bitmişti.

Onun son gününde.

Tüm kente örümceklerini bırakmıştı. Cesedi ormana yolun kıyısına bırakmış ve koşa koşa çiftliğe dönmüştü.

Döndüğünde gidip silahını almak ona hiç de zor gelmemişti.

Ölüm sonuçta o kadar da gizemli bir şey değildi. İnsanın bir silahı olması onun içinde de etinize girecek kafatasınızı parçalayacak ve çarpma hızına göre ardında bulamaç gibi bir oyuk bırakarak beyninize saplanacak soğuk bir kurşunun olması bunu gerçekleştirmek için yeterliydi.

O iş gün boyunca düşündüğünden çok daha kolaydı. Parmağını tetiğe götürecektin. Titremeyecektin.

Kendinden emin olduğunu kanıtlayacaktın. Evet o iş ölümü düşünüp taşınarak büyük bir dinginlik içinde kaynağından fişkırtmak düşündüğünden çok daha kolaydı.

Namluyu tenine dayayacaktın.

Gözlerini yumacaktın. Beyin o anda sonunun geldiğini anlayacaktı.

Ve işaretparmağın o metal parçası üzerinde gerekli basıncı yapacaktı.

Önce parmağının ucunda belirli bir direnç hissedecektin.

Ve o eylemden hiçlik fişkıracaktı.

Şey silahın namlusunu yüzünün alt bölümüne ağzının içine duraksamadan dayamıştı.

Ve tetiği çekmişti.

74

Lloyd Meats odaya girdiğinde duvara sıçramış kanlan hemen gördü.

Beyin parçacıkları patlamanın sıcaklığıyla duvara yapışmıştı.

Ve binlerce kırmızı damlacığın oluşturduğu bale tavana kadar tırmanıyordu. Bir kurşun yeterli olmuştu.

Kafaya.

Gloria Helskey yatağının üzerinde sırtüstü yatıyordu. Gözleri boşluğa dikilmişti.

Patlamanın şoku başındaki sarı perukanın yana kaymasına neden olmuştu. Silahı hala elindeydi.

Olay yeni meydana gelmişti üzerinden bir saat bile geçmediği kesindi ağzının içindeki ve başının arkasındaki yaranın üzerinde sinekler koşuşturuyordu.

Onun başında dikilen Annabel sağlam elini Berettasına götürdü ama hareketini tamamlamadı gelen yabancı Meatsti. Annabel de cesedi henüz bulmuştu. Gloria Helskey onlar gelmeden çok önce silah ateş eder etmez ölmüştü.

- Buradan çıkmamız gerek dışarıda gaz tüpleri var her an patlaya bilir! diye bağırdı Meats.

Annabel bunun üzerine cesedi yatağı örten çarşafa sarmaya girişti.

- Ne yapıyorsunuz? diye gürledi Meats. Buna vaktimiz yok! İntihar etmiş buradan kaçmak gerek!

Genç kadın sağ elindeki atelin hareketlerini zorlaştırmasına karşılık cesedi sarmalamayı sürdürdü. Gloria Helskeynin ılık bedenine temas etti ve bu temas düşündüğünü doğruladı. Bir saat en çok iki saat önce kafasına bir kurşun sıkılmıştı.

Ana koridoru geçtiler Annabel cesedin omuzlarından Meats de topuklarından tutuyordu. Muşamba döşemenin üzerine hemen damlacıklar düşmeye başladı. Koyu kırmızı lekeler.

Harlı alevlerin sesi evin tamamını sarmıştı neredeyse temelleri sarsan kalın bir ses. Meats şiddetle öksürmeye başladı. Duman ikisinin de gözlerini yakıyordu yanaklarından çizgiler halinde yaşlar akıyordu. Kapının önüne geldiler oksijene ulaşmaya dört metre kalmıştı.

Açıklığın önünde bir alev demeti oluştu bulundukları yerdeki sıcak lığı bir anda on-on beş derece yükselten aşılması olanaksız bir perde.

Alev perdesi ortaya çıktığı hızla geri çekildi ve geçişi birkaç saniye için olanaklı kıldı.

Annabel ile Meats ileri fırladılar.

Kıyamet kokularını taşıyan o tan kızılığının içine daldılar.

Yok etmek için en küçük yaşam alanlarına açlıkla saldıran alevlerden kaçan Annabel ile Meats yirmi metre kadar gitmişlerdi ki sırtlarında mekanik bir dürtme hissettiler.

İlk sıradaki tüplerin ağızları yanmıştı.

Bir patlama oldu.

Bir ölüm hortumu geçtiği her yeri parçaladı oluşturduğu şok dalgası her şeyi tuzla buz etti. O şokla parçalanmayan her şeyin üzerine bu kez parçalanmış gaz tüplerinin yüzlerce küçük parçası kor halinde birer şarapnel

gibi yağdı. O kırımdan geriye kalanları da bu kor dalgası sildi süpürdü. Annabel ile Meats o patlamayla sürüklendi.

Müfettiş havaya uçup bir taş duvara çarptı kemiklerinin fena halde kırıldığının farkına bile varamadı.

Çarpmanın şiddeti kolundaki birçok sinirin kopmasına hatta kaslarının parçalanmasına neden oldu. Sırtında açılmış iki delikten dumanlar tütüyordu içi kor haline gelmiş o oyuklarda etleri kaynayıp eriyordu.

Annabel için her şey çok çabuk oldu. Patlama Gloria Helsekeynin bedenini onun üzerine savurdu sonra ikisini birden havalandırıp birkaç metre uzağa çimenlerin üzerine fırlattı.

Genç kadının göğsü otuz saniye kadar içeri göçmüş durumda kaldı.

Sonra içine derin bir soluk çekti.

Gözlerini açtı.

Üzerine devrilmiş onu boğan kadavrayı itti ve acıyla haykırdı. Tüm bedeni tepeden tırnağa kramp girmiş gibi kaskatı kesilmişti ağrılar içindeydi.

Kısa süre sonra iki arabanın siren sesi yangının bitmeyen çatırtılarına karıştı.

Annabel çevresine yanan parçaların düştüğünü gördü.

Ölmemişti.

Çiftliğin çevresi uyanmış bir yanardağın tepesini andırıyordu. Geniş çaplı bir dairenin içinde neredeyse her yandan kıvrılarak yükselen dumanlar çıkıyor çevreye yayılan kalıntılar yüksek otların arasında yanmayı sürdürüyordu. Felaket yerinin çevresinde yarım düzine kadar araba dizilmişti: açık kapılarından yayılan telsiz konuşmalarının birbirine karıştığı itfaiye araçları ilkyardım ya da polis arabaları.

Sedye taşıyanlar Lloyd Meatsi bir ambulansa taşıdı onu acele hastaneye kaldırmak gerekiyordu.

Gözkapakları sürekli açılıp kapanıyordu. Annabel onun başını kaldırıp kendisini aradığını gördü. Onu görüp tanıdığı anda gözleri parladı ve genç kadın onun kurtulacağını anladı.

Sıcak kolları örten gece o korların çokluğunu belirgin kıldı ve kısa süre sonra olay yerini kızıla çalan amber rengi kapladı.

Larry Salhindro ambulansın arka kapılarının kapanmasına yardım ederken başparmağıyla Meatse cesaret veren bir işaret yaptı. Sonra biraz ileride yerde oturan Annabelin yanına gitti.

- Ölüm kapısını çaldı diye rapor verdi ona. Ama sağlam bir adam dır bunun altından kalkar.

Annabel başını yana eğdi. Salhindro aynı hizada olmak için onun yanına çömeldi.

- Size ne ikram edeyim Hanımefendi? İki gündür termosta duran güzel kahvem var şirketimizin özel ikramıdır. Belki iki hafta öncesin den kalmış çörekler de ikram edebilirim.

Annabel yanıt olarak ona hafifçe gülümsedi. Kafasının içinde korkunç bir patlamanın sağır edici yankısı vardı yalnızca ve o ses fiziksel bir tepkimeden çok şeytani bir yaratığın çılgınlığını andırıyordu.

Bir olay yeri inceleme uzmanının barut örneği almak için ellerini ve yüzünü bir tür pamuk çubukla sildikten sonra Gloria Helskeynin cesedini yeniden örttüğünü gördü. Annabel bütün bunları biliyordu Do-ğuda olsun Batıda olsun yöntemler hep aynıydı. Bu olaya görünürde intihar süsü verilmemiş olduğundan emin olmak için başvurulmuş basit bir usuldü. Aşına olduğu bu hareketler onu kendi gerçeğine yaklaştırarak biraz rahatlatmıştı. Çevresindeki kaostan uzaklaştırdı.

Çubukların çok seyreltilmiş sitrikasitle ıslatıldığını böylece patlama sırasında oluşan kalıntıların daha kolay toplanabildiğini anımsadı. Bunun amacı cinayete intihar süsü verilmediğinden emin olmaktı. Silahla ateş edildiği sırada havaya karışan büyük miktardaki barut tozu patlama noktasına yakın olan kabzayı tutan ele ve yüze kaçınılmaz olarak bulaşıyordu.

Annabel koşullara çözümleme yönteminin uygulanacağını da hemen düşündü. Olayın bir intihar olduğu konusunda çok az kuşku vardı ve polis hızlı sonuç almayı yeğleyecekti. Dolayısıyla elektron mikroskobu taramasına yani atomik masetmenin ortaya çıkardığı spektro-metrenin çözümülenmesini sağlayan ünlü MEB yöntemine başvurulmayacaktı. Ateş eden bir silahın belli başlı kalıntıları olan baryum antimon ve kurşunun varlığının araştırılmasını sağlayan bu yöntem yaklaşık beş saat sürüyordu. Kullanılacak yöntem MEB kadar güvenilir değildi ama kesin olarak daha çabuk sonuç veriyordu. Bir bilimadamı

MEB yöntemiyle alınan toplama tamponlarının çözümülenmesiyle yapılan hesaplamanın bir futbol sahasında gözegöz kadehi takarak zeminden otuz santimetre yükseklikten bir tenis topunu aramakla eşdeğer olduğunu şaka yollu ileri sürmüştü. Buna karşılık alınan sonuçlar son derece güvenilirlikti. Annabel onu hala sarsan korkudan kurtulabilmek için bu konudaki kuramsal bilgisini kafasından geçiriyordu.

Bu olayda yanılma payı görece olarak zayıftı. Antimonun kalayda ya da onarımcıların kullandığı madeni yağlarda da bulunacağını biliyordu ama Gloria Helskeynin bütün bunlarla temas etme olasılığı zayıftı. Evet atomik masetme yoluyla yapılan spektrometrik ölçüm bu olaya en uygun düşen uygulamaydı. Yani...

- Annabel? Annabel? İyi misiniz?

Gözlerini kırptırdı ve karşısında Salhindroyu gördü kaygılıydı.

- Evet... diye mırıldandı.

Şişman polis düşünceli bir hava içinde eliyle burnunu sıktı sonra onun yanına oturdu.

- Burada meydana gelenler müthiş olmalı dedi yumuşak bir sesle.

Ama siz ikiniz paçayı kurtardınız.

Sesi Annabele otuz dakikadır kulaklarını terk etmeyen ıslık seslerinin arasından süzülerek ulaşıyordu.

- Joshun haberi oldu mu? diye sordu genç kadın.

- Henüz değil cep telefonları burada çalışmıyor ben de haberi ona telsizle ulaştırmak istemiyorum ona kendi ağzımla söylemek istiyorum.

Elini Annabelin omzuna dostça koydu.

- Bu aynı zamanda sizin de soruşturmanızdı her şeyin sona ermesi için elinizden geleni fazlasıyla yaptınız. Ve bunun bedelini de ödediniz. Salhindro bir an New Yorklu dedektifin sağ elindeki ateşe baktı.

- Müfettiş Belenger sizin ormanda bulunduğunu iskeleti görmeye gitti diye sürdürdü. Antropolog onun bir kadına ait olduğunu doğruladı ama kemikler üzerinde özellikle kalça kemiği üzerinde yaptığı kısa bir incelemeden sonra onun Constance Abbocanın iskeleti olduğu konu sonda çok kuşkulu. Onun hiç çocuğu olmadı oysa iskelet üzerindeki

bulgular bunun tersini söylüyor gibi. Dolayısıyla iskelet ona ait değil.

Bu da bizim araştıracağımız bir şey... İncelemeyi derinleştireceğiz adı nı değiştirmek için ne yaptığını nasıl Gloria Helskey olduğunu araştıracamız. İskelete gelince bu olasılıkla bizi yanıltmak için düşünülmüş bir

oyundu kimlik belgesini üzerinde kendi adı okunabilecek kadar eritmiş daha sonra adı ortaya çıkmayan kurbanlarından birinin yanı na bırakmış olabilir... Bilemiyorum bütün bunlar ortaya çıkacak.

Annabel öksürdü ve derin soluk alarak kendini rahatlatmaya çalıştı.

- Larry araba kullanacak durumda olduğumu sanmıyorum beni eve sen bırakabilir misin?

Elbette.

Ayağa kalktı onun da kalkmasına yardım etmek için elini uzattı. Annabel kaslarına yüklenince tüm bedeninin boşandığını fark etti. Bir gün önce maraton yarışına katılmış biri gibiydi bütün vücudu ağrıyordu. Yüzünü buruşturdu ve yürümeye başladı. Uzuvarları ağırlaşmıştı yaptığı en küçük hareket bile ona acı veriyordu.

- Hastaneye gitmelisin diye uyardı Salhindro. Tedbirli bir davranış değil bu yaptığın hiçbir yerinde kırık yok belki ama bilinmez ki...

- Gideceğim merak etme. İstedğim önce biraz kendime gelmek

Joshu görmek gerginliği üzerimden atmak.

Larry onu onayladı ve arabasına gitmek için kendisini izlemesini işaret etti.

Giderken kanlı başı çarşaftan dışarı fırlamış Gloria Helskeynin cesedinin etrafından dolaştılar.

Mühür altına almak için başındaki peruğu çıkarmışlardı.

Çıplak ve yaralı kafatası ılınmaya başlayan akşam havasında parlıyordu.

75

Kısmen yaşlı insanların oturduğu çok sakin bir semtte sokaktaki öteki evlerden biraz daha içerlek eski bir evdi.

Brolin üst kattaki tüm pencere kapaklarının kapalı olduğunu gözlemledi yalnızca giriş katında ışık vardı.

Bahçenin dibindeki ahşap garajın önünde tamponu eğik bir Toyota duruyordu.

Brolin posta kutusunun üzerindeki adı kontrol etti. Aradığı yer burasıydı. Bir kez daha duraksadı.

Meatsi çağırıp ona her şeyi anlatması gerekmiyor muydu? Çıkarımlarını ona açıklaması Donovan Jackmanın kendi ağzından duyduklarını ona aktarması?

Bunun yanlış bir iz daha doğrusu bir başka yanlış iz olma olasılığı ne kadardı? Meatsin kaybedecek vakti yoktu şu anda tanıgın ifadesine göre katili belirleyip bileklerine kelepçeyi takmak üzere olabilirdi.

Bu durumda soruşturmaya farklı bir bakış açısı getirmesi düşünülen özel dedektif orada ne arıyordu?

En küçük bir ipucunu bile değerlendiriyordu. Yaptığı buydu işte. Hiçbir şeyi rastlantıya bırakmamak gerekiyordu.

İçeri gizlice girip etrafa bir göz atacak kuşku uyandıran hiçbir şey bulamazsa kendi kuşkulannı polislere anlatıp onların işi yasal olarak sürdürmelerini sağlayacaktı.

Bir kez olsun kendine şöyle karşıdan bakamıyorsun! Kendine gerçeği itiraf etmek bu kadar mı acı verici?

Doğru düşündüğünü ümit ediyorsun ve içinin en derin yerinde kendini ötekilerden daha özel bir yere koyuyorsun!

Ha öyle değil mi? Senin istediğin hesapta olmayan şeyin gerçekleşmesi katille karşı karşıya gelmek ve vereceğin tepkiyi ölçmek!

Brolin bu düşünceyi kısa kesti kimsenin kendisini izleyip izlemediğinden emin olmak için etrafa bir göz attı.

Kısa kesilmiş çiti çevik bir hareketle aşarak pek bakımlı olmayan çimenleri geçip evin sağ yanına kadar ilerledi.

Şansına en yakındaki sokak lambası aralıklı yanıyor sokağa mezarlık ışığını andıran bir ışık veriyordu.

Brolin bu durumdan duvar boyunca bir hava deliğine kadar ilerlemek için yararlandı. Diz çöküp başını duvarın girintisine pencereye yakın olacak kadar yanaştırdı. Pencere kir pas içindeydi toz tabakasından içerisi görülmüyordu bir köşesine de örümceğin biri uzun bir ağ örmüştü. Brolin tedbirli davranmak için eklembacaklı hayvanın durduğu yerin karşı köşesine yanaşmaya özen gösterdi. Daha yakına yaklaşabilmek için elini karonun alt taratma dayadı.

Kömürlük kapkaranlık değildi bölümlerden birinde içeri soluk bir ışık sızıyordu.

Hareket halinde hiçbir gölge fark edilmiyor aşağıda kimsenin olmadığı anlaşılıyordu. Bu arada cam o kadar kirliydi ki insan hiçbir şeyden emin olamazdı.

Brolin omuzlarını geri çekti.

Hala yere çömelmiş durumdaydı ki arkasından bir siluet geçip gitti.

Hızla.

Özel dedektif yüzünü kaldırdı ellerini ovuşturarak ayağa kalkmak için geri döndü.

Yakınlara bir şeyin varlığını sezerek heraketsiz kaldı. Beş metre uzakta bir şey vardı.

Karanlıkla ışıltılar saçan sarı gözlerini onun üzerine dikmiş koca bir kara kedi duruyordu.

O gözler ona bahçeyi gözetleyen bir kamerayı anımsattı.

Brolin gözlerini ondan ayırmayan kediye göz kırptı ve evin köşesine doğru yaklaştı.

Arkada bir kapı olup olmadığını anlamak istiyordu.

Özel dedektif tam köşeyi dönecekken garaj kapısının kanatlarından birinin aralık olduğunu fark etti. İçine iki araba biraz da mobilya alacak büyüklükte bir yapıydı.

Dikkatini Toyotaya verdi. Arabanın bagajı yere oldukça yakındı araba geriye doğru basılmıştı. Bagajın içinde ağır bir yük vardı.

Hayır bir cesedin verebileceği ağırlıktan çok daha fazla... Kafanı karıştırma.

Brolin duvarın koyu gölgesinden ayrılıp ortaya çıktı.

Evin arka yüzünden bir sineklik kapısının karakteristik gıcirtısı geldi. Brolin kendini yere atıp küçük bir ağacın arkasına saklandı.

Mutfaktan vuran kuvvetli ışığın altında biri duruyordu. Bir elinde torba vardı ve hiçbir şeyin farkında değilmiş gibi görünüyordu.

Brolin o kişiyi inceledi.

Bu kadar insanı nasıl atlatabilmişti?

Bu kararlı yüzün bu gururlu ve kendinden emin yürüyüşün ardında saklanan gerçek kişi kimdi? Omuzlan dik ve genişti spor yapan kendine bakan insanlarınki gibi. Duruşu bunu doğruluyordu ve Brolin ellerini yumduğunda onun çelik gibi yumrukları olduğunu seziyordu.

Bu spor düşkünlüğünün beden estetiğiyle ilgisi yoktu. Bu ona kurbanlarının karşısında formda olmak için gerekliydi.

Özel dedektifin kafasını kurcalayan kuşklar ondaki bu değişikliğin ayrıntılarını saklandığı yerden gözlemlediği ölçüde silinip gitti. Tam olarak aynı insan değildi. Tüm bu dehşetin sorumlusunun maskesini düşürmeyi başarmıştı. Bu o anda o kadar ortadaydı ki.

Brolin bu sırrı daha önce sezemediği için kendine kızdı. Suçlu neredeyse ta başından beri gözünün önündeydi karşılaştığı herkesin tep kilerini gözlemişti ama her birinin gölgesinin peşine düşmemişti.

O kişi Brolinin önünden geçti. Brolin elini silahına doğru indirdi. O anda müdahale edebilirdi. Her şey birkaç saniye içinde durabilirdi.

Yine de yerinden kıpırdamadı.

Sonunda ona bu adresi vermiş olan Donovan Jackmanın dışında kimse onun nerede olduğunu bilmiyordu.

Ve Brolin görünüşte kontrol altındaymış izlenimi veren bir durumun bir anda tersine dönebileceğini biliyordu. Özellikle de gözünün önündeki kişinin sağı solu hiç belli değildi. Tutuklanmamak için elinden gelen hiçbir şeyi yapmakta duraksa-mazdı Brolin bunu gerçekleştirdiği cinayetleri göz önüne getirdiğinde anlıyordu. Hayır bir kez olsun akıllı davranacaktı. Müdahale ekibiyle yarım saat içinde oraya ulaşabilecek durumda olan Meatse haber vermesi gerekiyordu. Araba yüklenmiş katil gidiyor!

Brolin bu durumda onu iplik ürettiği atölyede tutuklayabilirdi.

Katil Toyotanın kapısını açtı torbasını arka koltuğa bıraktı kapıyı kapatıp bir tur attı ve eve girdi.

Katil eşyalarını topluyordu kenti olasılıkla da bölgeyi terk edecekti.

Brolin başını salladı. Cani mesajını vermişti. Tutuklanma riskini göze almamak için artık gidiyordu. İstesin ya da istemesin Brolin onun cinayetlerine yeniden başlayacağını biliyordu. Başka bir yerde. Elinde değildi kısa süre sonra seri katillerin bir kez öldürmeye başladıktan sonra duyduğu o eksiklik duygusunu duymaya başlayacaktı. Kan uyuşturucuların en güçlüsüydü. Ve yeniden başlayacaktı. Mesajını dünyaya verecekti. Brolin iki büküm durumda arabaya yaklaştı.

Ayağı yere gerilmiş bir ipe takıldı ve özel dedektif yere kapaklandı. İpi kendisiyle birlikte sürükledi ve bir dalın kınldığını aynı anda düşüp kırılan bir bardağın sesini işitti.

Brolin takıldığı ipten kurtulmaya kalkışmadan kendini hemen yakındaki çitlerin gölgesine attı. Giriş katındaki pencerelerinden birinin perdesi oynadı. Joshua topuğuna sarılan ipten çok ağır hareketlerle kurtuldu. Otların üzerinde birçok ağ gerilmişti basit bir yöntemdi ama gecenin karanlığında fark edilmiyordu.

Katil bunları herhalde kendi beslediklerinin dışında örümceklerine besin sağlamak için kullanıyordu.

Özel dedektif gözünü bir türlü açılmayan kapıya dikti.

Ne yapması gerekiyordu? Gecikmeden gidip Meatsi ve adamlarını mı çağırmalıydı? Vereceği en akıllıca karar bu olacaktı. Brolin bunu yapmak zorunda olmasına içinden neredeyse üzülmüyordu. Varlığının bir bölümü bu sorunu tek başına çözmek istiyordu.

O ve Canavar.

Onun yapısını ancak kendisi anlayabilirdi. Benliğindeki çelişkiyi.

Bir yanda insanları hiç duraksamadan öldüren bir canavar öte yanda yaşamı boyunca çektiği büyük acıların tüm insanlığını yakıp kavurduğu bir varlık. Ve yaşamını sürdürebilmek için kendine yaşam rölyefleri heyecanlar yaratabilmek için hareket eden biri. Var olmak için yok eden bir varlık. Brolin odaya o girmeden girmiş olacaktı bakışları karşılaştıkça ve katil maskesinin düştüğünü artık anlayacaktı. Brolinin gözbebeklerin-de kendi dehşetlerinin kuşkularının yansımasını görecek.

Düello yapmayacaklardı.

Brolin eline silahını almış olacaktı silahı ona doğrultacak ve katil her şeyin artık sona ermesi gerektiğini anlayacaktı. Bu kez kendisi kurban olacaktı kendi bakışını celladının gözlerinde görecek son nefesini verinceye kadar.

Ve Brolinin iblisleri onun canını alacaktı.

Sonra... yalnızca sessizlik olacaktı.

Joshua bir süre düşündü.

Düşüncelerinin arasına Annabel girdi. İçindeki ılımlılık baskın çıktı. Düşünceler eylem değildir diye yineledi kendi kendine. Varlığını besleyen öç ve kinizm ne kadar güçlü olursa olsun onları eksik bir adaletle doyurmasına asla yol açmayacak zavallı Nemesisin karşısına bir Talion yasası gibi dikilmeyecekti.

Glockunun kabzasını tutan eli gevşedi silah kılıfının içinde kaldı.

Bu da yapması gerekenin en iyisini yapmasına engel değildi.

Araba çok yakındaydı. En azından ona bir göz atabilirdi.

Ölüme açılacak o arka kapının önünde başı eğik kalmamak için o arabaya doğru birkaç adım atması gerekiyordu.

Arka koltuğun ve şoförün yanındaki koltuğun üzeri torbalarla doluydu. Doğru düşünmüştü katil orayı terk ediyordu.

Brolinin o anda bahçede biraz daha uzaktaki garajdan gelen ince bir vızıldama dikkatini çekti. Meraktan çatlıyordu.

Yalnızca orada bir tehlike daha bulunmadığından emin olmak için müdahale ekibini çağırmak için sonra geri döner telefon ederim.

Bu sözler ikna edici değildi kendisi için bile. Söz konusu olan öğrenme susuzluğuydu Kötülüğün Mağarasının uyandırdığı merakı.

Kapıya son kez göz attı. Hala bir kıpırtı yoklu.

Brolin garaja kadar koştu.

İçeri süzüldü.

Blucininin arka cebinde her zaman sakladığı alet kesesinin içinden kalem fenerini çıkardı.

Fenerden çıkan ince ışık demeti basılmış bir toprak zemini aydınlattı.

Vızıltı biraz daha artmıştı Brolin sese kulak kabarttı ses onu düşük devirde dönen bir üretece kadar götürdü.

Motor neredeyse duracaktı. Bir kadran sıcaklığı bir başkası nemi gösteriyordu. İbreler giderek sıfıra yaklaşıyordu.

Jeneratörden çıkan iri bir boru bölümün ortasına doğru gidiyordu. Brolin onu izledi ama hemen sonra durmak zorunda kaldı.

Plastik bir duvar ilerlemesini engelliyordu. Brolin feneriyle öte yanda ne bulunduğunu anlamaya çalıştı net bir şey göremedi. Saydam duvar boyunca ilerleyip giriş yerini buldu sürme oluşuyla açılıp kapanan bir kapı kapıyı kaydırarak açtı.

Katilin ini tapınağı burası mıydı? Bedenleri boşalttığı tutsaklarını öldürmeden önce kapattığı yer?

Öte yan dışarıdan daha sıcak ve nemliydi. Brolin kısa süre sonra plastik duvarın garajın neredeyse tamamını kaplayan kocaman bir küpün bir yüzü olduğunu fark etti.

Nerede olduğunu birden anladı.

Fenerini kendinden geçmiş gibi çevresinde dolaştırdı.

Pençeleri andıran şekiller. Kendisine doğru uzanan yüzlerce boğumlu parmak.

Dört bir yanında Brolinin çevresini kıvrık tırnaklı bileklerinden hareket eden korkunç eller sarmıştı.

İki metre yüksekliğinde yirmi kadar bodur ağacın dal uçları.

Plastik ağaçlar.

Üzerleri ipek kefenle kaplı.

Tüm o dalları onlarca ve onlarca ağ örtüyordu bu sahte bitkilerin üzeri bütünüyle ipek bir deriyle kaplanmıştı.

Ve her yanda kurdukları tuzağın üzerinde oraya buraya koşuşturan yumruk kadar iri şişkin karınlarını kocaman sivri bacakları üzerinde taşıyan ve zehir çengellerini kesici birer silah gibi hareket ettiren Nephilalar. Örümcekler her yanı dolduruyordu ve Brolin kendi etrafında dönerek buraya kadar bir ağın içine düşürülmeden gelmesinin açıklanamayacak kadar büyük bir şans olduğunu anladı.

Dev bir plastik kavanozun içindeydi. İnsan boyutunda.

Zeminin üzerinde ne tür dehşet verici şeylerin olabileceğini kim bilebilirdi? Toprağın altına saklanmış yakınına bir ayağın basmasını bekleyen bir tarantula? Cüsseli olmalarına karşılık hızla hareket eden tüylü yerörümcekleri? Özel dedektif içeri girdiğinden beri duyduğu vızıltının bir jeneratörün sesi değil yüzlerce eklembacaklının uğultusu olduğunun bilincine vardı.

Katil kozalarını hazırlamak için gerek duyduğu ağı burada ürettiyordu.

Brolin usul usul geri gitmeye başladı.

Bu örümceklerin gerçekte ne kadar tehlikeli olduğunu bilmiyordu.

Birden arkasında bir sesin yükseldiğini aynı anda sesi getiren soluğu da ensesinde hissetti.

- Korkmayın tehlikeli değildirler.

Brolin elini hemen Glockuna götürdü geriye dönmek için davranmaya çalıştı.

İğnenin ucu yandan boğazına girdi içeri daldığını net olarak hissetti.

- Bir santimetre daha kıpırdarsanız şırınganın içindeki sıvının tü münü boşaltırım.

Saldırgan boştaki eliyle Brolinin silahını aldı.

- Çok güzel Bay Brolin başladığımız şu işi artık bitirelim ne dersiniz?

İğne etine biraz daha battı.

Ve şırınganın içindeki sıvı özel dedektifin bedenine boşaldı.

76

Annabelin telefonu yeniden kapsama alanına girdiklerini belirten bir bip sesi çıkardığında Salhindro arabayı kullanıyordu.

Brolini aramaya çalıştı. Telefon mesaj bölümüne geçinceye kadar çaldı durdu.

- Ona ulaşamıyor musun? diye sordu Salhindro.

Hayır diye yanıtladı onu.

- Nereye gitmek istiyorsun? Seni eve götürüyüm mi?

Annabel gelip geçen manzaraya daldı. İçindeki yaşamın pencerelerini aydınlattığı evlere.

- Hayır dedi sonunda kente gidelim daha iyi içinde canlılık olan bir yere. İnsan görmek istiyorum çevremde kaygılanmayan mutlu insanları duyumsamak istiyorum.

- Çok iyi. Bu akşam yazın gelişini kutlamak için Waterfront Parkta havai fişek gösterisi yapılıyor. Serin bir şeyler yemek istersen dondurmacılar da orada olacak...

Sevincinden göbek atmadığını görünce ekledi:

- Ve kalabalık olacak.

Kent merkezine yaklaştıklarında Salhindro ona kendisine eşlik etmesini isteyip istemediğini sordu. Bu öneriyi ona kibarca teşekkür ederek geri çevirdi. Biraz kendine gelmek için yalnız kalmayı yeğliyordu ayrıca dönmeden önce Brolinle temas etmeye çalışacaktı.

- Nasıl istersen diye karşılık verdi Salhindro. Ama akılsızlık etme bir çekap yaptırmak için hastaneye git tamam mı? Şimdi üzerinde ıvır zıvır satan küçük kulübelerin yer aldığı caddeyi meydana kadar izle ve dosdoğru git havai fişek gösterisi yapılacak olan parka varırsın. En küçük bir kaygın olursa bana telefon et hemen yanına geleyim polis merkezinde olacağım.

İri polis memurunun yanağına bir öpücük kondurdu o da ona is koktuğunu söylemekten geri durmadı.

Araba uzaklaştı Annabel kaldırımın üzerinde çeşitli elişleri ve şeker satan ağaç kulübelerin önünden yürümeye başladı. İlk metrelerde zorlandı bacakları ağırlaşmıştı ve ağrıyordu sanki yara bere içindeydi.

Larrynin söylediği gibi etraf kalabalıktı. Birçok aile vardı çocukları bağışıp gülüyordu. Bradynin Annabelin kocasının yüzü o yüzlerle çakıştı. Bu düşüncelerin hepsini hemen kafasından attı. Zamanı değildi şimdi.

Brady onu hiç terk etmiyordu bu bir gerçektir ama artık kafasını meşgul etmemeliydi. Böyle davranacağına geçen kış kendine söz vermişti. Yaşamından çıkıp gitmişti yeni yaşamında ona yer yoktu artık.

İnsanların çoğu caddenin karşısına geçerek doğuya ırmağın kıyısındaki parka gidiyordu.

Annabel telefonunu çıkartıp Broline yeniden ulaşmaya çalıştı. Telefonu uzun uzun çaldırdı.

Telefon altıncı çalışta otomatik cevaplamaya geçmeden önce açıldı.

- Josh benim Annabel. Neredesin?

Ses yok.

-Josh?

Hafif bir tıslama burnundan soluyan birinin nefesi gibi.

- Josh neyin var?

- Sen neredesin? diye yanıt verildi.

İfade­siz ve tekdüze bir sestir. Annabel kimin sesi olduğunu anlayamadı ama özel dedektif olmadığından emindi. Annabel ışıklk kadrana baktı Brolinin numarasıydı.

- Siz kimsiniz? Joshua nerede?

- Joshua burada hemen yanımda. Pek... formda değil. Sen nere desin?

-Ne demek olu...

- Kapatıyorum! Sana soruyorum: neredesin? Joshuanın pek iyi olmadığını söyledim sana bırakayım gebersin mi? Bunu mu istiyorsun? Şimdi sana son kez soruyorum: Sen neredesin?

- Waterfront Parkta diye yanıt verdi Annabel telefonu sıkı sıkı tutarak. Sırtından aşağı soğuk terler boşanıyordu terler yerçekimine meydan okuyarak ensesini uyuşturdu ve beynine doğru yol almaya başladı

- Çok güzel çok uzak değil. Gelip bizi göreceksin. Dikkat et: polisler habere haber verme. En küçük bir kuşku düşersen Brolini ölmüş bil Tek başına geleceksin. Dur bakalım şimdi ne yapacağız biliyor musun? Telefonu kapatmayacaksın. Benimle konuşmayı sürdüreceksin Konuşmayı kesersen elimdeki skalpeli Joshuanın gözüne saplayacağım ve beynini dağıtıncaya kadar bastıracağım anladın mı?

- Evet.

Konuştuğu kişi ona kentin kuzey banliyösünde havaalanına yakın bir adres verdi.

- Şimdi konuş benimle ve unutmaya sakın: Susacak olursan Brolini bir daha göremezsin.

- Bir dakika arabam yok benim bir taksiye binmek zorundayım ve

- Kapa çeneni! Benimle tane tane konuştuğunu duymak istiyorumşo

förle konuşurken bile. Söylediklerin anlaşılabilir bir hal alırsa o anda baş ka bir şey yaptığından kuşkulandıysam örneğin bir sözcük yazmaya kal karsan telefonu kapatacağım. Bunun ne anlama geleceğini biliyorsun.

Annabel soluk soluğaydı patlamadan bu yana sancılar içinde olan bedeni duyduğu korku ve içini saran öfke yüzünden daha beter ağrı maya başladı. Birden şarjının çok az kaldığını fark etti bundan emin olmak için telefonu bir an için kulağından ayırdı sonra konuşmayı hemen sürdürdü:

- Şarjım çok az size yemin ederim ki doğru söylüyorum!

- Seni uyardım sesini duymayacak olursam bunun nedeninin hiç önemi olmayacak. Brolin ölmüş olacak ve sen buraya geldiğinde ben olmayacağım.

- Telefon kesilmeden en çok on beş dakika konuşabilirim!

- Öyleyse buraya ulaşmak için ancak vaktin var. Senin yerinde olsam bir taksi aramaya başlarım.

Konuşmaya başladıklarından beri ses ilk kez daha duygu yüklü bir hal aldı neredeyse eğleniyordu sonra ekledi:

- Bir taksi bul hemen.

77

Annabel arkasındaki ATM kabinine koştu. Yaptığı en küçük hareketi bile tanımadığı muhatabına anlattı. Üç yüz dolar çekti ve bitkin bedeninin verdiği acıların yüzünü buruşturmasını büyük çabalarla engellemeye çalışarak kaldırımın üzerinde koşmaya başladı.

Sokakta uzaktan bir taksinin geldiğini gördüğünde ona koluyla heyecanlı işaretler yapıp kendini aracın önüne attı bu arada telefonu sağ elinde ateli elinde tutmayı sürdürüyordu.

Şoför korna çaldı ve küfür etmeye başladı.

Annabel onun sözlerine hiç aldırmayıp aracın arka kapısını açtı ve adresi söyleyip paralan ona gösterdi.

- On beş dakika içinde orada olursam ve telefonla konuşmamı en gellemezseniz bu paralar sizin olacak diye bağırdı ağzına yakın tutma ya özen gösterdiği cep telefonunu ona göstererek.

Para tomarını gören şoför bir an duraksadı sonra söylenmeyi kesip gaza bastı.

Araba rampayı tırmanıp Steel Bridge'i geçti kenti kuzeyden güneye kat eden 5 No.lu Otoyola çıktığında daha da süratlendi.

Annabel kendini sürekli ve tutarlı konuşmaya zorluyordu. Karabasandan farkı olmayan bu durumdan nasıl kurtulacağını düşünmek için bir an duraklasa sözcükleri şaşırıyor konuşması yavaşlıyordu. Öteki hemen sözünü kesiyordu:

- Beni ikna edemiyorsun daha az düşün daha çok konuş! Ya da kestirip atıyordu:

- Daha hızlı!

Annabelin bir çözüm bulması gerekiyordu. Kendini kurdun ağzına atıyordu ve oradan nasıl çıkacağı hakkında en küçük bir fikri yoktu. Karşısındaki buna ne zaman bırakıyor ne de fırsat tanıyordu. Bir yandan tutarlı bir monoloğu sürdürürken öte yandan olguları çözümleyip bir çıkış yolu bulmaya olanak yoktu. Yola çıkalı on dakika olmuştu ki telefonu batarya zayıf sinyali vermeye başladı.

Annabel direksiyondaki adama eğildi:

- Daha hızlı gitmemiz gerek!

- hey! Elimden geleni yapıyorum! Neredeyse varıyoruz! Annabel şoförü beş saniyeden kısa bir süre konuşmadan dinlemişti. Telefonda şu sözleri işitti:

- Seni uyarmıştım dostunun canı cehenneme.

- Hayır! Durun durun! Konuşmayı sürdürüyorum durun!

- Öyleyse bundan böyle susmak yok. Haydi!

Annabel bir saniye ne söyleyeceğini düşündü ve etrafta gördüğü şeyleri panoların üzerindeki yazılan okumaya başladı konuşacak bir şey olsun diye rasgele her şeyi söylüyordu.

İkinci bir sinyal telefonun yakında kesileceğini ona haber verdi. Tırnaklarını avucunun içine batırarak gözlerini yumdu.

Gözlerini açtığı anda üzerinde beyaz harfler bulunan yeşil levhanın üzerinde beklendiği adresteki sokağa geldiklerini okudu.

Keskin bir bip sesi daha duyuldu.

Araba harap bir evin önünde durdu. Bahçenin dibinde garajın yanında bir Toyota duruyordu.

Annabel paralan şoföre attı arabadan çıkıp bahçe girişine doğru koştu.

- Geldim ama telefon kesilecek bataryam bitti ve...

Ses kesildi telefon çalışmıyordu.

Taksi sokakta uzaklaşmaya başlamıştı.

Giriş katındaki ışıkların hepsi bir anda söndü.

Havalandırma deliğinden gelen zayıf bir ışık fark ediliyordu yalnızca Onu bodrumda bekliyorlardı.

78

Annabel giriş kapısına yaklaştı.

Ne yapacaktı şimdi? O... delinin Brolini öldürmemesi için bodruma ışık yanan yere mi koşmalıydı? Bunun hiçbir güvenlik önlemi almadan kendini boşluğa bırakmaktan farkı yoktu o durumda hayatta kalması için hiç şansı olamazdı. Ama Brolin ölecek!

Brolin belki de ölmüştü.

Kararsız kalmaması gerekiyordu. Deli o pencerelerden birinin ardına saklanmış şu anda onu izliyor olmalıydı.

Neredeydi? Annabelin aklı artık hiçbir şeye ermiyordu. Gloria Hels-key

ölmüştü o konuda hiç kuşku yoktu. Bu durum o işle hiç ilgisi olmayan bir hesaplaşma mıydı?

Hayır örümceklerle ilgili bir durumdu. Bu akşam maskesini düşürmeyi düşündükleri katille ilgili. Bir mizansen.

Cesedini bulduklarında Gloria Helskeynin Constance Abbocanın sahte kişiliği olduğunu varsaymışlardı.

Gerçek katil yani Constance polisin elde ettiği bilgilere ya da bildiğini sandığı bilgilere dayanarak onlara oyun oynamıştı.

Birden biraz önce posta kutusunun üzerinde gördüğü ad kafasının içinde bir soru işareti belirmesine yol açtı.

Connie dEils.

NeoSeta laboratuvarındaki teknisyen kız.

Annabel ad benzerliğinin farkına varıp dudaklarını ısırdı.

Connie. Constancein kısaltılmışıydı bu.

Annabel merakını kafasından silmeye çalıştı şimdi soruşturma düşünmenin sırası değildi. Bir karar vermeliydi.

Ne yapmalıydı?

Öyle ya da böyle artık geri dönemezdi Brolin hala yaşıyorsa şu anda harekete geçmek gerekiyordu. Polislere haber vermek için geri dönmek onu ölüme mahkûm etmek demekti.

Annabel Berettasını onu her zaman huzursuz eden sol eline aldı.

Kullanması gerektiğinde sağ eliyle yapabileceğinin çok azını becereceğini biliyordu. Genç kadın atelin içindeki parmaklarını zorlayarak oynatmaya çalıştı. Bileğinde müthiş bir satıcı duydu.

Riskliydi.

Yazık dedi kendi kendine. Elindeki bandajı koparıp ateli aceleyle çözdü yere attı. Bu kez yumruğunu sıkı ama kırık iki parmağı o hare kete etine ok saplanmış gibi sancıyarak karşılık verdi. Annabel silahı sağ eline aldı. Gerektiğinde tetiği çekmeden önce silahın kabzasını var gücüyle kavrayacak dişlerini de sıkacaktı.

Kapının eşiğindeydi dar bir girişe açılan kapıyı itti.

Silahın namlusunu karşıya doğrultmuştu.

Bodruma inen yeri bulması gerekiyordu Connie mum ışığı olmalı. Gereken o ışığı orada yakmıştı.

Senin oraya gitmeni istiyor!

Annabelin oraya ineceğini bildiği için katil kendini ona göre hazırlamış olabilirdi. Onun geçeceği yolun üzerinde bir yere saklanmıştı. Dedektifin önünden geçmesine izin verecek ve saklandığı yerden son anda onun arkasından çıkacaktı. Ve her şey böyle sona erecekti.

Annabelin kafasından kötü bir sürprizle karşı karşıya kalmamak için giriş katını acele araştırmak geçti. Öne bir adam attı ve durdu. Bunu yapmaya vakti yoktu.

Brolin o anda can çekişmekte olabilirdi.

Annabel koridorda ilerledi. Döşeme onun ağırlığıyla gıcırdadı.

Katil onun artık eve girdiğini biliyordu.

Kulağına çok yakındaki bir odada asılı duran büyük bir duvar saatinin tiktakları geldi.

Karanlık ayrıntıları seçemeyeceği ölçüde yoğundu. Işık yakması gerekiyordu yoksa bir şey yapamayacaktı.

Serbest parmaklarıyla bir anahtar aradı tüm duyularıyla tetikteydi. Bir

anahtar bulup bastırdı ama ışık falan yanmadı.

Şalter. Bodrumda elbette. Çok hain biri...

Avını kendi bildiği bir alanda gözleyen leşçi daha avantajlıdır. Ayrıca avı da körse.

Annabel yan taraftaki bir açıklığa doğru ilerledi. Oldukça büyük bir oda ay ışığı pencerelerden içeri giriyor alçak bir sehpanın camında yansıyor. Annabel buranın salon olduğunu anladı. Bir telefon bulma ümidiyle etrafa göz attı. Sonuç yoktu.

Daha fazla bekleyemezdi. Aşağıya inmeliydi.

Genç kadın koridorda ilerlemeyi sürdürdü. Sağ tarafta yukarı çıkan bir merdiven vardı. Birkaç basamak çıktıktan sonra dirsek yapıyordu böylelikle katilin dedektifin geçmesini beklemek için oraya yerleştiği düşünülebilirdi. Annabel namluyu o yöne çevirip geçti.

Önünde gümüş yansımali bir başka açıklık vardı penceresi olan bir odaydı. Annabel soluğunu tutup içeri girdi etrafa çepeçevre baktı Berettasını öne uzatmıştı.

Boş bir oda.

Yarıaçık bir kapı.

Ve öte yanda gölgelerin arasında titreyen kehribar rengi zayıf bir ışık. Bodrum.

Annabel o anda duvar saatinin tiktaklarının kafasının içinde kendi kalp atışlarıyla yer değiştirdiğini fark etti.

Küt-küt. Küt-küt. Düzenli. Hızlı değil ama sürekli.

Dengesini kollayarak adımlarını olabildiğince açıp oraya yaklaştı.

Ayağının ucuyla kapıyı açtı.

Ahşap bir merdiven evin derinliklerine iniyordu. Yarı yola basamakların tam dirsek yaptığı yere yanan bir mum konmuştu. Duvarlar yapay mantarla kaplanmıştı bu da inişi Morlockların inini andıran bir mağaraya dönüştürüyordu.

Küt-küt. Küt-küt. Daha hızlı.

Annabel başını eğip içeri girdi.

Dirseğe daha yakın duvar boyunca ilerliyordu böylelikle onu aşağıda bekleyen olası bir saldırganın atış alanını daraltmış oluyordu.

O ilerledikçe basamaklar gıcırdadı.

Sonra yer altındaki ilk bölmeye ulaştı uzun ve donuk bir yer. Oldukça uzakta zeminde bir başka bölümün girişinde yanan bir mum vardı.

Annabele doğru ince bir ışık demeti uzuyordu o kadar inceydi ki karanlıklar krallığını aydınlatan zayıf ince bir çizgi oluşturuyordu. Annabel o yolun iki yanında ne bulunduğunu kesinlikle göremiyordu. Duvarları bile fark edemiyordu.

Sarı tuğlaların oluşturduğu yolu izlemekten başka bir şey yapamıyordu

Oz Büyücüsünde olduğu gibi dedi içinden kendini yatıştırmak için.

Gecenin kör karanlığı içinde san tuğlalardan oluşmuş bir patika.

Küt-küt. Küt-küt. Küt-küt. Kalp atışları giderek hızlanıyordu.

Annabel tuttuğu silahın pek de tehdit edici bir hava yaratmadığı izlenimine kapıldı: silahın namlusu titriyordu.

Soluk alışması denetim altındaydı bedeni daha fazla oksijen istediği halde daha ağır soluk alıp vermeye gayret ediyordu. Gürültü yapmaması gerekiyordu.

İlerledi.

İki metre.

Sol yanında suyun içine bir su damlası düştü.

Barettasını hemen karanlığa çevirdi.

Çıt çıkmıyordu. Hiçbir şey görmüyordu.

Annabel yutkundu ve ilerlemeyi sürdürdü.

Dört metre.

Öteki bölme yaklaşıyordu.

İçeride oldukça küçük bir kamp masasını fark edebiliyordu. Ve dip tarafta tabanına toprak doldurulmuş akvaryumlar ve...

Bunların tam olarak akvaryum olmadıklarını fark etti

Elbette bunlar onun içinde örümcek yetiştirdiği cam bölmeleri diye

gürledi içinden yükselen bir ses.

Annabel bulunduğu yerden bölmelerin içindeki örümcekleri fark edemiyordu.

Sonra hepsinin üzerinin açık olduğunu içinin de boş olduğunu farkına vardı.

Annabel hemen çevresini inceledi.

Bedeni bu kez denetimden çıkmıştı. Soluğunu denetlemeyi başaramadı ve ciğerlerine bol bol hava çekti böylelikle yerini daha çok belli etme riskini göze aldı.

Ve Annabel oraya yöneldi.

Constance'nin hayvanlarını beslediği yere girdi.

Her yanı yapay bitkiler kaplıyordu merdivenin duvarlarını kaplayan yapay mantardan buraya da tavandan yere kadar kaplanmıştı bunlar yer yer bölmenin tam ortasında yere doğru sarkıyordu içerdeki hava kentin ortasındaki bir bodrumdan çok balta girmemiş bir ormanı andırıyordu. Havalandırma deliği bile bir sürü çubuğun ardında kısmen kayboluyordu. Tüm bu yeşil yapraklar kıvrıntılı köşe bucak cam bölmelerin

ardında görülmeyen örümceklerin saklanabileceği olası birer in oluşturuyordu. Heyecanla soluk alan Annabel Connie dEilsin yuvasını bir bakışta bütünüyle görebilmek için döndü.

Ve onun bedeniyle burun buruna geldi.

Bedeninin bir parçasıyla.

Bir çengelde boyundan ayak bileklerine kadar uzayan pörsük ve yağlı bir deri asılı duruyordu.

Annabel yaklaştığında onun ne olduğunu anladı.

Lateksten yapılmış bir giysiydi bu kendini olduğundan daha şişman gösterebilmek için insanın üzerine giyebileceği bir kılıf Eddie Murphynin ya da Robin Williamsm filmlerinde olduğu gibi.

Connie dEils herkesin gözünde ölçülü şişman halinden memnun olmayan bir kadındı. Akşam olup perukasını ve ikinci derisini üzerinden attığında yeniden Constance oluyor sporcu çekici fiziğe sahip son derece erkeksi bir kadına dönüşüyordu.

Ve Annabel o giysinin arkasında bir açıklık olduğunu fark etti. Giysinin ve bitkilerin oluşturduğu ağın kısmen örttüğü bir başka açıklık.

Annabel onu yarım açmak için bir adım geriye çekildi.

Birden ortalığı kekremesi bir koku sardı. Açıklığın öte yanında son bir bölme yer alıyordu. Girişte üzeri kavanozlarla dolu bir etajer vardı.

Ve ortada bir masanın üzerinde Joshua Brolin yatıyordu.

Bağlı değildi.

Gözleri açıktı.

Tam bir hareketsizlik içinde tavana bakıyordu.

Annabel tam ona doğru koşacakken kendini tuttu.

Ondan beklenen hareket buydu.

Ona doğru hamle yapacağı yerde geri dönüp arkasını kolağan etti bitkilerin oluşturduğu oyukları onların tüm girinti ve çıkıntılarını.

Kimse yoktu.

Geriye tek bir olasılık kalıyordu: Connie dEils Brolinin olduğu yerdeydi kapının arkasında ya da masanın altında onu bekliyordu.

Senin hiçbir şey göremediğin ilk bölmenin karanlığına da gizlenmiş olabilirdi! Hayır bu anlamsız bir düşünceydi orada olsa Annabel geçerken ona saldırabilir onu orada kolayca gafil avlayabilirdi.

Ölümün hayaleti oradaydı öte yanda onun hareketlerini gözlüyordu dedektif bundan emindi. Annabel Brolinin durumunu incelemeye başladığında vuracaktı ona. Evet öyle olacaktı bunu ona sırtını döndüğü anda yapacaktı.

Brolin hiç kıpırdamıyordu.

Hayır ölmedi o! Öyle görünüyor bu o maddenin o toksinin meydana getirdiği bir durum! diye içinden yineliyordu genç kadın kendini inandırmak için.

Harekete geçmesi gerekiyordu.

Annabel Brolinin yattığı bu gizli yerin girişinde üzerinde SODA yazan bir kavanozu gözüne kestirdi.

Kararını bir anda verdi.

İleri atıldı.

Yarıaçık duran kapıya arkasında saklanan kişiye olabildiğince şiddetli çarpması için var gücüyle bir tekme attı. Aynı anda serbest eliyle soda kavanozunu yakalayıp masanın altına fırlattı böylelikle onun saklanabileceği her yeri ıslatmış olacaktı.

Kavanoz parçalandı içindeki sıvı her yana dağıldı.

Annabel daha o anda üç adımlik bir mesafede sırtı duvara yapışmış durumdaydı dolayısıyla birinin ona görünmeden saldırmasından korkmasına gerek kalmamıştı.

Tabancasının namlusu karanlığı sürekli tarıyordu: sağı solu zemini.

Annabel eğilerek tabancasını masanın altına doğrulttu.

Kimse yoktu.

Peki ya katil kaçıp gittiye?

Kapı çarpmanın şiddetiyle geri gelmiş neredeyse kapanmıştı.

Genç kadın Brolinin başucuna geldi.

Mutlak bir hareketsizlik içindeydi.

Özel dedektif ölmüştü.

Annabel çok geç kalmıştı.

Hayır buna inanmayı reddediyordu. Bu katilin Connienin yeni bir oyunuydu onu tetrodotoksinle zehirlemişti öldürmüş olamazdı. Anna bel oraya varmadan bu riski göze alamazdı onun polise durumu haber vermediğinden emin olması gerekiyordu. İş tersine dönecek olursa Brolinden rehin olarak yararlanabilirdi.

Annabel elinin özel dedektifin altına koydu. Sıcaktı.

Buharlaşmaya başlayan soda gözlerini yakmaya başlamıştı. Dışarı çıkması gerekiyordu.

Genç kadın birden onun öldüğüne neden inanmadığını anladı. Zihninin hemen çözümleyemediği bir şeyi duyulan çözmüştü.

Brolinin gözleri giderek nemleniyordu. Gözlerinde yaşlar oluşuyordu.

Soda buharına tepki veriyordu.

Ona ancak bayılacak kadar toksin verilmişti öldürecek oranda değil. Annabelin içini sonsuz bir sevinç sardı içindeki heyecanın fazlasını boşaltmak için haykırmak istedi.

Ama hiçbir şey yapmadı.

Yüzündeki gülümseme bir anda silindi.

Brolinin dudaklarının arasında siyah bir nokta vardı.

Çok bacaklı minicik bir gövde orada kıpırdanıp duruyordu.

Annabel karnının üzerinde kum saati biçimindeki kırmızı lekeyi görür görmez onun ne olduğunu anladı.

Özel dedektifin dudaklarının arasına sırtüstü yatar durumda bir karadul bırakılmıştı. Gövdesi araya sıkıştığı için örümcek doğrulamıyor-du. Kaçamıyordu.

Aynı zamanda ısırılmıyordu.

Özel dedektif en küçük bir dudak hareketi yapmadıkça örümcek bunu başaramazdı. Bu arada biri onu yerinden oynatmadığı sürece.

Özellikle çok tehlikeli yaratıklardan biriydi. Öldürücüydü.

Annabel kendini düzgün soluk almaya zorladı. Durum çok tehlikeli değildi. Uygun bir aletle yeterli bir sürede o eklem bacaklıyı tutup alabilirdi. Kendini yapacağı şeye yoğunlaştırması gerekiyordu.

Kesin ve kararlı hareket etmesi gerekiyordu.

Annabel bir an için ümitlendi.

Kokuyu fark edinceye kadar.

Bodrumu giderek keskinleşen ve yayılan bir koku sarıyordu.

Ne olduğunu hemen anladı.

Connie dEils son sözünü söyleyecekti.

Annabel ile Joshua'yı ağına kısırmıştı.

Ev havaya uçacaktı.

O koku musluğu açık bırakılmış gaz kokusuydu.

Annabelin gözü bunun üzerine yere bırakılmış mumun dans eden alevine dikildi.

79

Annabel kendini yere attı üzerine rasgele düşüp mumu söndürdü.

Berettası elinde uzağa fırladı.

Bir mum daha var! Bitkilerin önünde!

Alevlerin soluğu bir anda ortalığı sardı.

Sessizliğin yaşamdan daha ağır olduğu çok kısa bir süre geçti.

Sonra cehennemler boşandı.

Geçtiği her yeri silip süpüren bir canavarı andıran mavi alevler. Patlama ahşap basamakların üst bölümünde meydana geldi.

Süratle yuttuğu oksijenin onu taşıması sayesinde alevler ilk bölmeyi kemirdi sonra ikinci bölmeye saldırdı.

Annabel kollarıyla iterek kapıyı zorlukla döndürüp kapattı.

Ayağa kalkmak üzereydi ki odaya sızan gaz tutuştı. Lacivert taşı renginde şeritler karmaşık ve yok edici bir arabesk halinde çevreye yayıldı.

Alev alan gaz eziyet çeken bir ruh gibi her yere dokunmak her şeyi kemirmek için her yana saldırıyordu.

Annabel bedenini örtmek için Brolinin yanına koştu.

Büyük bir sıcak dalgası onları boğdu ama alevler oraya kadar gelmedi.

Gaz onların bulunduğu yere kadar yayılmamıştı.

Annabel kendini Brolinin üzerinde buldu burnu karaduldan birkaç santimetre mesafedeydi. Böcek neredeyse dönüp bacakları üzerine dikilmek üzereydi. Kıpır kıpırdı ve Annabel onun fırsatını bulur bulmaz ısıracağını anladı saldırganlığı on katına çıkmıştı. Öldürücü zehrini Brolinin yüzüne fıskırtacaktı.

Alev almış gaz tavanda fosforlu bir safir gibi dolanıyordu.

Genç kadın daha fazla duraksamadı. Elini tişörtünün altına sokarak sutyeninin kopçalarından birini kopardı sonra telini onu bir kalem gibi kullanmak üzere düzleştirdi. Yaptığı bu aleti Brolinin üzerinde onun dudaklarına doğru yaklaştırdı ve ani bir hareketle o tehdit edici parazite vurdu.

Örümcek odanın dibinde bir yere fırladı.

Annabel tuttuğu soluğunu koyuverdi. Ne var ki zafer çığlığı atma zamanı henüz gelmemişti.

Kapının öte yanında sıcaklık süratle artıyor bir alev fırtınası dışarı çıkmayı engelliyordu.

Birkaç dakika içinde kapı çatırdayacak ve yangın bir anda o bölümü de sarıp her şeyi yok edecekti.

Hava deliği.

O öteki bölmedeydi. Hayatta kalmaları için tek şans oydu.

Annabel Brolini omuzlarından tutup ümitsizce sarstı. Ona gözbe-bekleri hareket etmiş gibi geldi. Onu taşımak gerekiyordu.

Annabel akıl yürütmekten bütünüyle vazgeçti. Sakıncaları düşünmeye başlayacak olursa orada birlikte ölüp gideceklerdi.

Brolini kaldırıp omzuna almak için çekti.

Annabel sporcu bir kadındı. Brooklynin en yetenekli dedektiflerinden biriydi. Çok antrenman yapıyordu özellikle de kocasının ortadan kaybolmasından bu yana.

Ne var ki sırtında yaklaşık yetmiş kilo yükü alevler içindeki bir bölmeden geçmek onun gücünü aşıyordu. Normal koşullarda.

Adrenalin kanının içine aynı anda parlayan milyonlarca kıvılcım gibi yayıldı.

Kafasının içindeki öfke sınırları boyunca ilerledi.

Ve Brolini taşımayı başardı.

Çevrelerinde her yanda ateş topları homurdanan genç kadını alevden dilleriyle tehdit eden şeytan sürüleri gibi parlıyordu.

Annabel hava deliğini bir dirsek darbesiyle kırdı etlerine üçgen cam parçalan girdi.

Brolinin bedenini dışarı itmeyi başardı.

Taze hava bir an için içeri girdi ama hemen geri püskürtüldü.

Annabel dar pencerenin kenarlarına tutundu.

Kollarıyla kendini dışarı çekti bu arada saçları tutam tutam tutuşmaya başlamıştı.

Bir başka patlama ardında yanan bir ağzın açılmasına neden oldu. Muazzam bir ağız dişleri dışarı fırlamış tek amacı onu yutmak olan.

O yanar yüz onun üzerine saldırdı.

Annabel başını dışarı çıkardı kendini çekip olabildiğince uzağa fırlatmak

için kollarıyla var gücüyle asıldı.

Tam o anda gece kör edici bir parlamayla aydınlandı alevler genç kadını bacaklarından yakalamak için dışarı püskürdü.

Hamle boşa gitti.

Alevler kükredi.

80

Çimenlerin üzerine oturmuş olan Annabel havayı açlıkla soluyordu. Haftalardır hava hiç bu kadar serin olmamış gibi geliyordu ona. Boğazından geçen oksijen nefis akışkan ve ipek gibi yumuşaktı.

Annabel öksürdü bronşlarında hala duman vardı.

Acıyla inleyerek kendini yana doğru bıraktı. Dinlenmek uyumak. Suyun içinde oh evet bedeni yüzün duyarlı cildine sert hiçbir şey değmesin ve uzuvları çözülebilsin diye.

Eliyle Brolinin elini yakaladı. Özel dedektifin parmakları titredi ve biraz büzüldü.

Annabel birden bulundukları yerin ve koşulların bilincine vardı.

Yüzünü buruşturup dizleri üzerinde doğruldu ve silahını aradı.

Beretta aşağıda kalmıştı o fırının içinde.

Annabel çevreye bahçeye göz attı.

Kapının açık durduğunu gördü.

Garajın önünde park etmiş araba falan yoktu. Toyota gitmişti.

Alevler içindeki eve birçok meraklı yavaş yavaş yaklaşıyor ama bulunduktan kaldırımdan ayrılmıyordu.

Sonra bir çift Annabel ile Broline doğru koştu.

Annabel uzaktan gelen bazı sözcükler işitti ama bunlara karşılık ve remedi.

Oh Tanrım iyi misiniz? Biri yardım çağırdı mı? Bayan bayan iyi misiniz? İçerde başka kimse var mı?...

Evin dört bir yanında titreşen kuleler belirdi yüksek siyah duman kuleleri. Alevler evin içini sardıkça çatırdamalar ısılık sesleri vızılda malar duyuluyordu.

Annabel kendini arkaya bıraktı.

Gözlerini uzayıp giden parıltılara dikti.

Katil kaçmıştı. Connie dEils ellerinden kaçırmışlardı.

Annabelin içinde ne bir öfke ne de yoksunluk duygusu vardı. En küçük bir çöküntü bile yoktu. Hayattaydılar önemli olan da buydu.

Annabel Brolinin elini sımsıkı tuttu ve öylece kaldı ilk siren sesle rini duyuncaya kadar.

81

Constance -kısa adıyla Connie- dEils William Abbocanla 1995te evlenmişti.

Larry Salhindroyla olay üzerinde çalışan müfettişlerin topladıkları bilgilerde genç Constance Abbocanın adı bir yerde geçiyordu. Anna-belin ya da Brolinin NeoSetada çalışan genç kadınla bu ad arasında bağlantı kurmaları için bu adın onların gözüne ilişmesi yeterliydi.

Öte yandan olayı soruşturan müfettişler örümcek uzmanlarının izini sürmeyi derinleştirdiklerinde bu rastlantıyı er ya da geç ortaya çıkaracaklardı. Ne var ki gerçek kendini başka türlü sunmaya karar vermişti. Salhindronun Constance hakkında topladığı bilgiler sonradan farklı tanıklar tarafından doktorlar psikiyatrlar ve onunla yan yana olmuş ender

kişiler tarafından genel olarak doğrulandı.

Ne var ki o ne deli ne sadistti ayrıca yok etme dürtüleri de taşımıyordu. Yaşamı birçok seri katilde ortak olarak bulunan özellikleri göstermiyordu. Her kadın gibi bir kadındı.

Belki ortalama olarak ötekilerden biraz daha sinirliydi... Ayrıca bunun da kanıtlanması gerekirdi.

Kadınlığını tam olarak sindirememiş en küçük bir şeyde kendinden kuşku duyan bir kadın olan Connie kocasının aşkı daha sonra da gebeliği sayesinde biraz daha açılıp gelişmişti. O araba kazası oluncaya kadar. O kazada organlarından yoksun kalmıştı. Kadınlığından. O nedenle de kendine duyduğu güveni bütünüyle yitirmişti.

Kazadan kocası sorumluydu. Üstelik karnındaki çocuğu ve günün birinde yeniden çocuk sahibi olma umudunu bütünüyle elinden almaları karşısında hiçbir şey yapmamıştı. Daha sonra karşılaştığı doktorlar yani erkekler onun sonsuza kadar verimsiz kalması için ellerinden geleni yapmışlardı. Onu boşaltmışlardı. Yaşamını. Umutlarını.

Varlığından geriye ne kalmıştı? O ki sevdiği insanın bakışları sayesinde kendine güvenme duygusunu kurmuştu bundan böyle kendini nasıl yeniden kurabilirdi? Kocasını olan ve asla bağışlamayacağı gözlerinin ona artık kendi imgesini yansıtmadığı o erkekle birlikte olduğu sürece.

Her şeyi yitirmişti.

İnsan ruhunu iyileştirenlerin deyimiyle onda yitirme deliriumu vardı. Ayrıca onun ödünleme yetisini yitirdiğini de söylüyorlardı.

Bunun gerçekten kaçmak gibi bir şey olduğunu açıklamışlardı ona. Constance bu görüşü asla kabul etmedi. Tam tersine o gerçekten kaçmayı aslında o kadar çok istiyordu ki. Ona göre acı her gün yaşanan bir şeydi fiziksel bir acı değil hayır daha çok insanın kalbinin üzerinde bir çizik varmış gibi bir şey aynı duyguların her zaman aynı yerde uyanmasına yol açan o çizimin içine yerleşmiş duygulan insanın durmaksızın duymaya mahkûm olduğu duygusuna kapılmasına neden olan bir şey. Gerçek tam olarak buydu işte.

Her şeyin tadını kaçıran bu acıyla her gün birlikte yaşamak zorunda kaldı. Askeri üste çalışıyordu ve öteki insanlarla fazla teması yoktu özellikle kazadan sonra neredeyse hiç kimseyle teması olmadı. Alışveriş yapmak ya da hava almak için dışarı çıktığında tüm o kaygısız varlığın kırılğanlığından habersiz insanlarla karşılaşılıyor o insanlar onun önünden sanki o orada yokmuş gibi hatta onu neredeyse hor görerek geçip gidiyorlardı.

Onların o horgörüsünden kin doğdu.

Ayrıca bir de kocası vardı.

Onu sabah akşam görmeye artık katlanamıyordu. Onun üzerinde sürekli bir geçmişe dönme etkisi yaratıyor yapması gerektiği halde yapmadıklarını onun yüzüne vurup duruyordu. Onu şimdi olduğu gibi görüyordu: bir kukla kendi bencilliğinin kendine özgü isteklerin bir kuklası. Kadınlığını yitirmediği dönemde ondan yararlanmış sonra o... şey haline dönüştüğünde de onu yok saymıştı. Artık Şey olduğunda.

Cinsiyetsiz biri. Yeryüzünde öteki herhangi bir varlık gibi bir başkasına yaşam aktarma yeteneğini yitirmiş biri.

O ki kazadan önce kendini tam olarak kabullenmeyen biriydi şimdi artık hiç yoktu.

İşte bu yüzden onun artık kadın özelliği taşınamaması gerekiyordu. Saçları olamazdı kılları da bir kadını anımsatacak hiçbir şeye sahip olamazdı. Artık kadın değildi. Erkek de değildi. Güçlü olmak için spor yapmalıydı kaslarını geliştirmeliydi. Başkalarına karşı tek savunma silahı buydu. O dalavereci gereksiz insanlara karşı. Ve kadın olabilme özelliğine sahip ama bu yeteneklerini erkeklerle birlik olup lekeleyen o kadınlara karşı...

Constance gerçeği yavaş yavaş keşfetti. Gerçek yıllardan beri gözünün önünde duruyordu.

Örnek alınması gereken doğaydı.

Sonradan boy gösteren hayvan türlerini yani memelileri değil. Zamanın gecesinde felaketlere dayanmış sağ kalmış türleri.

Örümcekler bu tür hayvanlardı.

Yeryüzünde dört yüz milyon yıldan beri yok olmaksızın dolaşıp duruyorlardı dinozorların dünyadan silinip gittikleri dönemde bile varlıklarını sürdürmüşlerdi.

Örnek işte oradaydı. Şaşmaz örnek.

Yalnız bağımsız ve kendini savunmak için donanımlı.

Erkek yalnızca üreme döneminde hoş görülüyordu.

Constance gerçeği bulmuştu. Tutkusu rehberi oldu.

Kocasını hastaneye kapatmıştı ve bu onun son ihanetiydi -o salak kendisi hastaneden taburcu olmadan ölmüştü- ayrıca karşısına Trevor Hamilton çıkmıştı.

Bu dostluğu hemen kabullenmemişti. Bununla birlikte onun kendisine yaklaşımı tuhaftı. Onu kıskırtmıyor onun korumasını sevgisini arıyordu. Constance ona yardım etmişti. Buna karşılık o da ona yardımcı olmuştu.

Ne işe yarayacağını bilmeksizin spermini ona vermeyi kabul etmişti.

Son derece simgesel bir alışveriş.

Onun aracılığıyla polisleri yanıltmak için onlara sahte bir ipucu vermeyi akıl etmişti. O ona Subertondan içerde yatmış meslektaşından söz ettiğinde aklına gelmişti bu. Başparmağını kesip izini almadan önce onun işini bitirmek gerekmişti. Ayrıca Suberton ile Trevor Hamilton iş arkadaşı olması spermin dışında Trevori cinayetlerle de bağlantılı kılıyordu. Gerektiğinde günah keçisi rolü oynayabilirdi ki zaten öyle olmuştu. Connie arkasında yanlış izler bırakmıştı. Eski evine varıncaya kadar. Eski evinin yakınında kök mezar içindeki yanmış iskelet de buna dahildi...

Oraya onu Constance Abbocan olarak gösteren bir kimlik parçası bırakarak. Bunun için bir kadın bulup onu yakmak yeterli olmuştu. Sonuçta her şey ne kadar basitti... Connie Jeremiah Fischerin karısını kaçırmıştı - onun üzerinde tetrodotoksini denemiş daha sonra da olaya intihar süsü vermişti. Böylece o üçlü ortadan kalkınca polislerin elinde bir şey kalmıyordu.

Dahice bir şeydi bu.

Trevor onun planına son noktayı koymasını sağladı: yönlendirilmesi gereken insanların o gafillerin evlerine girmesini sağlayan anahtarların kopyalan.

Cinayetler zorunluluktan.

İnsanlar anlamıyordu zaman zaman doğru yola yeniden döndürülmesi gereken çocuklar gibiydiler.

Onun yaptığı da buydu. İnsanların yavaş yavaş anlamasını sağlamak için mesajını damıtmak.

Ne var ki tüm o burnu büyük körler için kendini feda edecek de değildi. Gerekeni yapmıştı o sonra Şey ölmüştü.

Polislerin gözünde.

Teşekkürler Gloria.

Silahın namlusunu postuna dayamıştı.

Gloria gözlerini yummuştu. Onunla boğuşmaya kalkışmamıştı her şeyin bittiğini hemen anlamıştı.

Şey silahın namlusunu onun yanağının altına ağzının girişine basitçe dayamıştı.

Ve tetiği çekmişti.

Kafatası dağılmış etrafa dokulardan kan ve beyinden oluşan binlerce kırmızı parçacık saçılmıştı.

Kusursuzdu. Hiç olmazsa görünüşü korumak zaman kazanmak için.

Yine de o özel dedektif işine burnunu sokmuştu.

Artık önemli değildi. Özgürdü.

Bu akşam 21 haziran cumaydı.

Şey ölmüştü. Ve Connie dEils güneye doğru yol alıyordu. Doğu ve batı çok somuttu biri doğuşu öteki batışı ifade ediyor o yönler gereğinden fazla gerçeklik yüklüydü.. Oysa güney onun için uygundu. Böyle yapmakla bir konum almıyor iniyor akıyordu yatağına doğru akan su gibi. Ve Connie kendini kaptırmış gidiyordu.

Evet güney onun için uygundu. Ve kim bilir? Belki de yolun sonunda genişliyor ve ırmaklar gibi bir okyanusa boşalıyordu...

Connie direksiyonu sıkı sıkı tutarken bunları düşünüyordu göğsü tüm bu imgelerle şişmiş olarak.

Yakında artık o da olmayacaktı.

Her şey yolunda giderse kendine yeni bir kimlik sağlayabilirdi. Şimdiki kimliği artık çok tehlikeliydi. Yeni bir hayat.

Her türlü davranış için kendine özgü temel ilkeler içeren.

Connie şu anda 5 No.lu Otoyoldaydı.

Ve düşüncelerini denetim altına almadığı için yaşam plağı yeniden dönmeye başlıyordu.

Heyecanlar başını döndürüyordu.

Yatışma rahatlama kalbinin bir yerinde bir sevinç umudu doğuyordu. Sonra o yaşamın üzeri çiziliyordu.

Plak duruyordu. Ve hüzün bu ezgiyi bozuyordu.

Connie otoyolun üzerinde sessizce yol alıyordu.

Ve ağlıyordu.

Onu yakalayamayacaklardı.

Asla bunu biliyordu. Ve güneye doğru gidiyordu.

82

Larry Salhindroya haber geceyarısından hemen sonra ulaştı.

Yangın yerine ulaştığında bir kadın ile bir erkeğin Providence Medi-cal Center Hastanesine kaldırıldığını öğrendi.

Bedenine dar gelen jogging kıyafetiyle önüne gelen herkese polis kimliğini göstererek kendine kalabalığın arasından yol açtı.

Annabel ile Joshua aynı odada yatıyordu genç kadın bunu o kadar kesin bir dille istemişti ki kimse ona karşı çıkmaya cesaret edememişti.

Sırtında ikinci dereceden kollarındaysa üçüncü dereceden yanık vardı. Buna karşılık şişman polis odaya apar topar girdiğinde ona içtenlikle gülümsedi.

Genç kadını Brolinin yanında yatar görünce şaşırmadı. Özel dedektifin koluna serum bağlanmıştı dostu gelince ona göz kırptı.

Annabel doğru tahmin etmişti Connie dEils onu hareketsiz kılmak için tetrodotoksin bazlı karışımından ona çok az miktarda vermişti.

Onu öldürmekte duraksamış mıydı? Annabel bundan kuşkuluydu çünkü gaz musluğunu açmıştı. Onunla oyun oynamak istemişti dudaklarının arasına yerleştirdiği örümcek bunu kanıtlıyordu. Öyle ki her şey olup biterken Brolin bilincini hiç yitirmemişti çünkü tetrodotoksi-nin etkilerinden biri zihnini hiç etkilemeksizin kurbanını fiziksel ko-maya sokmaktı toksinin etkisi geçtiğinde hasta uyanıyordu.

Brolin bedenini ağır ağır denetim altına alıyordu.

Alevler onu da etkilediği için kollarında dirseklerine kadar sterilize gazlı bezler vardı.

Salhindro orada bir saat kalıp Annabelle usul usul konuştu. Özellikle de o korkunç geceden söz ettiler.

Sonra Brolin biraz daha kıpırdadı sonunda yatağında oturmayı denedi. Bunu yapmayı neredeyse başardı ama sağ kolu gerekli tepkiyi vermeyince Annabel ona yardım etti. Brolin genç kadının yanağına dokundu.

Kendine itaat etmeyen uzvunu zorlayarak hareket ettirdi.

Annabeli incelediğinde ağzından fısıltı halinde şu yumuşak sözler döküldü:

- Şömine alevi kokuyorsun dedi gülümseyerek. Salhindro bu sözlerle güldü. Annabel ise dudaklarının ucunu belli belirsiz bükmekle yetindi.

Brolin onlara Connie dEilse nasıl ulaştığını anlattı.

Onlara o sabah NeoSetada gördüğü Gloria Helskeynin çalışma saatlerinden kuşkulandığını Donovan Jackmana telefon ettiğini onun ağzından zorla bilgi aldığını söyledi.

Gloria Helskey öğleden sonra işine dönmüş ama aldığı bir telefonda kısa süre sonra iş yerinden ayrılmıştı.

Buna karşılık Brolin birinin orada akşama kadar kaldığını biliyordu: bu kişi Connie dEils idi.

Ve o anda özel dedektifin zihninin mekanizmaları sarsılmıştı.

Connie dEils.

Gloria Helskeynin daha önce ordu hesabına çalıştığını nereden biliyordu? Bunu ona Connie söylemişti. Kuşkuyu kendi üzerinden o NeoSe-ta çalışanının üzerine yıkmıştı. O çok makyaj yapan Connie - kendini gizliyormuş gibi aynı zamanda gözlerinin çevresindeki iri mor halkaları örtmek istercesine. Laboratuvarda örümceklerle özellikle Nep-hilalarla rahat rahat uğraşan Connie - koza oluşturacak kadar ipeği üretebilen o örümcek türüyle. Çok konuşmaya öne çıkmaya sorumluluk almaya cesaret edemeyen o utangaç Connie - çünkü kendine ihanet etmemek ve her türlü kuşkuyu kendinden uzaklaştırmak için ağzından çıkan her söze çok dikkat ediyordu. Brolin yaptığı soruşturma nedeniyle Connie sonradan onunla görüşmek için bir gerekçe yaratmadan önce ona gitmiş -ve bunu yapması boşuna değildi!- ona soruşturmadan söz etmiş bildiklerini öğrenmek istemişti böylelikle de onu uyandırmıştı. Connie ona ünlü Nephilalar hakkında yetiştirilme olanağı bulunan o eklembacaklılar hakkında önemli bir bilgi vermişti - onu kendi yanına çekmenin ona yaklaşmanın tek çaresi buydu.

Katil oysa Brolinin evine çalışma odasına girmiş ve o konuda aldığı notları kesinlikle okumuş ve özel dedektifin onun gerçek kimliğine önünde sonunda ulaşacağını anlamıştı. Onu daha yakından izlemesi araştırmalarının ne yönde geliştiğini öğrenmesi gerekiyordu.

Yaşamına biraz heyecan getirmek için özel dedektife yardımcı olan zavallı bir kızcağız asla değildi.

Brolinin onun peşine düşmesi için kuşkulananacak birçok neden vardı. Donovan Jackman ona Connie dEilsin adresini vermeye istemeye istemeye razı olmuştu ve özel dedektif hakkında daha kesin bilgiye sahip olmak için onu görmeye gitmişti.

Bir risk almış bunun bedelini ödemişti.

Onların topladıkları bu bilgiler sayesinde işin geriye kalan kısmı artık herkesin düşünebileceği hale gelmişti. Connie dEils herkesi Gloria Helskeyin suçlu olduğuna kesin olarak inandırmak için bir sürü mizansen hazırlamıştı. Gloria erken gelen bir telefon yüzünden işyerinden ayrılmıştı o tuzağı ona Connienin ha zırladığına kuşku yoktu. Yeni cesedi bırakacağı yere proje şefinin ara basıyla götürüp geri dönünceye kadar Gloriayı bir yere kapatmış bu arada kendini belli etmeye özen göstermişti. Sonra da onu öldürüp cinayete intihar süsü vermişti.

Planının kusursuz olmadığının bilincinde olan Connie bir sürü izi ortadan kaldırmak için Glorianin çiftliğini ateşe vermeyi yeğlemişti. Kalıntılar arasında bir sürü böcek yetiştirme kabının bulunacağını böylelikle de herkesin Glorianin ipek üretmek için Nephila yetiştirdiğini düşüneneceğinden emindi.

Connie dEils Glorianin saçlarını kazımayı da ihmal etmemişti üzerinden dumanlar tüten kalıntıların arasında elinde silah olan dazlak bir ceset bulacaklarını ve olayın cinayet olduğuna karar vereceklerini düşünmüş olmalıydı.

Biraz cüretli bir plandı ama kusursuz işleyebilirdi.

Yeter ki araştırmayı yapanlar çiftliğin Glorianin ölümünden sonra ateşe verildiğinin farkına varmasın bu da şanstın çok araştırmacıların becerisine bağlı bir durumdu.

Öte yandan Connie dEils Brolini Gloria Helskeynin katil olduğunu doğrulayacak şekilde yönlendirmişti.

Çünkü Gloria her şeyin başlangıç noktası olan askeri üste çalışmıştı ve bir örümcek uzmanıydı. Her şey kesişiyordu. Katil ondan başkası olamazdı.

Connie oyununu iyi oynamıştı.

Brolinin evine gelip işine burnunu sokmaya kalkmasının dışında.

Planı kusursuz değildi ama ona kaçması için biraz zaman kazandırabilirdi. Ayrıca o ana kadar da yürümüşü.

Connie dEils Brolinin gözünde çelişkili olarak birazcık olsun insan kılan bu bir sürü küçük kusurdu.

Özel dedektif bitkindi.

Hastane sakindi insanı dinlenmeye davet ediyordu. Annabel ağrıları için bir hap daha aldı.

Salhindro onlara Lloyd Meats hakkında iç açıcı haberler verdi. Müfettiş hastanede biraz tanır gibi olduğu küçük bir kızın yattığı odaya yakın bir odaya yatırılmıştı ve bu durumdan çok memnundu.

Sonra Salhindro onlara göz kırpıp gitti.

Annabel ile Brolin yakalarını bırakmayan sinirliliği ve gerilimi üzerlerinden atmaya başlarken gece odaya yavaş yavaş süzüldü.

Sonra birbirine karşı yatan iki silüetin üzerine sonunda gün doğdu.

Kırılğan iki beden üzerine.

83

O sabah güneşin ilk ışıkları ortalığı aydınlattığında Dan Leroy ayaktaydı.

Hatta kahvaltısını silip süpürmüş duşunu yapmış arabasına doğru gidiyordu.

Bu hafta sonu nöbetçiydi hoşlansın ya da hoşlanmasın işine gitmek zorundaydı.

Asansöre aldırmayıp dört katlı evinin merdivenlerini ikişer üçer atlayarak sokağa çıktı ve arabasına yöneldi.

Arabasının direksiyonuna kuruldu bu arada havanın daha şimdiden sıcak olduğunu gözlemledi. Birkaç saat sonra kim bilir nasıl olacaktı! Dan kontağı çevirdi yol boyunca kendisine hastaneye kadar eşlik etmesi için radyoyu açtı.

Arabayı ağır ağır sürdü otoyola çıkınca gaza bastı.

Her şeye karşın o anda hava ne kadar sıcaktı! Oysa yaz mevsimi henüz başlamıştı! Temmuz ve ağustos nasıl geçecekti acaba! Mevsimler günden güne kötüleşiyordu. Bütün bunlar insanların suçuydu... Ozon tabakası delinmişti buzullar eriyordu bu yetmiyormuş gibi şimdi de hayvanların davranışları tuhaflaşmıştı. Daha dün akşam haberlerde göç eden birçok hayvan türünün geldikleri yere dönerken yollarını şaşırdığı için öldüğünü ya da başka yerlere gittiğini dinlemişti. Hayır gerçekten de dünyanın sonu...

Dan şortunun paçasında bacağına bir santimetre uzaklıkta duran bir şey gördü.

Onu hemen tanıdı. Bir karadul.

Çok tehlikeli.

Kentteki sağlık merkezi hastanelerin hepsine bir bülten göndererek karadul ısırıklarının son zamanlarda aşırı hatta anormal şekilde arttığı uyarısında bulunmuştu. Faksın üzerinde bir de fotoğraf vardı. Pek bir şey seçilmiyordu ama Danın o anda gözünün önündeki örümcek türünü tanımasına yeterliydi.

Direksiyonun altından üzerine düşmüştü.

Örümcek ince bacaklarını hareket ettirip koşmaya başladı.

Kalçasının derisiyle temas ettiğinde Dan çok hafif bir gıdıklanma hissetti.

Paniğe kapılan Dan bacağını şiddetle sallamaya başladı.

Haykırıyordu.

Ford otoyolun üzerinde birden sağa savruldu.

Sonra sola.

0 anda onu sollamaya çalışan bir steysin vagon ani fren yapmak zo runda kaldı ve şoförü arabasının kontrolünü kaybetti. Steysin vagon bariyerlere çarpıp dönerek yolun ortasına fırladı.

Bir pikap hız kesmeden ona tam ortadan bindirdi.

Sonra iki araba daha.

Ardından bir üçüncü.

Derken tam bir karmaşa oldu.

Sacları eğrilip buruşmuş on iki kadar araba dumanlar çıkararak sağa sola sürükleniyordu. Sentetik malzemelere insan etleri birbirine karışıyordu.

Ve birkaç çığlık.

Dan Leroy Fordunu kaza yerinden beş yüz metre kadar aşağıda durdurabilmişti. Hiçbir şeyi yoktu ona bir şey olmamıştı.

Paçayı kurtaracaktı...

Hiç olmazsa bedensel olarak.

Sabah daha geç bir saatte Betty Chumpsey süpermarkette sebze meyve reyonuna gidip gelen müşterileri izliyordu.

Bunlar aslında ciddi müşterilerdi.

Betty onların alacakları ürünü dikkatle seçmelerini izliyordu. Bu arada karpuz kasasının takviye edilmesi gerektiğini fark etti. Elmaları da silmek gerekiyordu yeteri kadar parlamıyorlardı ışığın altında yeşil renkleri biraz donuk görünüyordu. İnsanı çekecek iyi bir elmanın yemyeşil parlaması gerekirdi. Öyle güzel öyle iç gıcıklayıcı bir yeşil rengi olmalıydı ki insanda kusursuzluk düşüncesi uyandırabilirdi. İşe girdiğinde ona böyle öğretmişlerdi. Müşterilerin oraya girerken bekledikleri şey seçerken sıkıntı çekmemektir tüm elmalar kusursuz olduğunda bu malın kaliteli olduğuna işaretti. Biri ötekinden daha küçük olmayacaktı üzerlerinde kahverengi lekeler olmayacaktı hayır özellikle lekeli olmayacaklardı yalnızca pırıl pırıl meyveler görünecekti yeni sürülmüş bir tırnak cilası kadar ışıltılı. Öyle olduğunda güven verirdi. Çünkü meyveler mağazanın girişindeydi ve bu kadar güzel elma satan bir süpermarkette yalnızca çok kaliteli ürünler bulunurdu.

Betty etrafta kimse olup olmadığını kolaçan etti.

Evet o elmaları elden geçirmesi gerekiyordu yoksa azar işitecekti. Meyvelere parlaklık veren o püskürtücüyü bulması gerekiyordu nereye koymuştu onu?

Biraz ileride bir kadın müşteri arkaya doğru sıçrayıp haykırmaya başladı. Korkunç bir çığlık. Çok tiz boğazı yırtılırcasına. Çok gerçekçi bir çığlık dehşet çığlığı.

O kadın müşteriyi daha o akşam bir sedyenin üzerine uzatacaklardı.

Ayak parmağında ve bileğinde bir etiket olacaktı.

Kocasını ve iki çocuğu başında ağlayacaktı.

Bir örümcek yüzünden.

Panik Portlandın tamamında ve çevresinde yayıldı. Beş gün içinde tam otuz sekiz ısırılma olayı yaşandı bunların yarısının Şeyle ilgisi yoktu gece sıradan tehlikesiz örümcekler tarafından ısınan insanlardı. Bilinen otuz beş bin örümcek türü içinde otuz kadarı insan için tehlikeliydi. Ne var ki haftalar boyunca insanlar her sekizbacaklı yaratığın öldürücü olduğunu düşündü.

Zehirlenme yüzünden dört insan yaşamını kaybetti.

Dokuz kişi de otoyoldaki kazada.

İki kişi kısmi felç oldu.

Binlerce insan da örümcek fobisi yaşadı.

Bilanço ağırdı. Şeyi sevindirecek boyuttaydı.

Nerede bulunuyorsa.

Döktüğü gözyaşları arasından bütün bunları görebildiyse.

84

Safir burnunu uykulu gözlerle kaldırdı.

Annabelin merdivenden gelen ayak sesleri onu uyuşukluğundan uyandırmıştı.

Evin içinde hava her zamankinden daha serindi. Köpek gözlerini kırışte asılı duran ve ağır ağır dönen düşkapanı kaldırdı.

Annabel çantasını girişe bıraktı uçağa binmeden önce bandajını değiştirmek üzere banyoya gitti. Gömleğini çıkarıp yana koydu ve sağ koluna sarılı bandajı açmaya başladı.

Geçen kış LaGuardia Havaalanında birbirlerinden ayrılırken Bro-Iinin görüntüsü uzun süre gözlerinin önünden gitmemişti. Her aklına gelişinde göğsüne bir şey saplanıyordu. O ayrılıştan nefret etmişti.

Bu yüzden Brolinin onu havaalanına götürmesini istememiş bir taksi çağırmişti. Böylesi daha iyiydi. Daha kesin. Araba gelecek ve Annabel yaşadığı yere geri dönmek için ona binmek zorunda kalacaktı.

Sık sık onu yanında düşlediğine göre gerçekten orada yaşadığı söylenebilir miydi?

Vedalaşmalardan nefret edebilirdi... İnsanların böyle daha iyi ya da öyle ya da böyle başka türlü davrananlayız gibi sahte gerçekliklerin arkasına sığınmalarına karşın onlar benliklerinin derinliğinde sakladıkları şeyi harekete geçirme yetisine sahipti.

Banyo kapısı açıldı Brolin göründü. Telefonda değildi.

- Meats hastaneden çıkmış dedi ona. Bu akşam onu görmeye gide ceğim.

Annabel aynadan onu süzdü.

Aynı insan değildi.

Yüz hatlarının gölgeleri her zamanki kadar belirgin değildi. Bakışı daha yumuşak daha az tehdit ediciydi.

- Trevor Hamilton toprağa verildi cenazesinde bir avuç gazeteciden başka kimse yoktu. Tören kısa sürdü kimse ağlamadı.

Brolinden Annabelin o zamana kadar görmediği bir huzur yayılıyordu. Gözbebekleri hiç bu kadar yumuşak olmamıştı. Brolin gözlerini onun çıplak omuzlarına indirdi.

- Larry bana Constance dEilsten hala bir haber çıkmadığını söyle di. Aranıyor ilanları şimdi ülkedeki bütün polis merkezlerine dağıtıl mış durumda. Er ya da geç tutuklayacaklar onu.

Annabel onu doğruladı. Sol kolundaki bandajı bir türlü düzgün saramıyordu elindeki atel bunu engelliyordu.

- Bırak dedi Brolin o işi devralarak.

Bandajlama bitince Annabel yaralı kollarını örtmek için gömleğini giydi.

- Tamam artık gitmeye hazır görünüyorsun dedi Brolin.

Genç kadın gözlerini ona dikti. Hayır hazır değildi. Bunu yapmak zorundaydı. Öteki yaşamı için ülkenin öte yanındaki. Sevdığı dedektiflik mesleğini sürdürmek için onu orada bekleyen tutanaklar için kocasının anıları için. Tüm bu nedenlerle oraya dönmek zorundaydı. Kendisini bekleyen o yalnızlıktan daha şimdiden o kadar nefret ediyordu ki! Brolini özleyecekti.

Özel dedektifin sözleri kulağında çınladı:

Kadınlar boştur işte katilin bize söylemek istediği şey.

Ya o? Bundan böyle nasıl olacaktı? Boş bir kadın mı?

Dışarıdan korna sesi geldi. Taksi onu bekliyordu.

Annabel yüzünü yıkayıp koridora çıktı.

Köpeğin alnına bir öpücük kondurdu ve çantasını aldı.

Brolin ona kapıyı açtı.

Annabel o daha ağzını açmadan işaretparmağını onun dudaklarının üzerine koydu.

Brolin dudaklarının arasındaki o parmağı öptü.

Sonra güneşe çıktı. Şoför çantayı yerleştirmek için bagaj kapağını açtı sonra gidip direksiyona oturdu.

- Bu evde sana yer var dedi Brolin.

Annabel dondu kaldı. Gömleğinin bir düğmesini göğsündeki eliyle biraz sinirli bir havayla sıkıp duruyordu.

- Birlikte büyük işler başarabiliriz diye ekledi. Birbirimizi kusursuz ca tamamlıyoruz öyle değil mi?

Neyi ima ediyordu? İş mi daha önce de sözünü ettiği işbirliğini mi

Annabeli onun yanında çalışan bir soruşturmacı yapacak beraberliği mi kast ediyordu?

Annabelin eli araba kapısının kolundaydı.

Onun gözlerinin içine baktı. O siyah kaşların altındaki gözbebeklerinin gölgelerine.

Ve ona gülümsedi.

Sondayış

Gökyüzü çok berrak bir mücevher tonundaydı.

Deniz sakın sakın salınıyor dalgalarını kıyıya belirli bir güçle yuvarlıyordu. Denetim hala doğanın elindeydi. İnsanın hala egemenliği altına alamadığı şeyler vardı.

Brolin ayağını yumuşak ve sıcak kumların içine soktu.

İçini bir bütünlük duygusu kapladı.

Belleğinde gidebildiği kadar geriye gidiyor bu kadar büyük bir iç huzuru içinde en son ne zaman tatil yaptığını bir türlü anımsayamıyordu.

Bu huzurun geçici olduğunu biliyordu. İçinde yanmakta olan ateş er ya da geç canlanacaktı.

Ama şimdi içinde bulunduğu anın tadını çıkarıyordu.

Bacaklarının arasında ağzı açık bir karton kutu duruyordu.

İçinde Amerikan Kanada ve Meksika gazeteleri vardı.

En üstte de kısa süre önce kesilmiş bir yazı.

Yazının başlığı kısıydı:

PORTLAND CELLADI DAVASINDA SONA YAKLAŞILIYOR

Artık mahkûm olması söz konusuydu. Jüri kararını kısa süre sonra verecekti. Suçlu bulunacağına kuşku yoktu diye açıklıyordu gazeteci önemli olan yalnızca verilecek cezaydı: ömür boyu hapis mi yatacağı yoksa idama mı mahkûm olacaktı?

O yazı çıktığından bu yana kararın verilmiş olması gerekiyordu ama Brolin bunu öğrenmeye çalışmamıştı. Ağır bir karar olacağını biliyordu. Seri katil için Brolinin sevdiği kadının katili için umut yoktu.

Tatlı bir esinti yazıyı havalandırdı.

Brolin onu yakalamaya davranmadı.

İnce kağıt parçası sahile vuran dalgaların üzerinde salındı.

Karton muhafazanın içindeki gazeteler hışırdamaya başladı Brolin uçmasınlar diye ayağını muhafazanın üzerine koydu.

Yazı uzaktaki bir dalganın köpüklü doruğunun ucuna konduğunda ikisi de beyaz olduğundan onunla göz temasını yitirdi.

Brolin göğsünü şişirdi.

Arkasındaki bitkiler ritimli bir şekilde hışırdıyordu.

Denizin tuzu gözlerinin kenarını geriye sürüyordu.

Gazeteleri itti. Şimdi değil onların içine hemen dalmaya niyeti yoktu. Gazetelerde anormal olasılıkla örümceklerle ilgili bir olay yakala mak için onları didik didik etmeye akşam bol bol vakti olacaktı.

Constance dEils bir yerlerdeydi özgürdü.

Ünlü bir psikiyatr onun hakkında kısa süre önce bir inceleme yapmış onun bundan böyle cinayet işlemeyeceğini iddialı bir şekilde ileri sürmüştü. Onun işlediği cinayetlerle kendini artık bütünlüğünü sonuça içinde beslediği hayvanı artık öldürmesi gerektiğinin bilincine vardığını bu hayvanın öldüğünü de simgesel olarak Gloria Helskeynin kişiliğinde kendi ölümünün mizansenini sergileyerek gerçekleştirdiğini iddia ediyordu. Psikiyatr onun bundan sonraki yaşamını başkalarına zarar vermeyecek şekilde düzenleyeceğini ondan artık korkulmaması onu yalnızca tutuklamak gerektiğini ileri sürüyordu.

Brolin bu düşünceyi benimsemiyordu.

Onun insan ruhunun kötü yanına henüz geçmediğini dolayısıyla da oradan akıl sağlığına kavuşmuş olarak geri dönmüş olamayacağını biliyordu. Bir süre öyle davranabilirdi ama kısa süre sonra diğerlerinin arasına karışma gereği duyacak bunun aracı da cinayet olacaktı. Kan dökmenin verdiği esrikliği tatmıştı o tadı duymayı özlemişti birçok kez. O dürtü onun için çok özeldi varlığını yeniden kurabilmesi ve dengesini kendi dışında bulabilmesi bütünüyle buna bağlıydı.

Ve Brolin onun yeniden ortaya çıkmasını bekliyordu.

Onun yeniden harekete geçmeden yakalanmasını örneğin yolda yapılan sıradan bir kimlik kontrolü sırasında ele geçirilmesini -kaçak suçlular çoğu kez yakayı böyle ele veriyordu- ümit ediyordu.

Brolin karton muhafazanın üzerine biraz kum attı.

Sağ tarafından ona doğru biri yaklaştı.

Bir kadın.

Gelip onun yanına oturdu.

Cildi daha koyu bir renk almış daha da bronzlaşmıştı ve mayosunun üzerine bir pareo giymişti.

Brolin ufuk çizgisini inceledi.

Daha doğrusu o çizgiye hayranlıkla baktı.

Üzerinde birbirine paralel olduğu halde olabilir olanın sınırında birbirine kavuşup mavi bir flu alan oluşturan iki çizginin yer aldığı o ulaşılamaz derinliğe.

Görünürde tek bir bulut yoktu.

Ve Brolin çok uzun süreden beri ilk kez ufukta dik ve geçirimsiz bir duvar değil perspektif çizgilerinin mutlak halini uzakları ve başka bir yere doğru koşan rüzgarları gördüğünün farkına vardı.

Bunun üzerine gözleri kısıldı ağzı yüzündeki çizgileri belirgin kılacak şekilde aralandı bu çizgiler bir gülümseme belirtisiydi. Yıpranmış bir adamın gülümsemesi.

Olabilirliklerin alanını görüyordu.

Güneş yeryüzüyle gerdeğe ginezden önce parladığında o hala gülümsüyordu. Önünde umutların oluşturduğu bir ufuk vardı.

Elini Annabelin elinin üzerine koydu.

Teşekkür

Burada sona eren bu üçleme yaklaşık dört yıllık bir çalışma sonucu ortaya çıktı. Ne var ki bazı kişilerin yardımı olmasaydı bu süre iki katına

çıkardı! İşte size tanıdık ve dost olarak bu yapıta bilgilerini ve desteklerini katmış olan yayınevimi Michel Lafona editörüm Huguette Maurea redaksiyonu yapan Françoise Claire ve Frederice belgeleri sağlayan Sebastiena beni manen destekleyen ve yüreklendiren aileme ve elbette dostlarıma teşekkür ederim.

Teknik araştırmalarda (adli tıp suçlu psikiyatrisi vb) bana (kimi zaman farkında olmadan onlara teşekkür borçluyum) destek verenler: J.D. R.R. L.M. Dr. M.D. Dr. D.L. Dr. P.F. Dr. G.S. M.C. J.L.C. J.L.V. Dr. C.R. ve başlangıçta işin neresinden tutacağımı bana gösteren Step-hane Bourgoın ve bana psikoloji konusunda bilgi sağlayan Chloe Schlesinger. Dikkat etmiş olmama karşılık bu üçlemede en küçük bir teknik hata varsa bunun sizlerden kaynaklanmadığı açıktır bunun utancı bana düşer.

Romancı iki dostum beni destekledi ve yazar olarak kendimi geliştirmemde yardımcı oldu bunu sağlayanlar: karşılıklı tartışmalar yaptığımız Jean-Luc Bizien ve bana yararlı önerilerde bulunan haftada bir öğle yemeklerini beraber yediğimiz Christian Lehmann!

Çalışmaları ve kararlılıkları için Margauxya ve Michel Laf on Yayınevinde çalışan herkese teşekkür ederim boş saatlerimde işime yeniden sarılma enerjisini bana sağlayan sizin coşkunuz oldu.

Son olarak bütün bunların ortaya çıkmasına neden olan kıvılcımın parlaması için bir şans soluğu gerekiyordu bu soluğu iki dosta borçluyum: Alexis ve Vincent. Umarım günün birinde ideallerinizi gerçekleştirme konusunda size yardımcı olacak sizin yelkenlerinizi şişirecek esinti de ben olurum.

Romanları hayal barınağım Edgecombede yazdım.

Ek

Kara Büyü dolayısıyla Joshua Brolinin maceraları işte böyle sona eriyor. Polis soruşturması hakkında üç cilt halinde kaleme aldığım bu çeşitleme sizi doyurduysa en azından eğlendirdiyse buna çok sevineceğim.

Bu kitabı yazmak için topladığım belgelerin özü kesinlikle gerçektir bilimkurgu söz konusu değildir özellikle de memeli hayvanların sütünden örümcek ipeği üretilmesi bu üretim gelişme aşamasındadır. Hangi noktaya kadar gelişir bilemem. Tetradotoksinin etkileri gerçekten burada yazıldığı gibidir Vudunun ve ünlü zombilerin gizemini çözmek isteyen bir etnobotanikçi bu toksinin olağanüstü etkilerini keşfetmiştir. Burada örümcekleri dehşet salan yaratıklar olarak betimlediğim için örümcekseverler beni bağışlasın bu oldukça

yaygın dolayısıyla da bir romancı için çok çekici bir korkudur... Belge edinme konusundaki ayracı kapatmak için sizi belki de ürpertecek son bir şey daha: Madagaskarda örümcek ipeği üretme konusuyla ilgili bilgiler kesinlikle doğrudur!

Birlikte değinmemiz gereken son bir nokta daha var.

Bütünü ilgilendiren bazılarınızın gözünden kaçmamış olması gereken bir şey var: üçleme bütününde özellikle mevsimlerin seçimine bağlı olarak belirlenmiştir.

Kötü Ruh sonbaharda geçer melankolik bir romandır bir ölümün öyküsüdür geleceğini haber veren bir özlemin kroniğidir... Karanlığın Soluğunda olaylar kış mevsiminde gelişir o romanda yeni bir Brolin buluruz canlılar arasında gezinen bir hayalet heyecanları yarı yarıya yok olmuştur o roman her şeyden önce bir birikimin öyküsüdür... Kara Büyüye gelince okuduğunuz gibi ilkbaharın sonunda geçer (olayların sona erışı 21 hazirana rastlar bu bilindiği gibi yaza geçişte en simgesel tarihtir...) yeni bir umuttur güneşe doğru yürüyüştür... Basit ama dolaysız. Dizinin son romanı son mevsim ne zaman? diye soracak olursanız size asla derim. Kara Büyünün sondeyişi bunun açık bir öndeyişidir.

Gerisini oturup yazmak bundan böyle her birinize düşüyor.

Tüm bu anlatılanlar bir yaşam içinde yapılmış keşif gezisi yalnızca

hepimizin zihni için bir atlama taşı ben sınırları çizdim temelleri be-lirttim Joshua Brolinin geleceğini düşlemek kavramak size düşüyor... Kişisel olarak benim yapabileceğim yalnızca edebimle perdeyi çekmek ve onu yaşayacaklarıyla baş başa bırakmak... bensiz.

Şu sırada yeni bir korku romanı üzerinde çalışıyorum yeni roman kişileriyle umarım kapılarını size yakında açar.

Bitirirken. Annabelin kocasına ne olduğunu çoğunuzun merak ettiğini biliyorum... Günün birinde onu da öğreneceksiniz size söz veriyorum çok farklı bir başka öyküde her şey bir yana dünya küçük vaktiyle ön planda olan bir başka öyküde ikincil bir kişi olarak ortaya çıkabilir bunun tersi de olabilir elbette yaşam biraz da budur... ve yazı bakış açısını değiştirmektir. Neyse susalım artık...

Yakında görüşmek üzere.

Maxime Chattam Edgecombe 14 ekim 2003

*Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin
5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.*

.....**SON**.....

Buraya Yükledeğim EBookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız.

Aksi Taktirde Kitabın Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı Zarardan Hiç Bir Şekilde
Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacağım.

Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabı Beğenirseniz
Kitapçılardan Almanızı Ya Da EBuy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.

Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir Sahibi Olmanız Ve
Hoşunuza Giderse Kitabı Almanız İçindir.

Benim Bu Kitaplar Da Herhangi Bir Çıkarım Ya Da Herhangi Bir Kuruluşa Zarar Verme Amacım
Yoktur.

Bu Yüzden EBookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz. Daha Sonrası
Sizin Sorumluluğunuza Kalmıştır.

- 1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahaflara Uğramanızı
- 2)Eğer Aradığınızı Kitabı Bulamazsanız %30 Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi
- 3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur
- 4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız
Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz

5)İnternet Sitemizde Değişik İstedğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne Yazmanızı
Tavsiye Ederiz

Bu Kitap Bizzat Benim Tarafımdan By-Igleoo Tarafından

www.CepSitesi.Net - www.MobilMp3.Net - www.ChatCep.Com - www.İzleCep.Com

*Siteleri İçin Hazırlanmıştır. EBook Ta Kimseyi Kendime Rakip Olarak Görmem
Bizzat Kendim Orjinalinden Tarayıp Ebook Haline Getirdim Lütfen Emeğe Saygı Gösterin.*

Gösterinki Ben Ve Benim Gibi İnsanlar Sizlerden Aldığı Enerji İle Daha İyi İşler

Yapabilsin. Herkese Saygılarımı Sunarım .

Sizlerde Çalışmalarımın Devamını İstiyorsanız Emeğe Saygı Duyunuz Ve Paylaşımı

Gerçek Adreslerinden Takip Ediniz.

Not *Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki
Kitapları Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.*

Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi YönetimeBildirin

Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.

By-Igleoo www.CepSitesi.Net

